Δευτέρα 10 Φεβρουαρίου 2025

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος (†202)

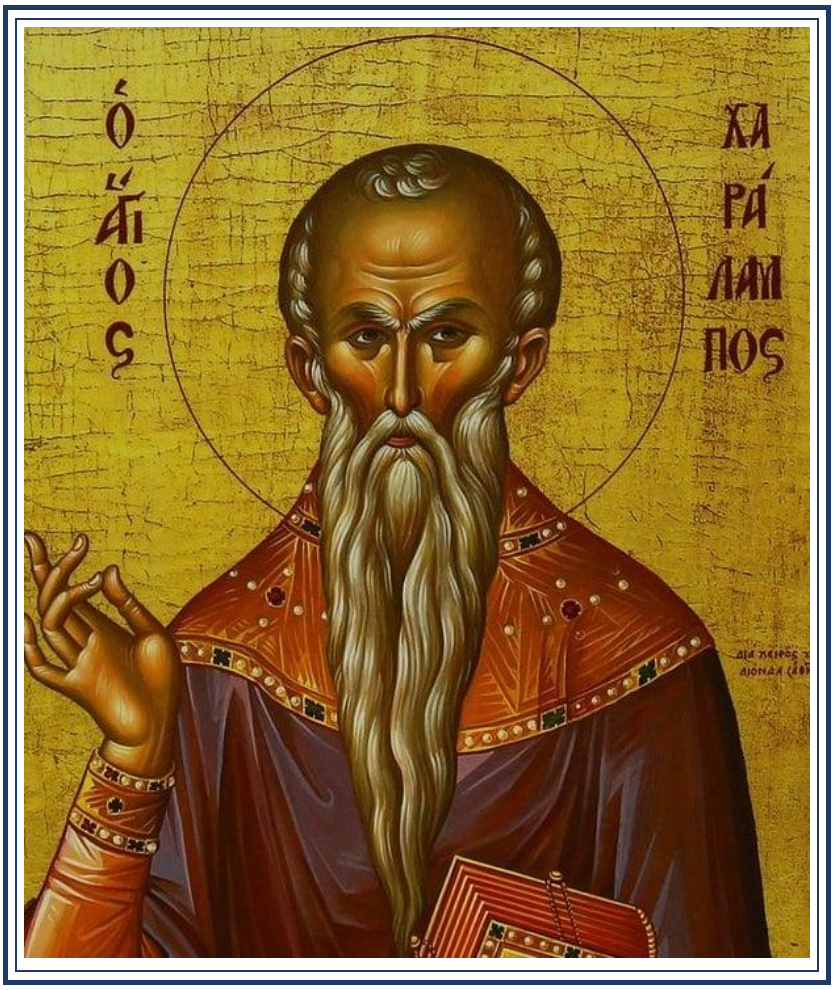

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

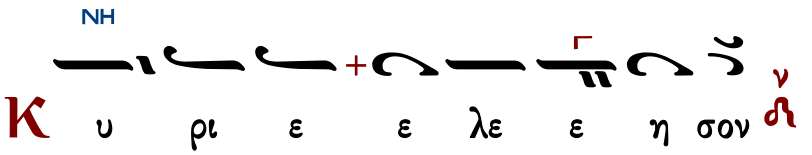

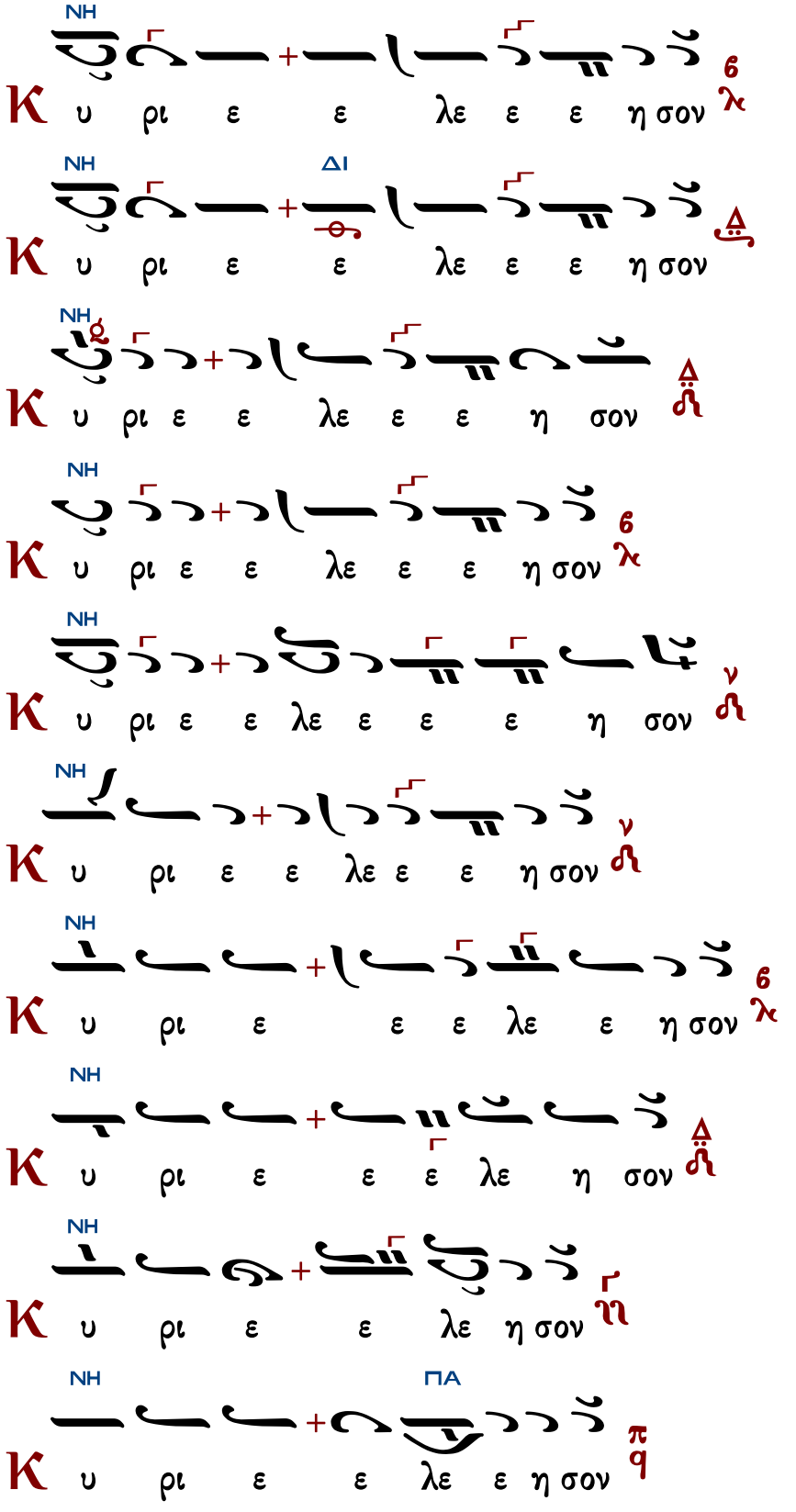

ἕτερα

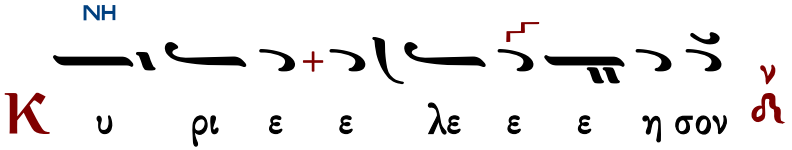

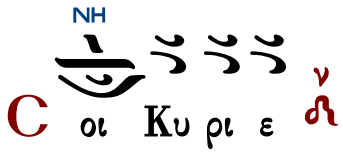

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

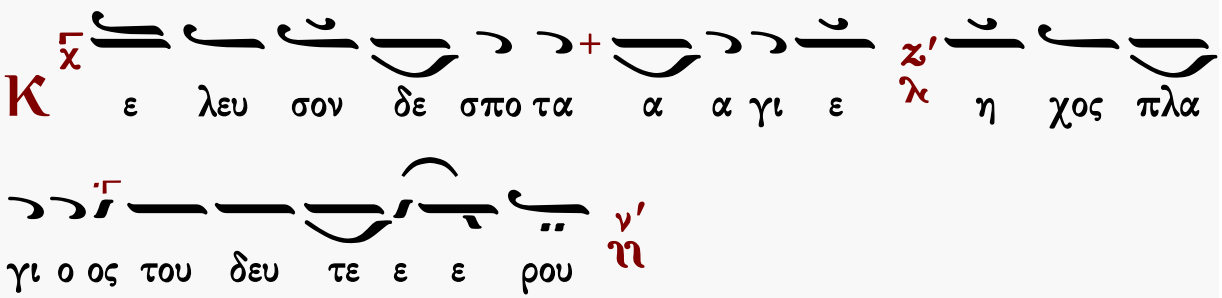

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ὅλην ἀποθέμενοι

ἦχος πλ. β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα, καὶ μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.
Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἥλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ, τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρρησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, ἱερεῦ ὅσιε, ἀθλητὰ τίμιε, στρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας σημείωσιν

ἦχος δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἔδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους ἀοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διὸ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χάριν ἣν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων, ἡ ἀναρίθμητος πληθύς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει ἅγιε, ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος δ᾽

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἔθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως ἱερουργῶν τῷ Δεσπότῃ καὶ κτίστῃ σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητής, θεόφρον Χαράλαμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ θυσίαν ἑαυτόν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικόν Θεοτοκίον

ἦχος δ᾽

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀργοσύντομον		Σύντομον
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ | Δευτέρα | Τρίτη | Τετάρτη | Πέμπτη | Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἠ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

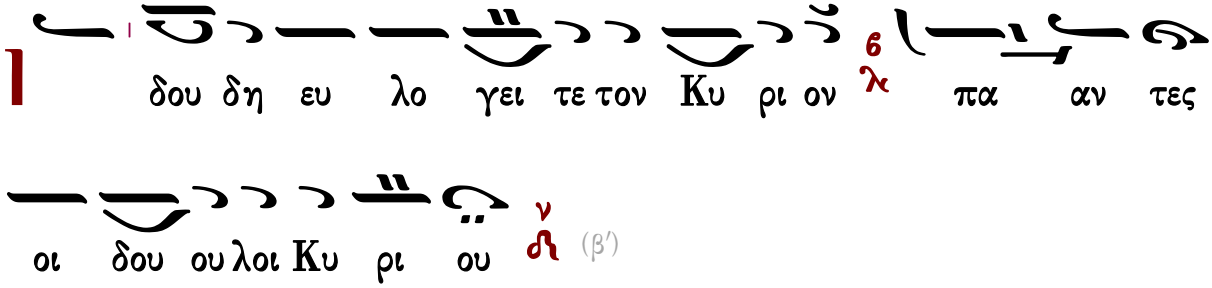

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

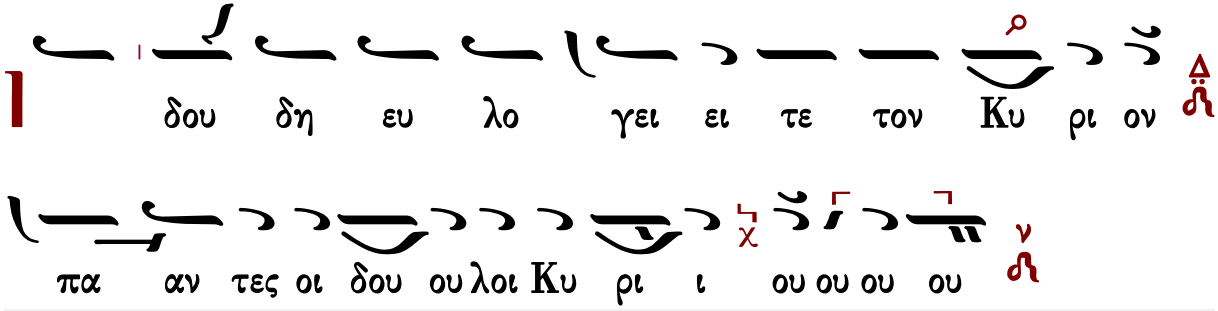

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

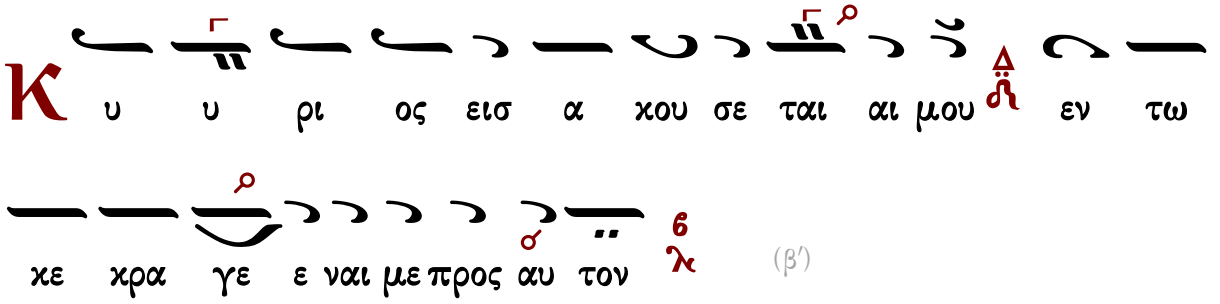

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

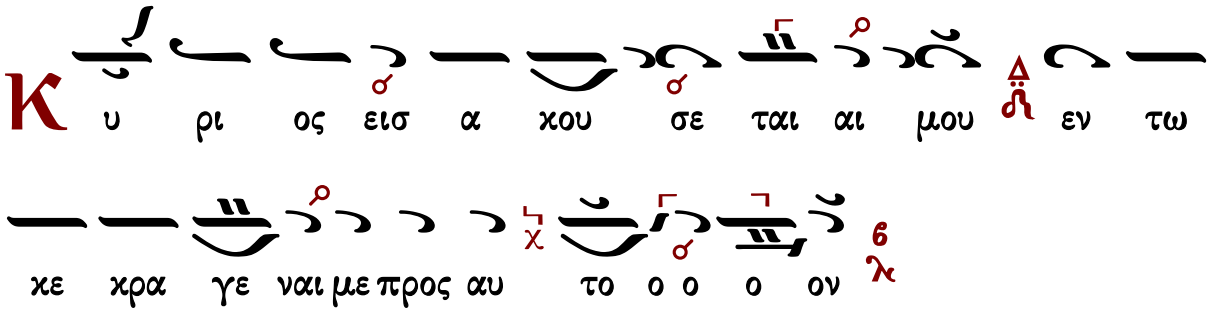

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀναγνώσματα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

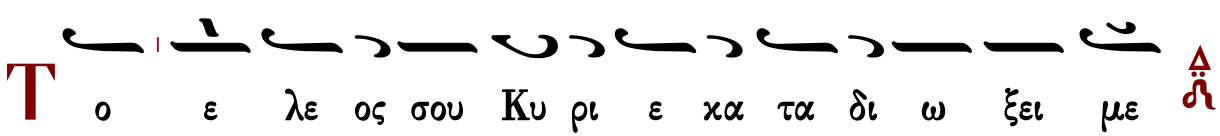

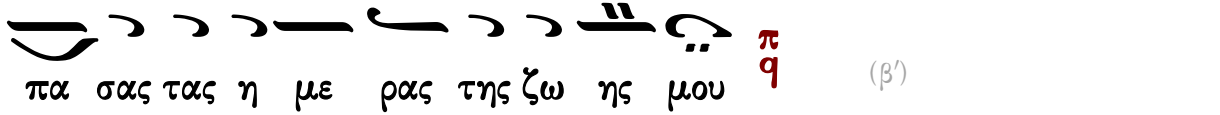

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν' ϊ και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με χ ϊ (β')

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν' ϊ και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με ε ε χ ϊ

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βϊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου του

ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην (β')

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

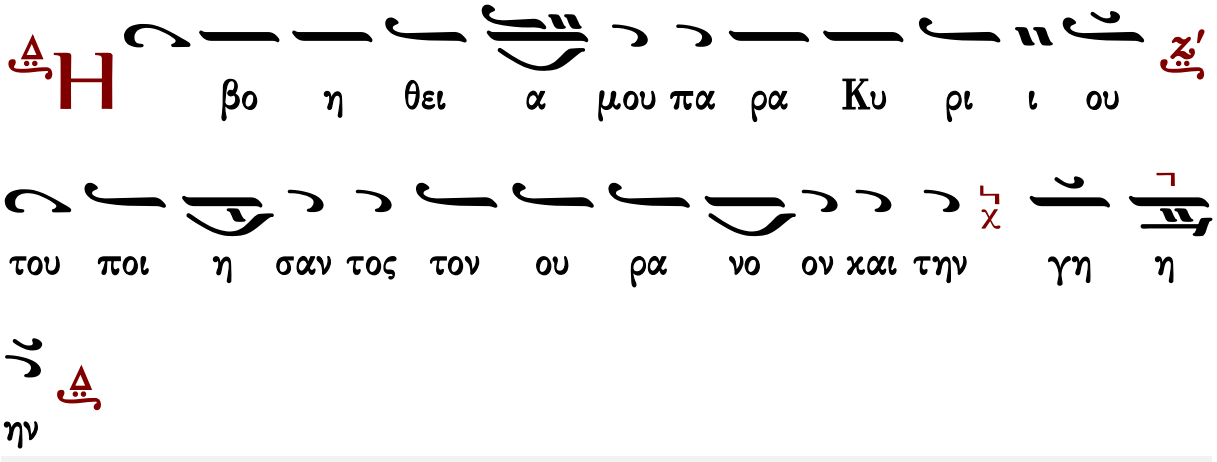

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

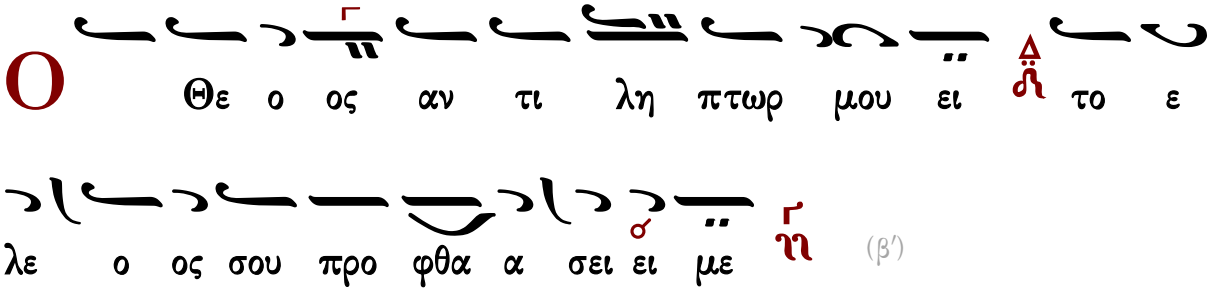

(β΄)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

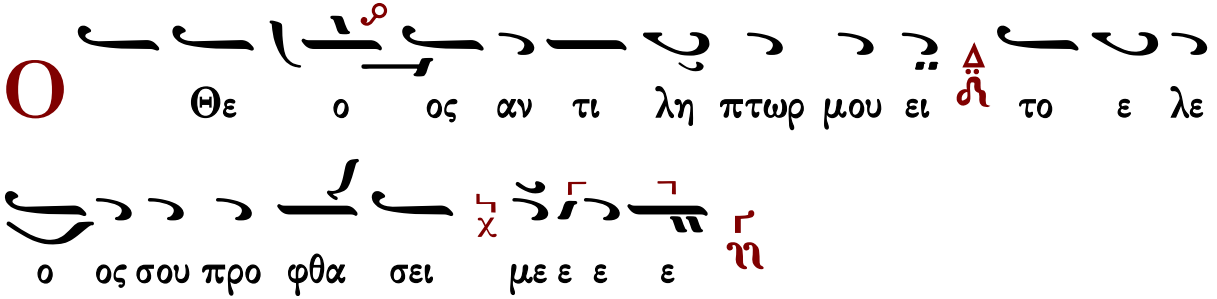

Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

43:9-14

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1-9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

5:15-23 κ 6:1-3

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ

ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, **καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.**

Δεήσεις

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος λ ἡ Νη

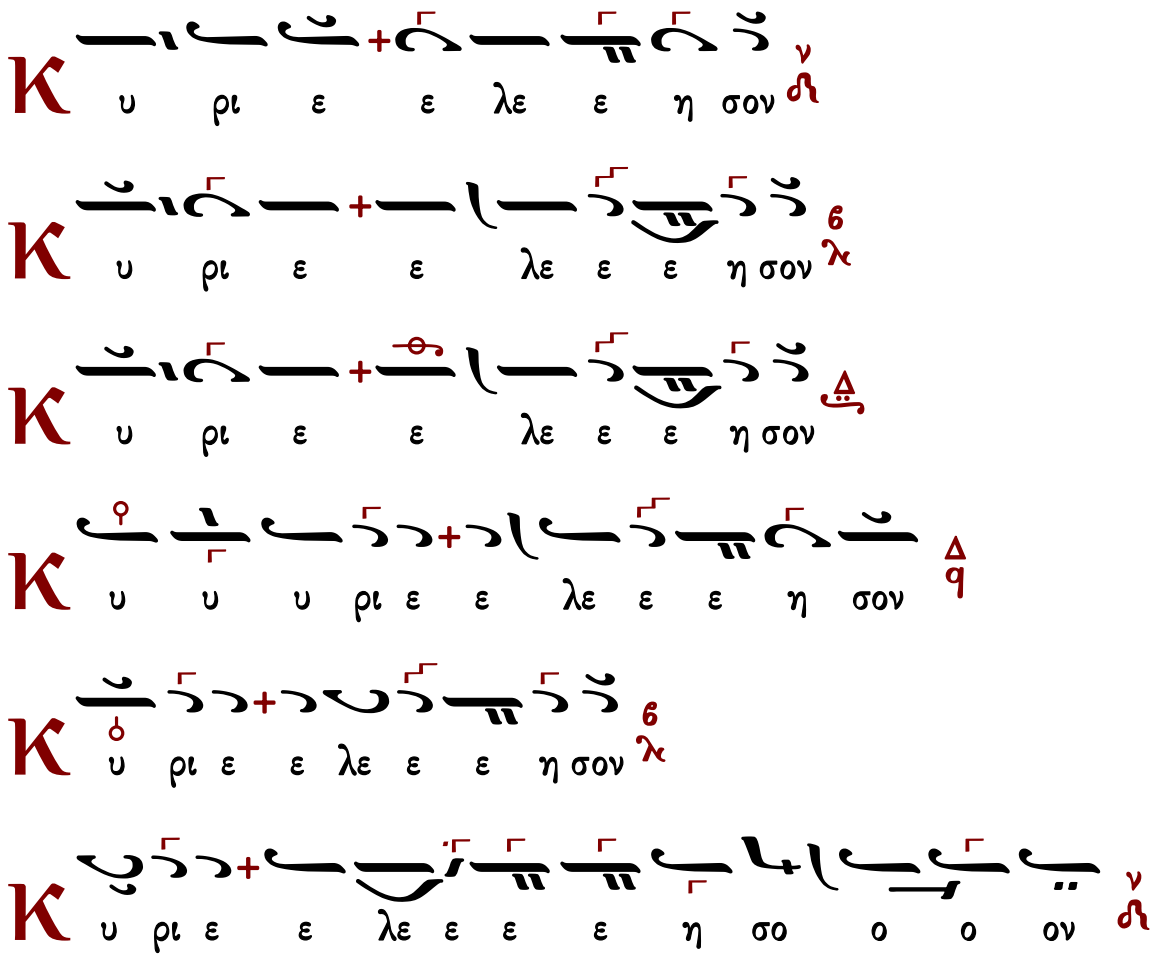

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοὶ Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ῥεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

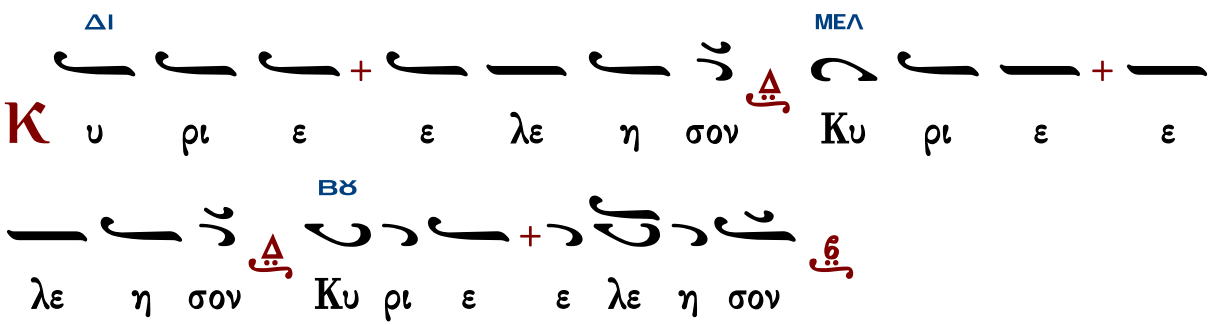

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ ϊ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

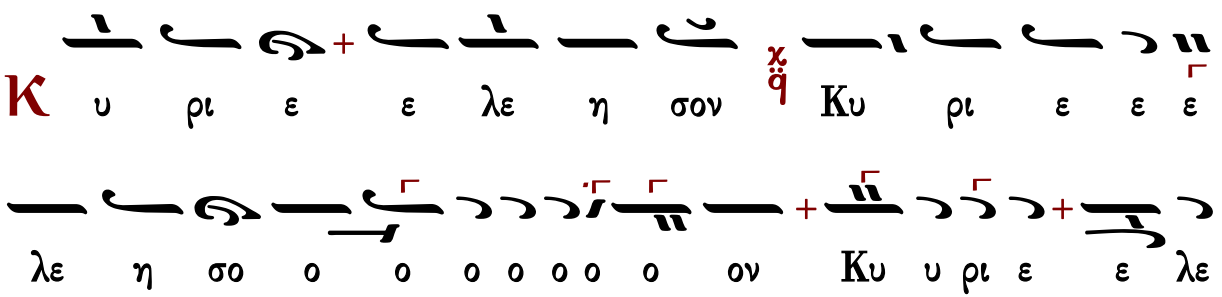

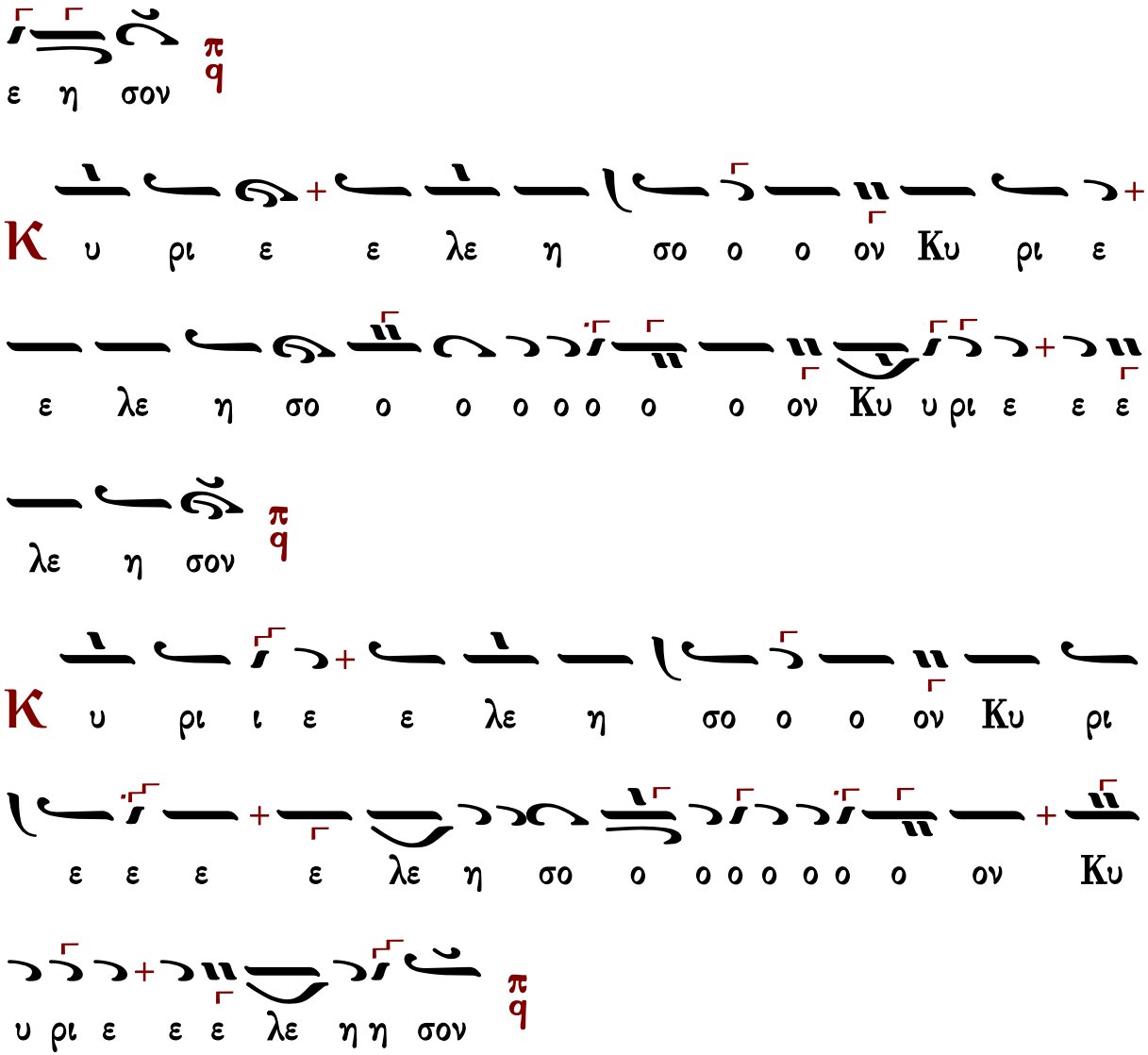

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν

σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Πανεύφημοι μάρτυρες — ἦχος α΄

Πανεύφημε μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ᾽ ἐλαύνουσαν, λοιμικήν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς

Νεκρὸν ἀναστήσας δι᾽ εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιότατον ἀθλητήν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαραλάμπη, τὸν ἐν μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν· Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τόν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγήν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι᾽ αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἵλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντὸς.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μή διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ΄ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν

σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Θείας πίστεως — ἦχος γ΄ — Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως, Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπεφάνης σήμερον — ἦχος δ΄ — Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑῴας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Τὴν ὡραιότητα ἦχος γ΄

Τὴν καθαρότητα μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη. Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἅγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ἀπειρόγαμον θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171	Πέτρου Λαμπαδαρίου	279	Γαβριὴλ Κουντιάδου
256	Πέτρου Λαμπαδαρίου	179	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
306	Χρυσοστόμου μοναχοῦ		

Προκείμενον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.23/470*

Δι ι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ωσ
ει κε δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται (β′)

Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι ου
εν ταις αυ λαις του Θε ου η μω ω ων εξ αν θη σει

Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η μων και
ουκ ε στιν α δι κι α εν αυ τω

Δι και ος ως φοι νιξ αν θη η σει και ωσ ει κε

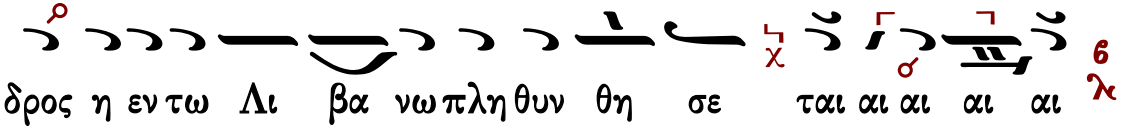

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ελέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

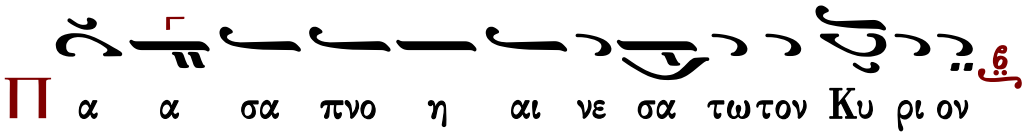

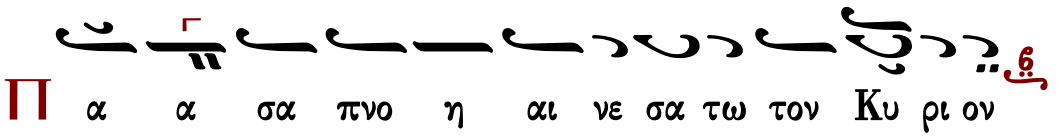

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:12-19
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ
ἐφ᾽ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς,
ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. 13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
μαρτύριον. 14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. 15 Ἐγὼ γὰρ
δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ
ἀντικείμενοι ὑμῖν. 16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ
φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· 17 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. 19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽
ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.23/470*

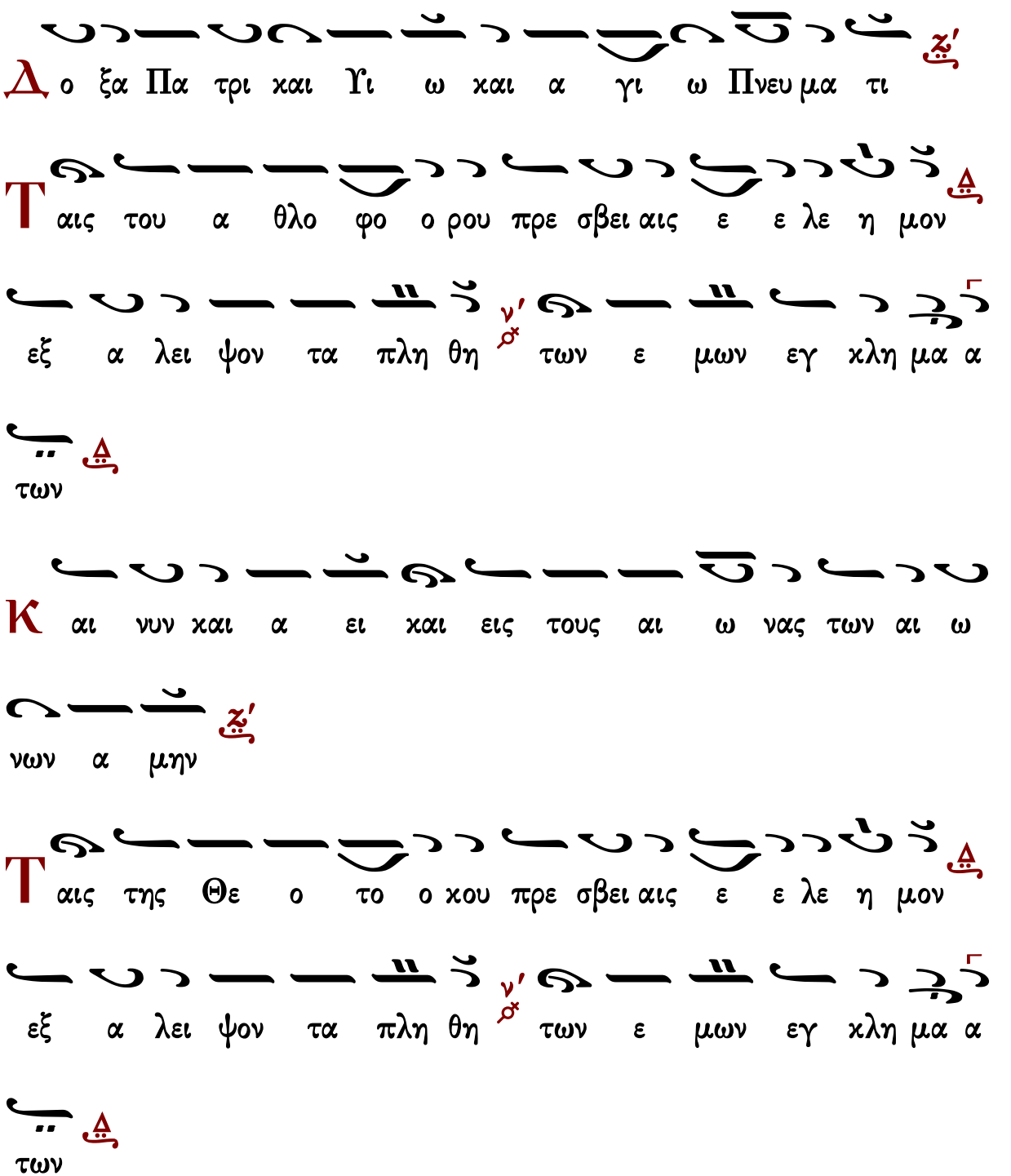

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.264/2286*

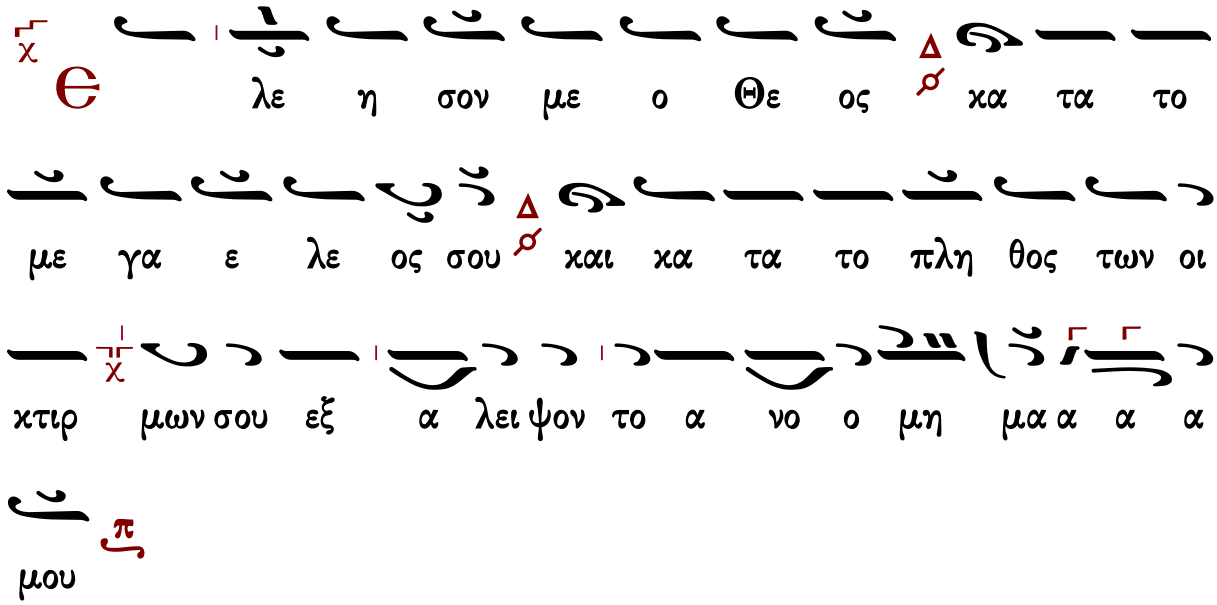

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς, τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης περιστάσεως

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

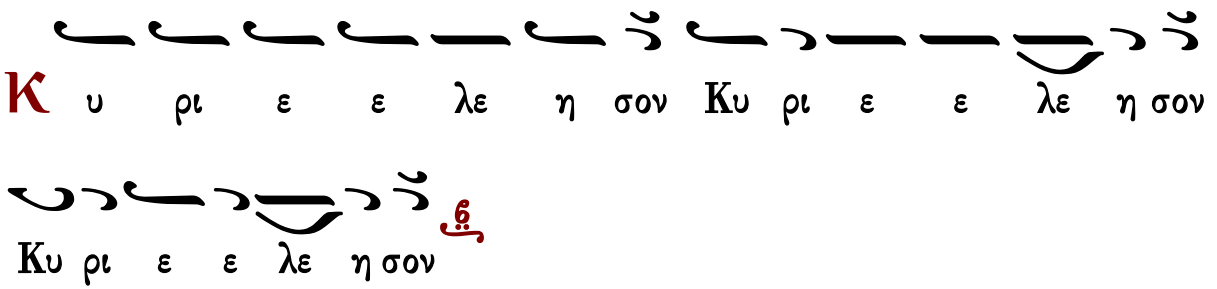

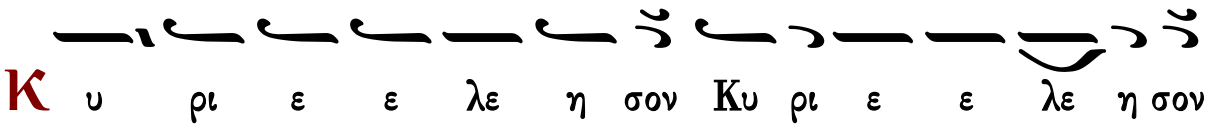

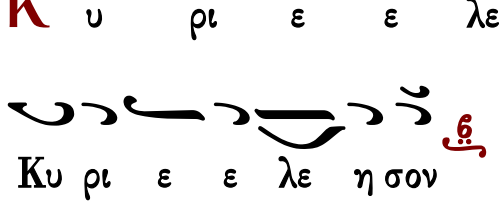

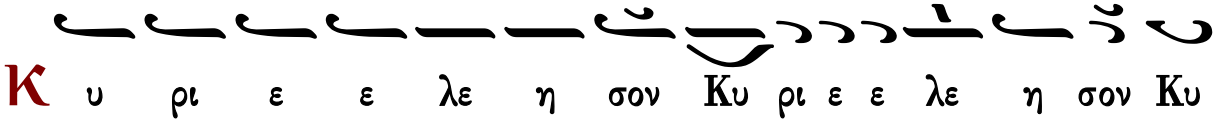

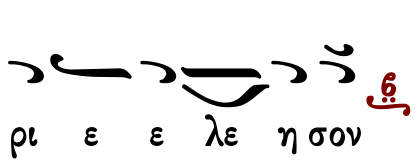

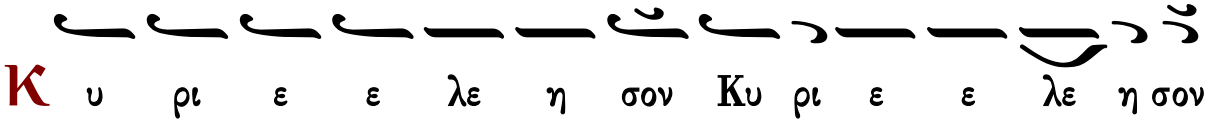

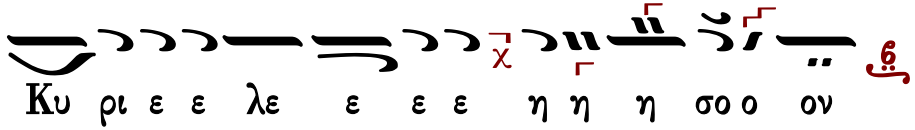

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄, ᾠδὴ α΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας — ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῷ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, μάρτυς ἐπώνυμε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἁλμυράν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἁμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ᾽ ἐμὲ διήλθοσαν, τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ, σῶσόν με.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄, ᾠδὴ α΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι᾽ ἧς ἀναμέλψασθαι, ταῦτα δυνήσομαι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας, ἀνθ᾽ ὧν ἐστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ κτίστου σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε, παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἑορτάζει σου, τὴν μνήμην ἅγιε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἑκάστοτε, πιστούς τῇ χάριτι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄, ᾠδὴ γ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ — ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, ἀθλοφόρε, μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης θείας παρατάξεως.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Αἱμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἁγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἣν διῆλθε, σῴζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄, ᾠδὴ γ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἵματι, χειρῶν ἁρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν χριστωνύμων, Κυρίου τὸν μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ᾄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, χριστιανῶν καταφύγιον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… — Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… — Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Κάθισμα

Θείας πίστεως ἦχος γ΄

Στῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ δ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Χριστός μου δύναμις

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλάϊσαι, Χαράλαμπες τῶν ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, ἀθλοφόρε, ἀνδρείᾳ, ναὸν σαυτόν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Εἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας ἔνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται σοῦ τὰς πλευράς, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι᾽ αἰῶνος ἀληθῆ, προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ δ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολύολβος, ἡ τιμία κάρα, σοῦ τοῦ ἀηττήτου Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας, ταύτην Θεοῦ εἰς βασίλεια.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ ε΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ — ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος στερρῶς, μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἔνδοξε, τῶν ἥλων προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρί, ἐπανορθούμενος πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθείς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγχῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθή, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχήν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ ε΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς θείας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ᾽ ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίανας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ ς΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Λαμπτὴρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σου φωτί, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐνθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρί, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυράν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγαστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκός, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις καὶ προσευχῇ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγήν· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ ς΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν, κομισώμεθα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτήν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύταῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, μάρτυς Χαράλαμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἁγνὴ θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Κοντάκιον

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, ἱερομάρτυς ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· **διὸ καὶ χαίρει τὸν κτίστην δοξάζουσα.**

Οἶκος

Τὸν στερρὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, **χαίρει τὸν κτίστην δοξάζουσα.**

Συναξάριον

Τῇ ι΄ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν μαρτύρων.
Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες, ἐὸν ἐτμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωποὺς μηνύει,
Ἄρρην ἀριθμός, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου.

Εἰς ἀρραβῶνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος τοῦ ταχυδρόμου.

Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ ζ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου, ὀβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῶν προσευχῶν τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη σοφέ, καὶ ἐρύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων πιστούς, ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, Θεοτόκε Ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ ζ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες, χαίροις ἔνδοξε μάρτυς Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν σου γάρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θεσπέσιε, μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφερᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγείαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ η΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἔτι σταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, Θεῷ παρέστης μάρτυς.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου μάρτυς καὶ γενναιότητα, ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἱερεύς τε καὶ μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος καὶ στῦλος ἄσειστος, ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης, θεόφρον ἀθλοφόρε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρί σου ᾤκησεν ἄχραντε, ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ η΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Παῖδας εὐαγεῖς

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μέγας ἀρωγὸς τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες· ῥύῃ καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἔστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος οἷά περ ἀδάμας τις, στῦλος τ᾽ ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων, θωπείαις θυμοβόροις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λῦσον τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν ἀεὶ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥόδον ἐν ἀκάνθαις εὑρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος ἀλλ᾽ οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλῖψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, ἀθλητὰ ἀξιοθαυμαστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ξεσμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν παρρησίᾳ μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπόταῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Χαρᾶς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα, ἣν ἑορτάζοντες, σχοίημεν πταισμάτων, ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ θ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Ἅπας γηγενής

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἅπαντες πιστοί, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ μάρτυρος, πάντων· ὁ δεσπόζων γάρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Γῆ καὶ οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι, τοῦ μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδοται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σου ἔνδοξε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινιχθεῖσαν αἵματι τοῦ θείου μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὕμνους παρ᾽ ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε θεοχαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἵλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε ἦχος β'

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον

Μαρία καταφύγιον, χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ή Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

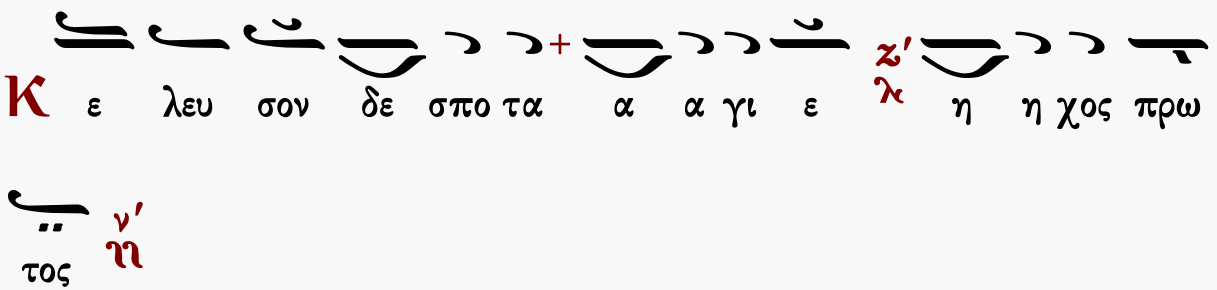

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοὶς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τοῖς οὐρανίοις ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι, τῇ ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διὸ περ λαμπρῶς, ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστόν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, ἡ τιμία σου κάρα θεσπέσιε, προχέει οἷόν τι μύρον πολύτιμον, τὰ ἰάματα, τούς τε πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται, τὴν δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας· καὶ τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος | Δοσίθεου Κατουνακιώτου Ι | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοσίθεου Κατουνακιώτου ΙΙ

Δοξολογία

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.α΄	Πέτρου Βυζαντίου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Βιολάκη
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

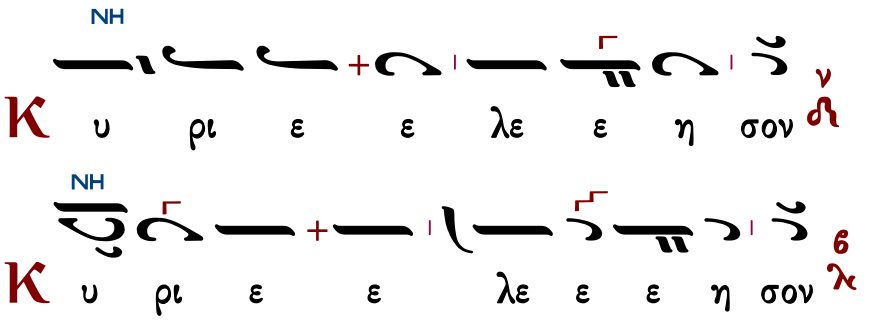

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

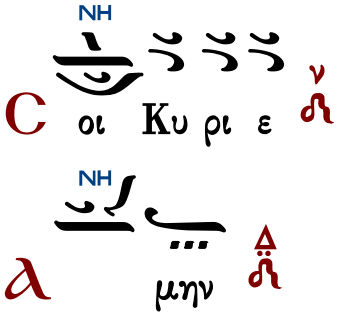

Τυπικά

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.369#

∴ Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. 45:2

∴ Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. 43:23

∴ Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. 33:18

∴ Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 31:11

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

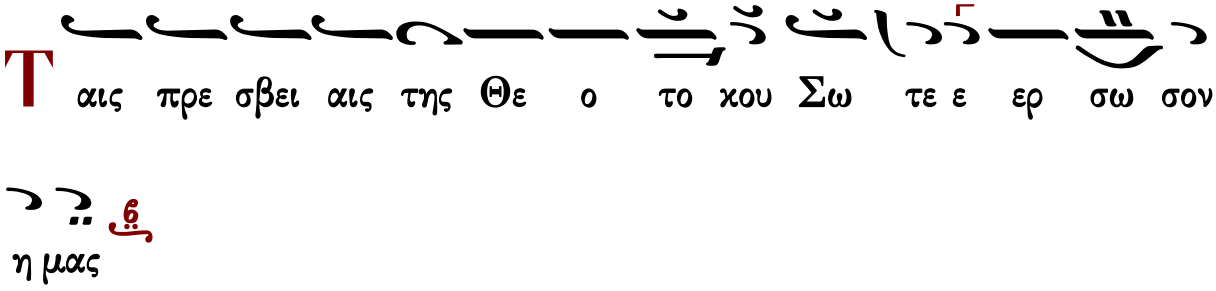

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

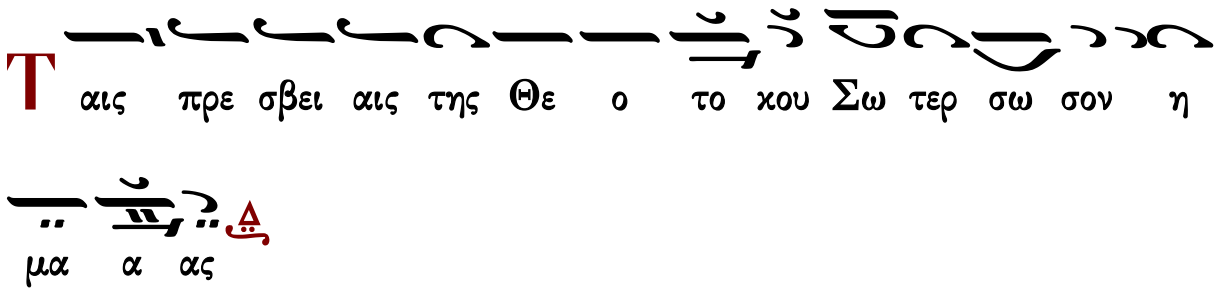

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ — Ἦχος Δι — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.370#

∴ Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. 65:16

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. 39:3

∴ Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. 15:3

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

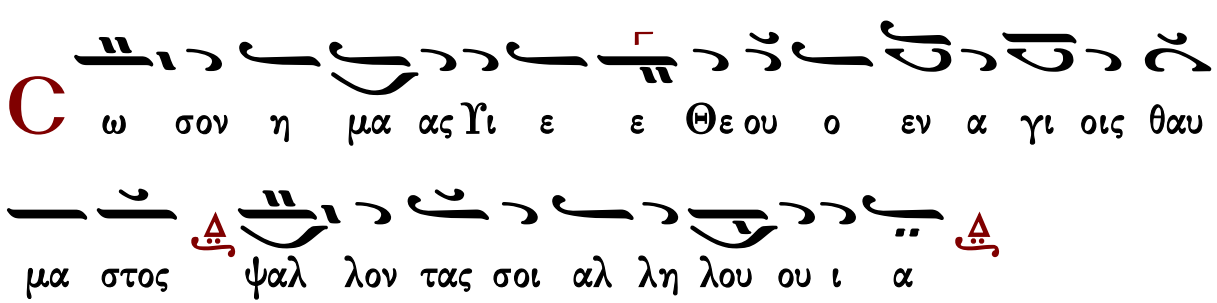

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

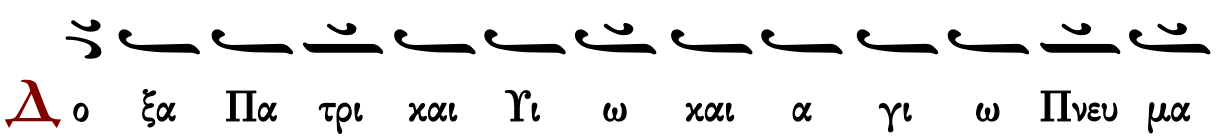

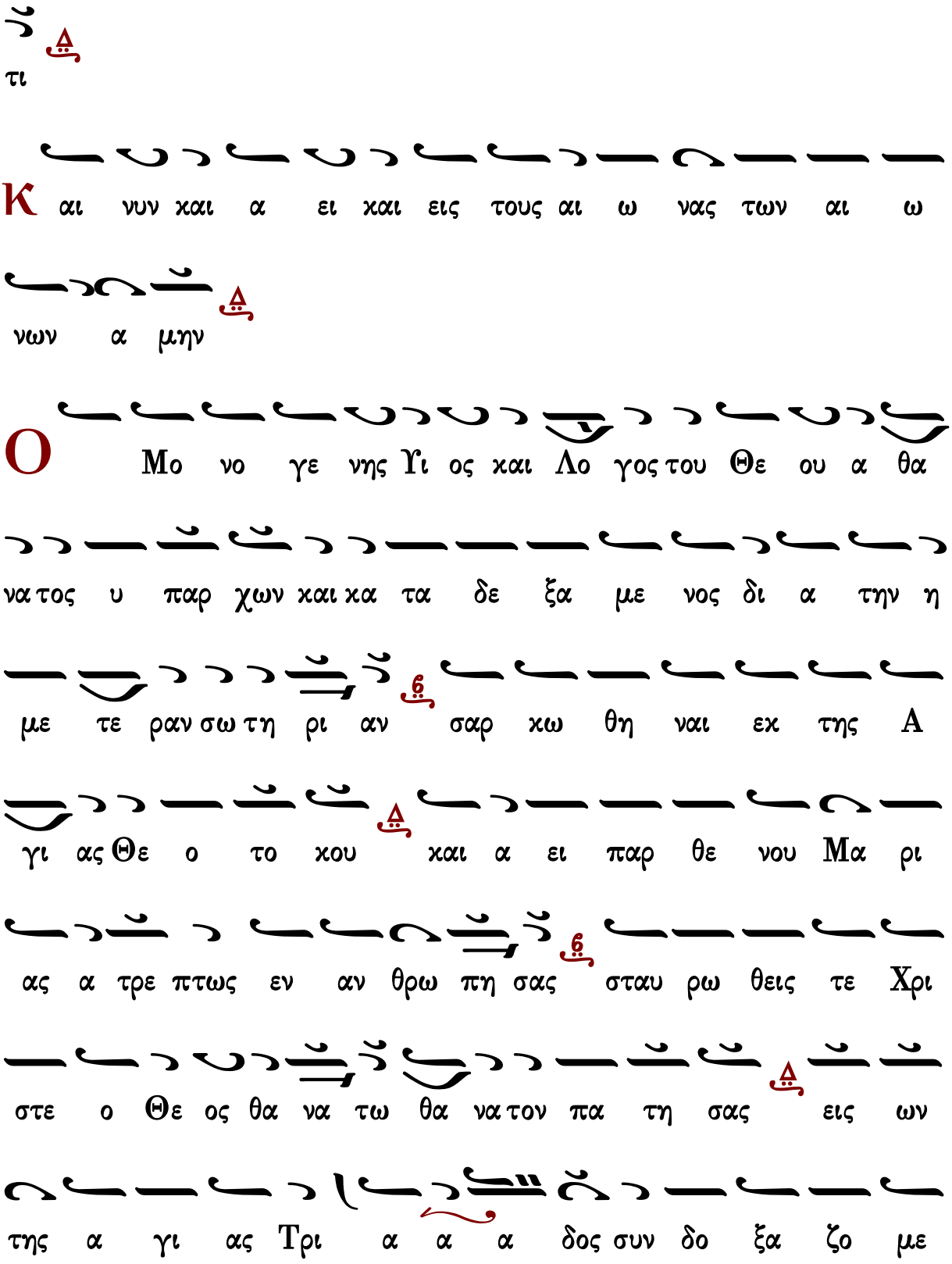
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

α ας

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ΄ ἦχος δ΄ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.370#

∴ Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. 65:10
∴ Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. 65:11
∴ Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. 65:12

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμας.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

στω

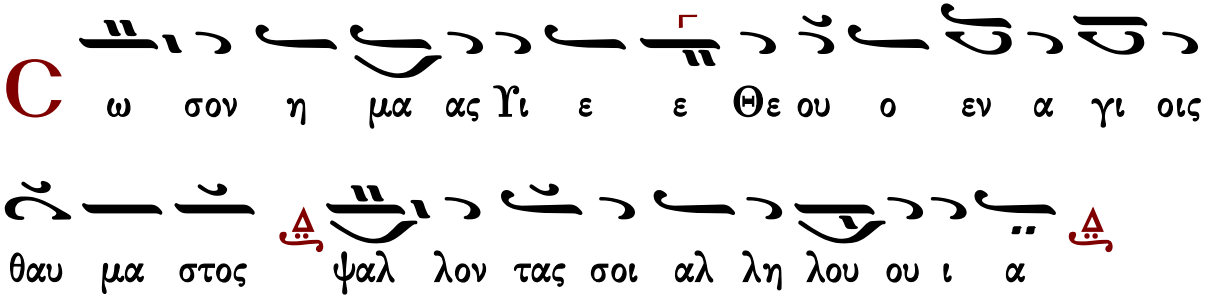

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἀπόστολος

Προκείμενον· ἦχος βαρὺς

Πρόσχωμεν

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; 115:3

Σοφία

Πρὸς Τιμόθεον β′ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-10

Πρόσχωμεν

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ᾽ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ᾽ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.76#

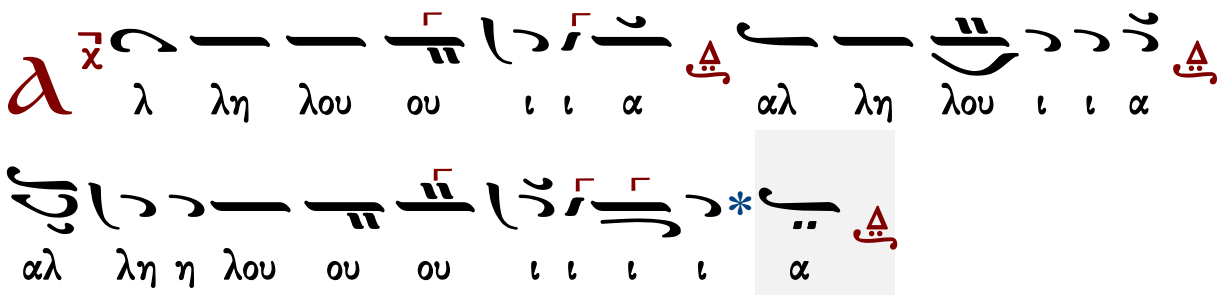

τὸ τέλος

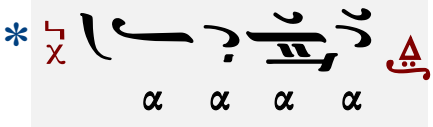

∴ Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 131:9

∴ Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. 131:13

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:12-19
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· 17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. 19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. 21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν
διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. 22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. 23 Ὁ ἐμὲ μισῶν,
καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. 24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. 25
Ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.
26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρός, (τὸ Πνεῦμα τῆς
ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· 27 καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστε. 1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.
2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ
λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

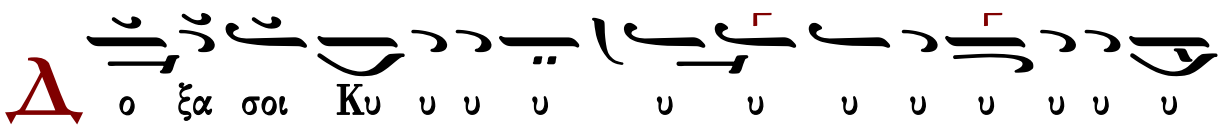

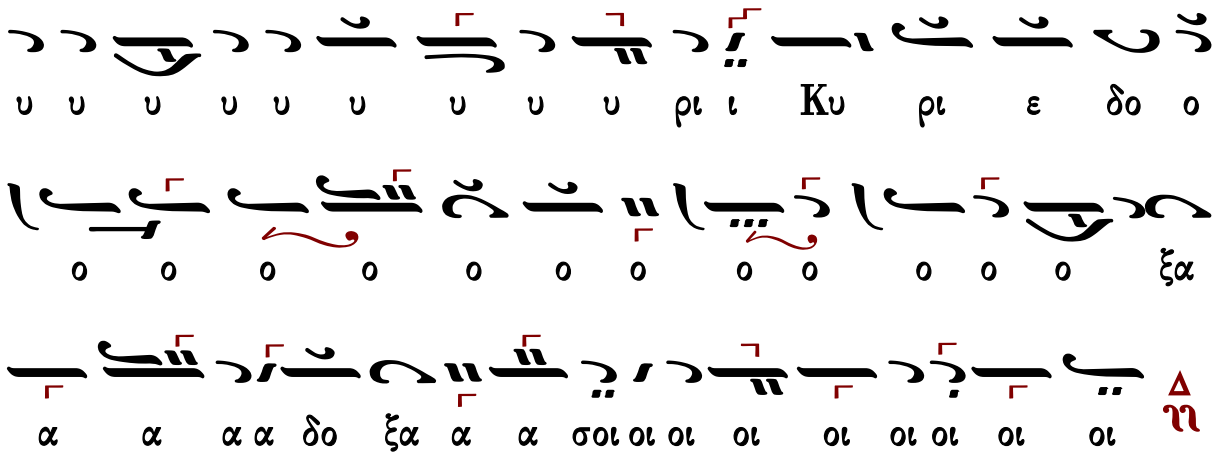

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

380	Πέτρου Λαμπαδαρίου	529	Βασιλείου Νικολαΐδη IV
543	Πέτρου Ἐφεσίου	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
460	Θεοδώρου Φωκαέως	352	Γεωργίου Καρακάση
388	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	305	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	279	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
623	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	277	Γεωργίου Τσατσαρώνη II
327	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	387	Γεωργίου Τσατσαρώνη III
317	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	267	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
590	Γαβριὴλ Κουντιάδου	295	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
252	Βασιλείου Νικολαΐδη I	214	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
332	Βασιλείου Νικολαΐδη II	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου
385	Βασιλείου Νικολαΐδη III		

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδη	Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
Γεωργίου Καρακάση	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Γεωργίου Τσατσαρώνη II

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος α'

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

193	Πέτρου Μπερεκέτη	256	Γεωργίου Καρακάση
452	Πέτρου Λαμπαδαρίου	203	Γεωργίου Τσατσαρώνη
498	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	215	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
388	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	199	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
451	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	292	Κωνσταντίνου Λάμπρου
254	Δημητρίου Κουτσαρδάκη	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

206	Βασιλείου Νικολαΐδη I	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II
277	Βασιλείου Νικολαΐδη II		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου

δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

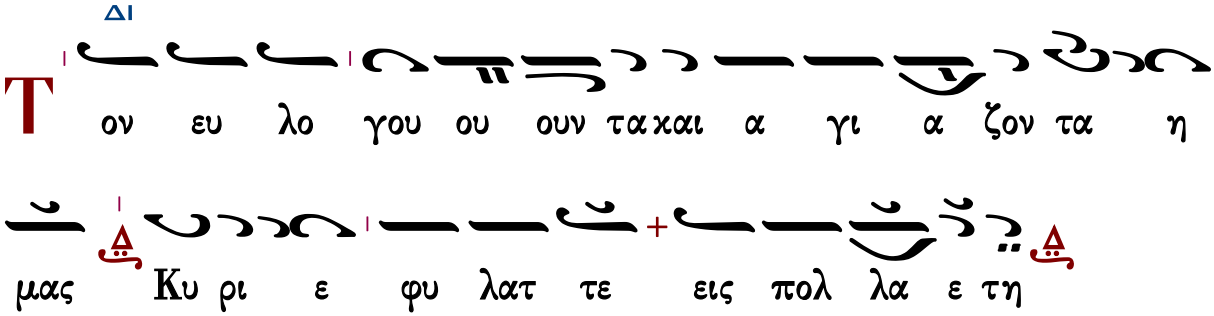

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

νοι ξα αν το ο ος σου την χει ει ει ει ει

ρα λ̇ τα σου υμ πα ον τα πλη η σθη η η

σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η τος ν̇

α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω

πο ον λ̇ τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται ν̇ δο

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α ν̇

ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων ν̇η και εχ λει ει ει ψου ου ου ου σι Δ

χαι εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Θ ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι χαι α να χαι

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

H

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο

ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

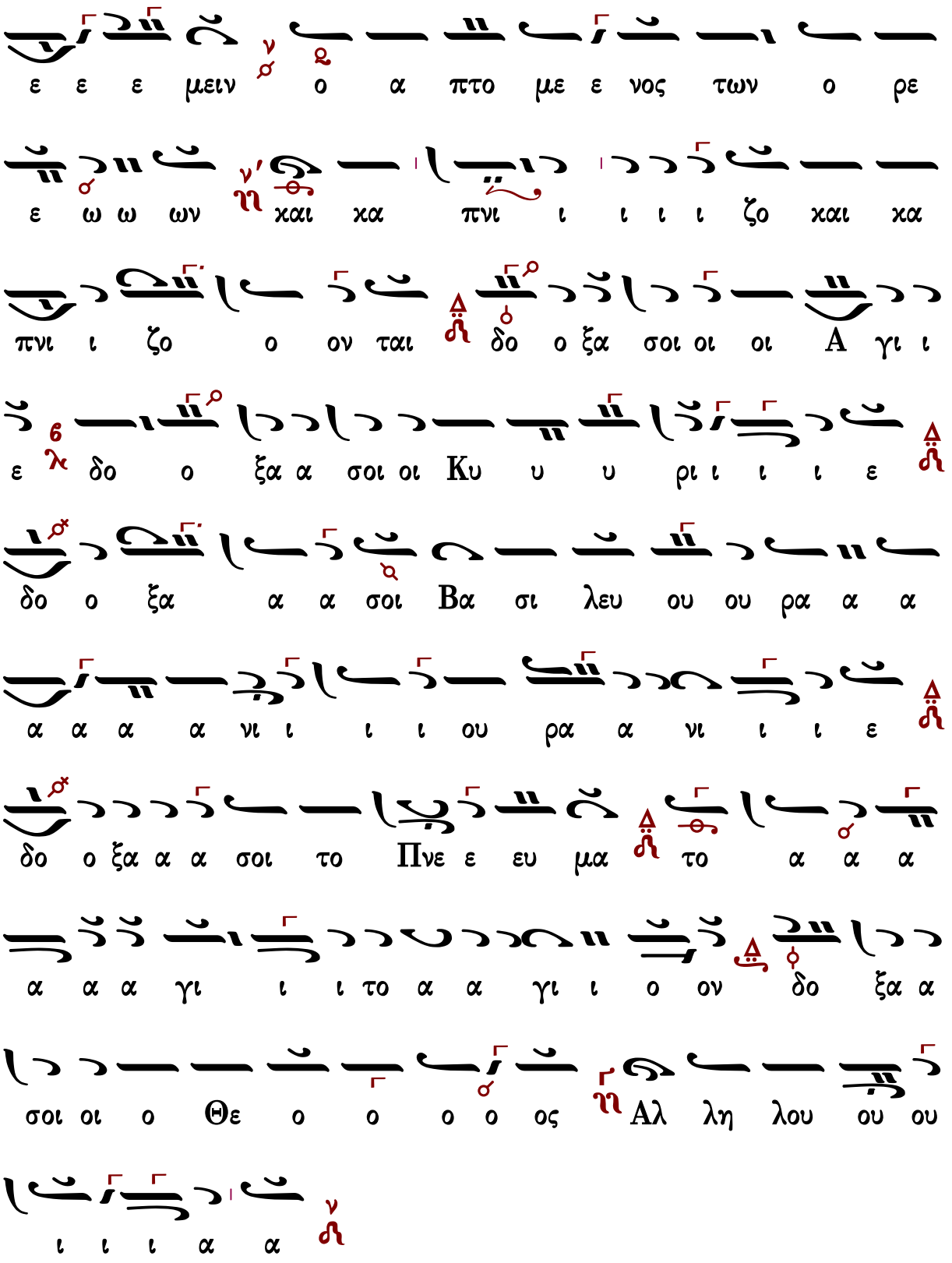
ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε
ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α
α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι α α

α

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η

δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον χαι ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο χαι ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

e χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

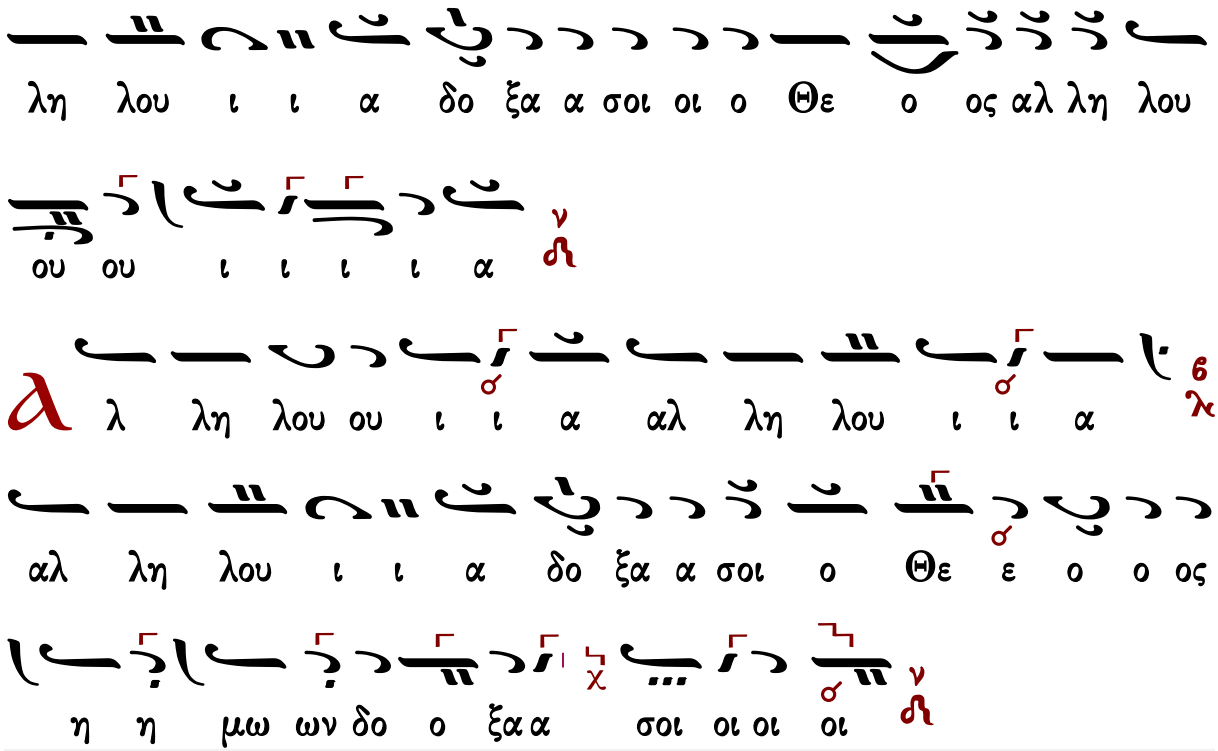

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.196*

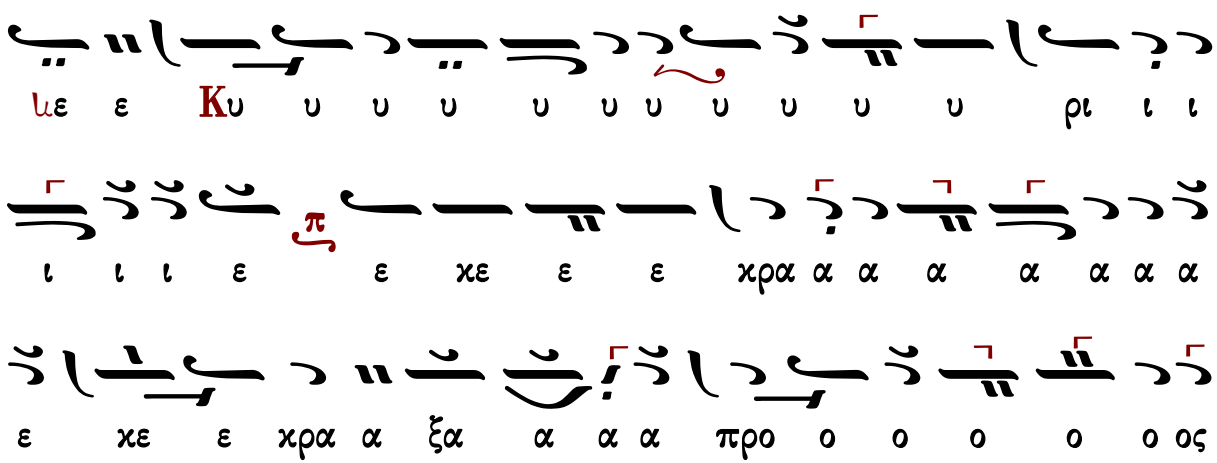

ου ου ουου ου ου προ ο ο ο ο ο ο σχε ε ε

ου ου ου ου ου ουου ου ου ειο α χου ουσο ον μου ου Κυ

ο ο ο ο ο ο ρι ι ι ιι ι ι ι ε Κυ ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ρι ι ι ιι ι ι ι ε χε

ο ο ο ο ο ο

η η η

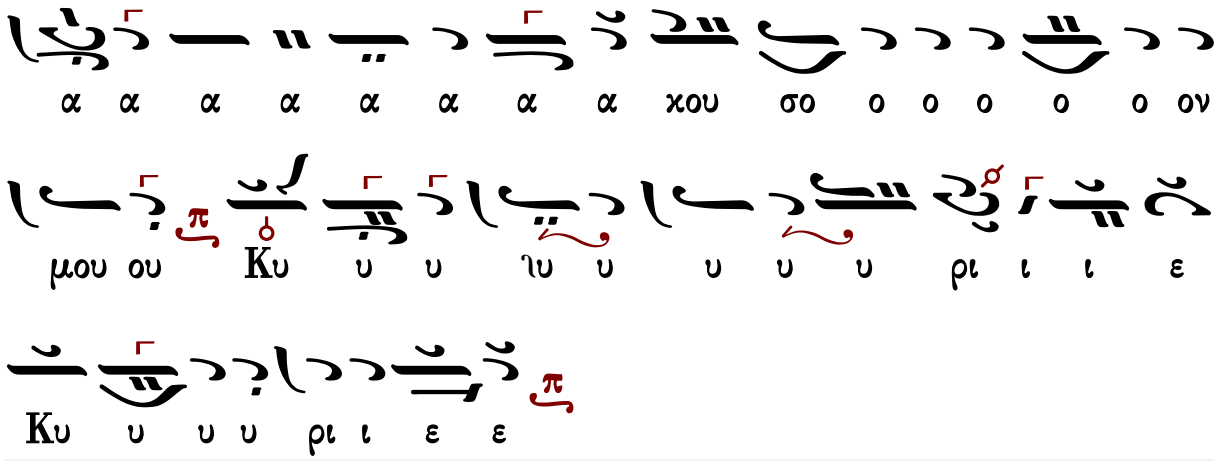

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.153*

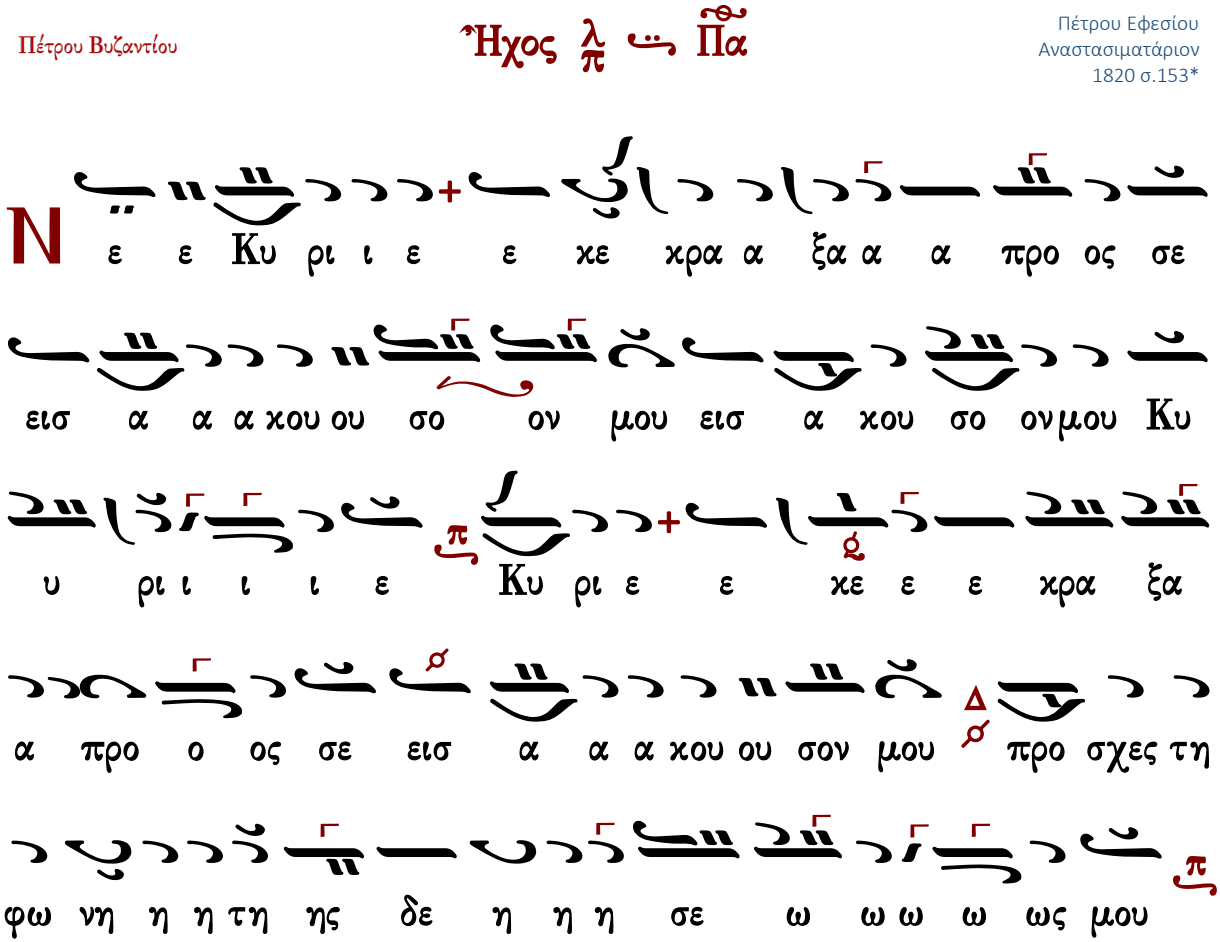

εν τω χε χρα γε ε ε ναι αι αι με ε προ ο

ος σε ε εισ α χου σο ονμου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προ ο οσ ε ευ χη η μου

ως θυ μι α α μα α εν ω ω πι ο ο ο ον σου

ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι

ι ι α α α ε σπε ρι ι νη η η εισ α χου

σο ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.263#

Κ υ ρι ι ε ε κε χρα α ξα α προ ος σε εισ α

α α χου ου σο ον μου εισ α χου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε

ε εισ α α α χου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη

ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ος σε ε εισ α χου σο ον μου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η η η προ ο οσ ε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου θυ

σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η εισ

α χου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.94*

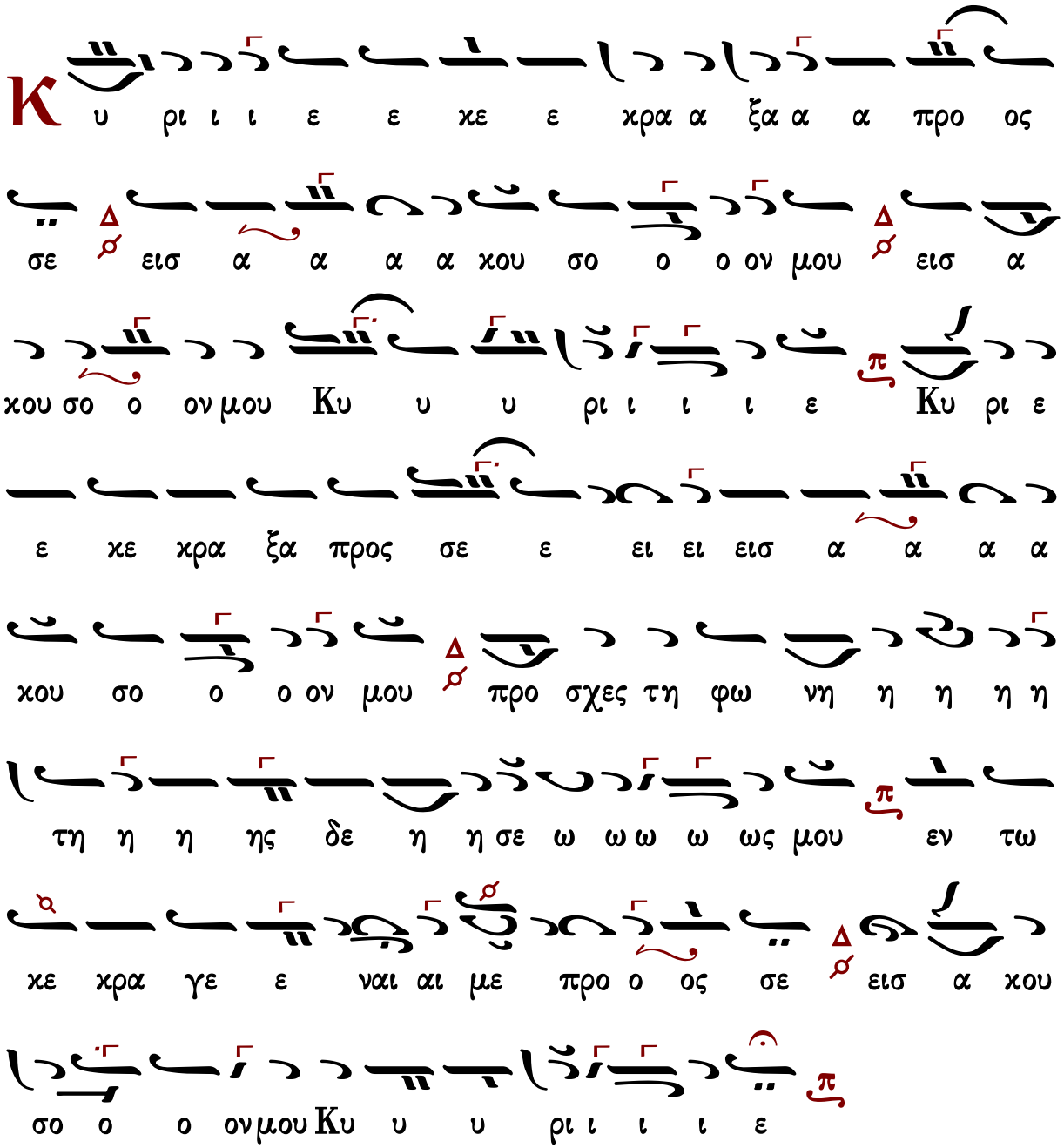

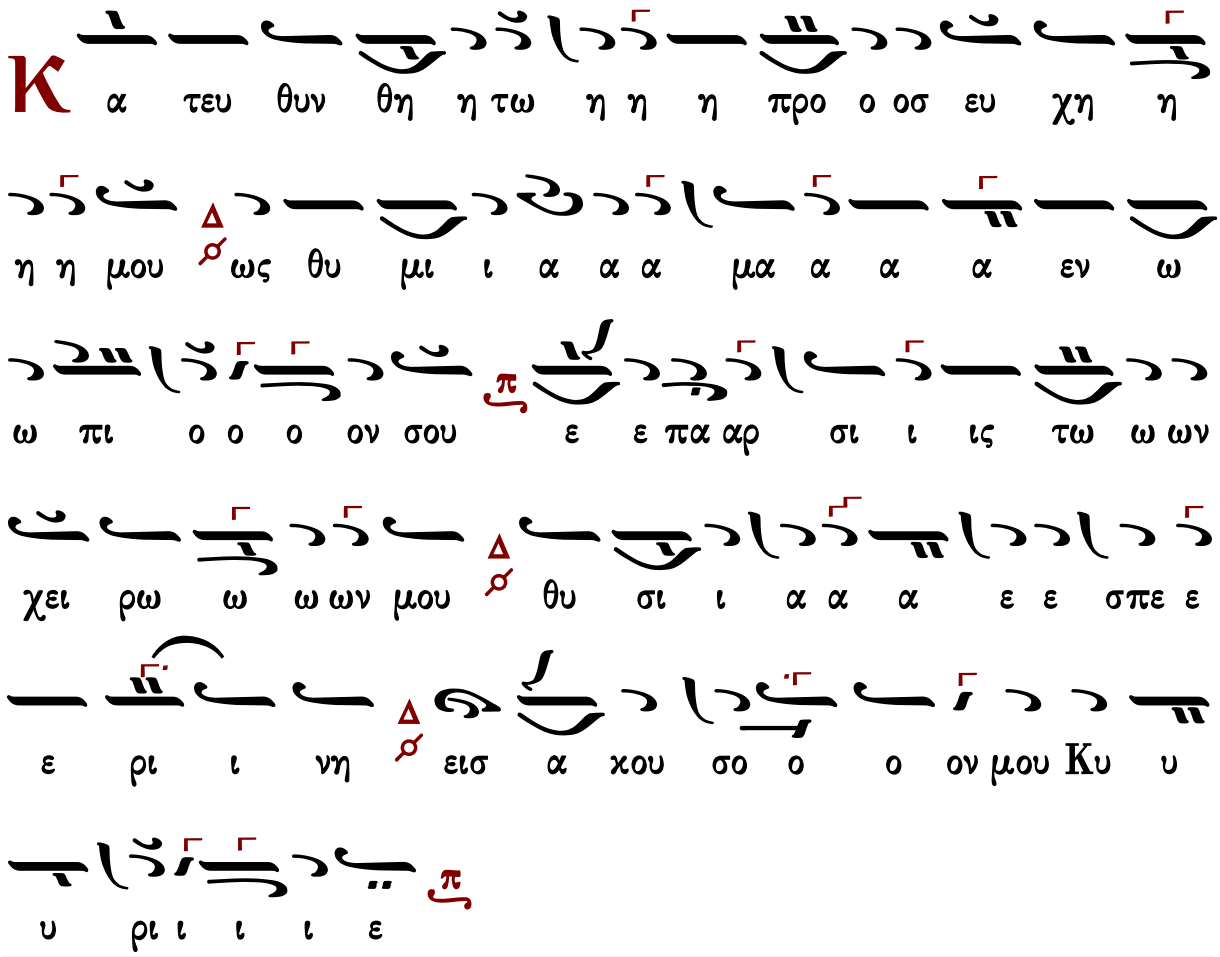

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ̇ ⸒ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.100*

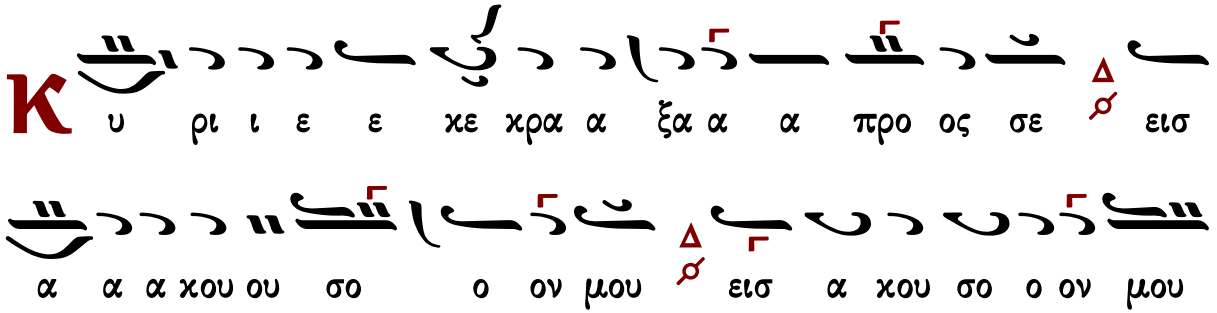

Ku υ ρι ι ι ε Ku ρι ε ε κε κρα α ξα προ

ος σε ει ει εισ α α α κου ου σο ο ον μου προ σχες

τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως

μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε προ ος σε ε εισ

α κου σο ον μου Ku υ υ ρι ι ι ι ε

K α τευ θυν θη η η τω ω η η η προ ο οσ

ε ευ χη η η μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω

ω ω πι ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ι ις τω

ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι α α ε σπε

ε ε ρι ι ι ι ι ι νη εισ α κου σο ον μου

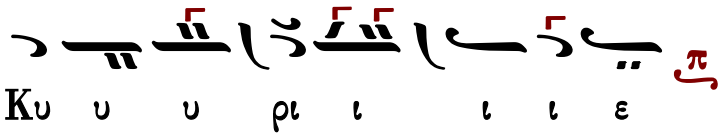

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.61*

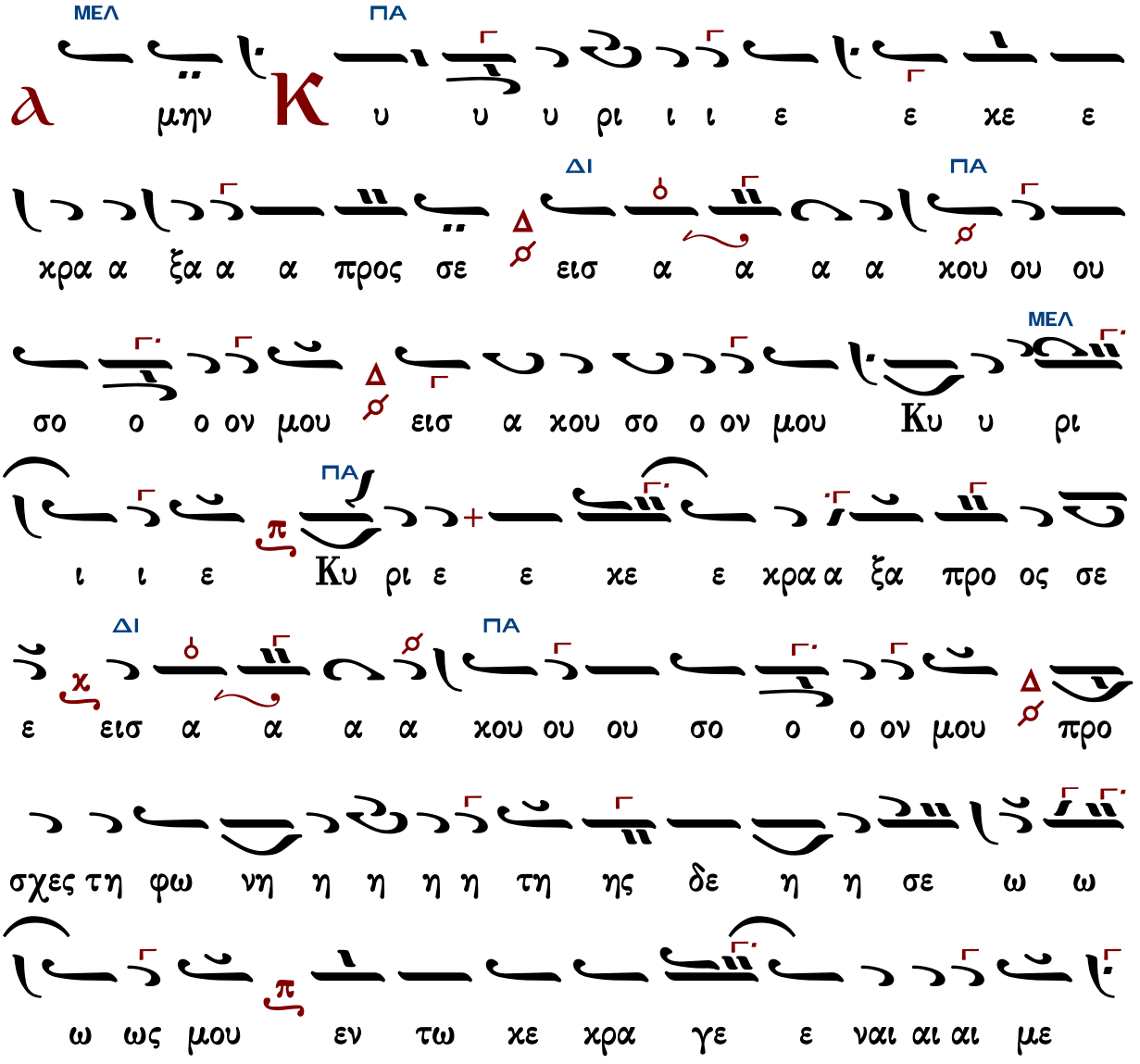

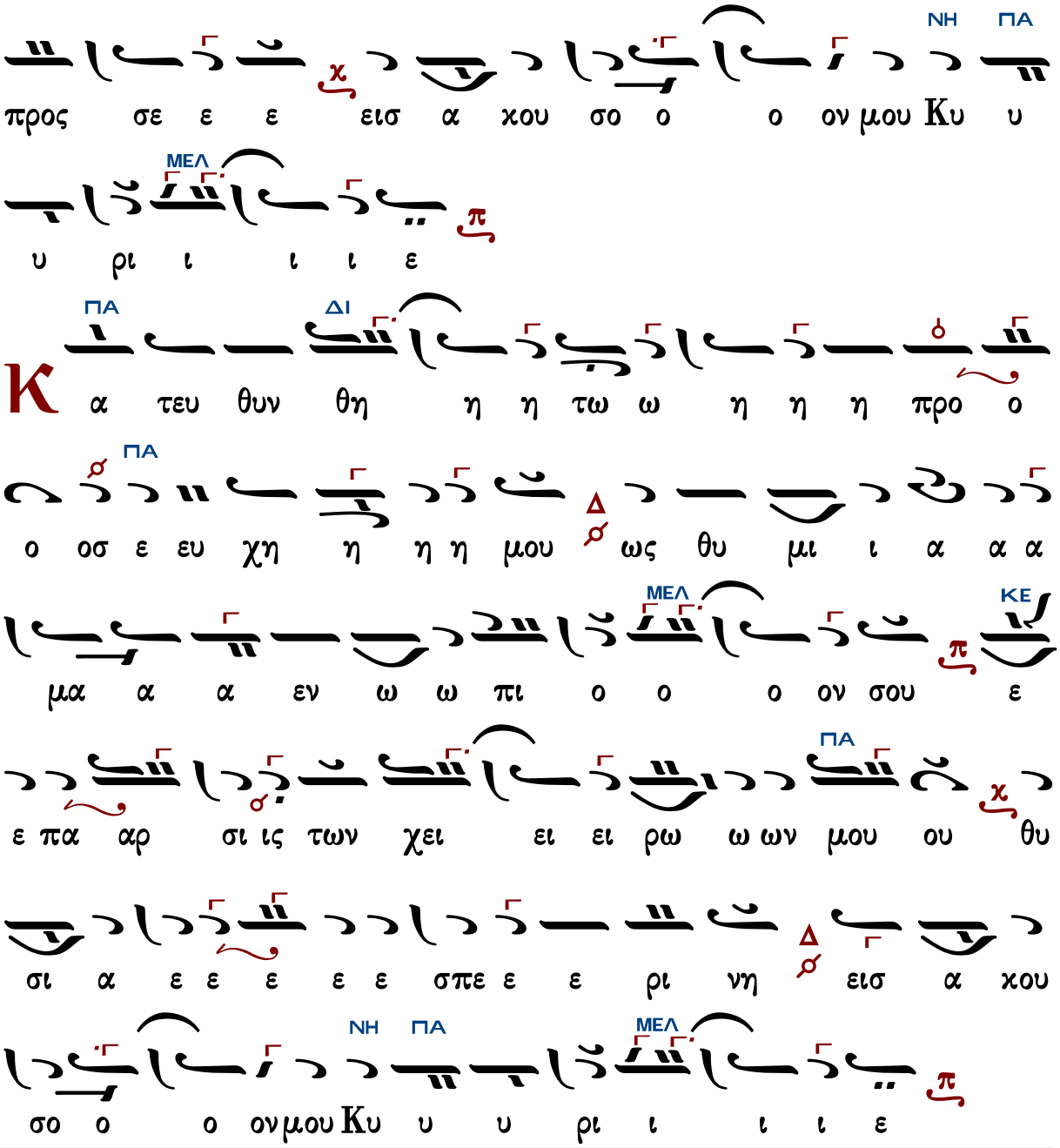

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ7*

Κ υ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α α προ ος σε εισ
α α α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος
σε ε εισ α α α κου ου σο ον μου προ ο σχες τη φω
ω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α
κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω ω η η η προ ο οσ ε ευ χη
η η μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω
πι ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω

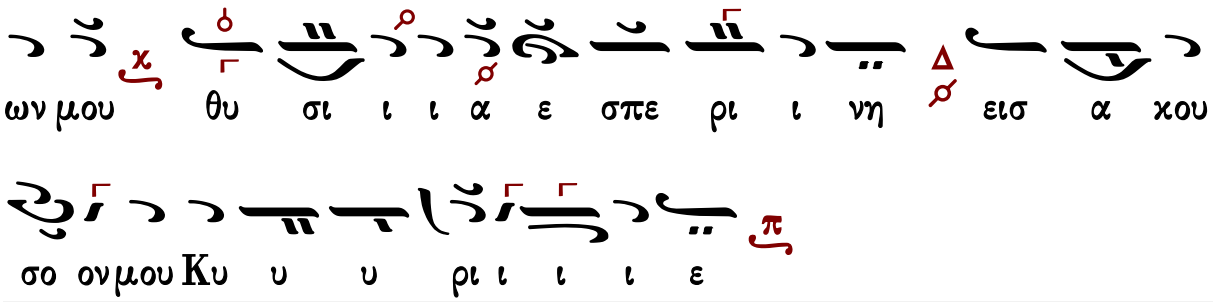

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.154*

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ των

Π

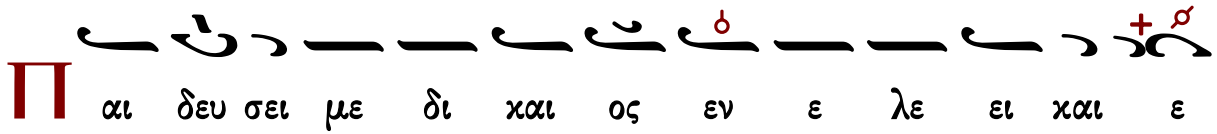

αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

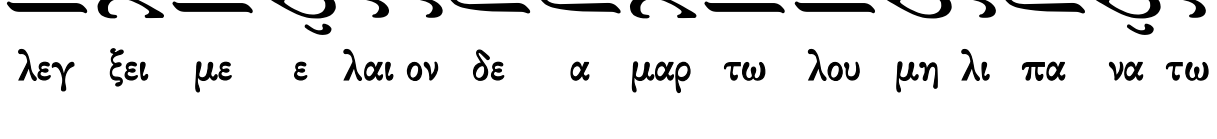

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο

τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

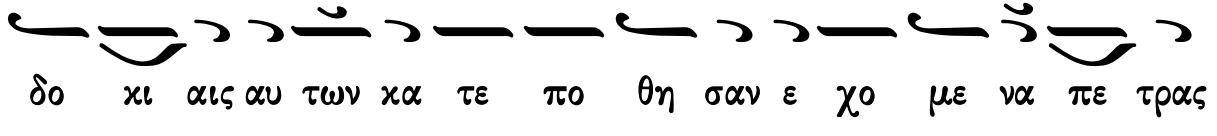

δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α

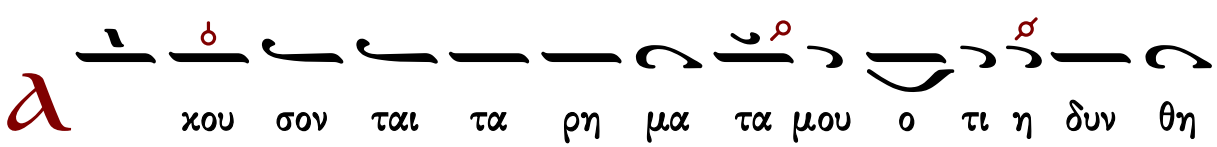

κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

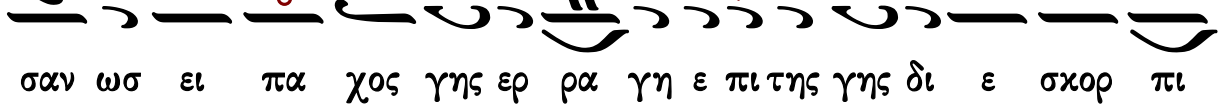

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι

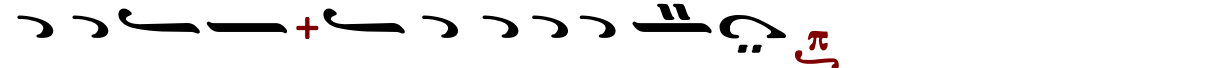

σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α δην

Ο

τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου

Φ

υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι αν

Π

ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι

κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω

Φ

ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Є

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

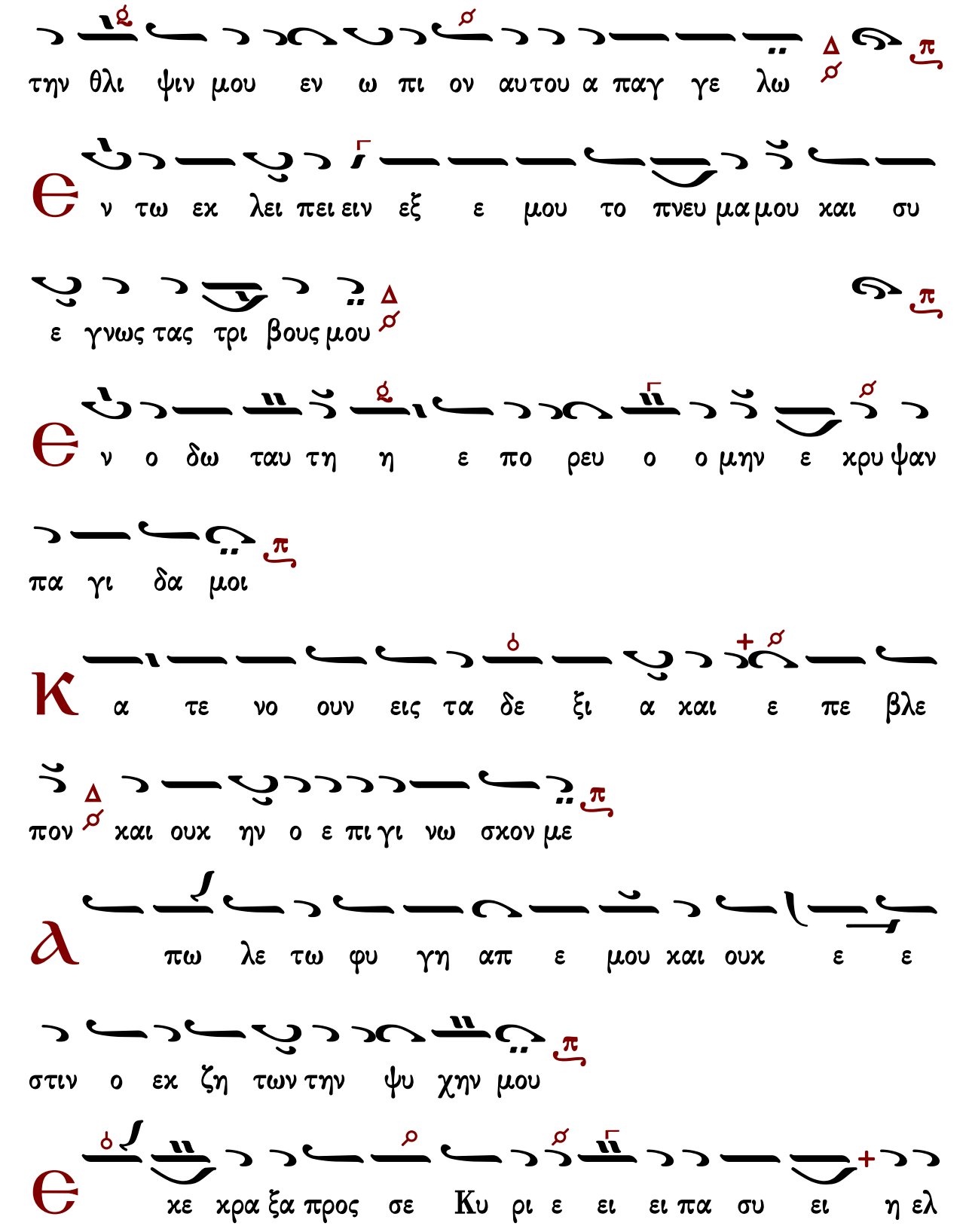
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυτου α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ ψαν
πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με
Λ πω λε τω φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ

πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ ο

μο λο γη σα σθε ε τω ο νο μα τι σου

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.264*

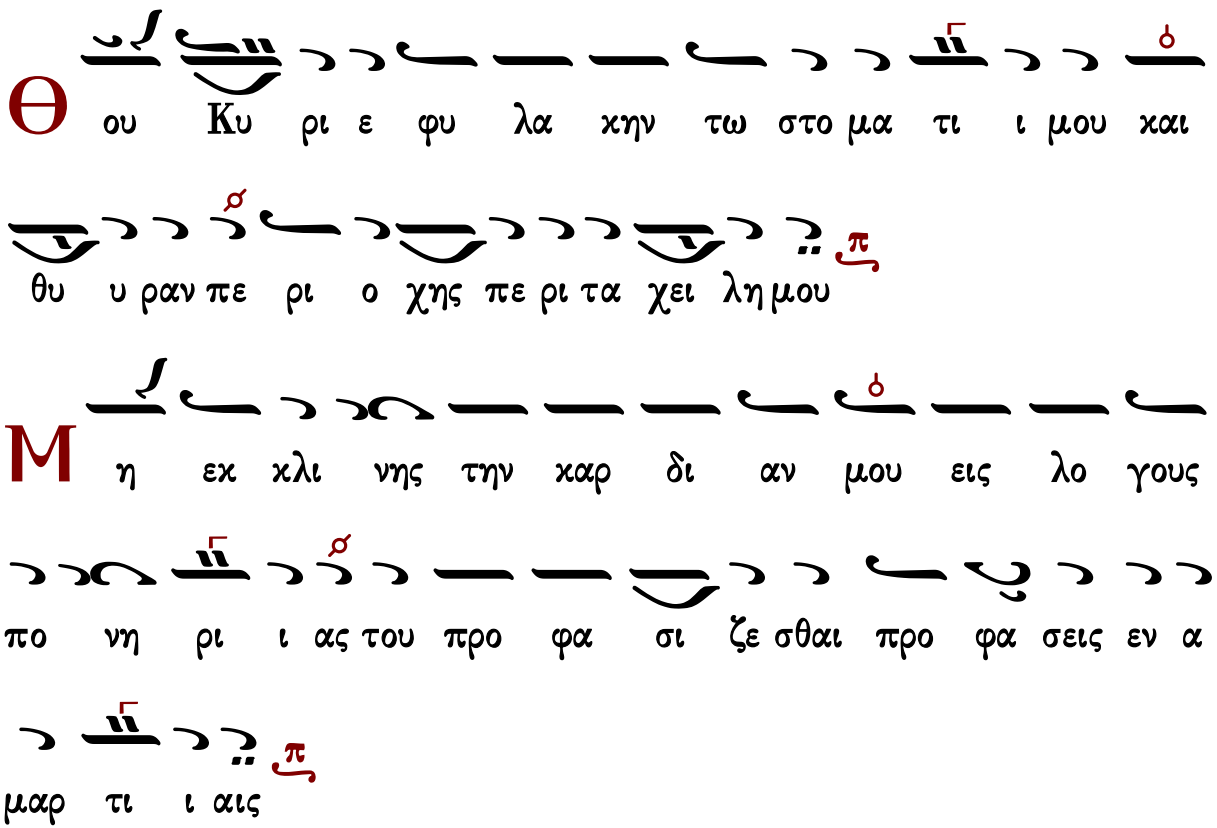

C

υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π

αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη ην μου

O

τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

λ

κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν

πα ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Θ κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Θ ν τω ε κλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

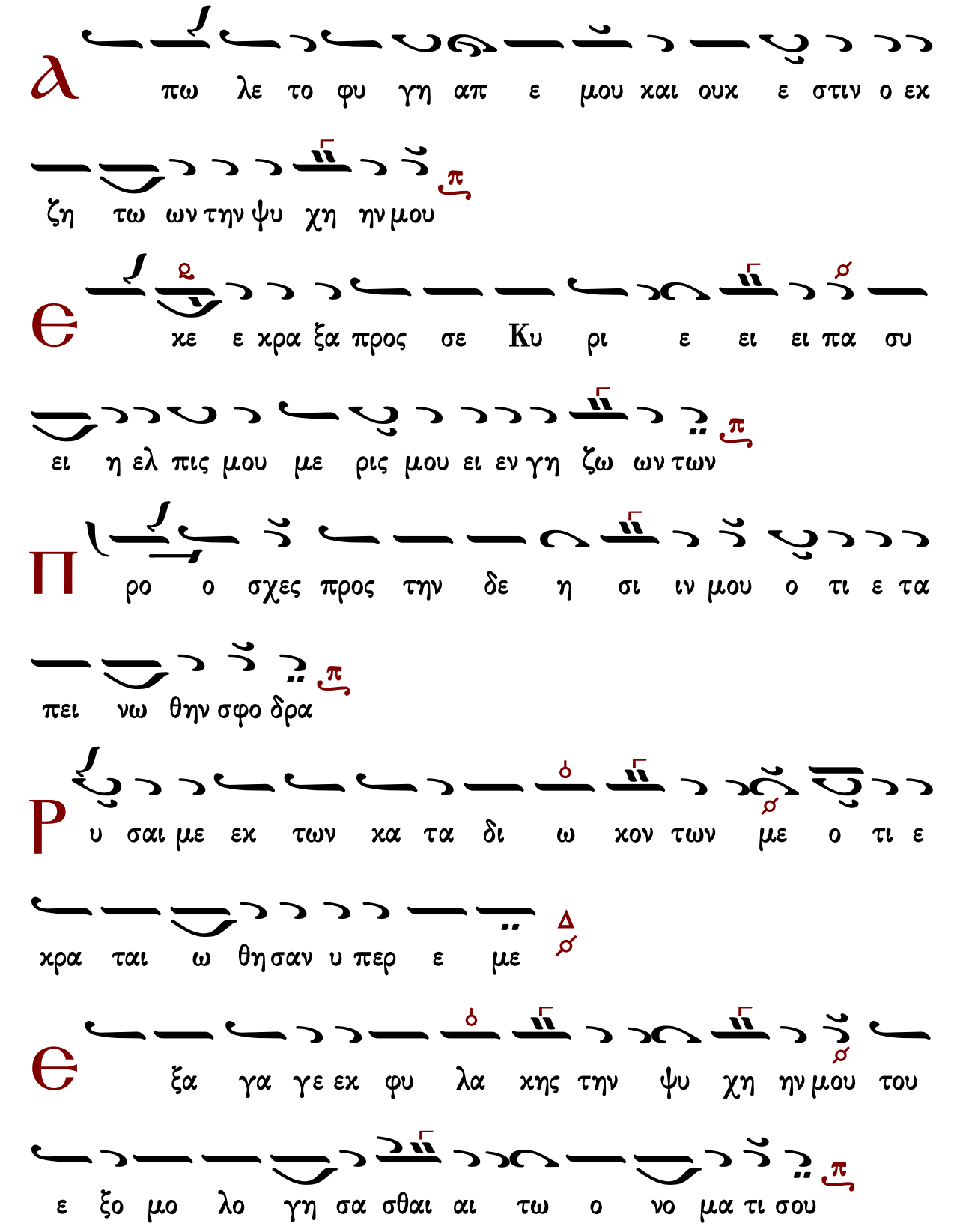
α
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου
θ
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π
ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
Ρ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
θ
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι σου

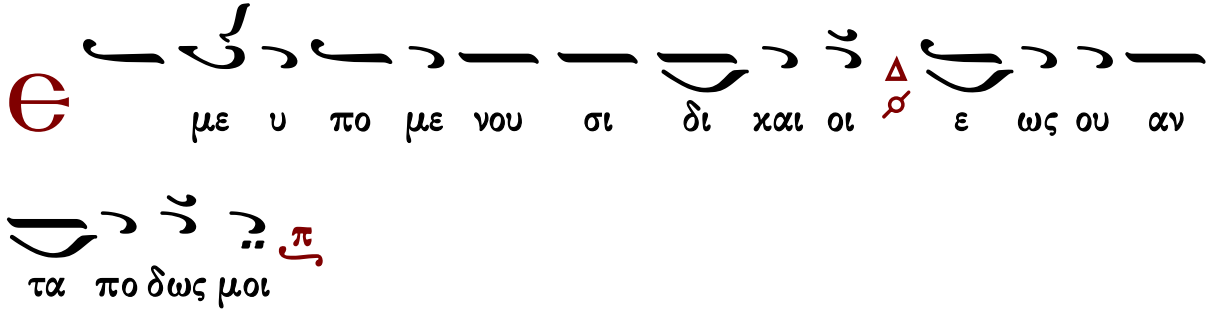

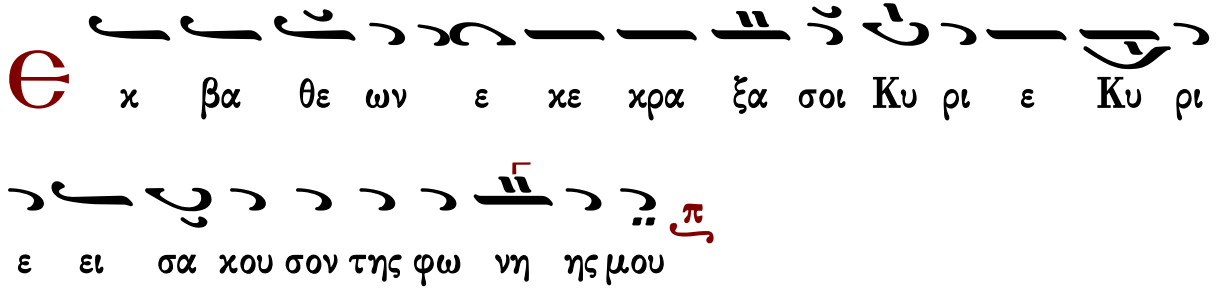

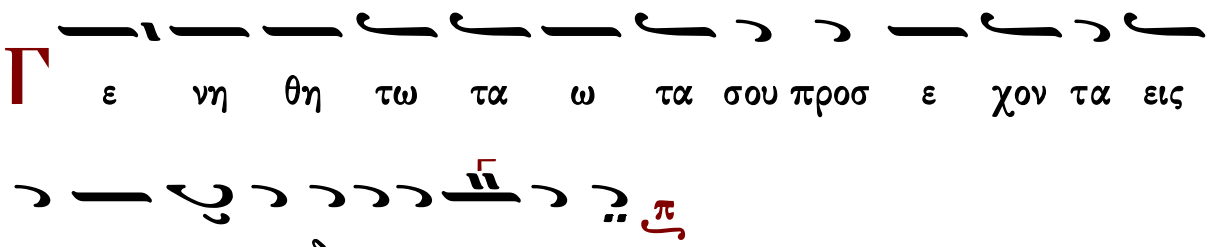

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ8*

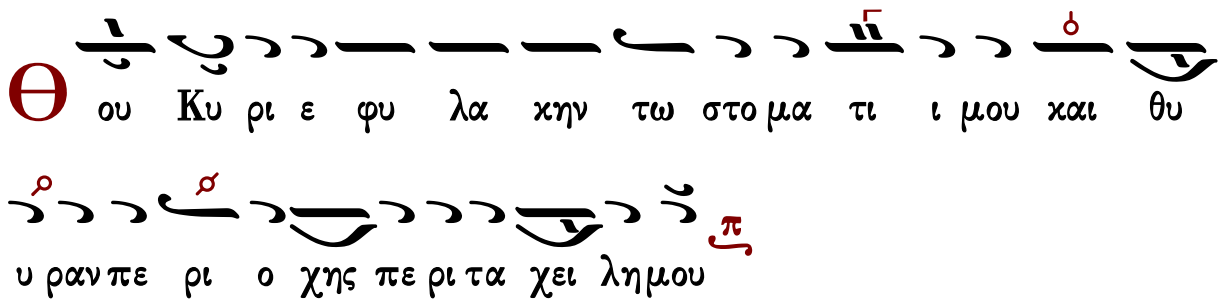

Μ η εκ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των

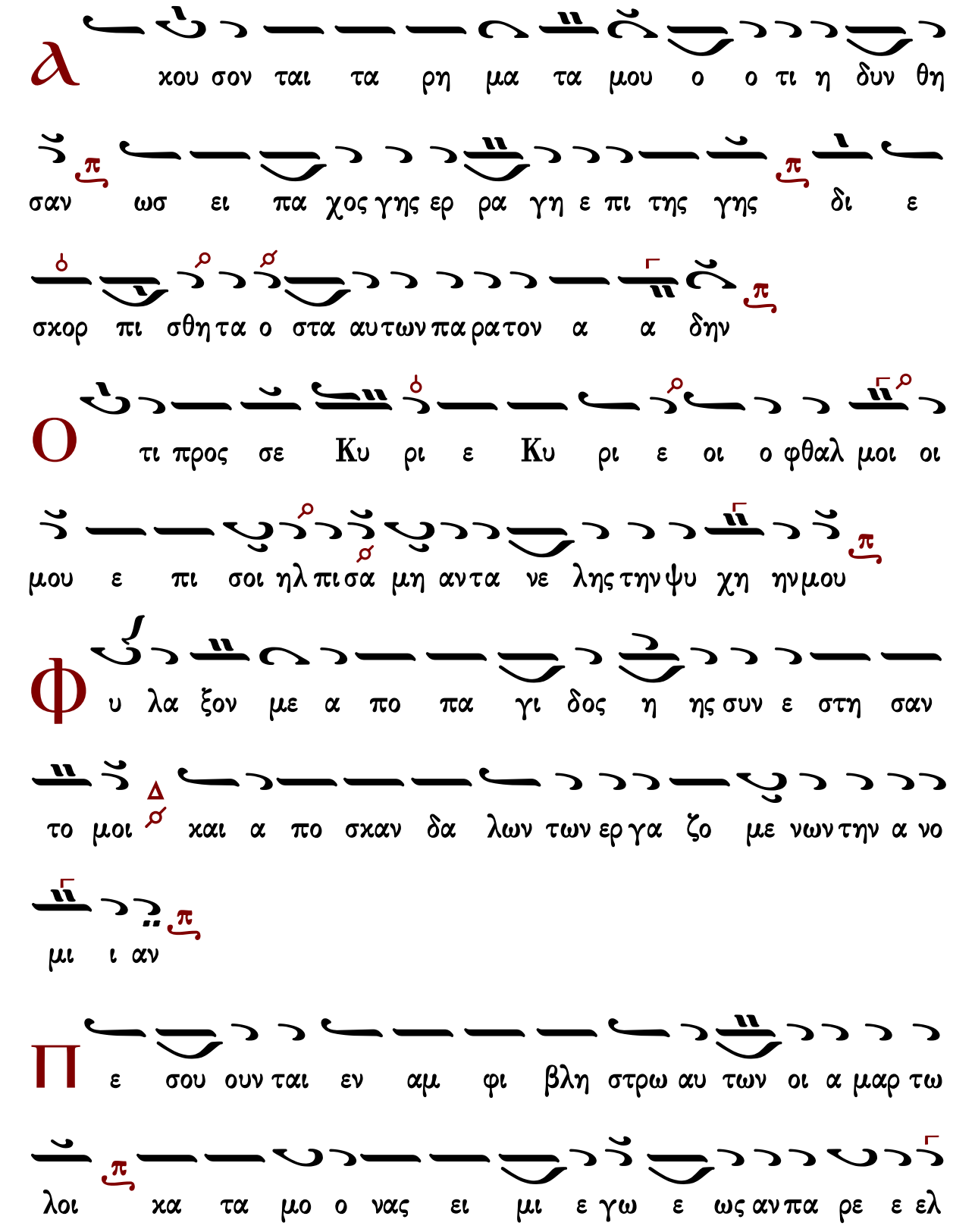
α
χου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
ο
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην μου
φ
υ λα ξον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο
μι ι αν
π
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ε ελ

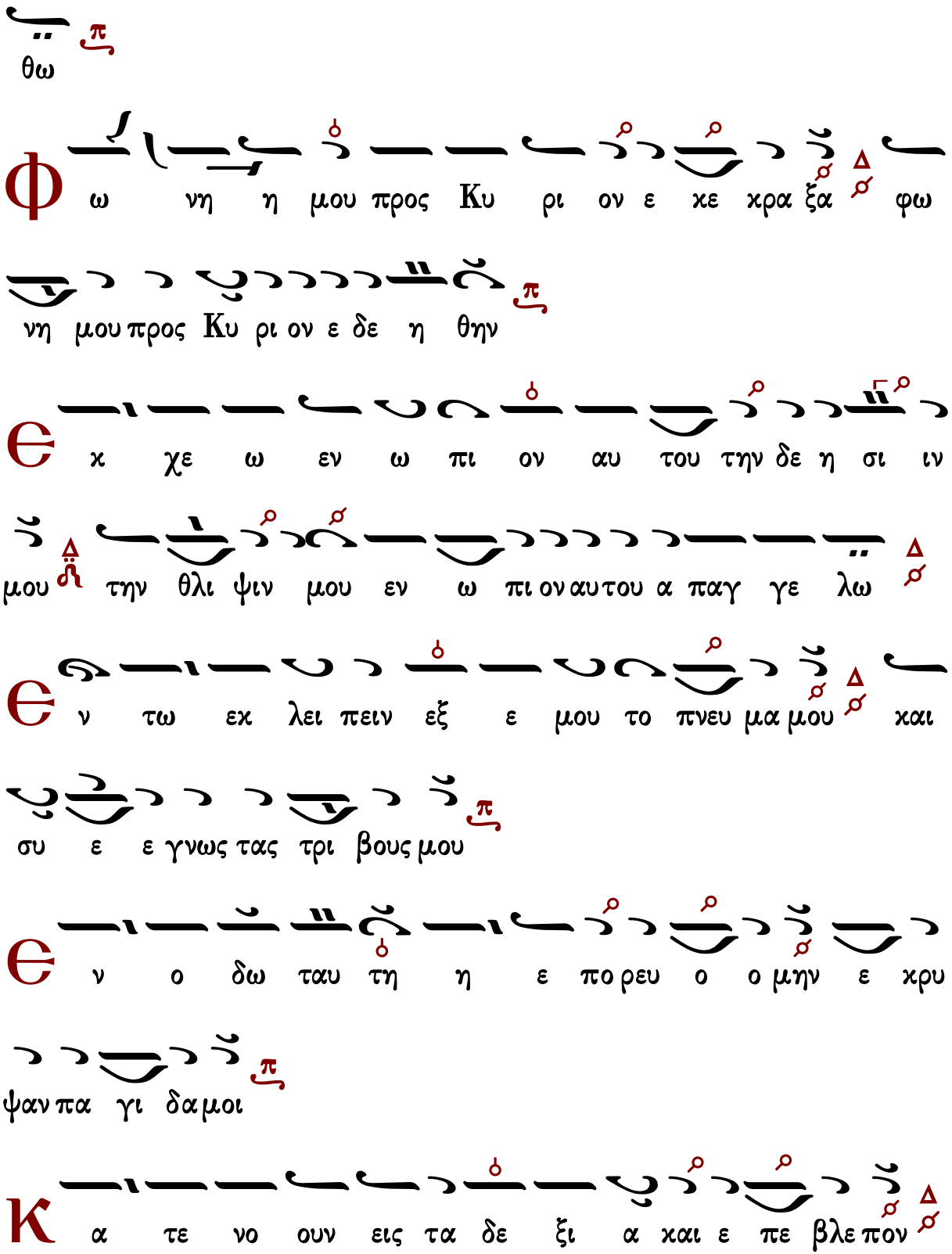
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε χρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

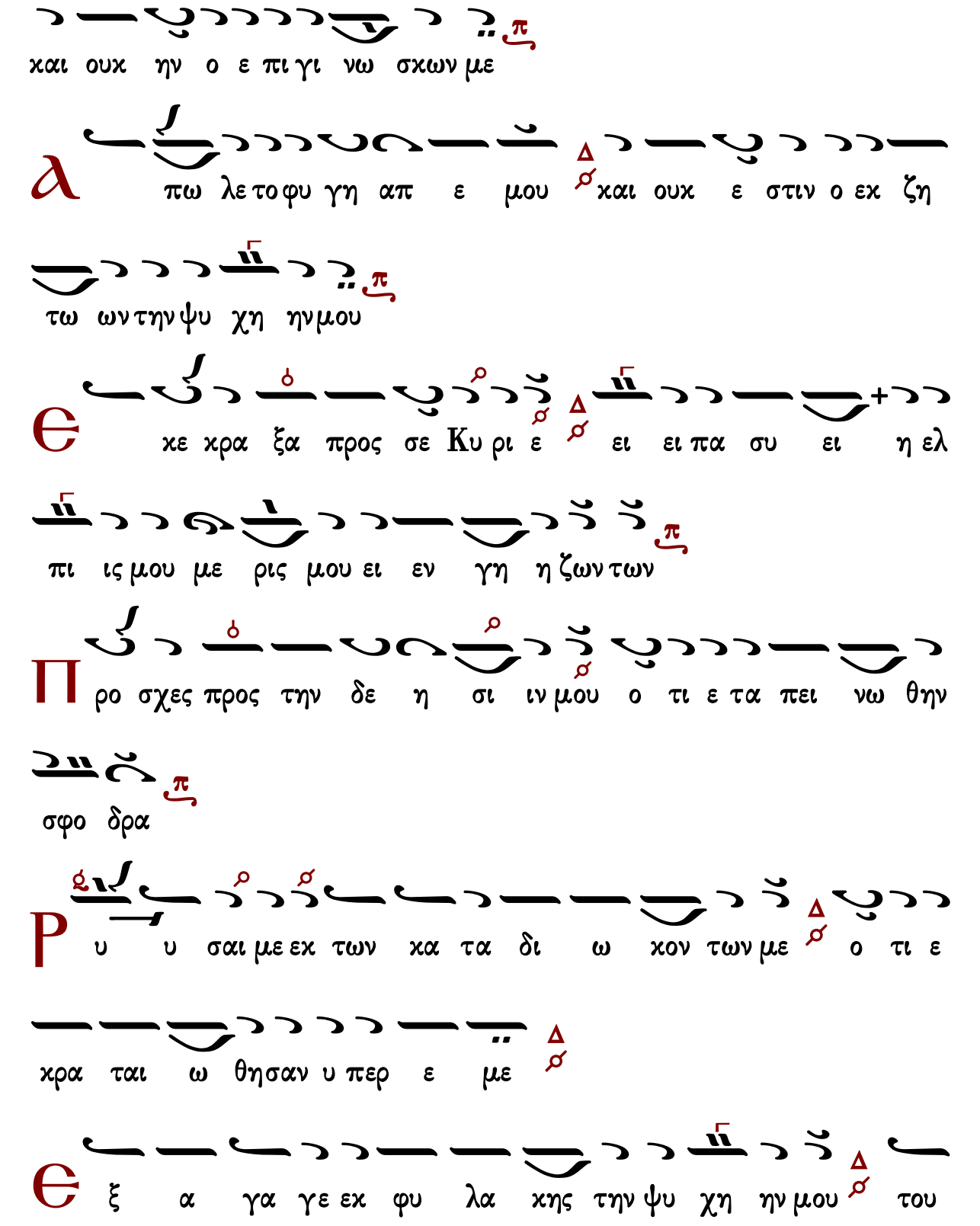
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη
τω ων την ψυ χη ην μου
Θ κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει νω θην
σφο δρα
Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Є χ βα θε ε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α κου σον της φω νη ης μου

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ως μου

Προσόμοια ἁγίου Χαραλάμπους

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ Βϋ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.214*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Ο λος εκ νε ο ο ο τη τος α να τε θεις τω ω Δε

σπο ο ο τη η η του τον ε ε πε πο ο ο θη σας

και αυ του ουτοι οις ι ι χνε ε σιν η η κο λου θη η σα

ας κα θαρ θει εις πα α α σης δε των πα

θω ων κη λι ι ι ι δος θει αν χα α ριν

κα τε ε ε πλου τη η σας τε λει ειν ι ι α α μα α τα

και θα αυ μα τουρ γει ειν τα α πα ρα δο ο ξα α και

μαρ τυς ε χρη η μα α τι ι σας πα σαι αις προσ βο λαι αι

αι αις τω ων χο λα σε ε ω ων α χλο ο νη η η

τος μει ει ει ει ει να ας δυ να α α μει του τυ υ

θε εν το ος εν Στα αυ ρω ω ω ω ον ε χτε νω ω

ως χα θι ι ι χε ε τε ευ ε ε ε υ πε ε ερ

τω ω ων ψυ υ υ χω ω ω ων η η η η μων

Θ νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Η

λοις προσ η λου ου ου με νος σου το μα κα

ρι ι ον σω ω ω μα α α το χαρ τε ε ρι κω ω ω

τα τον α θλη τα α Χα α ρα α λα αμ πε ε ες και αι α

ητ τη η το ον την ψυ χη ην α α α τρε πτον

και τον νου ου ουν α α α συ λον δι ε τη

η ρεις συν τρι ι ι βο με ε νος θει ο ος γα αρ ε ε ρω ως

σε εν δο ο θεν πλου σι ι ω ως αν ε φλε ε γε

ε και φε ρειν των κο ο λα α σε ε ων α πα α σαν ι δε

ε ε ε α αν η ρε θι ι ζε ε μαρ τυς α α α

θλο φο ο ο ο ο ρε ε Χρι στου ου ου των πα θη η

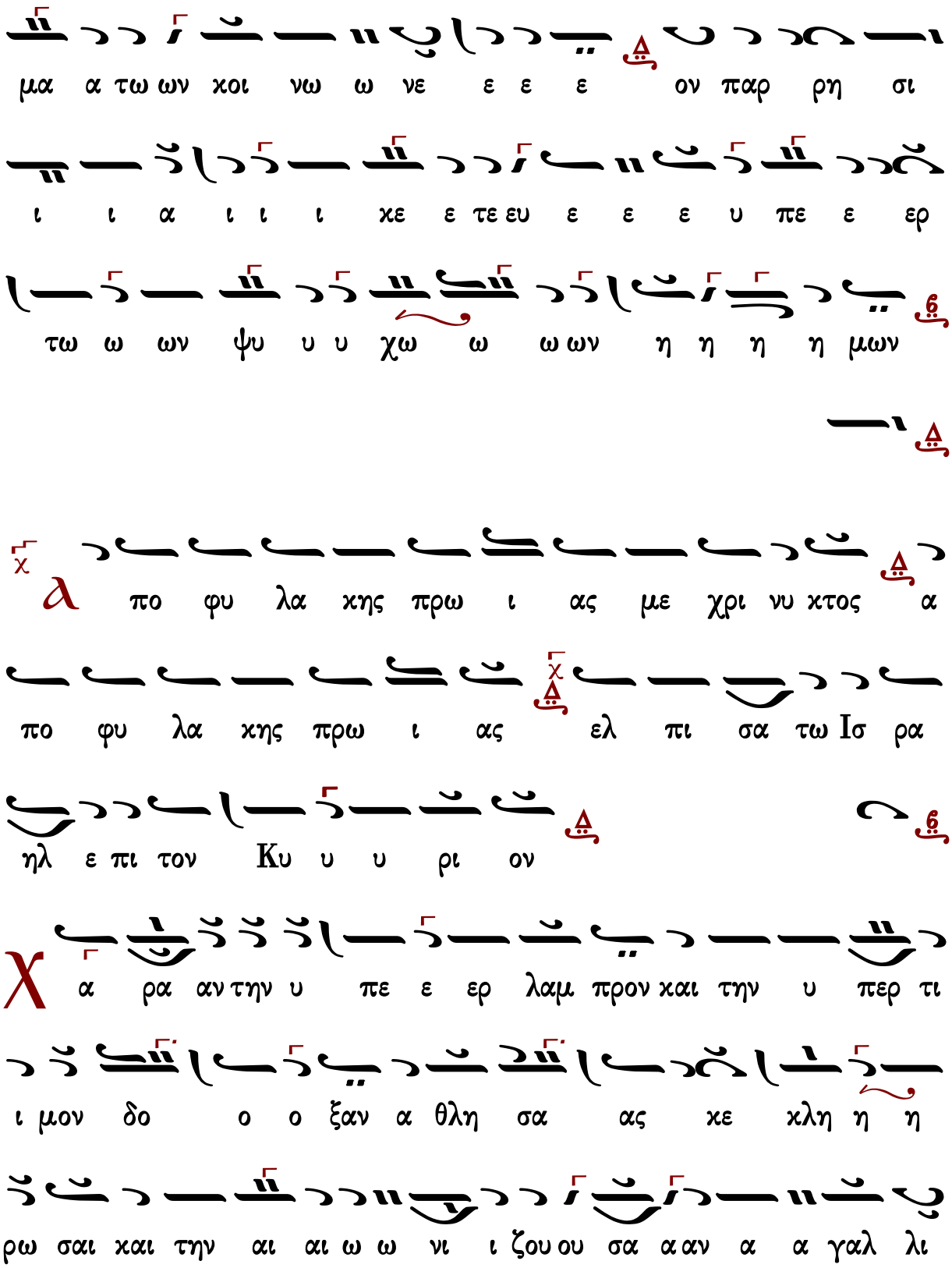
μα α τω ων χοι νω ω νε ε ε ε ον παρ ρη σι
ι ι α ι ι ι κε ε τε ευ ε ε ε υ πε ε ερ
τω ω ων ψυ υ υ χω ω ω ων η η η η μων
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
α ρα αν την υ πε ε ερ λαμ προν και την υ περ τι
ι μον δο ο ο ξαν α θλη σα ας κε κλη η η
ρω σαι και την αι αι ω ω νι ι ζου ου σα α αν α α γαλ λι

α α σι ιν ι ε ρε ευ ο ο ο σι ε α

θλη τα α α τι ι ι μι ε στρα τι ω ω τα

γεν ναι αι αι ο τα α τε ο τα α στρα α τε ευ μα α τα

και τα ας πα ρα τα α ξει εις του δρα κο ον το ος αι

μα των σου τοι οις ρε ευ μα α σιν αρ δη ην κα τα κλυ υ υ υ

σα ας τη χα ρι ι τι ι και θει ει α α α εν

τε ε ε ε ευ ξει ει νε κρου ου ους εξ α να α στη η

σα ας α λη η θω ω ω ως και παρ ρη σι ι ι

α δε ε ε ο ο με ε νο ο ος υ πε ε ερ τω ω ων

ψυ υ υ χω ω ω ων η η η η μων

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.218*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του λ

Ε δω κας το ο σω μα α σου ου προς τας βα σα α νου

ους α οι δι ι με ε λ την ψυ υ χη η η ην δε ε

ε τη ρη η σα ας λ α μω μον α α κι ι βδη η

λο ο ο ον πα σης α μα αρ τι ι ι ας λ και της δυσ

σε βει ει ει ει ει ας των πα ρα νο μω ων αι κι ι

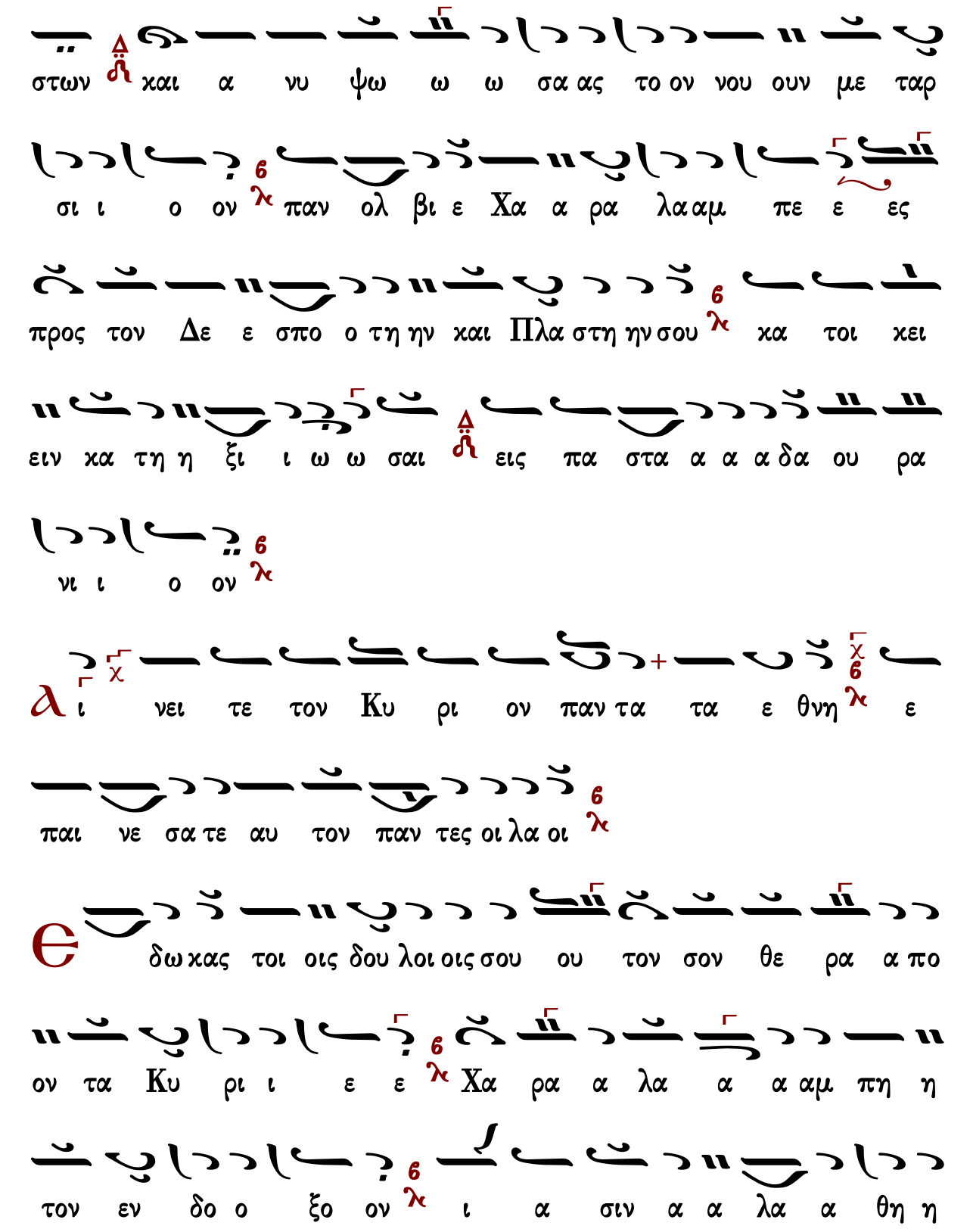
στων Δ ϯ και α νυ ψω ω ω σα ας το ον νου ουν με ταρ
σι ι ο ον 6 λ παν ολ βι ε Χα α ρα λα αμ πε ε ες
προς τον Δε ε σπο ο τη ην και Πλα στη ην σου 6 λ κα τοι κει
ειν κα τη η ξι ι ω ω σαι Δ ϯ εις πα στα α α α δα ου ρα
νι ι ο ον 6 λ
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη 6 λ ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι 6 λ
ϵ δω κας τοι οις δου λοι οις σου ου τον σον θε ρα α πο
ον τα Κυ ρι ι ε ε 6 λ Χα ρα α λα α α αμ πη η
τον εν δο ο ξο ον 6 λ ι α σιν α α λα α θη η

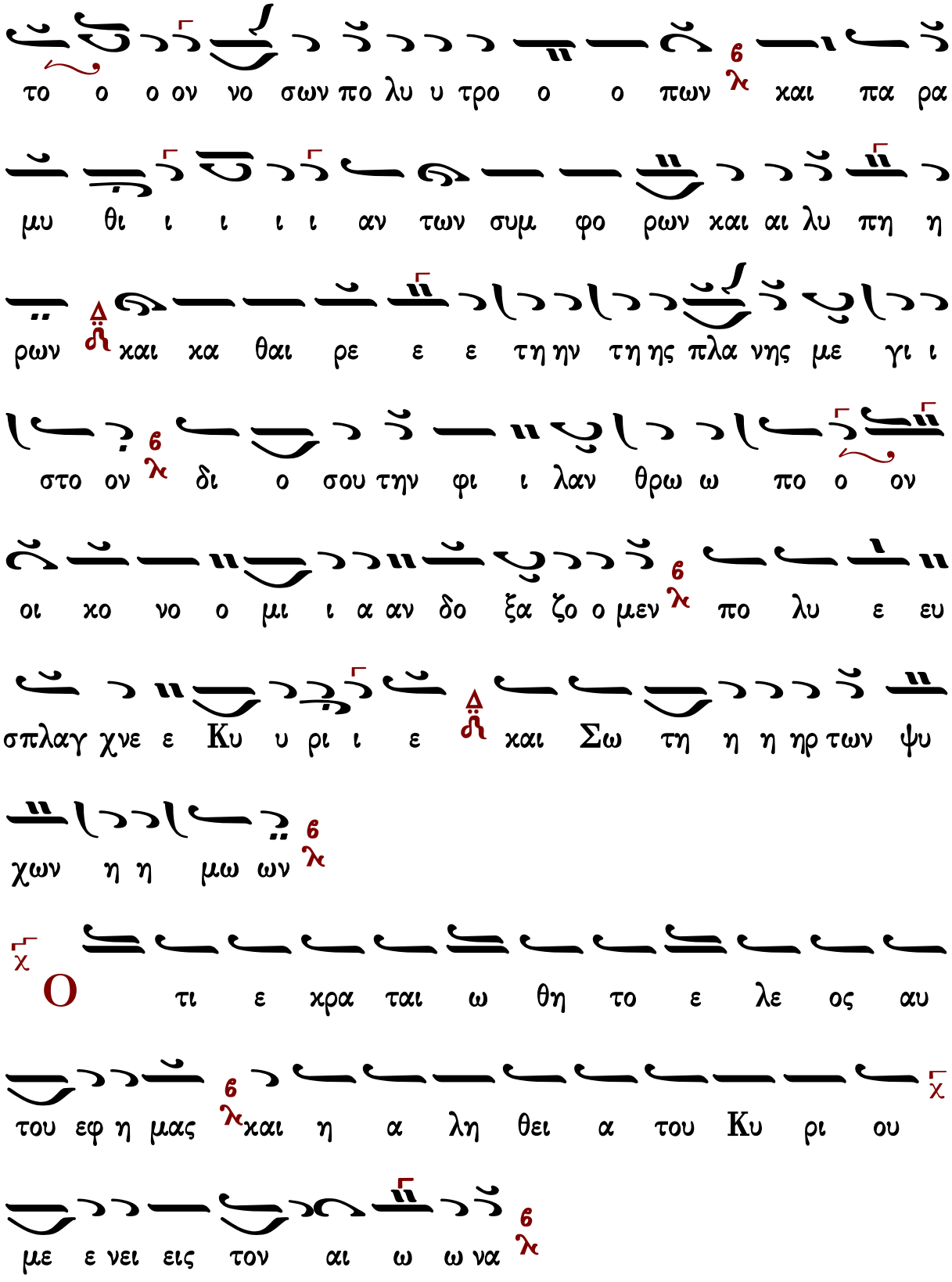
το ο ο ον νο σων πο λυ υ τρο ο ο πων 6 λ και πα ρα
μυ θι ι ι ι ι αν των συμ φο ρων και αι λυ πη η
ρων Δ ϯ και κα θαι ρε ε ε τη ην τη ης πλα νης με γι ι
στο ον 6 λ δι ο σου την φι ι λαν θρω ω πο ο ον
οι κο νο ο μι ι α αν δο ξα ζο ο μεν 6 λ πο λυ ε ευ
σπλαγ χνε ε Κυ υ ρι ι ε Δ ϯ και Σω τη η η ηρ των ψυ
χων η η μω ων 6 λ
χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας 6 λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου χ
με ε νει εις τον αι ω ω να 6 λ

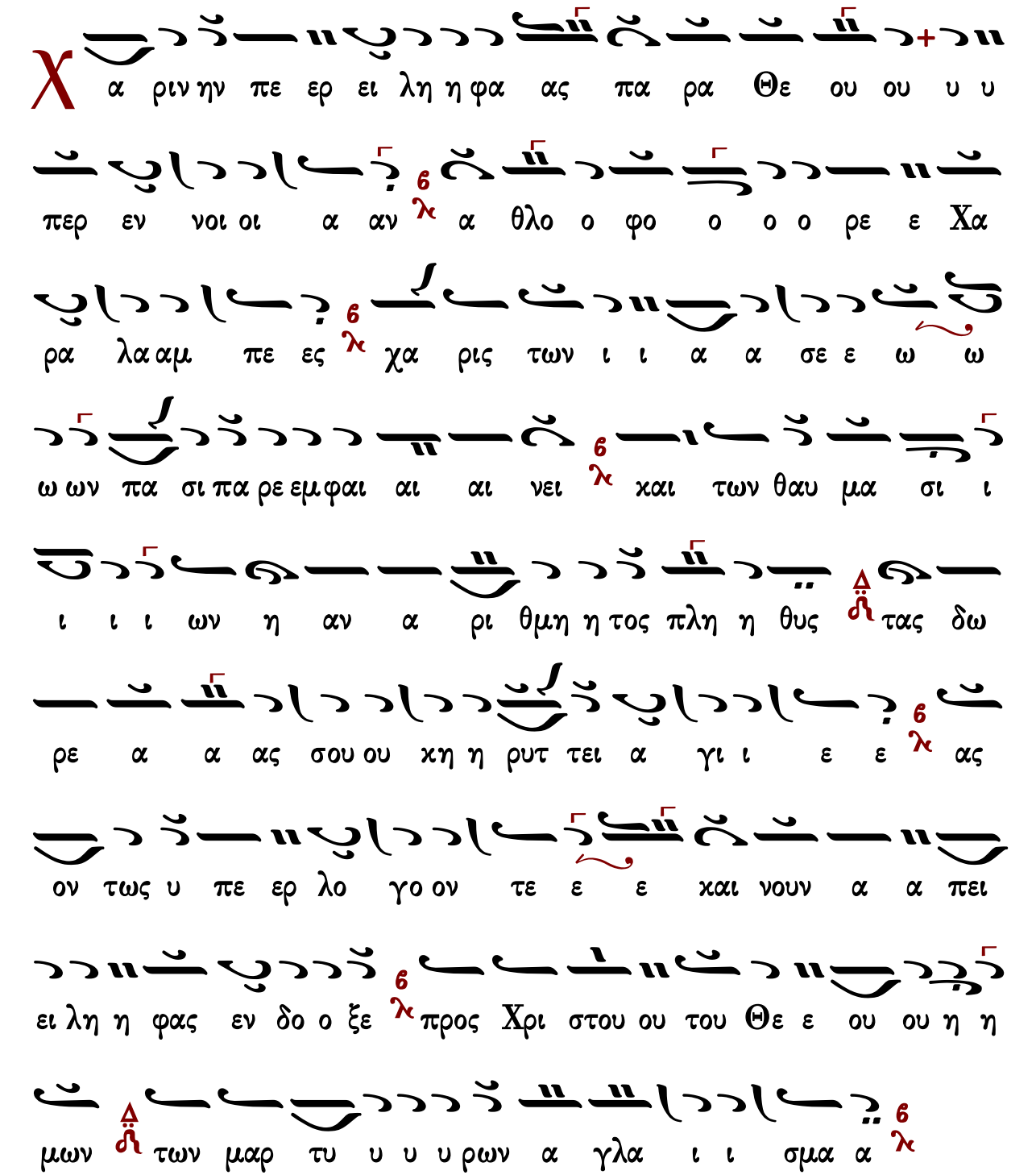

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.95/542*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ος ε στιν

Ο λος εκ νε ο τη τος α να τε θεις τω Δε σπο τη

του τον ε πε πο θη σας και αυ του τοις ι ι χνε σιν η

κο λου θη σας κα θαρ θει εις πα σης δε των πα θων κη

λι ι δος θει αν χα ριν κα τε πλου τη σας τε λειν ι α

μα τα και θαυ μα τουρ γειν τα πα ρα δο ξα και μαρ τυς

ε χρη μα τι σας πα σαις προσ βο λαι αις των κο λα σε ων

α χλο νη τος μει ει νας δυ να μει του τυ θεν τος εν

Σταυ ρω ον εκ τε νως κα θι κε τευ ε υ πε ερ των

ψυ χων η μω ων

Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ ρι ον

Η λοις προσ η λου με νος σου το μα κα ρι ον σω μα

και καρ τε ρι κω τα τον α θλη τα Χα ρα α λαμ πες

και α ητ τη τον την ψυ χη ην α τρε πτον και τον νου ουν

α συ λον δι ε τη ρεις συν τρι βο μενος θει ος γαρ

ε ρως σε εν δο θεν πλου σι ως α νε φλε γε και φε

ρειν των χο λα σε ων α πα σαν ι δε αν η ρε θι ζε μαρ τυς

α θλο φο ο ρε Χρι στου των πα θη μα των χοι νω

νε ον παρ ρη σι α ι χε τευ ε υ πε ερ των ψυ

χων η μω ων

α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ ρι ον

α ραν την υ περ λαμ προν και την υ περ τι μον δο

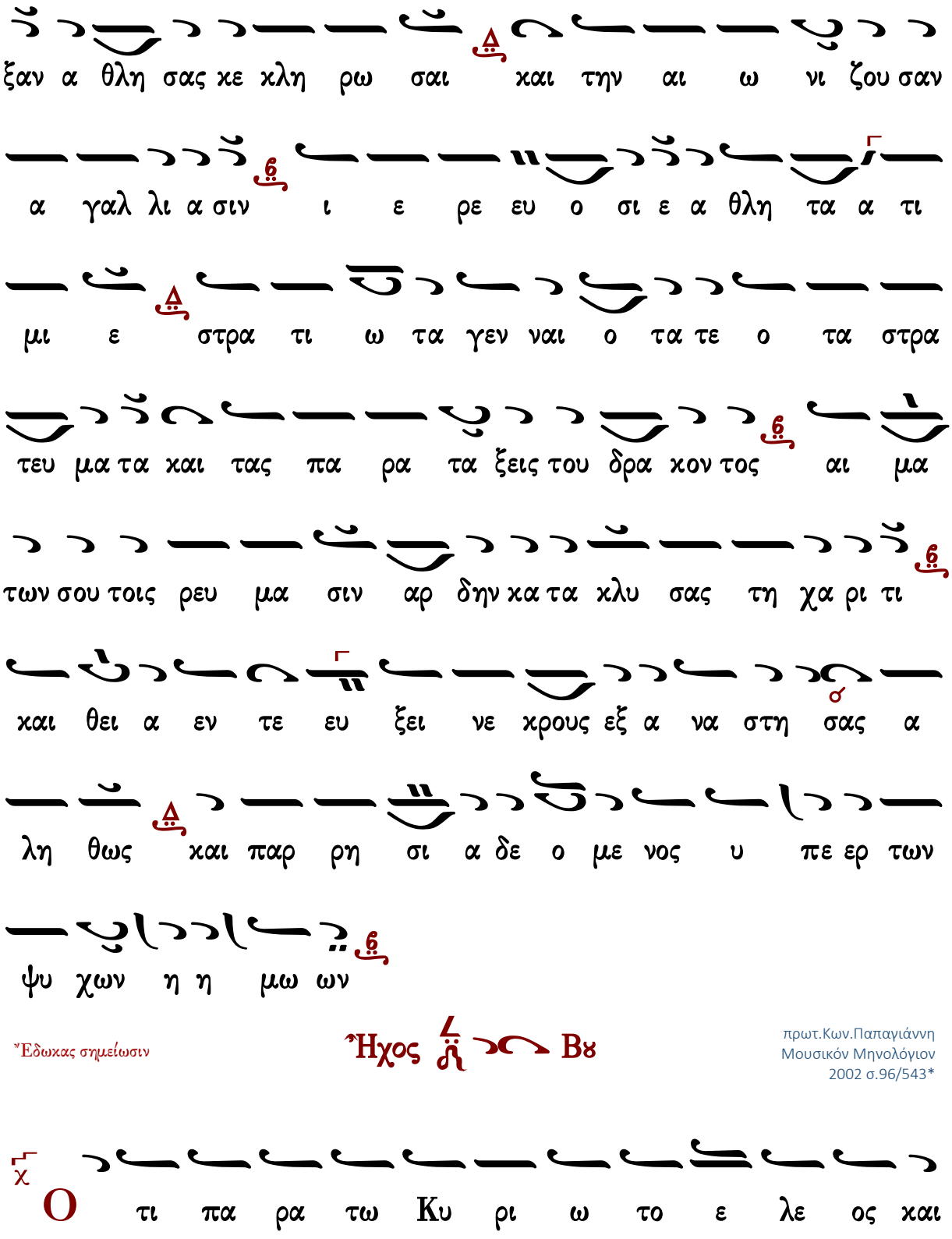

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.96/543*

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις 6λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ 6λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του 6λ

Θ δω κας το σω μα σου προς σ τας βα σα νους α οι

δι με 6λ σ την ψυ χη σ ην δε + ε τη ρη σας 6λ α μω μον α

κι βδη λον πα σης α μαρ τι ας 6λ σ και της δυσ σε βει ει

ας των πα ρα νο μων αι κι στων Δ κ σ και αν υ ψω σας

τον νουν με ταρ σι ον 6λ παν ολ βι ε Χα ρα λαμ πες

προς σ τον Δε σπο την και πλα στην σου 6λ κα τοι κει ειν κα

τη ξι ω σαι Δ ϊ ϊ εις πα στα α δα ου ρα νι ον 6λ

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Θ δω κας τοις δου λοις σου τον σον θε ρα πον τα Κυ

ρι ε Χα ρα λα αμ πη τον εν δο ξον ι α σιν α

λα θη τον νο σων πο λυ τρο πων και πα ρα μυ θι ι αν

των συμ φο ρων και λυ πη ρων και κα θαι ρε την της

πλα νης με γι στον δι ο σου την φι λαν θρω πον οι

κο νο μι αν δο ξα ζο μεν πο λυ ε ευ σπλαγ χνε Κυ

ρι ε ο Σω τη ηρ των ψυ χων η μων

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

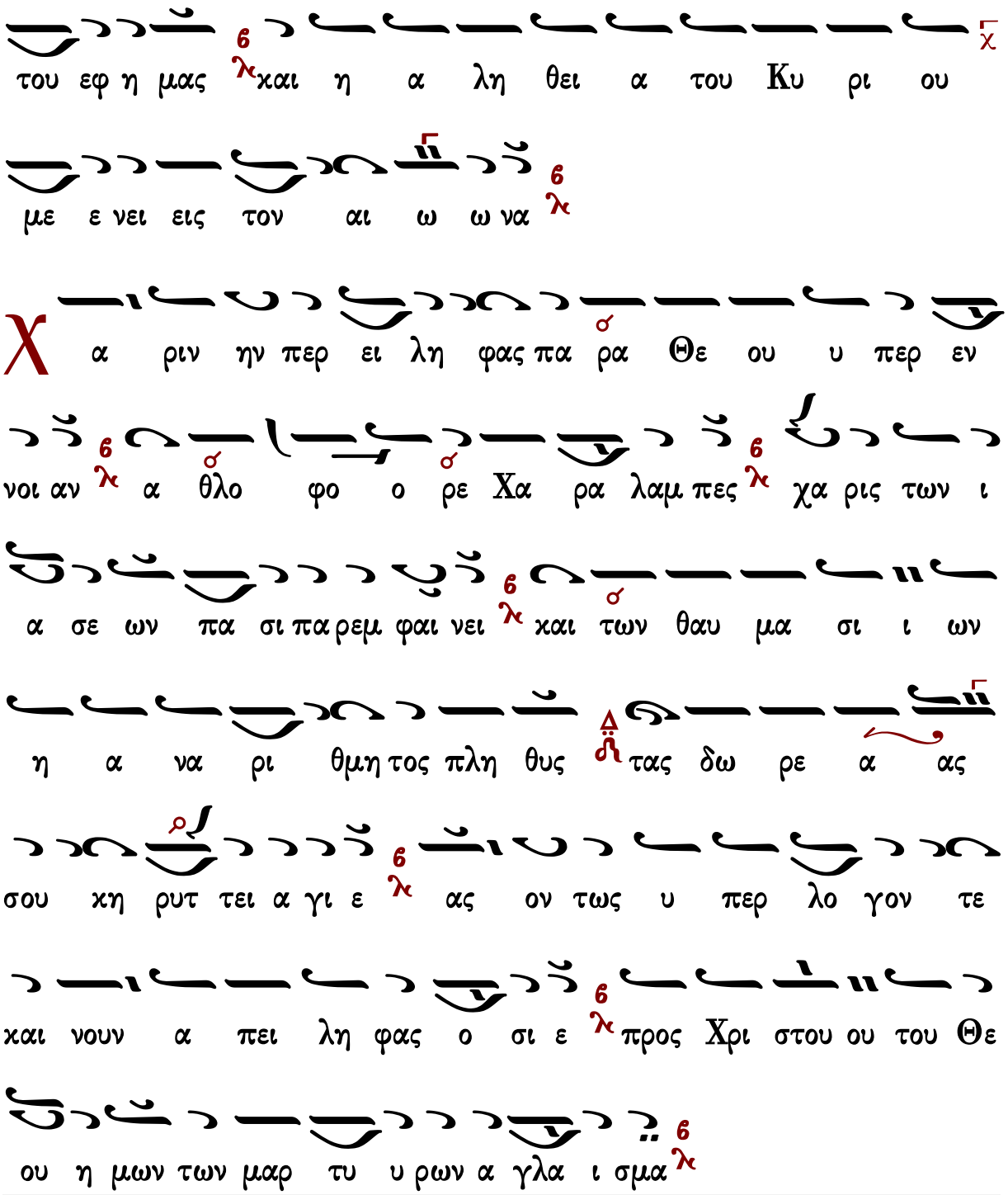

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν ἑσπερίων

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.109*

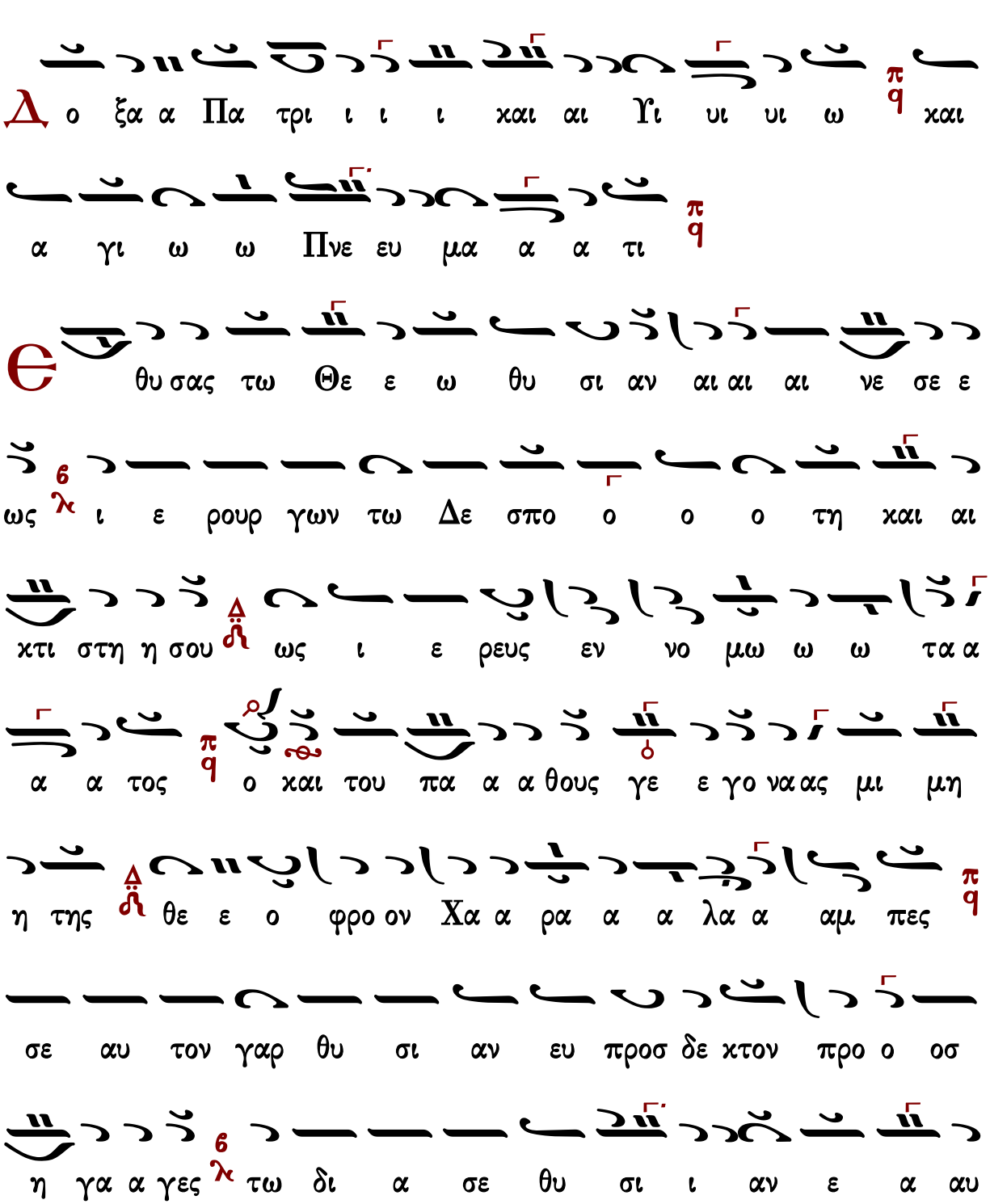

το ο ο ον τω ω ω Θε ε ε ω και Πα α α
τρι ι προσ α α γα α α γο ο ο ο ον τι δι
ο συν α γα α αλ λη α αυ τω εις ου ρα νι
ου ους σκη η νω ω ω σεις εν Εκ κλη σι ι ι α α
των πρω ω το ο ο το ο ο ο ο κων ω και πρε σβευ
εις α δι α α λει ει ει ει ει πτως ι να ρυ σθω
μεν ορ γης και θλι ι ψε ως οι τι μων τες σου την
παν ε ορ το ον μνη η η μην και πο θω ω ζε ο ον τι
προσ κυ υ υ νου ουν τες τη ην ση η ην Κα α α
α α ραν την α πει ρα θα α α α α αυ μα α α

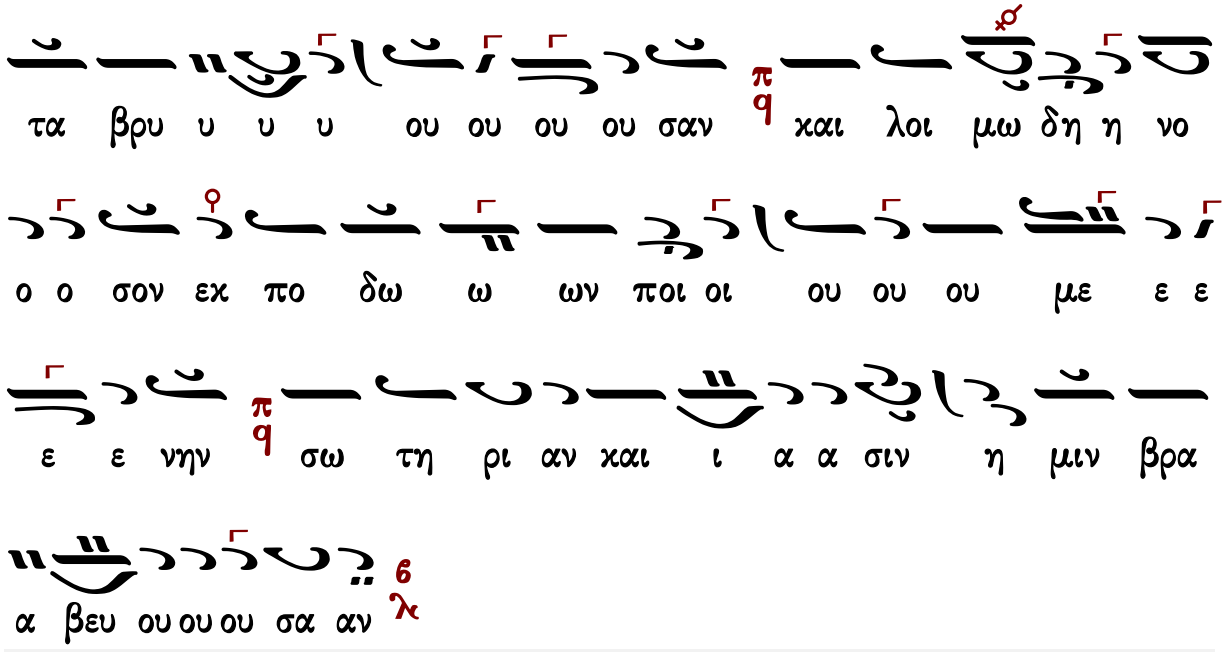

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.158/514*

χαι αι χτι στη η σου ως ι ε ρευς ε εν νο ο μω ω

ω τα α α α τος ου και του πα α α θους γε ε γο να

ας μι μη η της θε ε ο φρον Χα ρα α α λα α

αμ πες σε αυ τον γαρ θυ σι αν ευ προσ δε

χτον προ ο οσ η γα α γες τω δι α σε θυ σι

ι αν ε α αυ το ο ο ον τω ω ω Θε ε ε ω

χαι Πα α α τρι ι προσ α α γα α α γο

ο ο ο ον τι δι ο συν α γα α αλ λη α αυ

τω εις ου ρα νι ου ους σκη η νω ω ω σεις

εν Εκ κλη σι ι ι α α των πρω ω το ο ο το

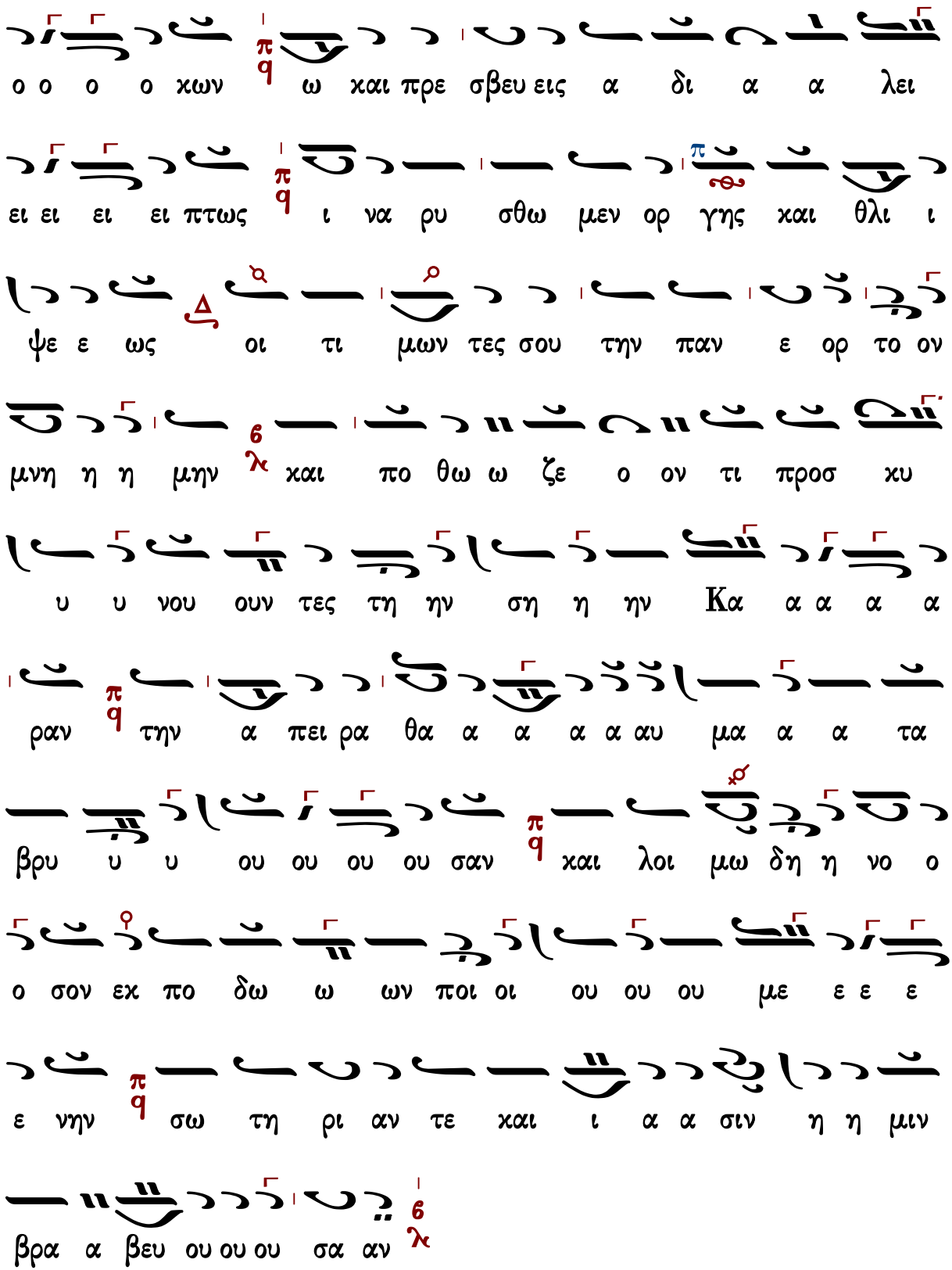
ο ο ο ο χων ω και πρε σβευ εις α δι α α λει
ει ει ει ει πτως ι να ρυ σθω μεν ορ γης και θλι ι
ψε ε ως οι τι μων τες σου την παν ε ορ το ον
μνη η η μην και πο θω ω ζε ο ον τι προσ κυ
υ υ νου ουν τες τη ην ση η ην Κα α α α α
ραν την α πει ρα θα α α α α αυ μα α α τα
βρυ υ υ ου ου ου ου σαν και λοι μω δη η νο ο
ο σον εκ πο δω ω ων ποι οι ου ου ου με ε ε ε
ε νην σω τη ρι αν τε και ι α α σιν η η μιν
βρα α βευ ου ου ου σα αν

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.518*

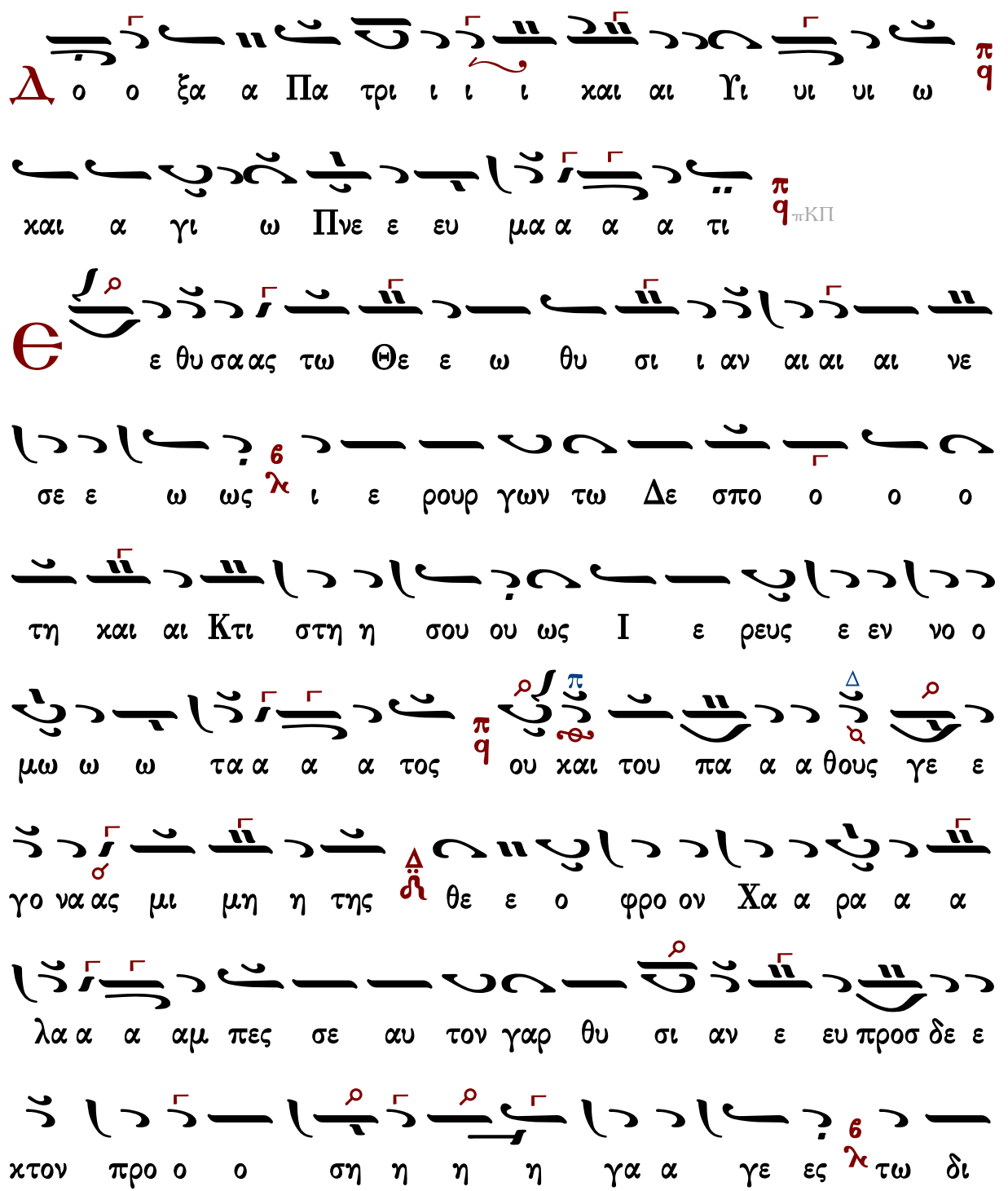

α σε θυ σι ι αν ε α αυ το ο ο ον τω Θε ε ω

και Πα α α τρι ι προ σα α α γα γο ο ο

ο ον τι δι ο συν α γα α αλ λη α αυ τω εις ου

ρα α νι ου ους σκη η νω ω ω σει εις εν Εκ κλη

σι ι ι α α των πρω ω ω το ο ο το ο ο ο ο κων

ω και πρε σβευ εις α δι α α λει ει ει ει πτως ι να

ρυ σθω μεν ορ γης και θλι ι ψε ε ως οι τι μων τες σου

την παν ε ορ το ο ον μνη η η μη ην και πο θω ω ζε

ο ον τι προσ κυ νου ουν τες τη η ην ση η ην Κα α

α α α ραν τη ην α α πει ει ρα θα α α αυ μα α τα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.98/545*

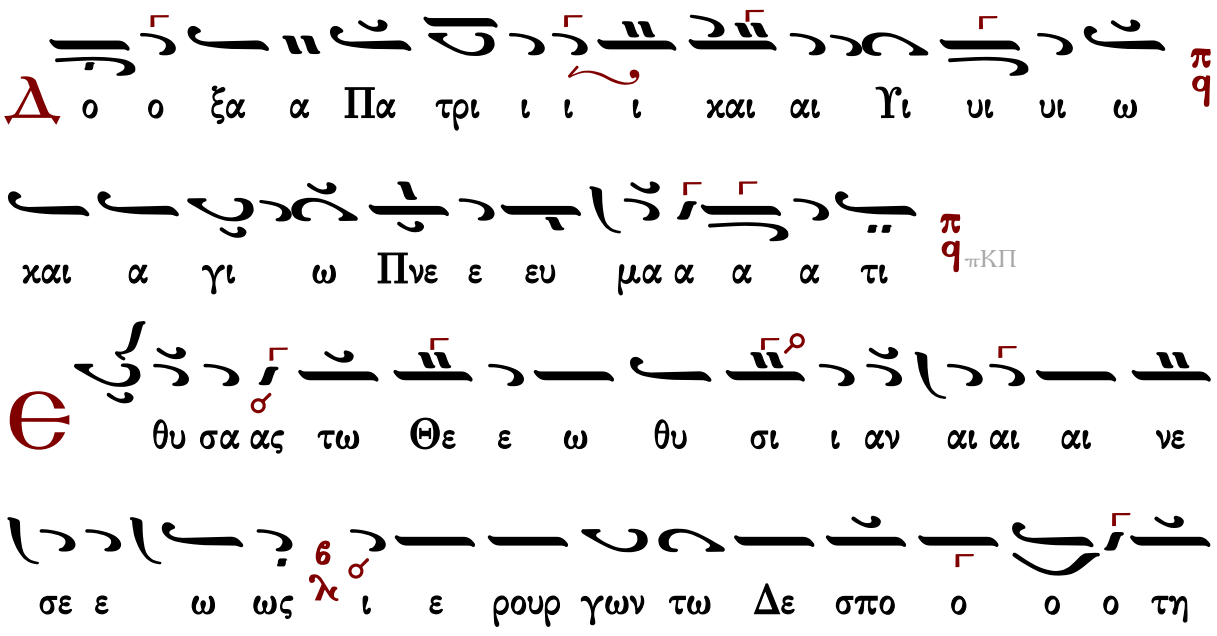

χαι αι χτι στη η σου ου ως ι ε ρευς εν νο μω

ω ω τα α α α τος ου χαι του πα α α θους γε ε γο να

ας μι μη η της θε ο ο φρον Χα ρα α α λα α α

αμ πες σε αυ τον γαρ θυ σι αν ε ευ προσ δε ε χτον

προ ο οσ η γα α γες τω δι α σε θυ σι ι αν

ε α αυ τον τω Θε ω ω και Πα τρι ι προσ α α

γα γο ο ο ον τι δι ο ο συν α γα α αλ λη α αυ

τω εις ου ρα νι ου ους σχη η νω ω ω σει εις

εν Εκ κλη σι ι ι α α των πρω ω ω το το ο ο ο

χων ω και πρε σβευ εις α δι α λει ει ει πτως ι να

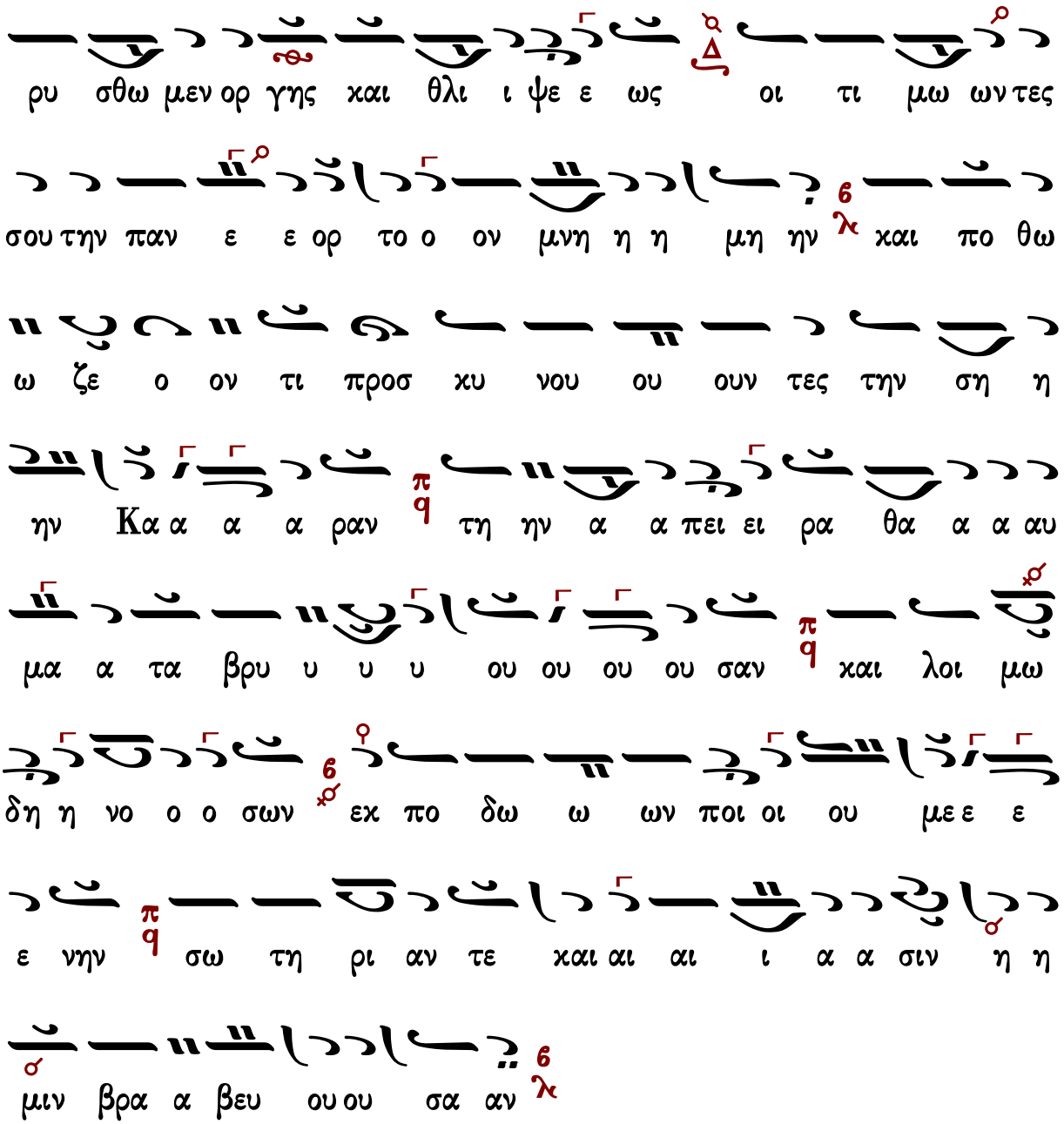

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ΄ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.98*

Κ

αι νυ υ υ υν χαι αι α α α ει π/q χαι εις τους

αι ω ω ναις των αι ω νω ων α α α α α μην π/q

Ο

δι α α σε θε ο πα τω ωρ προ ο φη η η

τη ης Δα α α βιδ π/q με λω δι ι ι χως πε ρι

σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε Δ/δ τω

με γα λει ει α α σοι οι ποι οι οι η η σα α αν

τι π/q πα ρε ε ε στη Δ/δ η βα σι λι ι ισ

σα α εχ δε ε ξι ω ω ω ων σου π/q σε ε γαρ μη τε

ρα προ ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε δει ει ει ει

ξεν π/q ο α πα τωρ εχ σου εν α αν θρω ω πη η σαι

ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε ε ος ι να τη
η ην ε ε α αυ του α να α α πλα α α ση η
ει ει ει κο ο ο ο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα α
α α α θε ε ε ε σι και το πλα νη θε ε εν ο
ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο ο ο βα α α
α α τον τοις ω ω μοις α α α να α λα α βων τω
Πα α α τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη
και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συν
α α α α ψη η δυ να α α α με ε ε ε σι και
σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε

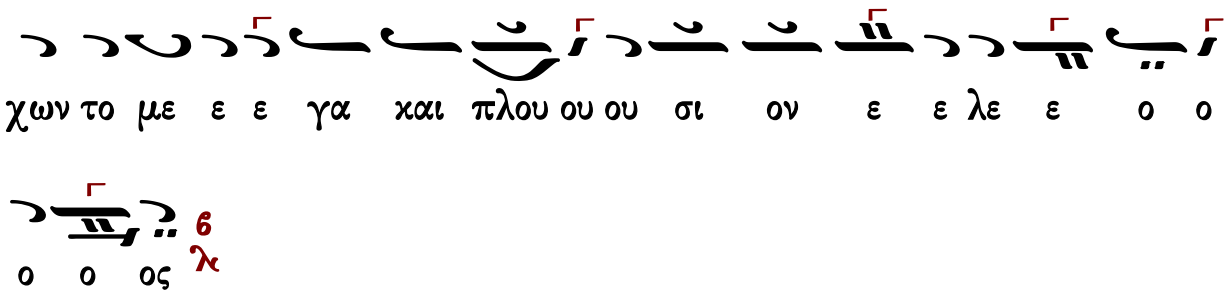

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος ⸎ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.166#

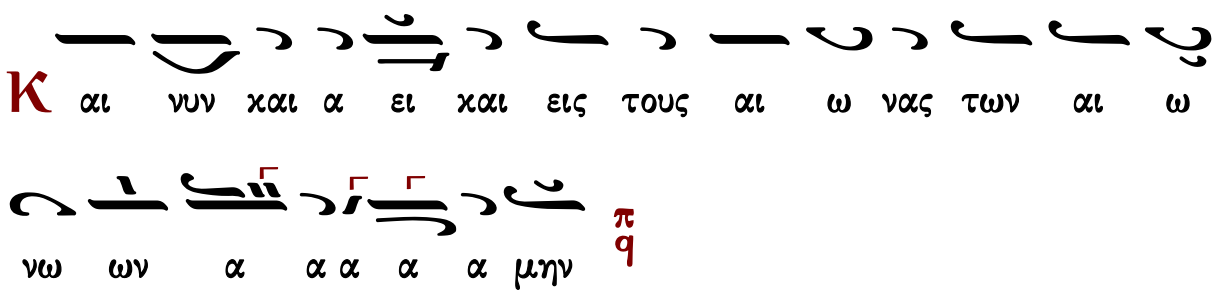

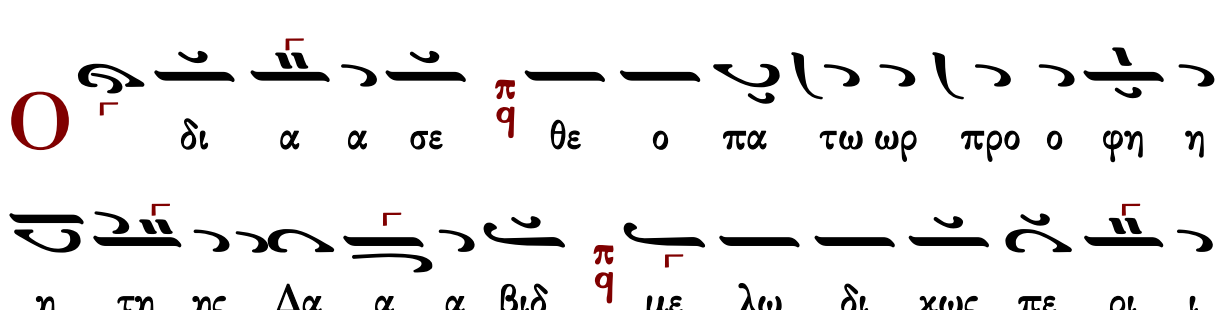

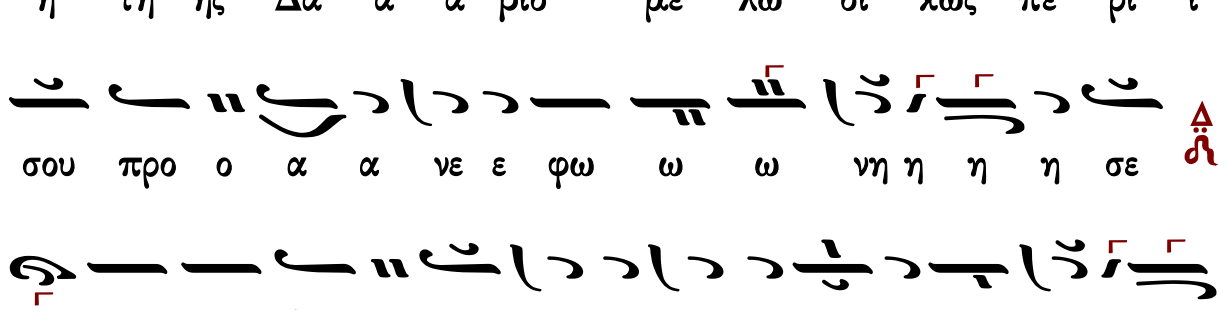

αν τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

σα α εκ δε ξι ω ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα

προ ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε δει ει ει ει

ξεν ο α πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε

ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να τη ην

ε α αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο

ο να φθα ρει ει σαν τοι οις πα α α α θε ε ε ε

σι χαι το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω

τον ε ευ ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις

ω ω μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ οσ

α γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι

ταις ου ρα νι αις συν α α α α ψη η δυ να α α α

με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον

Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου

ου σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

Σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.479*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο δι α σε θε ο πα τωρ προ φη η της Δα βιδ με

λω δι κω ως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω με

γα λει α σοι ποι η σαν τι 6λ πα ρε στη η βα σι λισ

σα εκ δε ξι ων σου 6λ σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε

νον ζω ης α νε δει ξεν ο α πα α τωρ εκ σου εν αν

θρω πη σαι ευ δο κη σας Θε ος 6λ ι να την ε αυ του

α να πλα ση ει κο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα θε

σι 6λ και το πλα νη θε εν ο ρει α λω τον ευ ρων Δ̈ προ

βα τον τοις ω μοις α να λα βων τω Πα τρι ι προσ α γα

γη 6λ και τω ι δι ω θε λη μα α τι π̈q ταις ου ρα νι

αις συν α α ψη δυ να με σι 6λ και σω ση Θε ο το

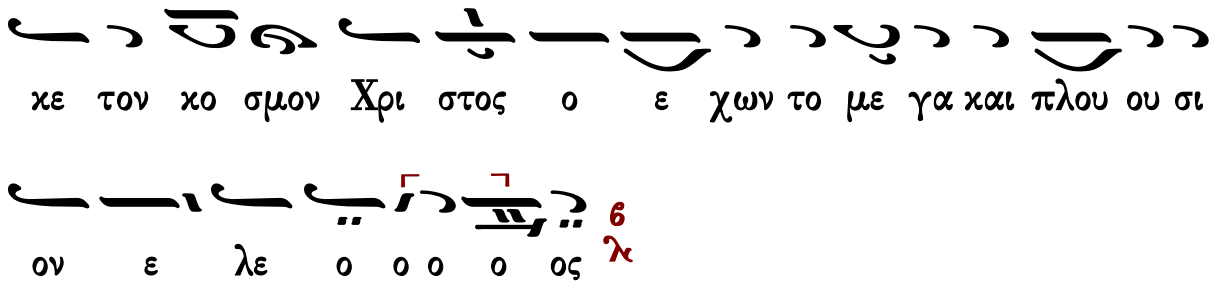

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.278*

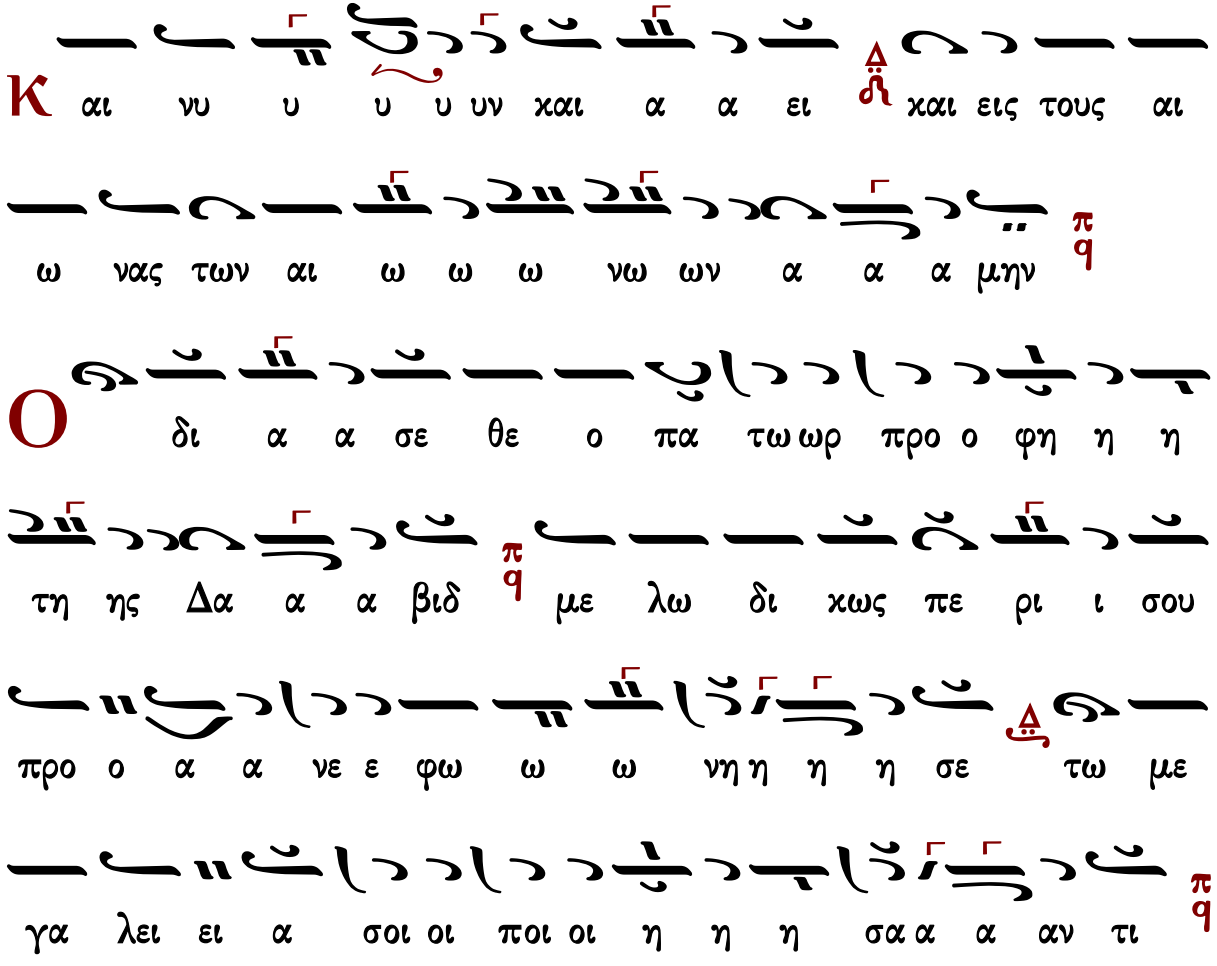

πα ρε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε ε ε

ξι ω ω ω ων σου π/q σε γαρ μη τε ρα προ ξε νον ζω

ης α α α νε δει ει ξεν 6/λ ο α πα τωρ εκ σου εν

αν θρω πη η σαι ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε

ε ος π/q ι ι να τη ην ε α αυ του α να πλα α α

ση η ει κο ο ο ο να π/q φθα ρει ει ει ει σα αν τοις

πα α α θε ε ε ε σι π/q και το πλα νη η θεν

ο ρει α α λω ω το ο ον ε ευ ρων Δ/δ προ ο ο

ο ο βα α α α τον τοις ω μοις α να λα α βων Δ/δ τω

Πα τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη π/q και τω ι

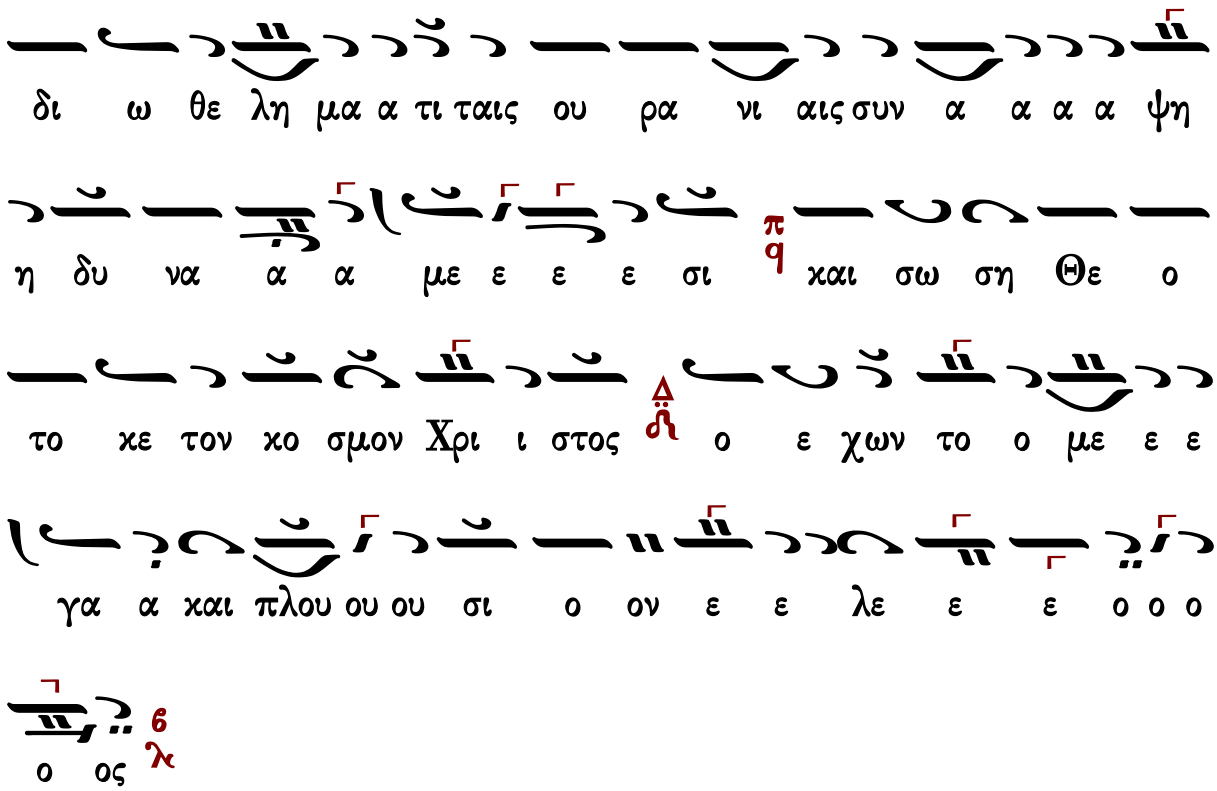

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος Δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β20*

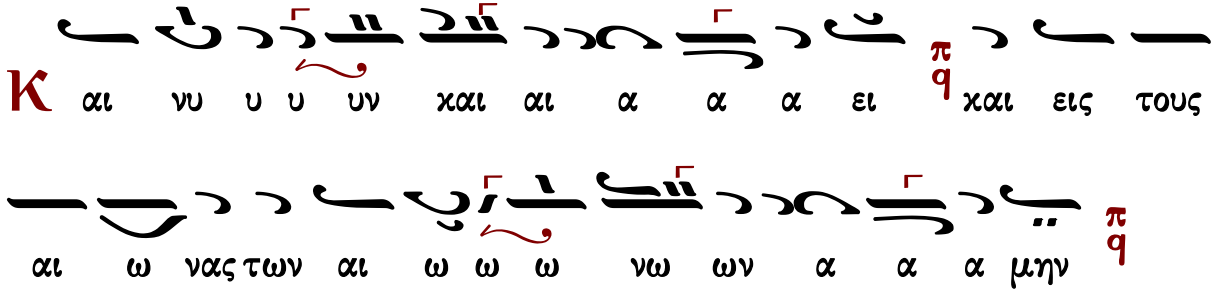

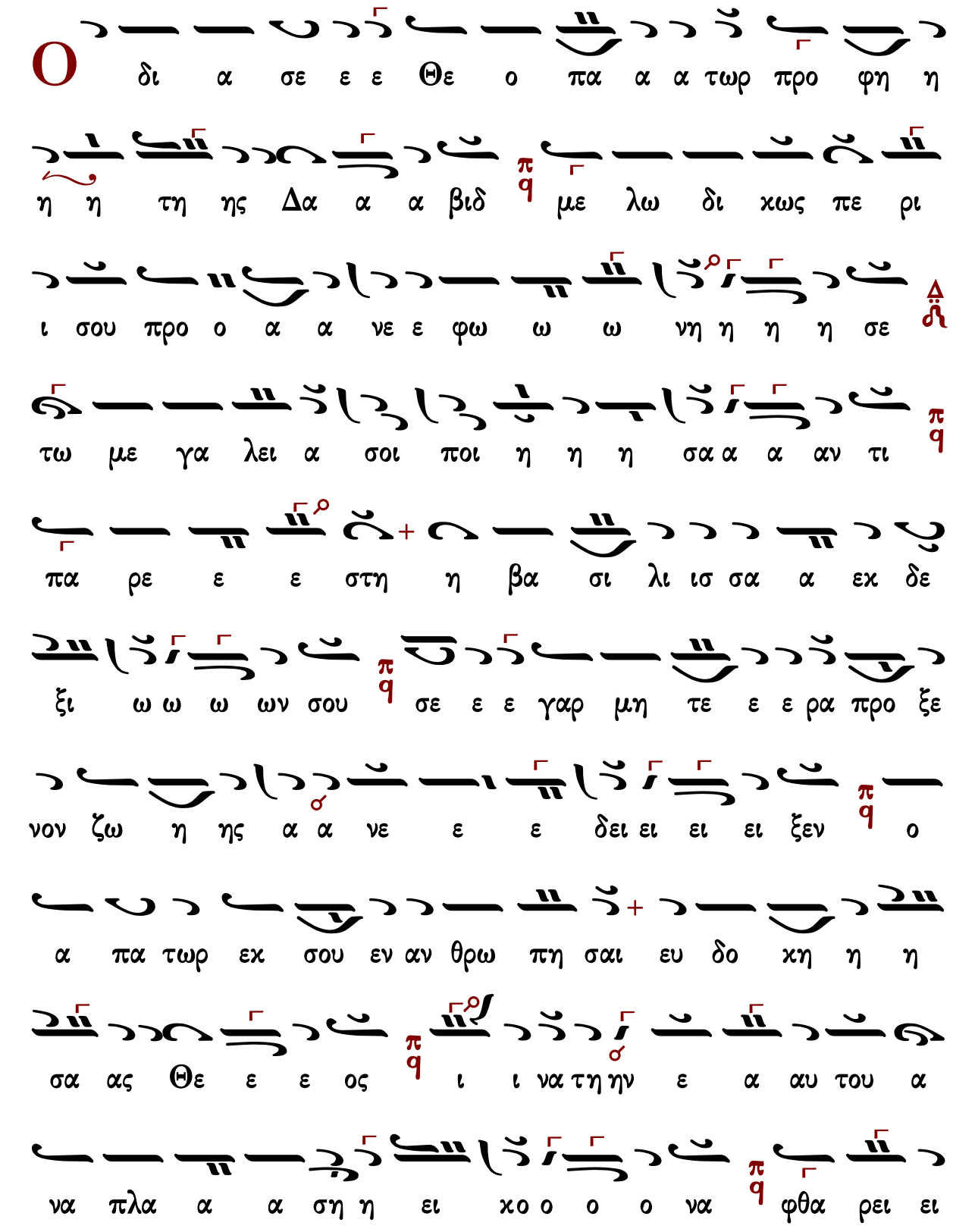
Ο
δι α σε ε ε Θε ο πα α α τωρ προ φη η
η η τη ης Δα α α βιδ π/q με λω δι χως πε ρι
ι σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε Δ
τω με γα λει α σοι ποι η η η σα α α αν τι π/q
πα ρε ε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε
ξι ω ω ω ων σου π/q σε ε ε γαρ μη τε ε ε ρα προ ξε
νον ζω η ης α α νε ε ε δει ει ει ει ξεν π/q ο
α πα τωρ εκ σου εν αν θρω πη σαι ευ δο κη η η
σα ας Θε ε ε ος π/q ι ι να τη ην ε α αυ του α
να πλα α α ση η ει κο ο ο ο να π/q φθα ρει ει

σαν τοι οις πα α α α θε ε ε ε σι και το πλα
νη θε ε εν ο ρει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο
ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις α α να λα α
βων τω Πα τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη
και τω ι δι ι ι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις
συν α α α α ψη η δυ να α α με ε ε ε σι
και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε
ε χων το με ε ε γα και πλου ου ου σι ο ον ε λε
ε ο ο ο ο ος

Σύντομον

Ἦχος ⲁ̈ ⲛ̀ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β137*

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ⲗⲁ

Ο δι α σε Θε ο πα τωρ προ φη η της Δα βιδ ⲗⲁ με

λω δι χως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω με γα

λει α σοι ποι η σαν τι ⲗⲁ πα ρε ε στη η βα σι

λισ σα εκ δε ξι ων σου ⲗⲁ σε γαρ μη τε ρα ρα

προ ξε νον ζω ης α νε δει ει ξεν ⲁ̈ ο α πα α τωρ εκ

σου εν αν θρω πη σαι ευ δο κη σας Θε ος ⲗⲁ ι να την ε

αυ του α να πλα α ση ει κο ο να ⲁ̈ φθα ρει ει σαν

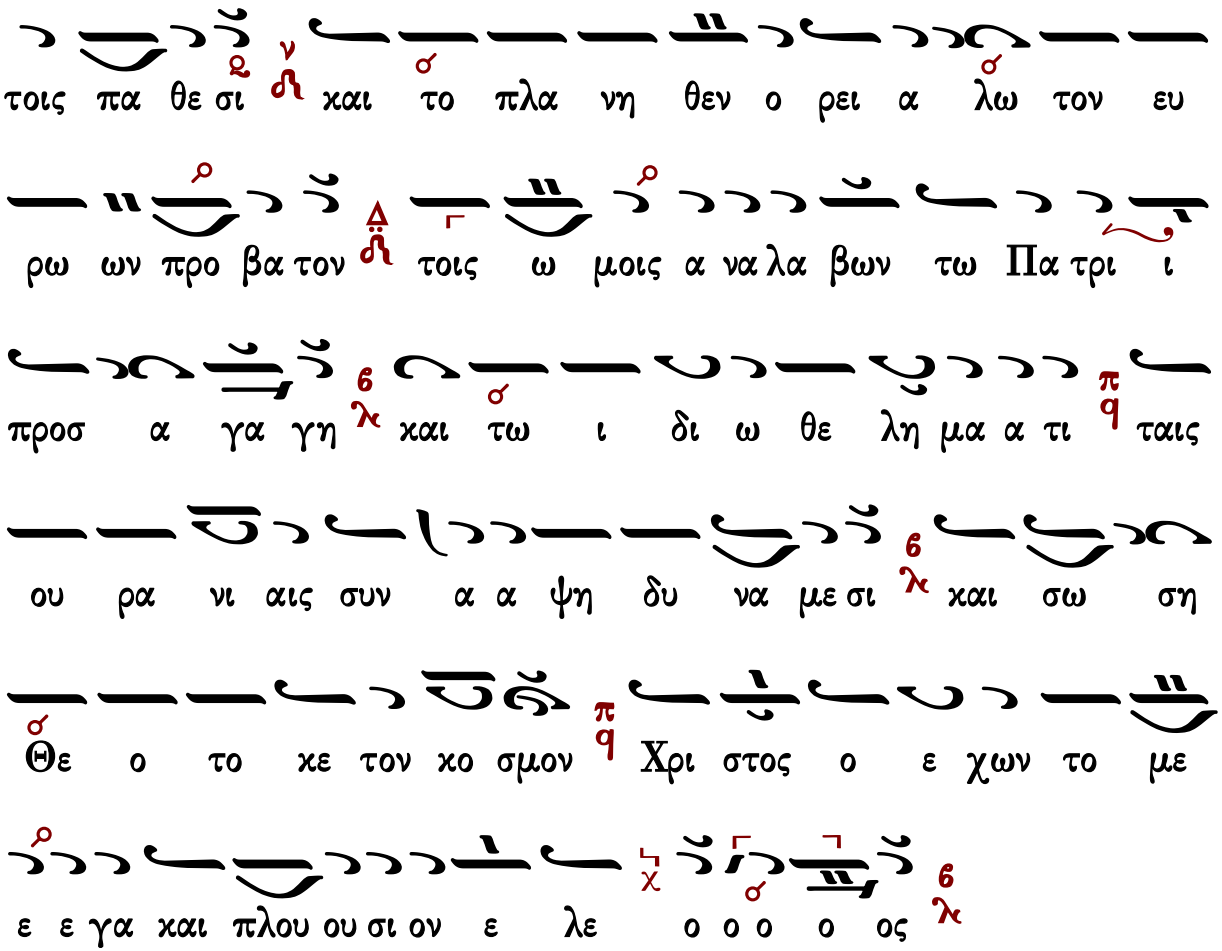

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.8*

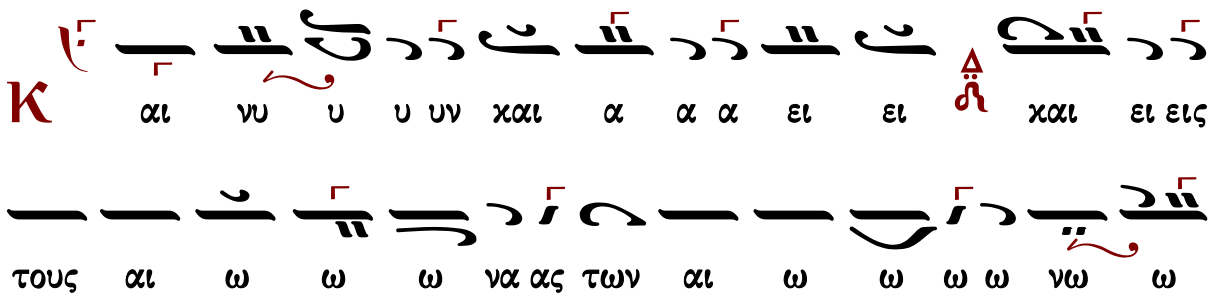

ω ω νων α α μην
ο ο ο δι ι α α σε ε ε ε ε ε
ε ε ε θε ο πα α τωρ προ ο ο φη η η η
τη η η η ης Δα α βιδ με ε λω δι κω ω
ω ω ω ως πε ρι ι ι σου ου προ α νε φω ω
ω ω νη η η η η σε ε τω με γα λει ει α
σοι οι οι ποι οι οι οι η σοι ποι οι η η η σα αν
τι πα α α α ρε ε ε ε ε στη η η βα
σι ι ι ι ι λι ι ισ σα α α α α εκ δε ε
ε ε ξι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ων σου σε

ε ε γαρ μη τε ρα α προ ο ξε ε ε νον ζω ω η ης α

νε ε ε ε δει ει ει ει ει ιει ει ει ει ξεν π/q ο α

πα α α α τω ω ωρ ε εκ σου ου ε εν αν θρω ω πη

η η σαι αι ευ δο κη η η η σα α α α ας

Θε ε ος π/q ι ι ι ι ι να α τη η η ην ε α

α αυ του α να πλα α α ση η η η ει ει ει ει κο

ο ο ο ο ο ο να π/q φθα ρει ει ει σαν τοις πα

α α α α θε ε ε ε ε ιε ε ε ε σι Δ/ και το

πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α α λω ω τον ε ευ ρων π/q

προ ο ο βα α προ ο ο βα α τον π/q τοι οις ω

ω ω ω ω ω μοι οις α α α α α να λα α α βω

ων τω Πα τρι ι ι προ ο ο οσ α α α α γα

α α α α α α γη και τω ι δι ω ω θε ε

λη η η η η μα α τι ταις ου ρα νι ι ι ι

ι ι αις συν α α α α α α α ψη η η δυ υ

να α α α α με ε ε ε ε με ε ε ε σι και

σω ω ση η Θε ο ο το ο ο ο ο ο κε τον

κο ο ο ο ο ο σμον Χρι ι στο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ε ε χων το ο με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε γα α α α και

πλου ου ου ου ου σι ι ο ον ε ε ε ε ε ε λε ε ε

ο ο ο ο ο ος

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.63*

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α α ει χαι εις τους

αι ω ω να ας τω ω ων αι ω ω ω ω νων α α

α μην

Ο δι α α σε Θε ο πα τω ωρ προ ο φη η

η της Δα α α βιδ με λω δι χω ως πε ρι

σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε

τω με γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν
τι π/q πα ρε ε ε στη η η η Βα σι λι ισ
σα α α α εκ δε ξι ω ω ω ων σου π/q σε γαρ μη
τε ρα προ ξε ε νον ζω ω ης α νε ε ε δει ει
ει ξεν π/q ο α πα τωρ εκ σου εν α αν θρω πη η σαι
ε ευ δο ο κη η η σας Θε ε ε ος π/q ι ι ι να τη
ην ε αυ του Δ α να πλα α α α ση η ει κο ο
ο ο να π/q φθα ρει ει ει σα αν τοις πα θε σι ι Δ και
το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει α α λω ω ω τον ευ
ρων π/q προ ο ο ο ο βα α α α τον π/q τοις ω ω ω

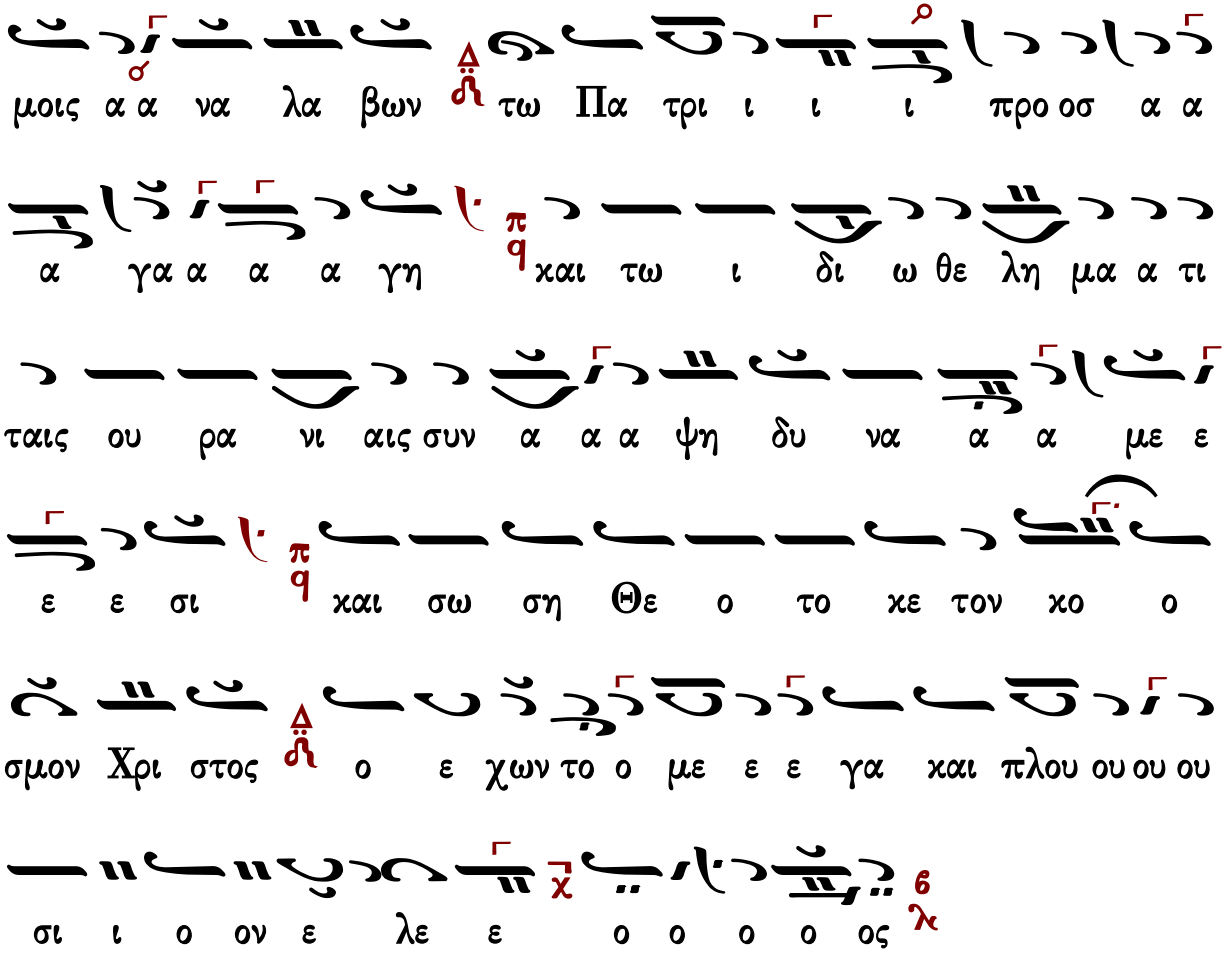

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

α α α α θα α α δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

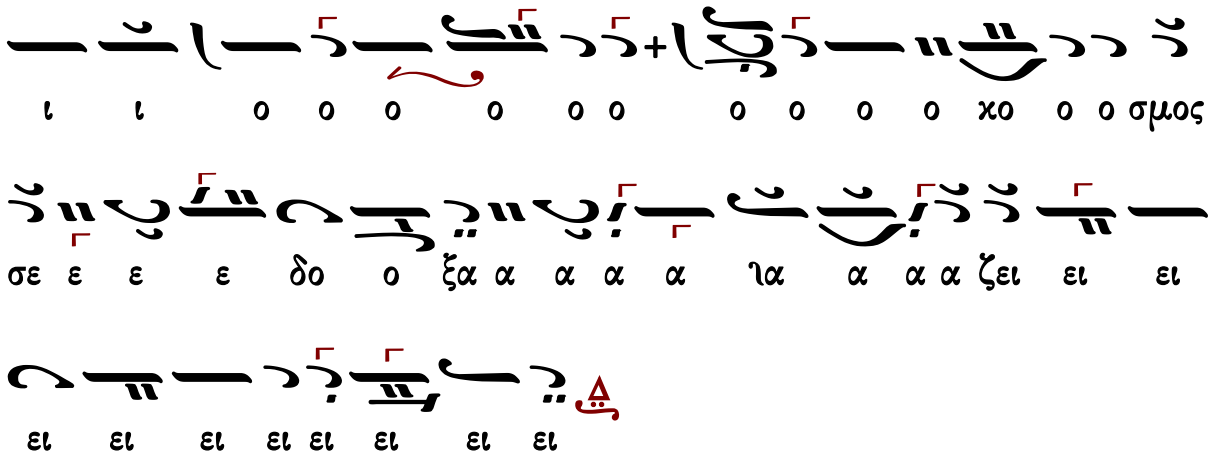

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

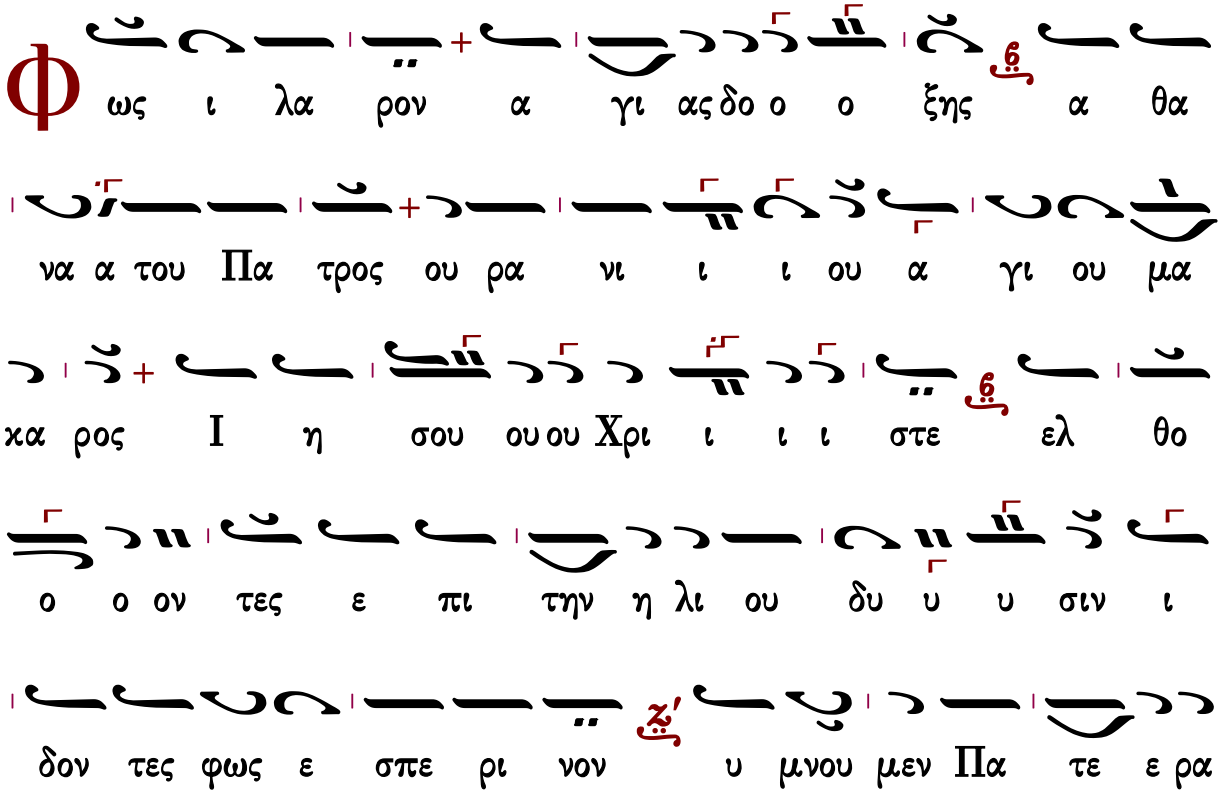

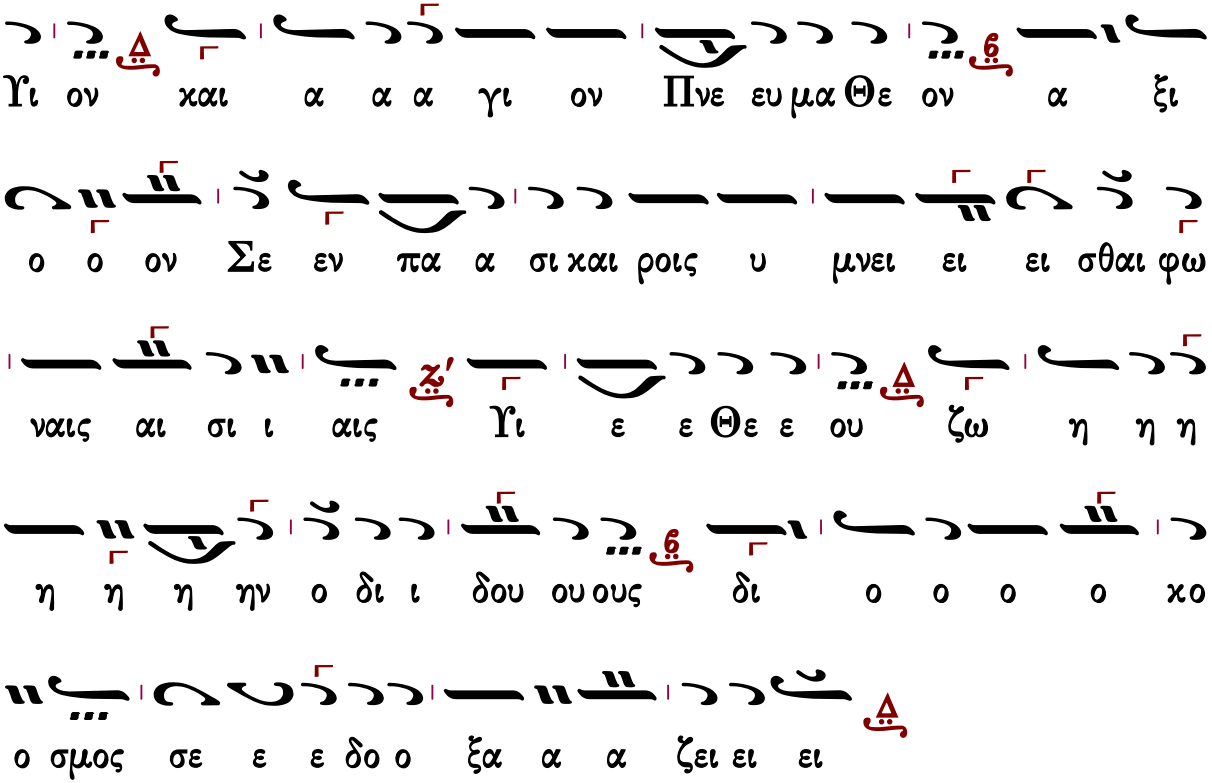

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

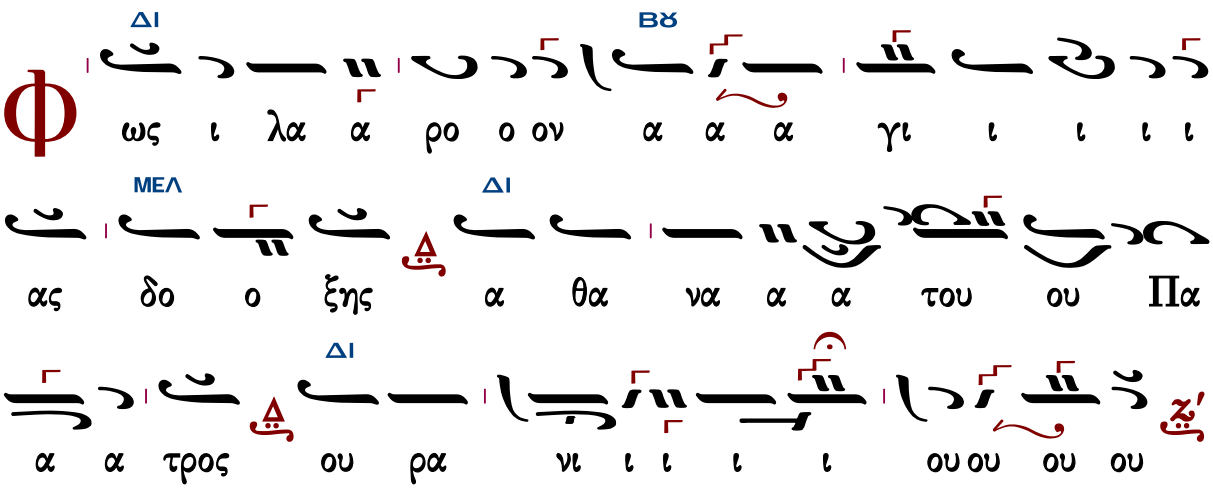

ΒΫ

α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΫ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΫ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ΔΙ ΜΕΛ

ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις

ΔΙ

αι αι αι σι ι ι ι αις Υι υι ε Θε ου ζω

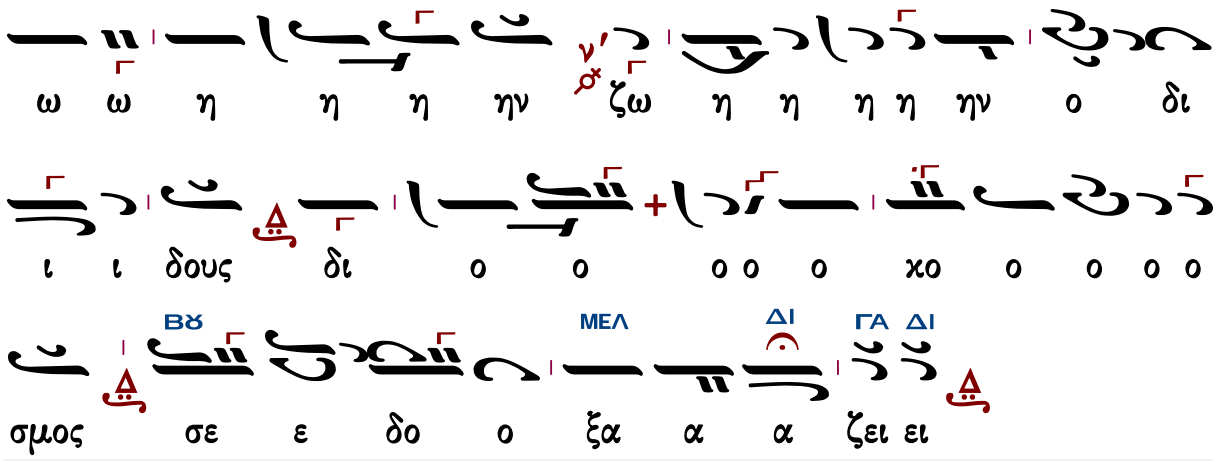

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

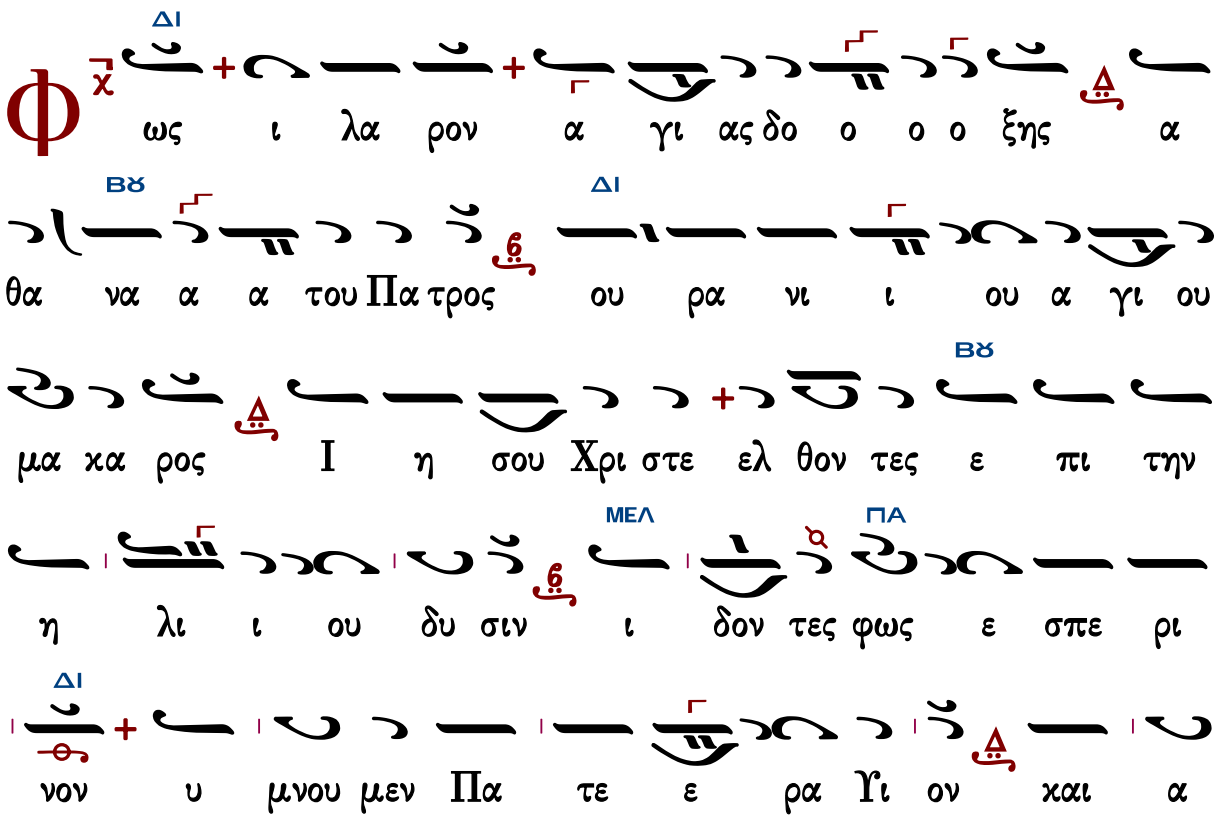

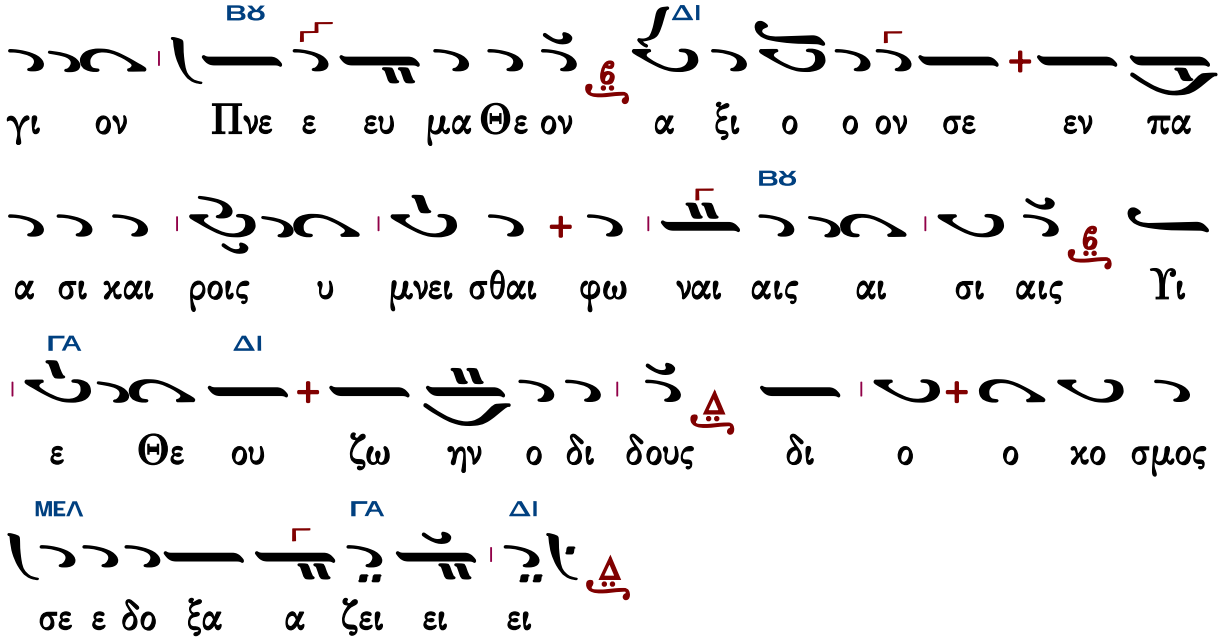

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ ⸗ **Πα**

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.159/515*

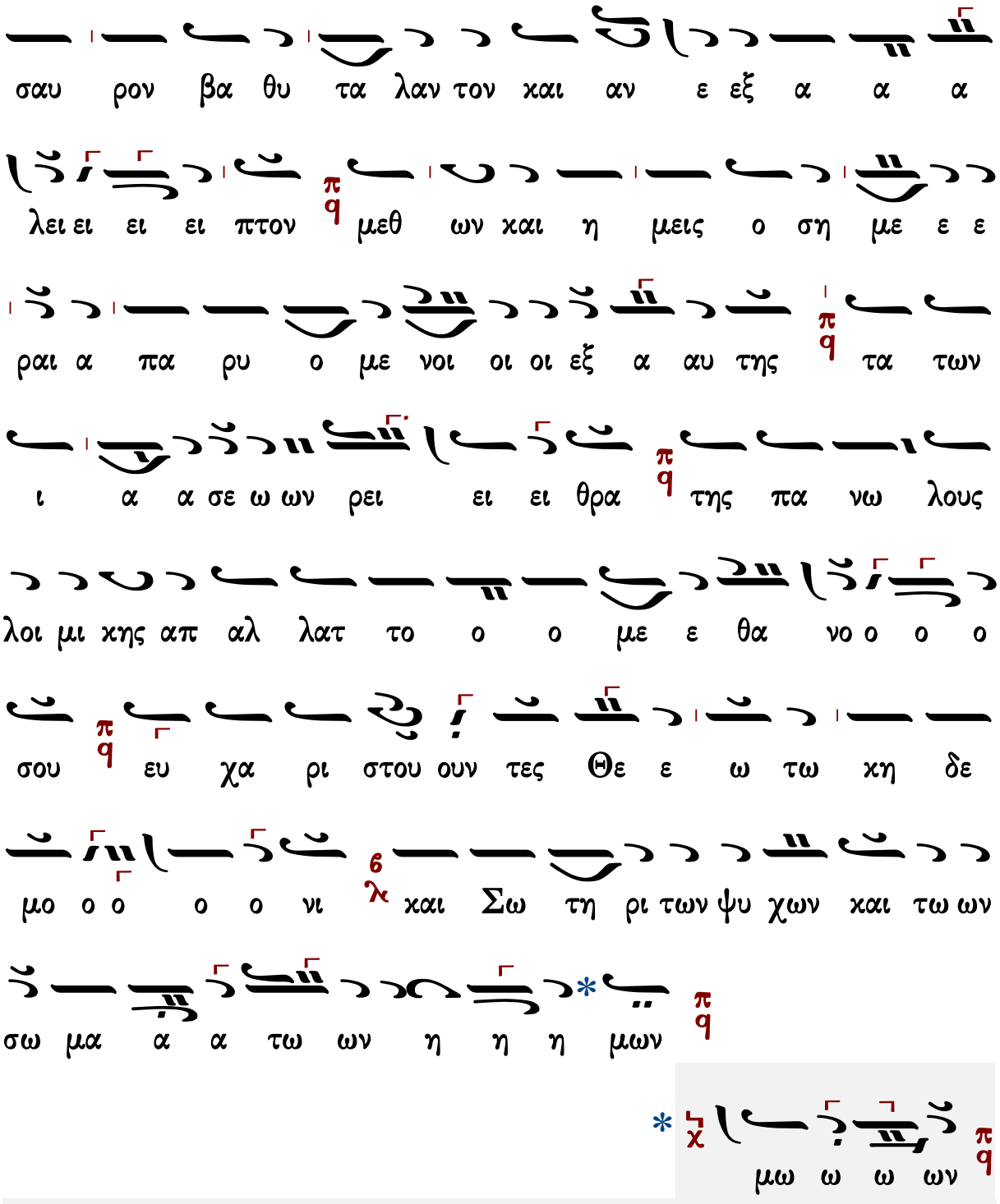
σαυ ρον βα θυ τα λαν τον χαι αν ε εξ α α α
λει ει ει ει πτον μεθ ων χαι η μεις ο ση με ε ε
ραι α πα ρυ ο με νοι οι οι εξ α αυ της τα των
ι α α σε ω ων ρει ει ει θρα της πα νω λους
λοι μι κης απ αλ λατ το ο ο με ε θα νο ο ο ο
σου ευ χα ρι στου ουν τες Θε ε ω τω κη δε
μο ο ο ο ο νι και Σω τη ρι των ψυ χων και τω ων
σω μα α α τω ων η η η μων
μω ω ω ων

Ἦχος ∫ q̈ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.520*

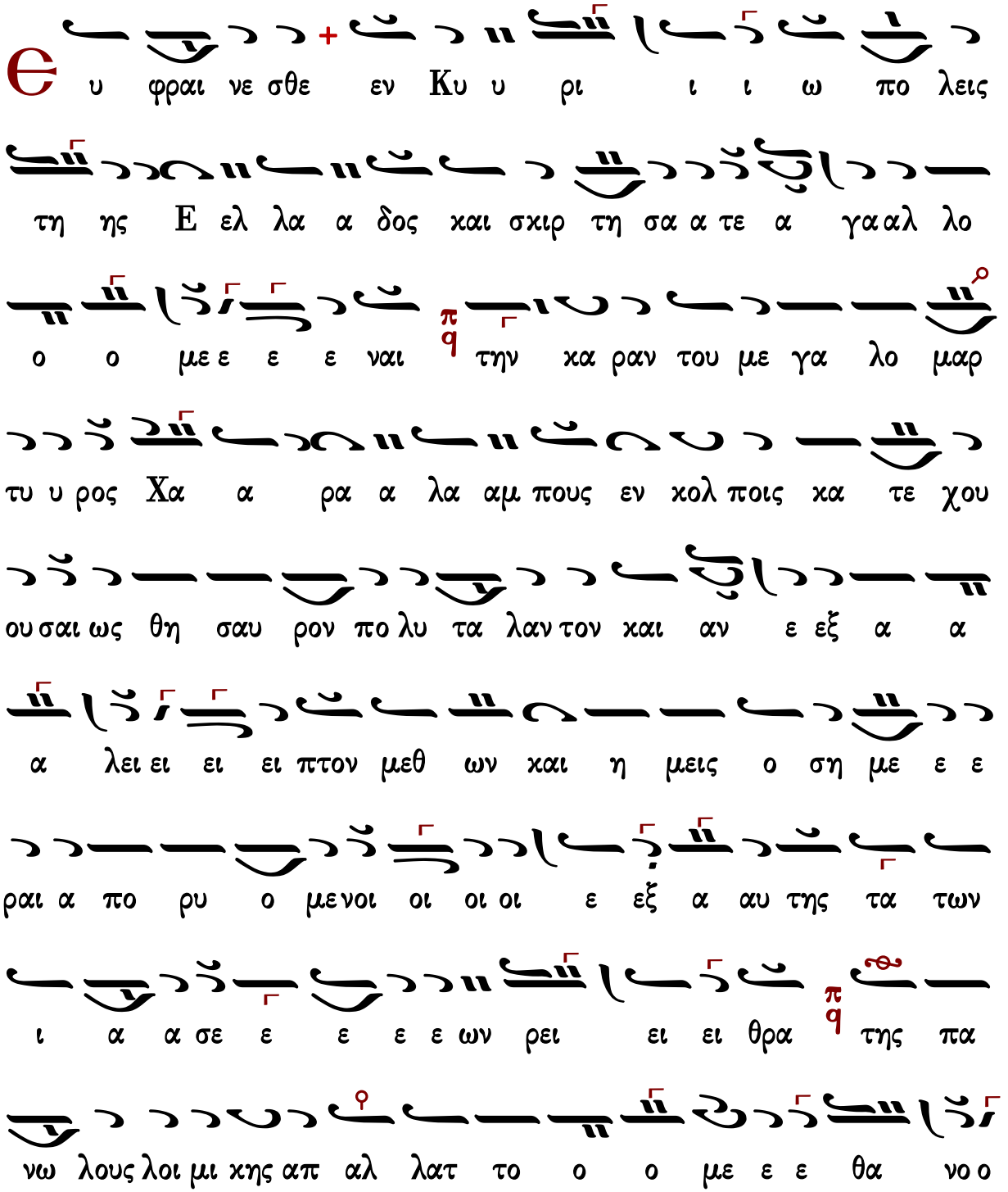

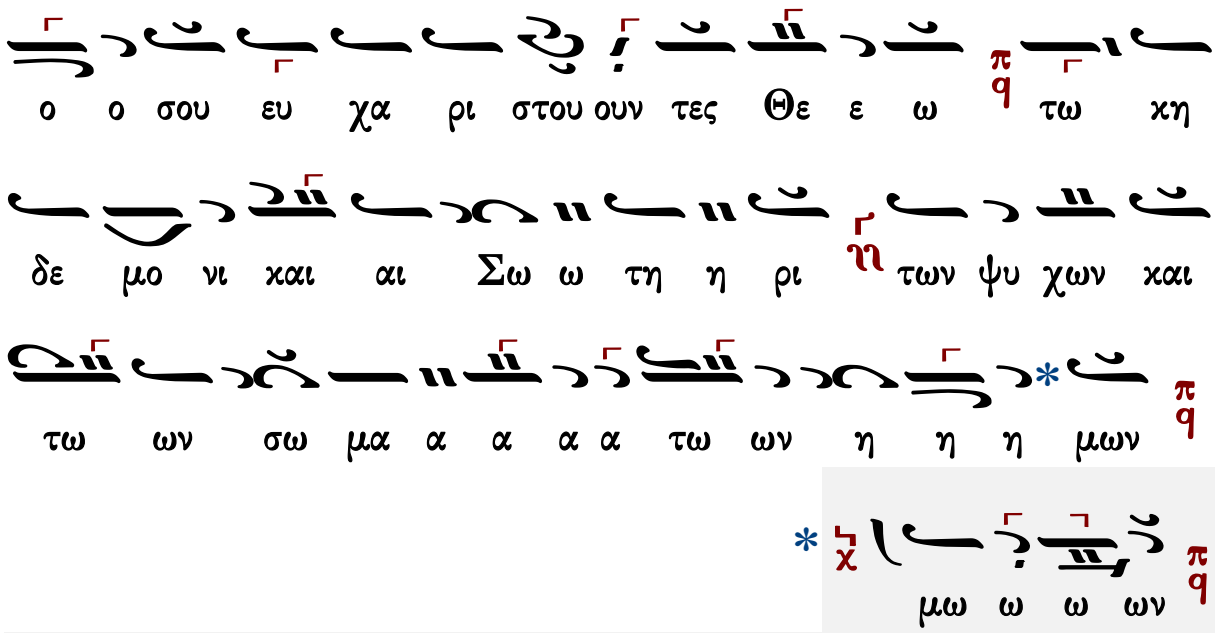

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.100/547*

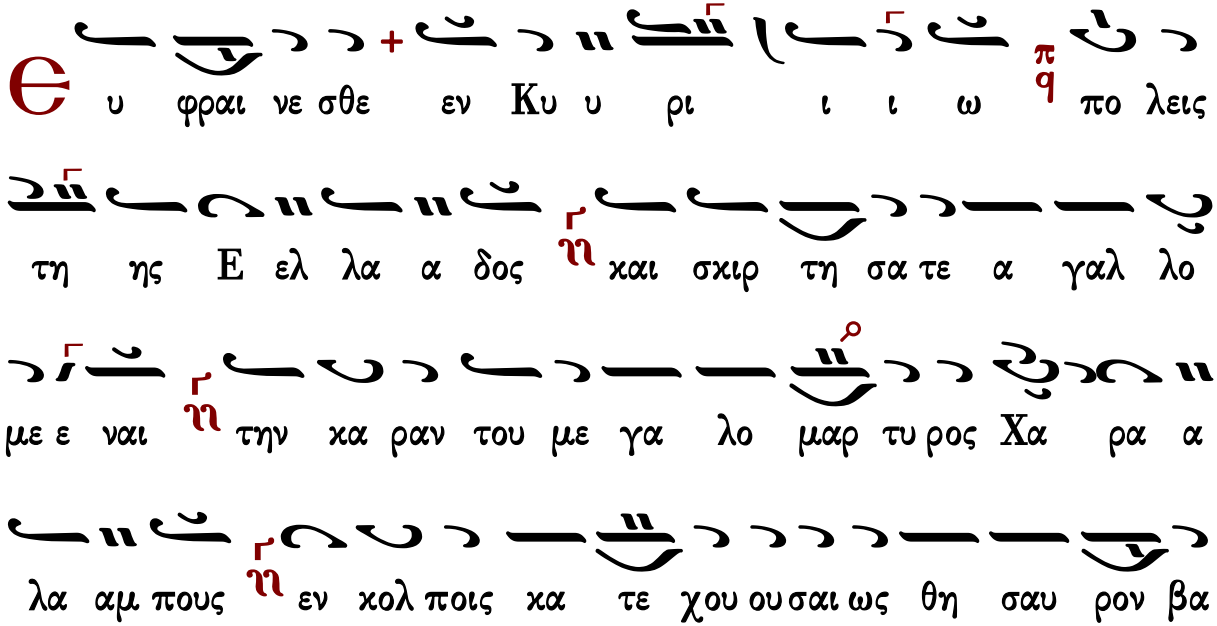

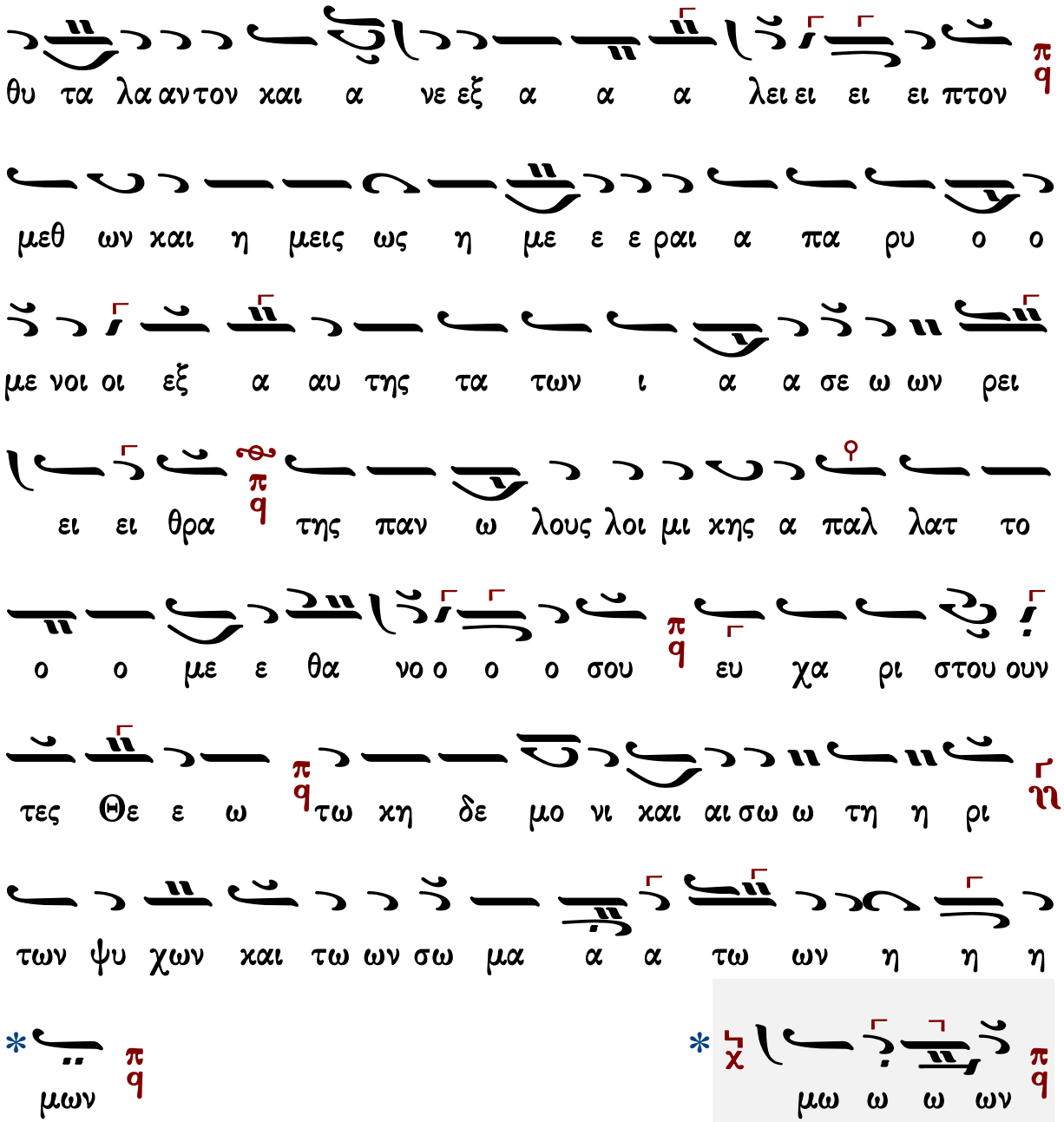

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

ΔΙ ΚΕ

Θε ε ε ο ο το ο ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

νε χαι αι αι αι ρε ε ε ε ε Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη η η η Μα α ρι ι ι ι α

ΠΑ

ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ος με ε τα α α σου ου

ΔΙ ΚΕ

ευ λο ο ο ο γη με ε ε ε νη Συ υ ε εν

ΔΙ ΚΕ

γυ υ υ ναι ξι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι

ΔΙ ΚΕ

ι ι ι χαι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε

ΠΑ

νος ο χαρ πο ο ο ο ος τη ης χοι λι ι ι ι α

ΚΕ

ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω τη η ρα α α

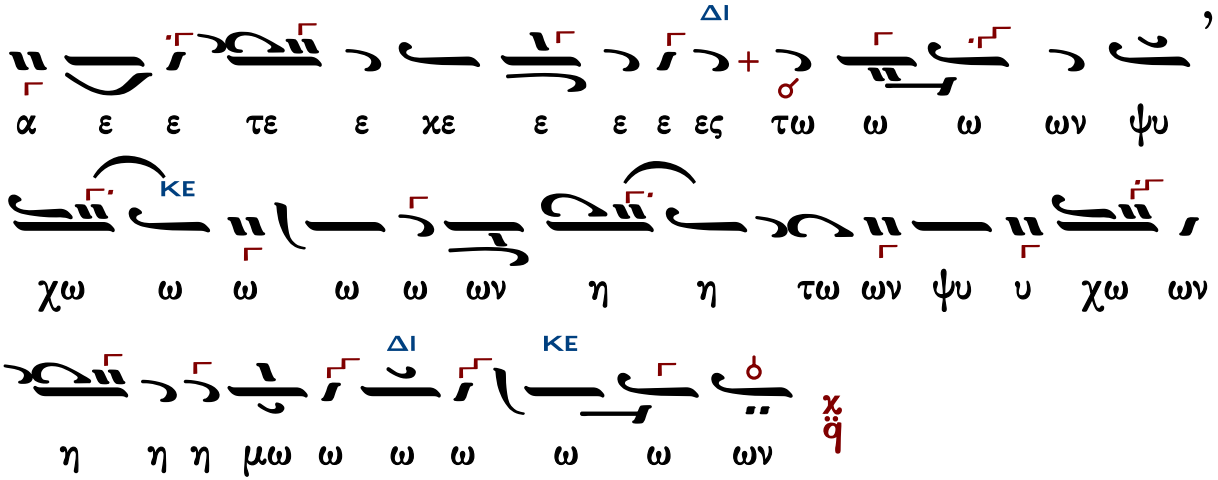

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ἡ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

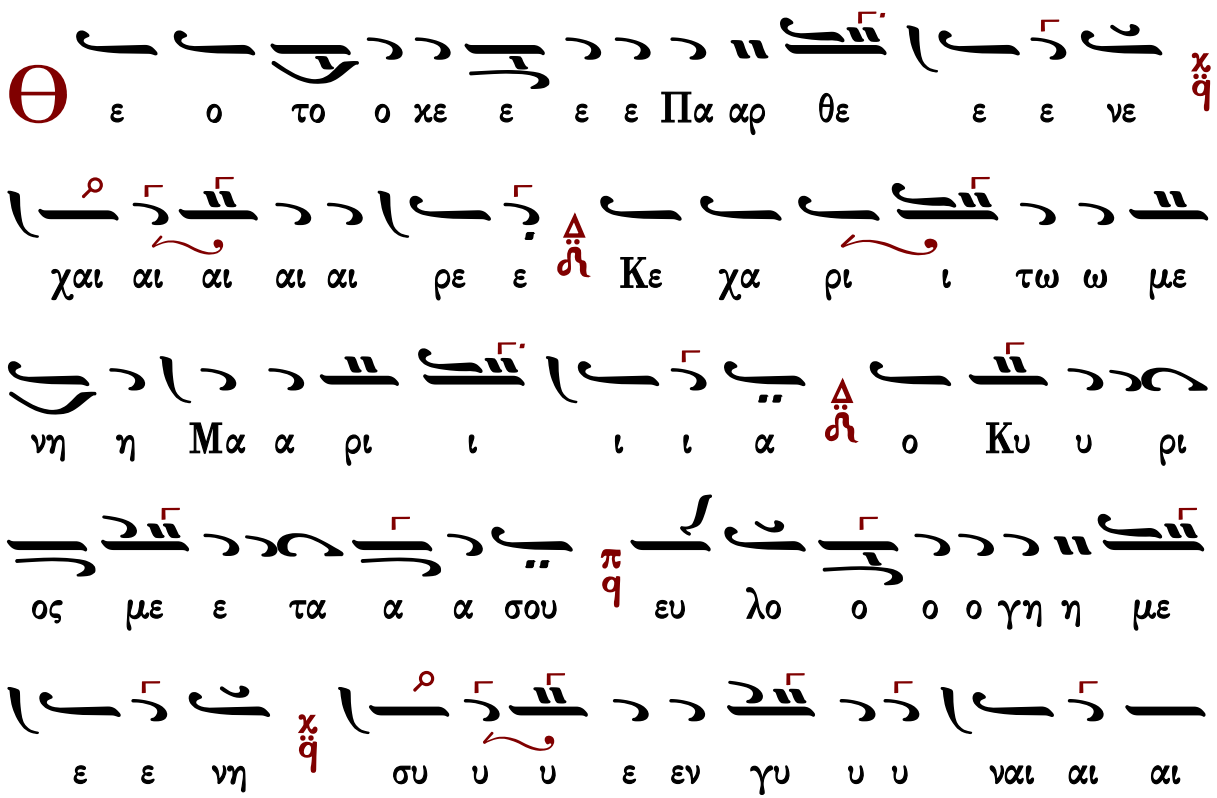

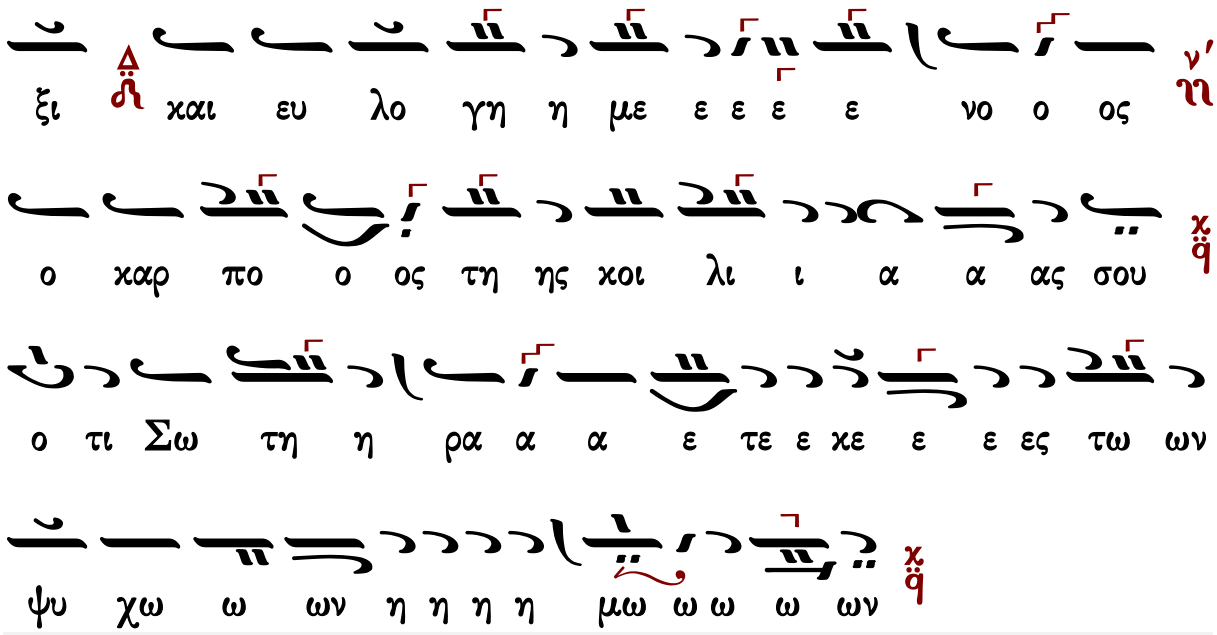

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

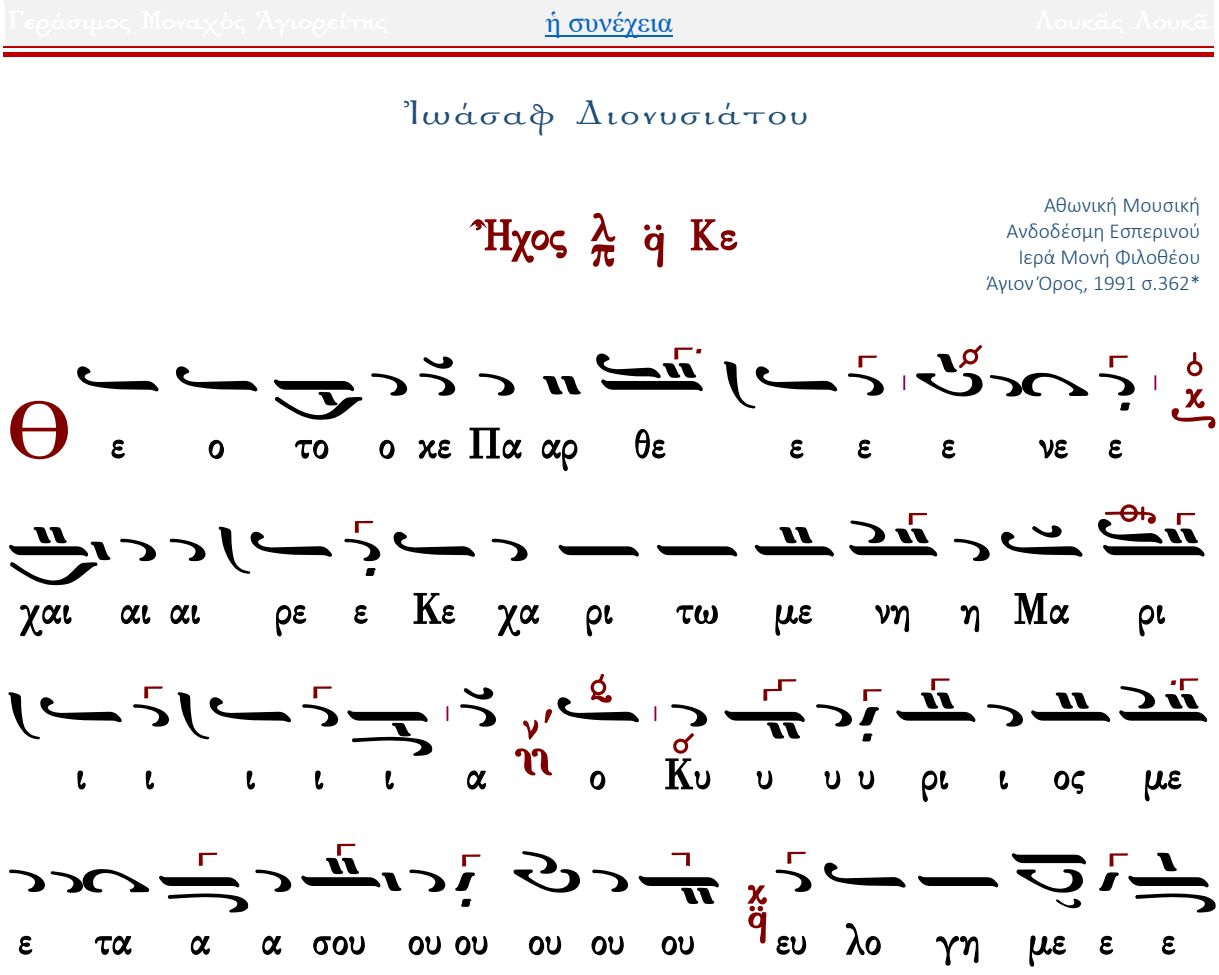

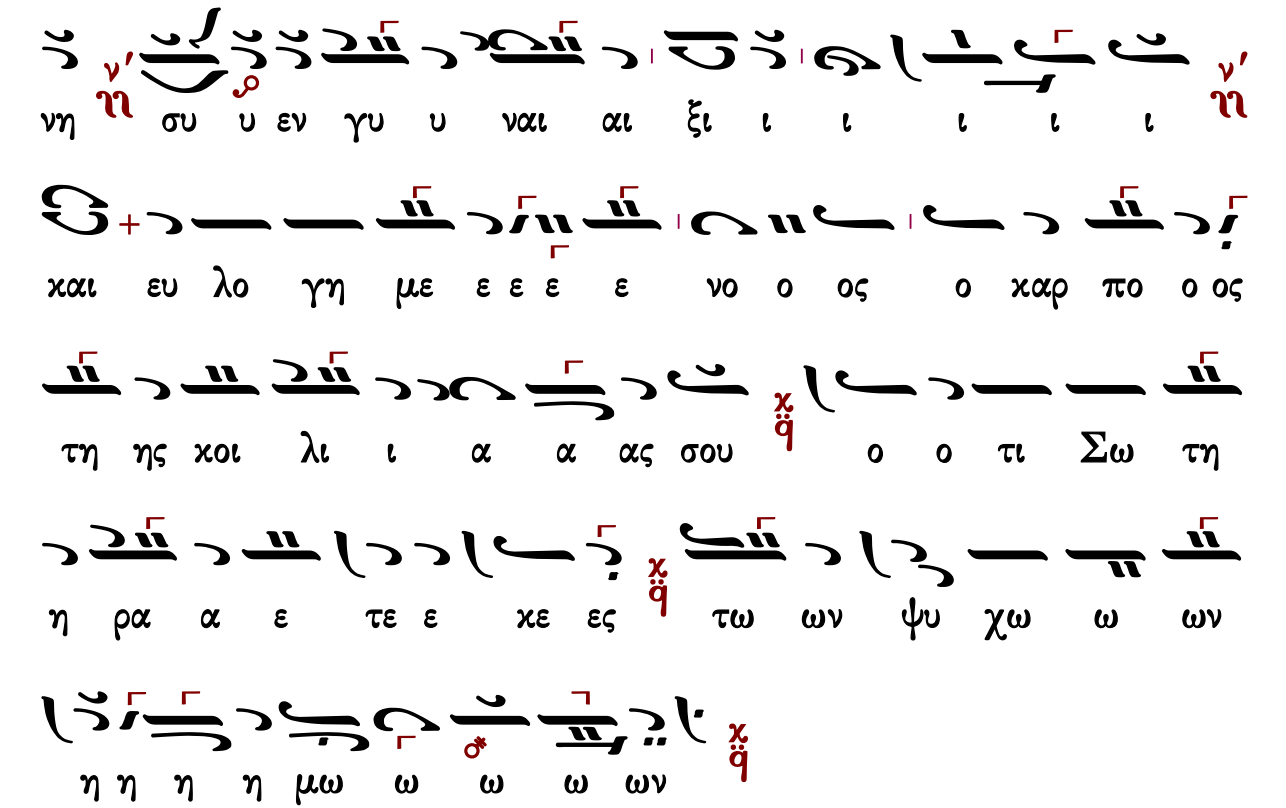

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ ϙ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

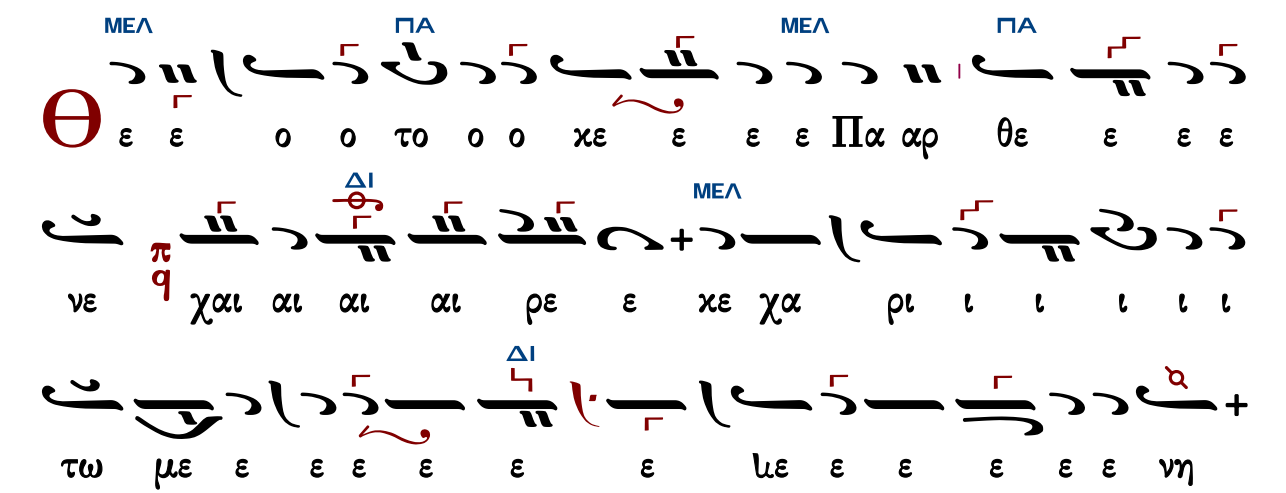

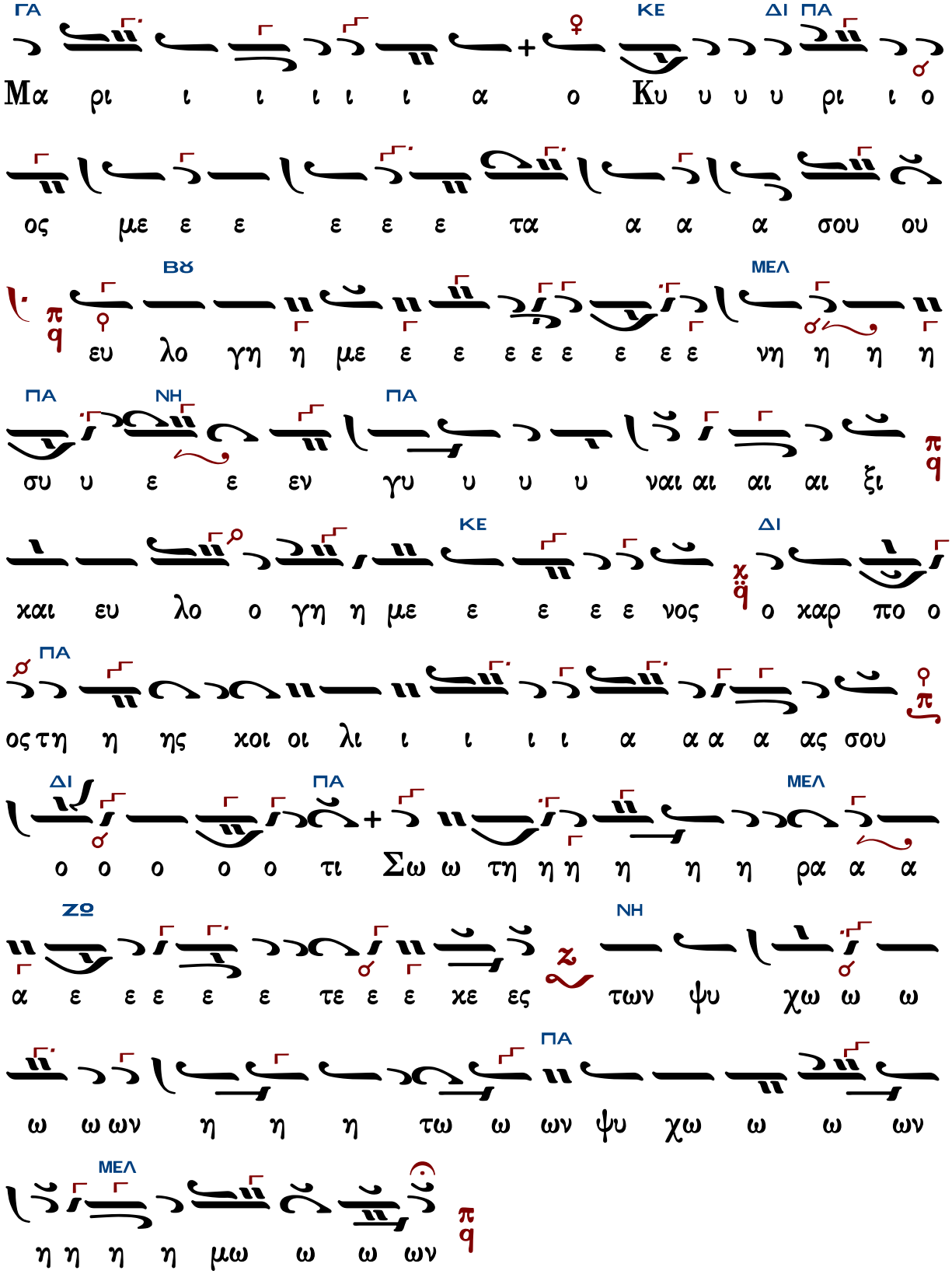
ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΧ ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α
ΖΩ ΝΗ
α ε ε ε ε ε τε ε ε χε ες των ψυ χω ω ω
ΠΑ
ω ω ων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων
ΜΕΛ
η η η η μω ω ω ων

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

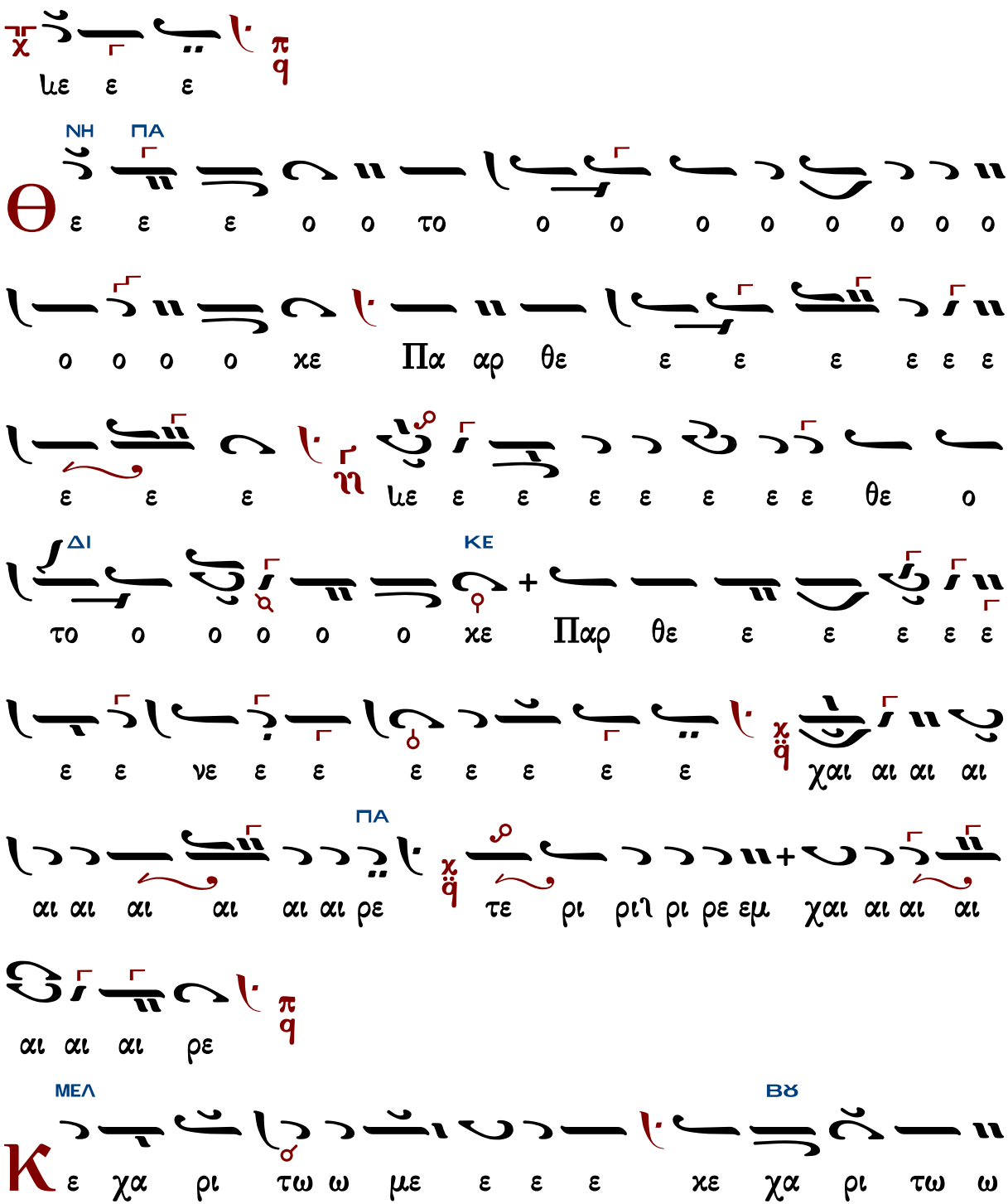

ΜΕΛ
ΓΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ

ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

σον ται παν τος α γα θου

τὸ τρίτον

ουκ ε λατ τω θη σον ται παν τος α γα θου ου

ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

Πλου σι ι ι οι οι οι οι ε πτω χευ σα

αν και ε πει ει ει ει ει να α α α σαν οι δε

ε ε ε εκ ζη του ου ου ου ουν τε ε ε ες τον

Κυ ρι ι ο ο ο ον ουκ ε λα ατ τω ω θη σον

ται αι παν το ο ο ο ος α α γα α α θου ου ου

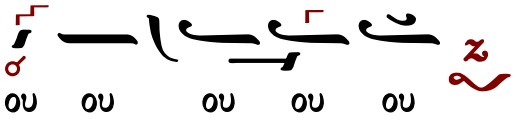

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.220*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

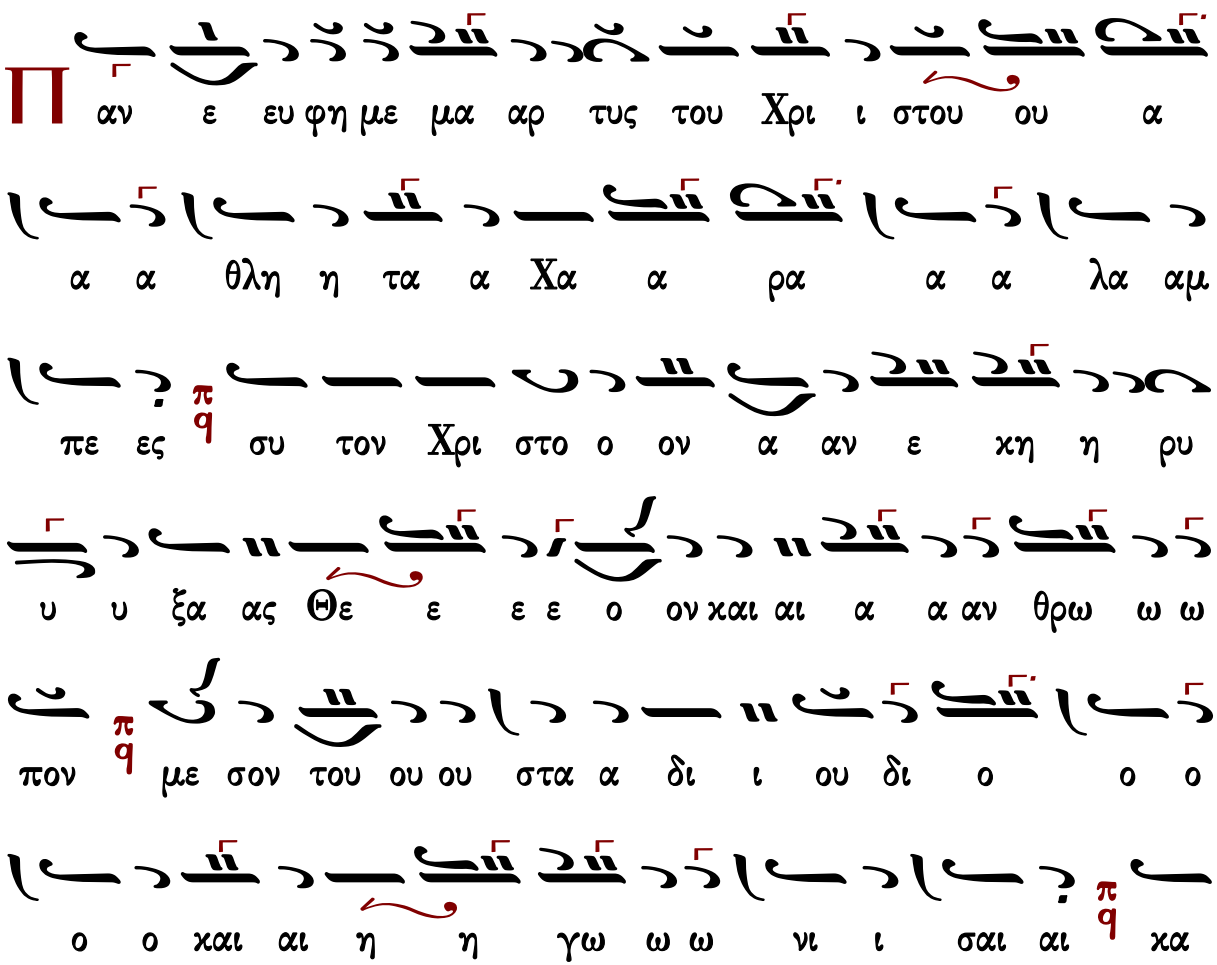

τα α των α αν τι πα α α α λω ων ρω ων νυ υ υ

με ε ε νο ος σθε ε ε ε νει του Πνε ε ευ μα

α α το ος και τον στε ε ε ε φα α α α νο ον α

πει ει λη φα ας ο θε εν πα α αν τες την κα

α ραν σου σε ε ε ε βο ο ο ο μεν

Δ ι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει

κε δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται

λ βρυ υ νε ται ση η με ρον η Ε ελ

λα ας πα α α σα α η η χρι ι στω

ω ω νυ υ μο ος κα ραν την ση η ην γα αρ ε

χτη η σα α α το ο ω ω ω ως χρη η νη ην βρυ
υ υ ου ου ου σαν ι α μα α α τω ων ρει ει
θρα και πλου ου ου ου ου το ον α α δα α α
πα α νο ον και χα α ριν χε ε νου με ε ε ε νη
ην μη η δε ε ε πο ο ο τε ε νο ο ο ο
σους τε λα α αυ νου ου ου σα αν λοι μι χη η η ην
τε ε ε ε τη ην πο λυ υ φθο ρο ον εξ α
αν θρω ω ω πων των μα κα α α ρι ζο ον τω ω
ων σε
Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

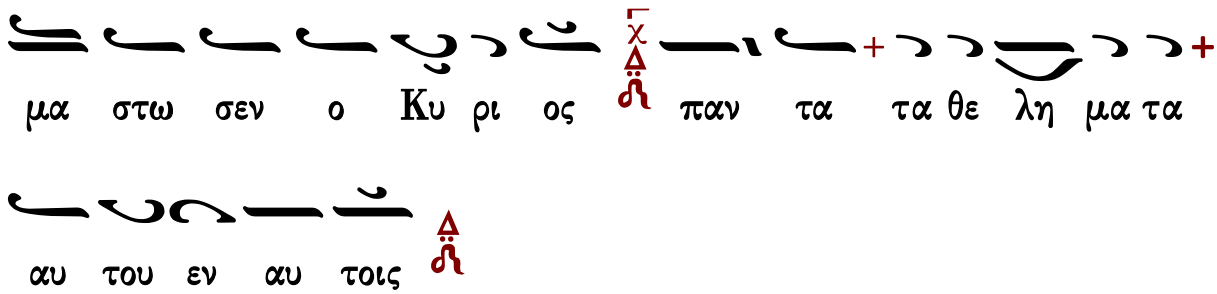
μα στω σεν ο Κυ ρι ος παν τα τα θε λη μα τα
αυ του εν αυ τοις

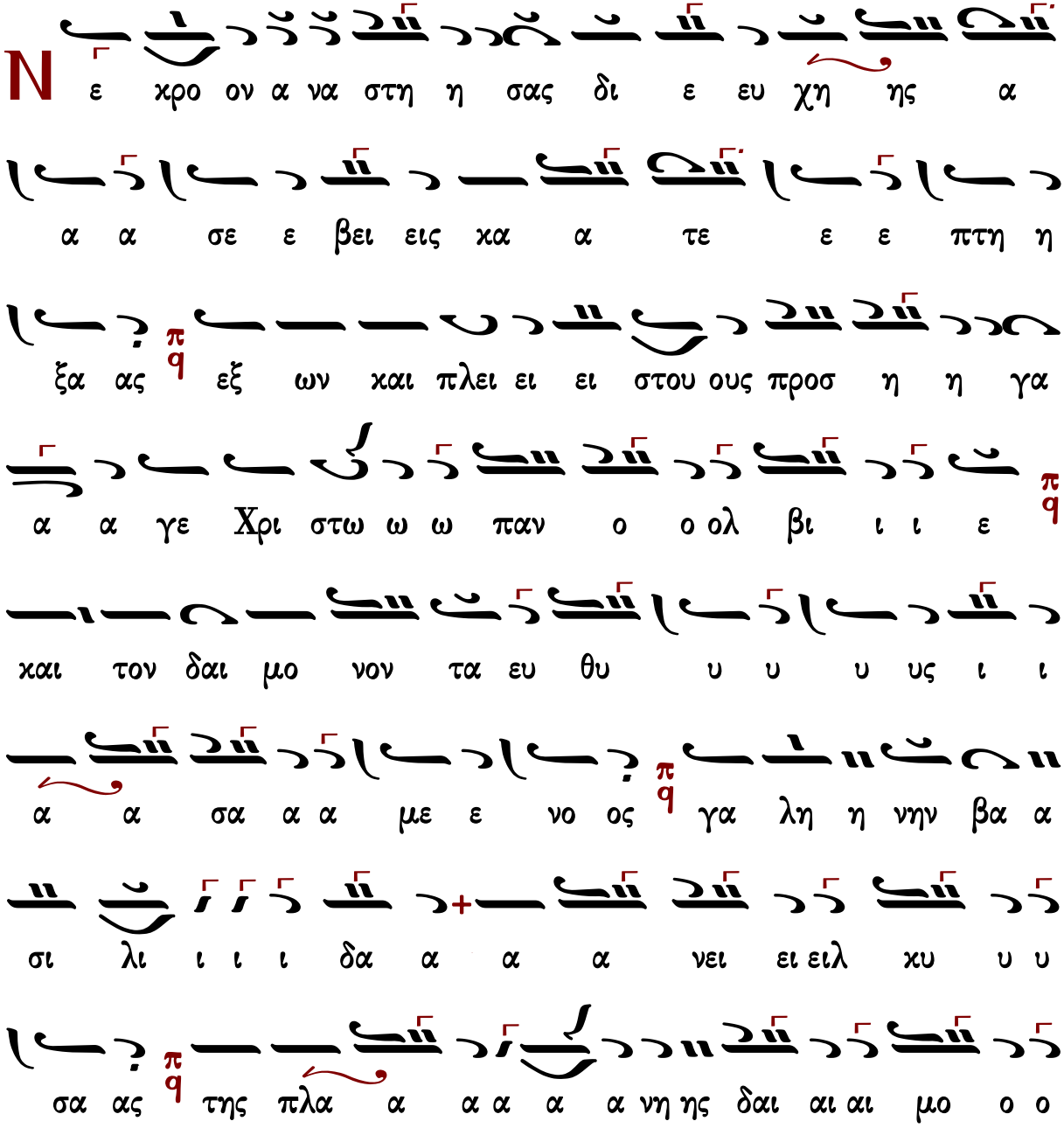
Ν ε χρο ον α να στη η σας δι ε ευ χη ης α
α α σε ε βει εις κα α τε ε ε πτη η
ξα ας εξ ων και πλει ει ει στου ους προσ η η γα
α α γε Χρι στω ω ω παν ο ο ολ βι ι ι ε
και τον δαι μο νον τα ευ θυ υ υ υ υς ι ι
α α σα α α με ε νο ος γα λη η νην βα α
σι λι ι ι ι δα α α α νει ει ειλ κυ υ υ
σα ας της πλα α α α α α νη ης δαι αι αι μο ο ο

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.107/554*

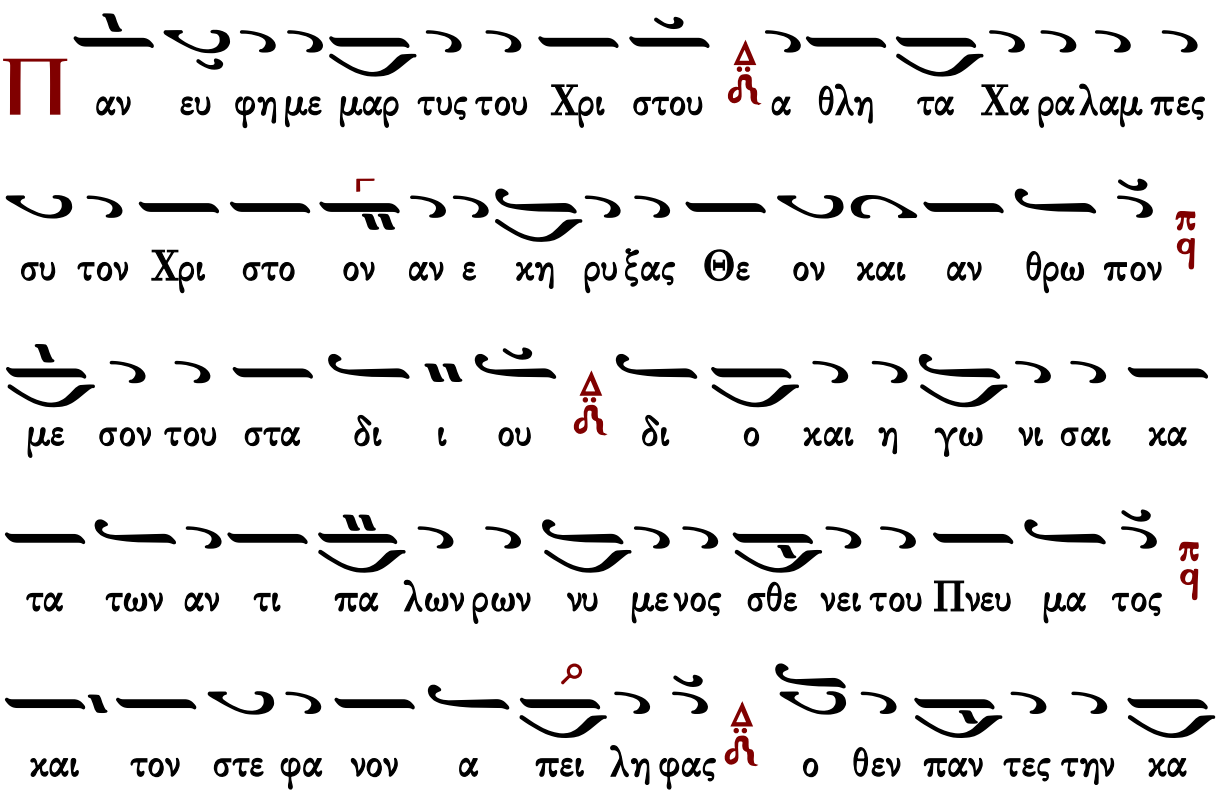

ρανσου σε ε βο ο μεν

Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει

κε δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται

βρυ νε ται ση μερον Ελ λας πα σα η χρι στω νυ μος

κα ραν την ση ην γαρ ε κτη σα το ως κρη νην βρυ ου

σαν ι α μα των ρει ει θρα και πλου τον α δα πα νον

και χα ριν κε νου με νην μη δε πο τε νο σους τ᾽ε λαυ νου

σαν λοι μι κην τε την πο λυ φθο ρον εξ αν θρω πων

των μα κα ρι ζο ον τω ων σε

Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.166/522*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι

ω π/q και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι π/q

Τ ον νο ε ρον α α α δα μα αν τα της υ πο

μο νη η η η ης α δε ελ φοι Δ/ρ τον γεν ναι ο ο

ο τα α α α το ο ο ον α θλη η την Δ/ρ τον δυ σι

στε εμ μα α σι χα α ατ ε ε ε στεμ με ε

νον Δ/ρ ι ε ρω συ νης και α θλη η η σε ε

ε ε ως π/q πα ρα της δε ξι ας του παν τα

α να χτος Θε ε ου Δ/ρ Χα ρα λα αμ πη η τον

ε εν Μαρ τυ υ σι με γι ι στον ε ευ φη η μη η η σω ω

ω ω μεν ου ου ου το ος γαρ τον α λα στο ο

ρα α κα τα πα λαι αι αι αι σα ας τρο παι αι

ον με ε ε γα α κα τα της πλα α α α νη ης

αν ε στη η η σα α α α το και νυ υν εν ου

ρα α νοις τον Θε ον εξ αι αι τει ει ει ει ται αι

α φε ε σιν α μαρ τι ι ων η η μι ι ιν πα ρα α

σχειν και παν τοι ω ων νο ο ο σων απ αλ λα α γην

τοις θερ μως προσ τρε ε χου σιν α αυ τω και

την α γι αν αυ του Κα ραν ευ λα βω ω ως α σπα

ζο με ε ε ε νοις και την ε τη η σι ι ον

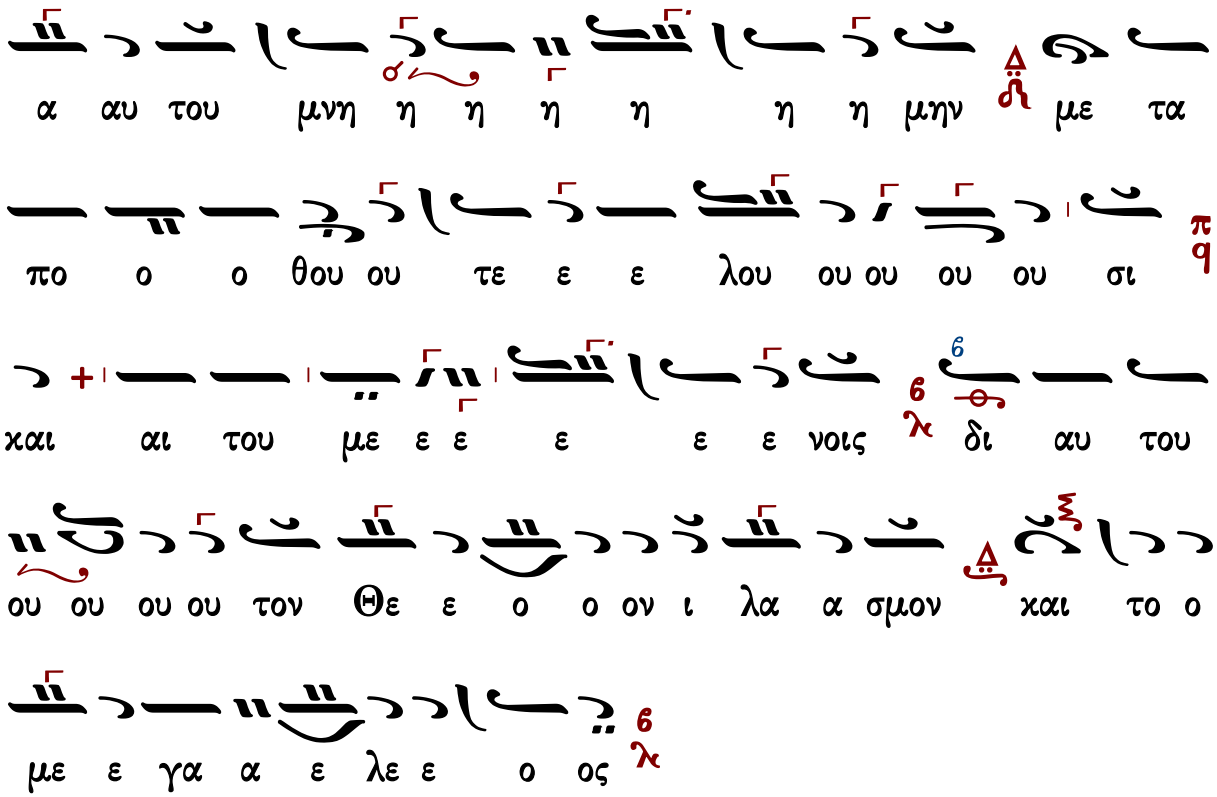

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.528*

νη η η η ης α δε ελ φοι τον γεν ναι ο ο ο

τα α α α το ο ο ον α θλη η την τον δυ σι ι στε εμ

μα α σι ι χα α α τε ε ε στεμ με ε νον ι ε

ρω συ νης χαι αι α α θλη η η η σε ε ε ε ως

πα ρα της δε ξι ας του παν τα α να χτος Θε ε

ου Χα ρα λαμ πη η τον ε εν μαρ τυ υ σι με γι ι

στον ε ευ φη η μη η η σω ω ω ω μεν ου το ος γαρ

τον α λα στο ο ρα κα τα πα λαι αι αι αι σα ας τρο

παι αι ο ον με ε ε γα κα τα της πλα α α νη ης α νε

στη η η σα α α α το και νυν εν ου ρα α νοις τον

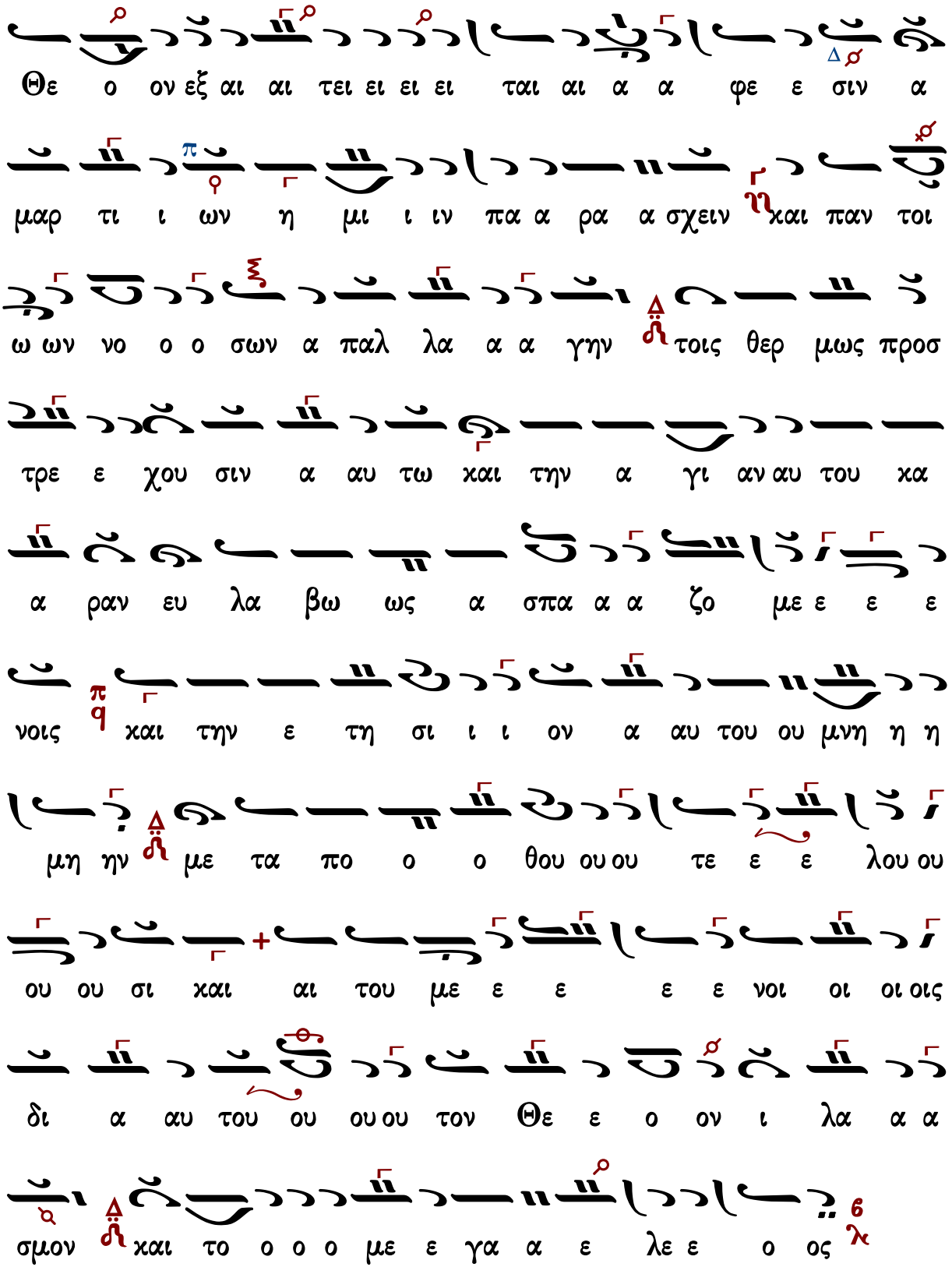
Θε ο ον εξ αι αι τει ει ει ει ται αι α α φε ε σιν α
μαρ τι ι ων η μι ι ιν πα α ρα α σχειν και παν τοι
ω ων νο ο ο σων α παλ λα α α γην τοις θερ μως προσ
τρε ε χου σιν α αυ τω και την α γι αν αυ του κα
α ραν ευ λα βω ως α σπα α α ζο με ε ε ε
νοις και την ε τη σι ι ι ον α αυ του ου μνη η η
μη ην με τα πο ο ο θου ου ου τε ε ε λου ου
ου ου σι και αι του με ε ε ε ε νοι οι οι οις
δι α αυ του ου ου ου τον Θε ε ο ον ι λα α α
σμον και το ο ο ο με ε γα α ε λε ε ο ος

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.108/555*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω

χαι α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι πΚΠ

Τ ον νο ε ρον α α α δα μα αν τα λ της υ πο μο

νη η η ης α δε ελ φοι δ΄ τον γεν ναι ο ο ο

τα α α α το ο ο ον α θλη η την δ΄ τον δυ σι ι στεμ μα

α σι κα τε στε ε εμ με ε ε νον λ ι ε ρω συ υ

νη ης και α θλη η σε ε ως πα ρα της δε ξι ας

του παν τα α α να χτο ος Θε ε ε ου Χα ρα λαμ

πη τον εν μαρ τυ σι ι με γι ι στον ευ φη μη η

η σω ω ω ω μεν ου το ος γαρ τον α λα α στο ο

ρα κα τα πα λαι αι αι αι σας τρο παι αι ον με ε ε γα

α κα τα της πλα α α νη ης α νε στη η η σα α

α α το και νυ υν εν ου ρα α νοις τον Θε

ο ον εξ αι αι τει ει ει ει ται αι α φε ε σιν α μαρ

τι ι ων η μι ι ιν πα ρα α σχειν και παν τοι οι ων

νο ο ο σω ων α α παλ λα α γην τοις θερ μως προσ τρε

ε ε χου σι ιν α α αυ τω και την α γι αν αυ

του ου κα α α ρα αν ευ λα βως α α α σπα α α

ζο με ε νοις και την ε τη η σι ι ον αυ του ου

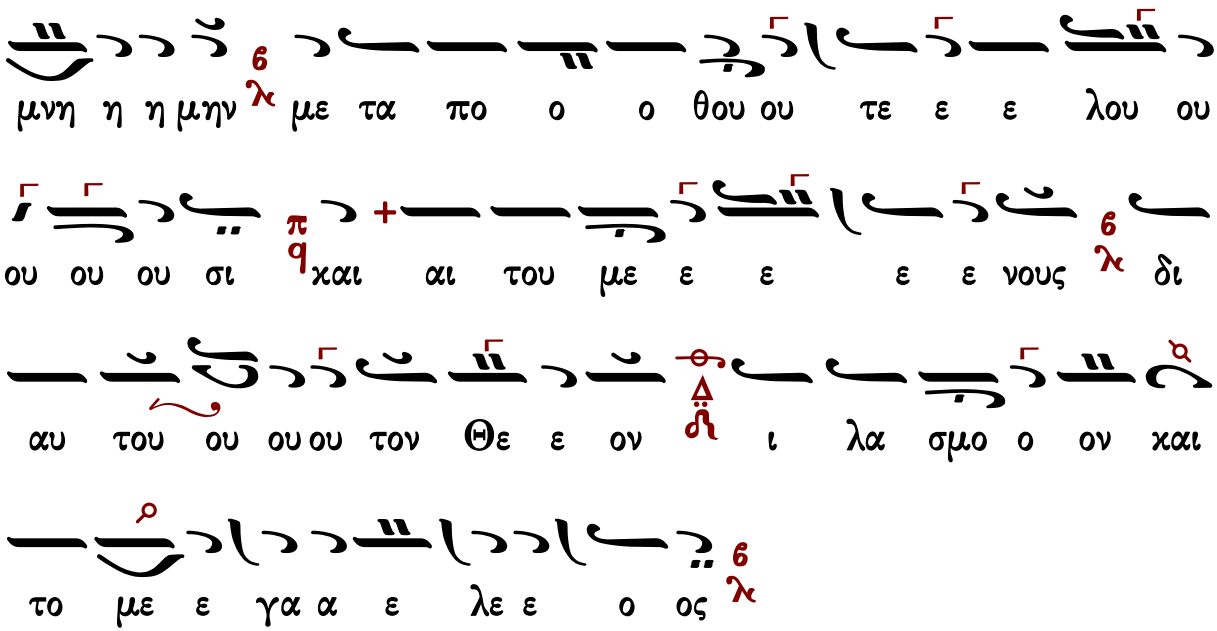

Θεοτοκίον

Δοσίθεου Κατουνακιώτου

Ἦχος Βȣ

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.399*

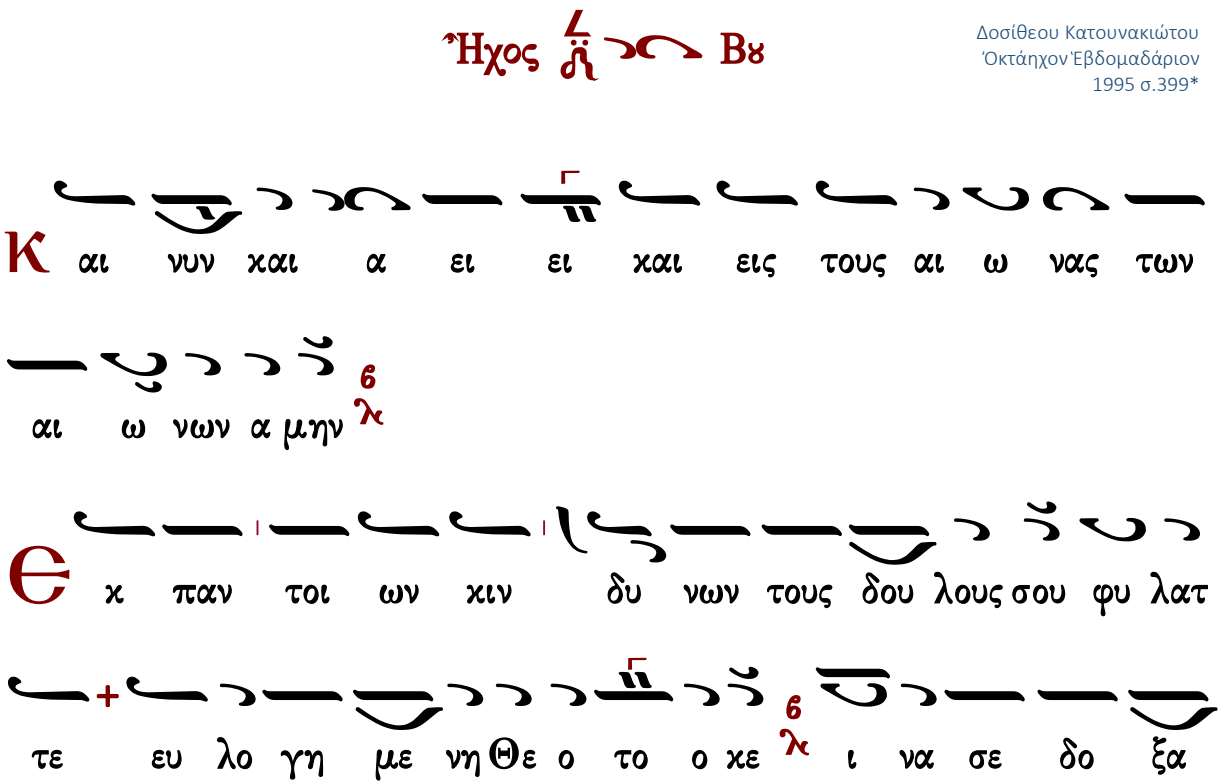

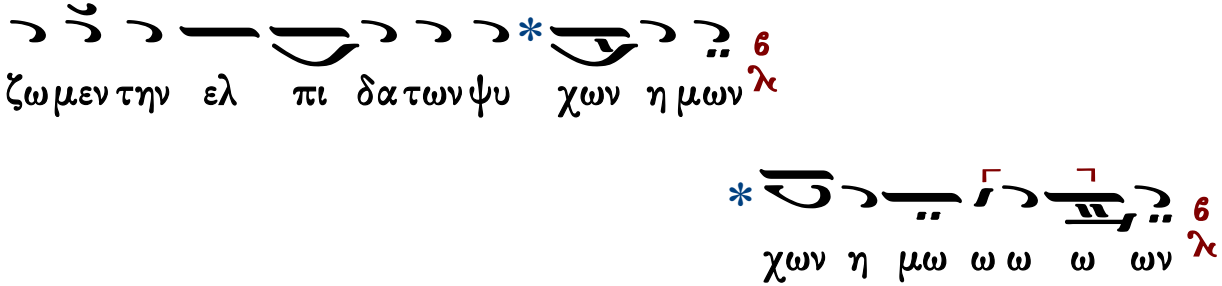

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.110/557*

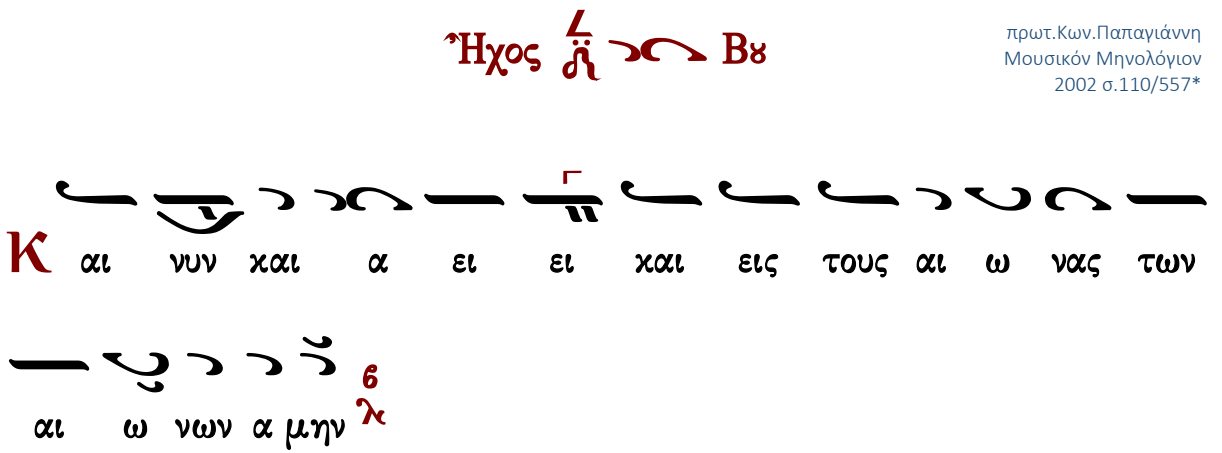

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

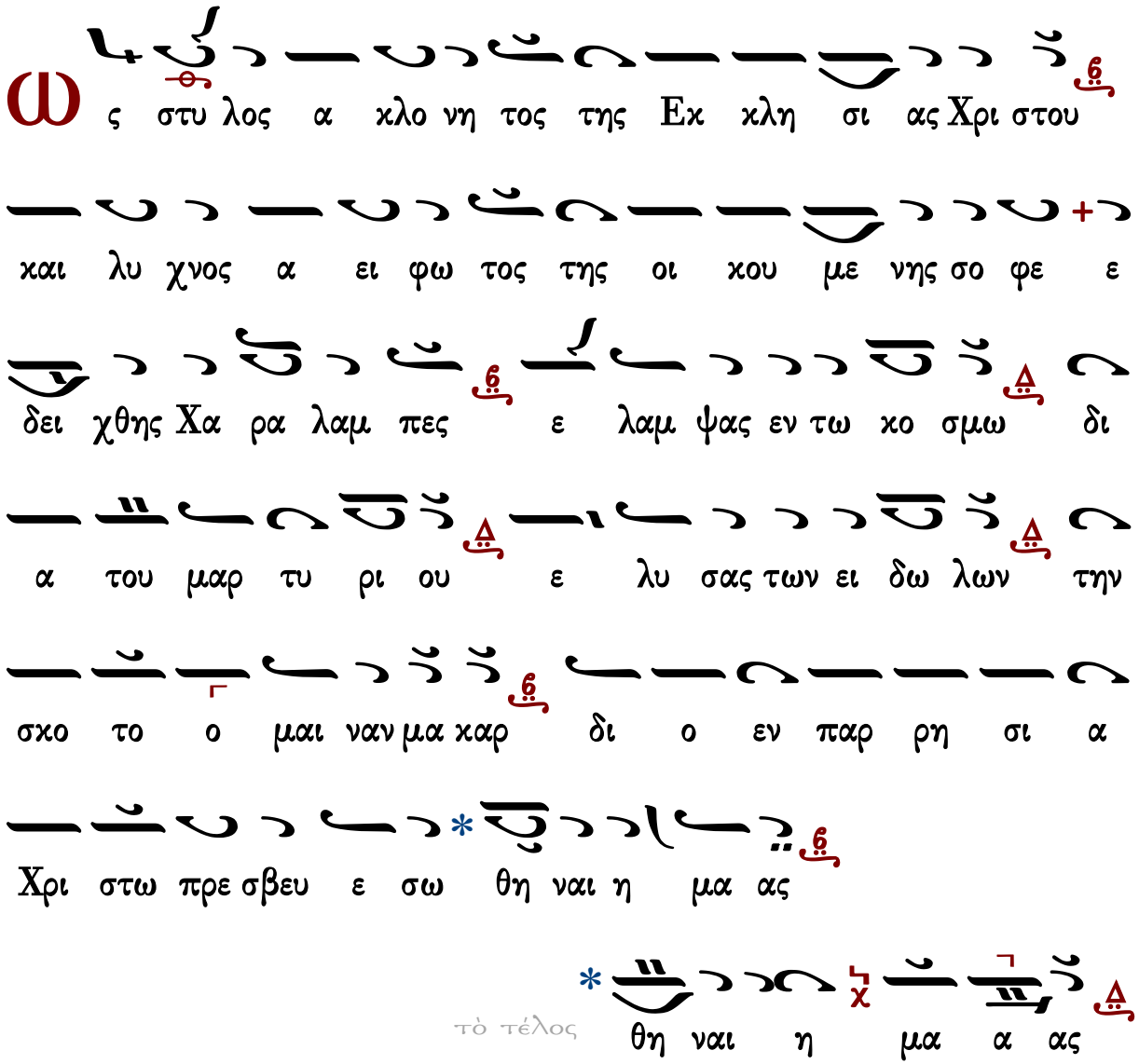
Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στου
και λυ χνος α ει φω τος της οι κου με νης σο φε ε
δει χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψας εν τω κο σμω δι
α του μαρ τυ ρι ου ε λυ σας των ει δω λων την
σκο το ο μαι ναν μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α
Χρι στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μα ας
τὸ τέλος
θη ναι η μα α ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.167/523*

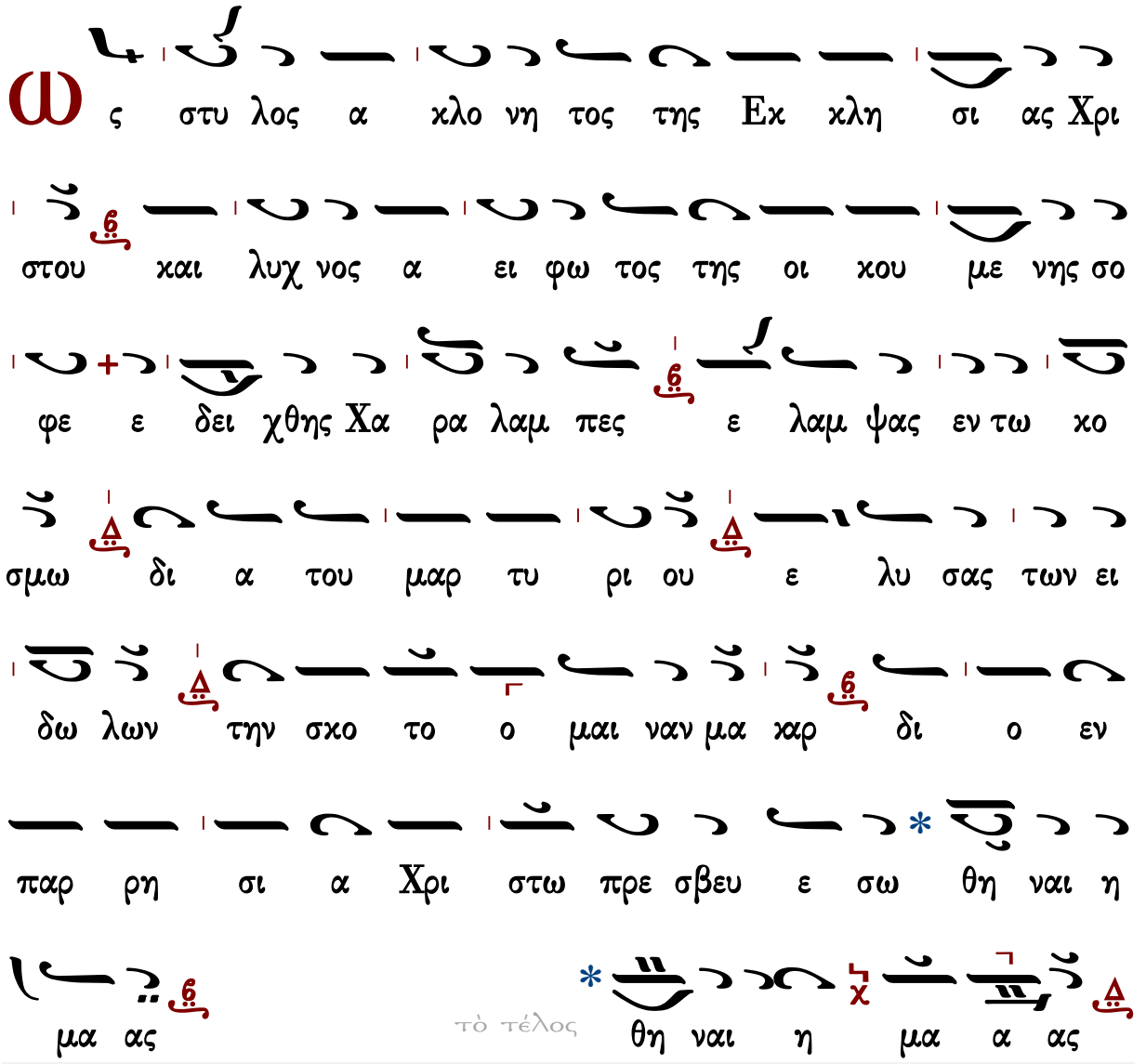

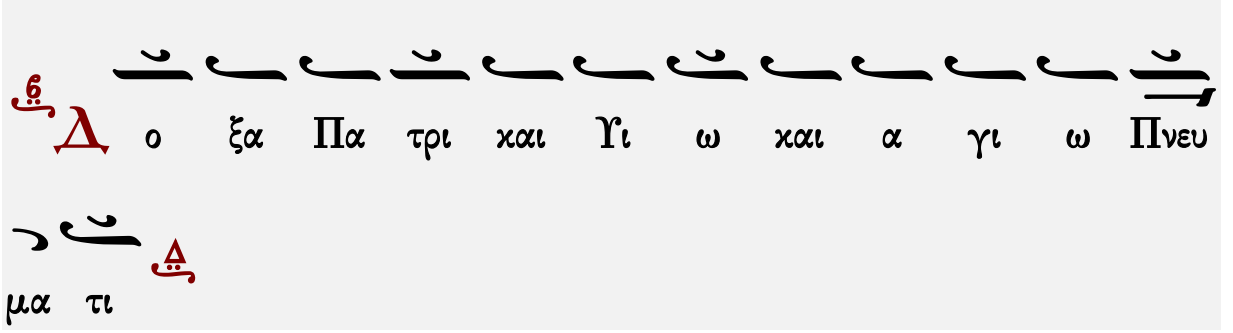

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.530*

Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στου

και λυ χνος α ει φω τος της οι κου με νης σο φε

ε δει χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψας εν τω κο σμω δι α

του μαρ τυ ρι ου ε λυ σας των ει δω λων την σκο το μαι ναν

μα α καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στω πρε σβευ

ε σω θη ναι η μα ας

τὸ τέλος

* θη ναι η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

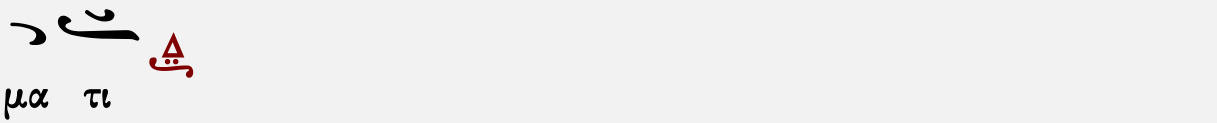

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.459*

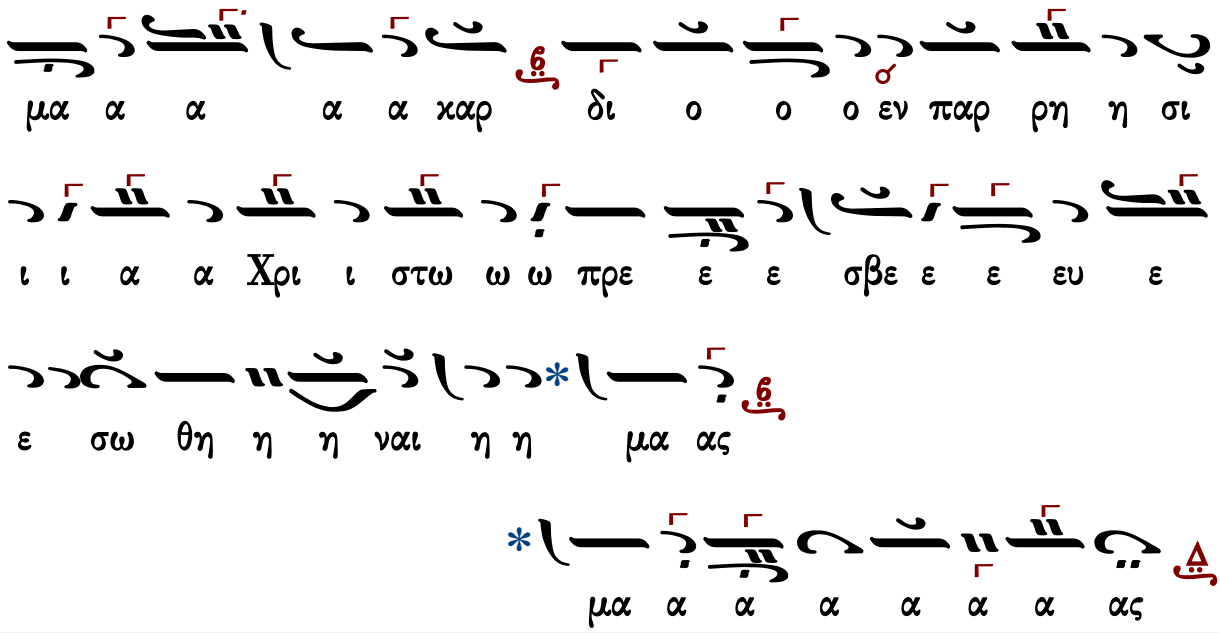

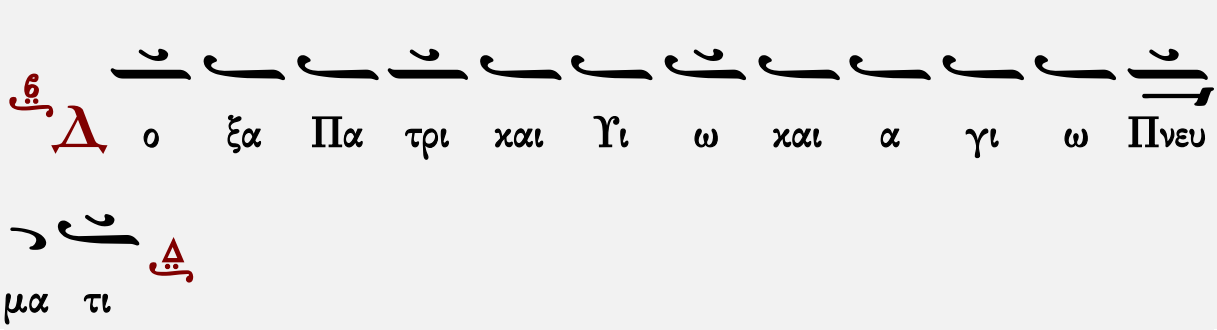

Ἑσπέρας ☜Θεοτοκίον☞ Ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.110/557*

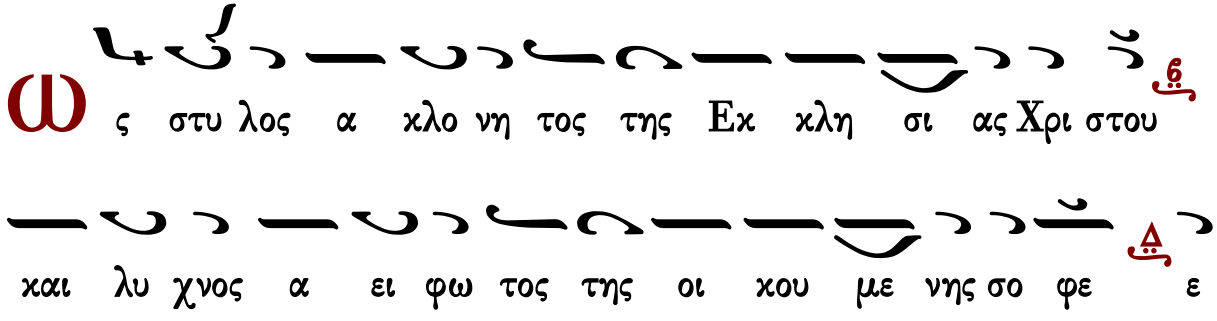

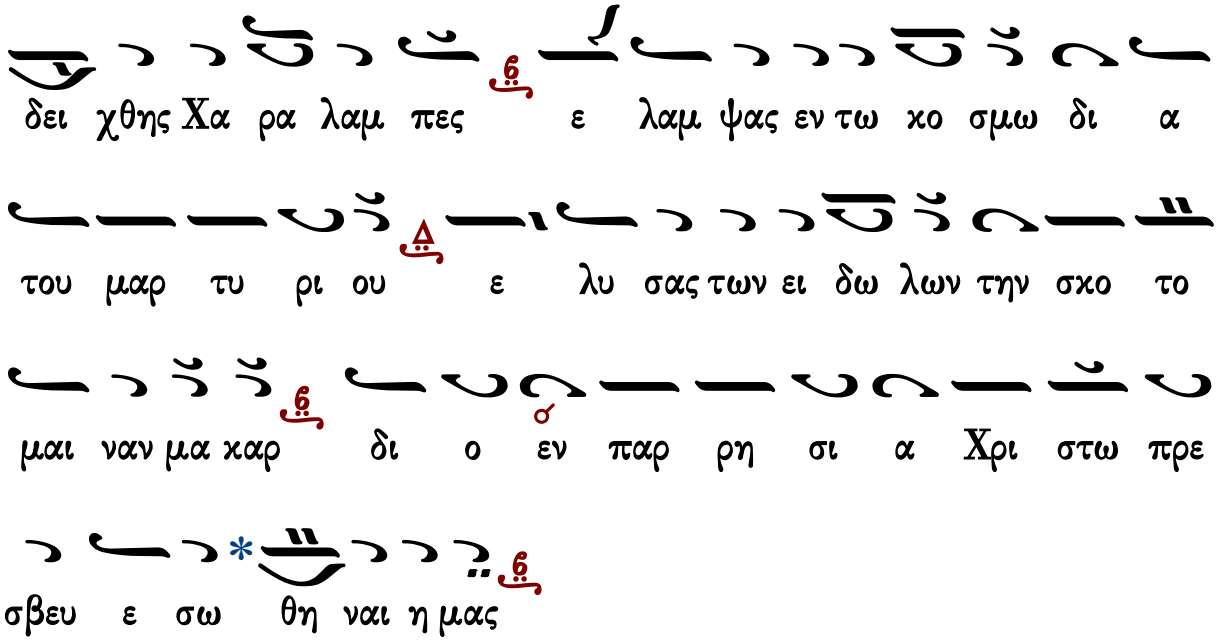

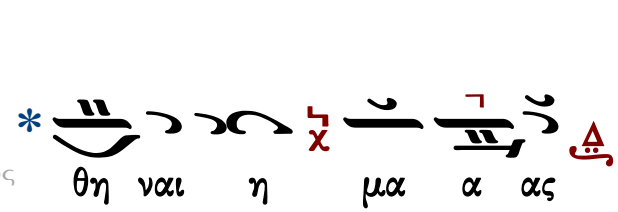

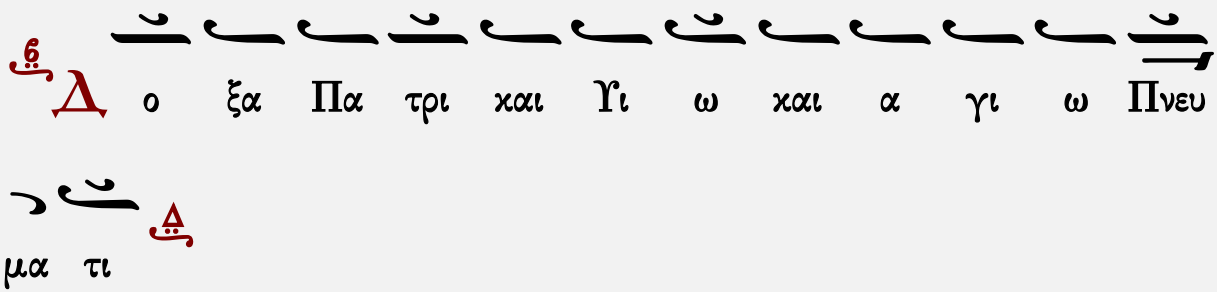

Ἑσπέρας ☜Θεοτοκίον☞ Ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος Βʏ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

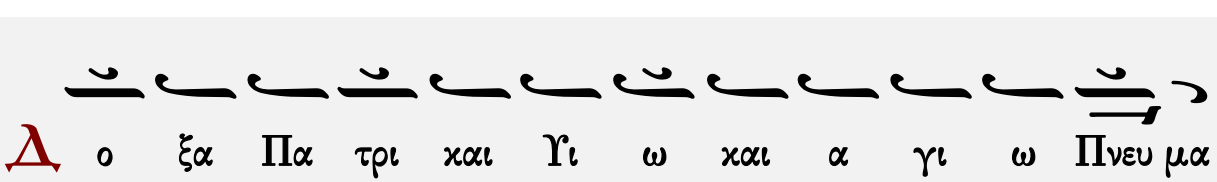

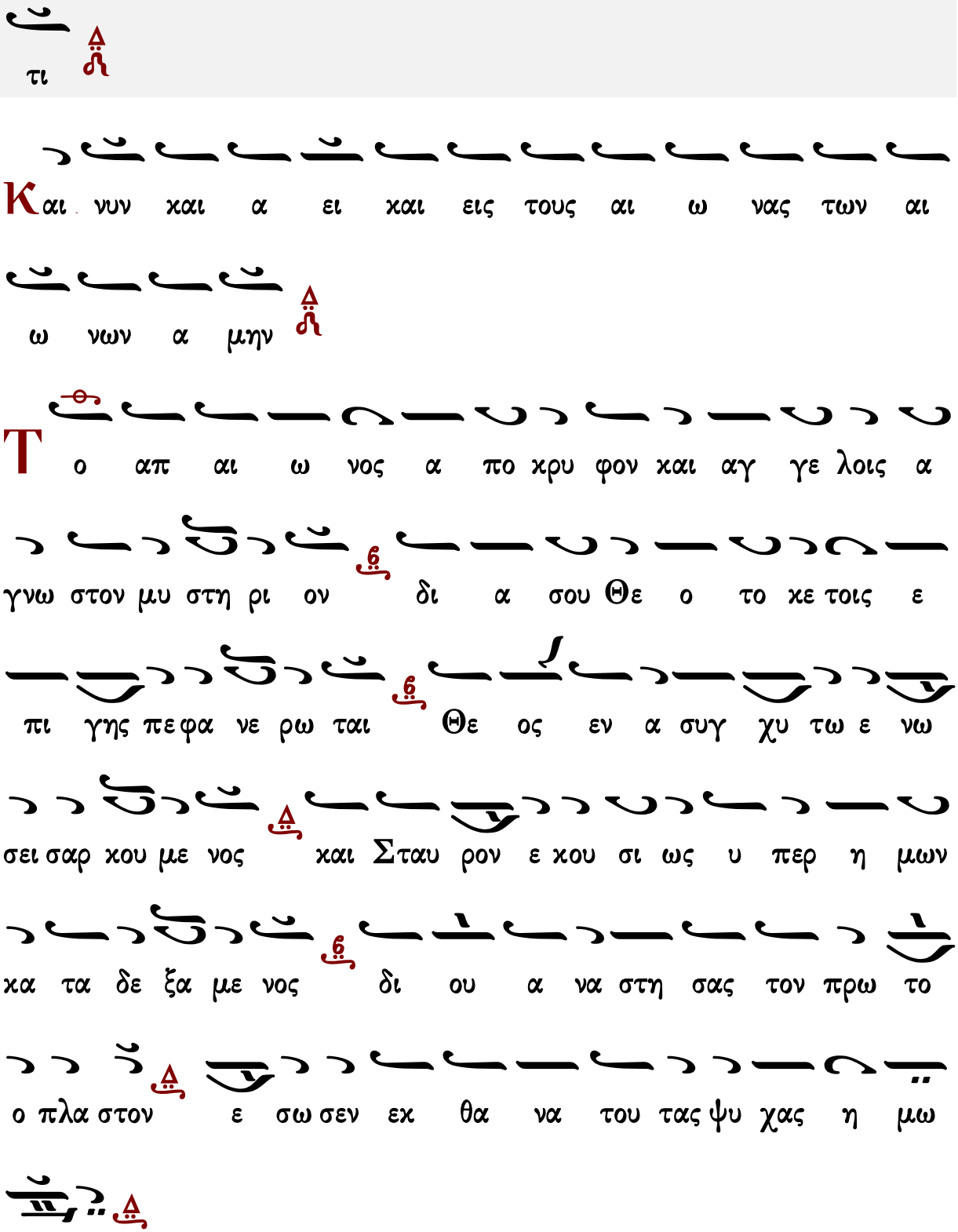
τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω
σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
ω ων

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

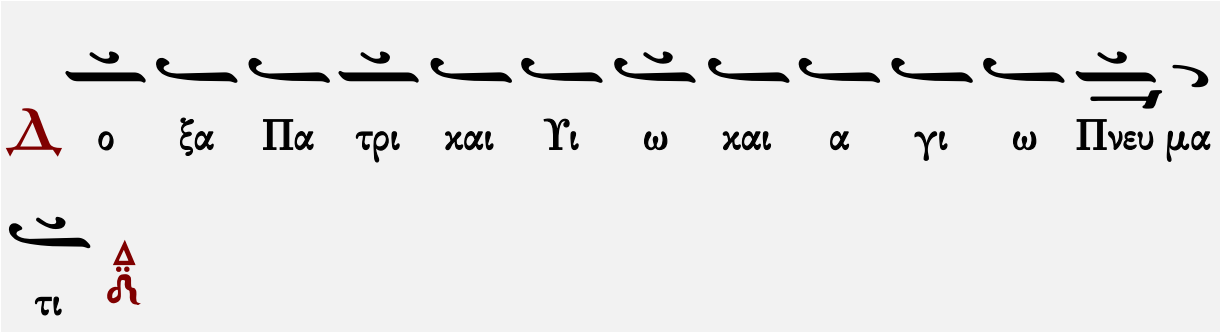

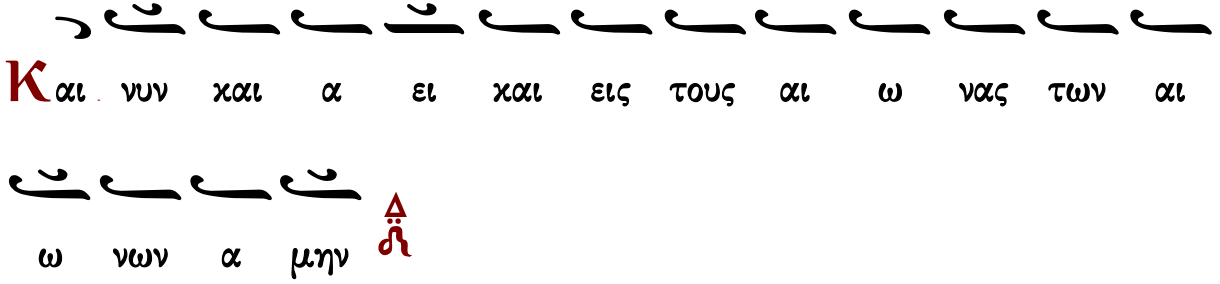

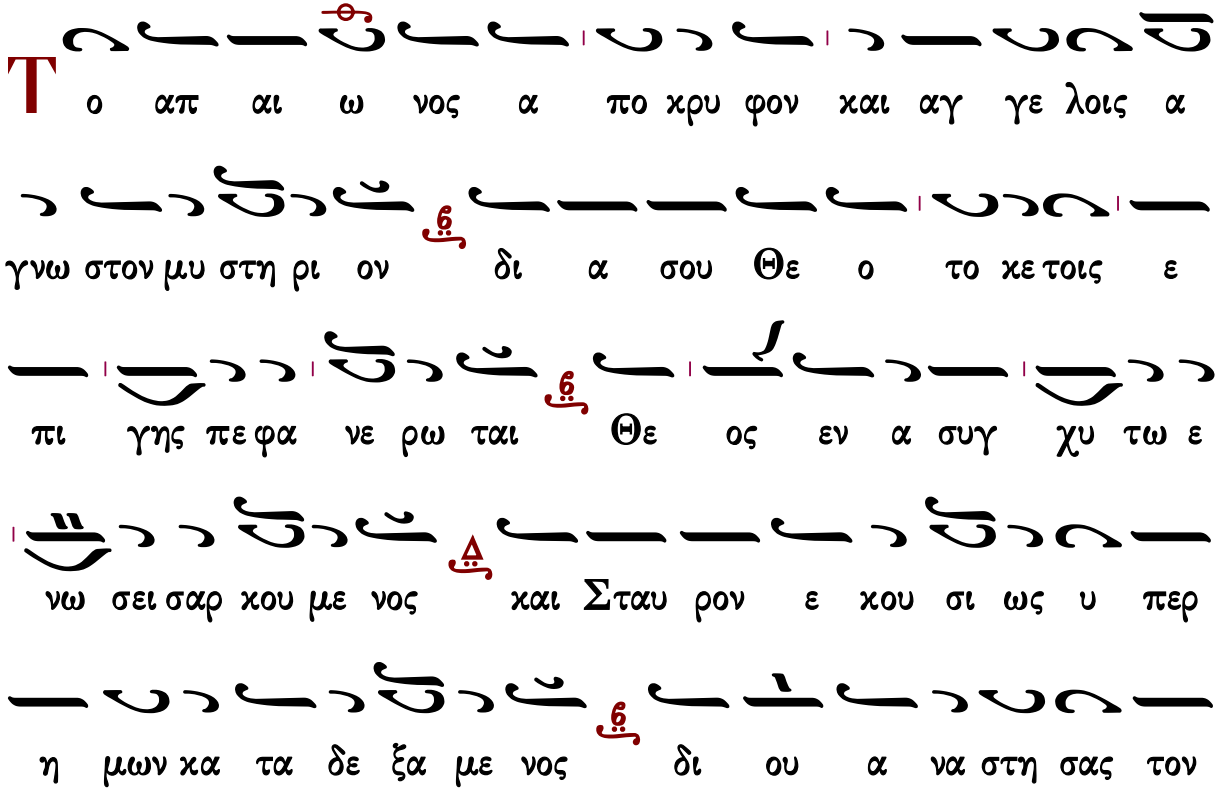

πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις

α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις

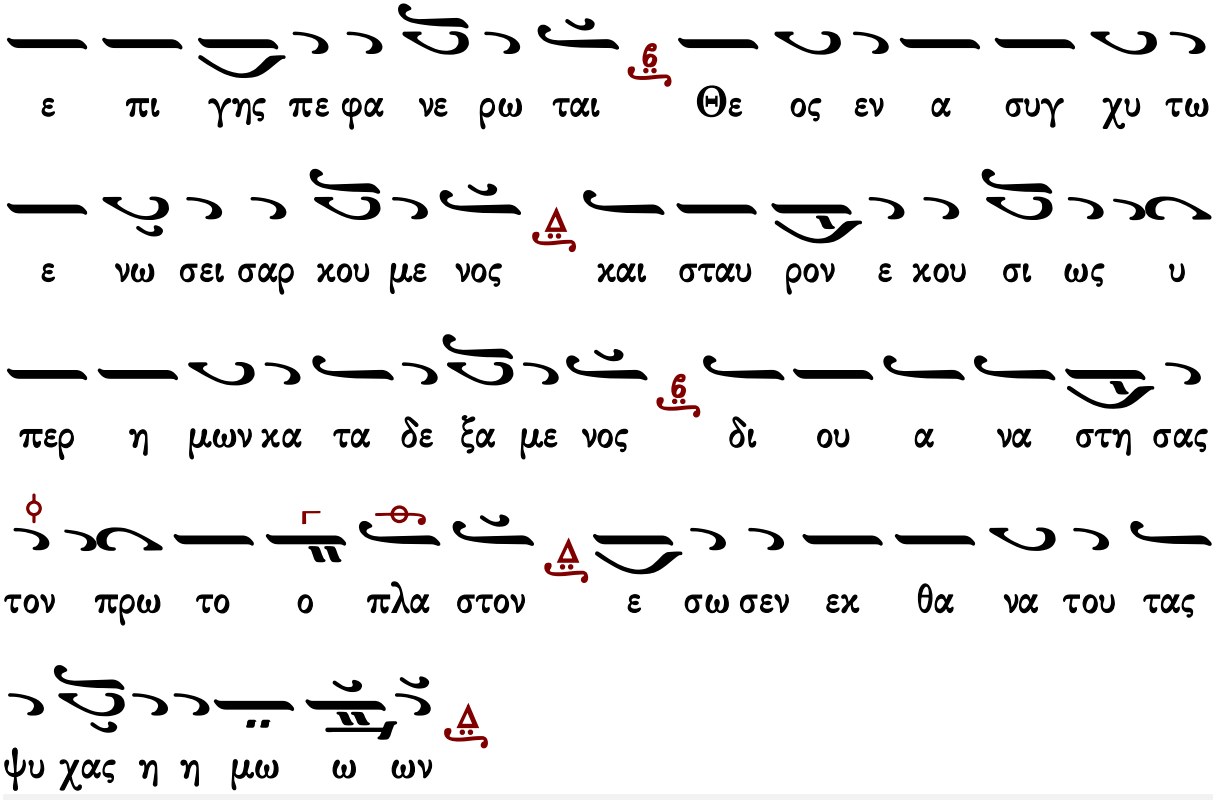

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

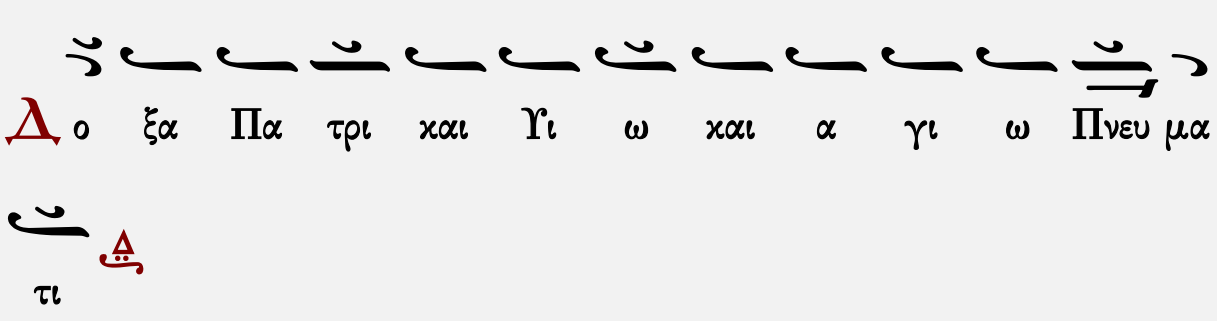

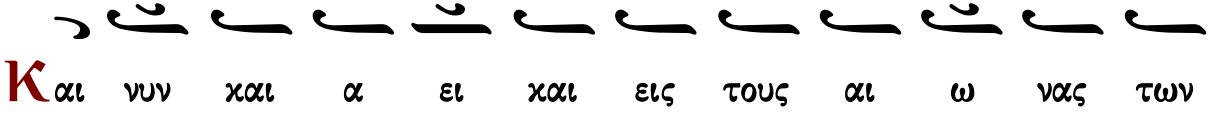

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω

στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η

μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω

το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του * τας ψυ χας η

μων * τας ψυ χας η μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

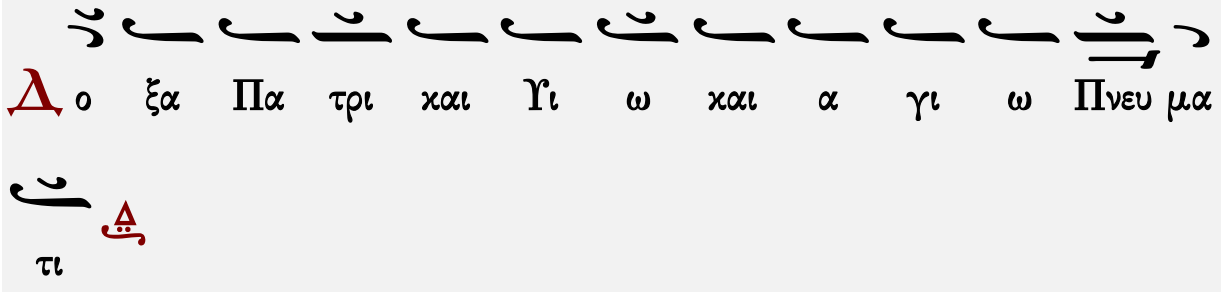
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

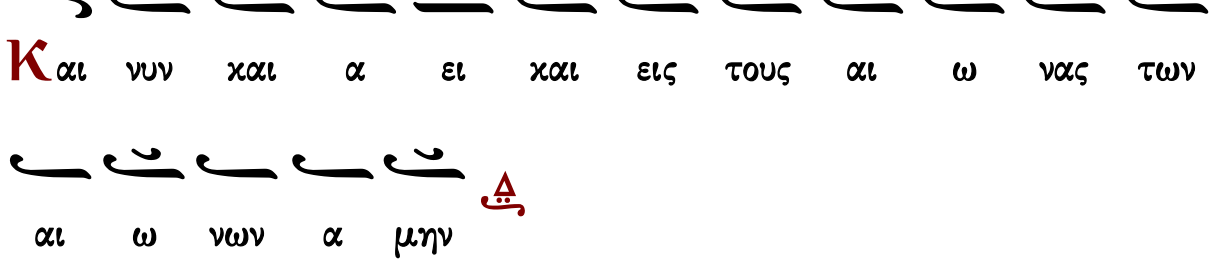
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

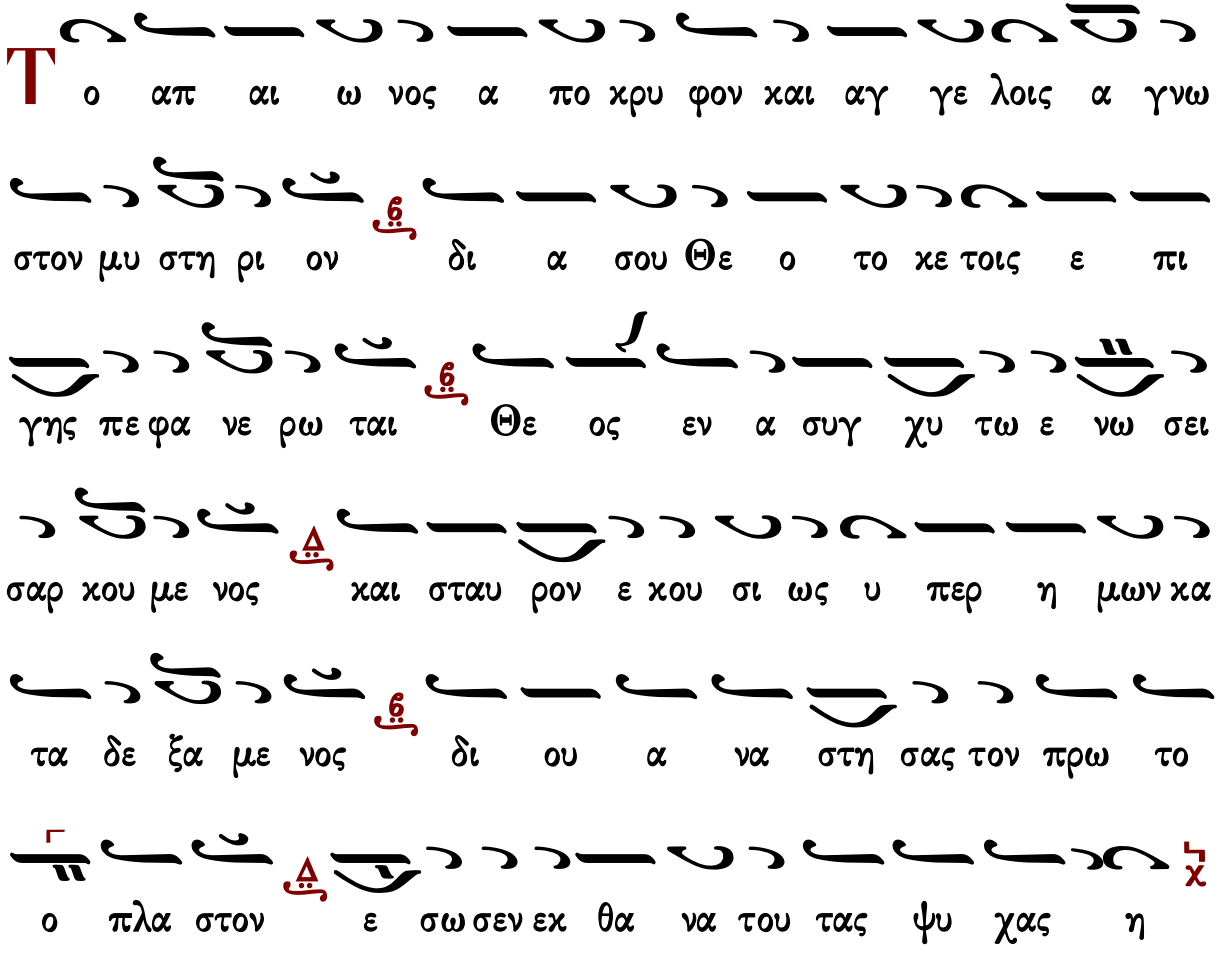
Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

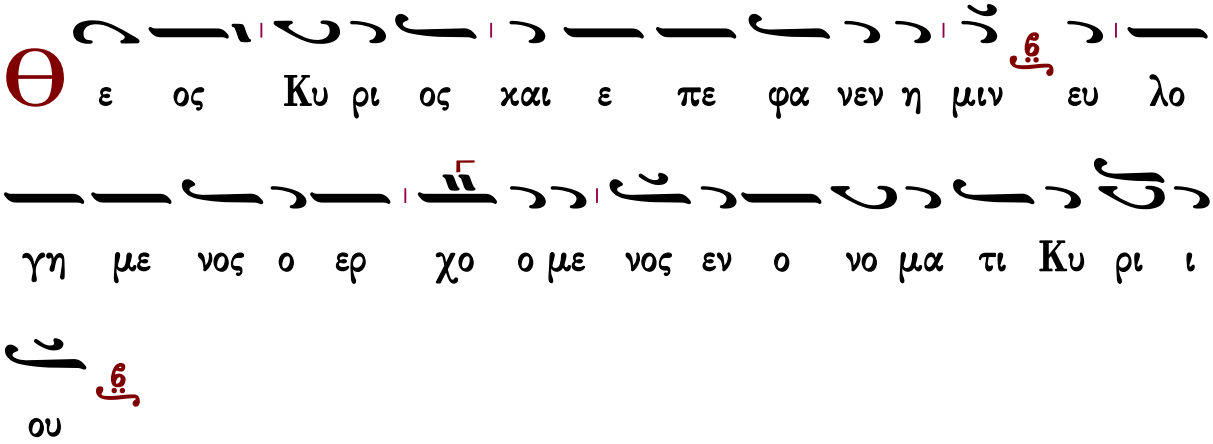

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

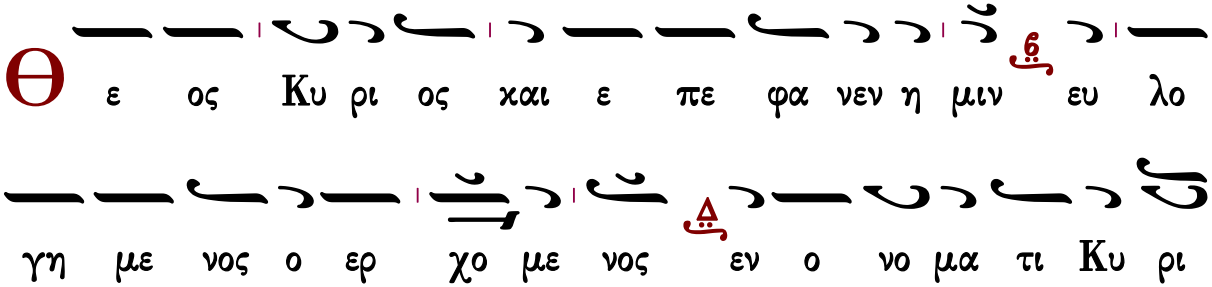

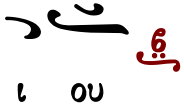

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

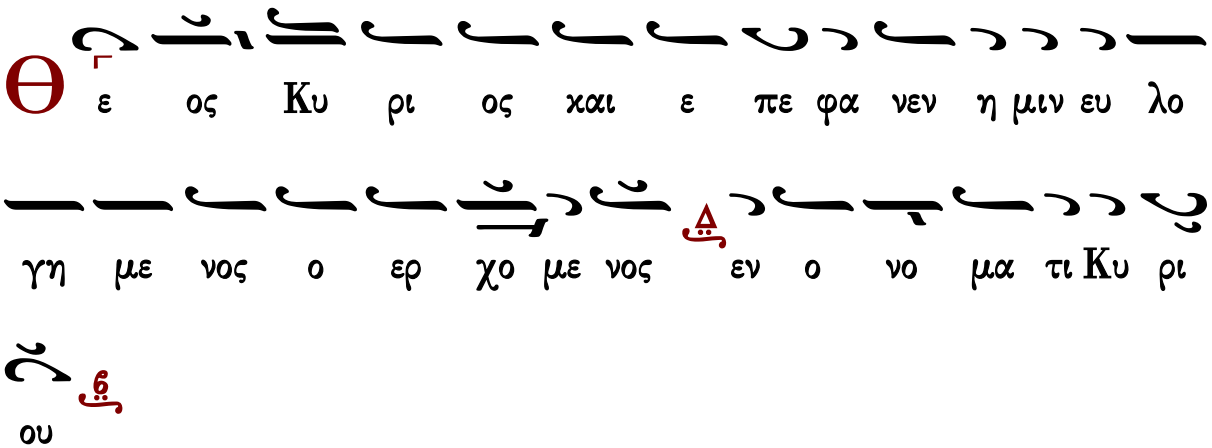

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

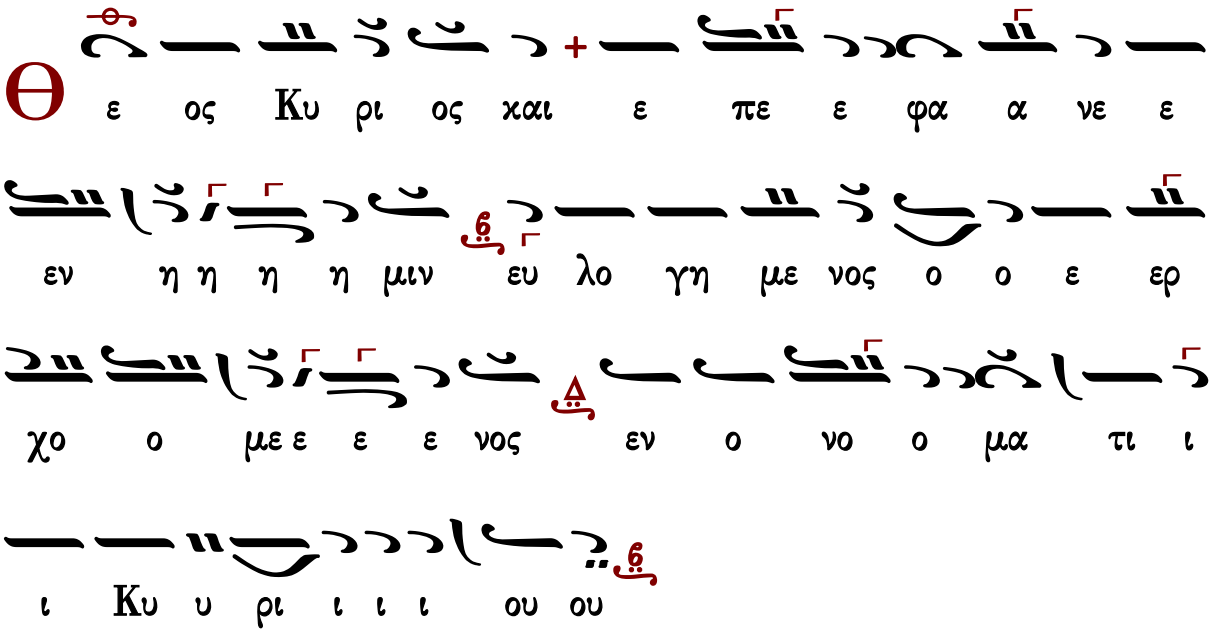

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.111/558*

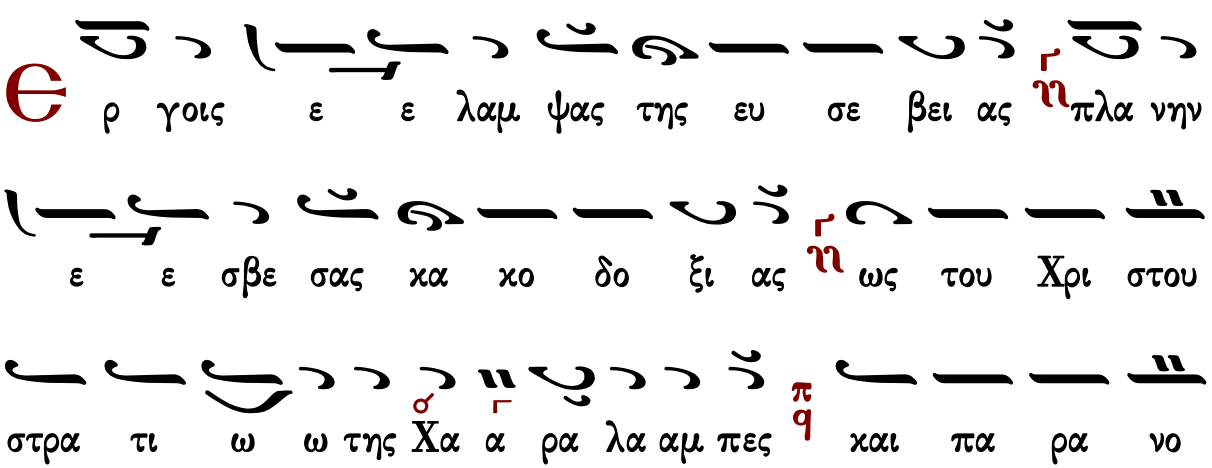

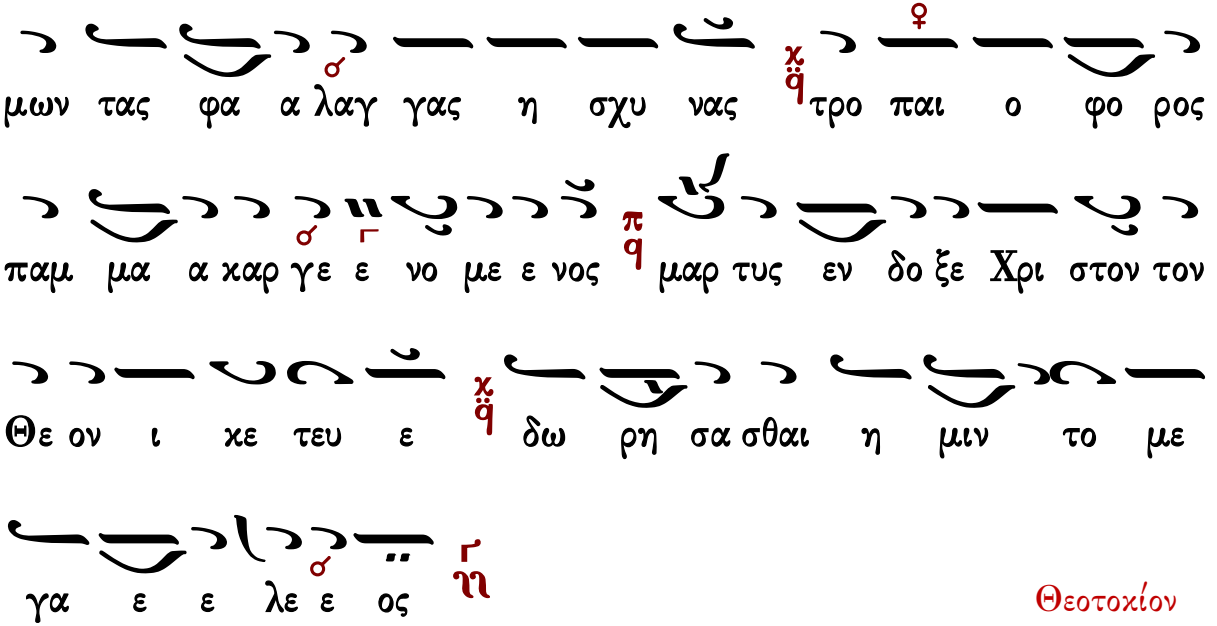
μων τας φα α λαγ γας η σχυ νας τρο παι ο φο ρος
παμ μα α καρ γε ε νο με ε νος μαρ τυς εν δο ξε Χρι στον τον
Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με
γα ε ε λε ε ος

Θεοτοκίον

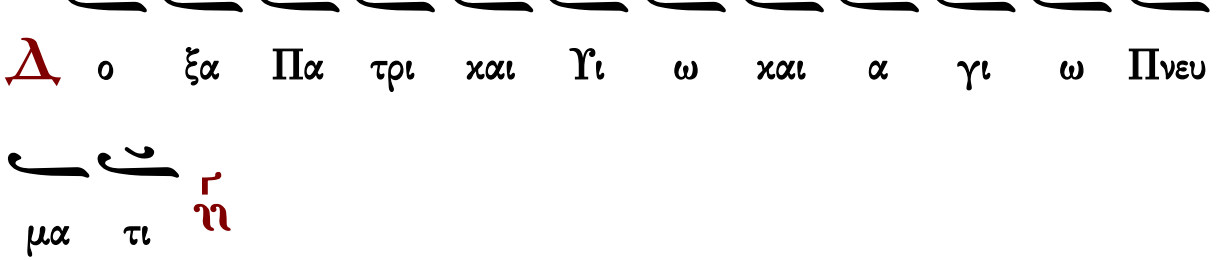
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

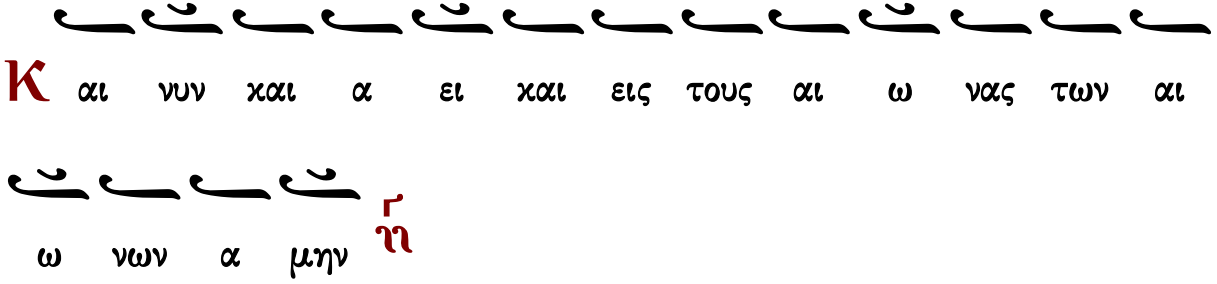
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

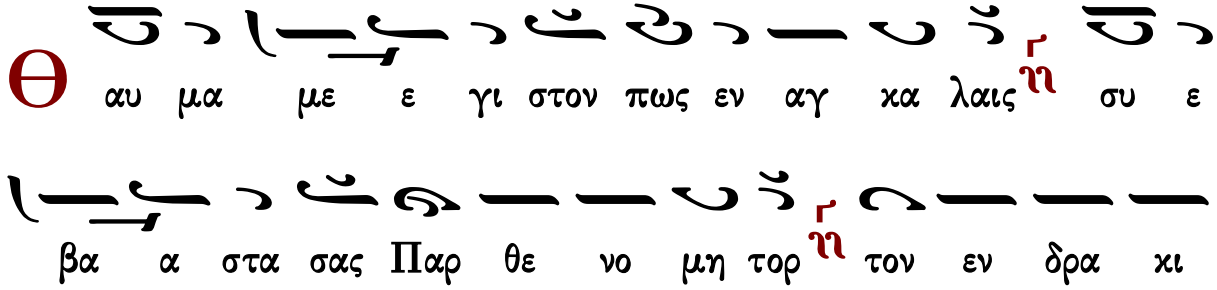
Θ αυ μα με ε γι στον πως εν αγ κα λαις συ ε
βα α στα σας Παρ θε νο μη τορ τον εν δρα κι

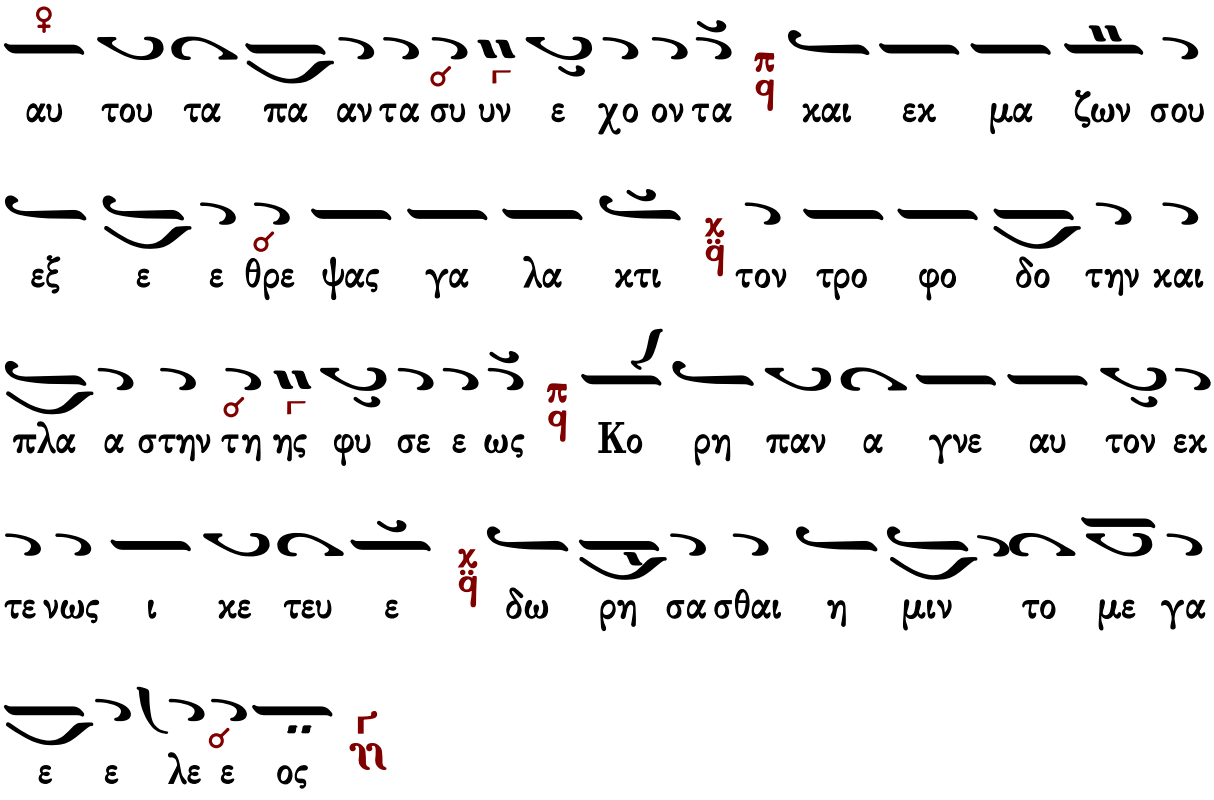

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.112/559*

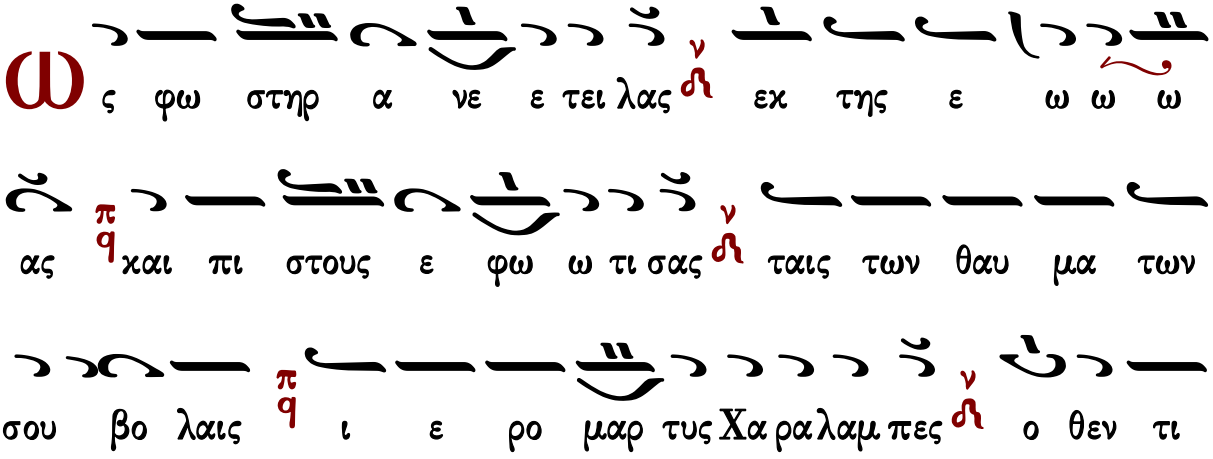

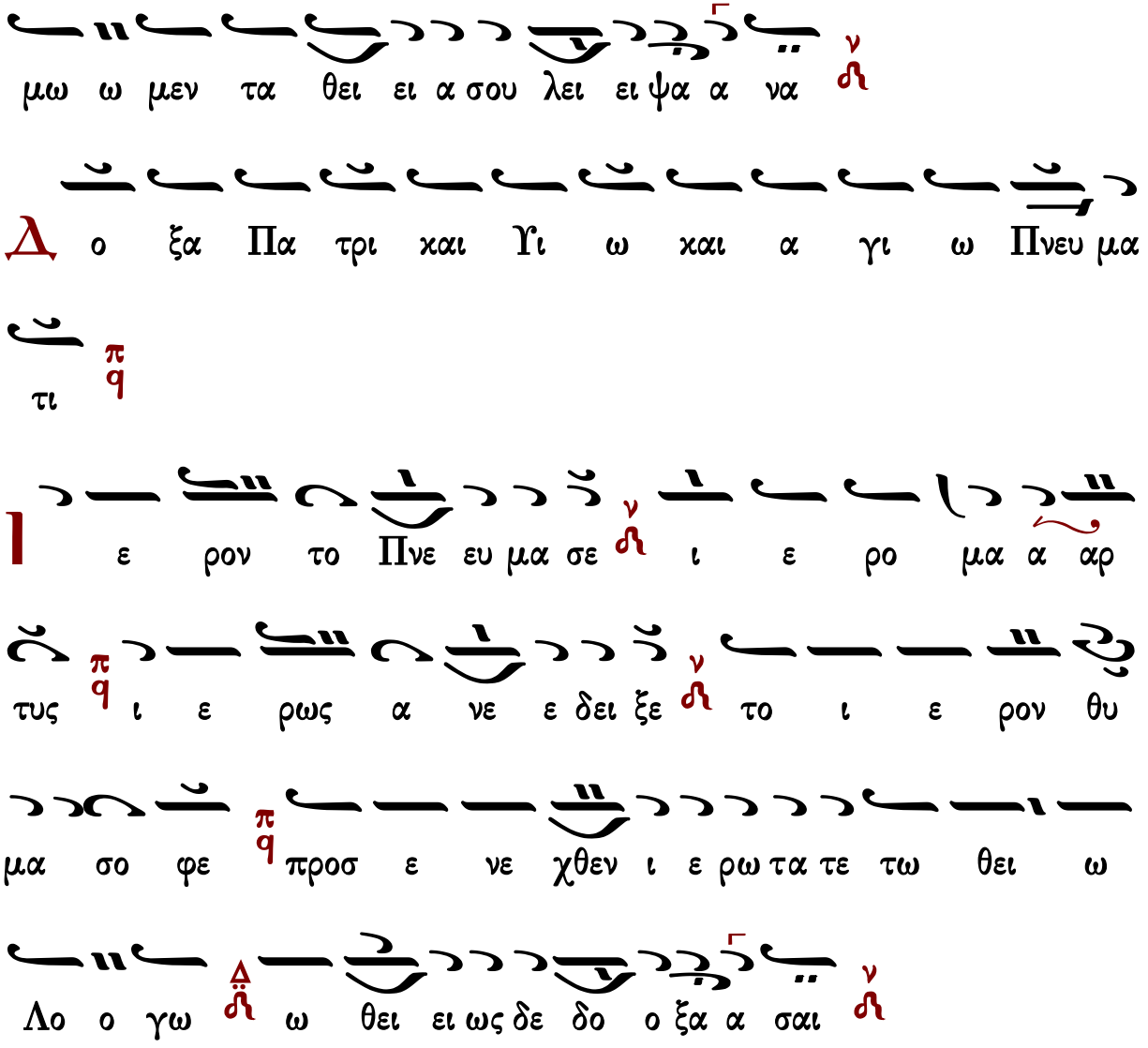

Θεοτοκίον
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.112/561*

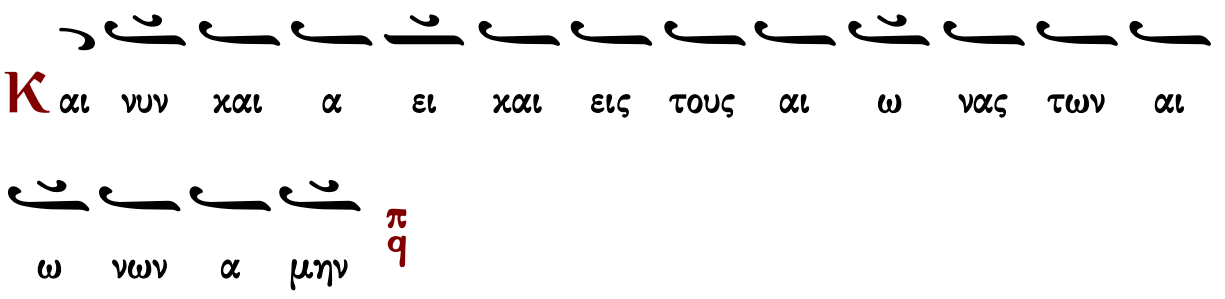

Πολυέλεος - Ἐκλογή

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·...
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα… Καὶ νῦν… Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς μάρτυρας

Ἦχος λ π ⲧⲉ ⲛⲟ

Καὶ δύναμις. Ἀλληλούϊα
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ἀλληλούϊα
Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι, μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντες σε ἦραν κεφαλήν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.
Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.
Ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
Ἐδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.
Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.
Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.
Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ ϥ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

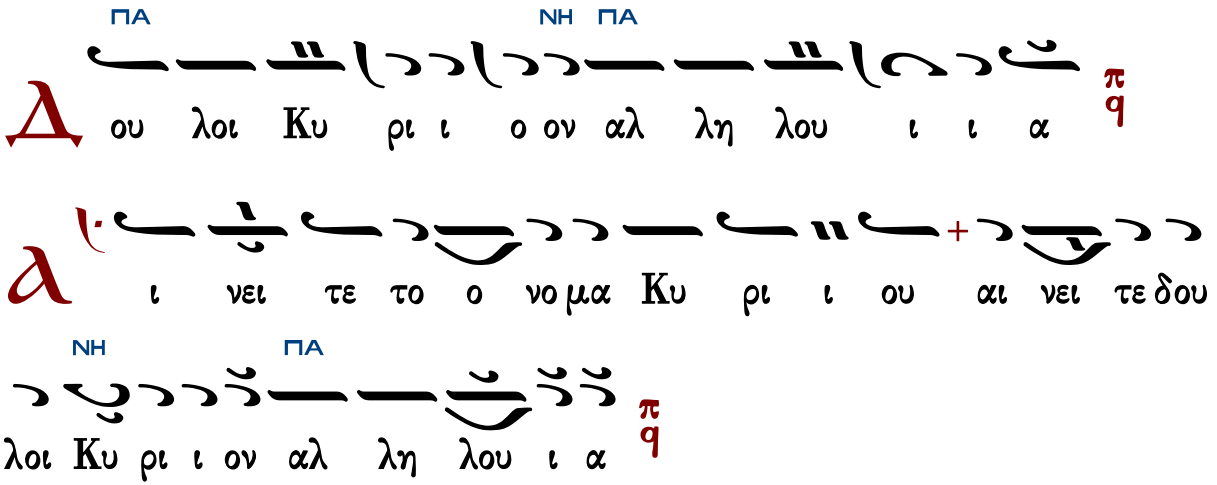

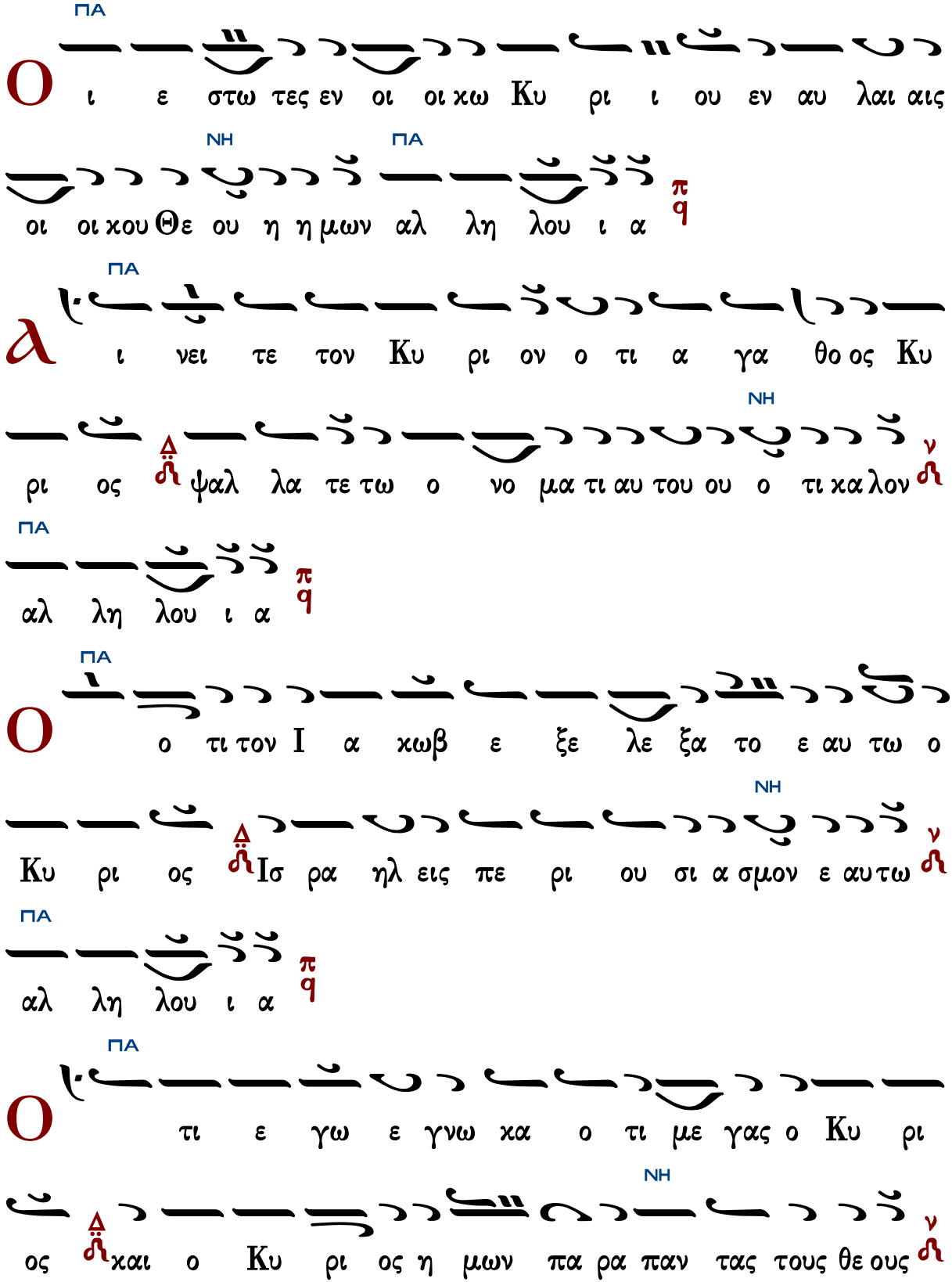
ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος Δ ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Δ Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος Δ και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους ν

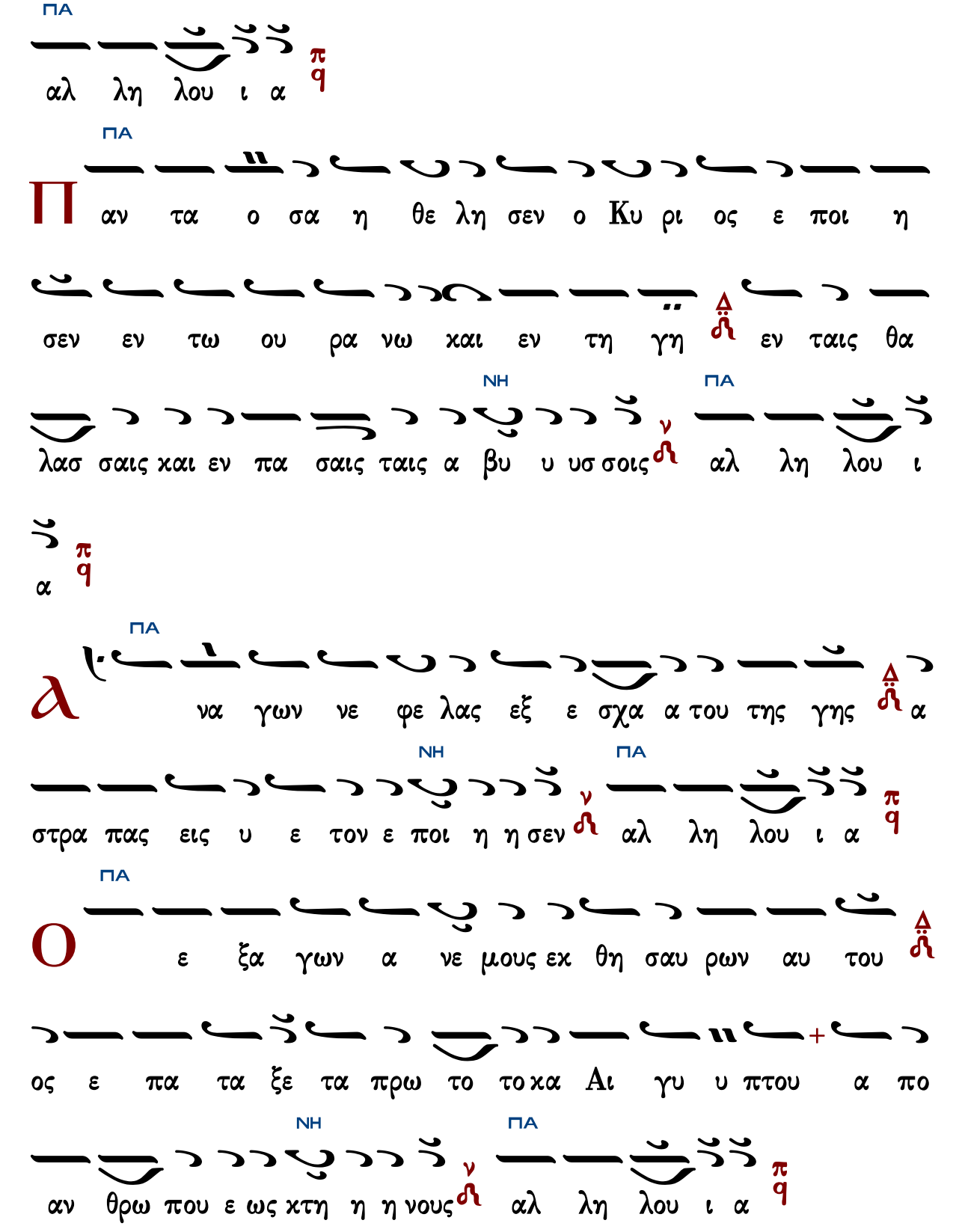
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α

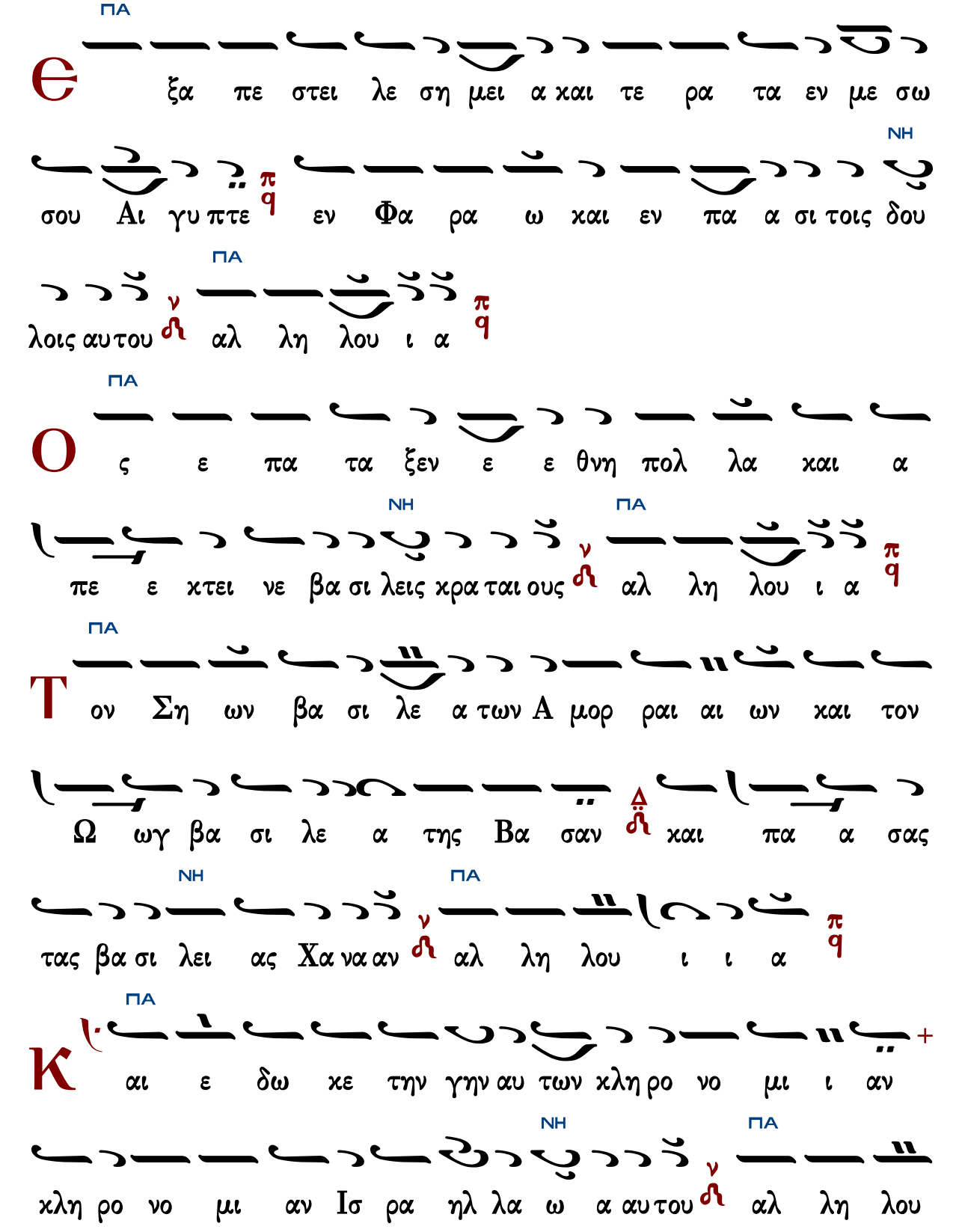
ΠΑ
Є
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε π/q εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
λοις αυ του ν/ϩ αλ λη λου ι α π/q
ΠΑ
Ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους ν/ϩ
ΠΑ
αλ λη λου ι α π/q
ΠΑ
Τ
ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ/ϩ και πα α σας
ΝΗ
τας βα σι λει ας Χα να αν ν/ϩ
ΠΑ
αλ λη λου ι ι α π/q
ΠΑ
Κ
αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν
ΝΗ
κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν/ϩ
ΠΑ
αλ λη λου

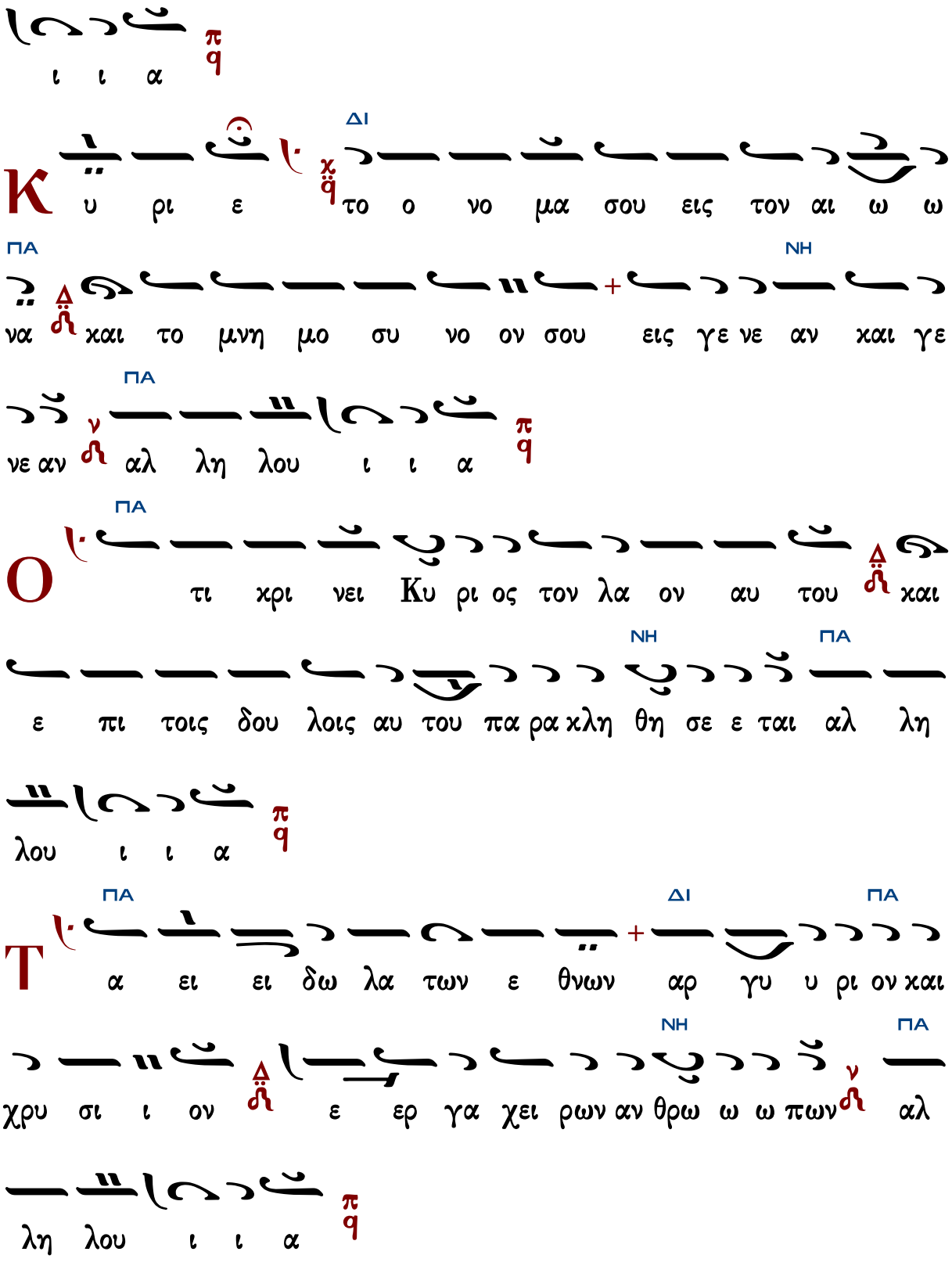
ι ι α
Κ
υ ρι ε
ΔΙ
το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ
ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
Ο
ΠΑ
τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
ΝΗ
ΠΑ
λου ι ι α
Τ
ΠΑ
α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΔΙ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
ΝΗ
ΠΑ
λη λου ι ι α

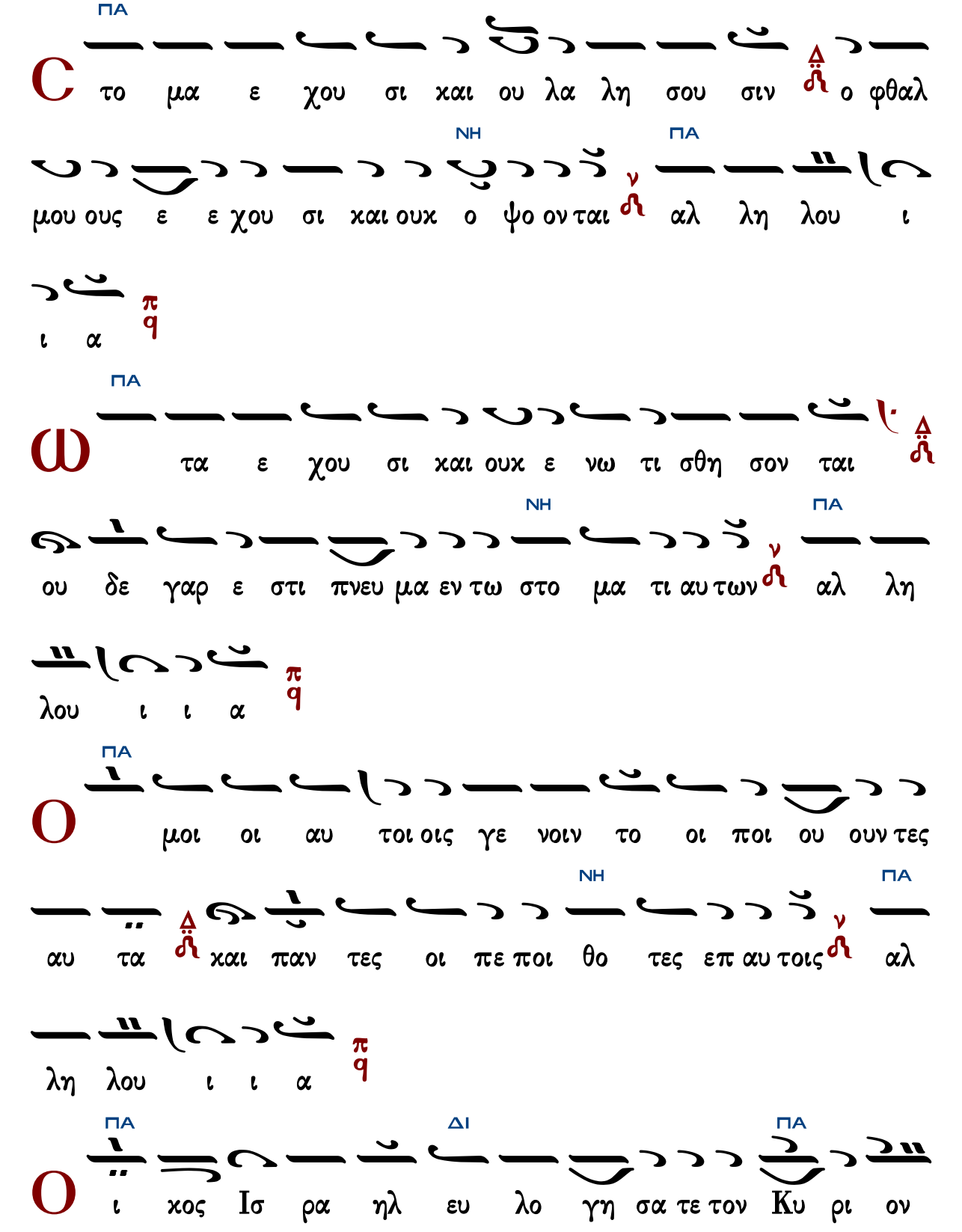
ΠΑ
C
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ι α
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
Ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο
ι κος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

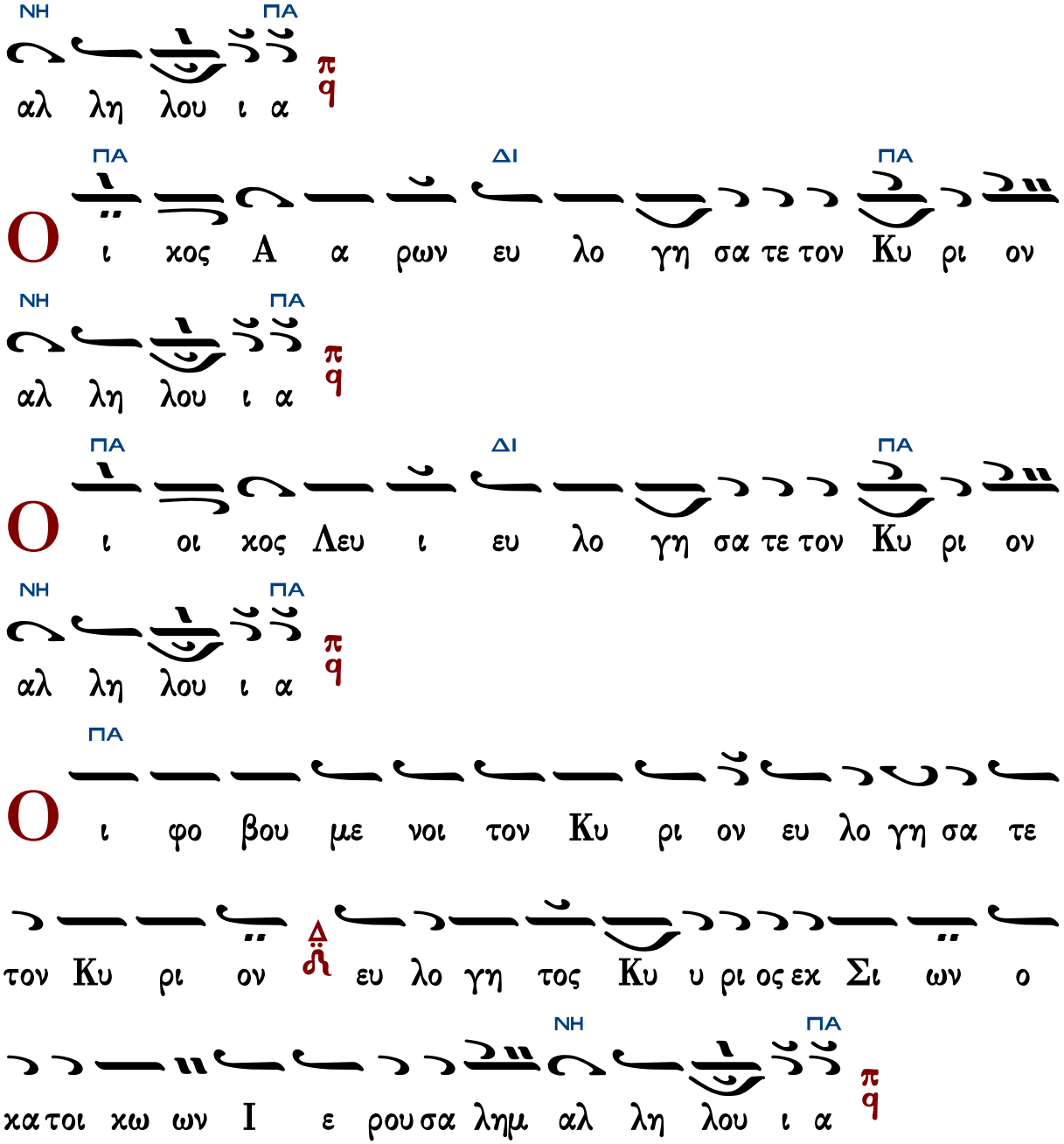

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ἦχος ⸗ Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

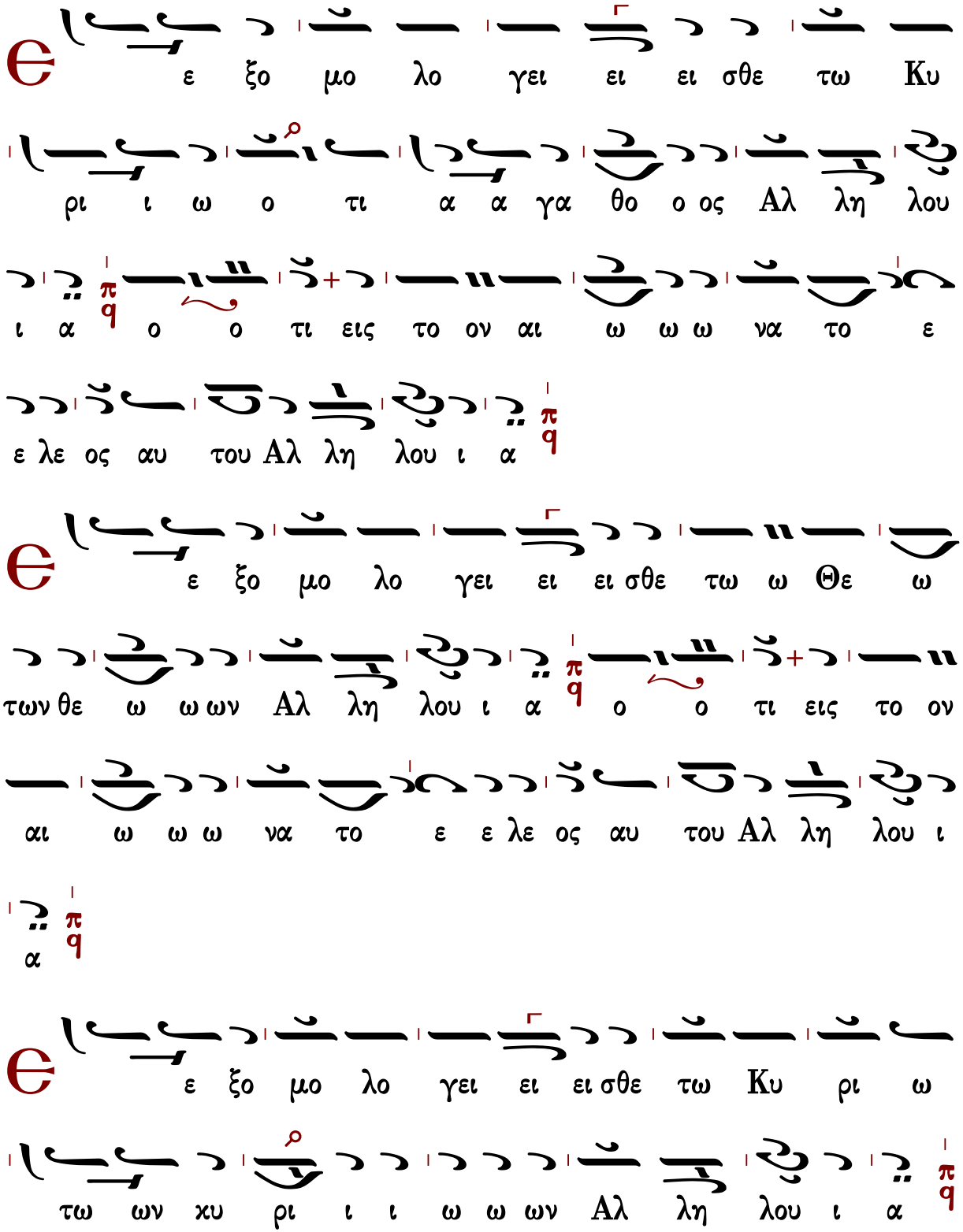

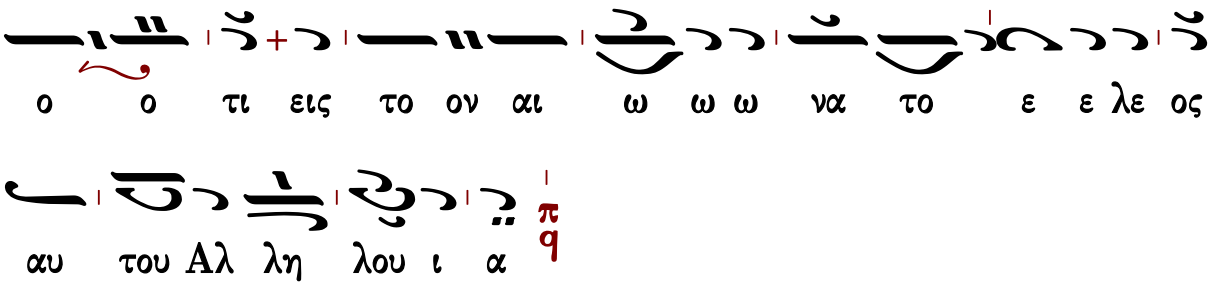
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π
q

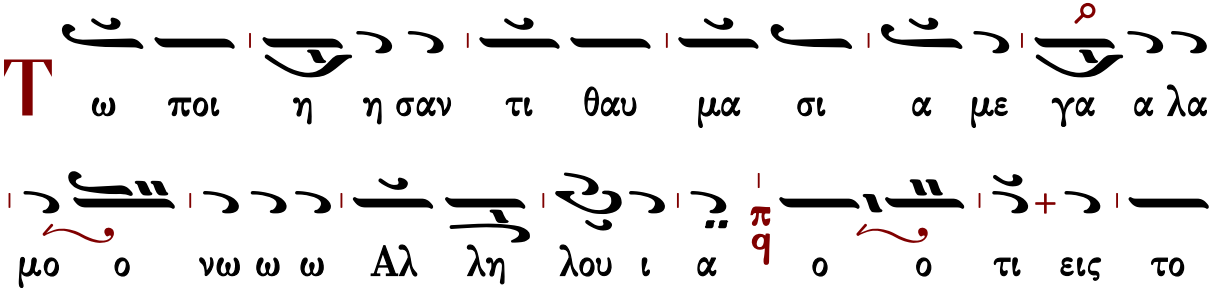
Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
π
q

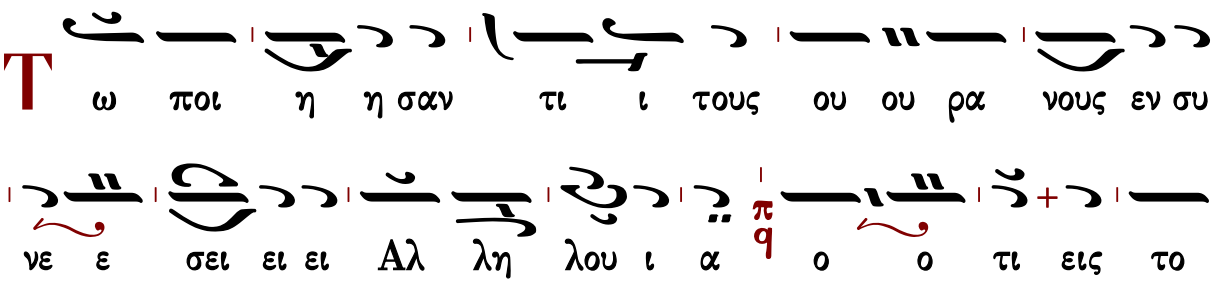
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
π
q

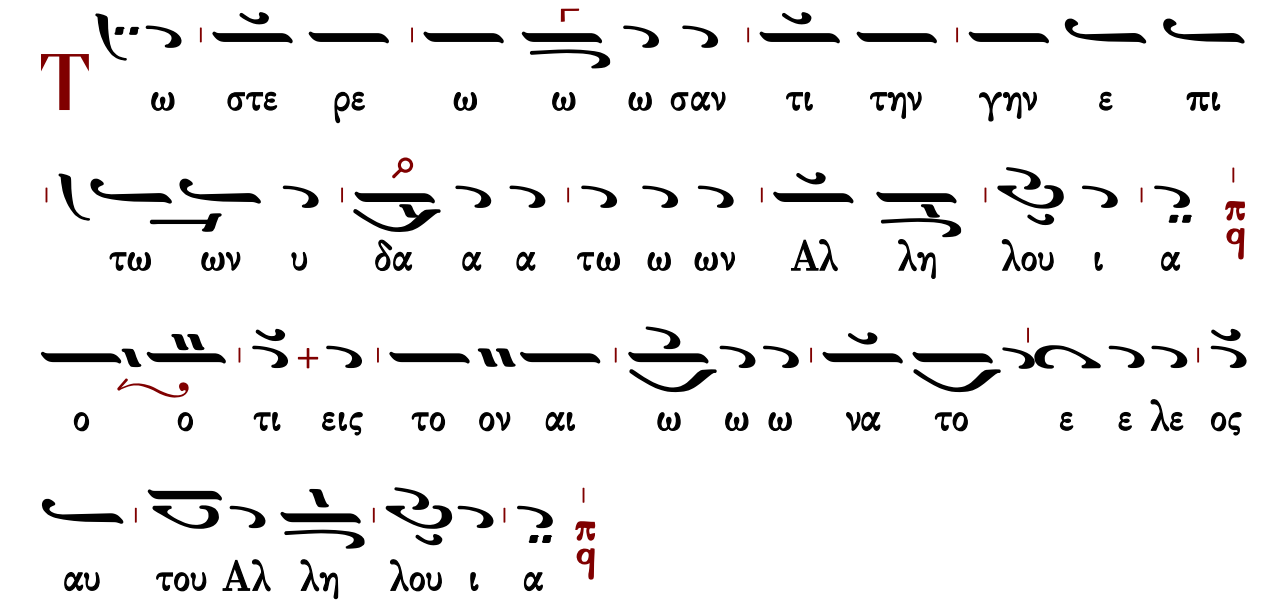
T
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ἡ Πα

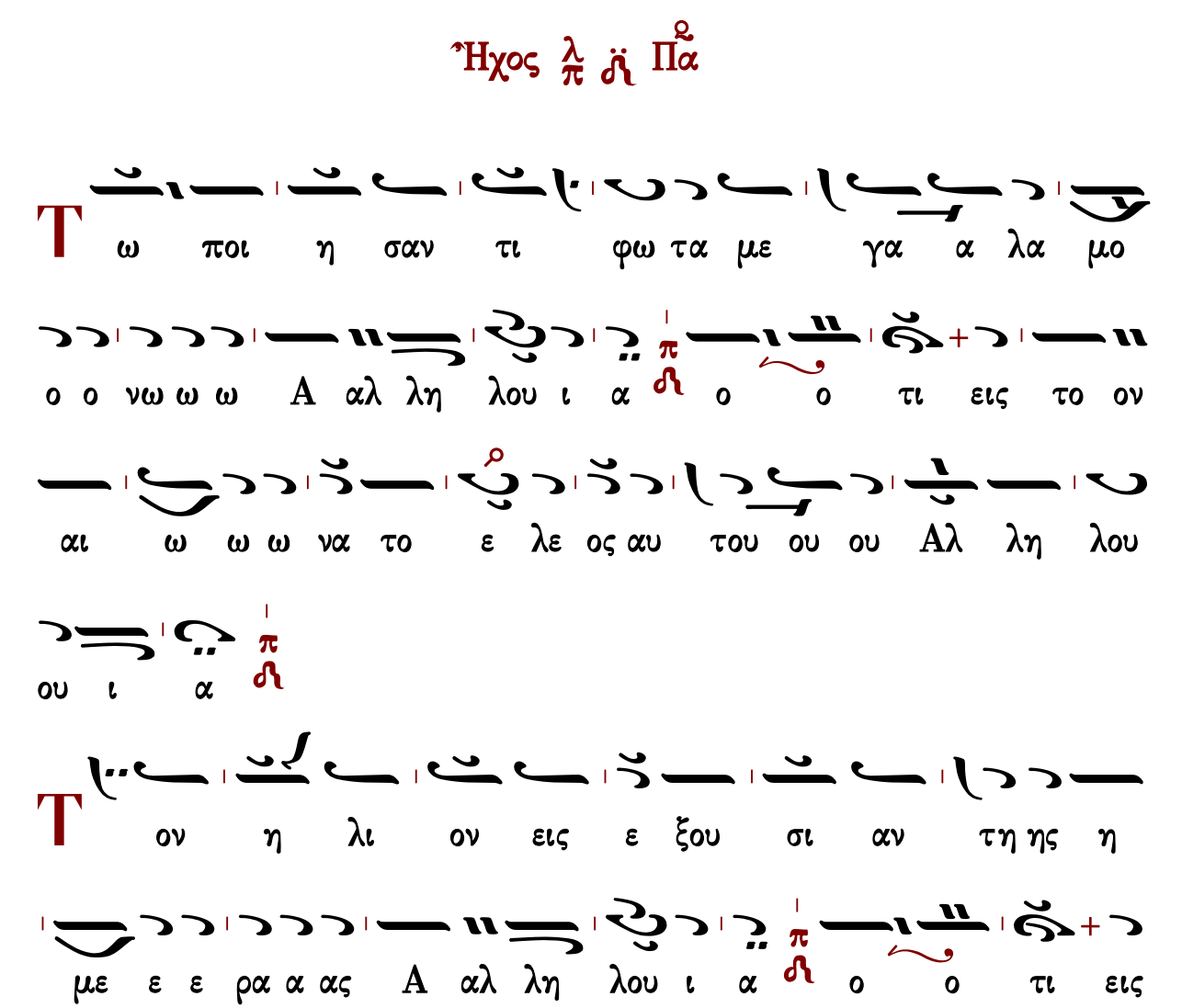
T
ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α
T
ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις

το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α

T
ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου

σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α

T
ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις

προω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α

*
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ

του ου ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ⇝ Πα

Θ ν χει ρι χρα ται α χαι ε εν βρα χι ο

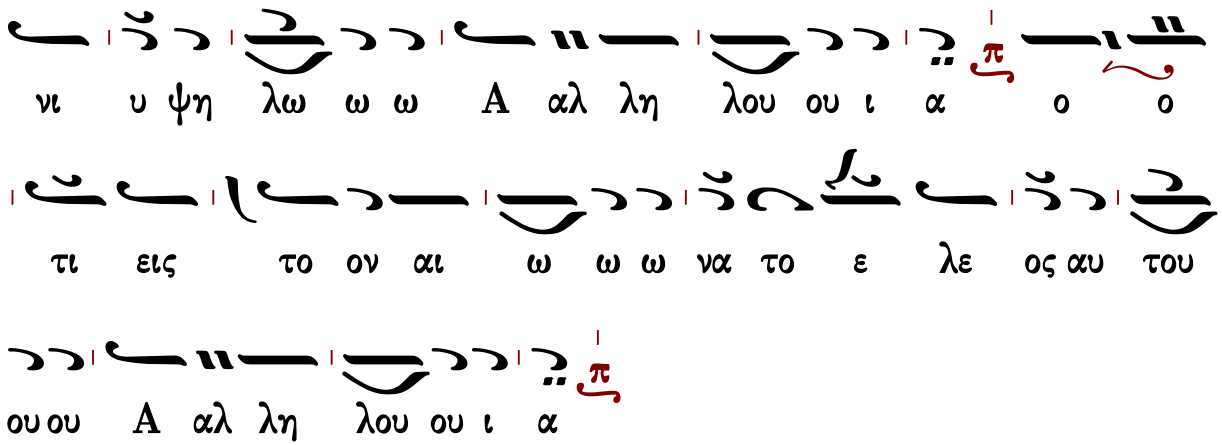
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α

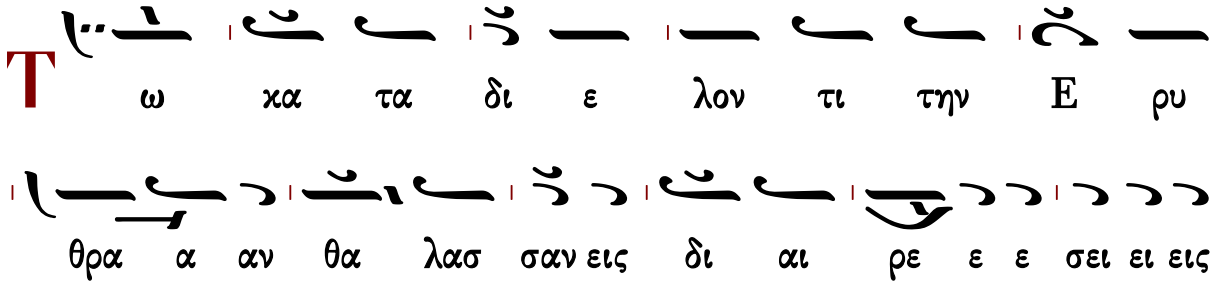
Τ
ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

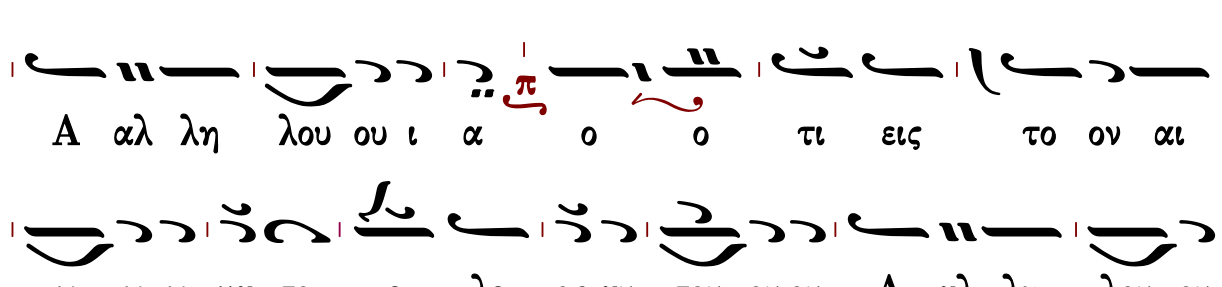
Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α

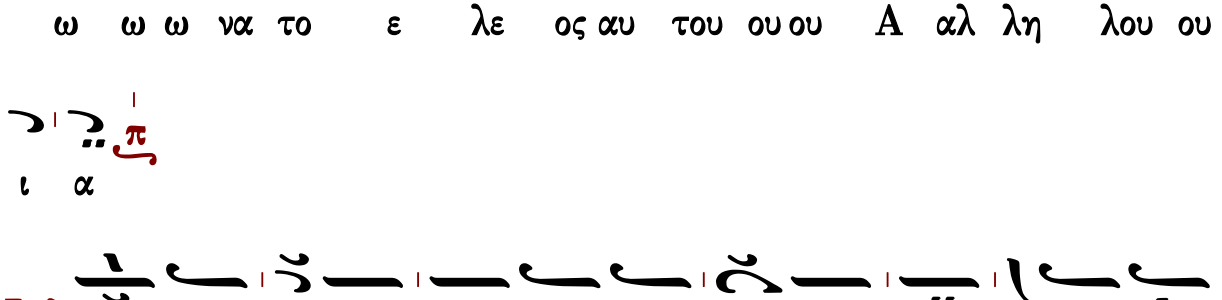
Κ
αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω κται αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ

λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

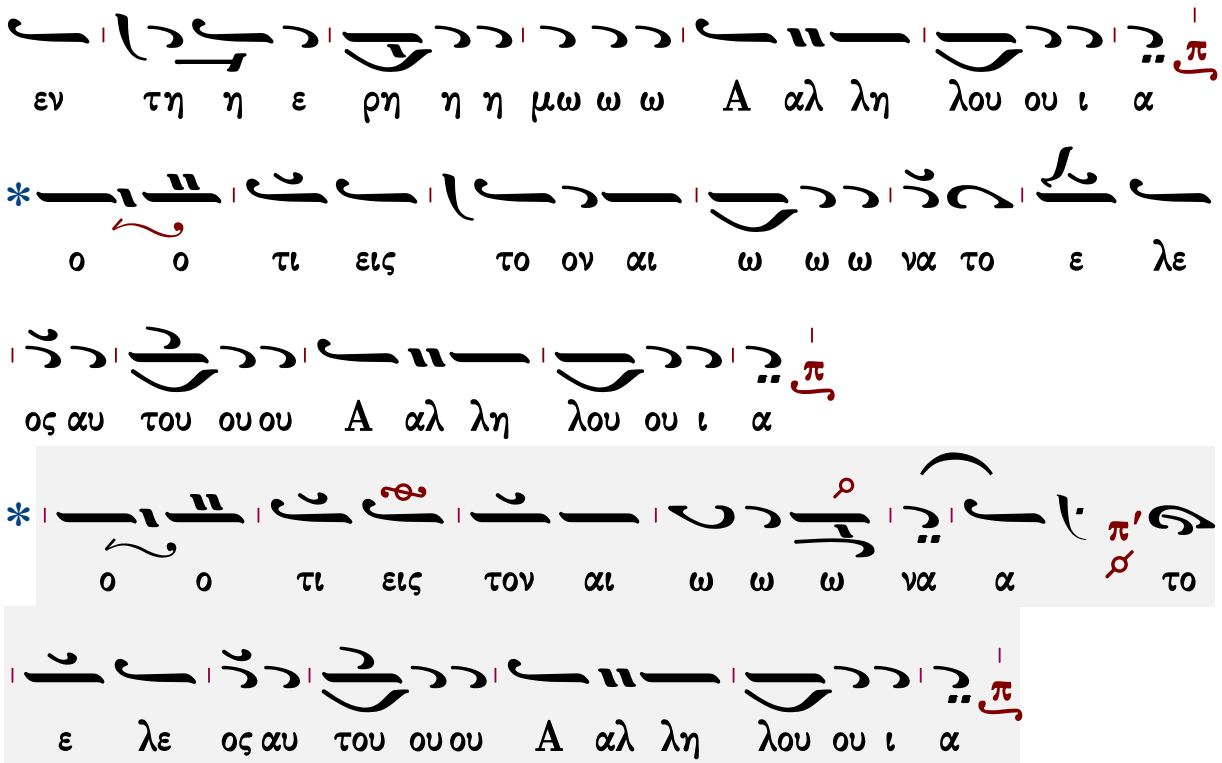
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

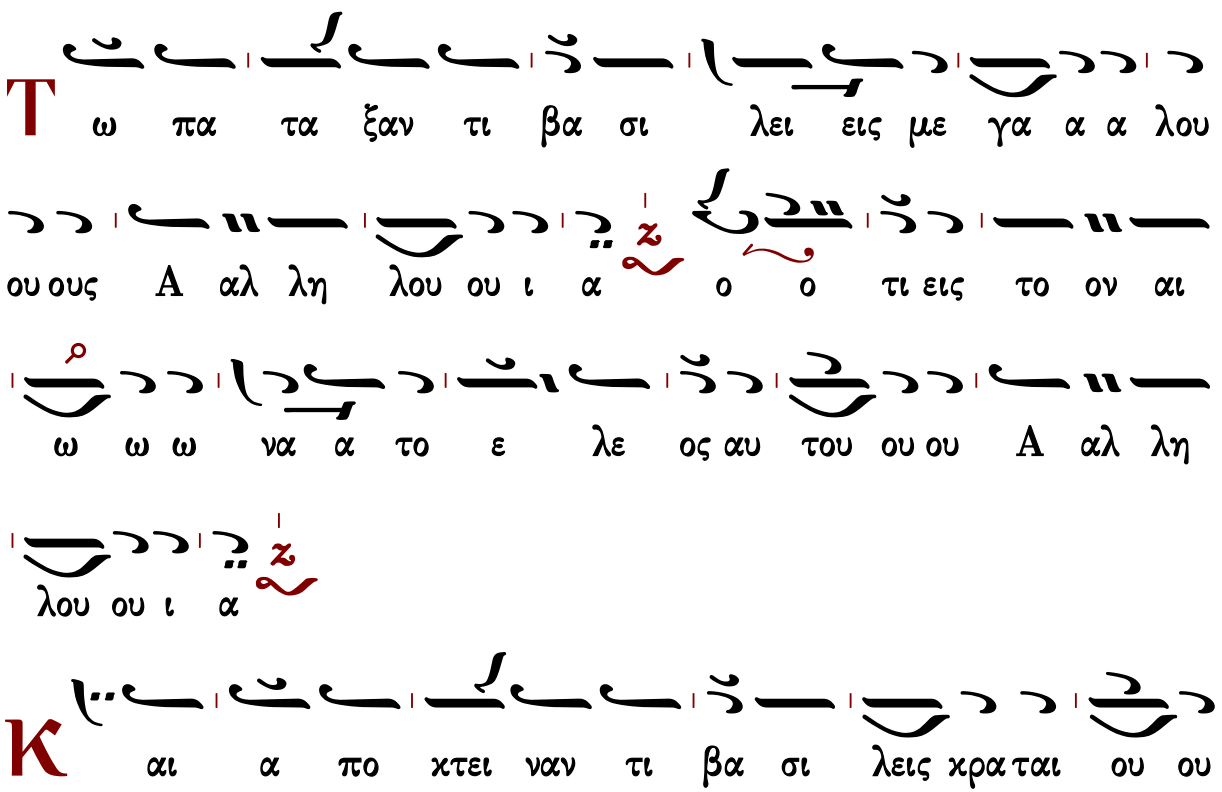
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου

ους A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Τον Ση ων Βα σι λε α των A α μορ ρε ε ε

ω ω ων A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν A αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

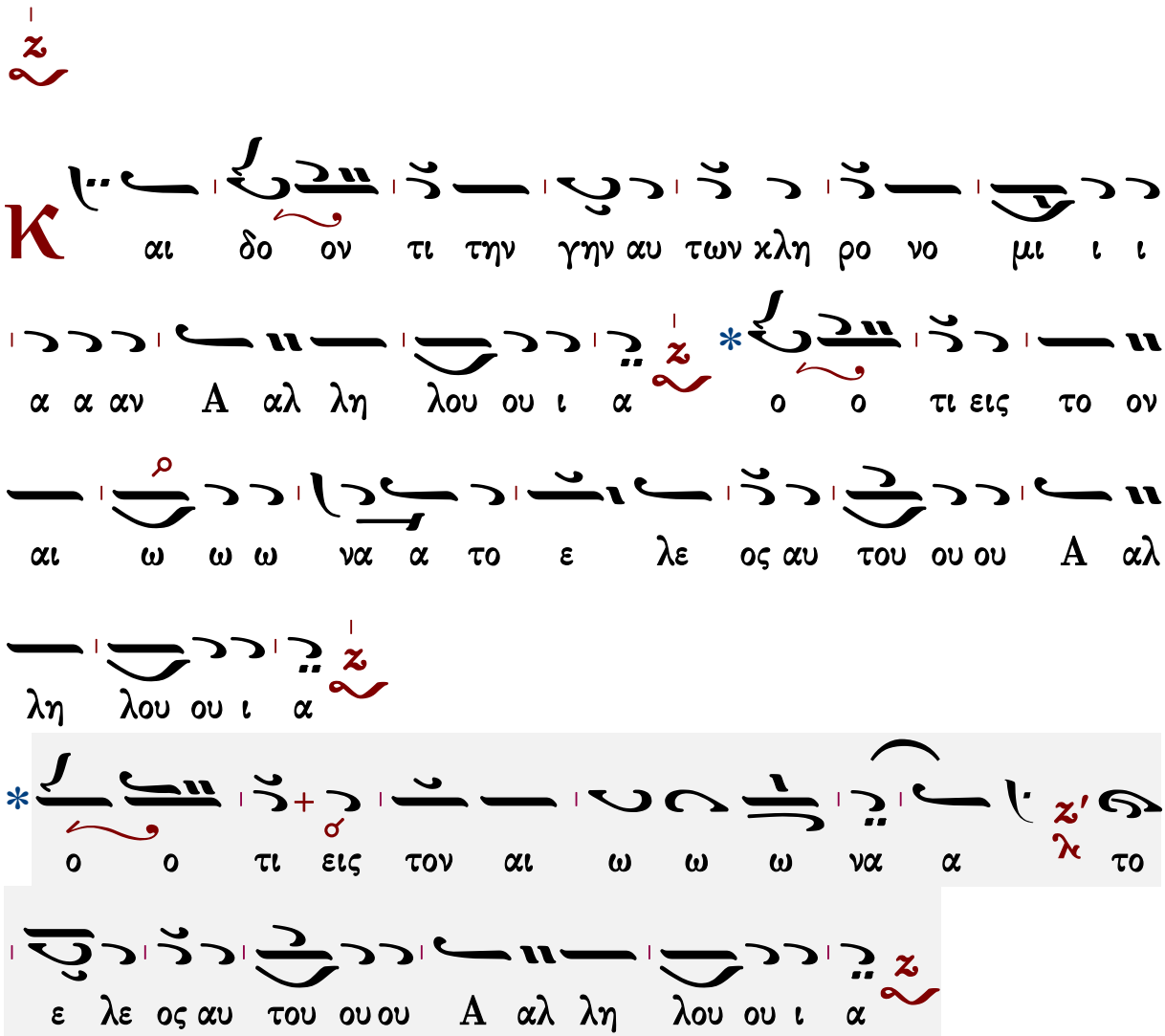
Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

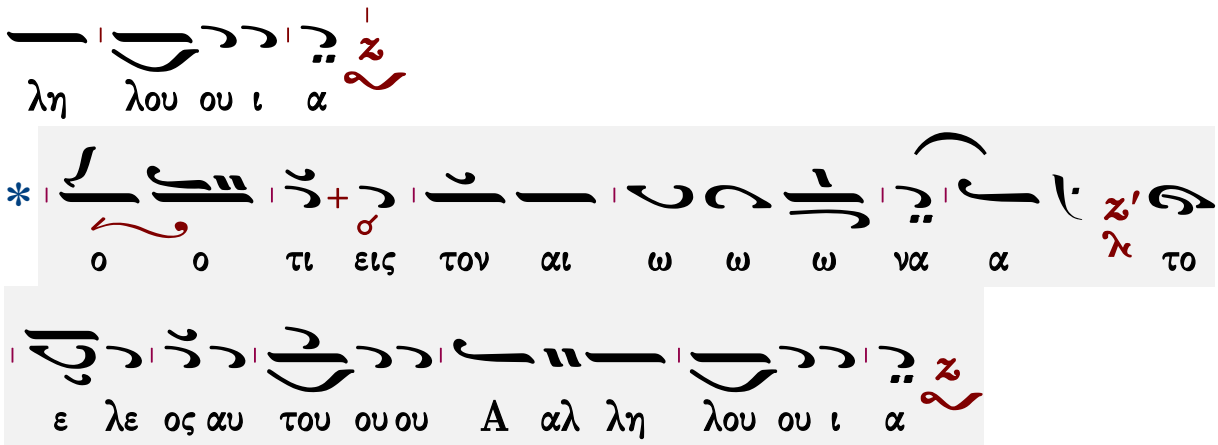
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

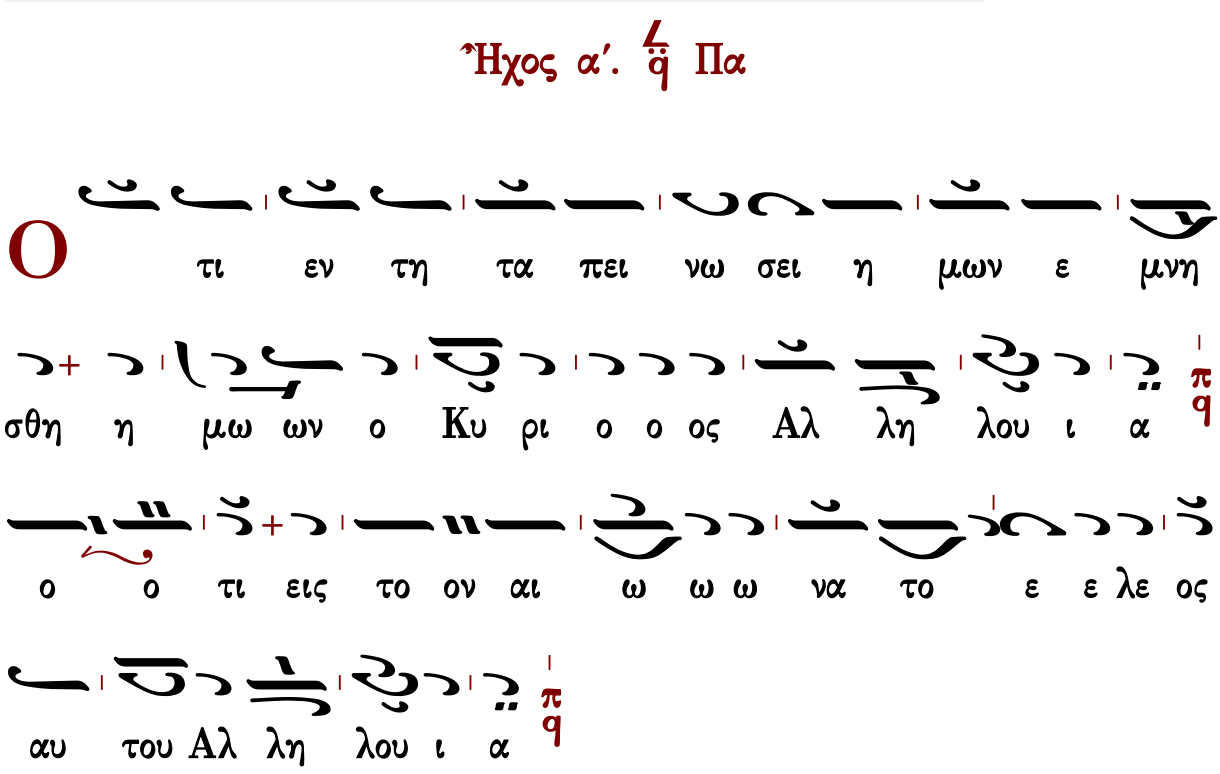
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

Ἐκλογὴ εἰς μάρτυρας

Ἦχος λ ⲧⲓ ⲁ

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.269*

Δ
π
ιε ε ια ιω

Κ

Δ
αι δυ να α μι ι ις α αλλη λου ου ου ι α

Ο

Θε ος η μων κα τα φυ γη και δυ να μις βο η
θος εν θλι ψε σι ταις ευ ρου σαις η μα α ας σφο ο ο δρα α
α α αλλη λου ου ου ι α
Δ

Δ

ι α του το ου φο βη θη σο με θα εν τω τα ρατ
τε σθαι την γην και με τα τι θε σθαι ο ρη εν καρ δι ι
αις θα α λα ασ σω ω ων α αλλη λου ου ου ι α
Δ

Ο

Θε ος τις ο μοι ω θη σε ται αι σοι μη
σι γη σης μη δε κα τα πρα υ υ νης ο ο Θε ε ο

ο ος α αλλη λου ου ου ι α

Ο τι ι δου οι ε χθροι οι η χη σαν και οι

μι σουν τες σε η η ραν κε ε φα α λη η ην α αλ

λη λου ου ου ι α

Є πι τον λα ον σου κα τε πα νουρ γευ σαν το γνω ω

μην και ε βου λευ σαν το κα τα τω ων α γι ι ω ων σου

ου ου α αλλη λου ου ου ι α

Є θεν το τα θνη σι μαι α των δου λων σου βρω μα τα

τοις πε τει νοις του ου ου ρα νου ου ου α αλ λη λου ου ου ι

α

T

ας σα α αρ χας των ο σι ων σου τοις θη ρι

οις της γης ε ξε χε αν το αι μα αυ των ω ω σει υ υ υ υ

δωρ αλ λη λου ου ι ι ι ι α

O

τι ε νε χα α α σου θα να του με

θα ο λην την η με ε ραν ε λο γι σθη με εν ως προ βα

τα σφα γης αλ λη λου ου ι ι ι ι α

Θ

γε νη θη μεν ο νει δος τοις γει τοσιν η μων

και οι ε χθροι η μων ε μυ κτη ρι σαν η μας αλ λη

λου ου ι ι ι ι α

Θ

θου η μας εις πα ρα βο λην εν τοις ε θνε σι

κι νη σιν κε φα λης ε εν τοις λα οις αλ λη λου ου ι ι ι
ι α
Θ ν τω κα τα θλα σθαι τα ο στα α μου ω νει δι
ζον με οι οι ε χθροι οι οι οι μου αλ λη λου ου ι ι ι ι
α
Κ αι ε γε νο ο ο μην με μα στι γω
με ε ε ε νος ο λην την η με ε ραν και ε
πι το αλ γος των τραυ μα των μου ου προσ ε ε θη η καν
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Θ πυ υ υ ρω σας η μας ως πυ ρου ται το αρ

γυ ρι ον εισ η γα γες η μας εις την πα γι ι ι δαν ε

θου θλι ι ψεις ε πι των νω ω ω τω ων η η

μων αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

Δ ι η ηλ θο μεν δι α πυ ρος και υ υ δα τος

και ε ξη γα γες η μας εις α να ψυ χην ευ φραν

θη τε ε πι Κυ ρι ον και α γαλ λι α α σθε δι ι

και αι οι αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

Ο τι Κυ υ ρι ος εν γε νε α δι και αι ων

και η κλη ρο νο μι α αυ του εις αι ω ω να α

ε ε ε ε σται αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

Є

κε ε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι

ος εισ η κου σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψεων αυ

τω ων ε ρυ σα τοαυτους αλ λη λου ου ι ι ι ι α

Ο

φθαλ μοι Κυ ρι ι ου ε πι δι και ους και ω τα

αυτου εις δε ε η σι ιν α αυ των αλ λη λου ου

ι ι ι ι α

Ο

τι δι και ος Κυ ρι ος και δι και ο συ νας η

γα πη σε πολ λαι αι θλι ψεις των δι και ων και εκ πα σων αυ

των ερ ρυ σα το αυ του ους ο Κυ ρι ι ος αλ λη λου

ου ι ι ι ι α

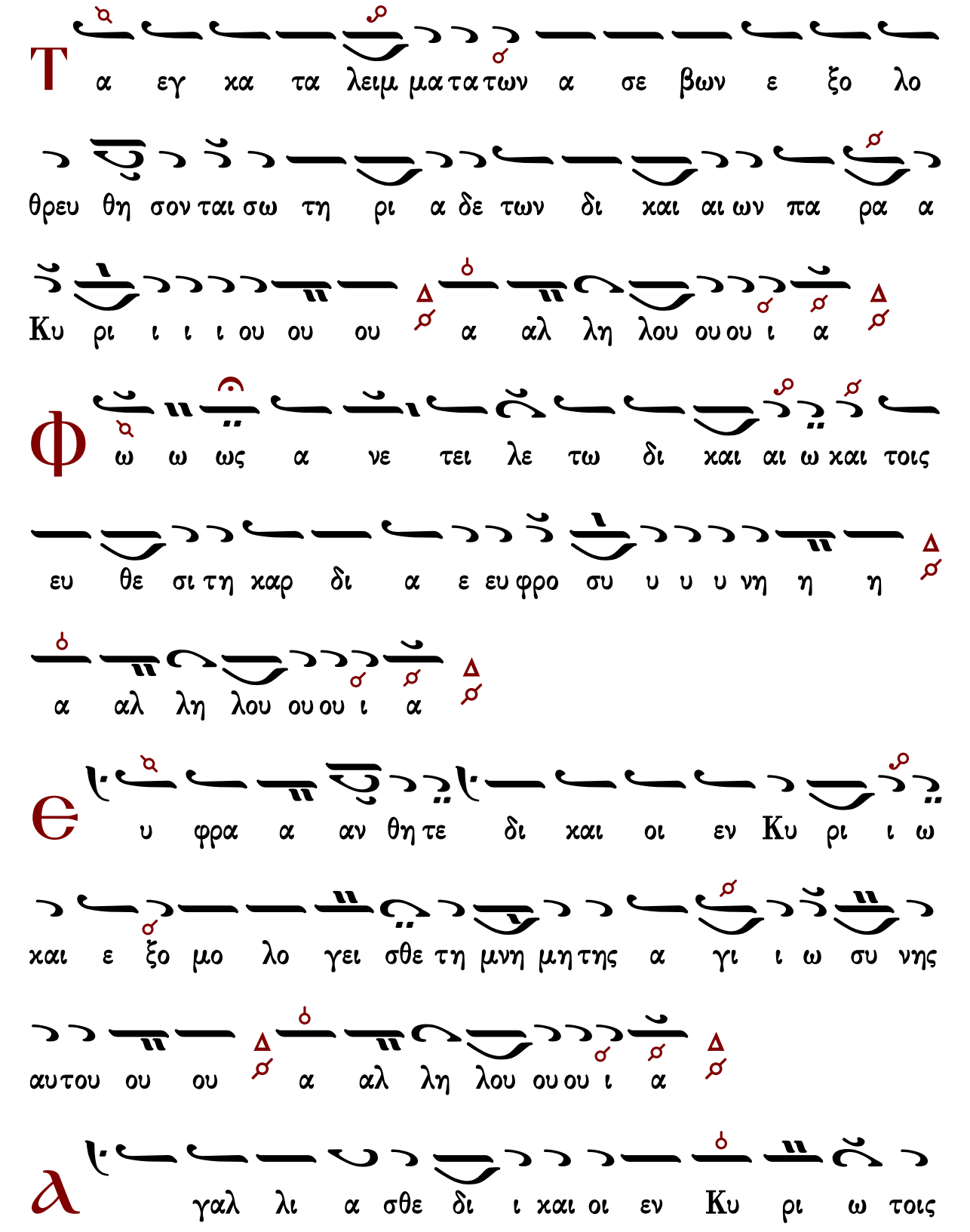
Τ
α εγ κα τα λειμ μα τα των α σε βων ε ξο λο
θρευ θη σον ται σω τη ρι α δε των δι και αι ων πα ρα α
Κυ ρι ι ι ι ου ου ου α αλ λη λου ου ου ι α
Φ
ω ω ως α νε τει λε τω δι και αι ω και τοις
ευ θε σι τη καρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ νη η η
α αλ λη λου ου ου ι α
Є
υ φρα α αν θη τε δι και οι εν Κυ ρι ι ω
και ε ξο μο λο γει σθε τη μνη μη της α γι ι ω συ νης
αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι α
λ
γαλ λι α σθε δι ι και οι εν Κυ ρι ω τοις

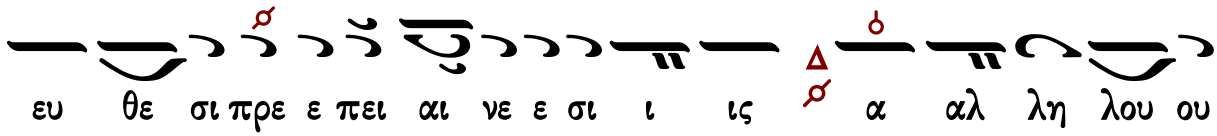

ευ θε σι πρε ε πει αι νε ε σι ι ις α αλ λη λου ου

ου ι α

Θ

ις μνη μο ο συ νον αι ω νι ον ε σται δι

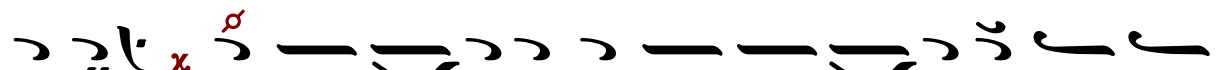

χαι ος τοις α γι ι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σε εν ο Κυ υ ρι ι ο ο ος α αλ λη λου ου

ου ι α

Θ

αυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις α γι οις

αυ του παν τα τα θε λη μα τα α αυ του εν αυ τοι οι οις

α αλ λη λου ου ου ι α

Λ

ι ι χαι ος ως φοι νιξ αν θι ι σει χαι ω

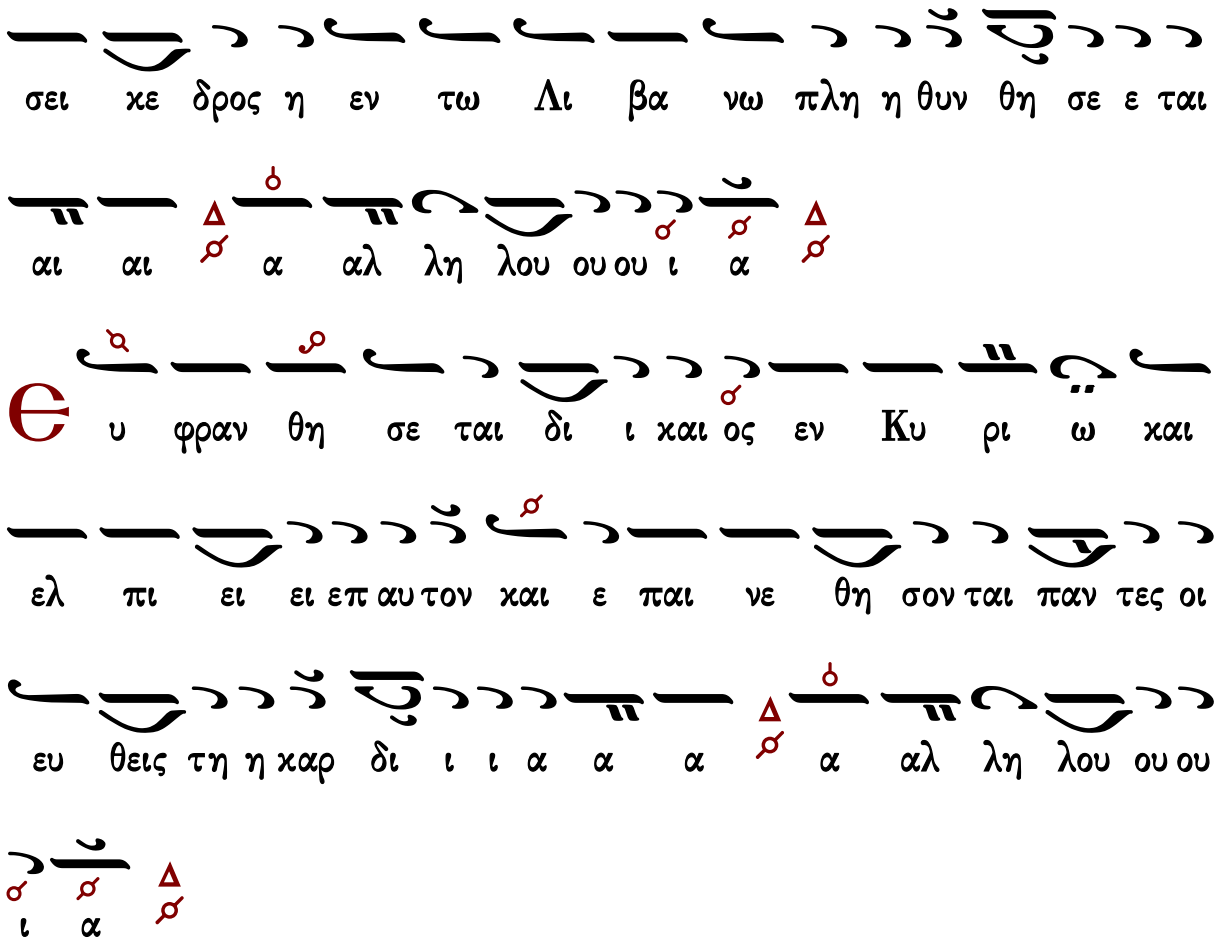

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

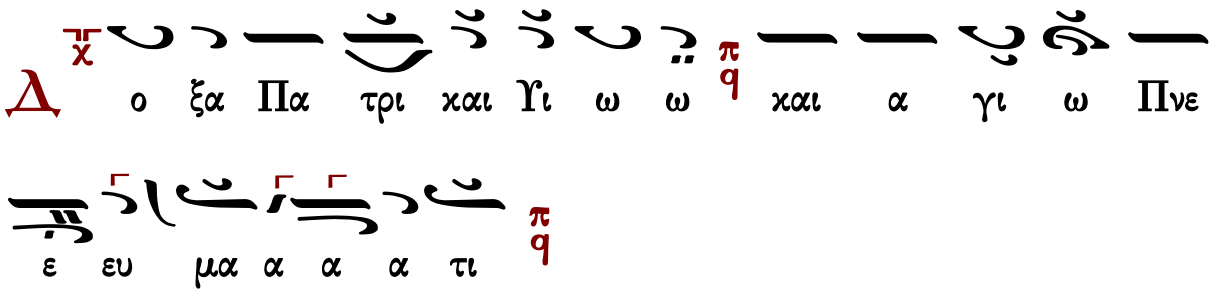

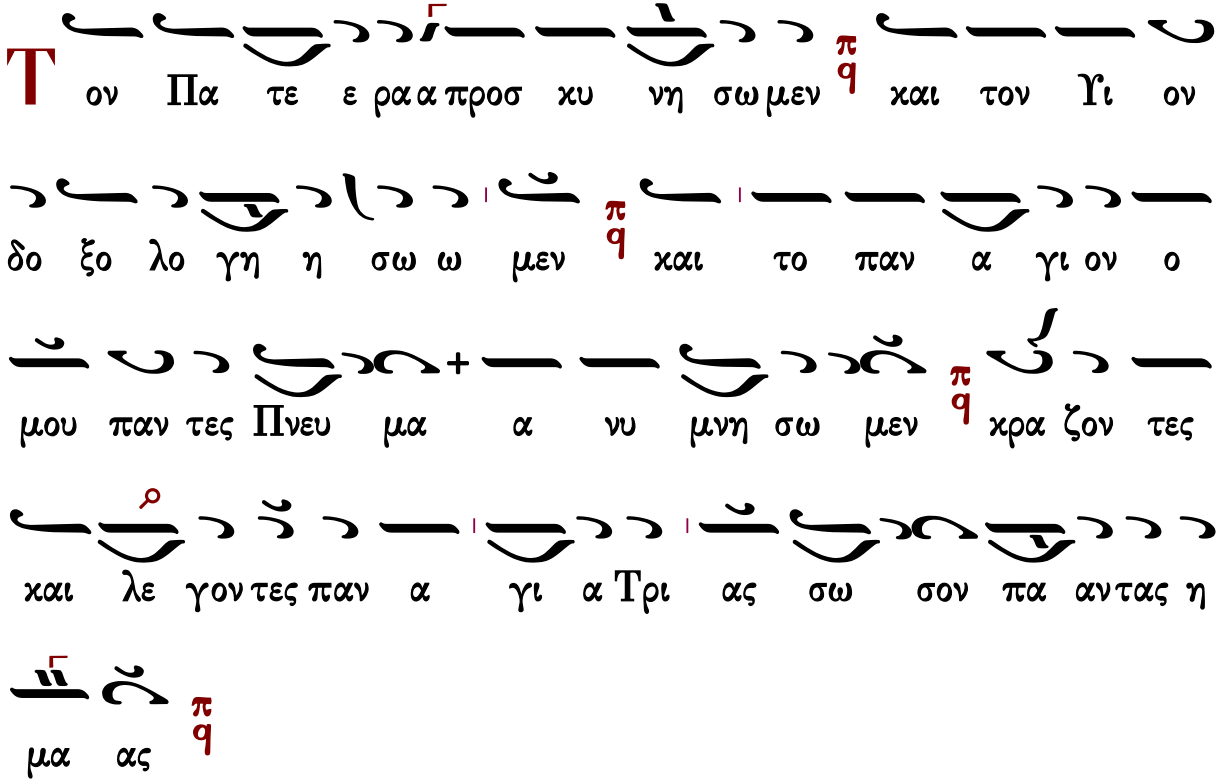
Τον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν πq και τον Υι ον
δο ξο λο γη η σω ω μεν πq και το παν α γι ον ο
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν πq κρα ζον τες
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η
μα ας πq
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νω ων α α α μην πq
Την Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι
αν ο λα ο ος σου Χρι στε πq ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της
τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε πq ι να σε δο

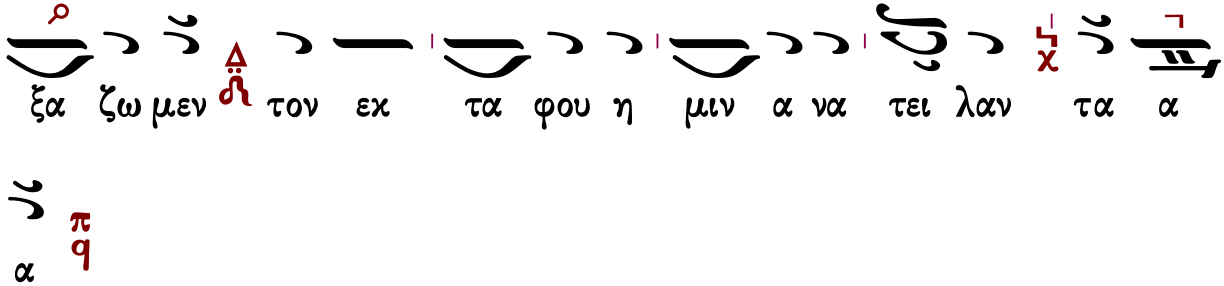

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν ὡραιότητα

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.113/560*

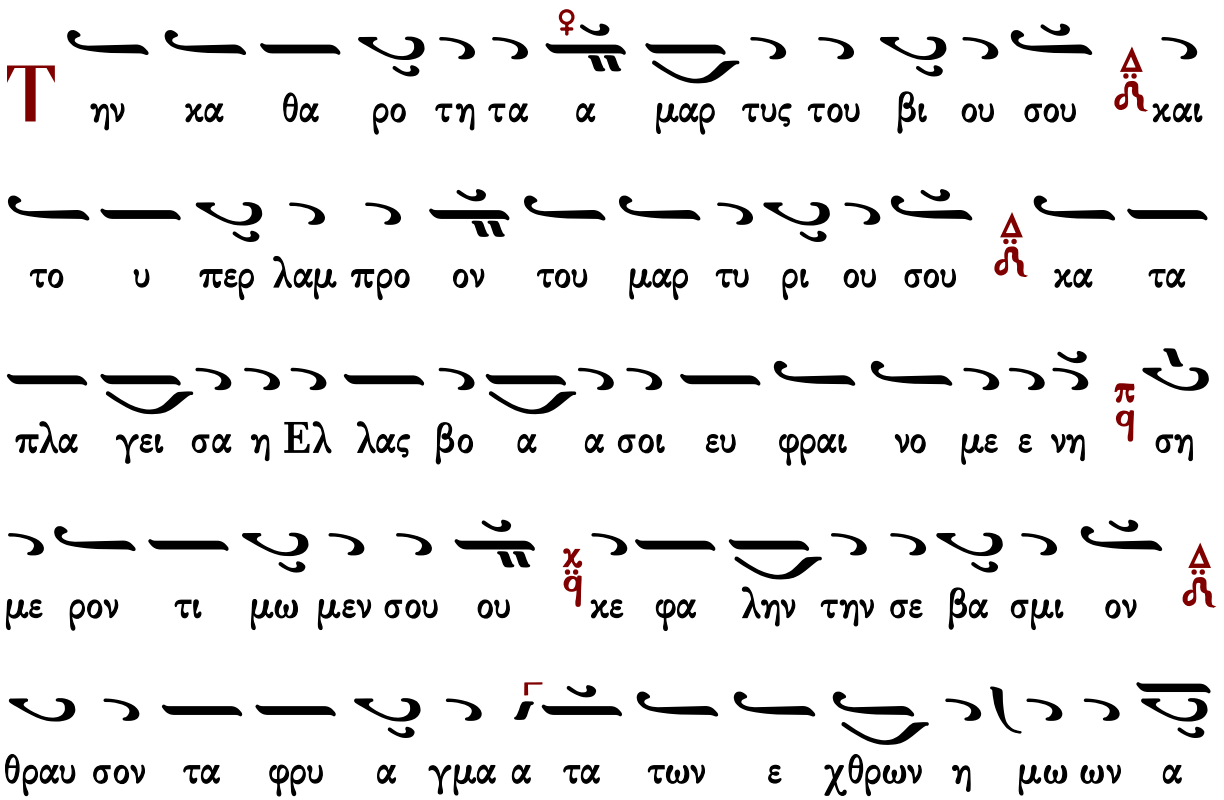

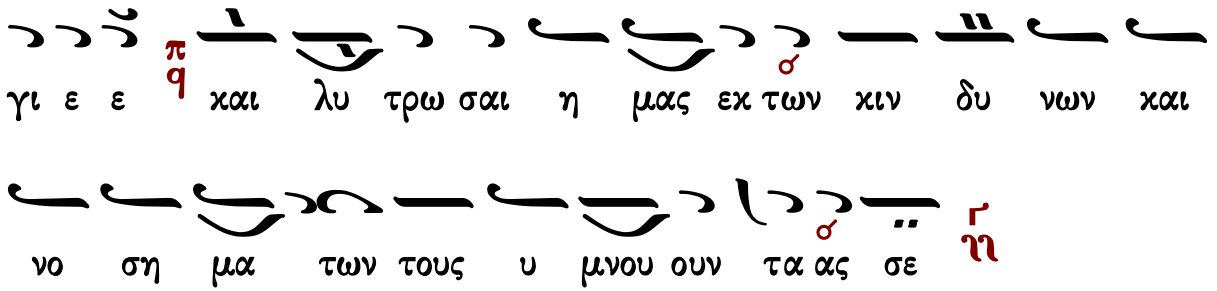

Τὴν ὡραιότητα

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.113/560*

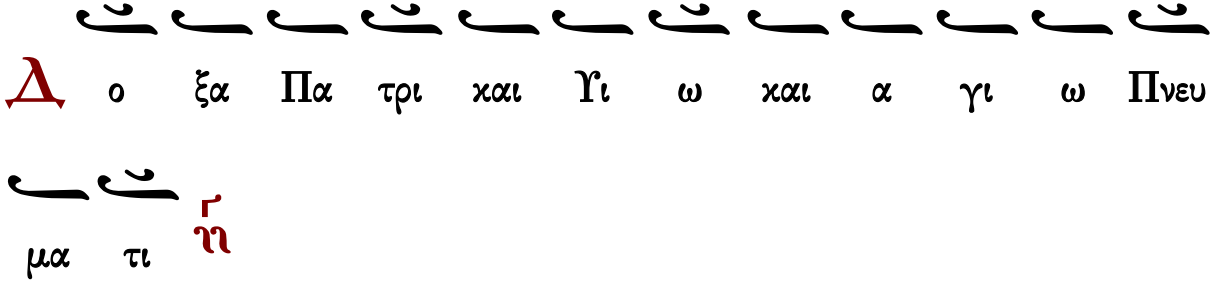

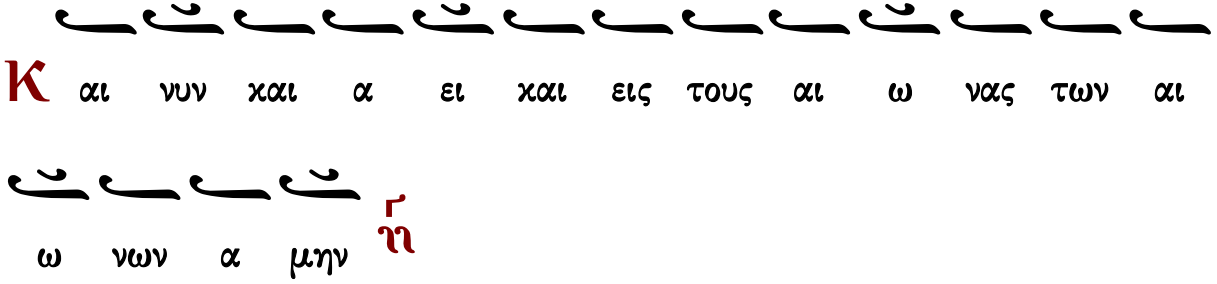

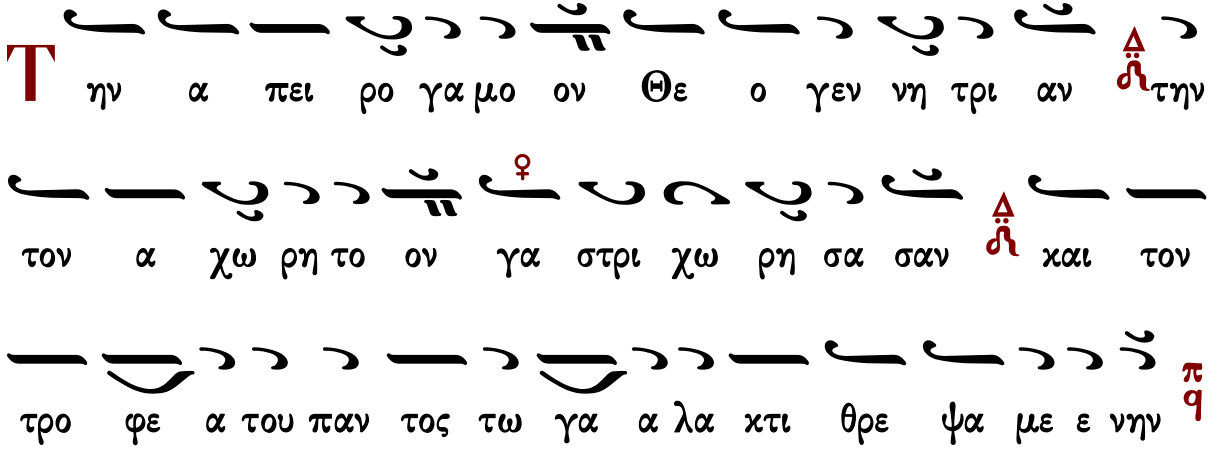

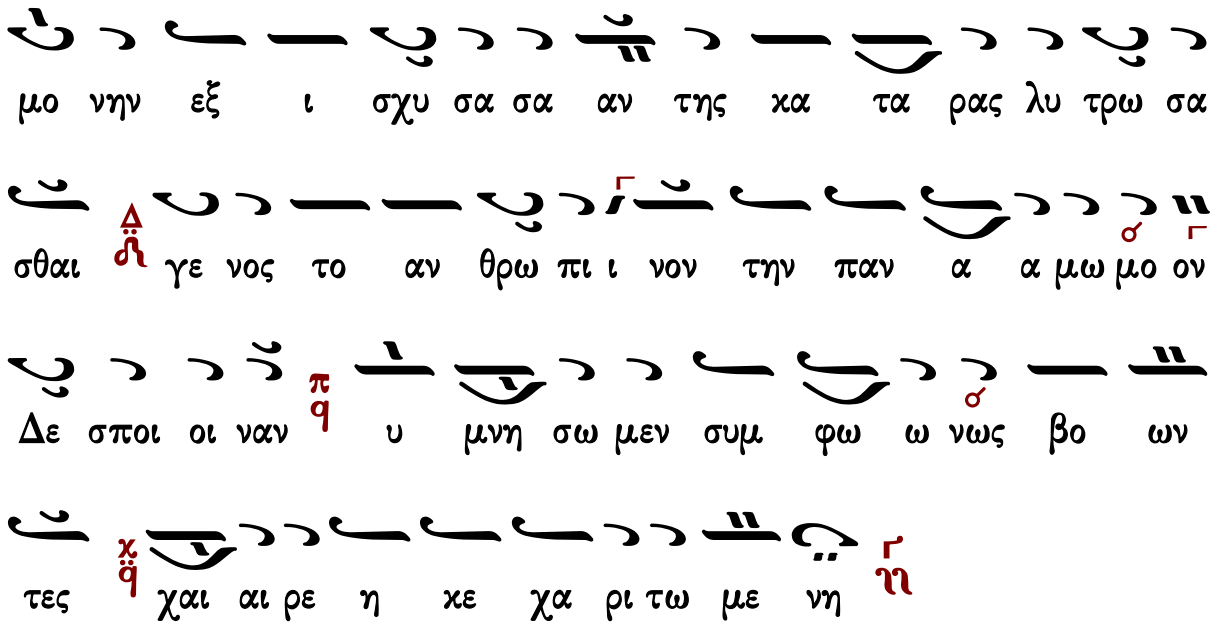

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀντίφωνον — Λουκᾶς Λουκᾶ

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

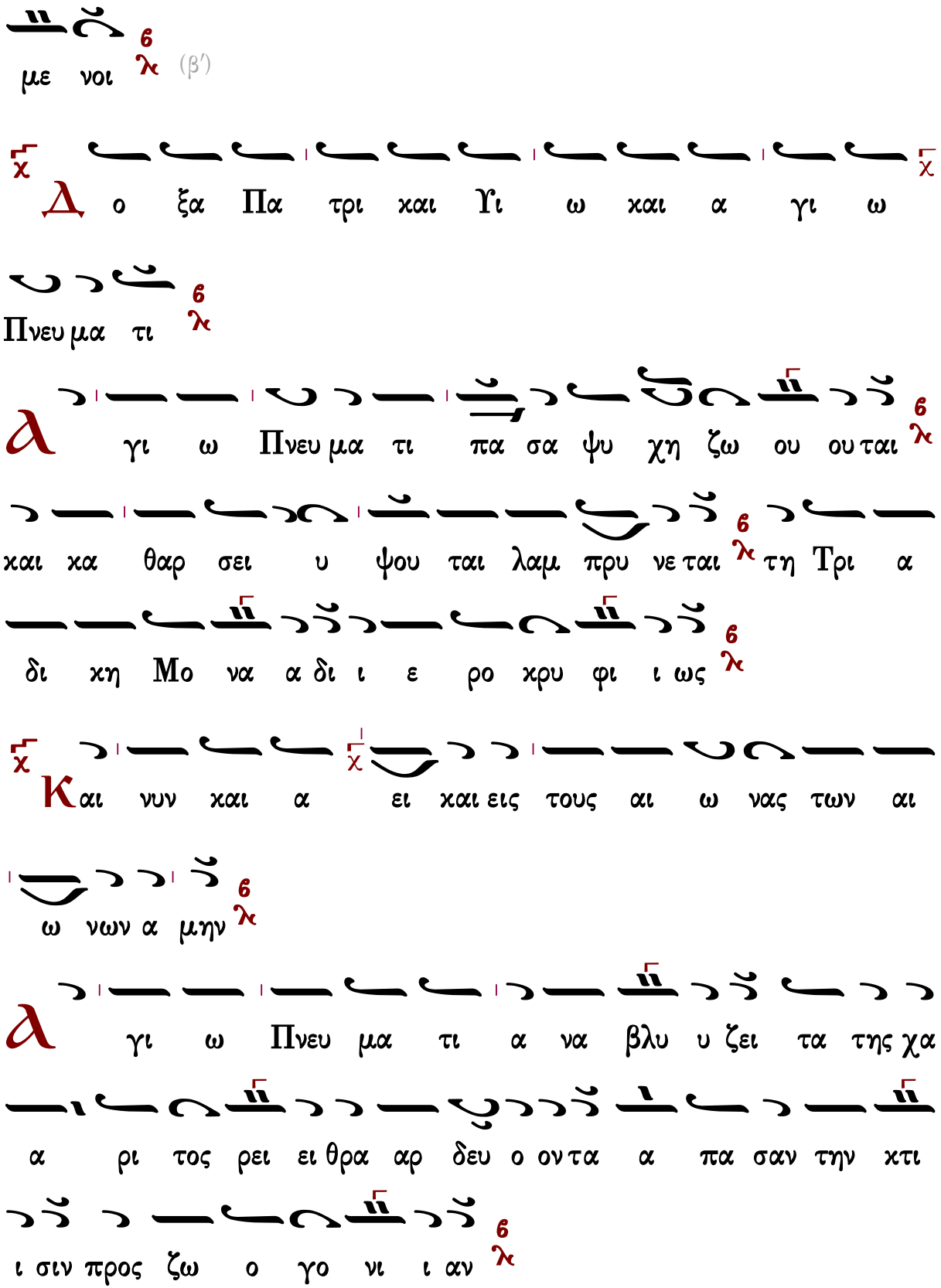
6 λ (β′)
με νοι
χ χ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι 6 λ
α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται 6 λ
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται 6 λ τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως 6 λ
χ χ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην 6 λ
α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν 6 λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος ⸗ Βου

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

Θ
χ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε μει με ε ε πα α α θη η λαλλ αυ τος

α αν τι λα α α βου ου ου χαι σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μου ου (β′)

Ο
ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι

α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι

α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

υ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη ην

α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ

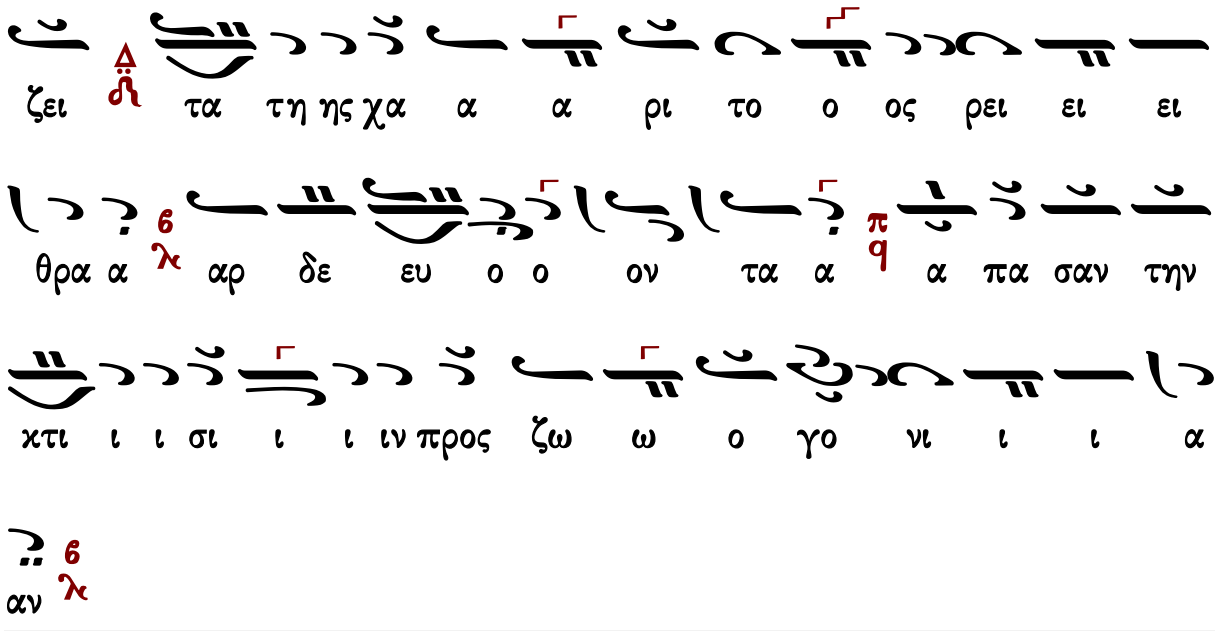

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

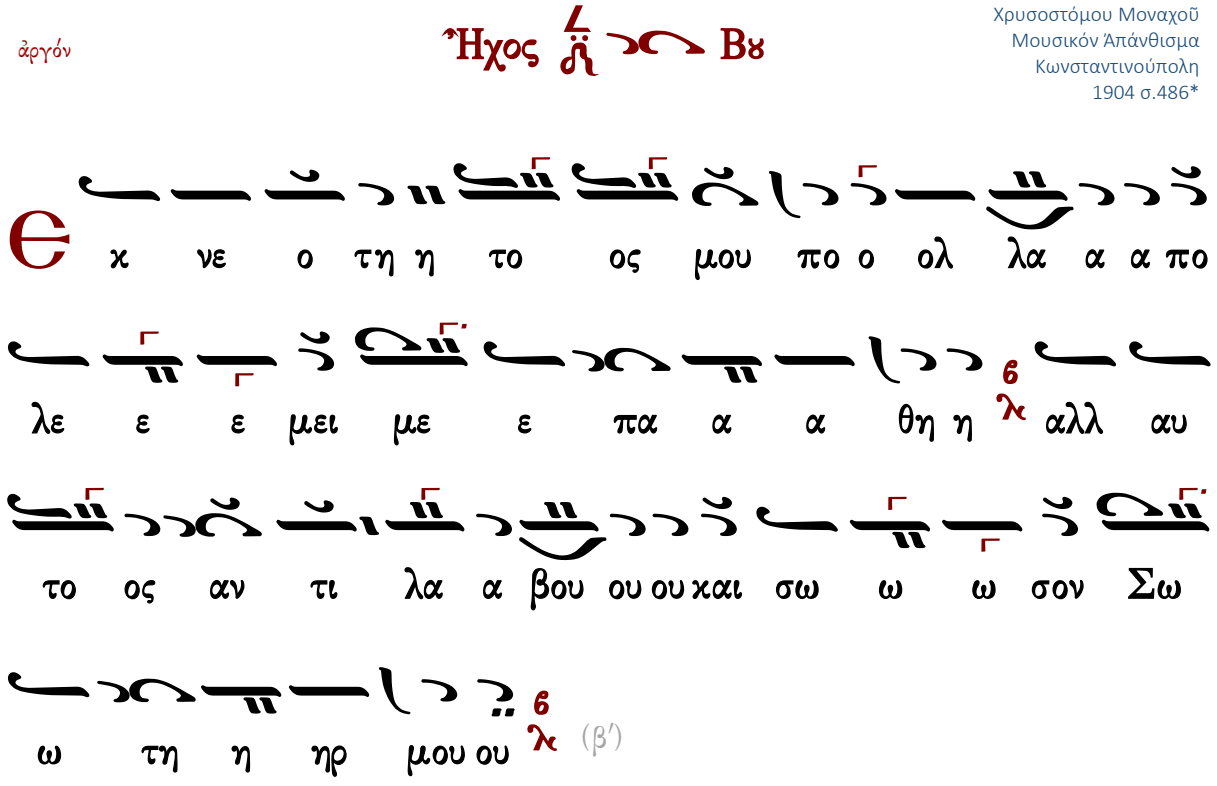

(β′)

Ο ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

λ γι ω ω Πνε ευ μα α τι α να βλυ υ υ

ζει τα τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει

θρα α αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α

α α α πα α σαν τη ην χτι ι ι σι ι ιν προς ζω

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος ⸗ Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

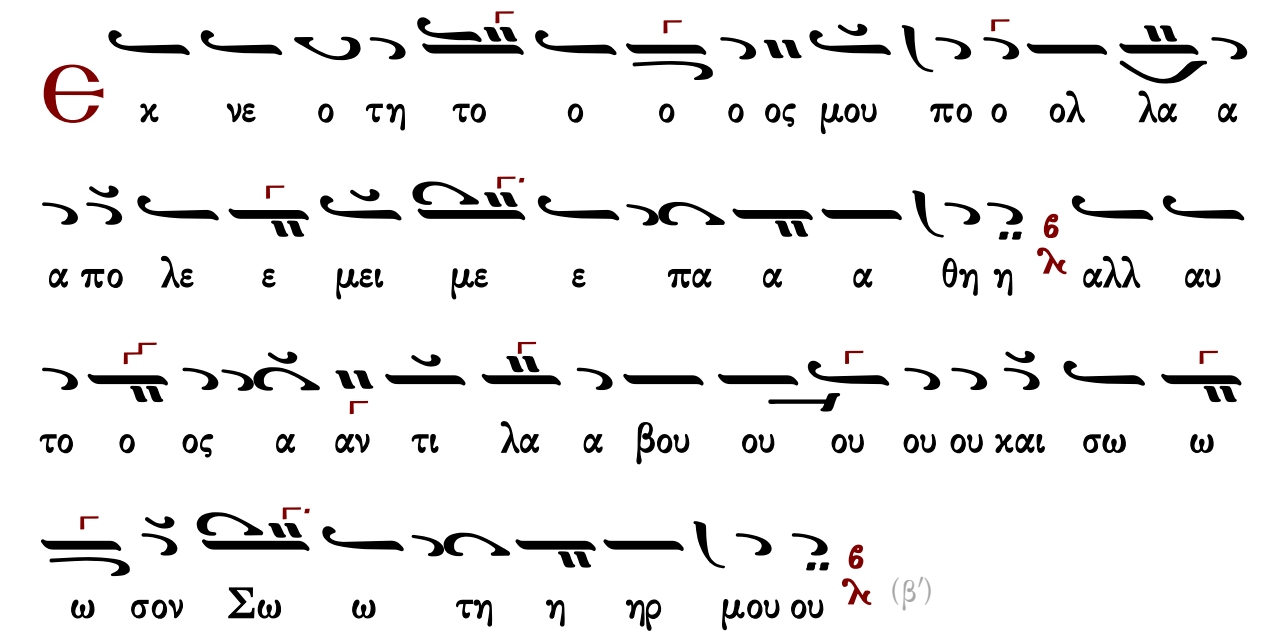

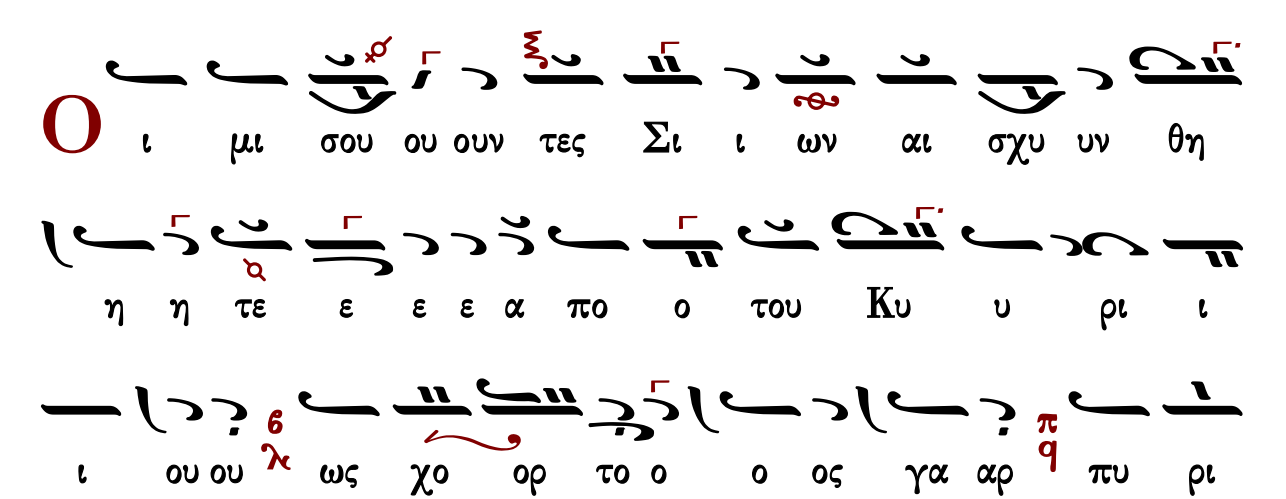

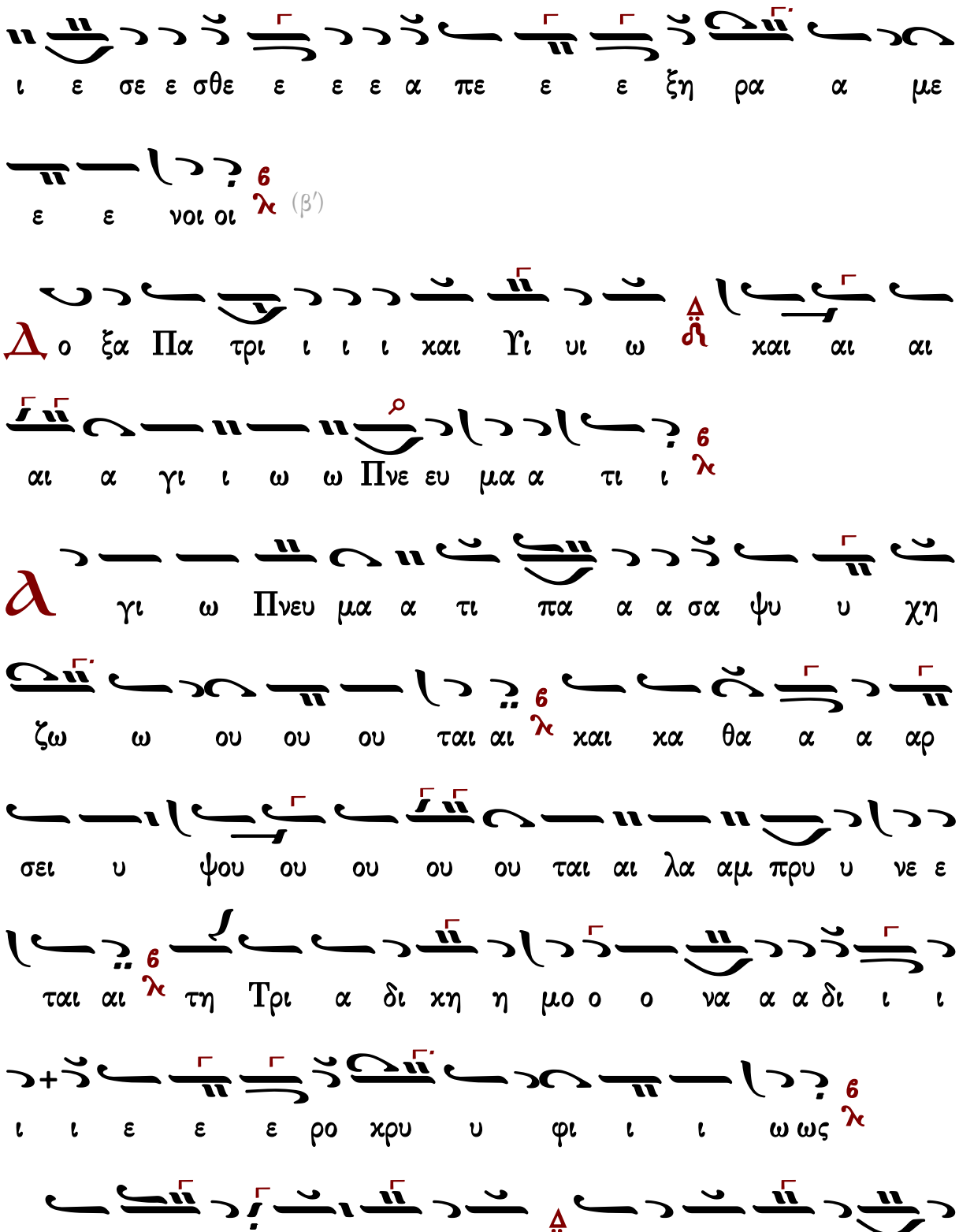
ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με
ε ε νοι οι
(β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

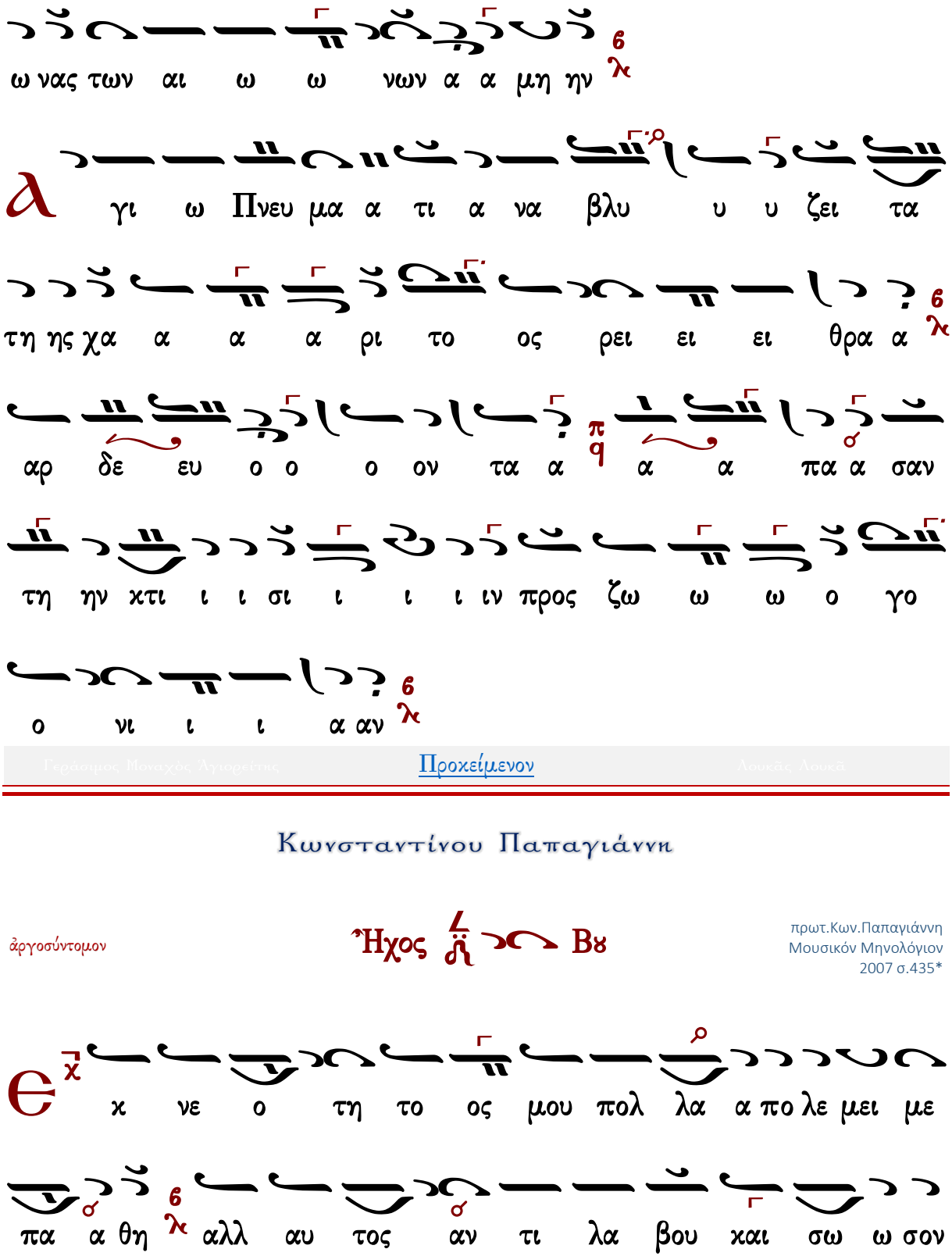

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Προχείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

Σω τη η ηρ μου (β′)

Ο ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Δ γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

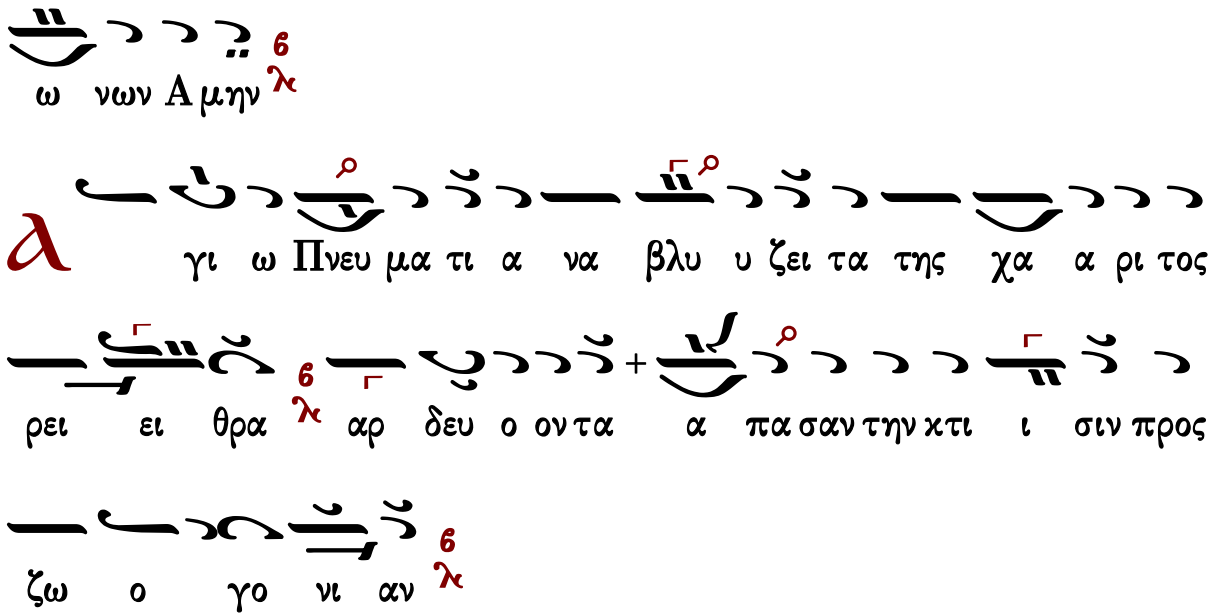

Μετὰ τὸν Ν'

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.112*

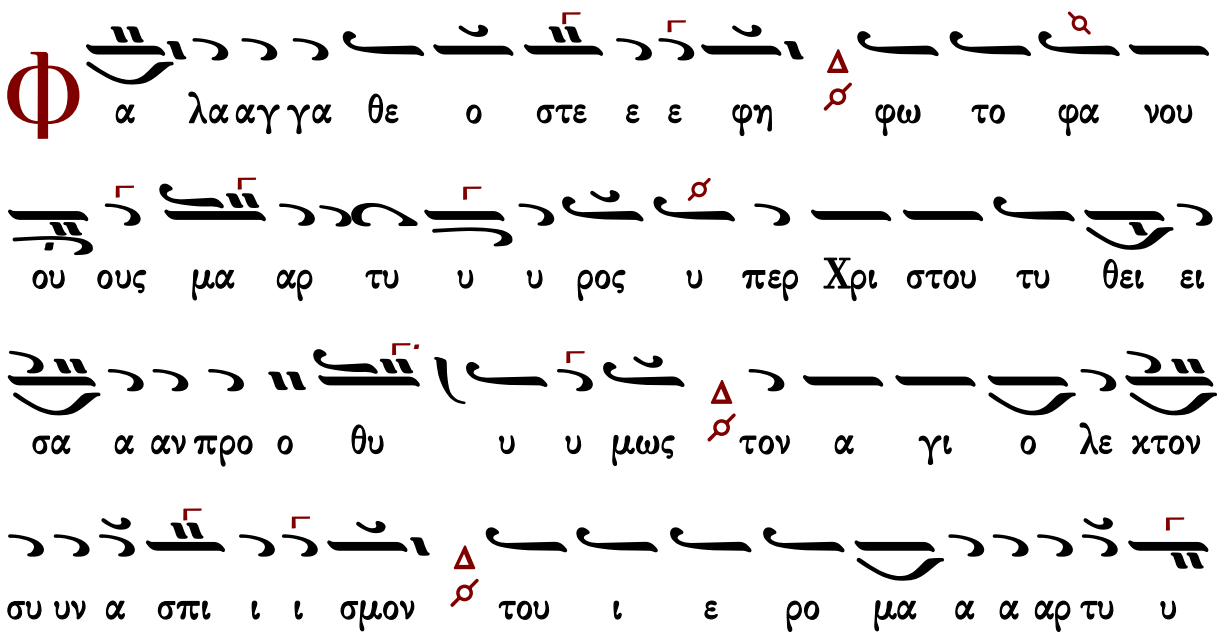

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.168/524*

Φ

α λα αγ γα θε ο στε ε ε φη φω το φα

νου ου ους μα αρ τυ υ υ ρος υ περ Χρι στου

τυ θει ει σα α αν προ ο θυ υ υ μως τον α

γι ο λε χτον συ υν α σπι ι σμον του ι ε ρο μα

α α αρ τυ υ ρος Χα α ρα λα α α αμ πους φι λο

μαρ τυ ρες δε ευ τε τι ι μη η σω ω ω ω

μεν και την παν ι ε ρον μνη μην α αυ του

πνευ μα τι χω ω ως τε λε ε σα α α αν

τες προς αυ τον βο η η η σω ω ω ω μεν

της λοι μι χης α πει ει ει λης τον ευ σε βο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.530*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Σῶσον ὁ Θεὸς | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελον

Ἦχος λ πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.114/561*

Φ
α λα αγ γα θε ο στε ε φη φω το φα νου
ου ους μα αρ τυ υ υ ρος υ περ Χρι στου τυ θει ει
σα α αν προ ο θυ υ υ μως τον α γι ο λε κτον
συν α σπι ι σμον του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ ρος
Χα ρα λα α α αμ πους φι λο μα αρ τυ ρες
δε ε ε ευ τε τι μη η η η σω ω ω ω μεν και την
παν ι ε ρον μνη μην α αυ του πνευ μα τι κως τε
λε ε ε σα α α αν τες προς αυ το ον βο η
η σω ω ω μεν της λοι μι κη η ης α πει ει λης τον
ευ σε βο φρο να λα ον σου ε λευ θε ε ε ε

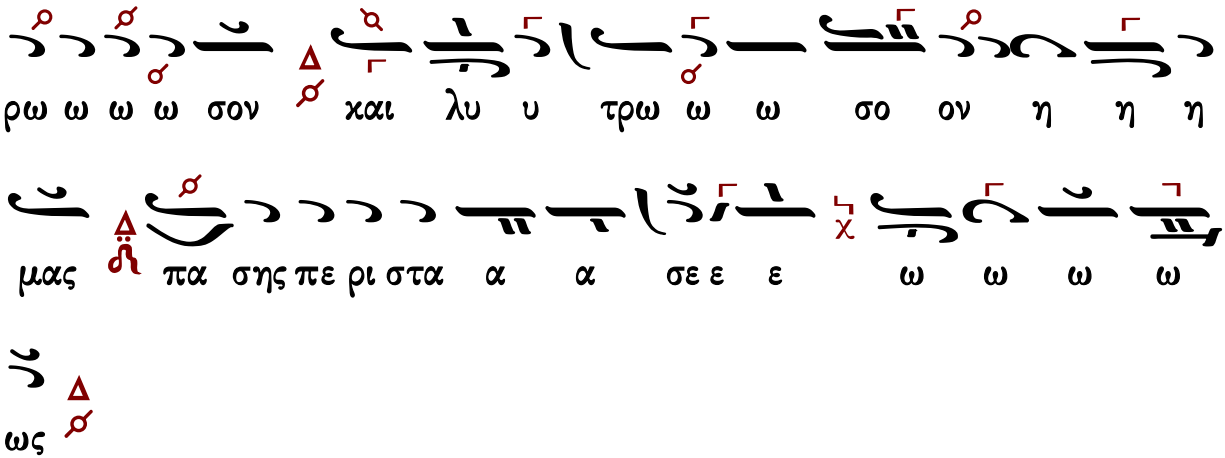

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

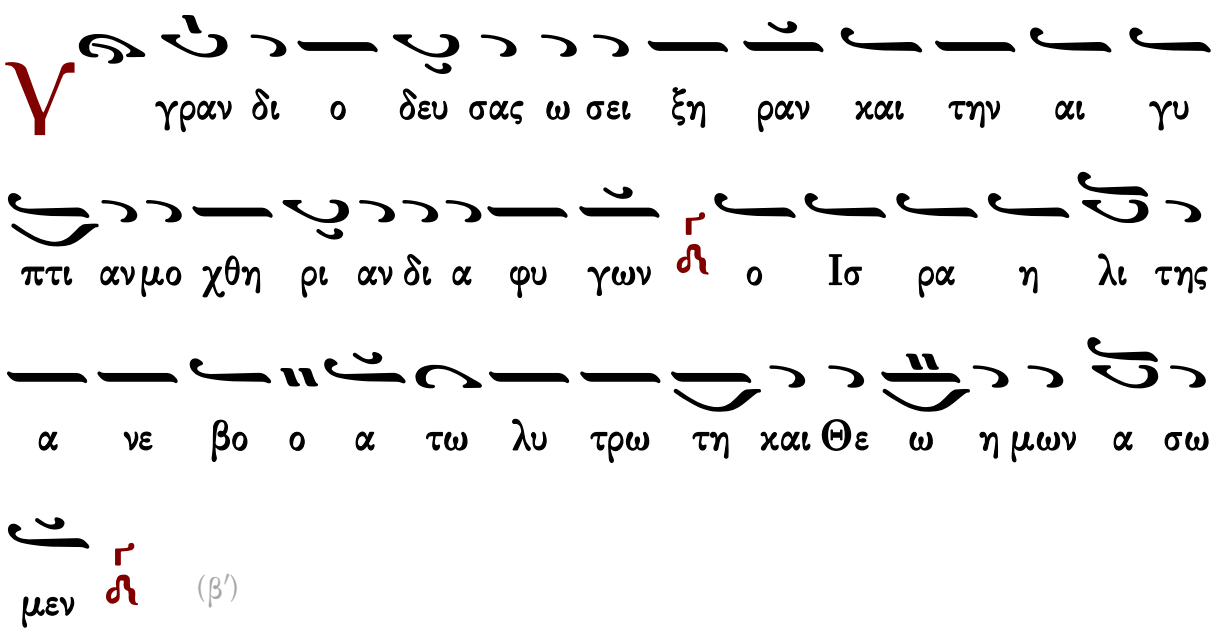

(β΄)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

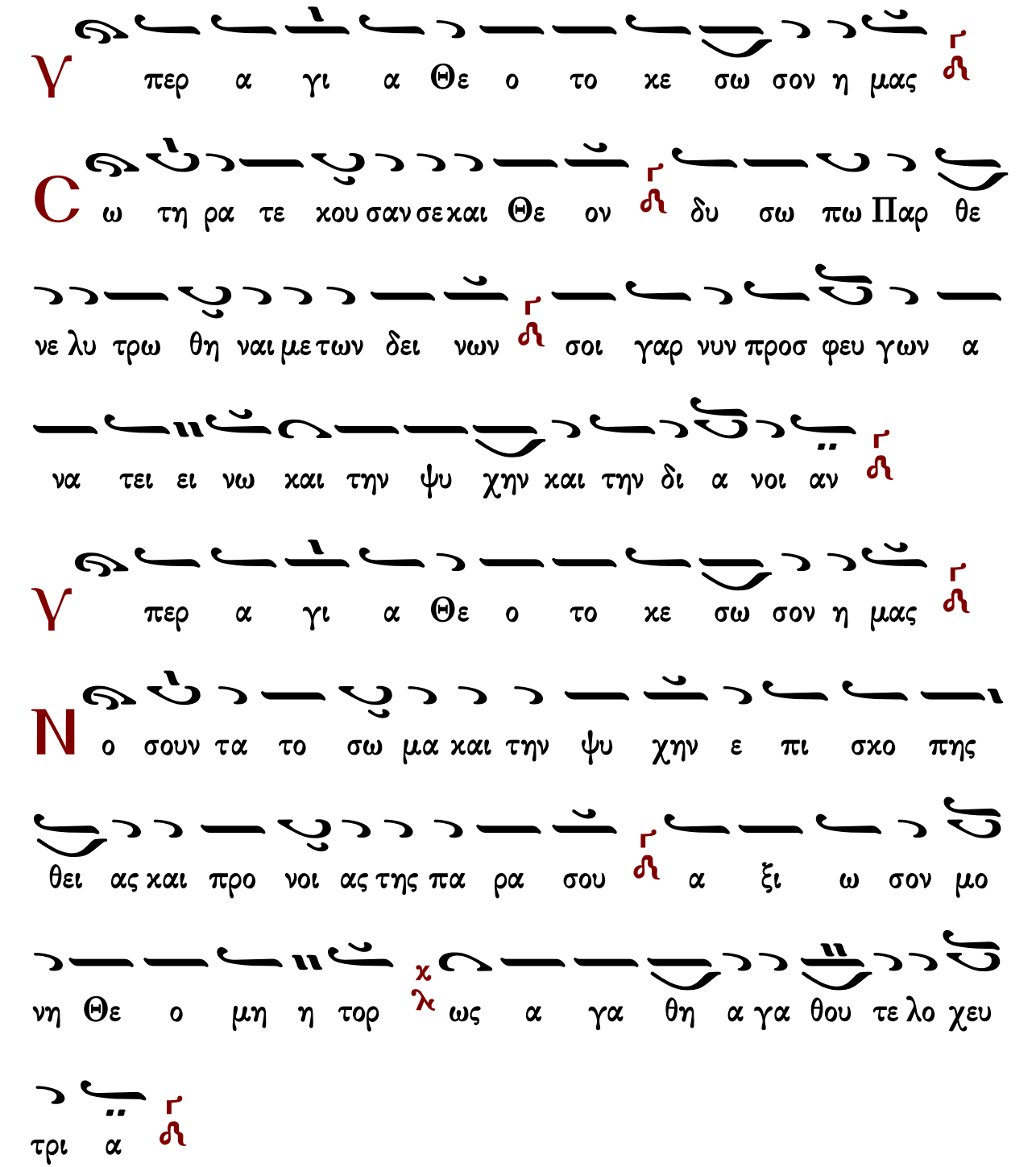

Κανὼν α΄ ἁγίου Χαραλάμπους, ᾠδὴ α΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.115/562*

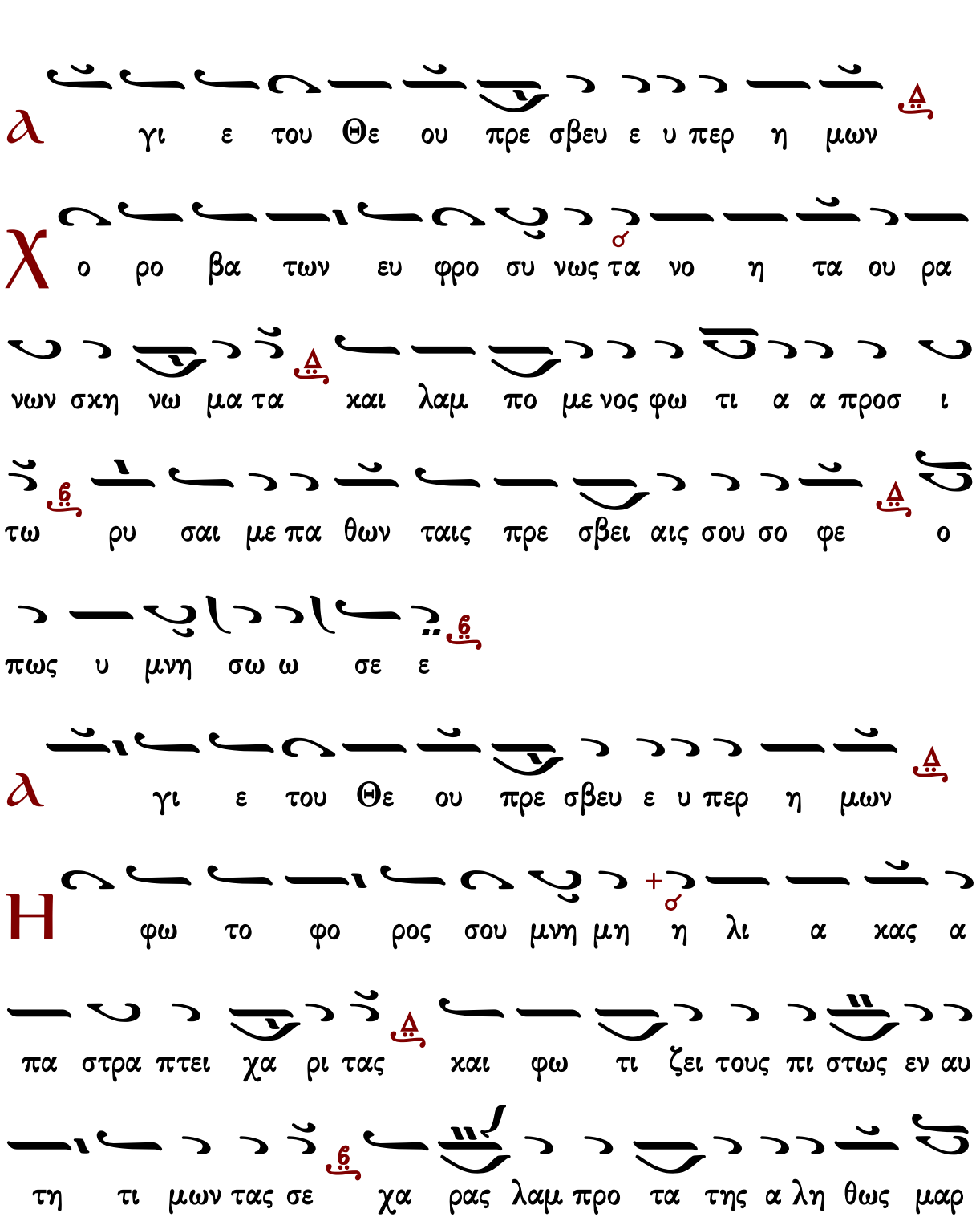

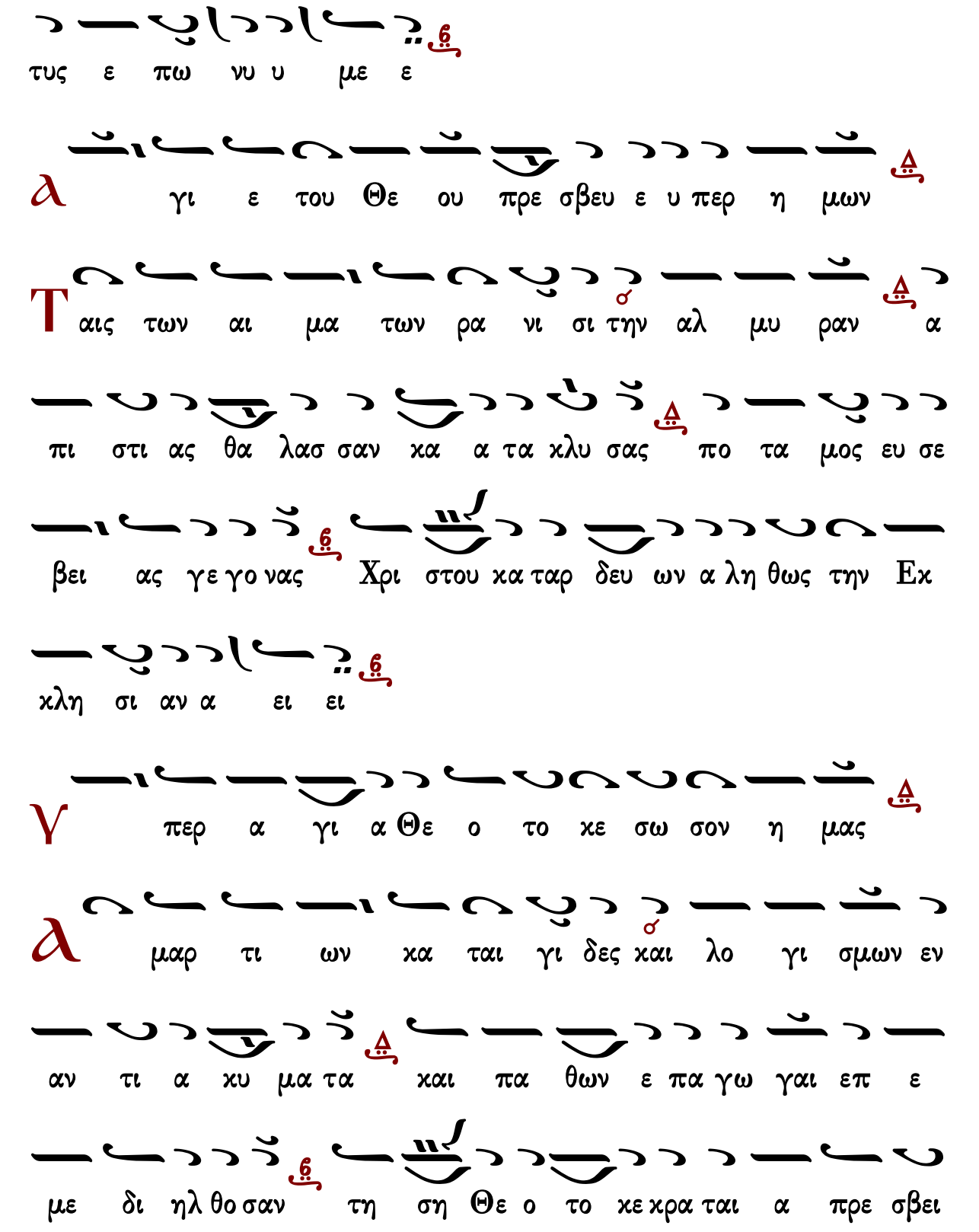
τυς ε πω νυ υ με ε
α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Τ αις των αι μα των ρα νι σι την αλ μυ ραν α
πι στι ας θα λασ σαν κα α τα κλυ σας πο τα μος ευ σε
βει ας γε γο νας Χρι στου κα ταρ δευ ων α λη θως την Εκ
κλη σι αν α ει ει
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
α μαρ τι ων κα ται γι δες και λο γι σμων εν
αν τι α κυ μα τα και πα θων ε πα γω γαι επ ε
με δι ηλ θο σαν τη ση Θε ο το κε κρα ται α πρε σβει

α σω σο ον με ε

Κανών β΄ ἁγίου Χαραλάμπους, ᾠδὴ α΄

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ἦχος γ΄τος Βυ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.116/563*

λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Τ ην κα ραν την παν σε πτον και τα πα λαι σμα τα

Κυ ρι ε υ μνειν εξ αι του με νος του σου θε ρα πον

τος θει αν ελ λαμ ψιν εξ υ ψους εξ αι του μαι δι

η ης α να μελ ψα σθαι τα αυ τα δυ νη σο μαι

λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

C ε βη ρον τον α θε ον και ω ρυ ο με νον

λε ον τα κα θει λες Χα ρα λαμ πες συν Κρι σπω α φρο

νι την δυσ σε βει αν την του των α πε λεγ ξας ανθ

ω ων ε στε φα νω σαι χει ρι του κτι σαν τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β α σι λει ον κο σμον σε η Εκ κλη σι α ε κτη

σα το δαι μο νων δι ω κτην τε θει ε Χα ρα λαμ πες

νο ση μα των τε παν τοι ων ε λα τη ρα δι ο ο

ε ορ τα ζει σου την μνη μην α γι ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

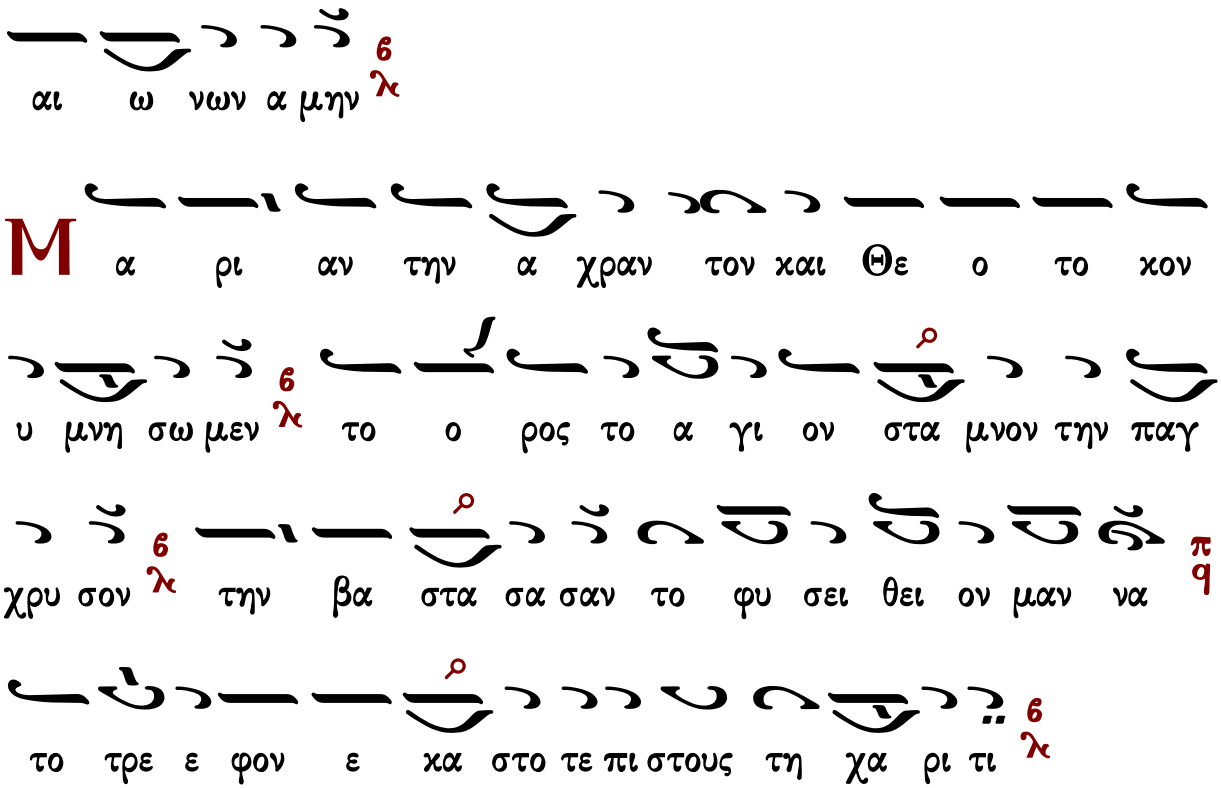

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι

σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον

προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι

α q των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και

της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ

γαρ Θε ο νυμ φε χ λ τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με

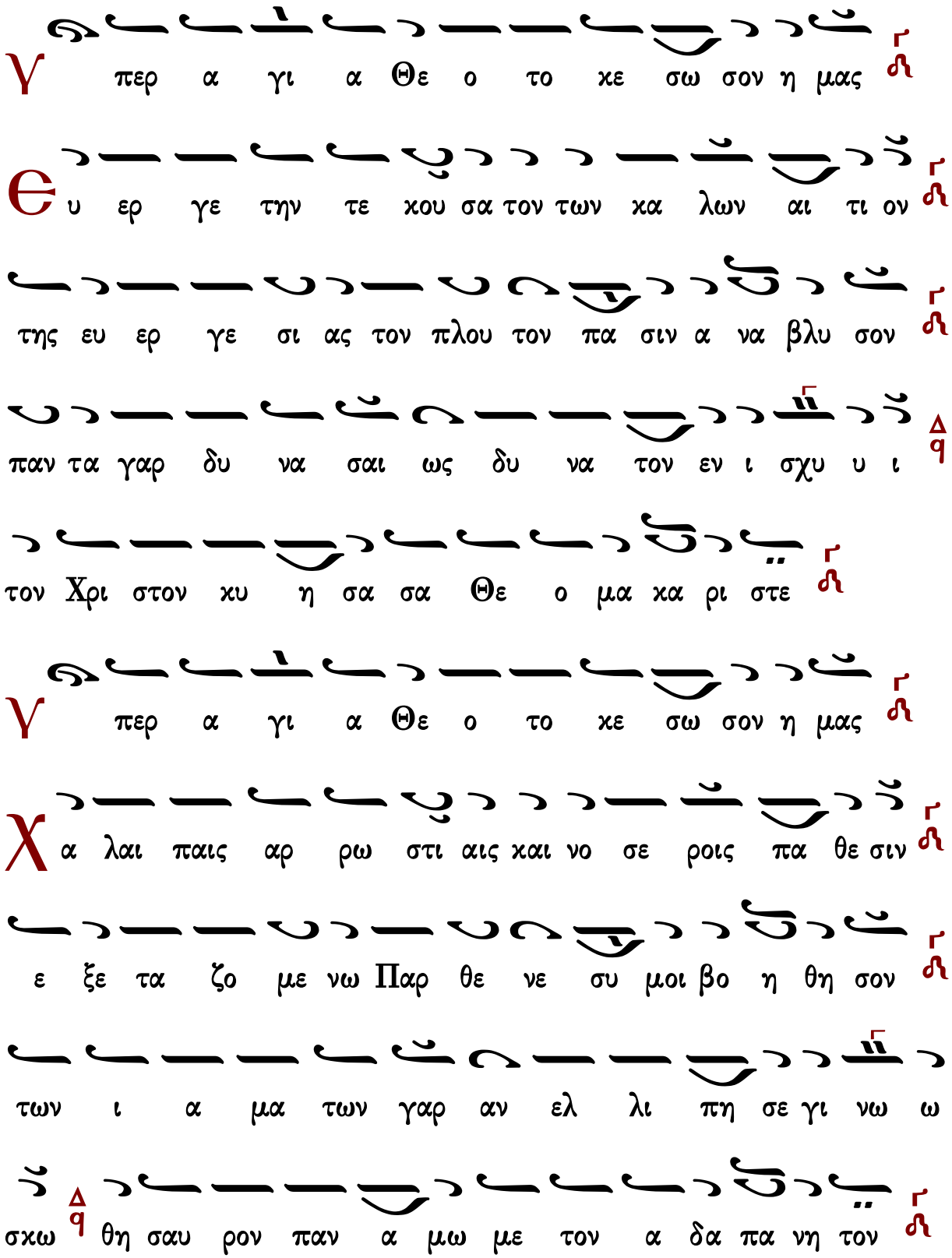
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Χ α λαι παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν
ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον
των ι α μα των γαρ αν ελ λι πη σε γι νω ω
σκω θη σαυ ρον παν α μω με τον α δα πα νη τον

Κανών α΄ ἁγίου Χαραλάμπους, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.117/564*

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Ο υκ ε στιν ο λως εξ ει πειν των θαυ μα των τα

πλη θη α περ ε δρα σας ε τι εν τω βι ω πε ρι ων

και προς Θε ον με τελ θων α θλο φο ρε μαρ τυς α ξι

α γα α στε ε

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Δ υ να μει θει α κρα τυν θεις το α νι σχυ ρον θρα

σος των α νο μων κα θει λες στρα τι ω της ως στερ ρος

Χα ρα λαμ πες α θλη τα ως ο πλι της θει ας πα ρα τα

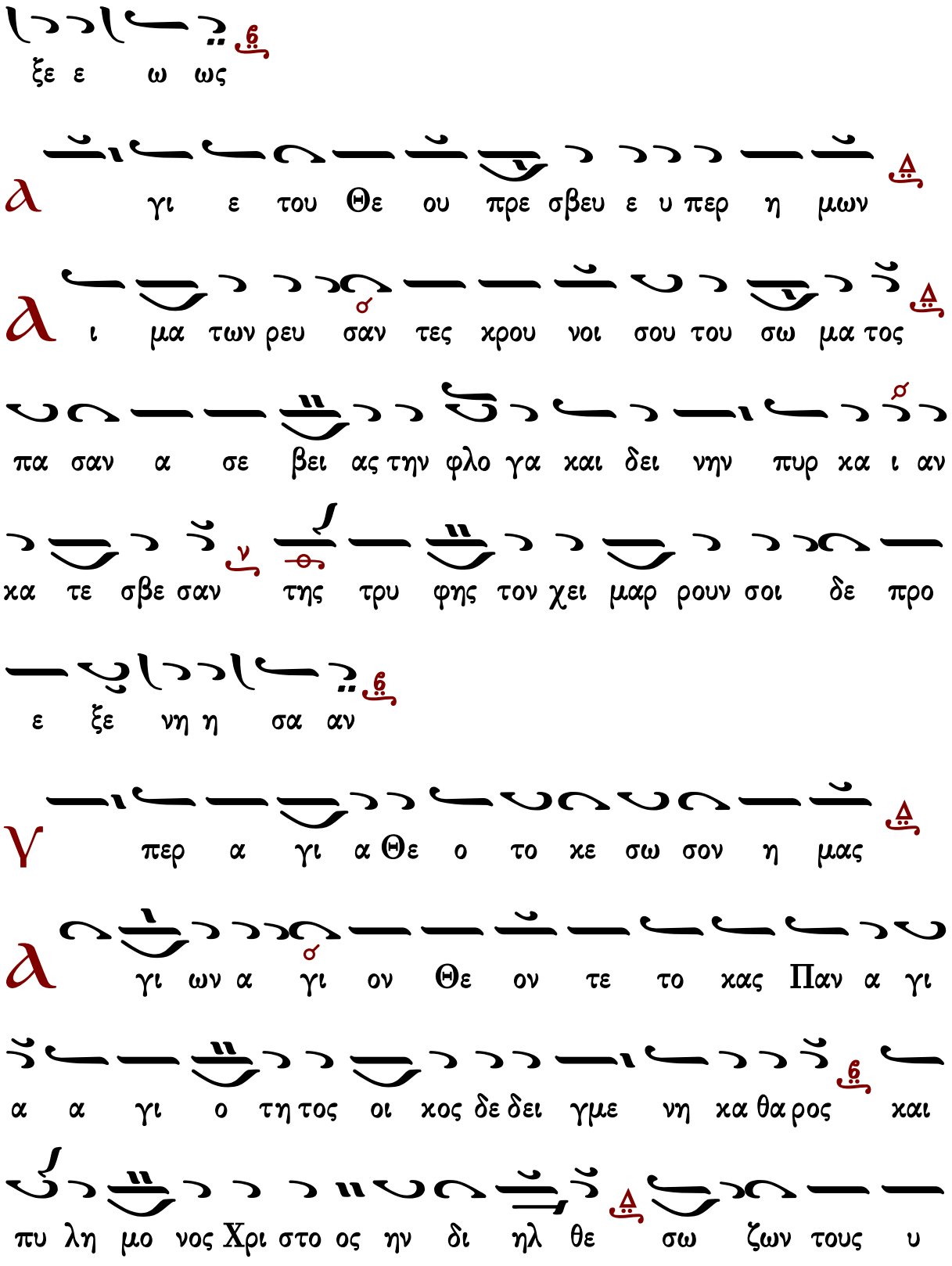
ξε ε ω ως
α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
α ι μα των ρευ σαν τες χρου νοι σου του σω μα τος
πα σαν α σε βει ας την φλο γα και δει νην πυρ κα ι αν
κα τε σβε σαν της τρυ φης τον χει μαρ ρουν σοι δε προ
ε ξε νη η σα αν
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
α γι ων α γι ον Θε ον τε το κας Παν α γι
α α γι ο τη τος οι κος δε δει γμε νη κα θα ρος και
πυ λη μο νος Χρι στο ος ην δι ηλ θε σω ζων τους υ

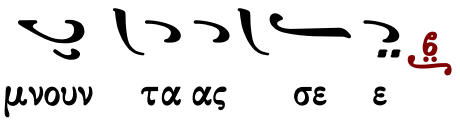

Κανών β' ἁγίου Χαραλάμπους, ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Ἦχος γ'τος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.118/565*

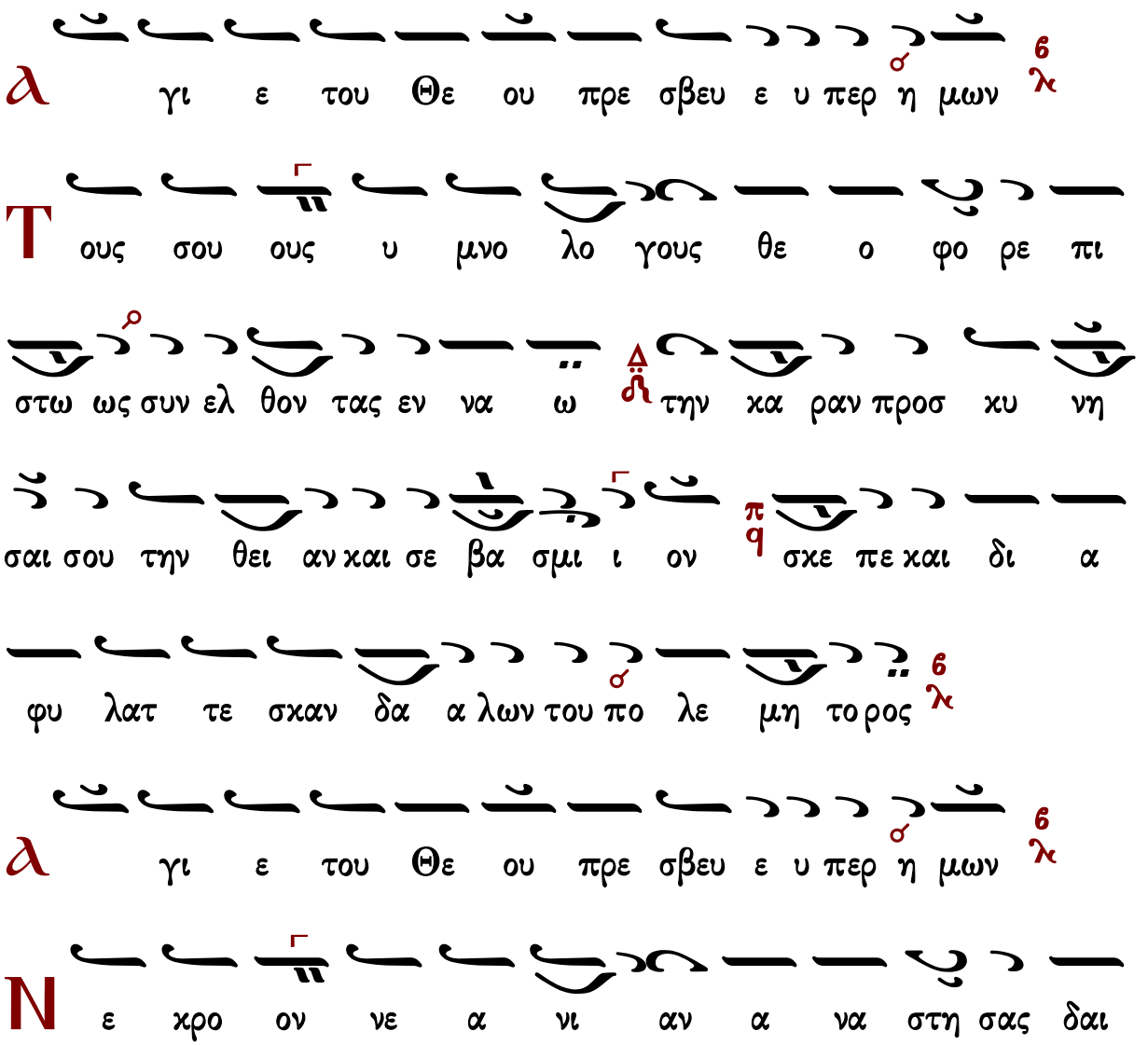

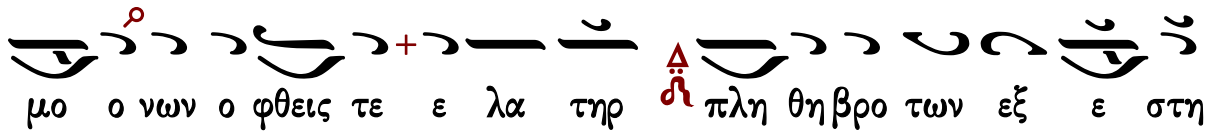

μο ο νων ο φθεις τε ε λα τηρ πλη θη βρο των εξ ε στη

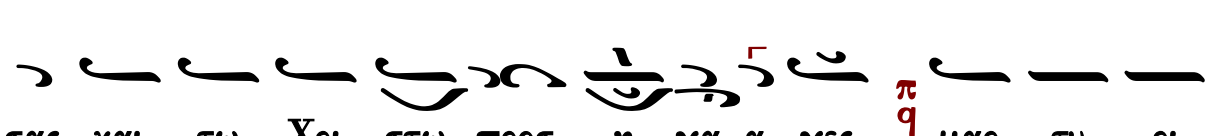

σας και τω Χρι στω προσ η γα α γες μαρ τυ ρι

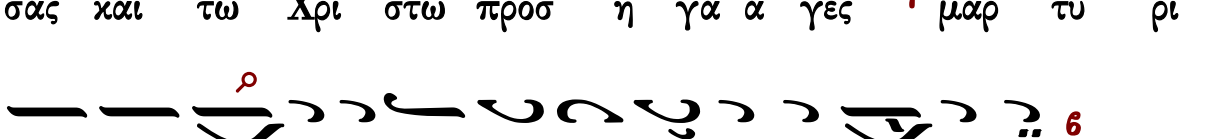

κω εν αι μα τι χει ρων αρ πα σας του δρα κον τος

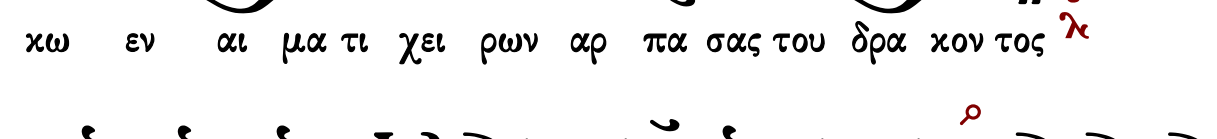

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

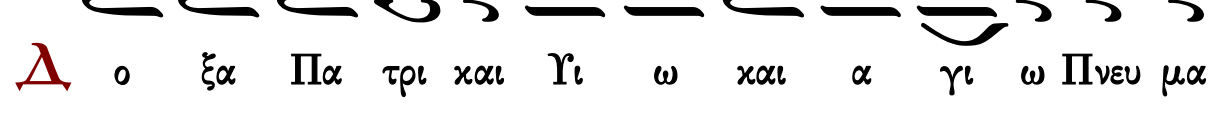

τι

Δ ευ τε η πλη θυς των Χρι στω νυ μων Κυ ρι ι ου

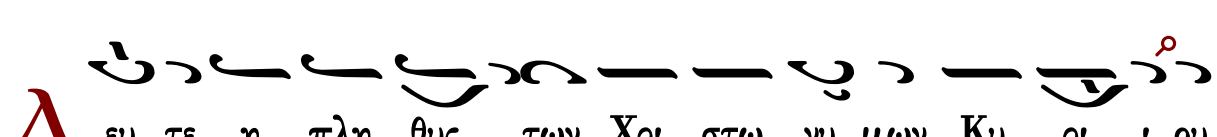

τον μαρ τυ ρα πι στως αι νε σω μεν και στε ψω μεν αυ

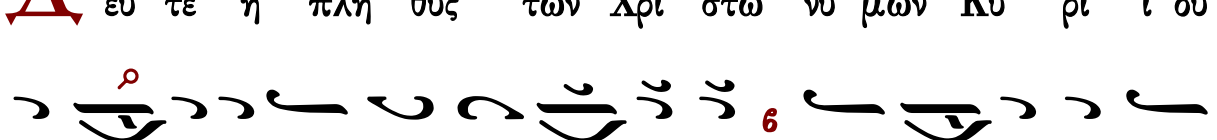

του την κα ραν α σμα σι πνευ μα τι κοις πται σμα των

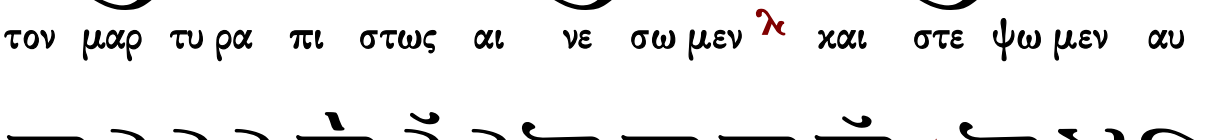

λυ σιν ως ευ ρω μεν

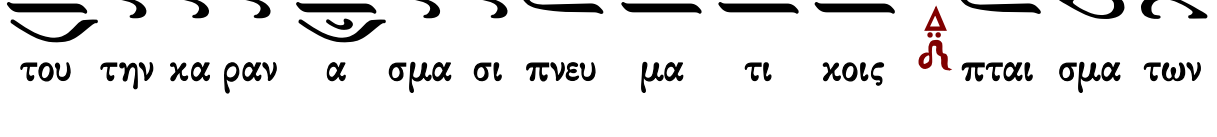

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

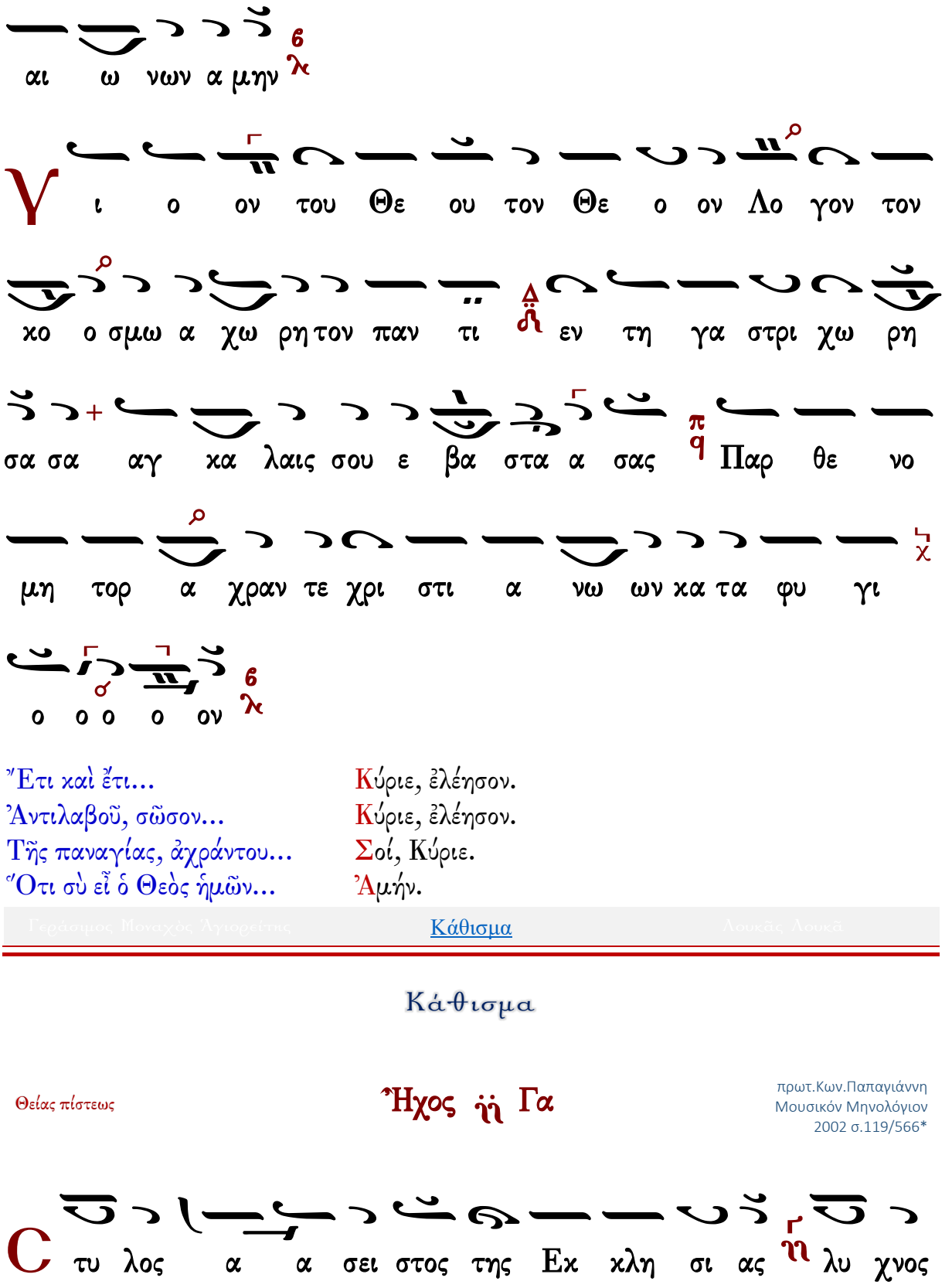

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Κάθισμα

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.119/566*

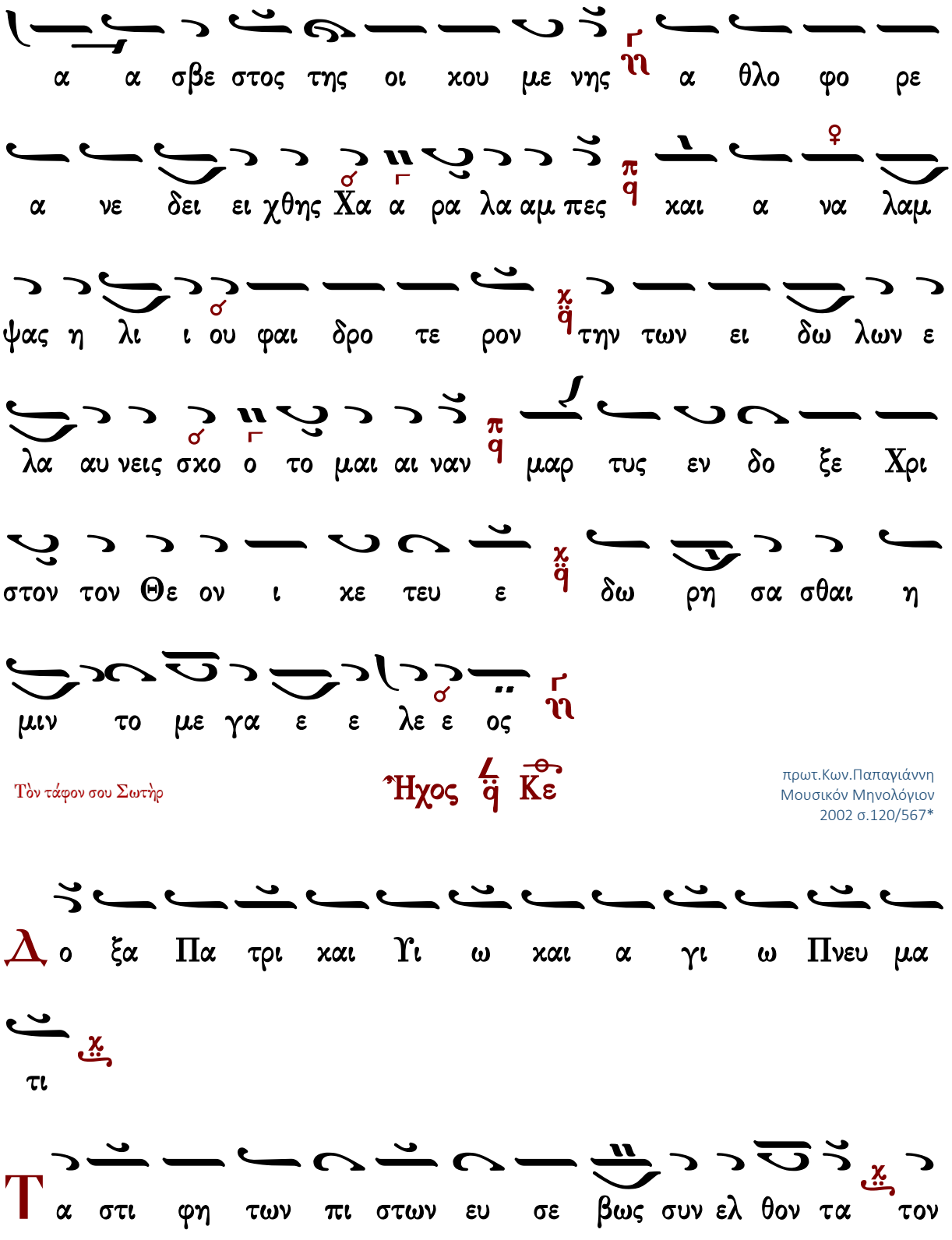
α α σβε στος της οι κου με νης α θλο φο ρε
α νε δει ει χθης Χα α ρα λα αμ πες και α να λαμ
ψας η λι ι ου φαι δρο τε ρον την των ει δω λων ε
λα αυ νεις σκο ο το μαι αι ναν μαρ τυς εν δο ξε Χρι
στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η
μιν το με γα ε ε λε ε ος
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ
Ἦχος
Κε
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.120/567*
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Τα στι φη των πι στων ευ σε βως συν ελ θον τα τον

μαρ τυ ρα Χρι στου Χα ρα λαμ πη τον με γαν α

ξι ως ευ φη μη η σω με εν ευ σε βει α ας τον προ ο μα

χον α δα μαν τι νον και δυσ σε βων κα θαι ρε την

τον κη ρυ υ ξαν τα Θε ον του συμ παν τος κο σμου Χρι

στον τον Θε αν θρω πον

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος q Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α44*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον α να

στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος δει νης α πο

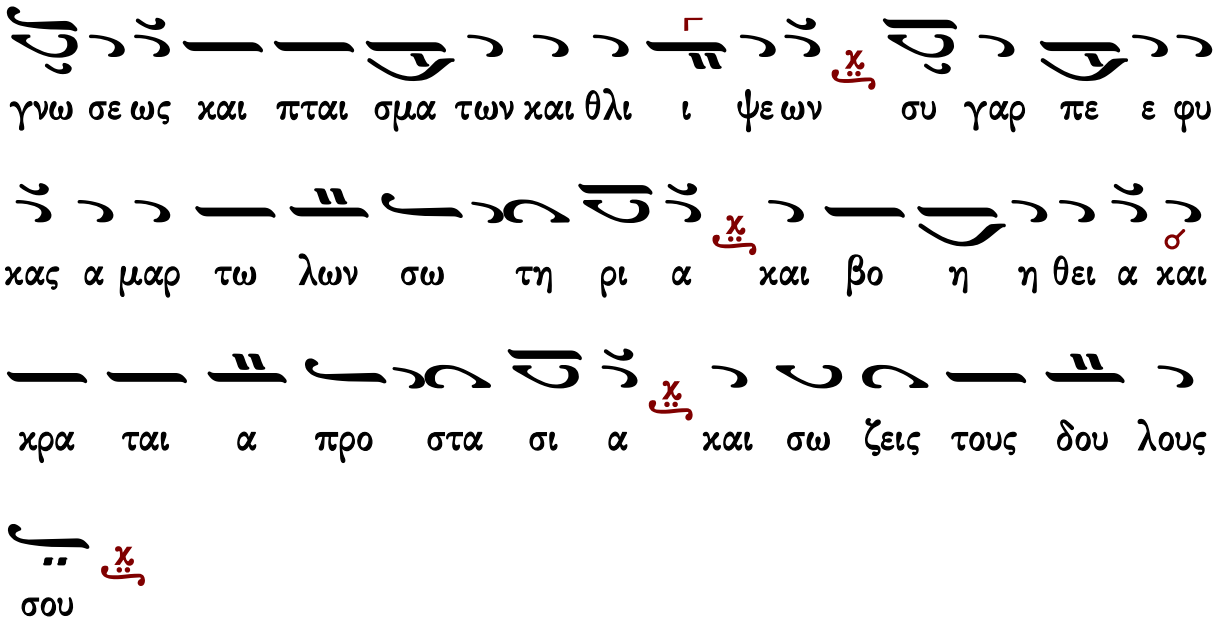

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

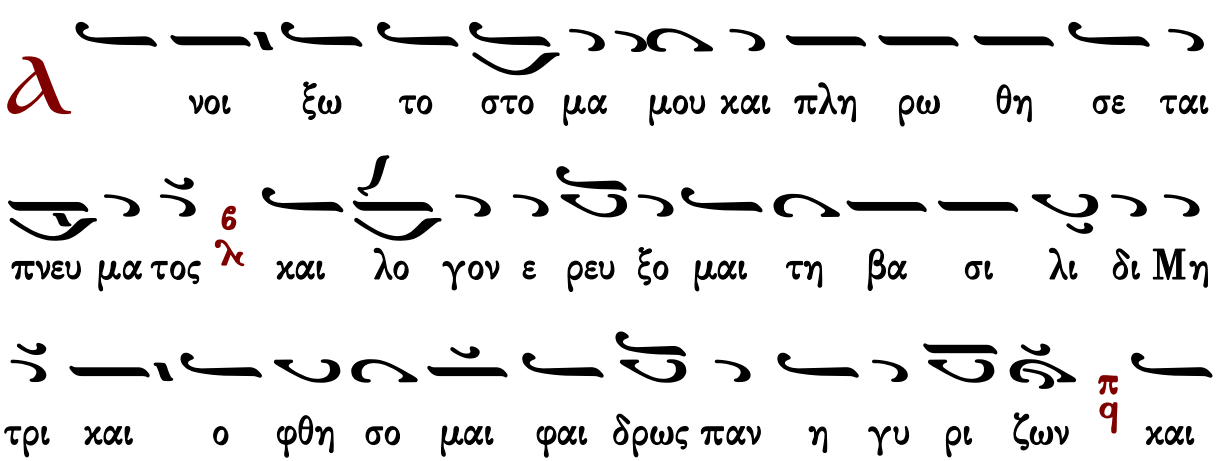

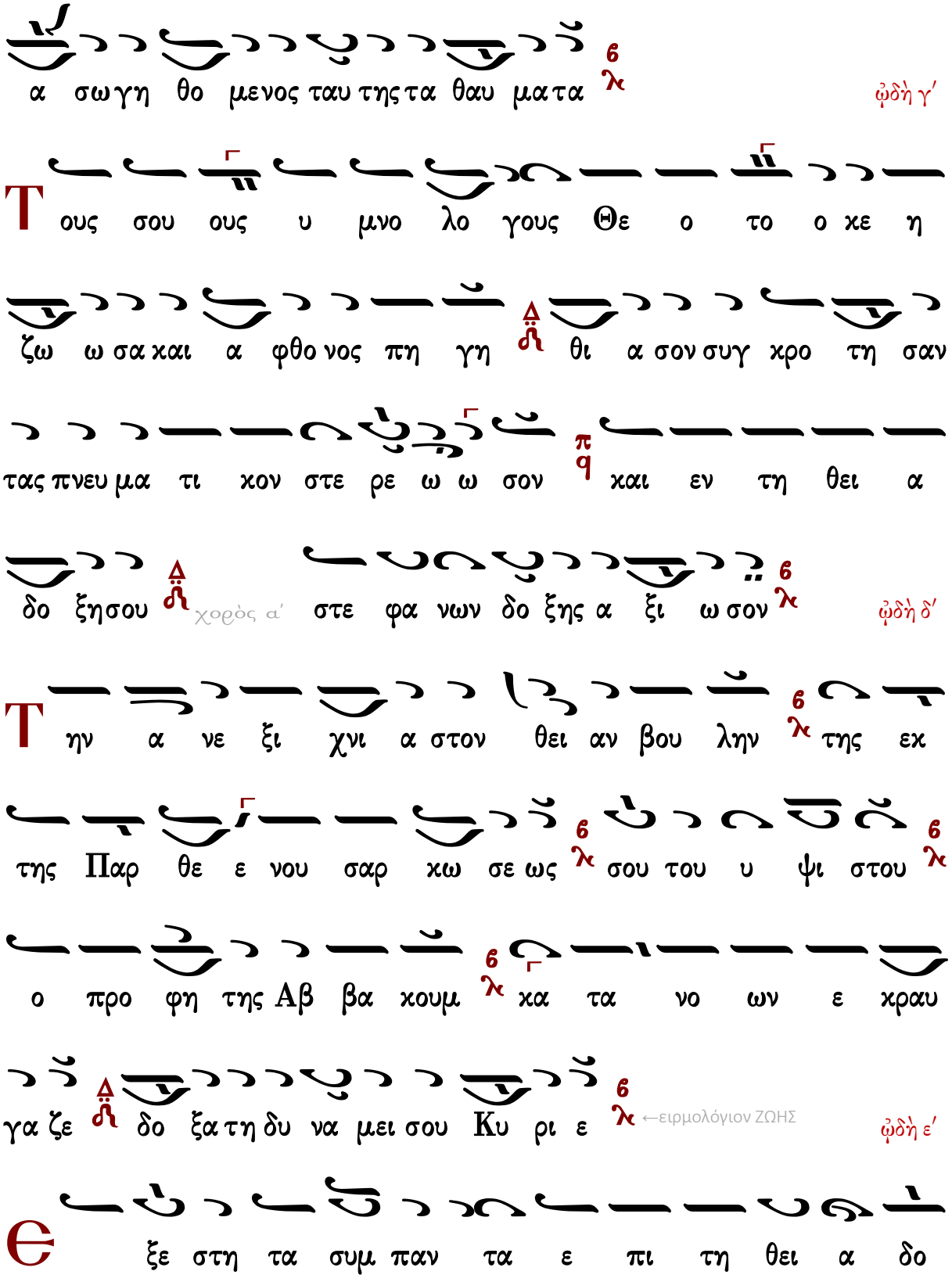
α σωγη θο μενος ταυ της τα θαυ ματα
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
δο ξησου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου
ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ
ᾠδὴ ε΄
Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον 6 λ υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος χαι Θε ος ευ λο γη το

ος ει 6 λ

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον 6 λ

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη χα μι ι νω ο

το ο χος της Θε ο το χου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος π q την οι

χου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα χαι υ περ υ ψου ου

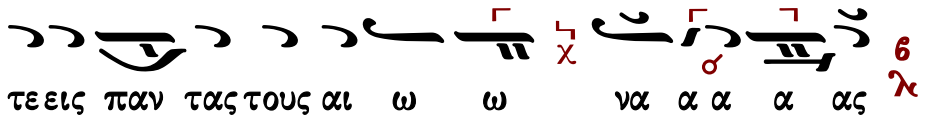

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

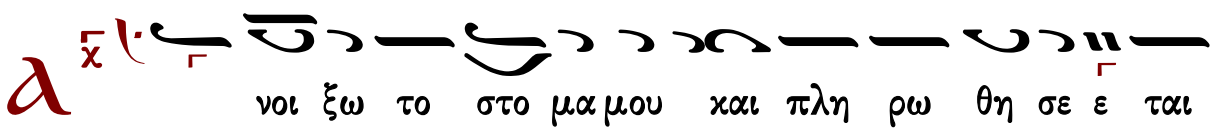

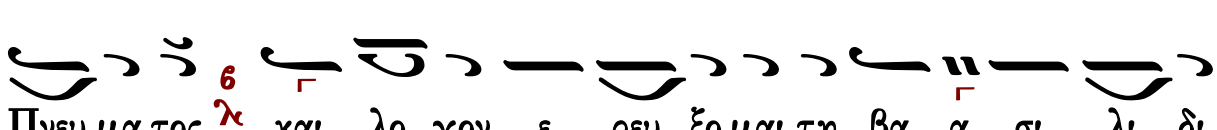

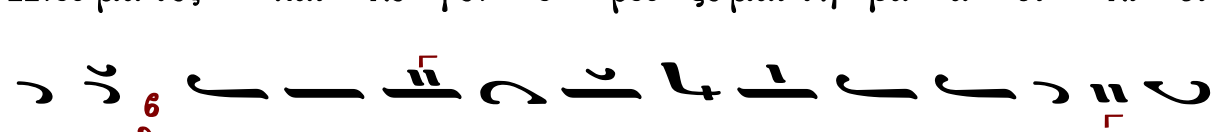

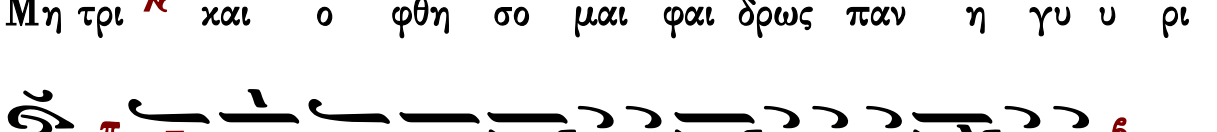

ᾠδὴ γ΄

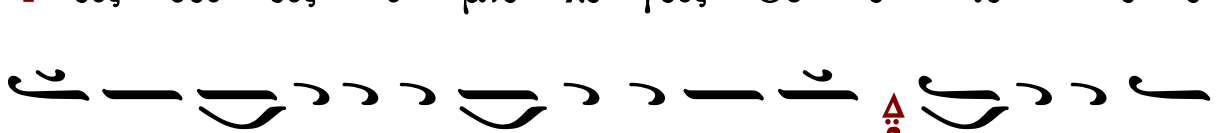

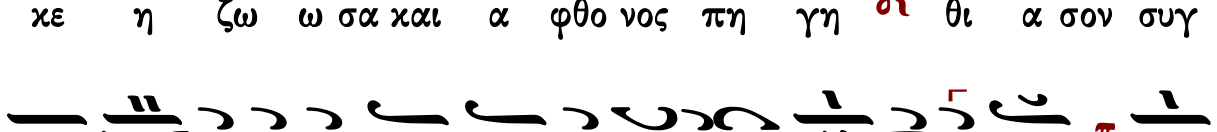

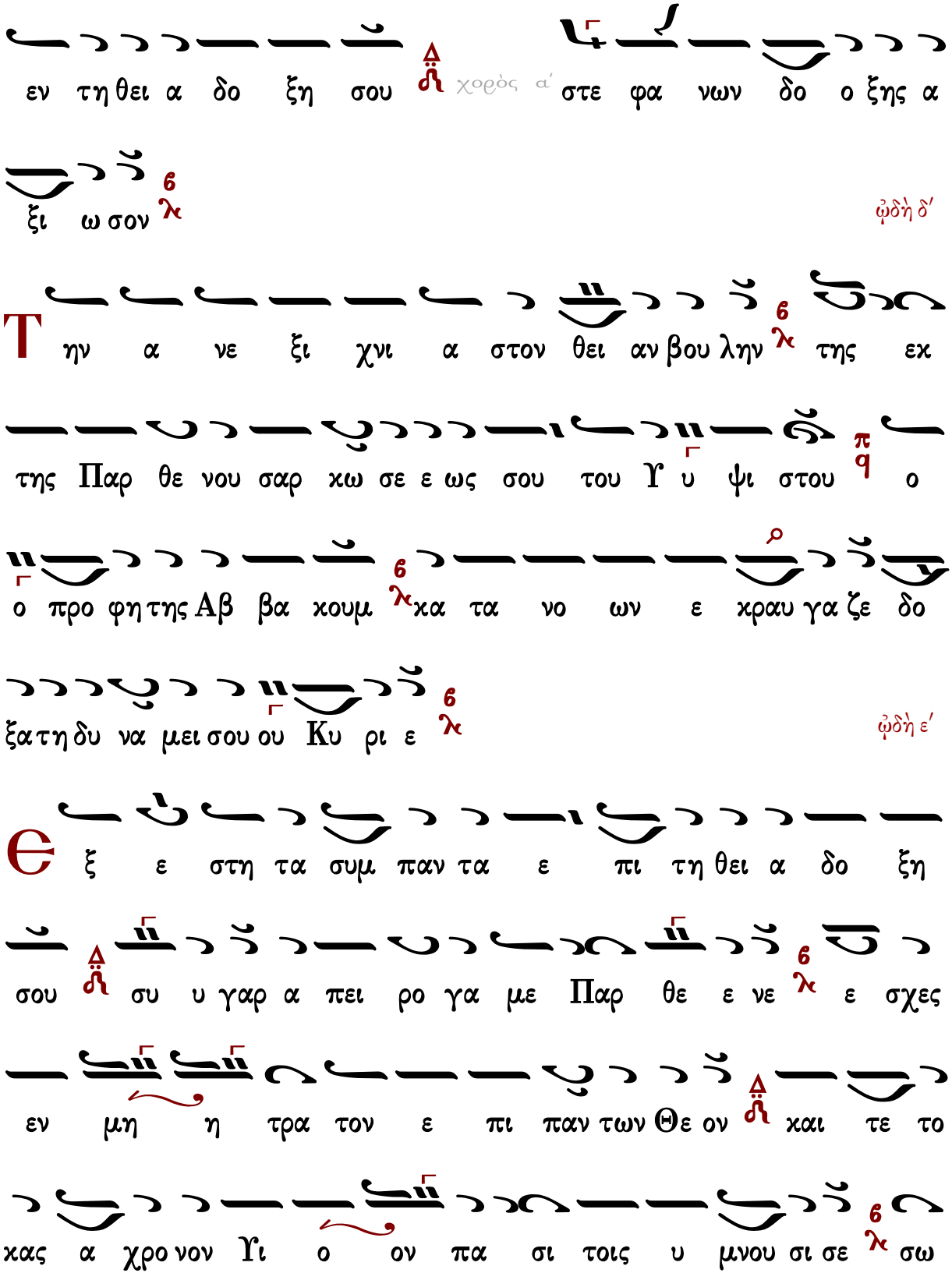
χορὸς α΄
εν τη θει α δο ξη σου στε φα νων δο ο ξης α
ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο
ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο
ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄
Ε ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη
σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες
εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το
κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω

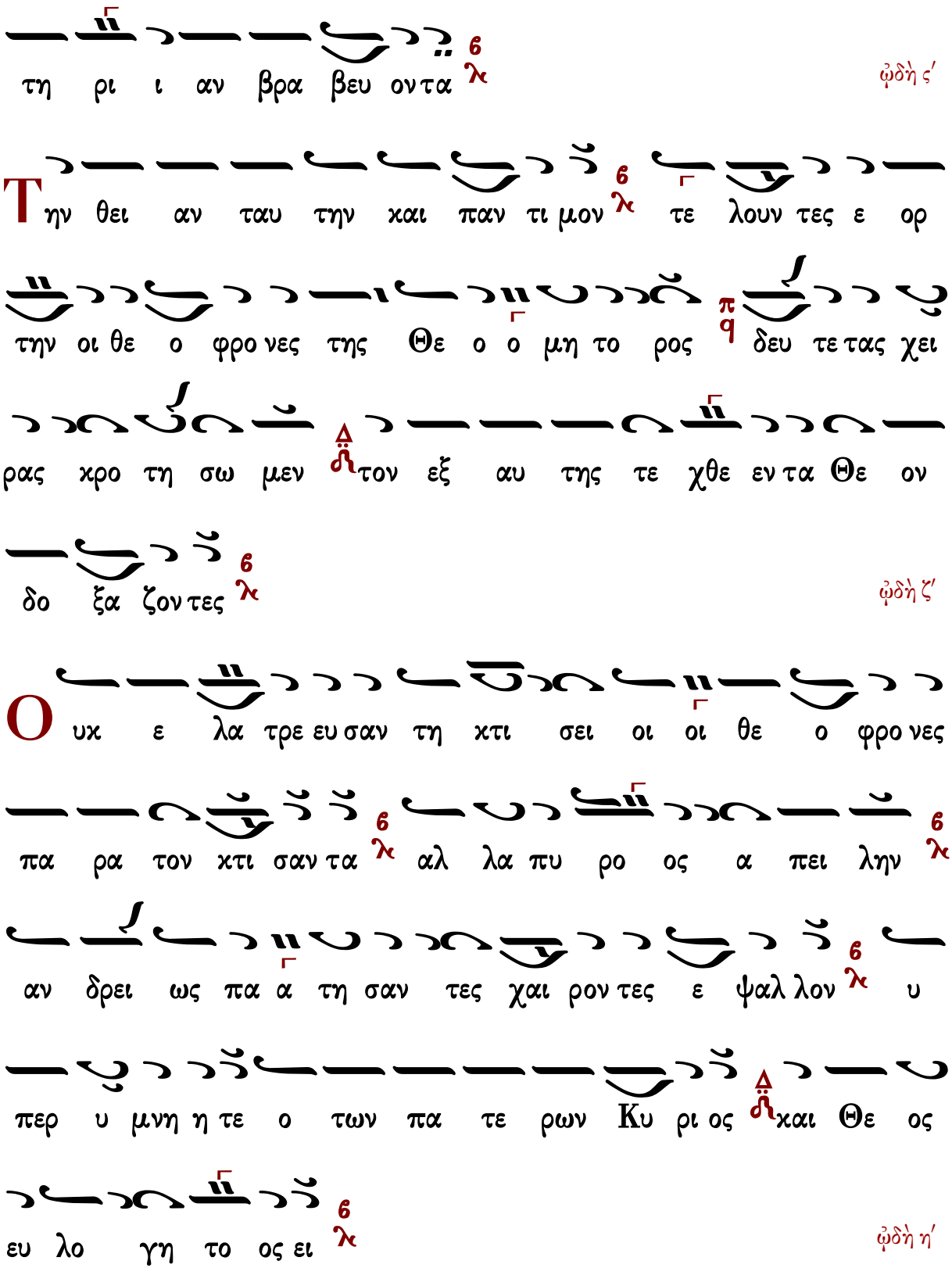
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ϛ′
Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ
την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον
δο ξα ζον τες
ᾠδὴ ζ′
Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην
αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος
ευ λο γη το ος ει
ᾠδὴ η′

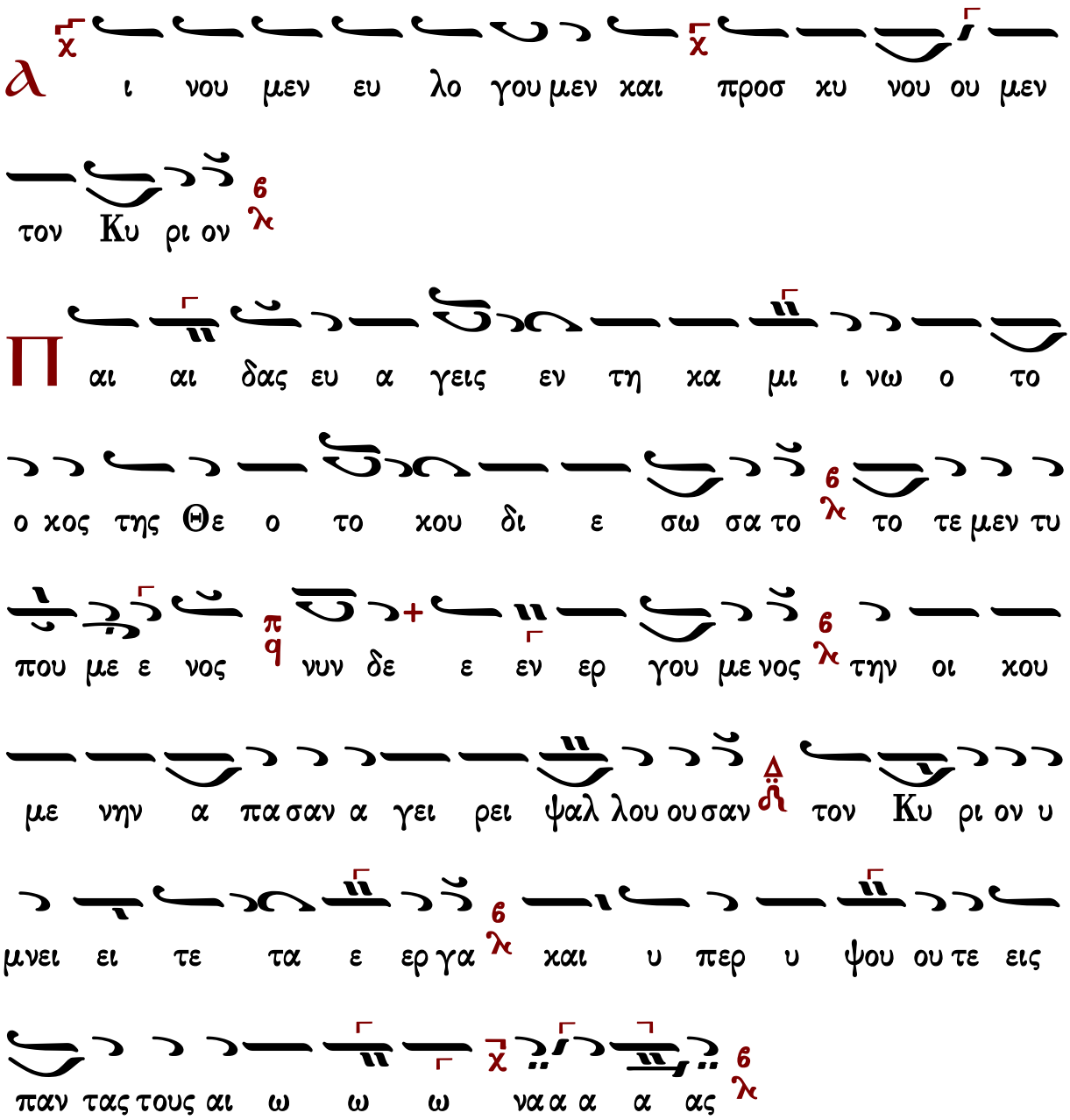

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Τιμιωτέρα | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη
η σε ε ται Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε ρε
ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι
ι και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α
ᾠδὴ γ′
ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω

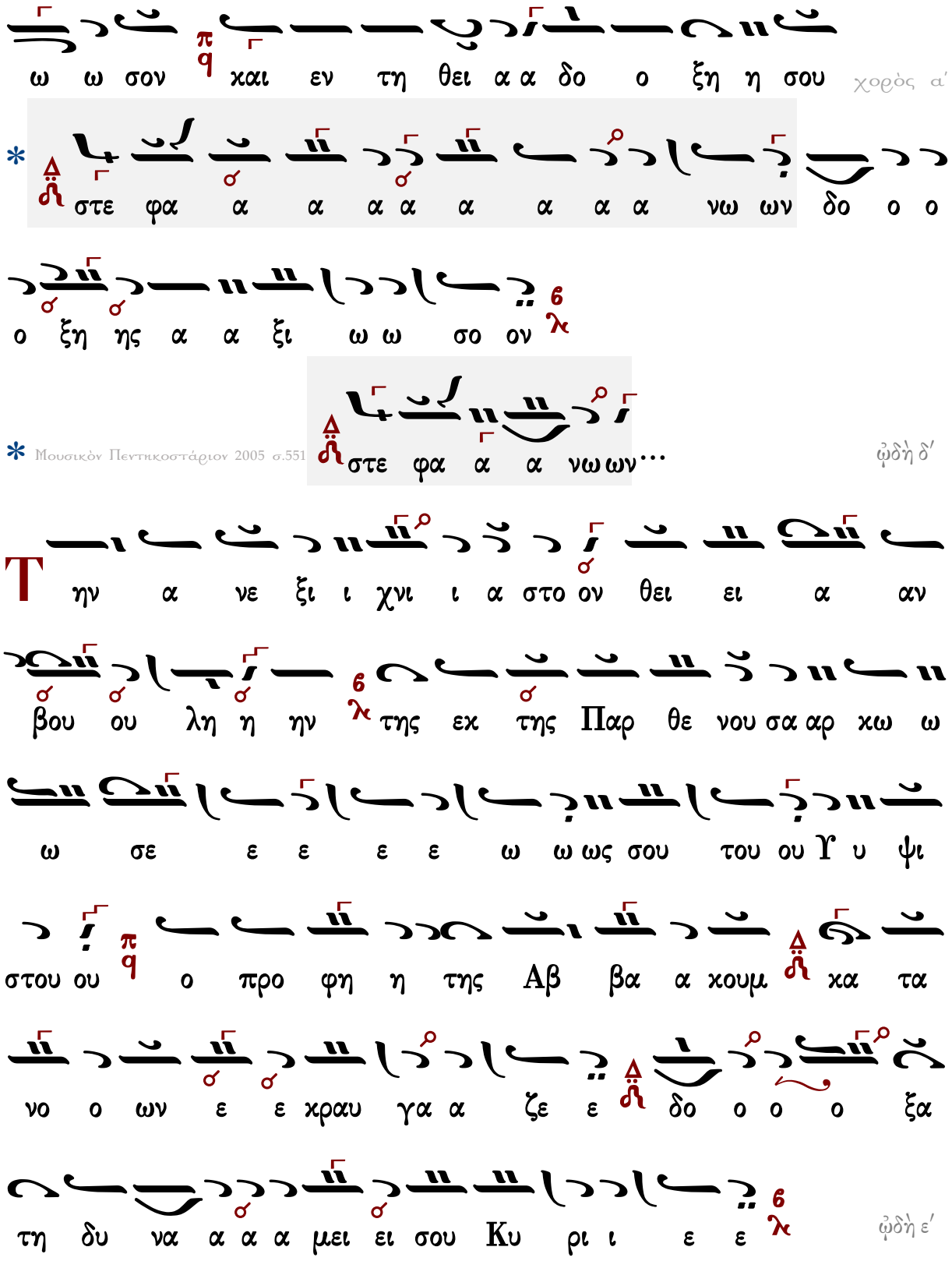

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

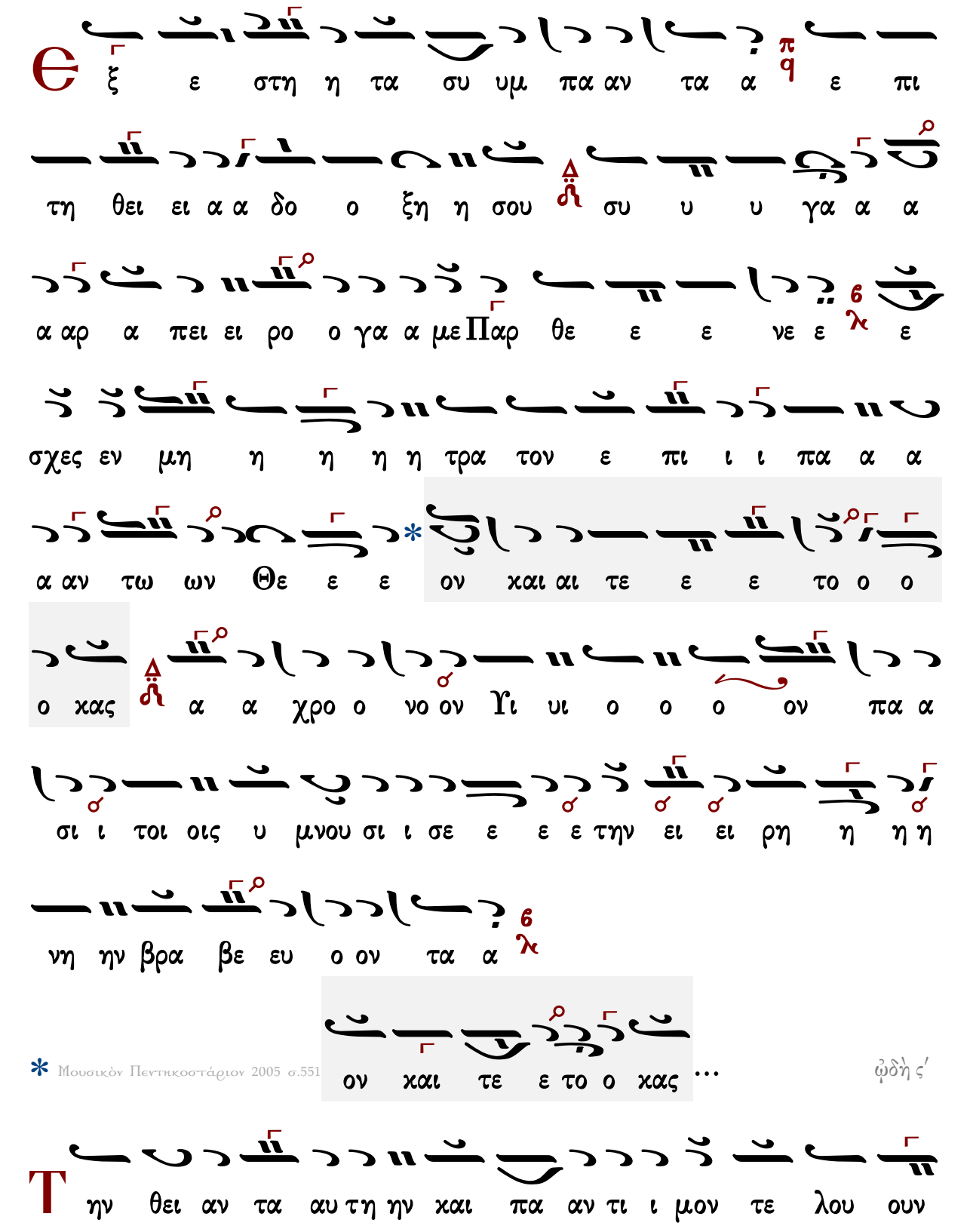

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ᾠδὴ ς′

τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες τη ης Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν Δ τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον 6 λ υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε π q ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

ᾠδὴ η΄

χαι Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει

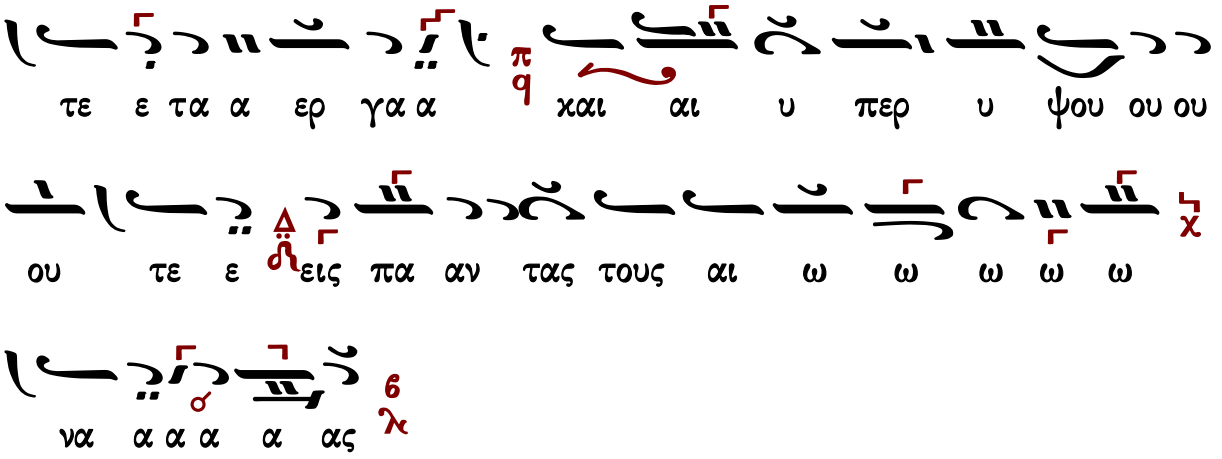

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

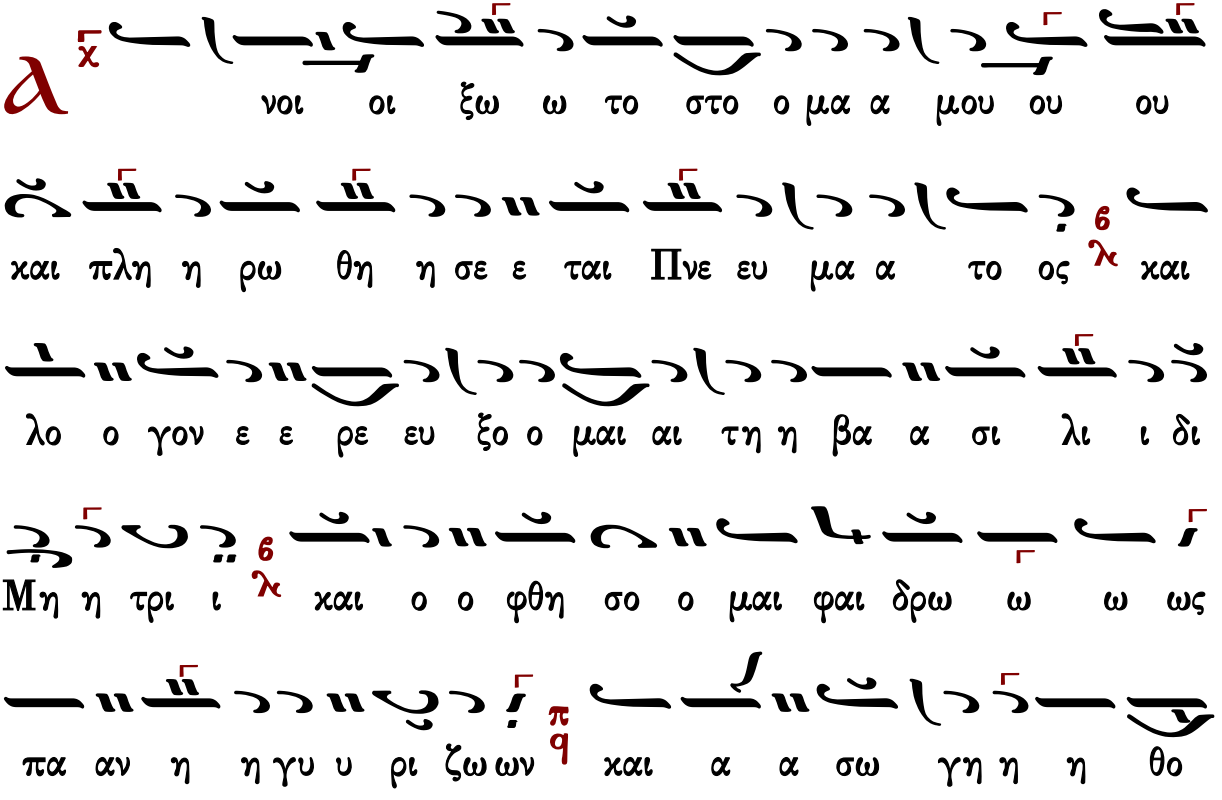

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α
ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε η ζω ω σα χαι αι αι α
φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η
σα α α α αν τα ας πνευ μα τι χο
ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον χαι εν τη η
η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω
ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου
ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε′

ϵ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον και αι τε ε ε το ο ο ο κας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν

τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα

ρα α τον χτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ υ ρι ι ο ον

αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα

α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο χος της

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.502#

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ 6 λ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ 6 λ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν 6 λ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα α λυ νο μεν 6 λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

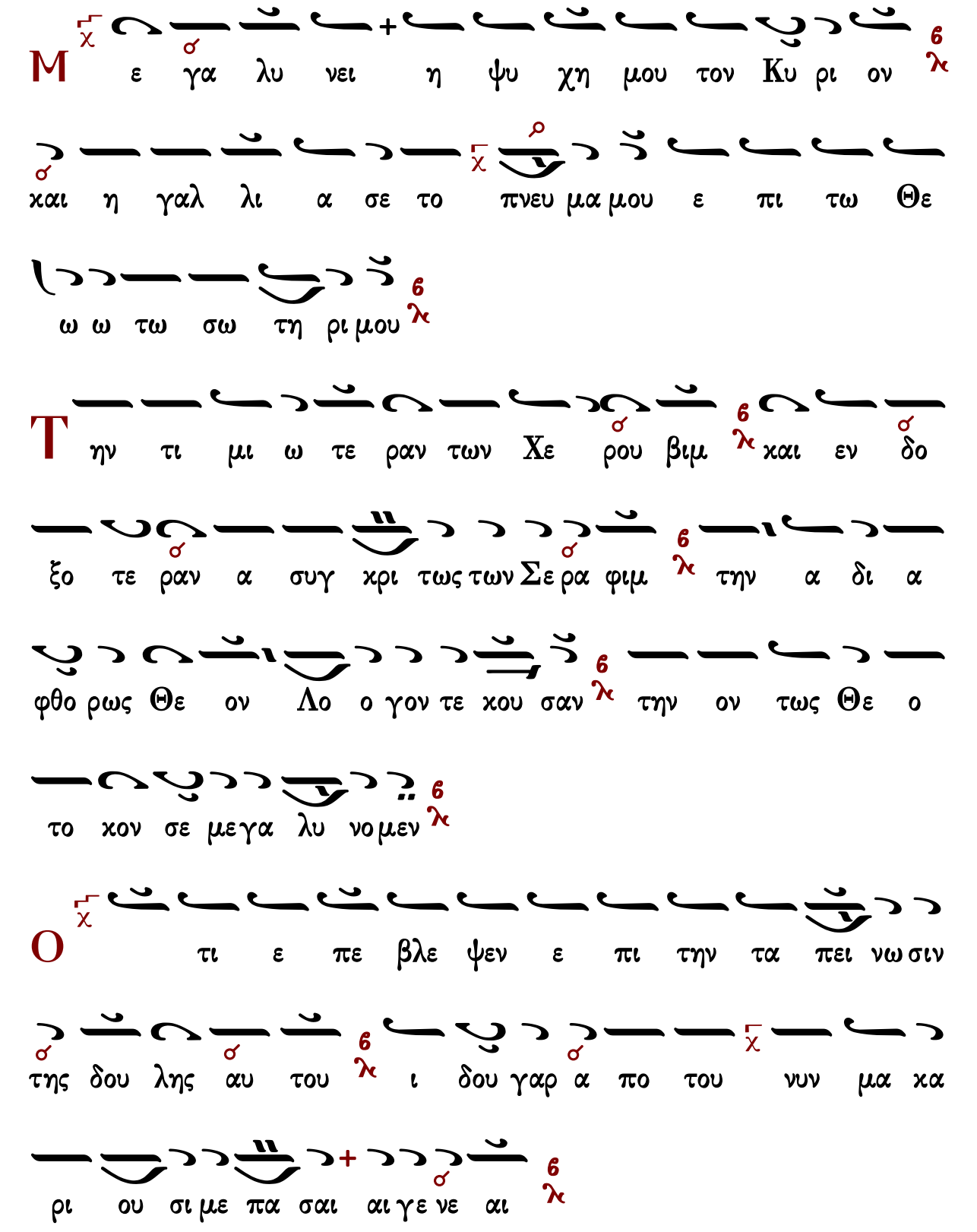
Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

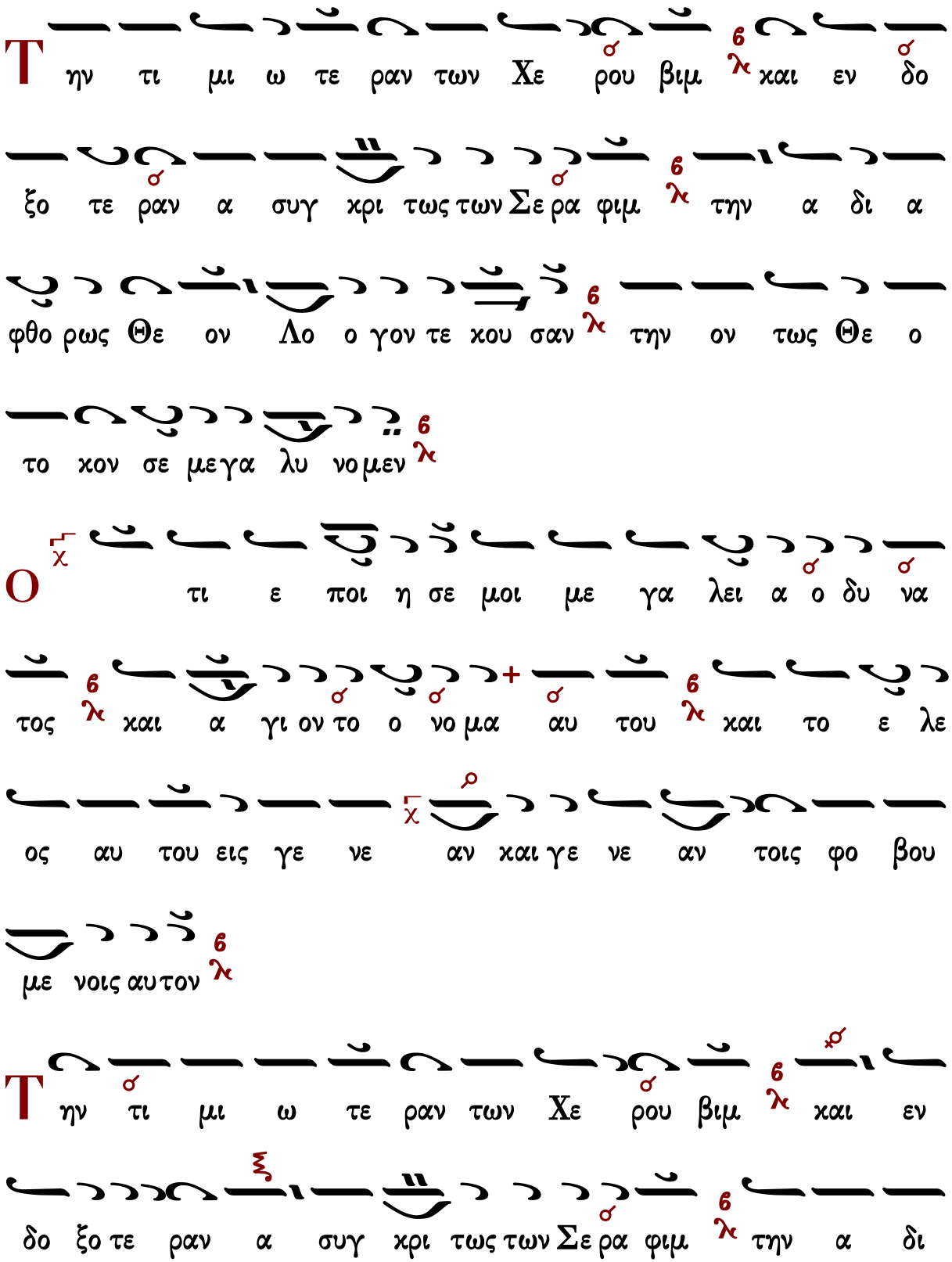
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ6 και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ6 την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν λ6 την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν λ6
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος λ6 και α γι ον το ο νο μα αυ του λ6 και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον λ6
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ6 και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ6 την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν 6 λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν 6 λ

Є χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του 6 λ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

καρ δι ας αυ των 6 λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ 6 λ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ 6 λ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν 6 λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν 6 λ

Κ χ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

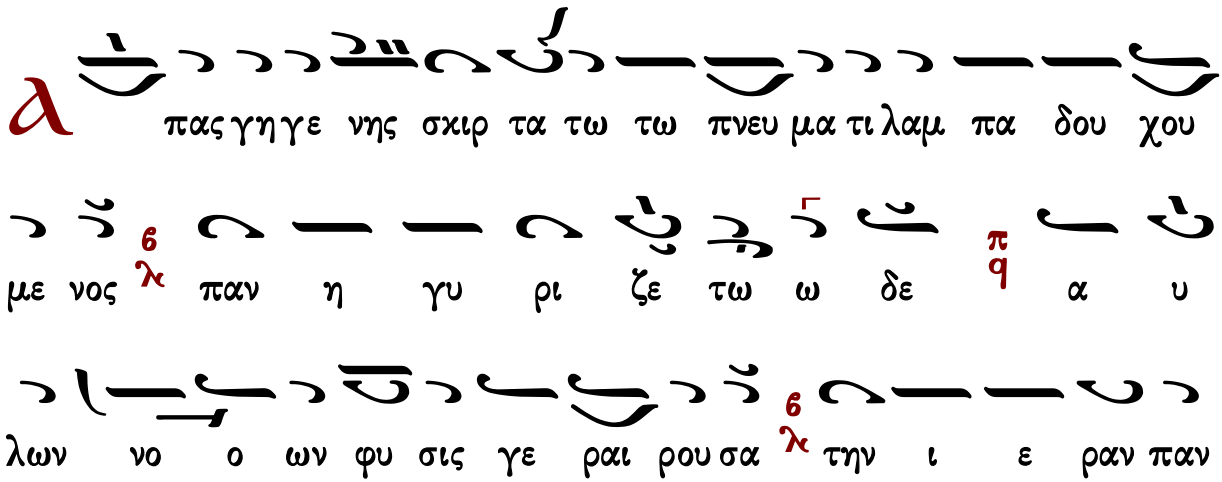

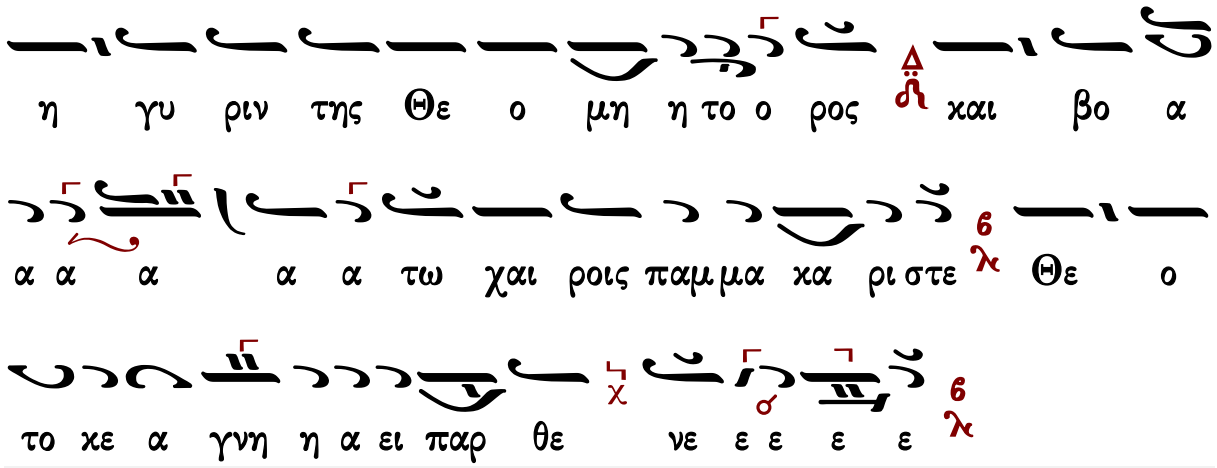

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

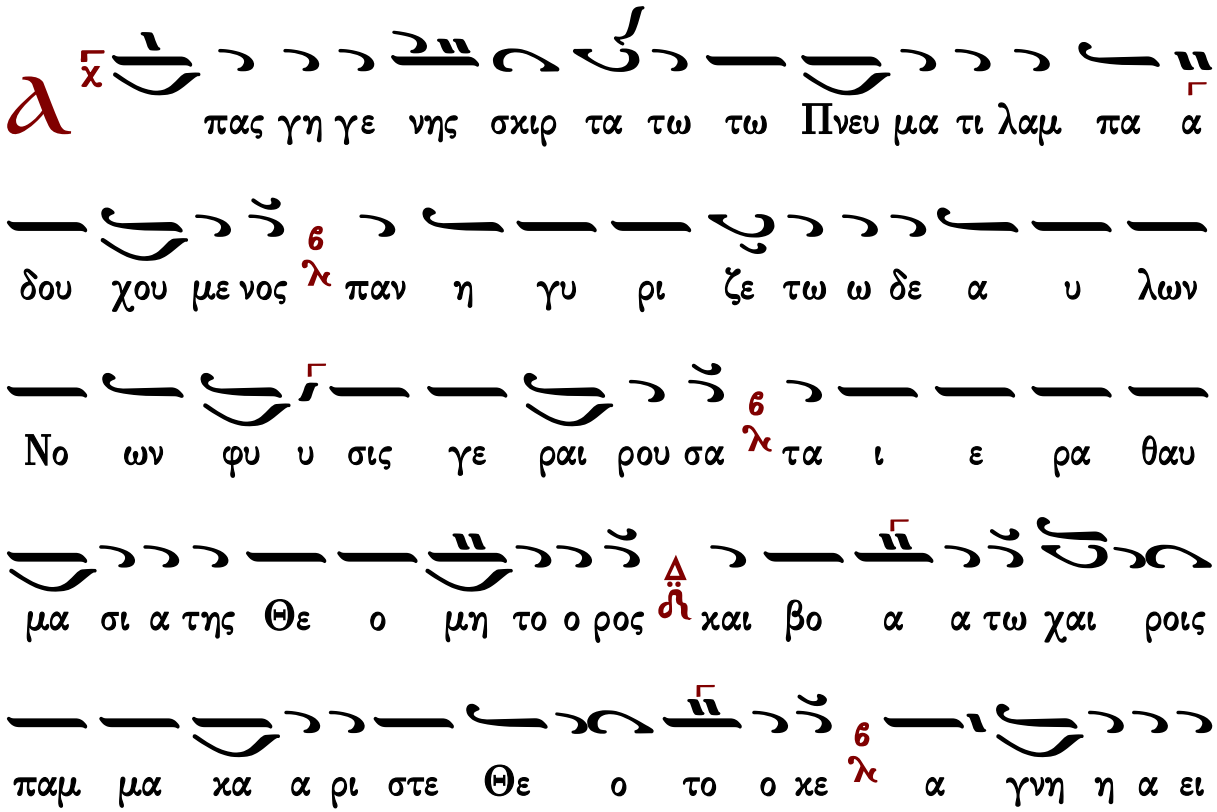

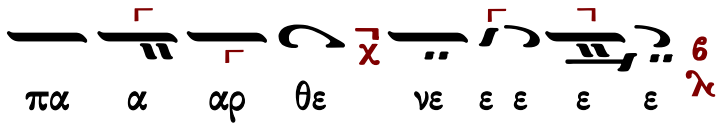

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

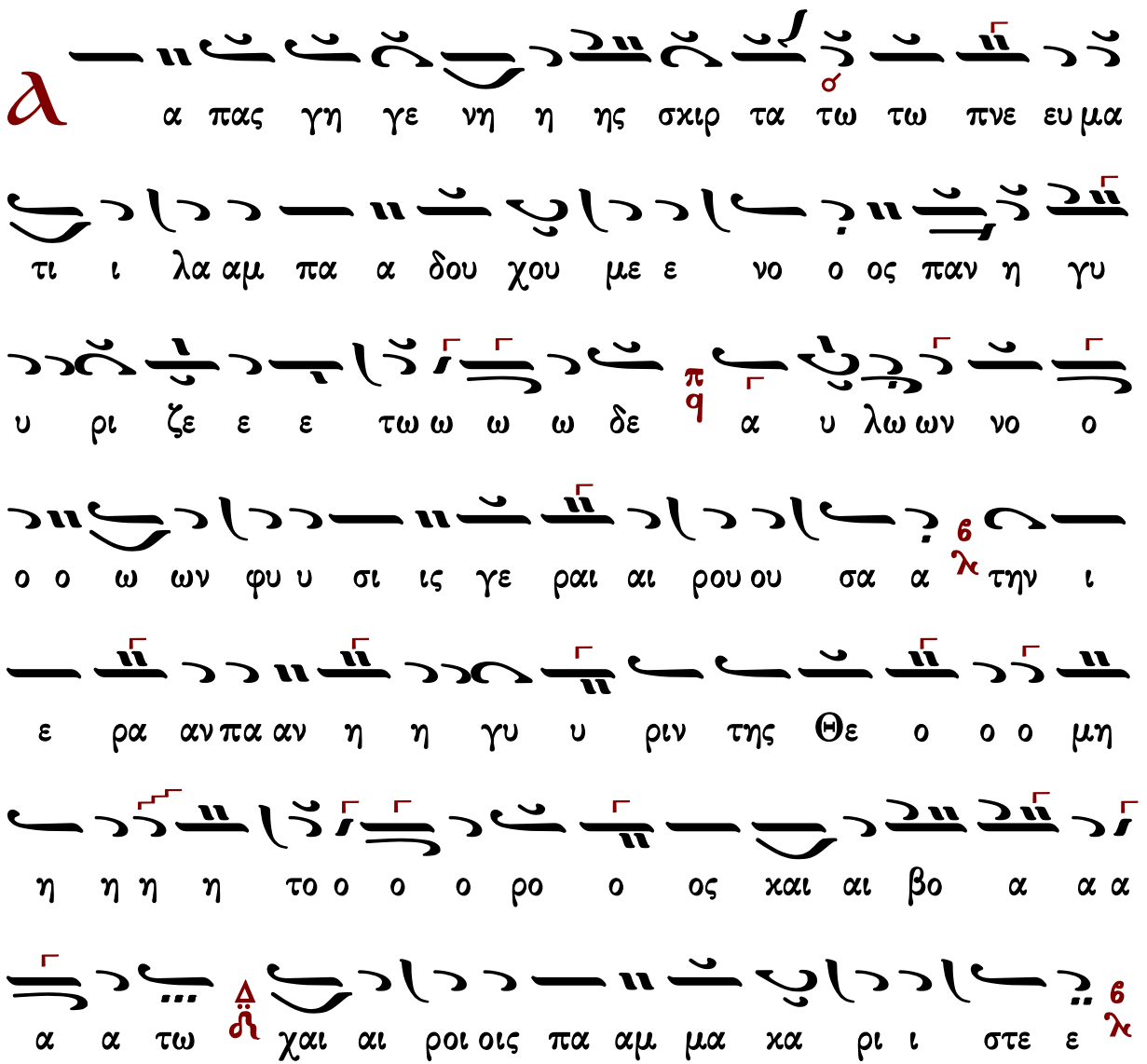

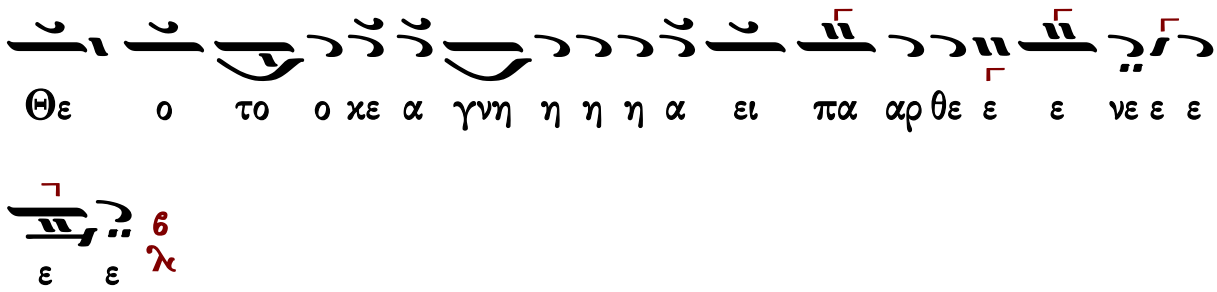

Ἀργὴ (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

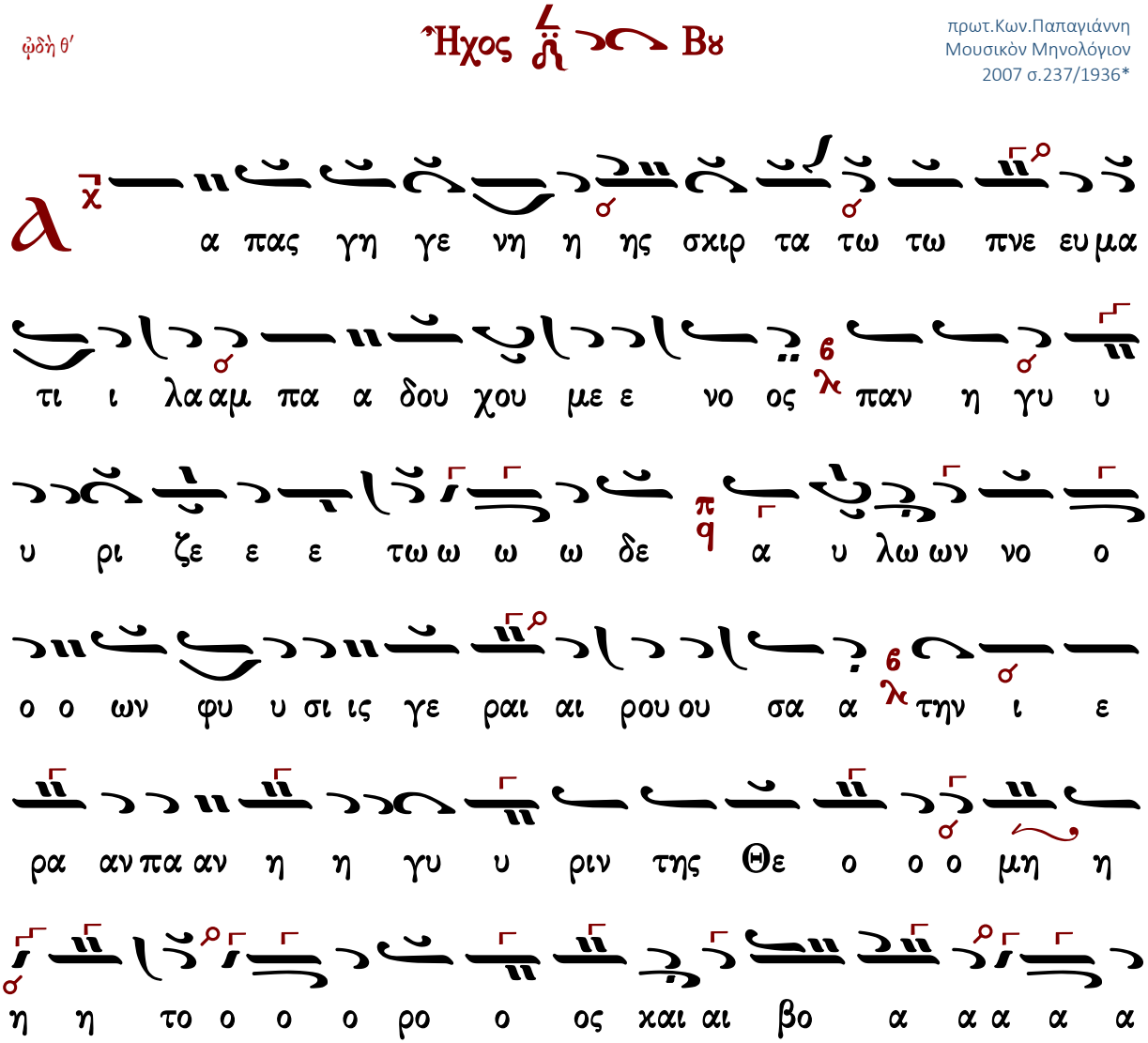

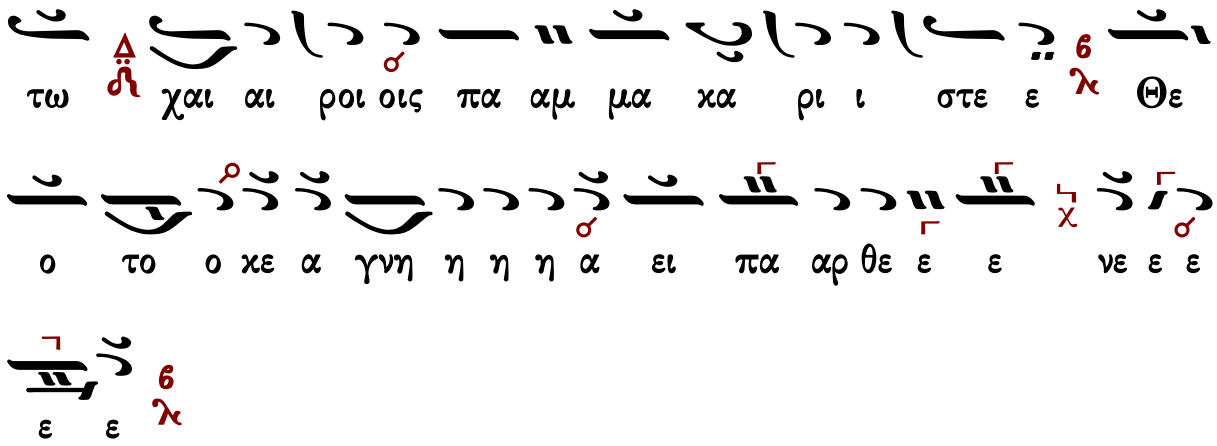

Ἀργὴ (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

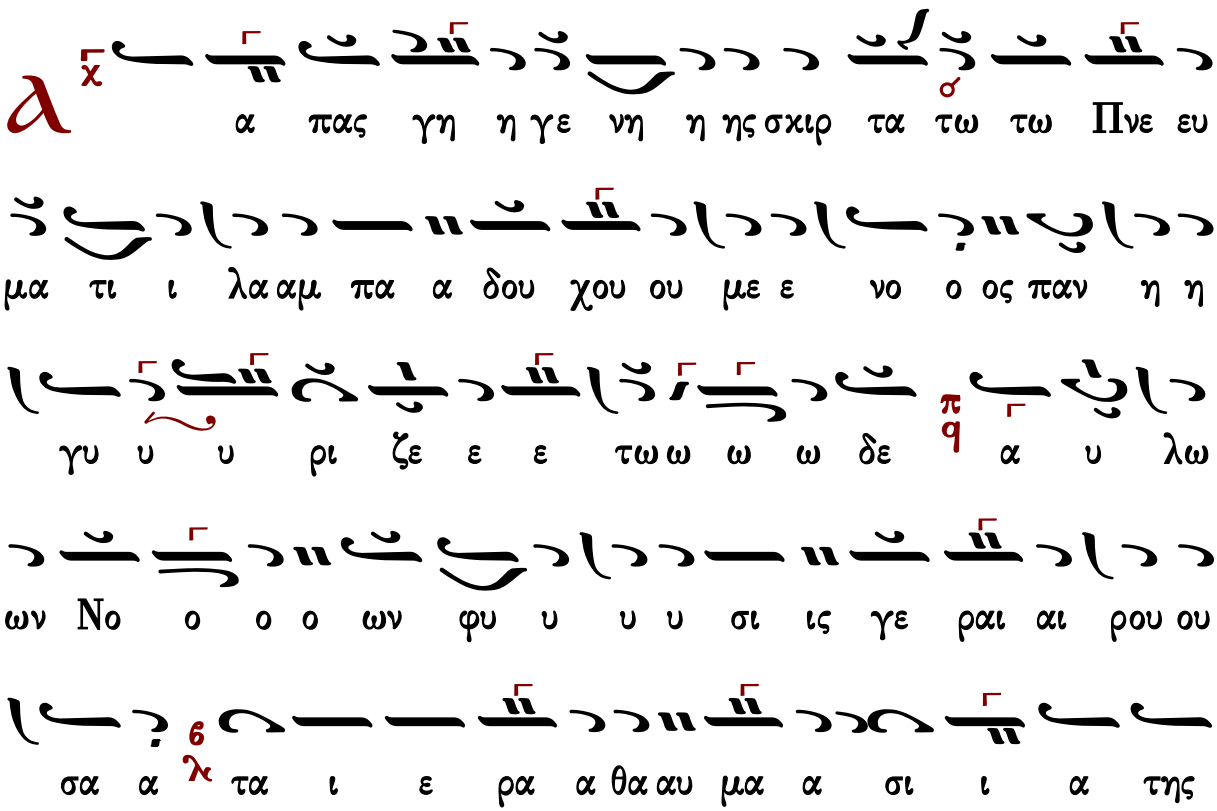

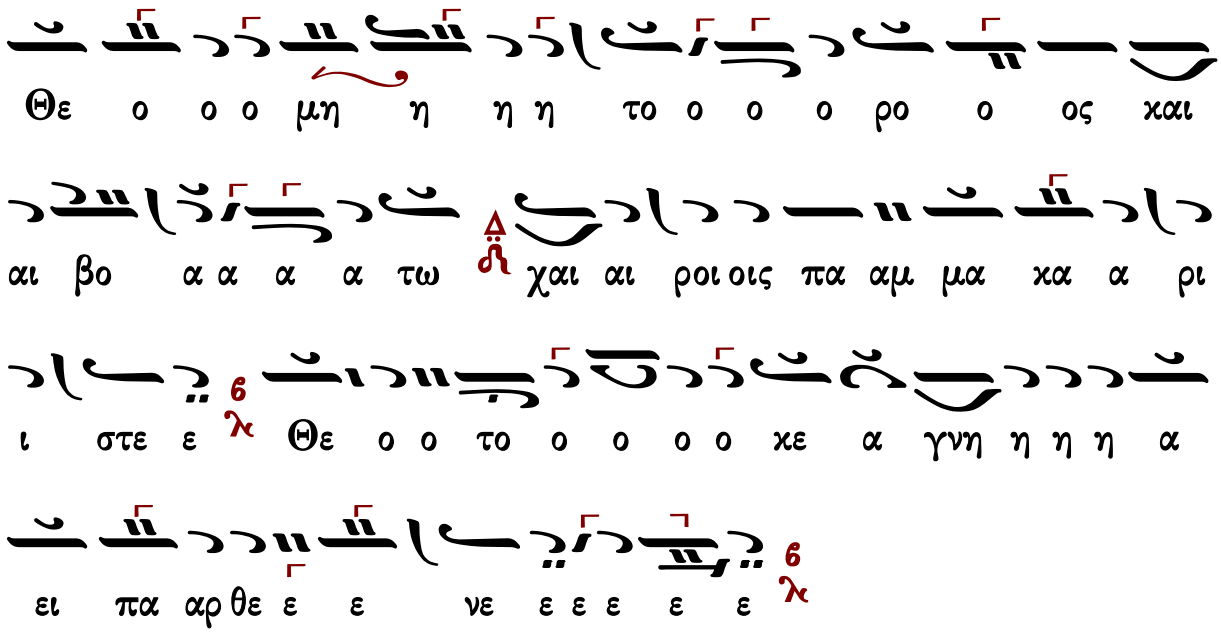

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.124/571*

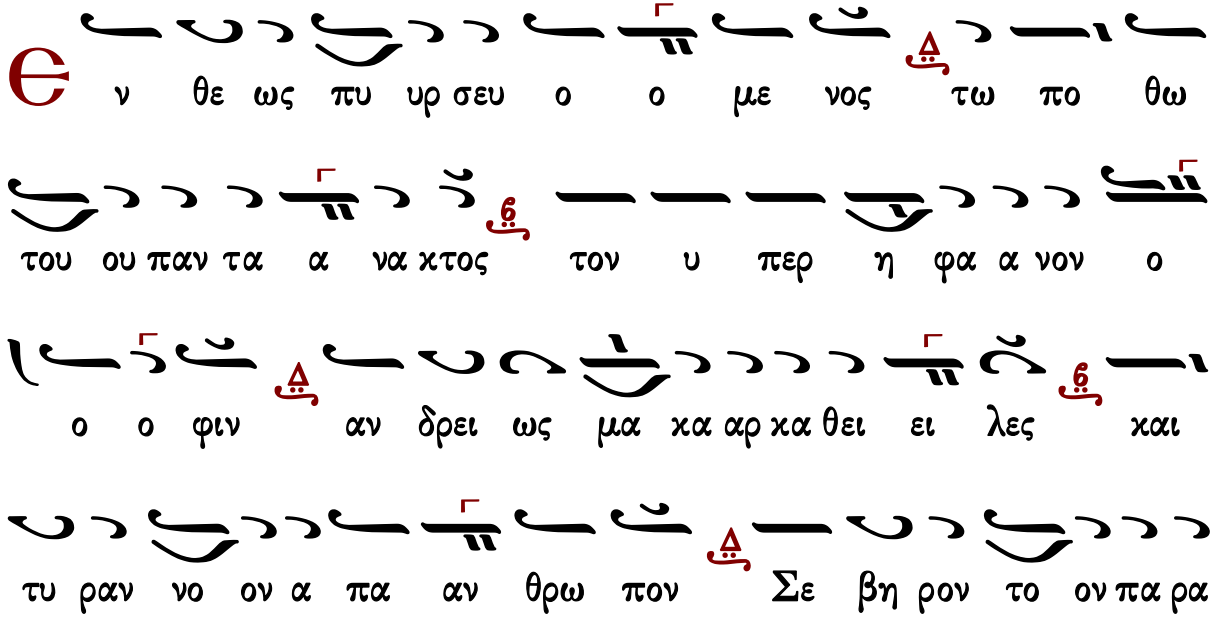

α φρο να η λεγ ξας ω ω Χα ρα α λαμ πες και

τον μι σθον ε ε χο μι ι σω πα ρα του παν τω ων

Δε σπο ο του ου

Θεοτοκίον

Μα ρι α χα α τα φυ υ γι ον χρι στι α

νω ων το κα αυ χη μα φυ λατ τε σκε πε ε σους δου

ου ου λους εκ πα σης βλα βη ης α τρω ω τους

κιν δυ νων τ᾽ε εξ ε λου ου η μας τους πο θω ε ευ

φη μου ουν τας σε και πα σης πε ε ρι στα α σε ως

ταις σαις πρε σβει αι αις χρω με ε νη προς τον Υι ον

και αι Θε ο ον σου ου

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος $\frac{\text{ν}}{\text{ϙ}}$ **Πα**

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον $\frac{\text{π}}{\text{ϙ}}$ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου ου

ρα α νων ηαι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις $\frac{\text{π}}{\text{ϙ}}$ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω $\frac{\text{π}}{\text{ϙ}}$

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πα σαι + αι δυ να α μει εις α αυ του ου ηοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω $\frac{\text{π}}{\text{ϙ}}$

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.523*

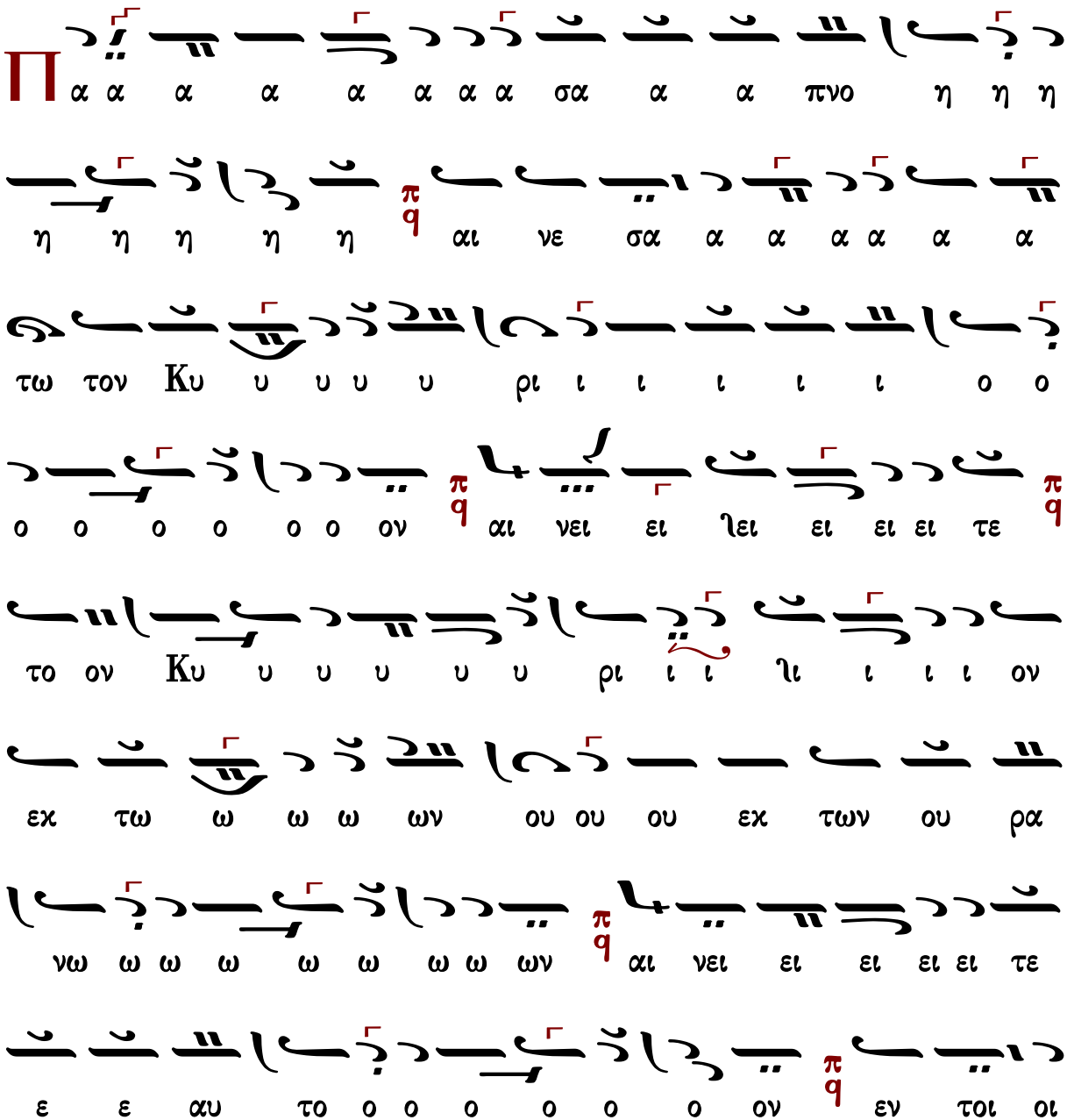

ι ι ι ι ι ψι υ υ υ υ ις ιο ιο ιο
στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οις σοι οι πρε ε ε
ε ε με ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω
ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω
ω ω ω π q
α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ
το ο ο ο ο ο ο ο ον π q πα α α α α α αν
τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε με ε ε ε
λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

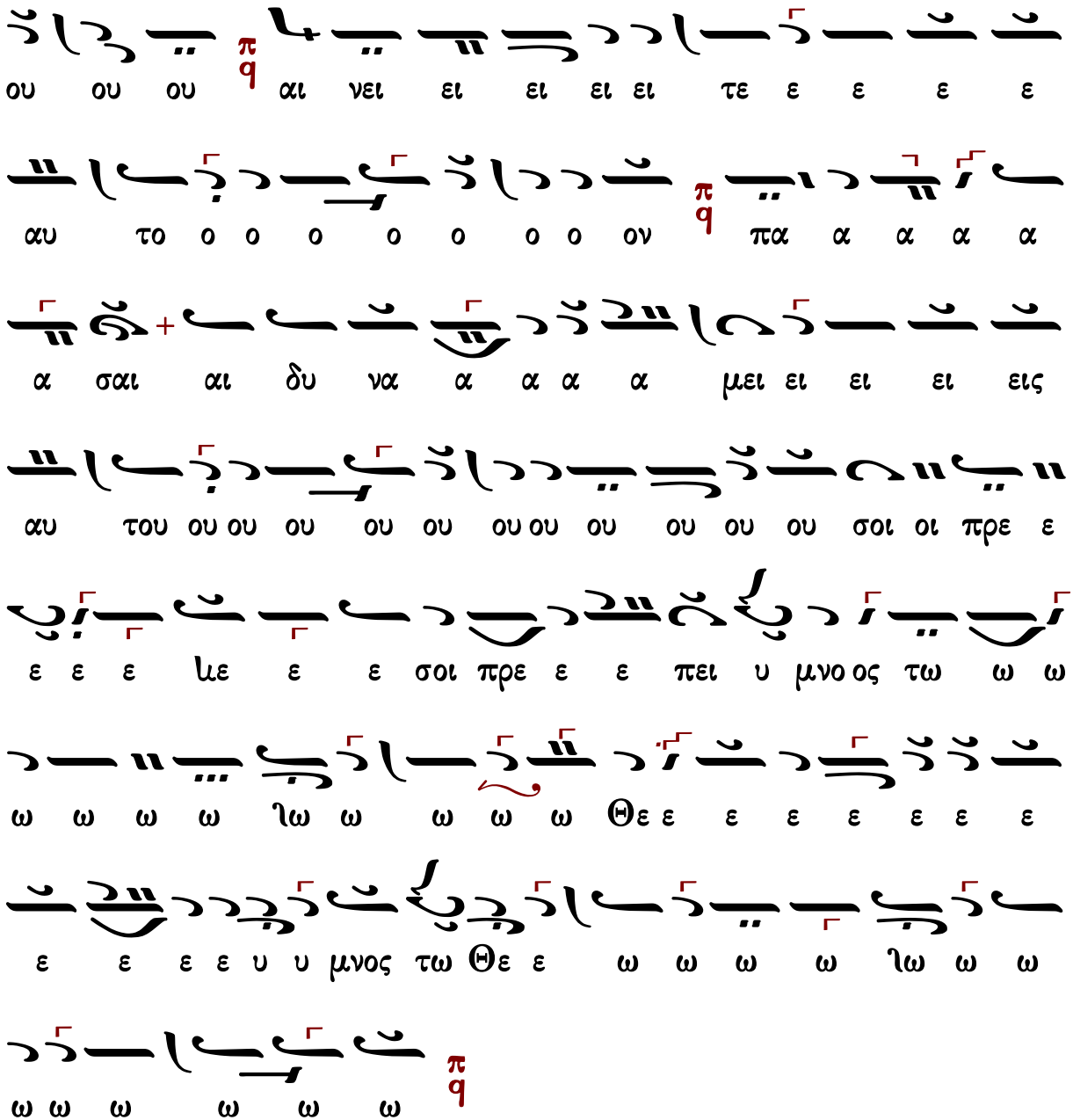

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

Π

α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π/q

α

ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του π/q αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου ϩσοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π/q

Ἦχος 𝍸 Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον πq αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ω ων ου ρα α νω ων ηq αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις πq σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω πq

α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του πq αι νει ει ει

ει ει τε α αυ τον ηq πα σαι αι δυ να α α μεις α

αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

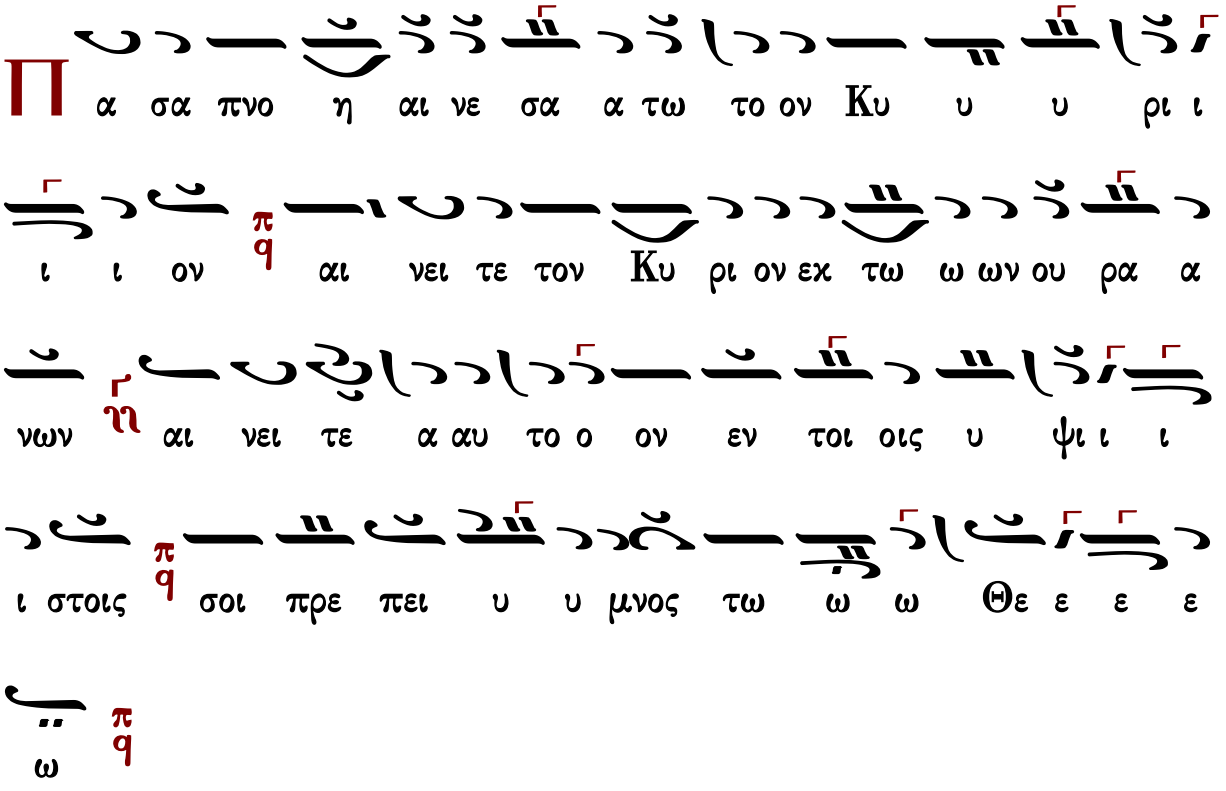

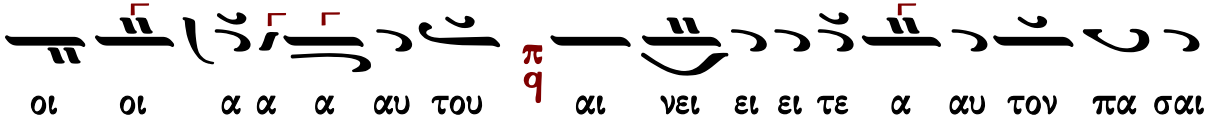

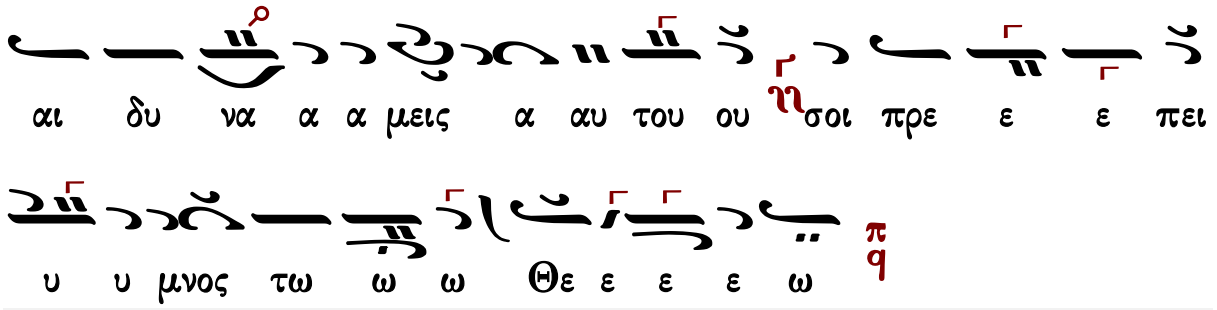

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

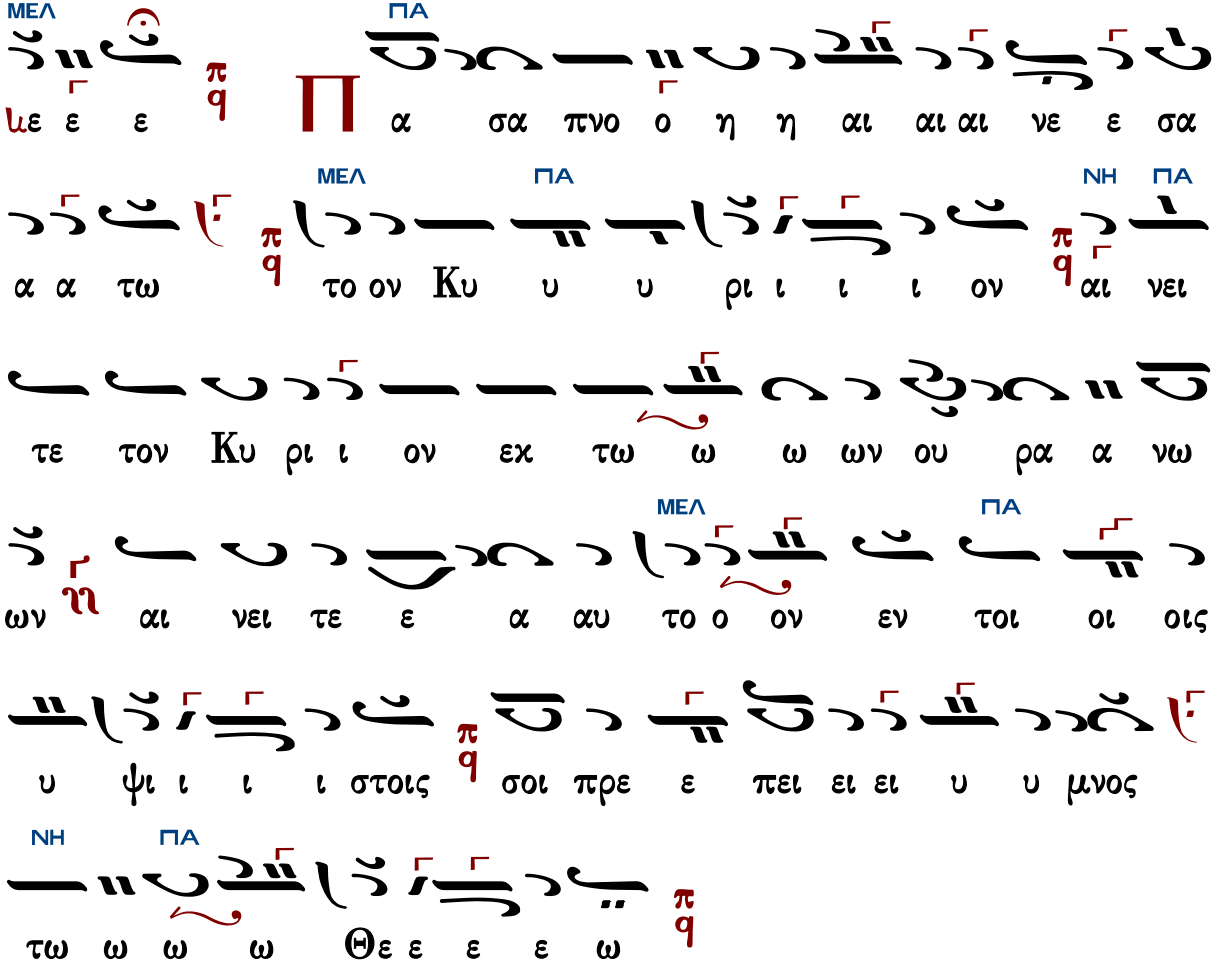

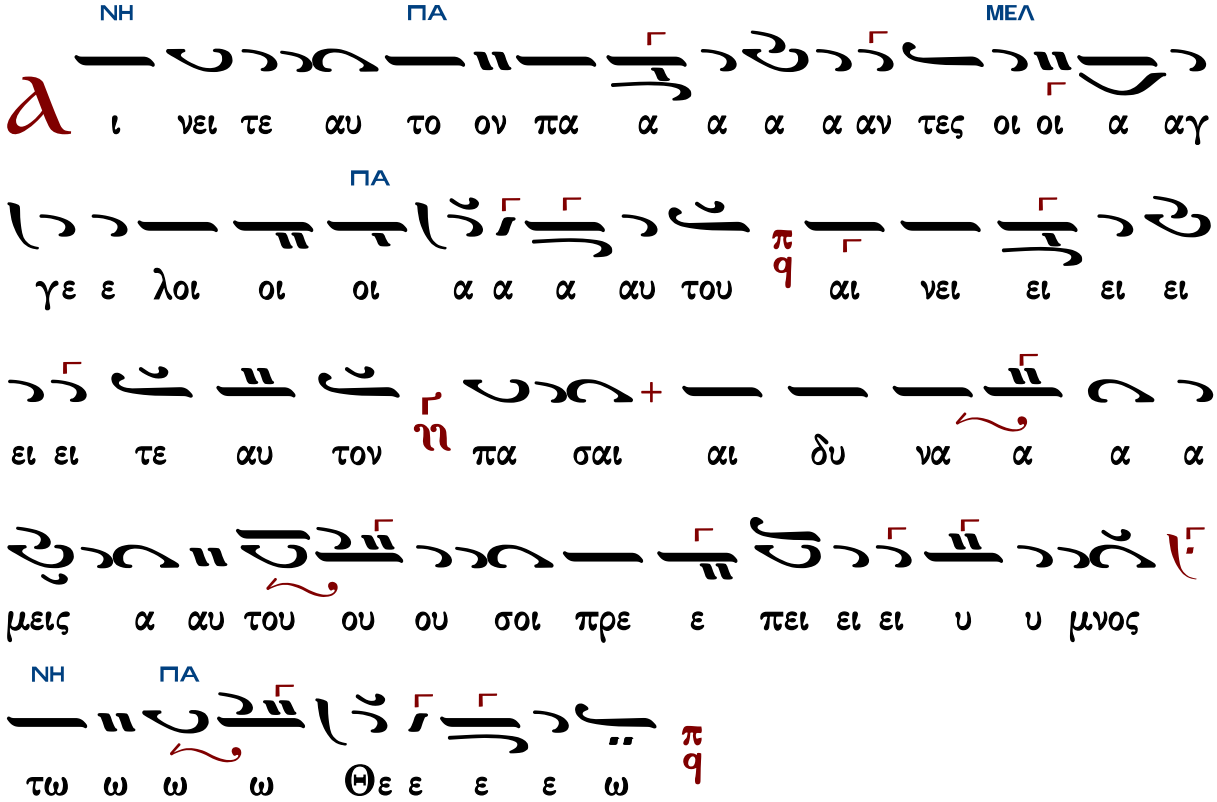

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

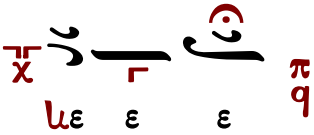

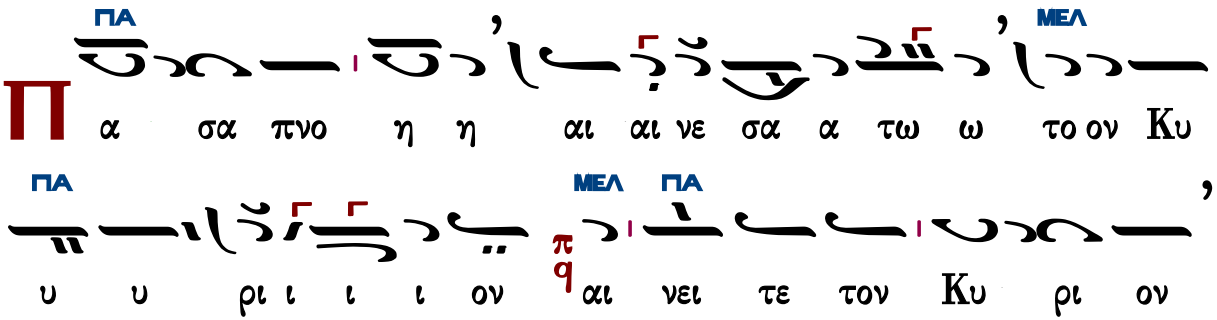

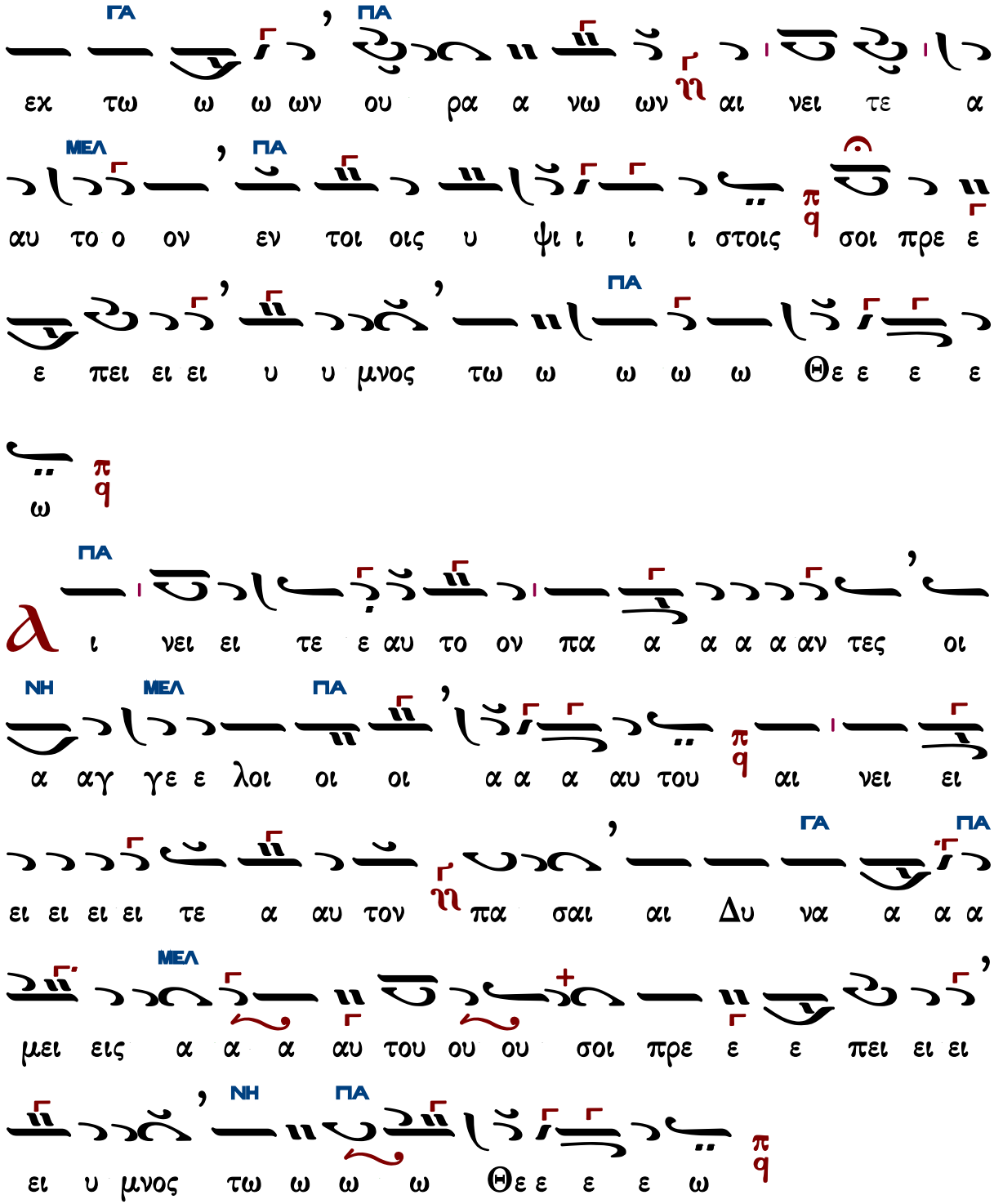

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη αι

νει ει τε αυ τον πα αν τα τα α στρα και τοφως

α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων

και το υ υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν

ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και

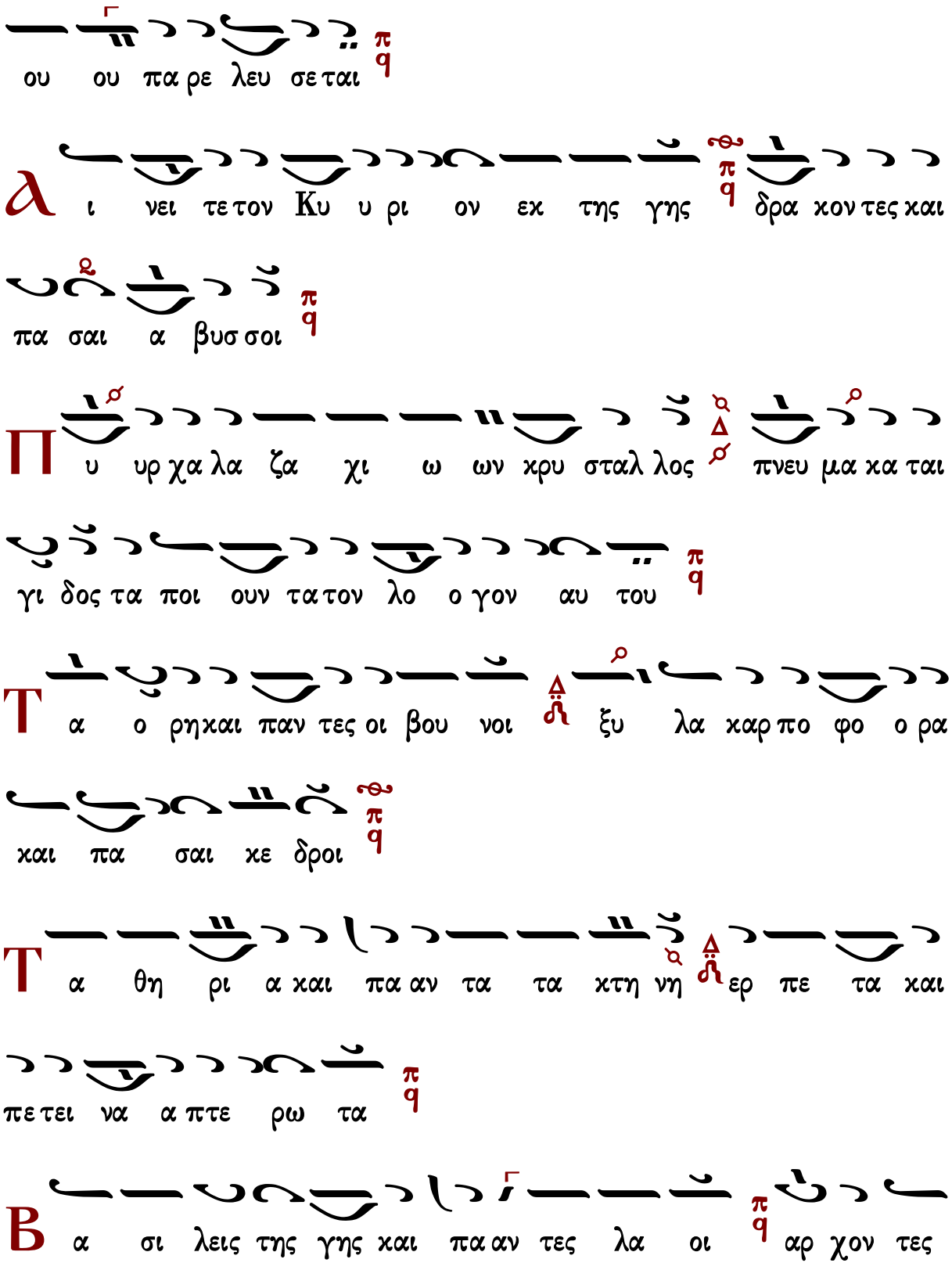
ου ου παρε λευ σε ται
λ ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του
Τ α ο ρηκαι παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

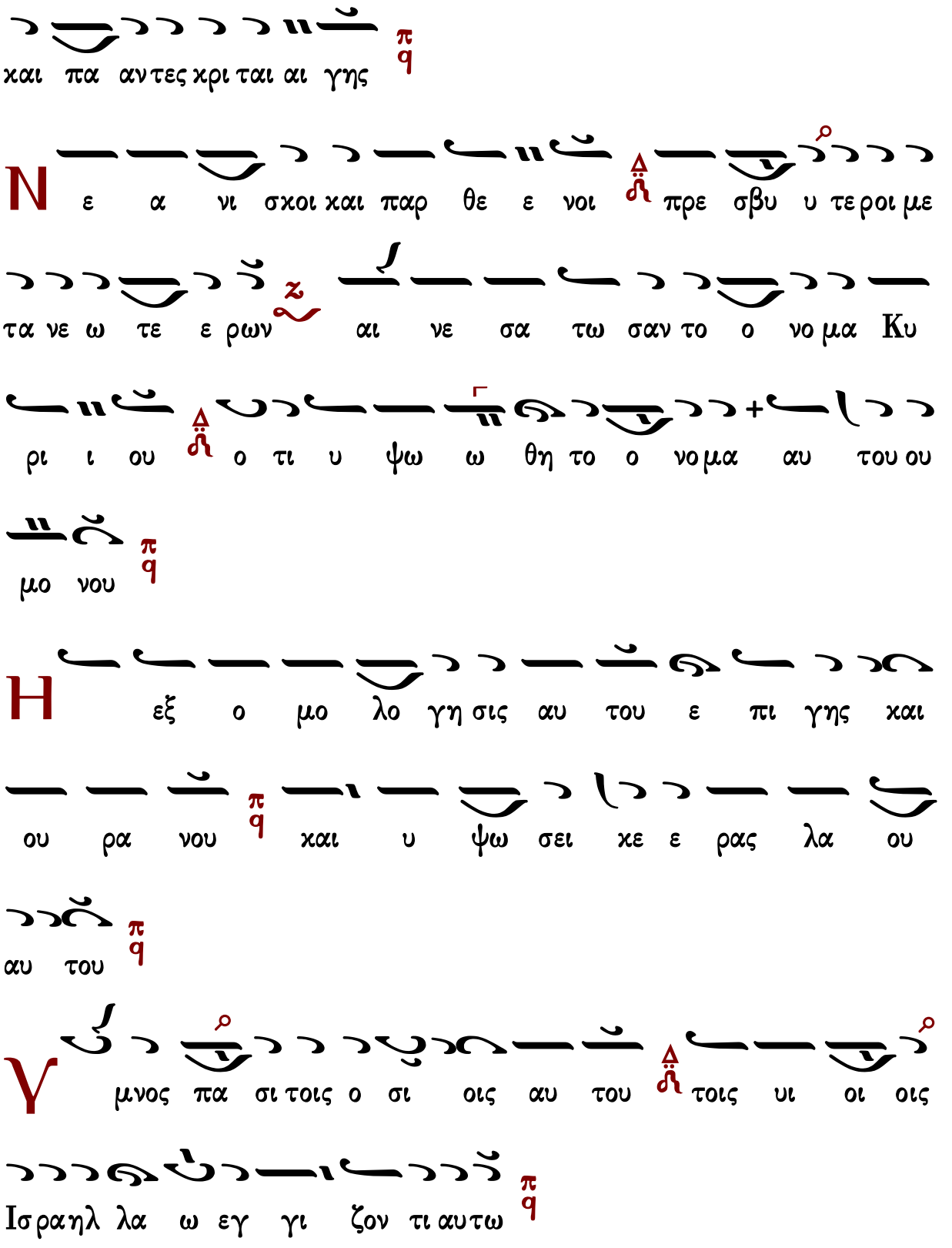
και πα αν τες χρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου
μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου
αυ του
Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των

ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

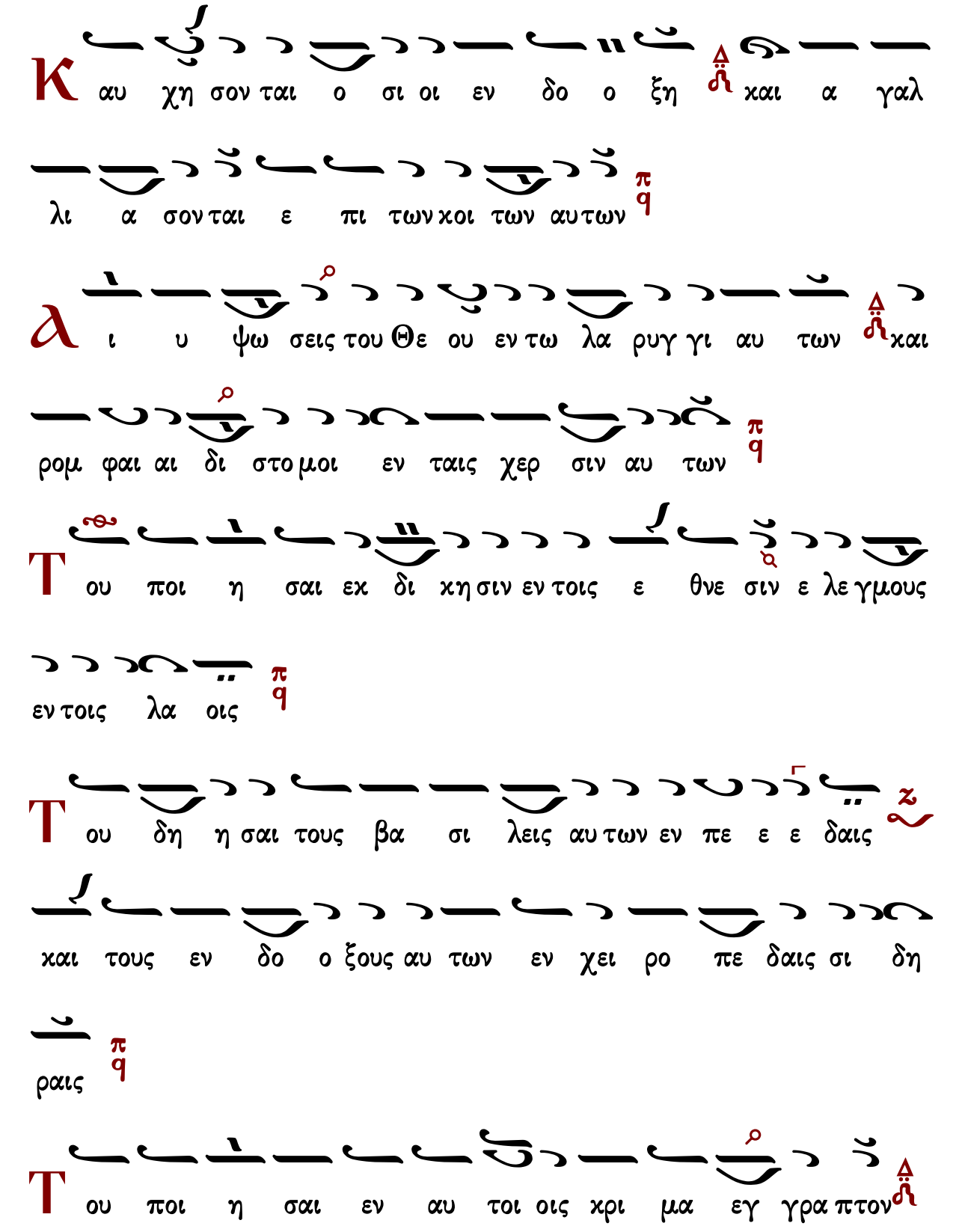
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των χοι των αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις
Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον

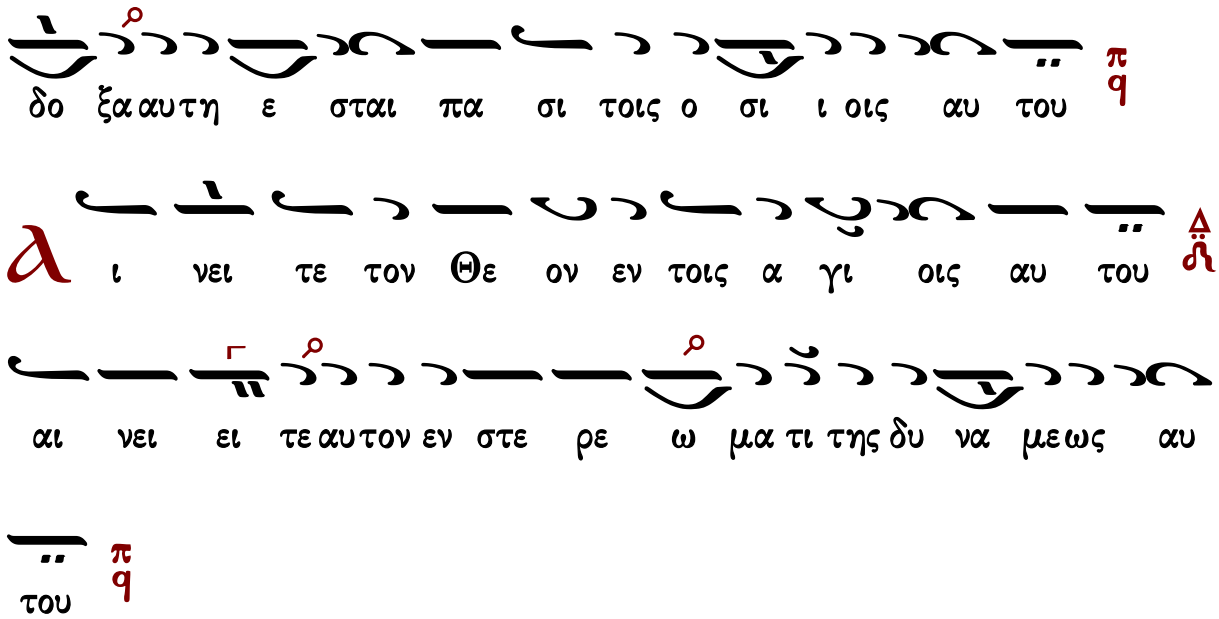

Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.223*

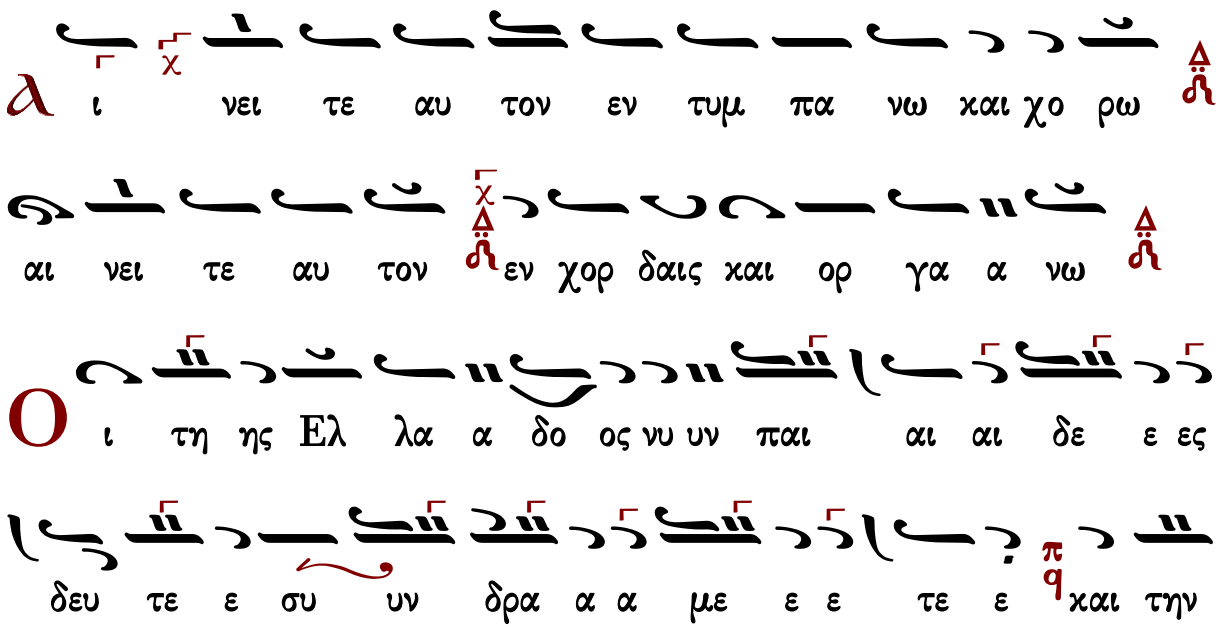

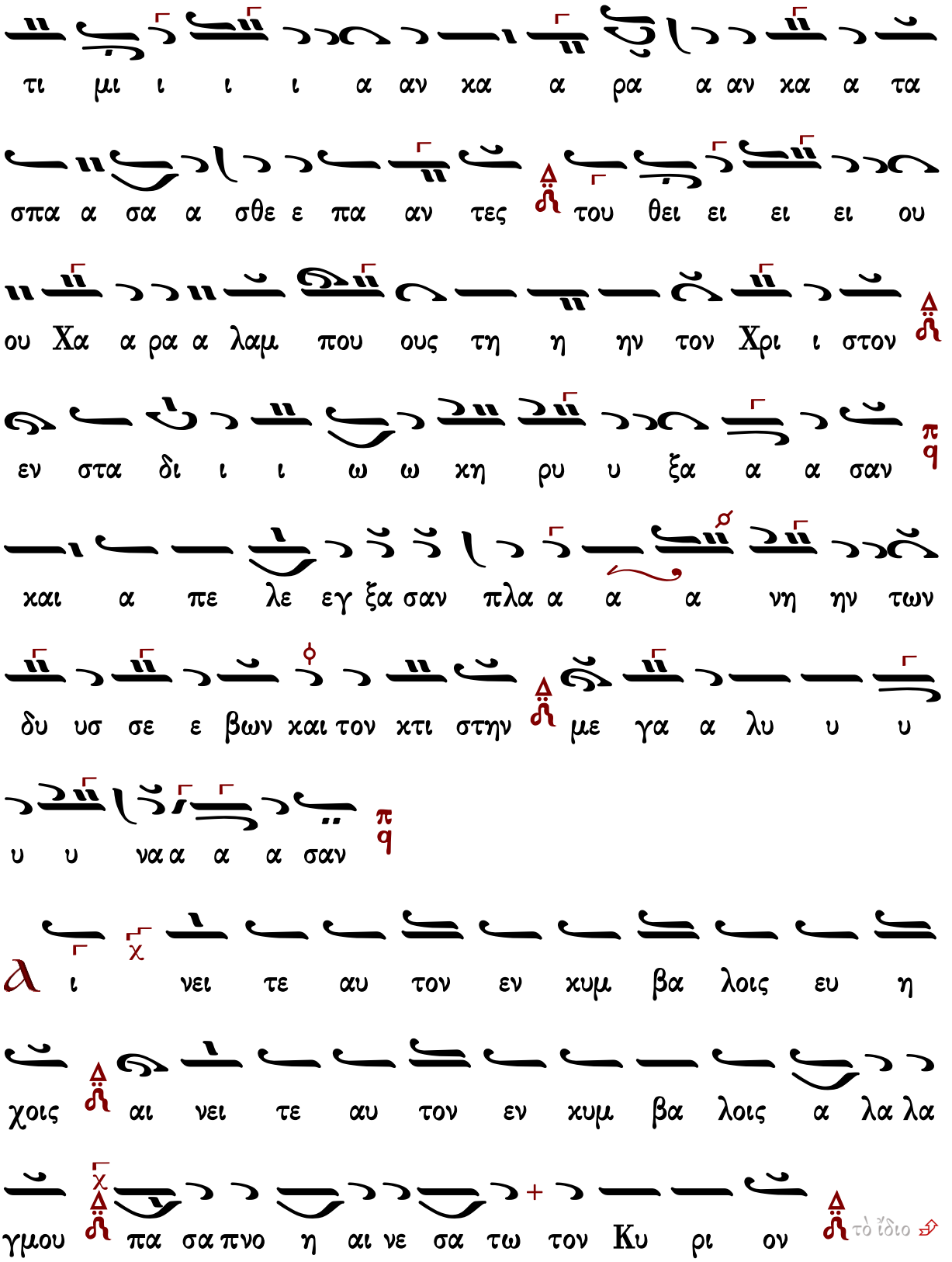
τι μι ι ι ι α αν κα α ρα α αν κα α τα
σπα α σα α σθε ε πα αν τες του θει ει ει ει ου
ου Χα α ρα α λαμ που ους τη η ην τον Χρι ι στον
εν στα δι ι ι ω ω κη ρυ υ ξα α α σαν
και α πε λε εγ ξα σαν πλα α α α νη ην των
δυ υσ σε ε βων και τον κτι στην με γα α λυ υ υ
υ υ να α α α σαν
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
τὸ ἴδιο

Δ ι χαι ος ως φοι νιξ αν θη σει χαι ω σει
χε δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται
Τ οις ου ου ρα νι ι οι οις α αγ γε ε ε λοι οι οις
νυν συ υν η η ρι ι ι θμη η η σαι αι χαι πα
ρε στω ω ω ως Τρι ι α α δι ι ι τη η α
γι ι α α τρι ισ μα α καρ αυ τη η η ην κα
α θι ι κε ε τευ εις υ πε ε ε ερ η η μων
των εν πι ι ι στει ει τι μω ων τω ω ων σου
την παν σε βα α σμι ον κα α α α ρα αν χαι τω

ων δει ει νων αι του με νων α πο ο λυ υ υ υ

υ τρω ω ω ω σιν

Τ οις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σεν ο Κυ ρι ος παν τα τα θε λη μα τα αυ

του εν αυ τοις

Λ αμ προ ο φα νη ης και αι πα αν ε ε εν δο ο ο

ξος α α να α τε ε ε τα α αλ κε εν εν τη

Ελ λα α α α δι ι πα α ση η η η η παν

ε ε ο ορ το ος μνη η μη του θει ει ει ει ου

ου Χα α ρα α λαμ πους δι ο ο ο περ λα αμ πρως

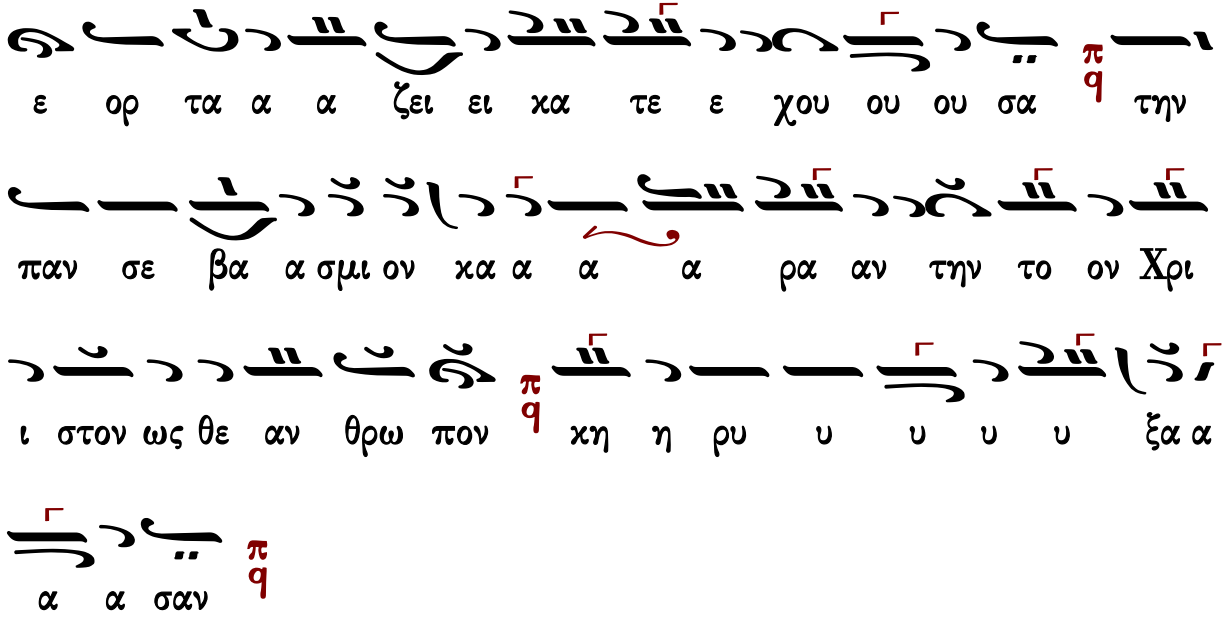

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.125/572*

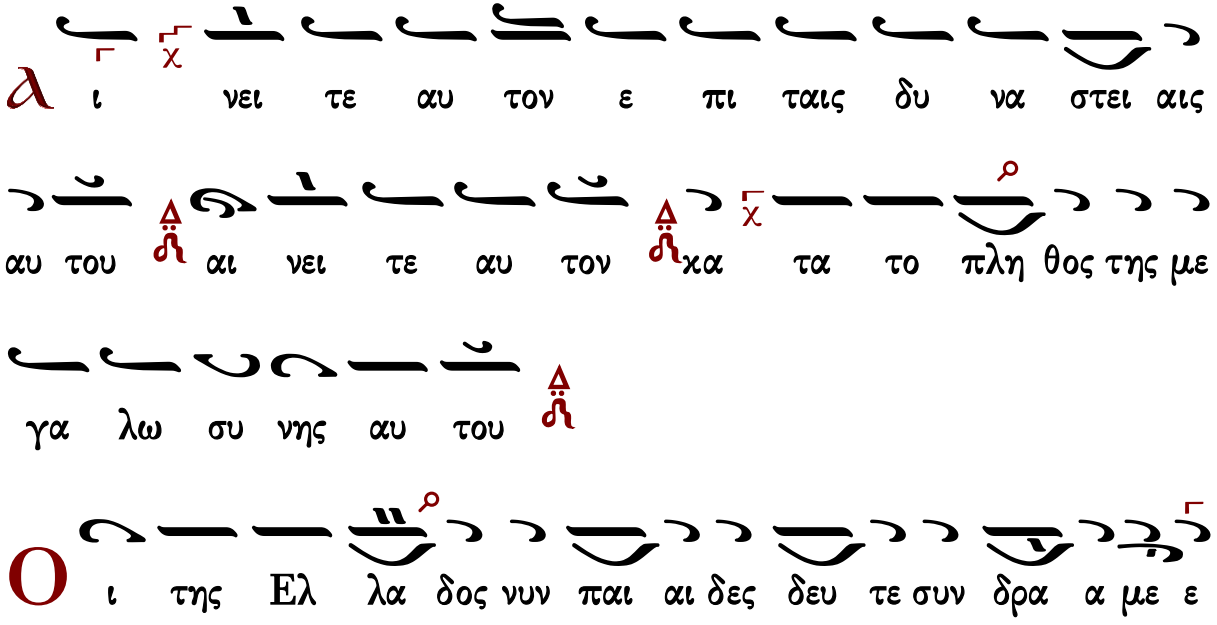

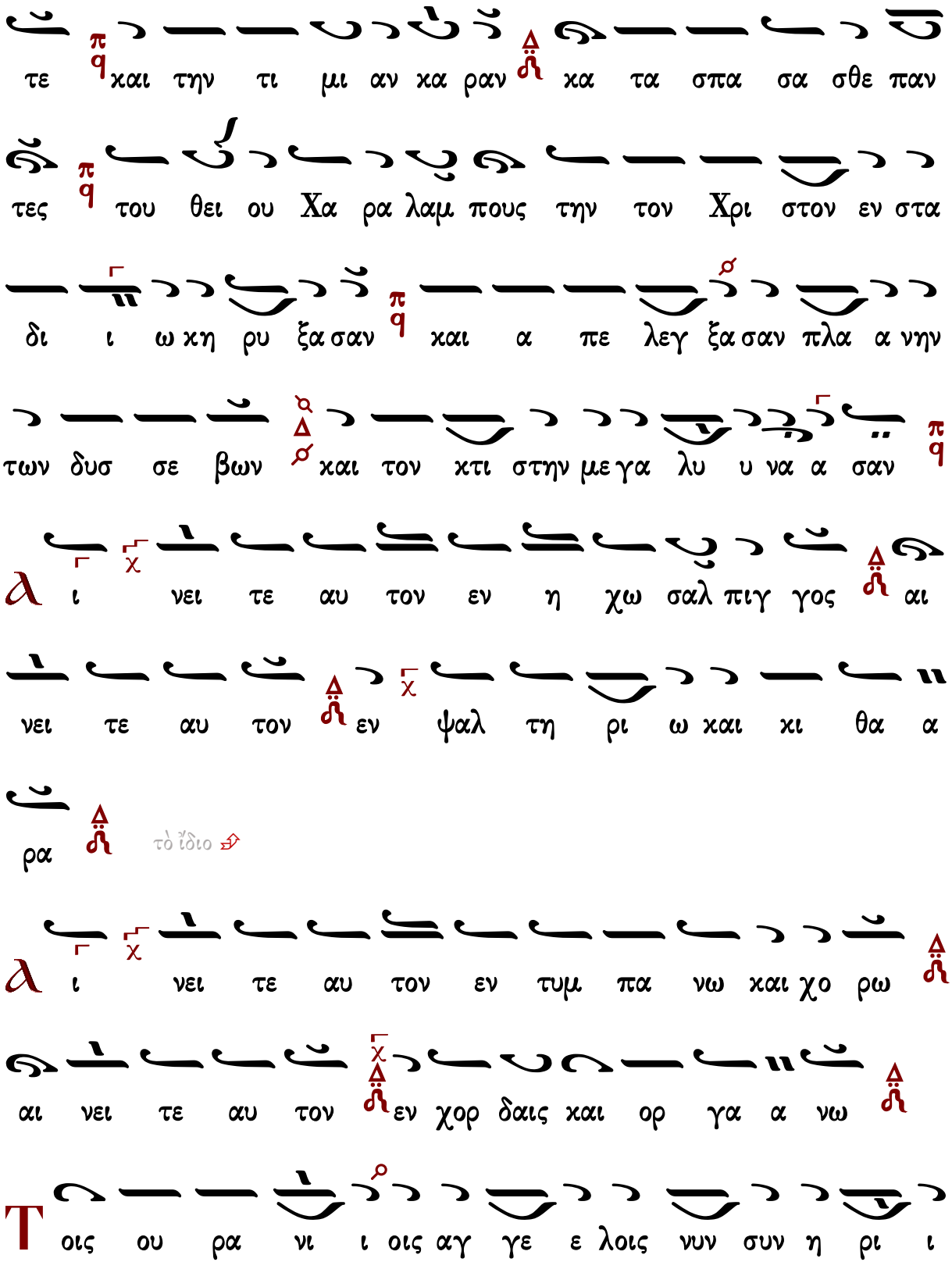
τε και την τι μι αν κα ραν κα τα σπα σα σθε παν
τες του θει ου Χα ρα λαμ πους την τον Χρι στον εν στα
δι ι ω κη ρυ ξα σαν και α πε λεγ ξα σαν πλα α νην
των δυσ σε βων και τον κτι στην με γα λυ υ να α σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω
οις ου ρα νι ι οις αγ γε ε λοις νυν συν η ρι ι

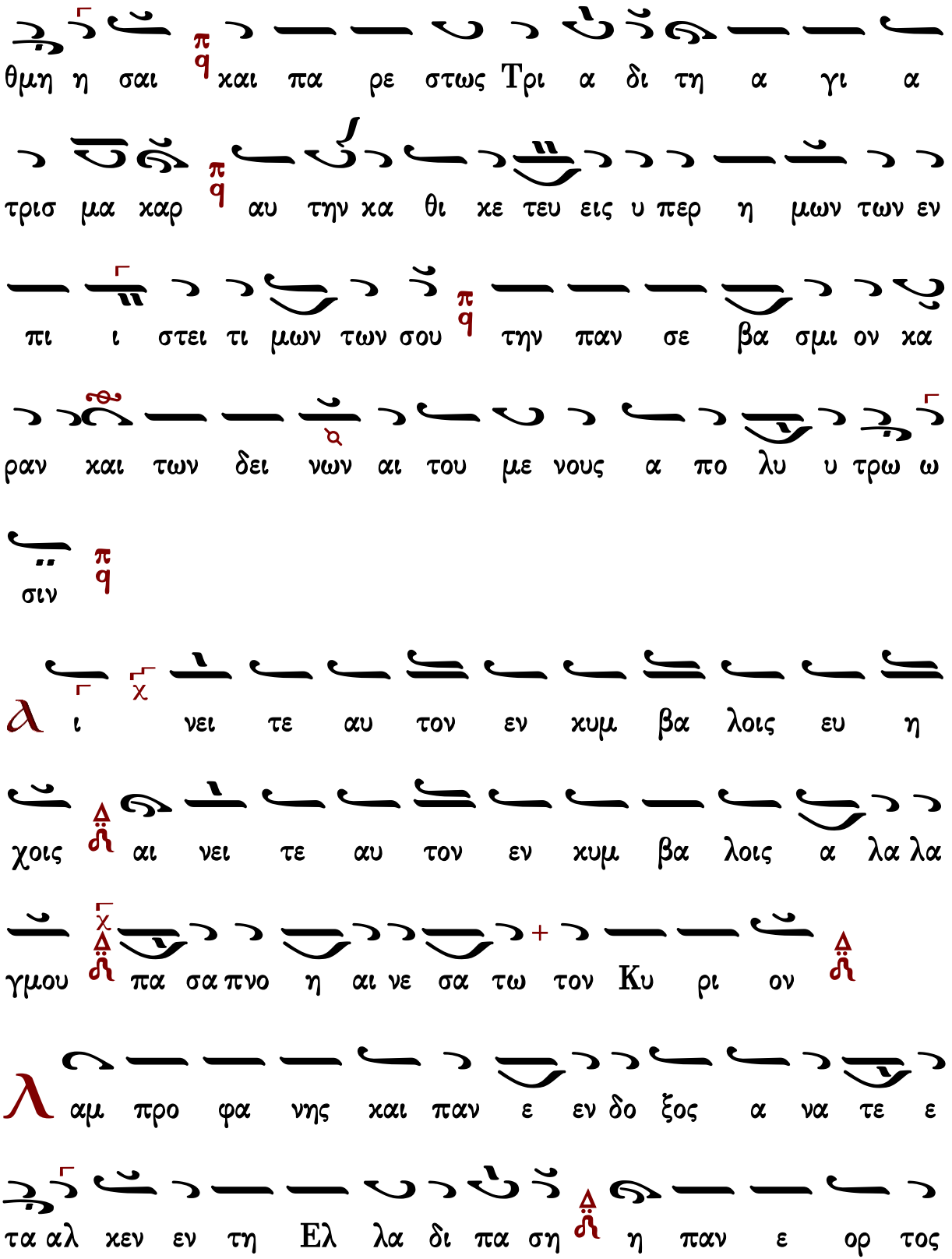
θμη η σαι και πα ρε στως Τρι α δι τη α γι α
τρισ μα καρ αυ την κα θι κε τευ εις υ περ η μων των εν
πι ι στει τι μων των σου την παν σε βα σμι ον κα
ραν και των δει νων αι του με νους α πο λυ υ τρω ω
σιν
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
αμ προ φα νης και παν ε εν δο ξος α να τε ε
τα αλ κεν εν τη Ελ λα δι πα ση η παν ε ορ τος

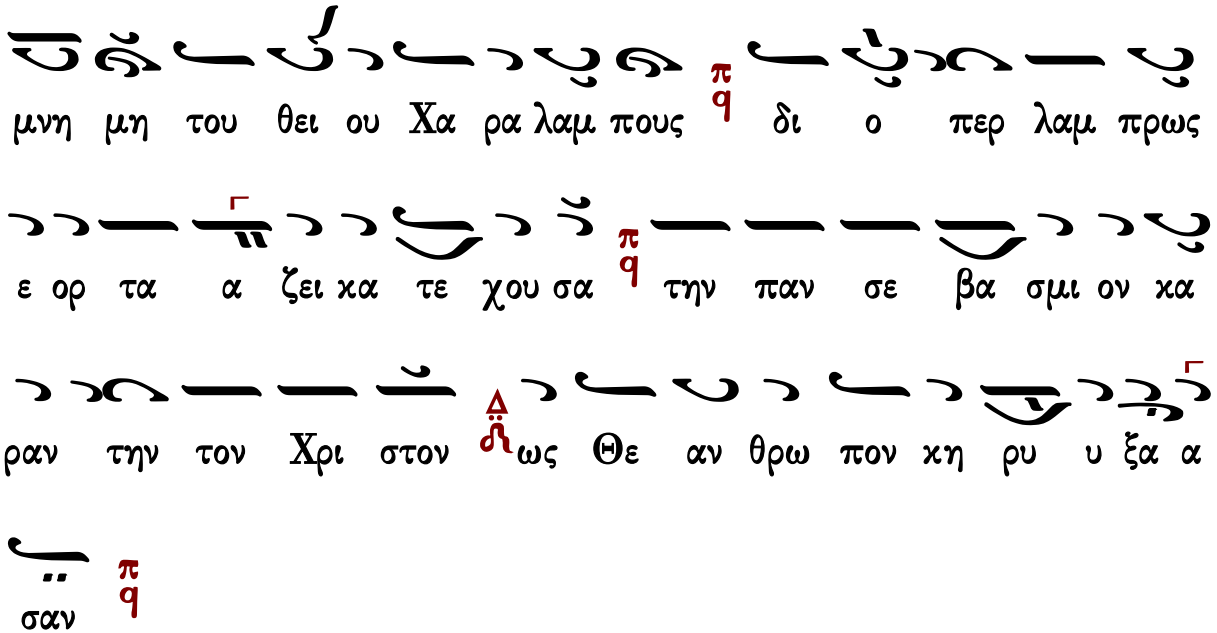

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ ϊ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.169/525*

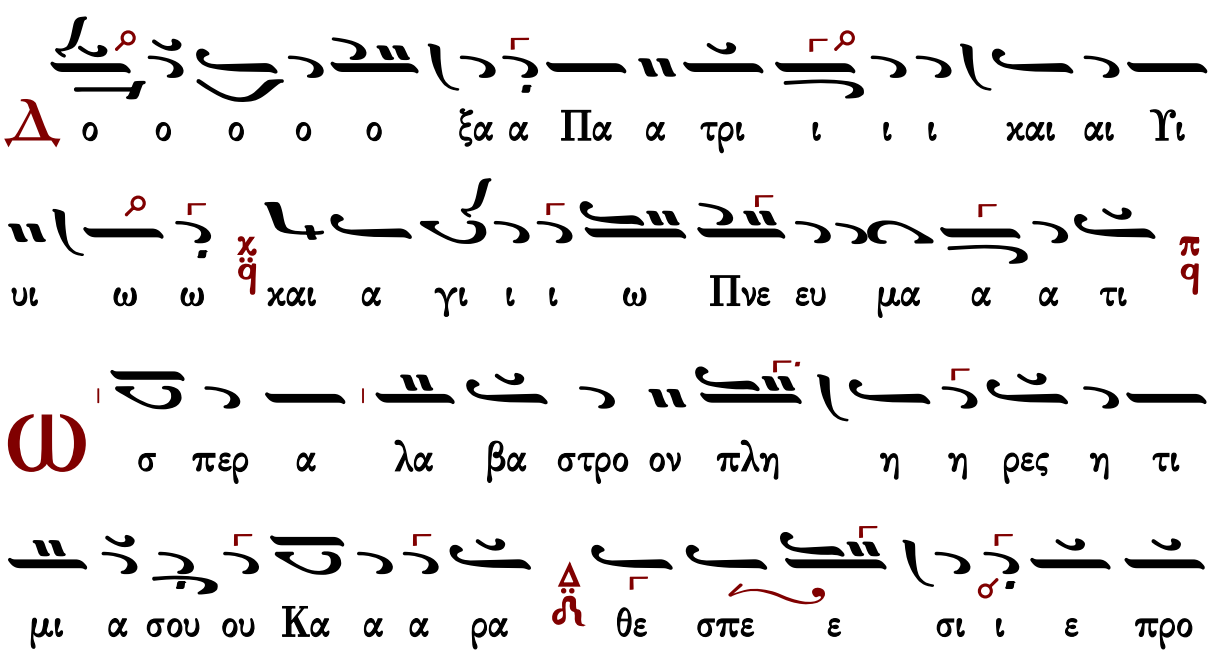

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ει ει οι ο ον τι μυ

υ υ υ ρον πο ο λυ υ υ τι ι ι ι μο ον

τα α ι α α α α α μα α α α τα τους τε

πι ι στους ευ ω δι ι α ζει θαυ μα α σι ι ι

ω ως χαι τους με τα πι ι ι στε ε ε ε ως αυ

τη προσ ι ο ο ον τα ας των δει νω ων πα α αν

τω ων ρυ υ υ υ υ υ υ ε ε ε ε ται

την δυ σω ω ω δη τε πλα α α νη ην χαι νο

σου ους πα αν τοι ας και την πα νω λη λοι μι ι

χην χα τα πα αυ ου ου σα α ευ ρω στι ι

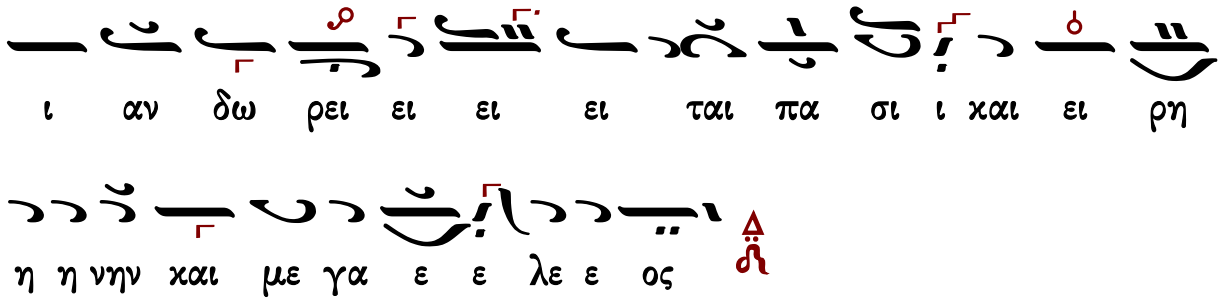

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.531*

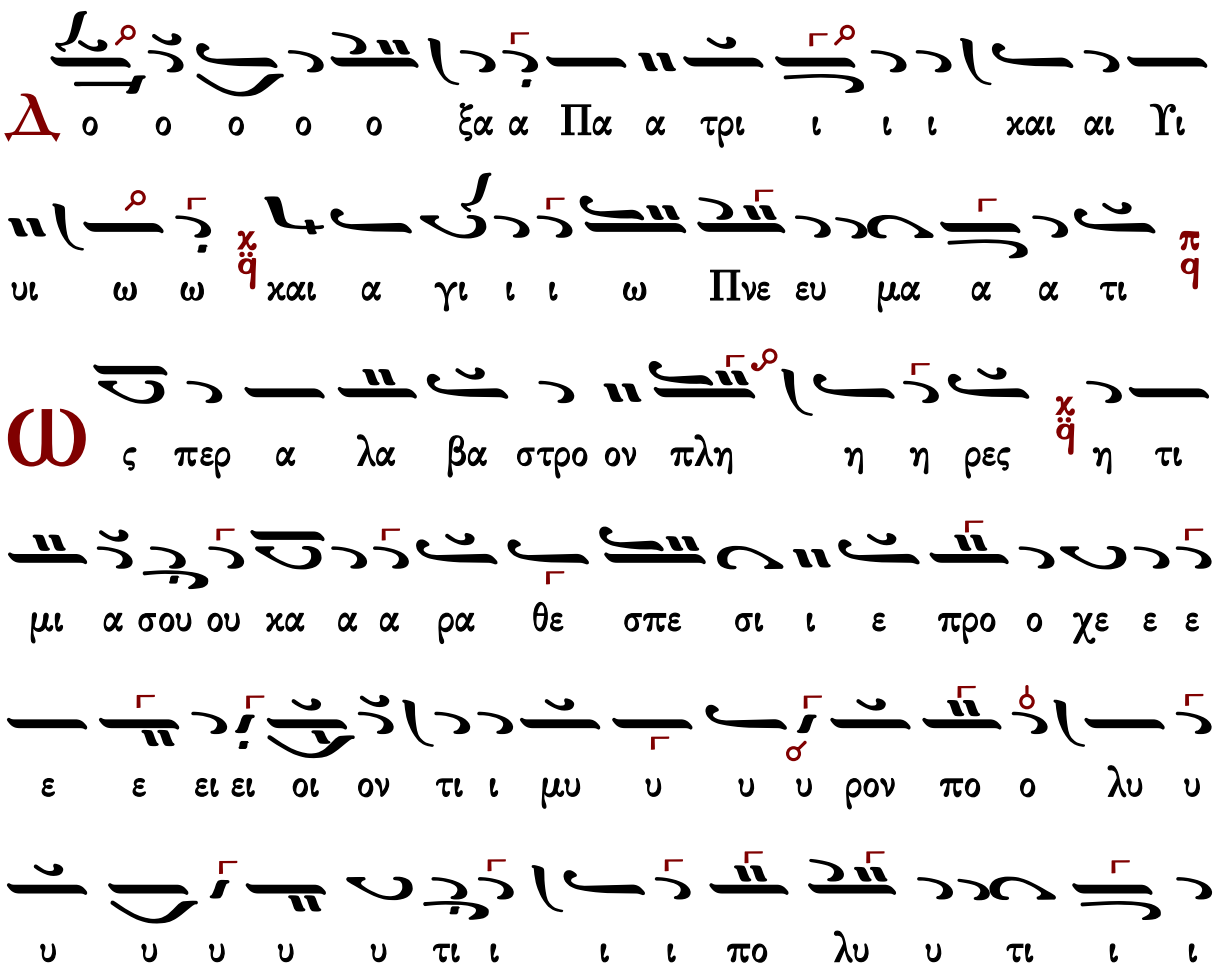

α α σι χαι ει ρη η η νη ην χαι με ε γα

στι ι ι α αν δω ω ρει ει ει ει ται αι πα

λοι μι ι χην χα τα πα αυ ου ου σα α ευ ρω

χαι νο σου ους πα αν τοι οι ας χαι την πα νω ω λη

ται την δυσ ω ω ω δη τε πλα α α νη ην

α αν τω ων ρυ υ υ υ υ υ υ ε ε ε ε

ε ως αυ τη προσ ι ο ο ον τα ας των δει νω ων πα

σι ι ι ω ως χαι τους με τα πι ι ι ι στε ε ε

τε πι ι στους ε ευ ω δι ι α ζει ει θα αυ μα α

μον τα α ι α α α α α μα α α α τα τους

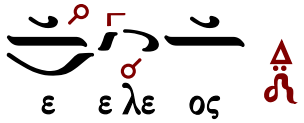

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.126/573*

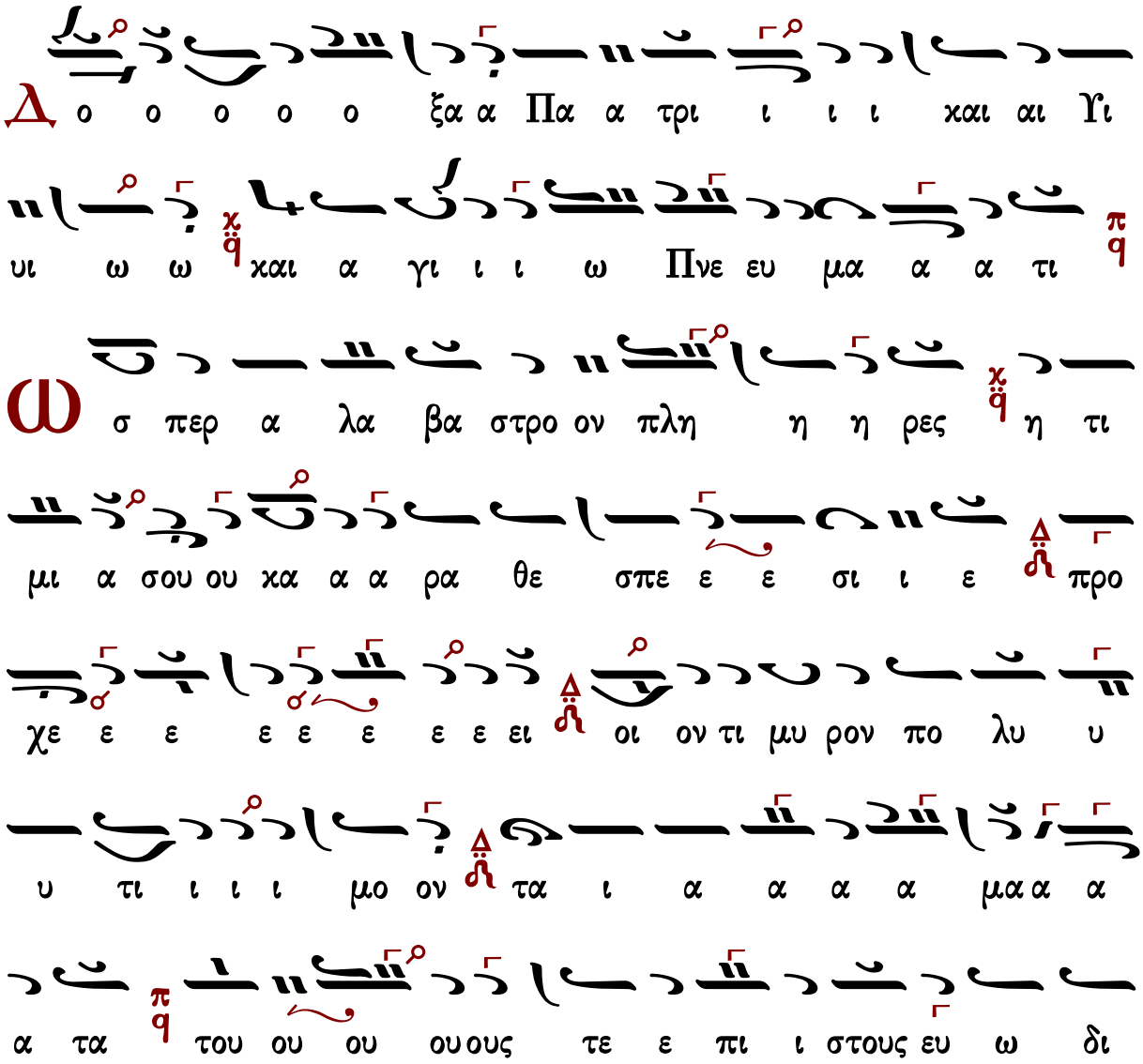

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

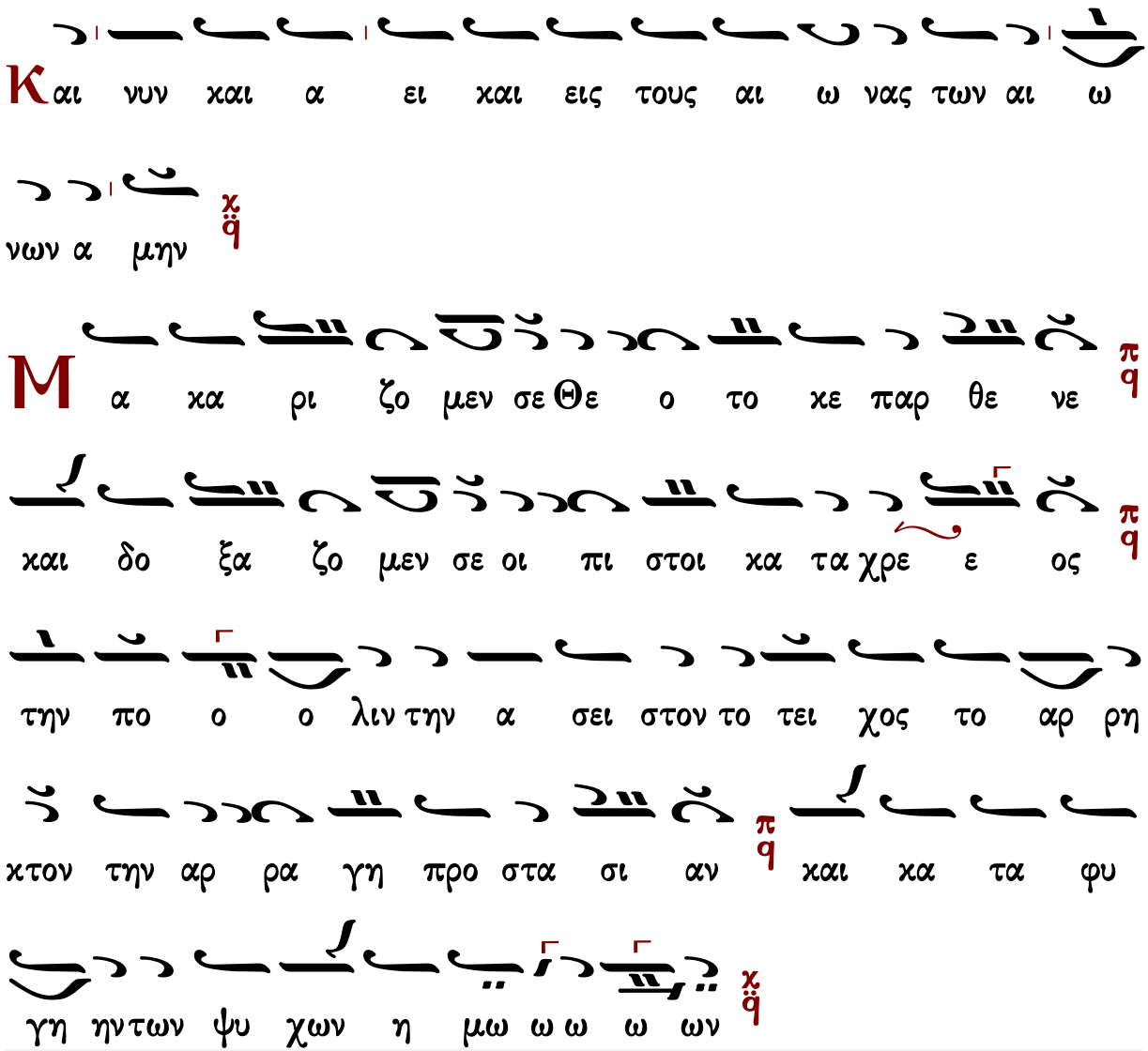

Δοσίθεου Κατουνακιώτου Ι

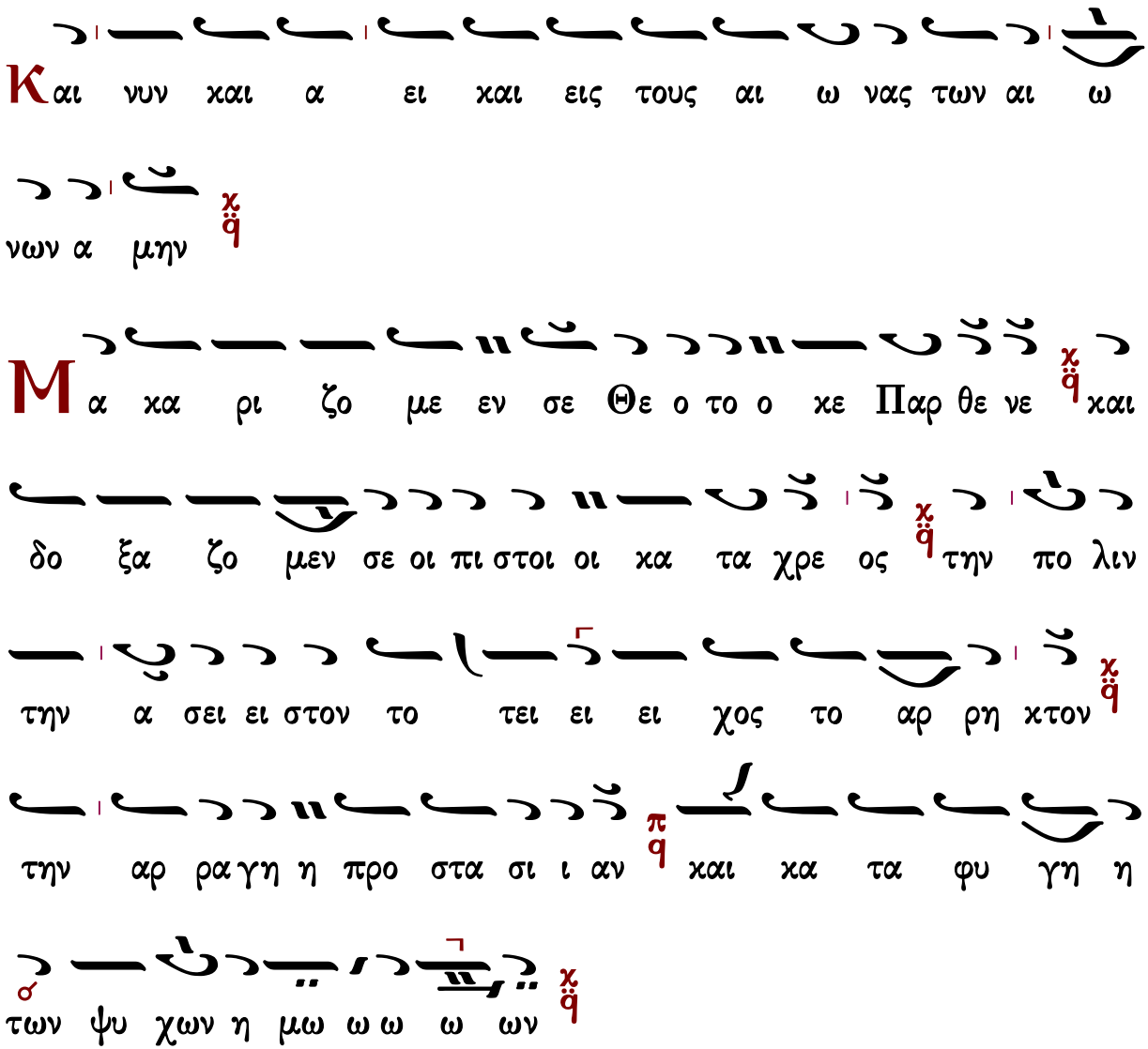

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δοξολογία | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσίθεου Κατουνακιώτου II

Ἦχος λ/π ϊ ϙ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.180*

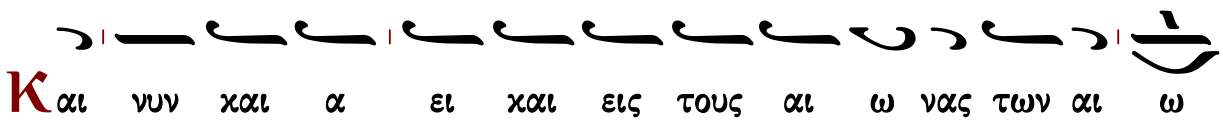

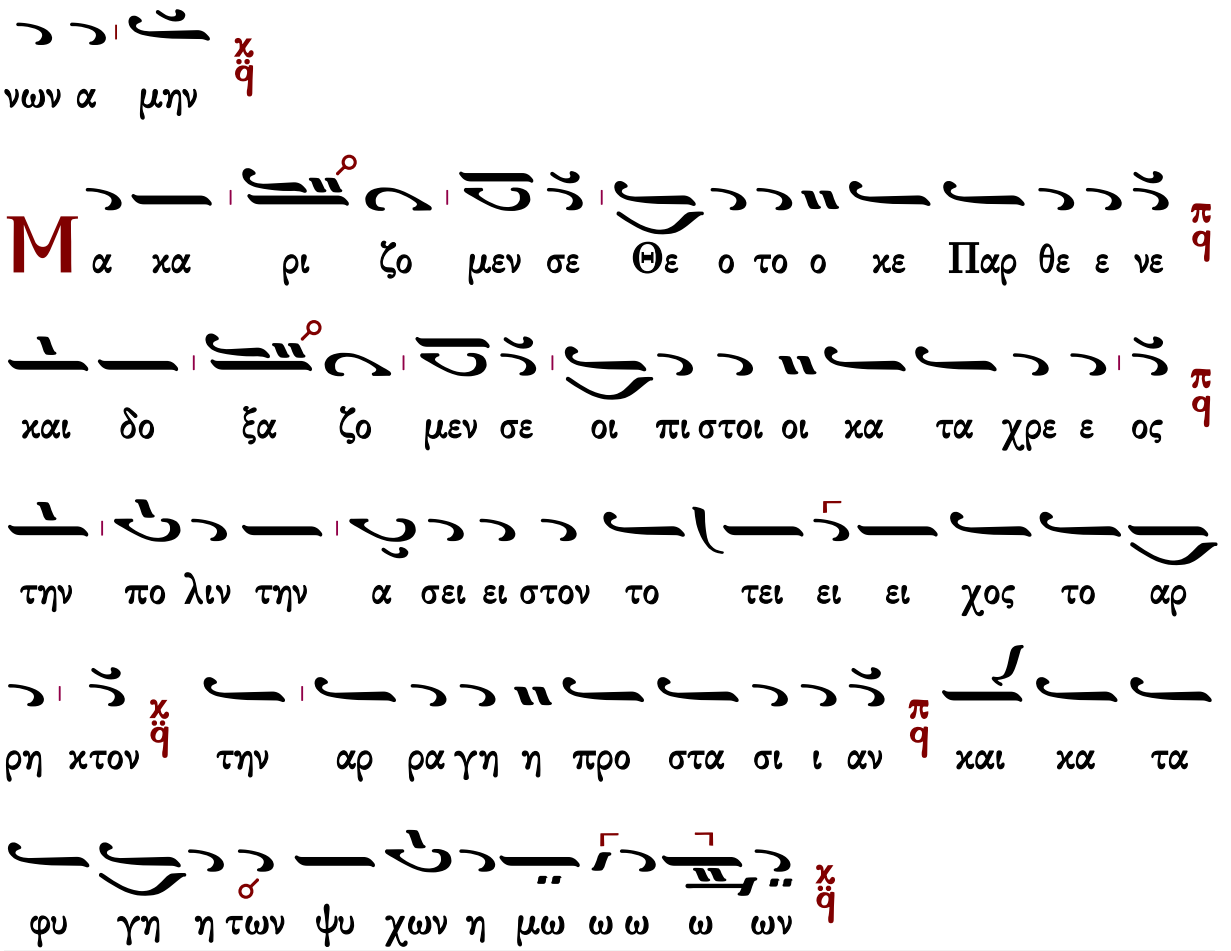

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ἠ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.232*

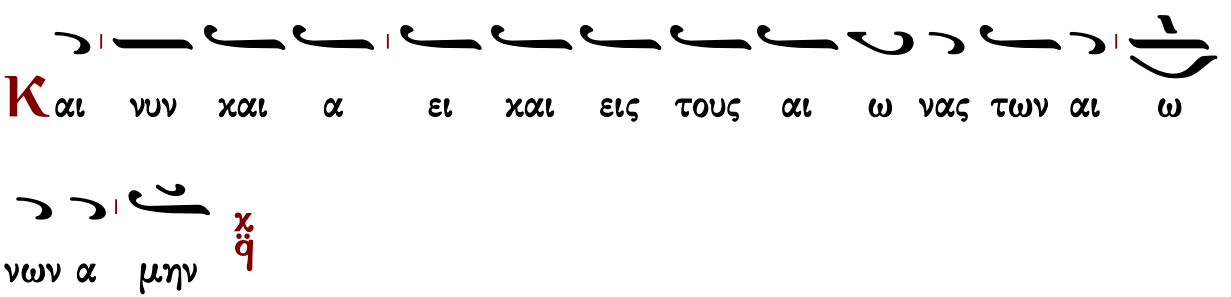

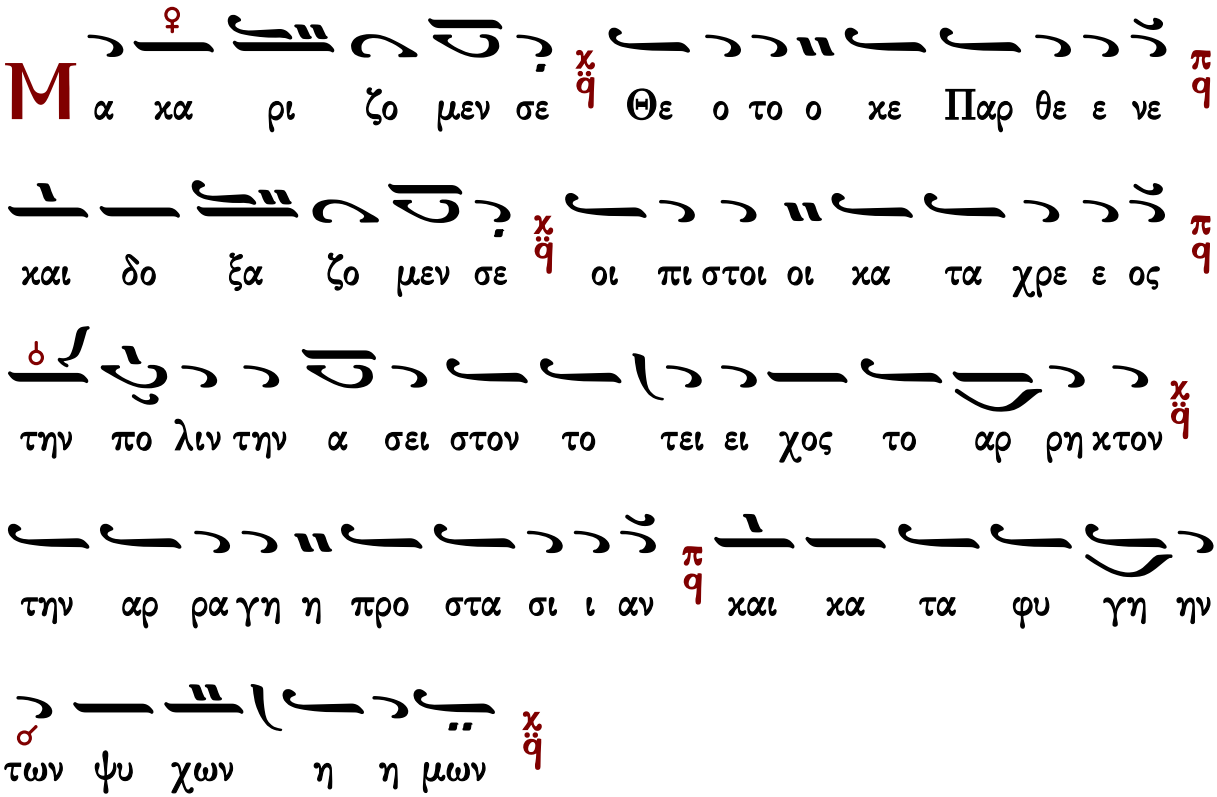

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π ϊ ϟ Κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 591*

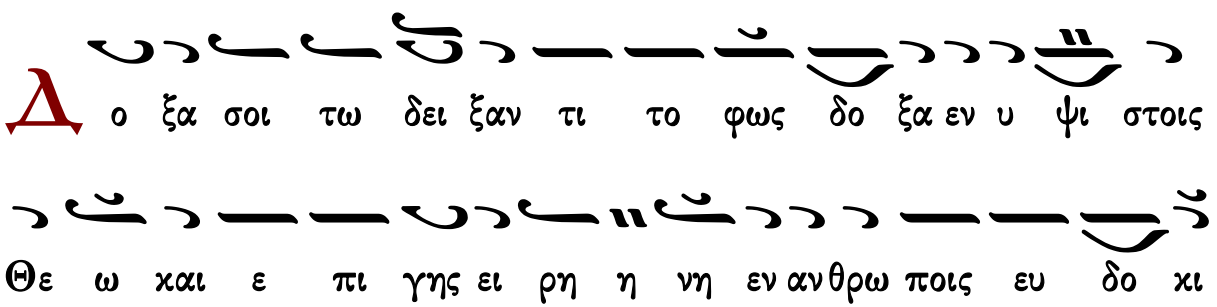

α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε δο

ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα

α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

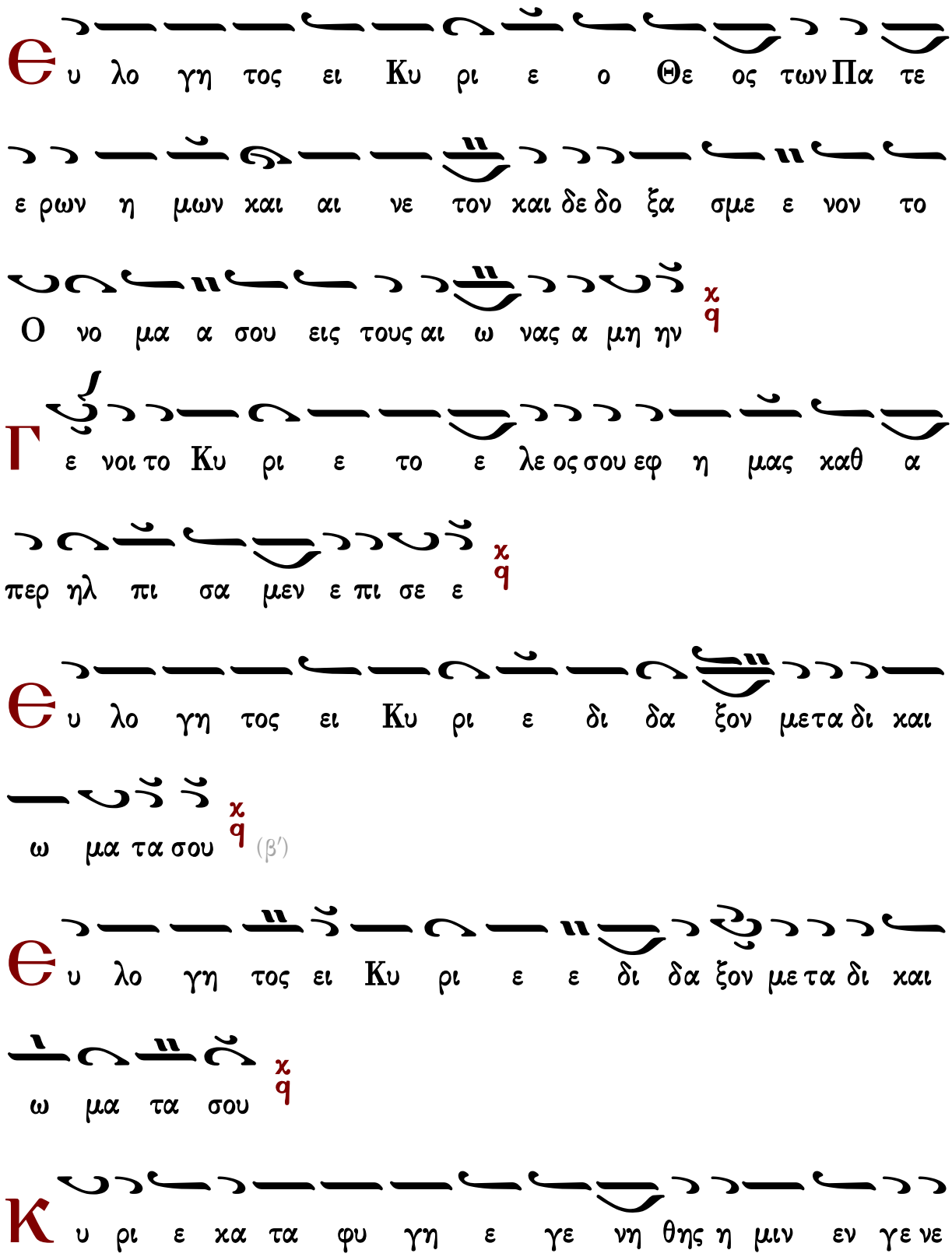
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
χ q
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
χ q
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ q
(β′)
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ q
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον

σοι χ q

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου χ q

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως χ q

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε χ q̈

Α γι ος ο Θε ος ν′ ν̈ α γι ος ι σχυ ρος ν′ ν̈ α γι

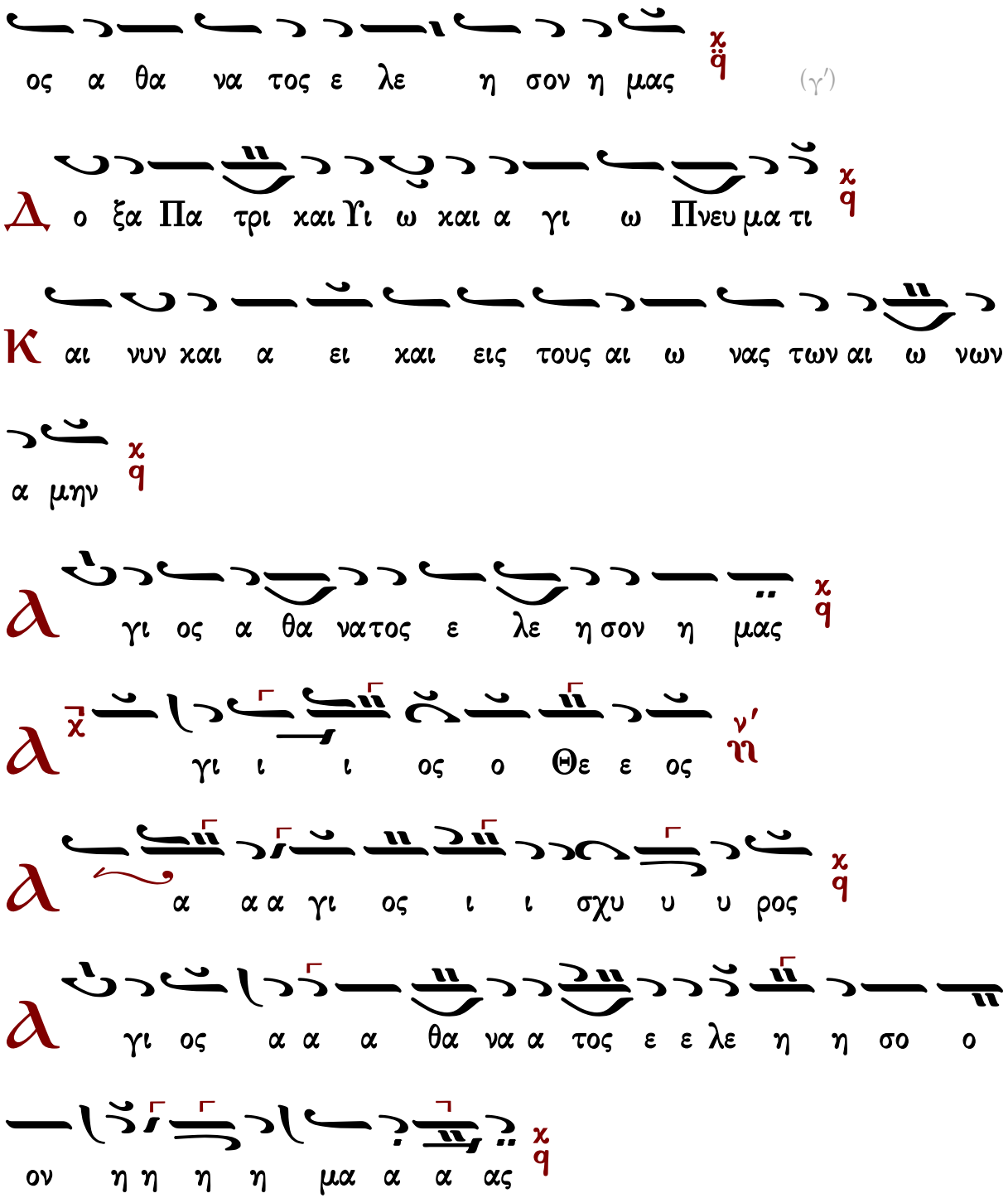

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.253*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω νη και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι ι α χ ϊ̈

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε νη ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α τη ν με γα λη ν σου δο ξαν χ ϊ̈

Κ υ ρι ε βα σι λευ νη ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα τορ νη Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α γι ον Πνε υ μα χ ϊ̈

Κυριε ο Θεος ο Αμνος του Θεου ο Υιος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του κοσμου ελεησον ημας ο αιαιρων τας αμαρτιας του κοσμου χ̈ϥ

Προσδεξαι την δεησιν ημων ν̇ο καθημενος εκδεξιων των Πατρος και ελεησον ημας χ̈ϥ

Οτι συ ειμονος αγιος συ ειειμονος Κυριος ν̇ο Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμην χ̈ϥ

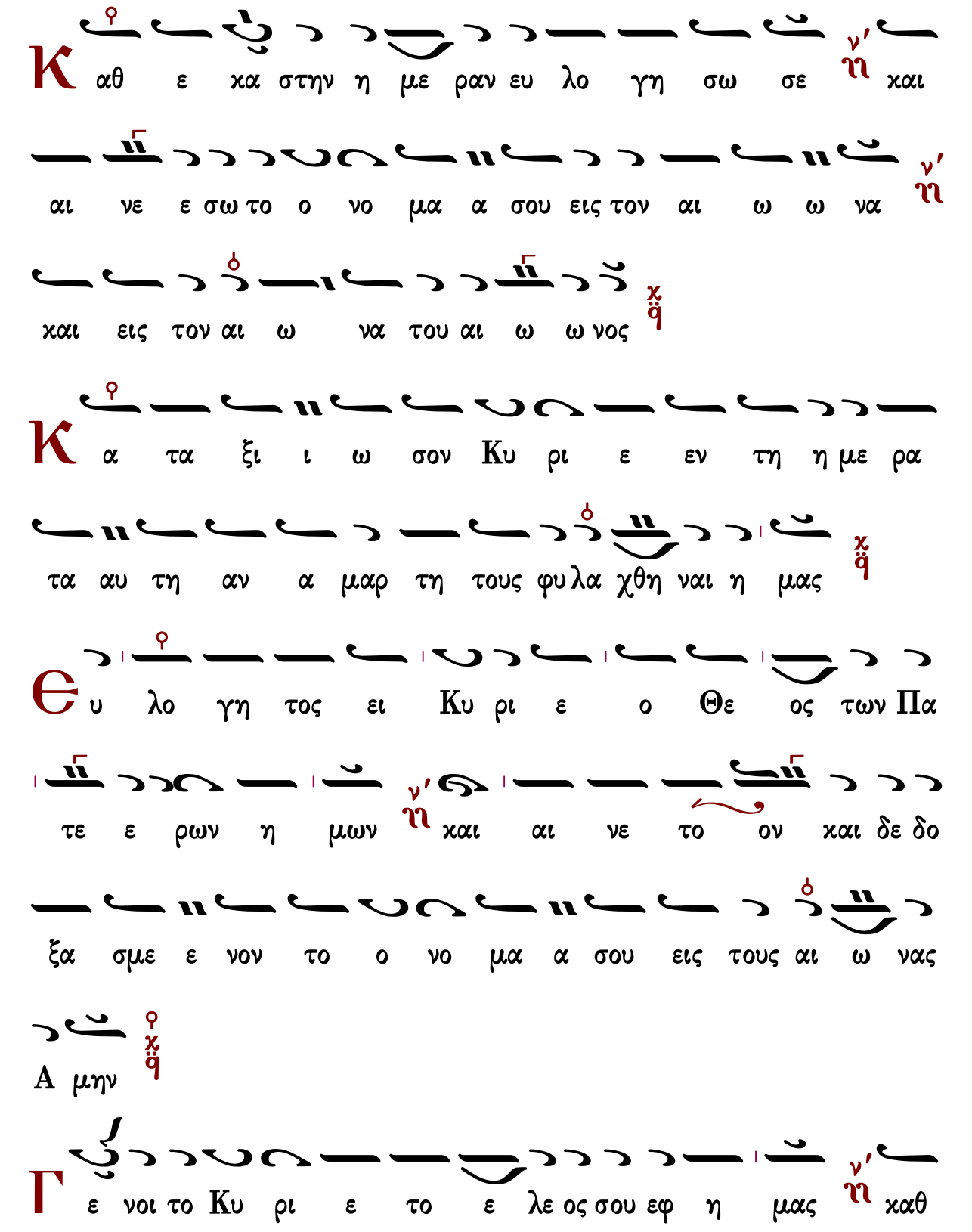
Κ αθ ε χα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ν' ν αι
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ν' ν
χαι εις τον αι ω να του αι ω ω νος χ' ϙ
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας χ' ϙ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων ν' ν αι αι νε το ον χαι δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας
Α μην χ' ϙ
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ν' ν καθ

α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Δ γι ος ο Θε ος ν΄ Α γι ος Ι σχυ ρος ν΄ Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυ υν και α ει ν΄ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

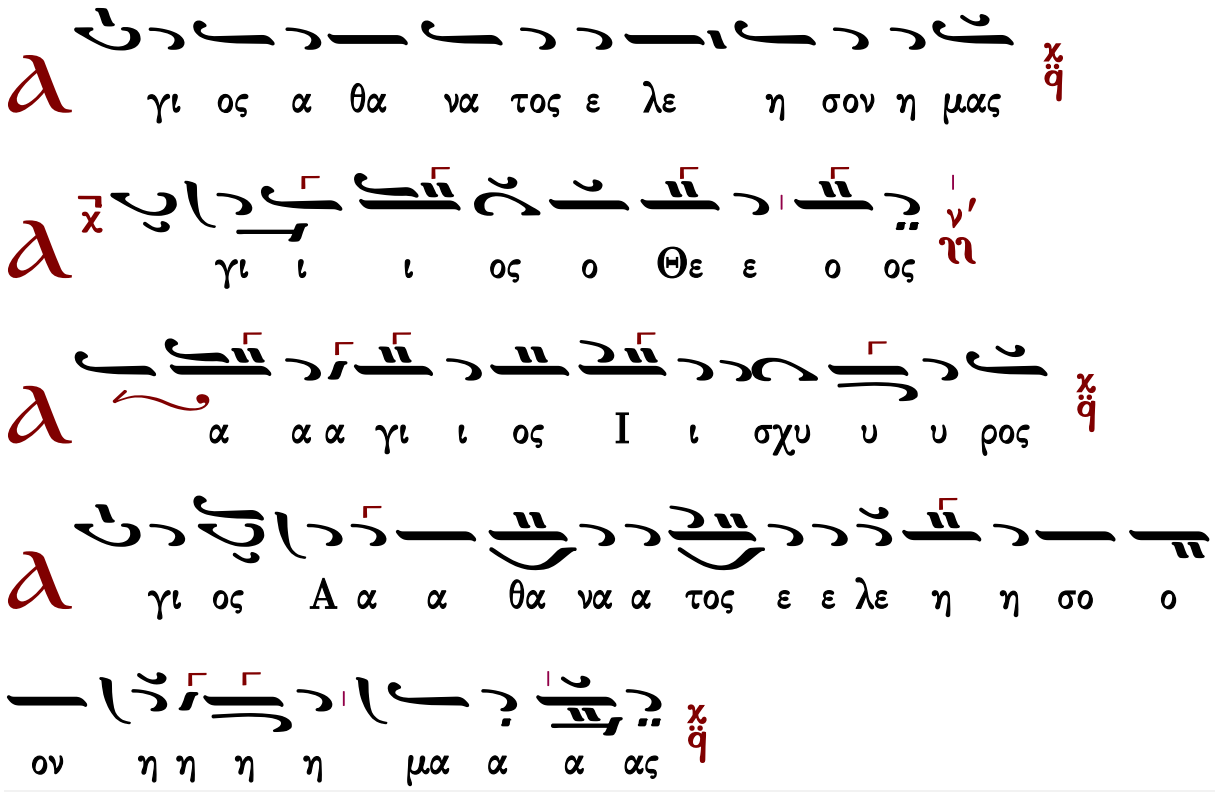

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.58*

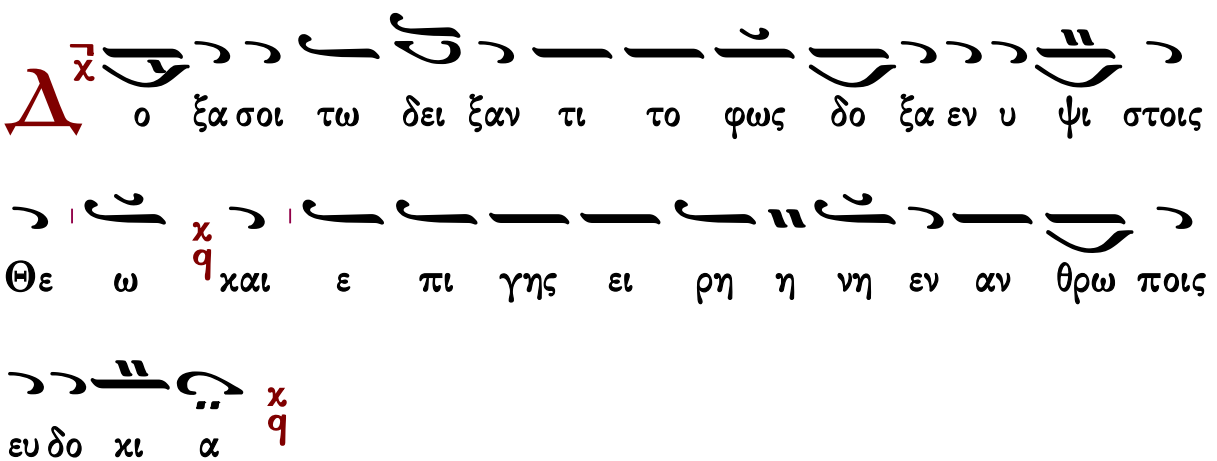

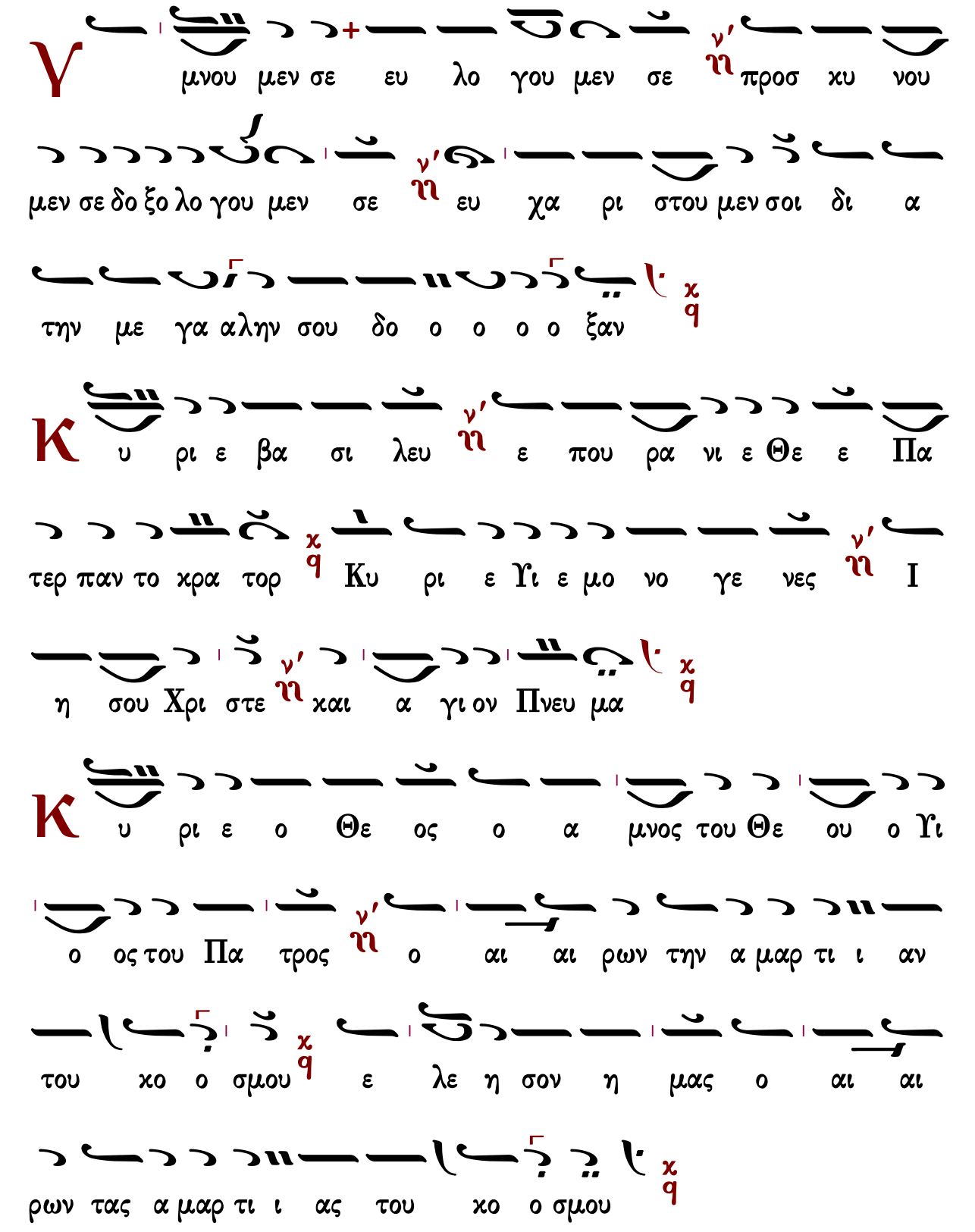
Υ
μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ν΄ η προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ν΄ η ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα αλην σου δο ο ο ο ο ξαν χ q
Κ
υ ρι ε βα σι λευ ν΄ η ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ χ q Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ν΄ η Ι
η σου Χρι στε ν΄ η και α γι ον Πνευ μα χ q
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ν΄ η ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου χ q ε λε η σον η μας ο αι αι
ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο σμου χ q

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ν' ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η

σον η μας χ' q

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος ν' Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου πα τρος α

μην χ' q

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε ν' και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

να ν' και εις τον αι ω να του αι ω νος χ' q

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

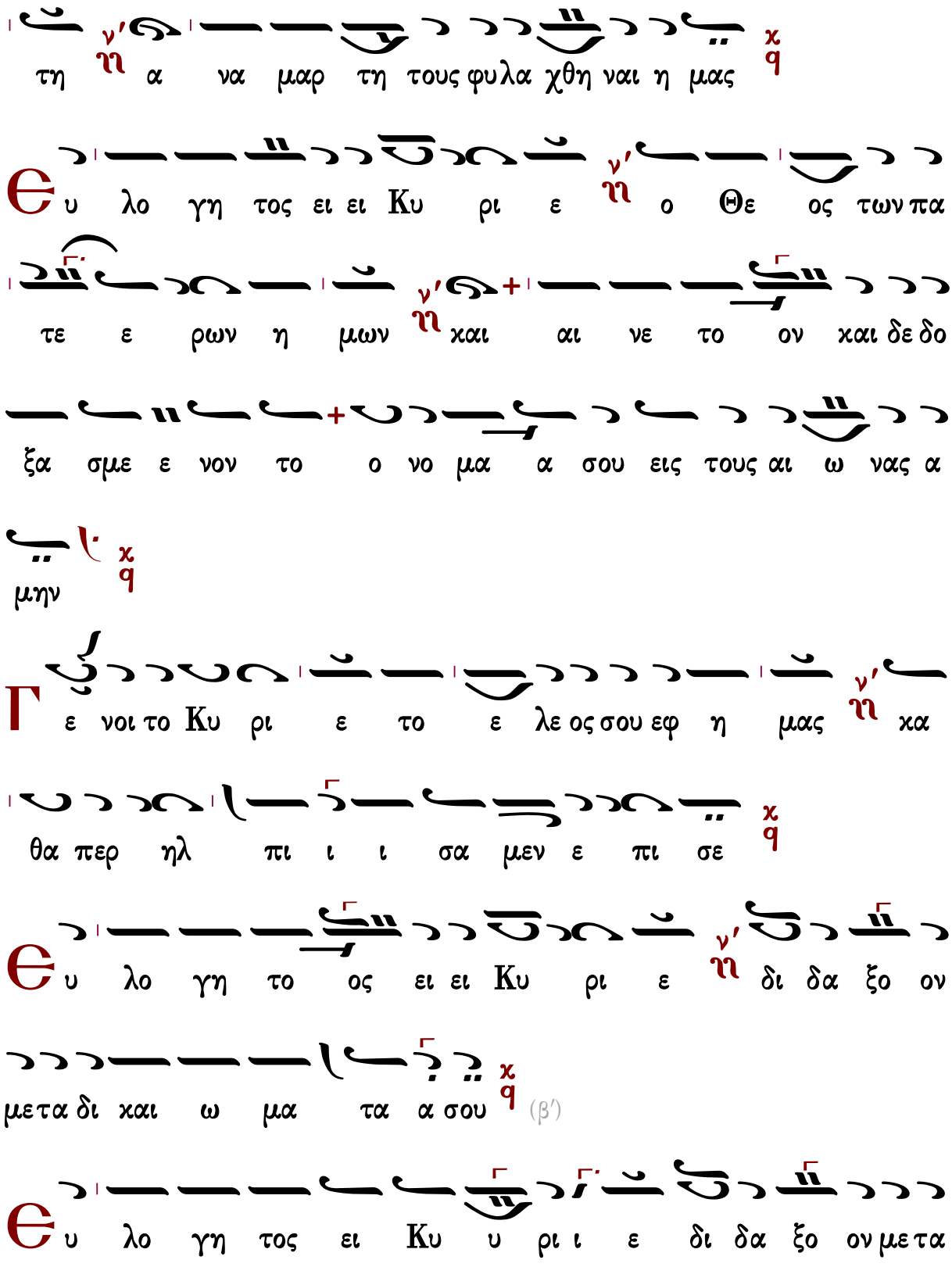
τη ν α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ν ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ν και αι νε το ον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α
μην
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ν κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ν δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα α σου (β′)
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα ξο ον με τα

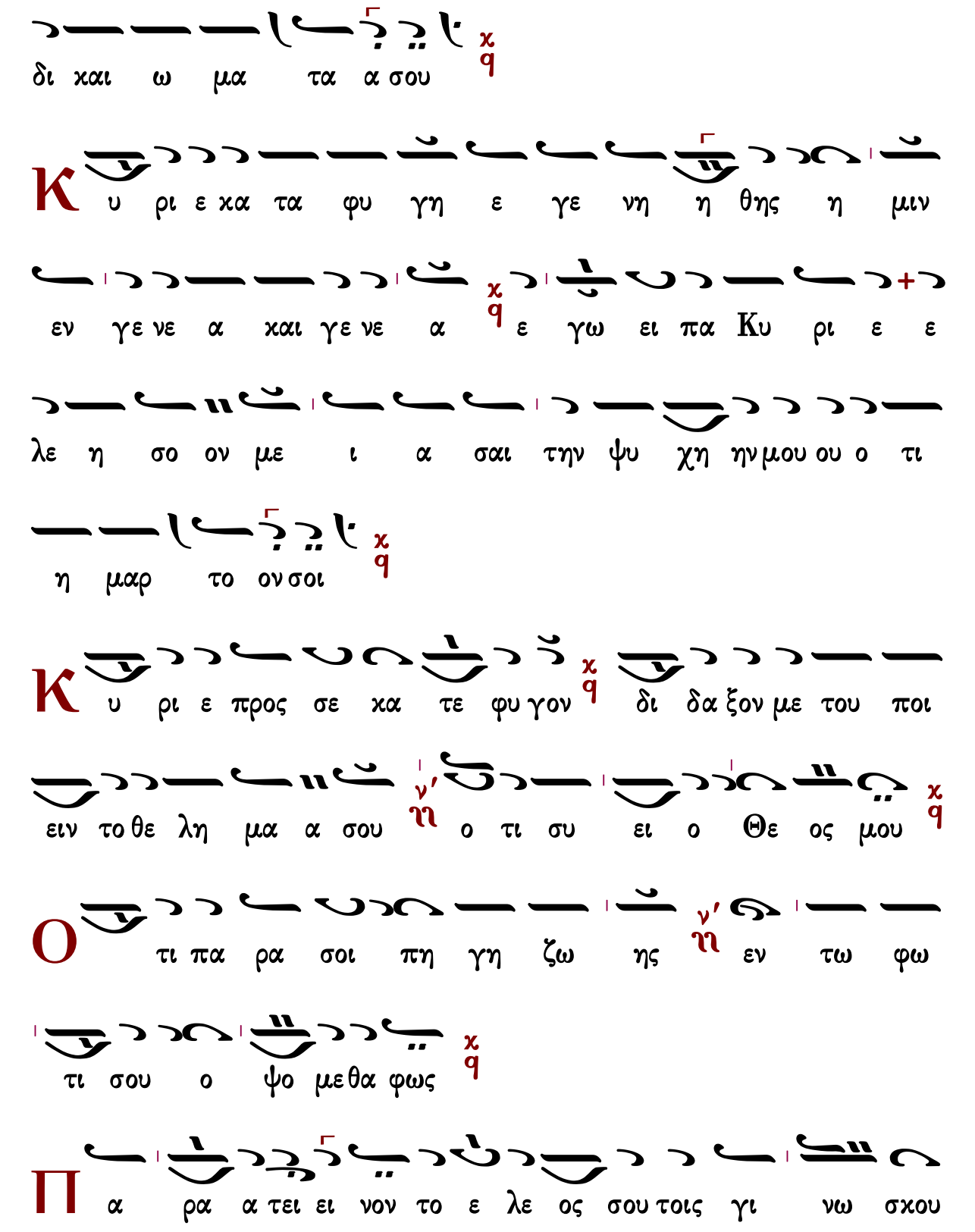
δι χαι ω μα τα α σου
Κυ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι
η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε χα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα α τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου

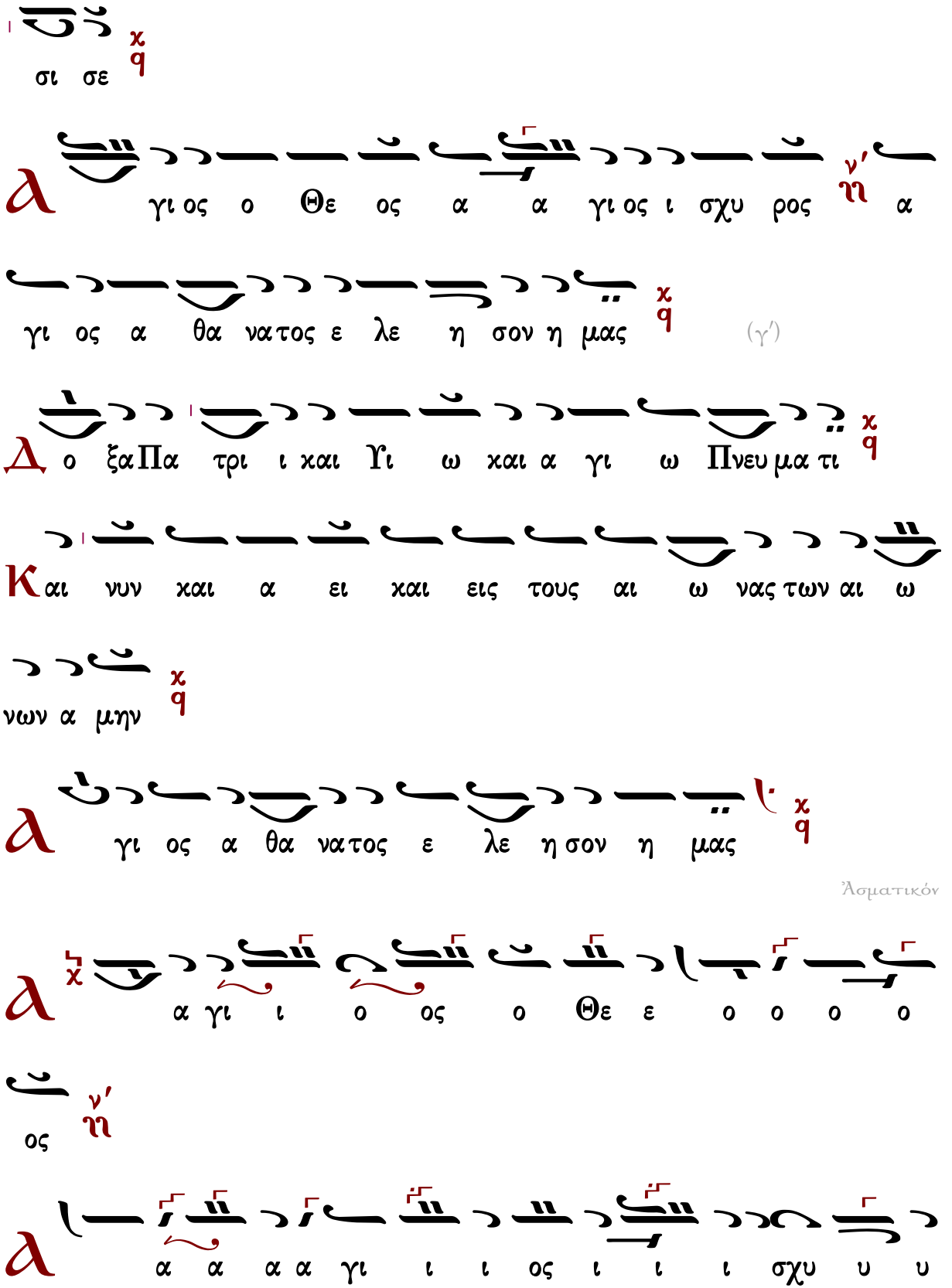
σι σε
γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
(γ′)
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἄσματικόν
α γι ι ο ος ο Θε ε ο ο ο ο
ος
α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ

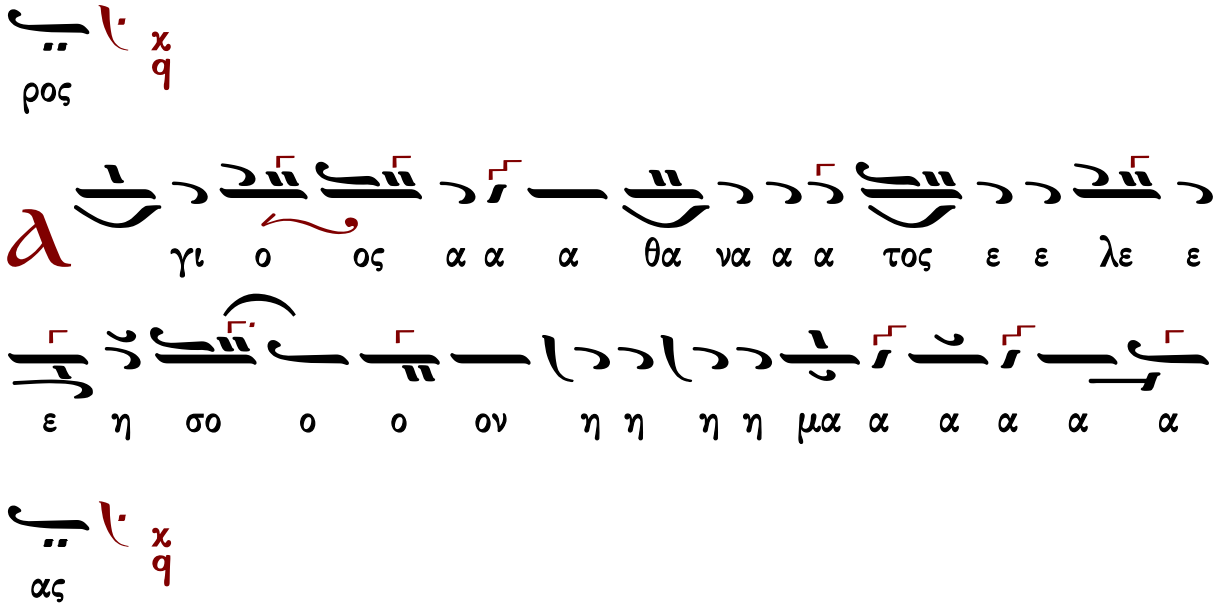

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Διονυσίου Φωτεινοῦ
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π ϋ̇ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.327*

Ἐκ τοῦ Κε εἰς τὸν κάτω Κε.

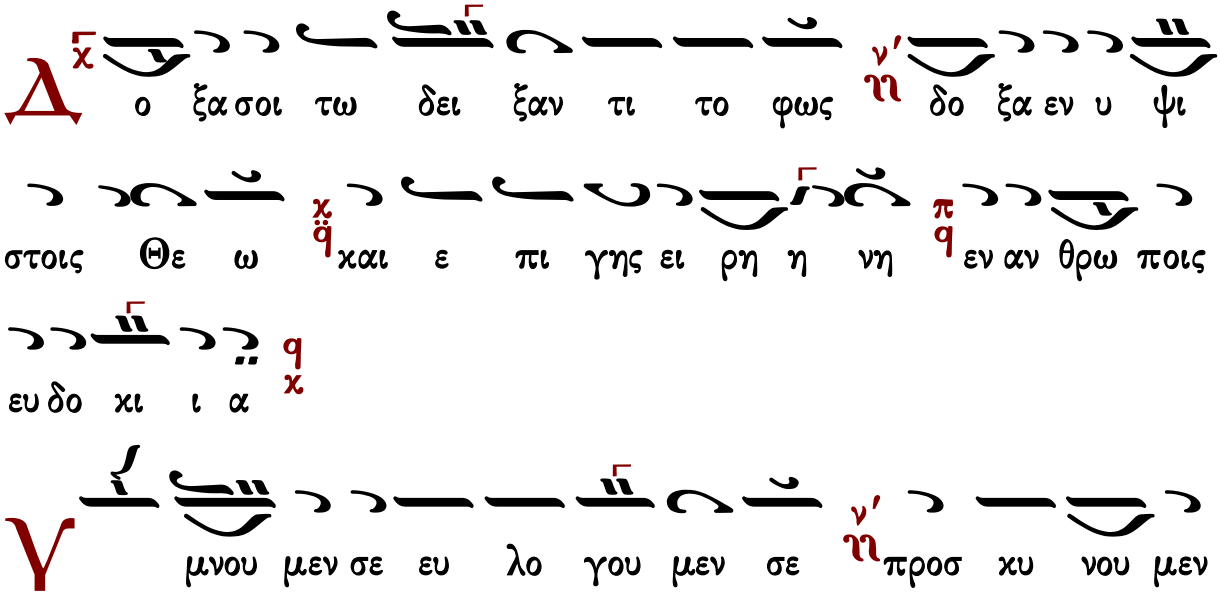

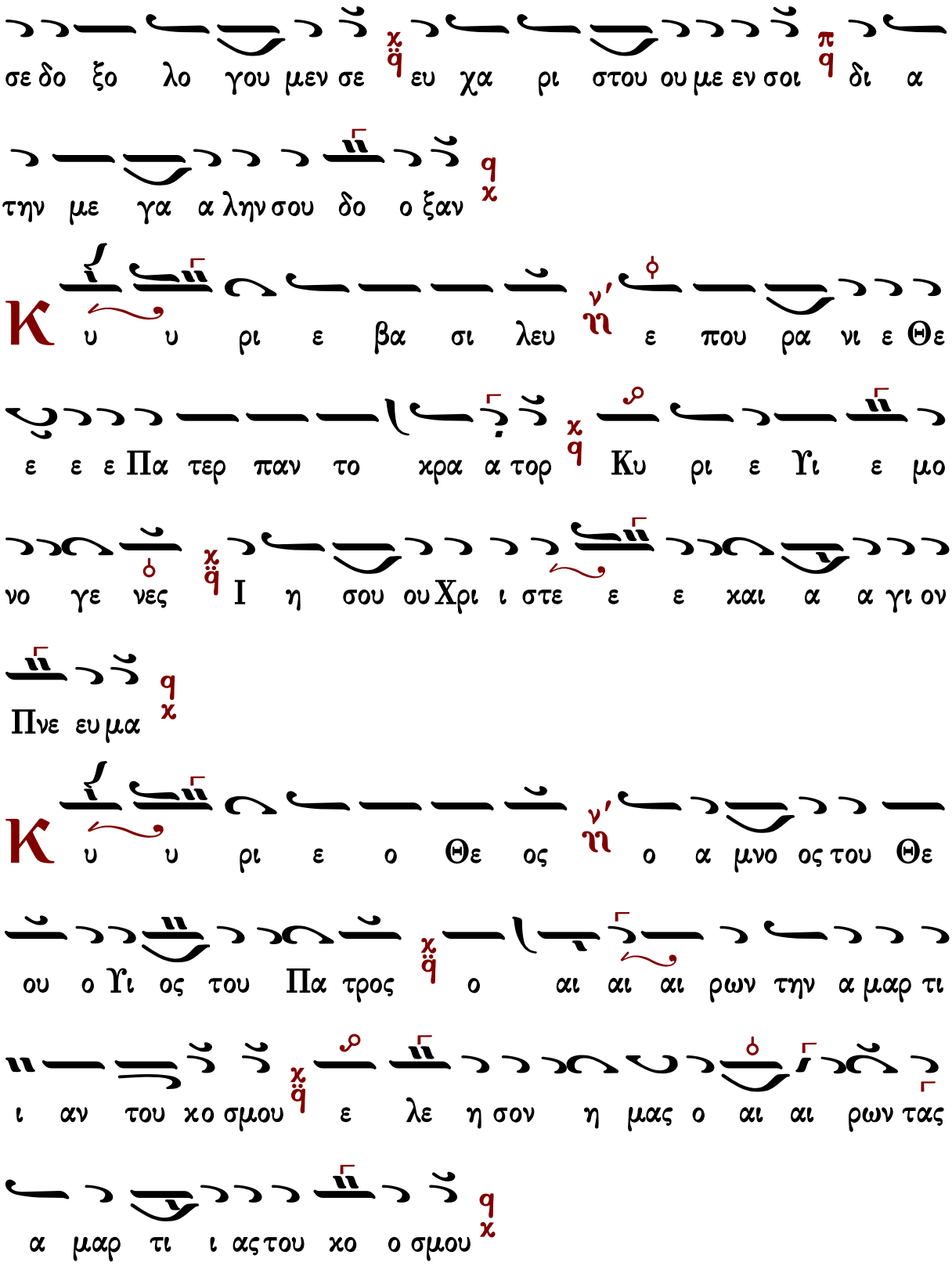
σε δο ξο λο γου μεν σε χ ευ χα ρι στου ου με εν σοι π δι α
την με γα α λην σου δο ο ξαν χ
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ν ε που ρα νι ε Θε
ε ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ χ Κυ ρι ε Υι ε μο
νο γε νες χ Ι η σου ου Χρι ι στε ε ε και α α γι ον
Πνε ευ μα χ
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ν ο α μνο ος του Θε
ου ο Υι ος του Πα τρος χ ο αι αι αι ρων την α μαρ τι
ι αν του κο σμου χ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο ο σμου χ

Π

ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων χ ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα ας χ

Ο

τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο ο νος

Κυ ρι ος χ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην χ

Κ

αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε ν' ν + και αι νε ε ε ε σω το ο νο μα α

σου χ εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω

ω νος χ

Κ

α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε εν τη η

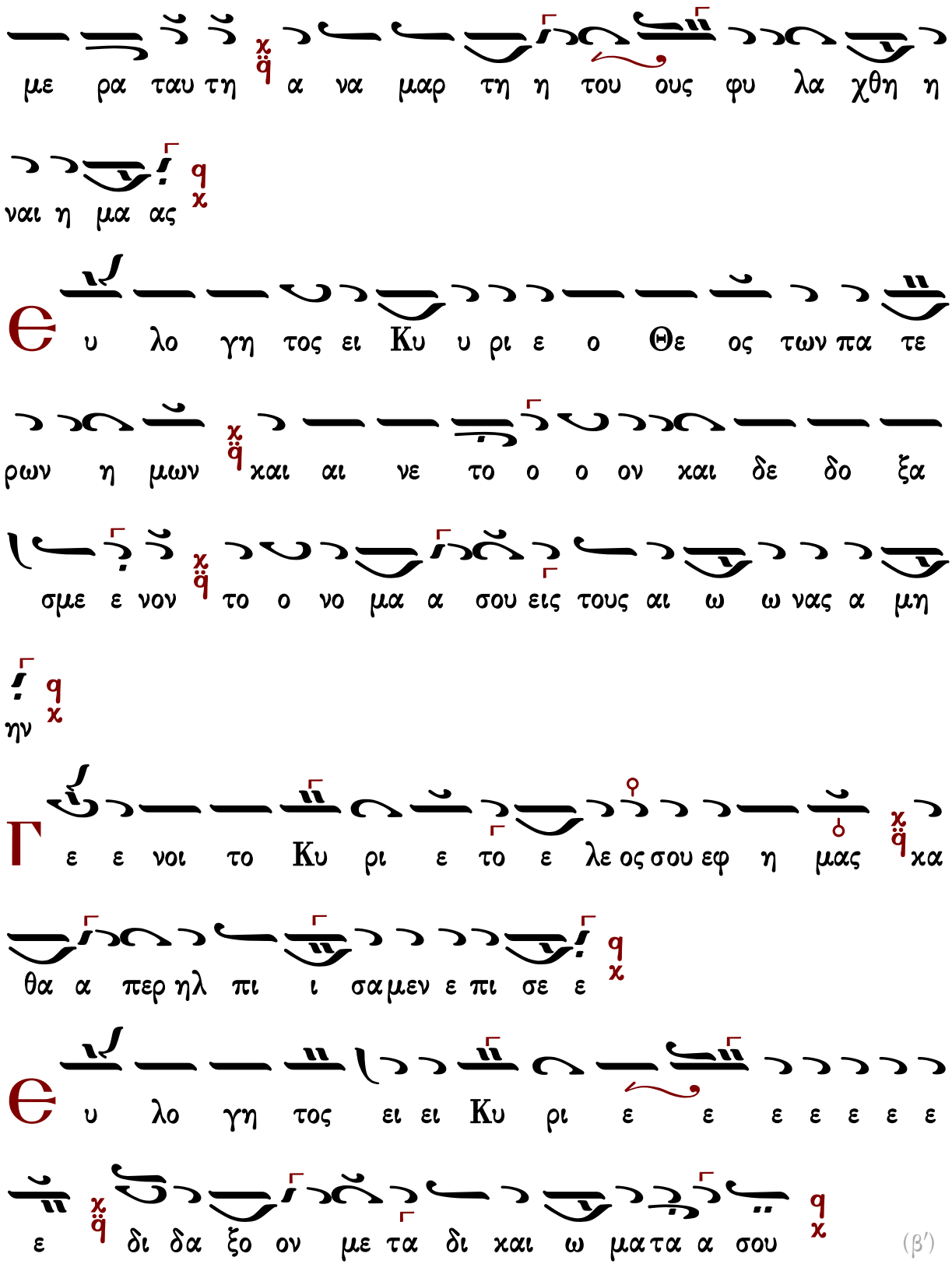
με ρα ταυ τη α να μαρ τη η του ους φυ λα χθη η
ναι η μα ας
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ρων η μων και αι νε το ο ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη
ην
ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου
(β′)

Є

υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ο ο ον με χ q τα α α α δι χαι ω

μα τα α σου χ q

Κ

υ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α χαι γε νε α χ q ε γω ει πα α Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου π q ο τι η μαρ το ον

σοι q χ

Κ

υ ρι ε προς σε χα τε ε ε ε φυ γον δι δα

ξο ον με χ q του ποι ειν το θε λη μα α σου π q ο τι συ ει

ο Θε ο ος μου q χ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Δ γι ος ο Θε ος η α α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α α θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων

α μη ην

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

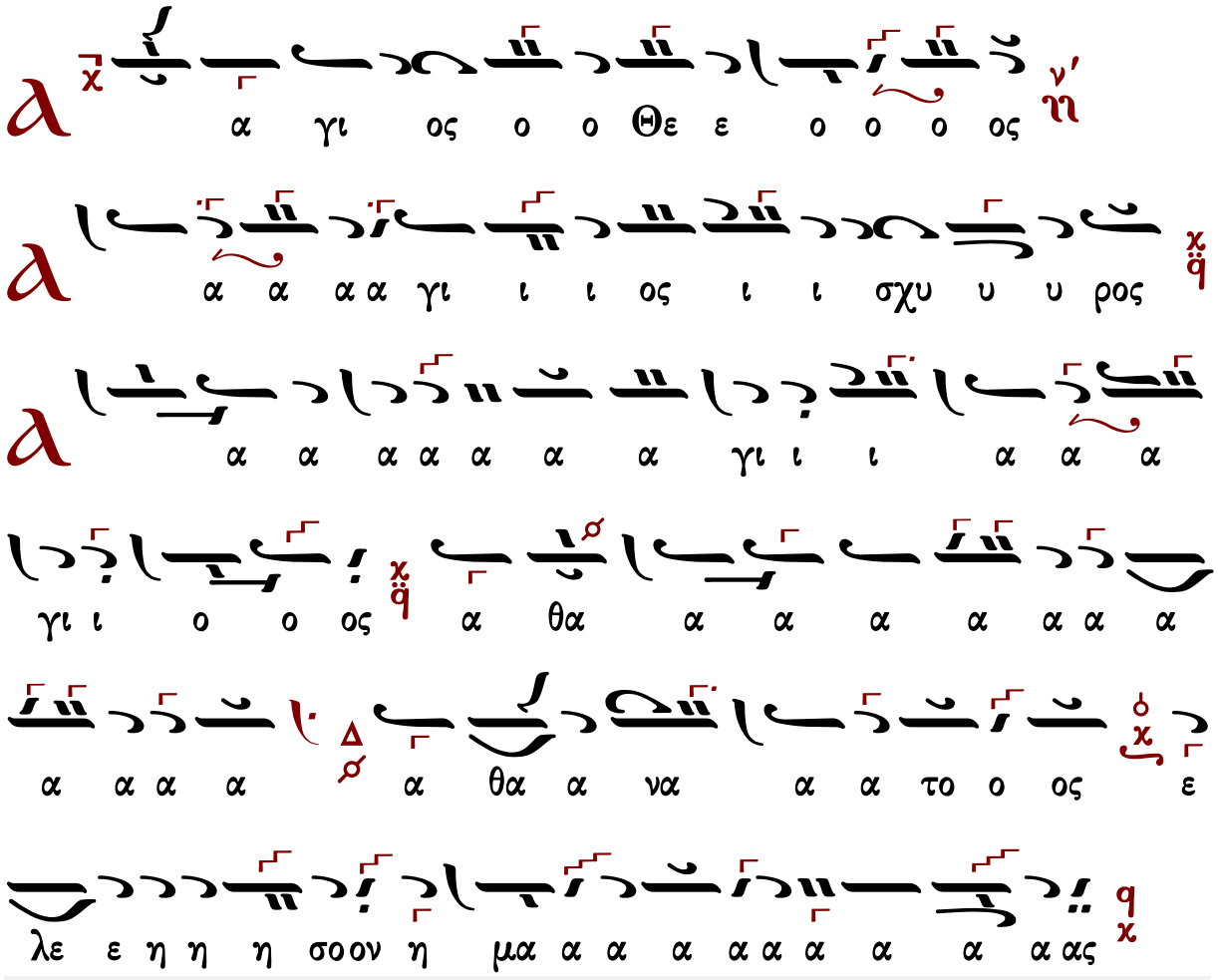

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

ἀργή

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.299*

ω χαι ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω

ποι οις ευ δο ο χι ι ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ

νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν

σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι

ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο χρα α α

α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε χαι Α α α γι ο ο ο

ον Πνε ε ε ευ μα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος

του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την

α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο

σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος

χαι ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ο ος

συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ λο γη η σω ω

σε και αι νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω ω να

χαι εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Θ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

και αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε νο

ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω

ω να ας α α α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η

ε εν ε με α σα πι ηλ περ α α α χαθ μας
ε πι ι ι σε

Θ
ι ι ι ρι υ υ υ υ Κυ ει ει τος γη λο υ

ι και δι α α α τα ε ε με ον ο ξο α δα δι ε

σου α α α α τα α α μα ω ω

(γ′)

Κ
η η η γε ε γη υ φυ τα χα ε ε ι ρι υ

αι αι και α α νε γε εν μιν η η η θης

ι ρι Κυ πα ει γω ε α ε ε νε ε γε

αι σαι α α ι με ον ο σο η η η λε ε ε

ο ο το αρ α μα η η ι ο ου ου μου χην ψυ την

ο ον σοι
υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα τε ε ε φυ υ
υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με
του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι
συ ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ος μου
τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω
ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω
ως
α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε
ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε

α γι ι ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας (γ′)

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι

ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α

α α μην

α γι ι ο ος Α θα α να α τος ε λε η η σο

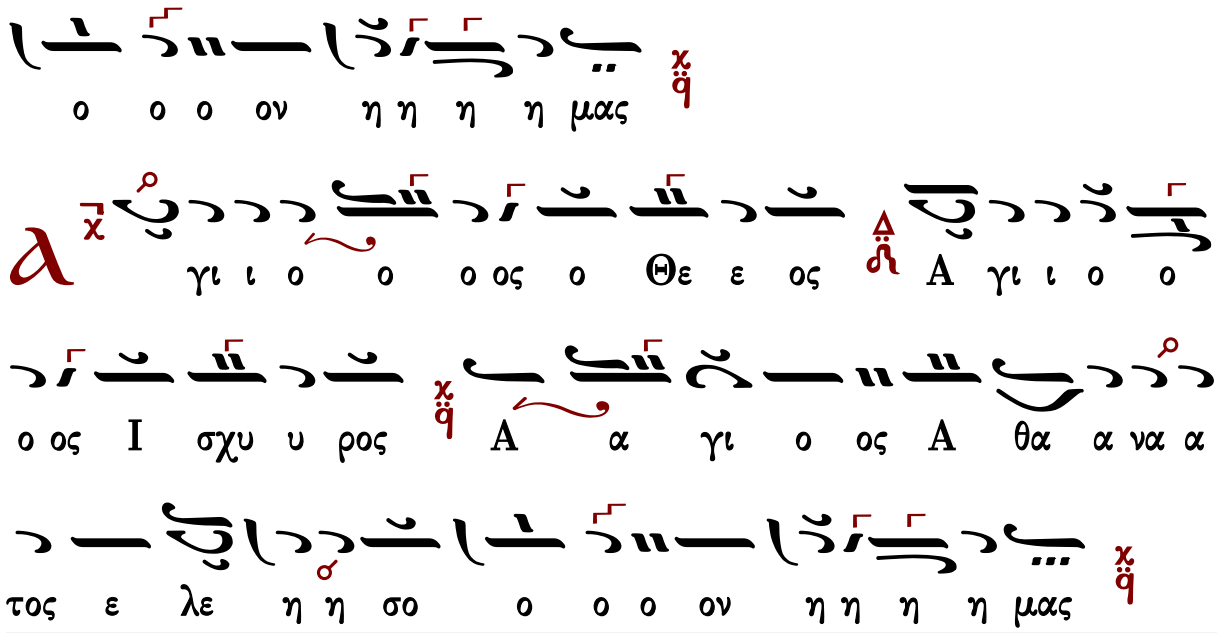

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργή

Ἦχος λ/π ἠ Πα

Μουσικός Πανδέκτης «ΖΩΗ» Ὄρθρος τ. Β΄ 1976 σ.190*

πεντάφωνος ἐναρμόνιος

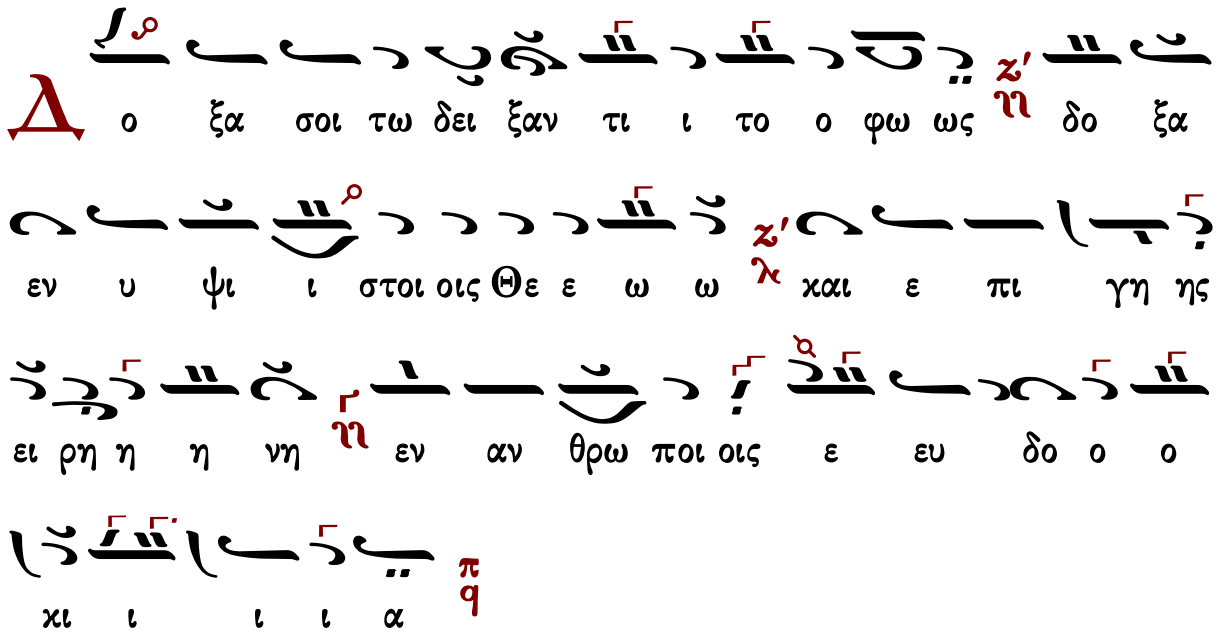

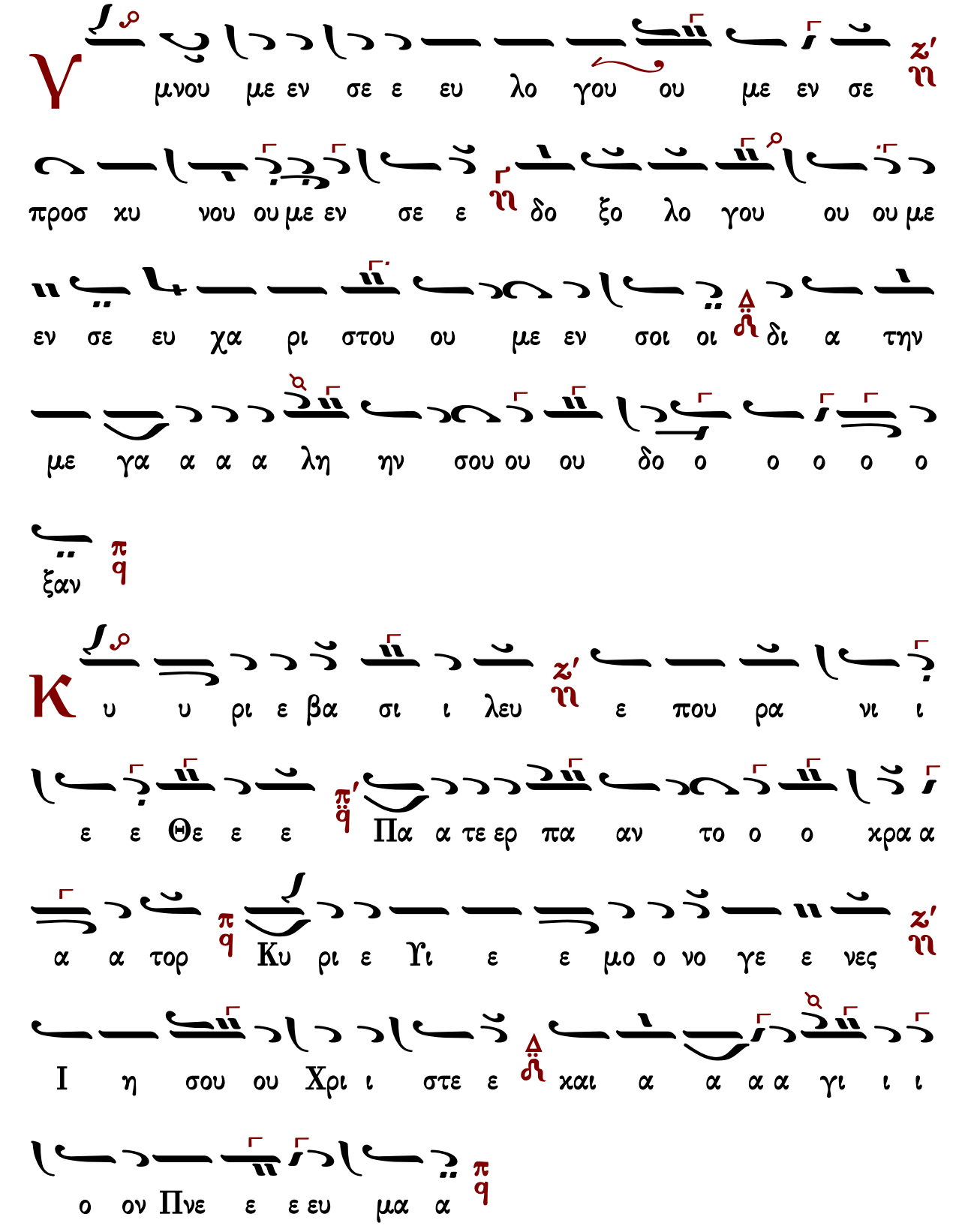
Υ
μνου με εν σε ε ευ λο γου ου με εν σε
προσ χυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με
εν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι οι δι α την
με γα α α α λη ην σου ου ου δο ο ο ο ο ο
ξαν
Κ
υ υ ρι ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι
ε ε Θε ε ε Πα α τε ερ πα αν το ο ο χρα α
α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο ο νο γε ε νες
Ι η σου ου Χρι ι στε ε και α α α α γι ι ι
ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κυριε ελεησον με ο Θεος κατα το μεγα ελεος σου και κατα το πλη-

θος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου

Πλυνον με εκ της αδικιας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με

Προσδεξαι την δεικνυουσαν σοι ταπεινωσιν ως ευδοκησας εν τοις σοις οικτιρμοις

ελεησον με ο Θεος κατα το μεγα ελεος σου

Ο

Ι ος ρι υ Κυ ος νο ο μο ει συ ος
Παου ου Θε ξαν ο ο ο ος ις στο ι Χρι ους η
ην ηη μη α α α ος τρο α

Κ

σω η η γη λο ευ ραν ε με η η στην χα ε αθ
ο νο ο Ο το ω ω σω ε ε ε νε αι χαι σε ω

ω ω ω ω αι ω ω ον τον εις σου α α α α α μα

ω ω αι ου ου του ω ω ω χαι εις τον αι ω ω ω χα

νος ω ω

Κ

εν ε ε ι ρι υ υ Κυ σον ω ξι τα α

α η η αυ α α α α α τα α ρα ε με η τη

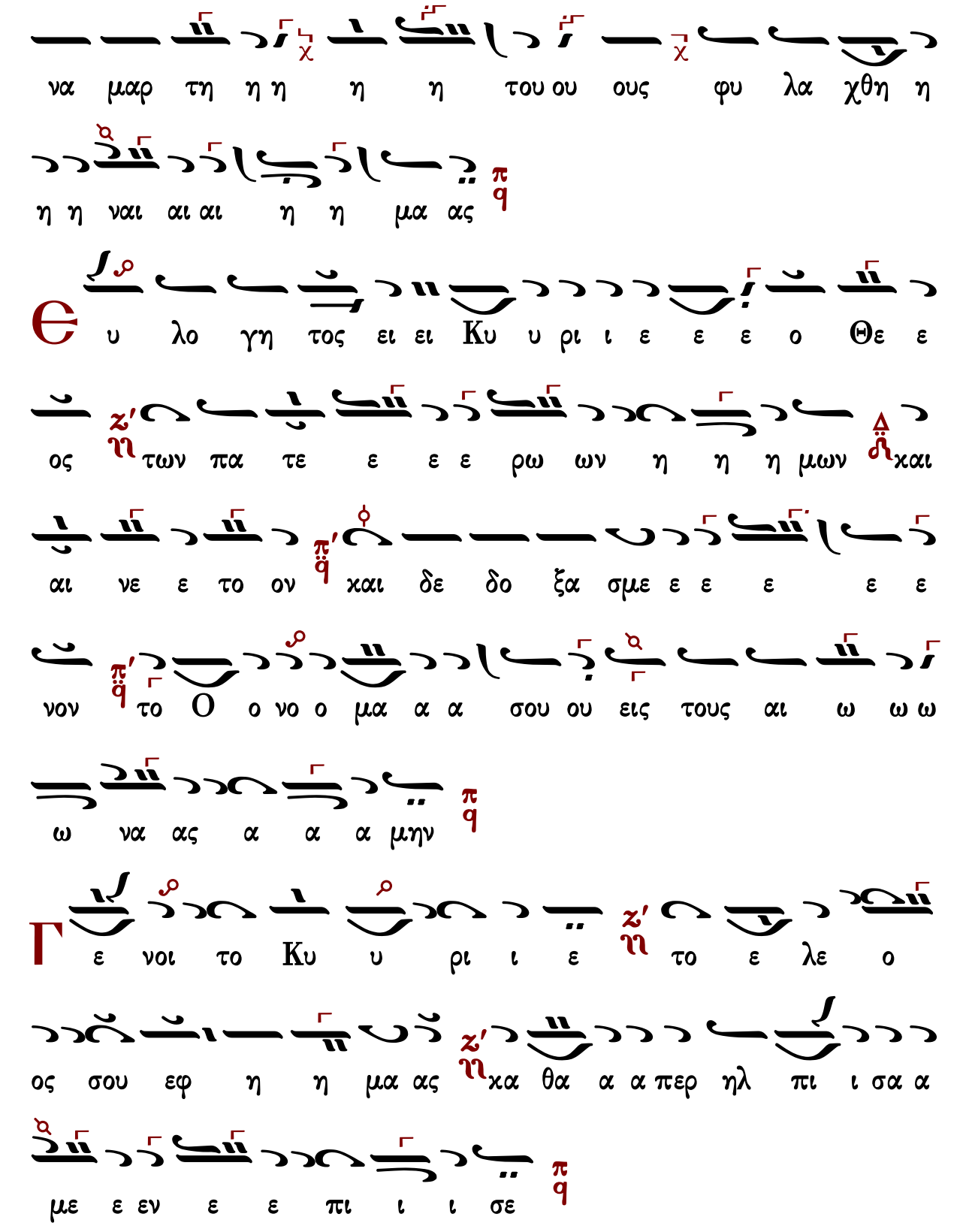
να μαρ τη η η η η του ου ους φυ λα χθη η
η η ναι αι αι η η μα ας
υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε
ος των πα τε ε ε ε ρω ων η η η μων και
αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε ε
νον το Ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω
ω να ας α α α μην
ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ο
ος σου εφ η η μα ας κα θα α α περ ηλ πι ι σα α
με ε εν ε ε πι ι ι σε

Є

υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε τα δι και

ω ω μα α τα α α α α α σου (γ′)

Κ

υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η θης η η

μιν εν γε νε α α και γε ε νε ε ε α ε

γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ο

ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η

ην μου ο τι η η μα α αρ το ο ο ον σοι

Κ

υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ γον δι

δα α ξο ο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η

μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο Θε ε
ε ο ο ο ος μου
Ο
τι πα ρα σοι πη η γη η η ζω ω ης
εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με
ε ε θα α φω ως
Π
α ρα α α α τει ει ει πα ρα α α τει ει νον
το ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι
σε
λ
γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ι ο ο ο
ος ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α θα α

α να α το ος ε λε ε ε η σον η η η η

μας

(γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ζ′ ϩϩ και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ζ′ ϩϩ και εις τους αι ω

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Α γι ος α θα α να α το ος ε λε ε ε η η

η σον η η η μας

ἀσματικόν

Ἦχος λ ϋ Πα

Συλλογή Αργών Δοξολογιών
εκδ. Ι. Μ. Γρηγορίου
2005 σ.158*

Α α α α α α α α α α α

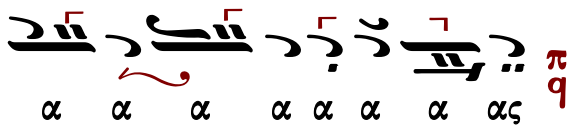

Κυριαξῇ Χρυσοπολίτου [τέλος 19ου-ἀρχὲς 20ου αἰ]

ἀργή

Ἦχος λ π ϱ̈ Κε

Μουσικός Λειμὼν τῆς ἀγρυπνίας
Ι.Μ.Γρηγορίου 2016 σ.247*

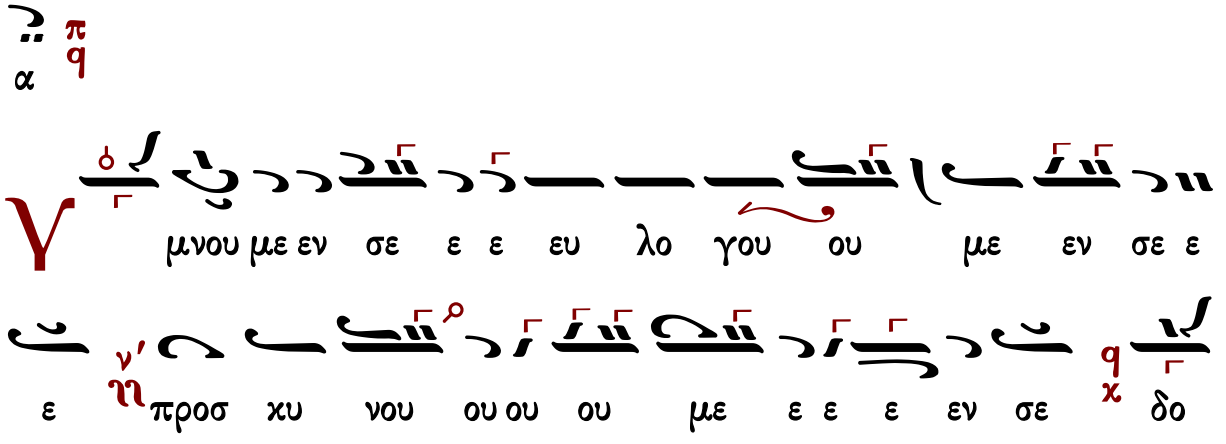

ξο λο γου ου με εν σε ευ χα α ρι ι στου ου

ου ου μεν σοι οι δι α την με γα α α α α α

λη ην σου ου δο ο ο ξα αν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ευ ε

που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α α τερ πα

αν το χρα α α α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι ε

ε μο ο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε

χαι αι α α α α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο ο Υι υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος χ̈ ο αι αι αι αι αι αι

ρων ϡ̈ την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου π̈

ε λε ε η η σο ον η η μα ας ο ο αι αι αι αι ρω ω

ων ν̈ ι τας α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας του ου χο

ο ο σμου ου π̈ ϛ

Προσ δε ε ξαι αι χ̈ ϛ την δε ε η σιν η η μω ω

ων ζ̈ ι ο κα θη η με νο ος ϡ̈ εκ δε ξι

ω ω ων του ου Πα α τρος π̈ ϛ και ε λε ε ε ε

ε ε η σο ον η η η μας π̈ ϛ

Ο

τι ι συ ει ει μο ο νο ος α α α α α

γι ι ι ι ος χ q συ ει ει ει ει ει ει μο ο νο ος

Κυ ρι ος Ι η σου ους Χρι ι στος π′ ϩ εις δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ξα αν χ q Θε ε ου ου ου ου ου ου

Πα τρο ος α α α μην π q

Κ

αθ ε κα α στην η η η με ε ε ρα α αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε χ q και αι νε ε

ε ε ε σω ω το ο νο ο μα α α χ

α α σου ου ου ϩ′ ϩ εις τον αι ω ω ω να α χ

α χαι εις τον αι ω ω ω ω να α του ου αι

αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα τα αυ τη η

η α να μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η

η η η ναι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε

ε ο ο ος των Πα τε ε ε ρω ων η η μω ω

ων χαι αι νε το ο ον χαι αι δε ε δο ξα

σμε ε ε νο ον το ο ο νο ο ο μα α α σου

μη α α α ας να ω ω ω ω ω ω εις τους αι ου
ην

Γ
ε ε νοι το ο Κυ ρι ε ε το ο ε ε λε ε
ο ος σου ου ε εφ η η μα ας κα α θα α α α α πε
ερ η ηλ πι ι ι ι ι ι σα α με εν ε ε πι
ι σε

Θ
υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε ε τα δι
χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου ου

(β′)

Є

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε ε ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε

ε τα δι χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου

ου

Κ

υ ρι ι ε ε χα α τα α φυ υ γη η η ε

γε νη η η η η θη ης η η η μιν εν γε

νε ε α α χαι αι γε ε νε ε α ε γω ει πα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε η σο ο ον με ε

ι α σαι την ψυ χη η η η ην μου ο τι η η η

η η η μαρ το ο ο ον σοι οι

Κ
υ ρι ι ε ε προς σε ε κα α τε ε ε ε φυ υ
υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε ε
του ου ποι οι ει ειν το ο θε ε λη η μα α α α σου
ου ο ο τι συ ει ει ει ει ει ει ο ο Θε ε ο
ο ος μου ου
Ο
τι ι πα ρα σοι πη γη η η ζω ω ω ω ης
εν τω φω τι ι σου ου ου ο ο ψο ο ο ο ο
ο με ε θα α φω ως
Π
α ρα α α α α α τει ει ει ει ει ει ει
πα ρα α τει ει ει νο ο ον το ε λε ο

ο ος σου ου τοι οι οις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε
γι ι ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος α γι ι
ο ο ο ος Ι ι σχυ υ ρος α γι ος Α α
θα να α τος ε ε λε ε ε ε η σο ον η η η
μας
(γ′)
ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι
α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υ υν χαι αι α α ει χαι εις τους
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω ω ω νω
ων α α α μην

α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε ε λε ε ε
ε η σο ον η η η μας
ε Α α α α α α α α α α α α α
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι α α α γι ι ο ο ος ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε
ε ε ε ε ιε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ιο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος
ε Α α α α α α α α α α α α α
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Στάσις Α΄

Ἦχος λ ν Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

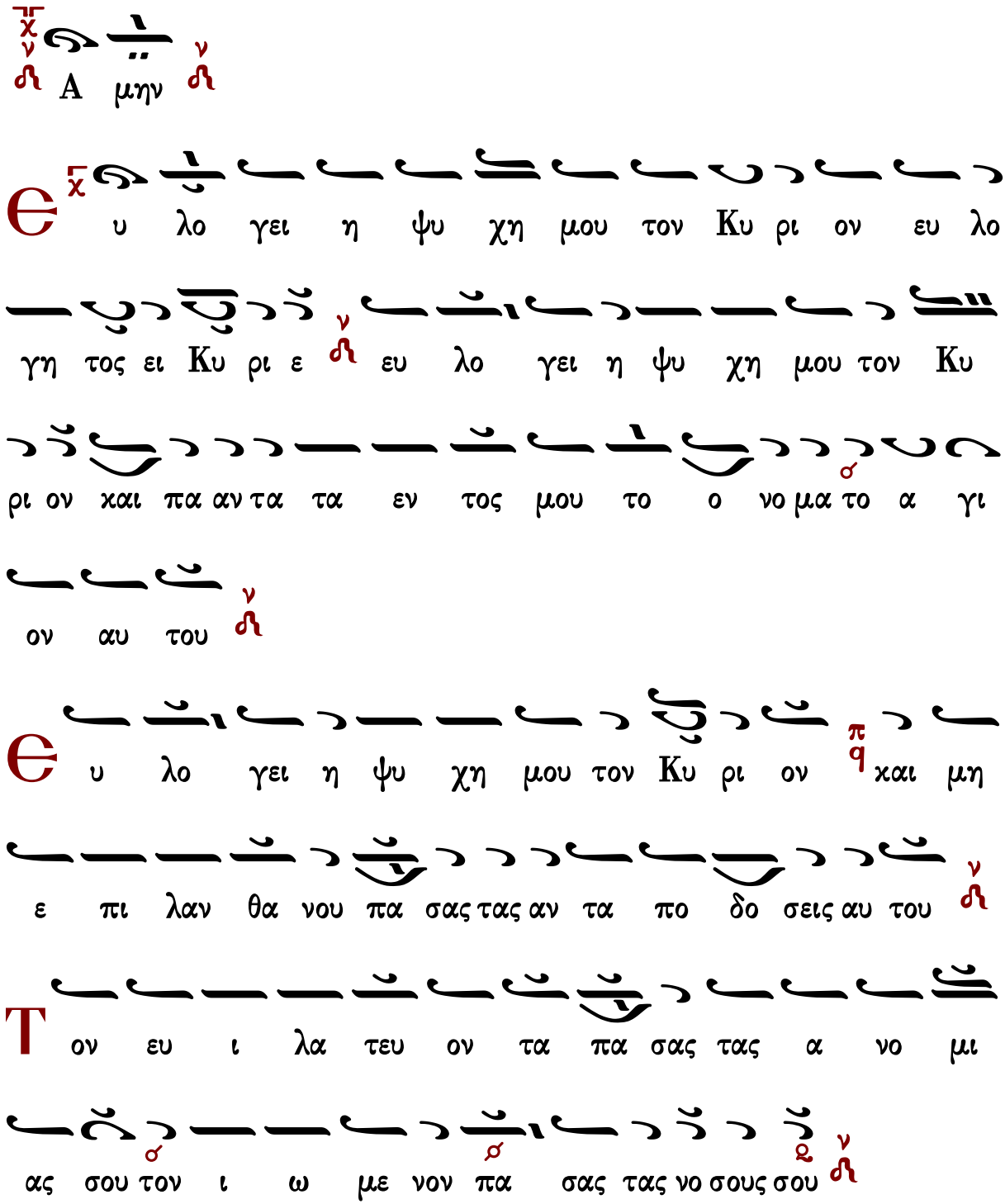

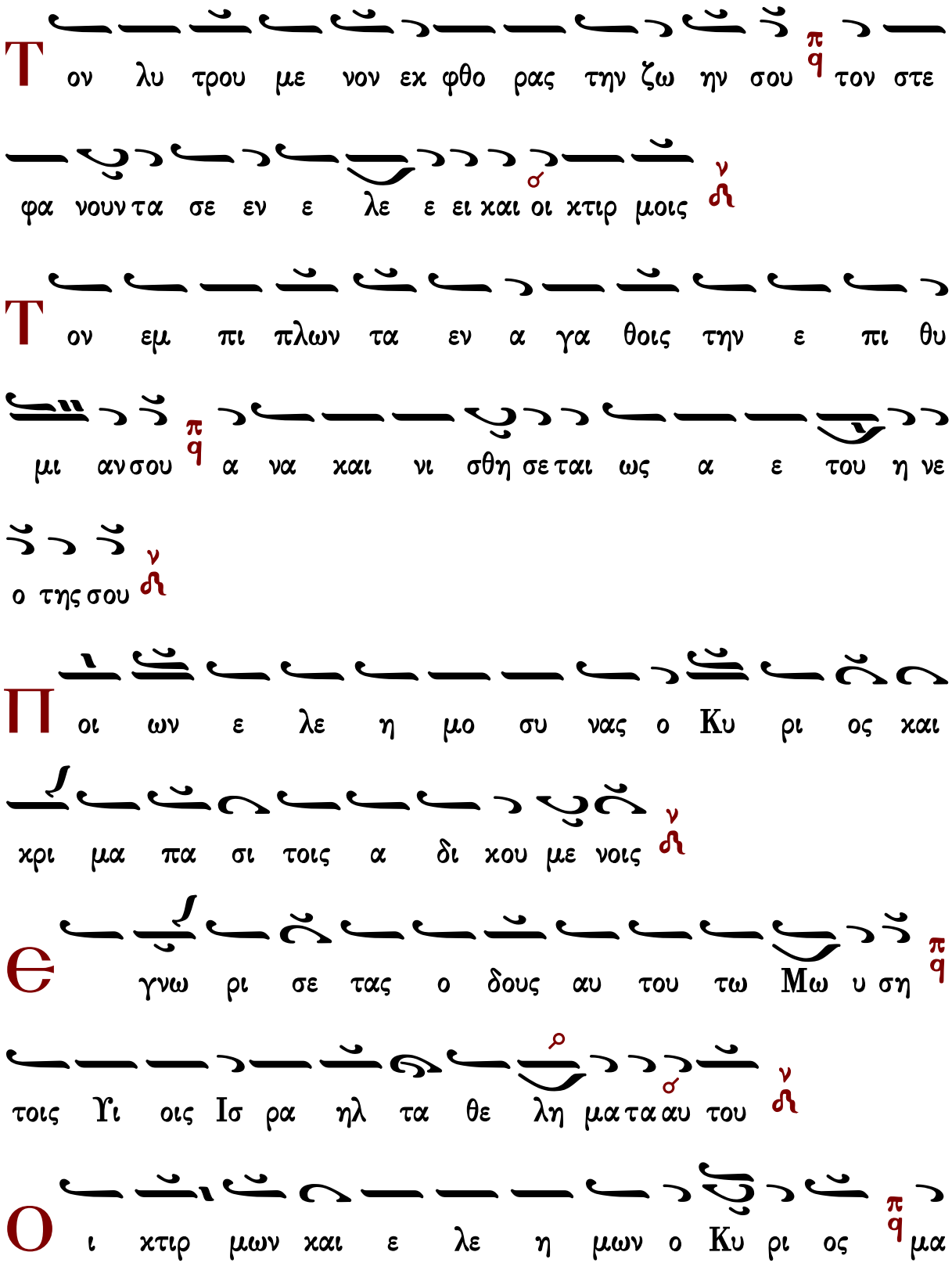
Τον λυτρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π/q τον στε
φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις ν/ϩ
Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ
μι αν σου π/q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε
ο της σου ν/ϩ
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ν/ϩ
Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση π/q
τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του ν/ϩ
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος π/q μα

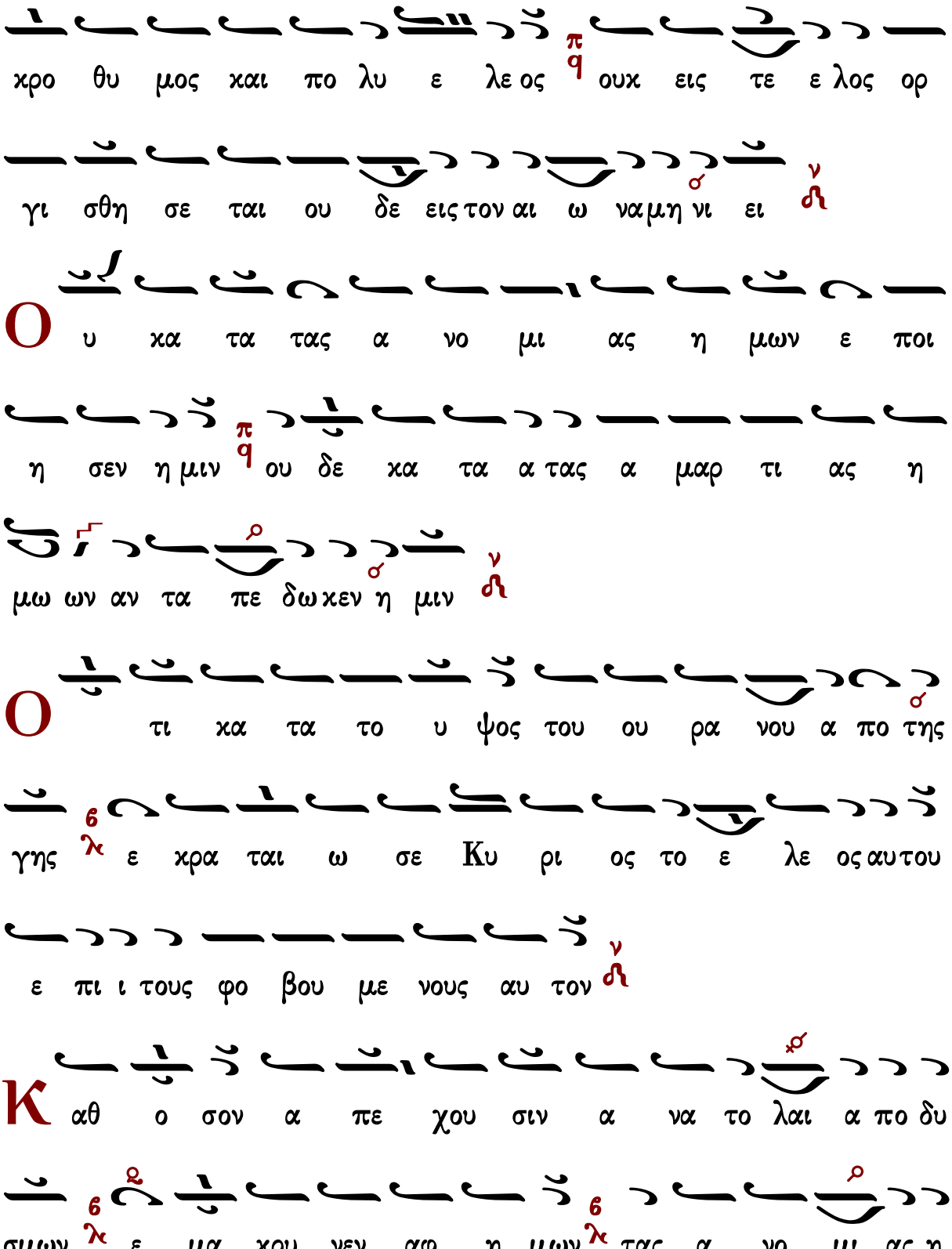
χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι
η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η
μω ων αν τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον
Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ
σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων ν

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους π q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον β λ ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν ν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου Δ ου τως εξ αν θη η η

σει ν

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον ν

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας ν

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω ν η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του π παν των δε

σπο ο ο ζει ν

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον β λ παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του α χου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

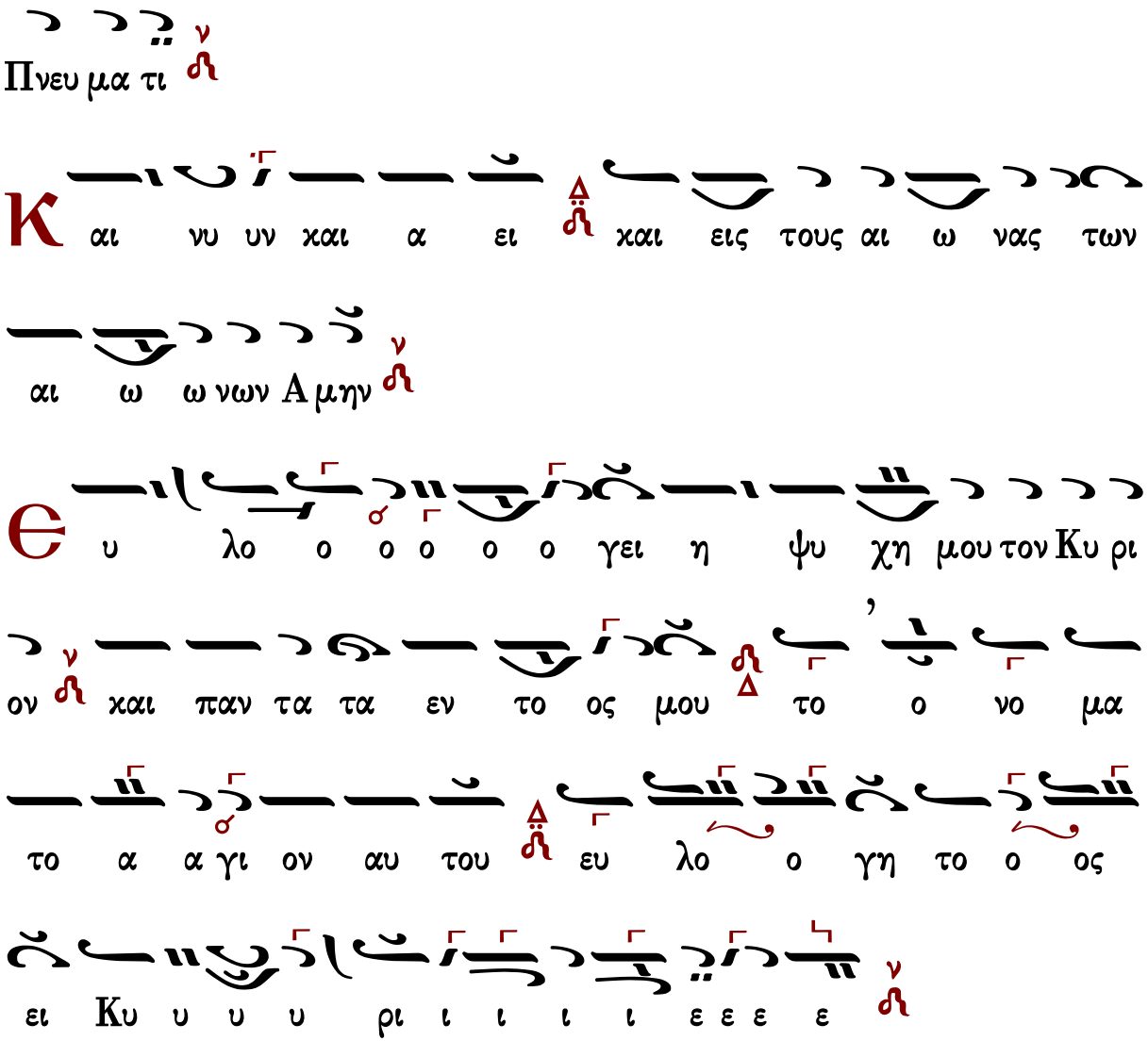

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

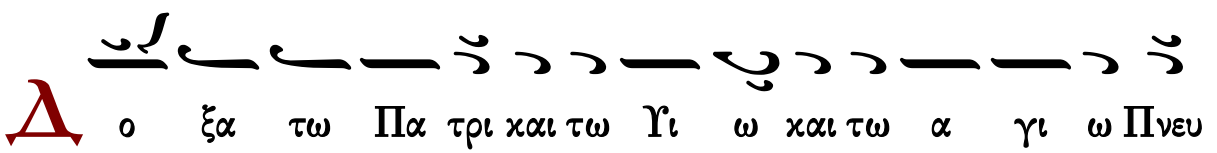

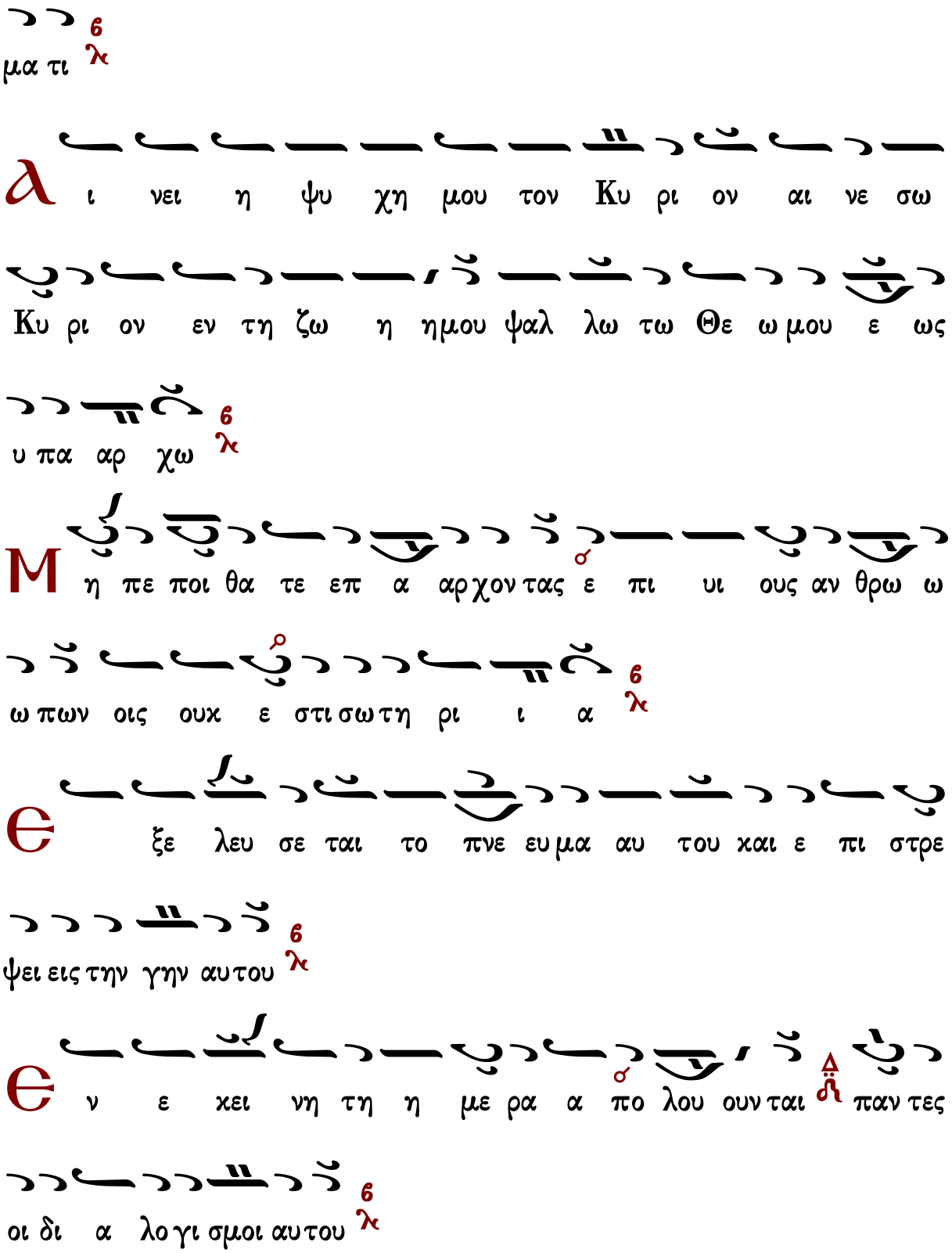
6
λ
μα τι
α
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως
υ πα αρ χω
6
λ
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
6
λ
Θ
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
6
λ
Θ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες
οι δι α λο γι σμοι αυ του
6
λ

Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

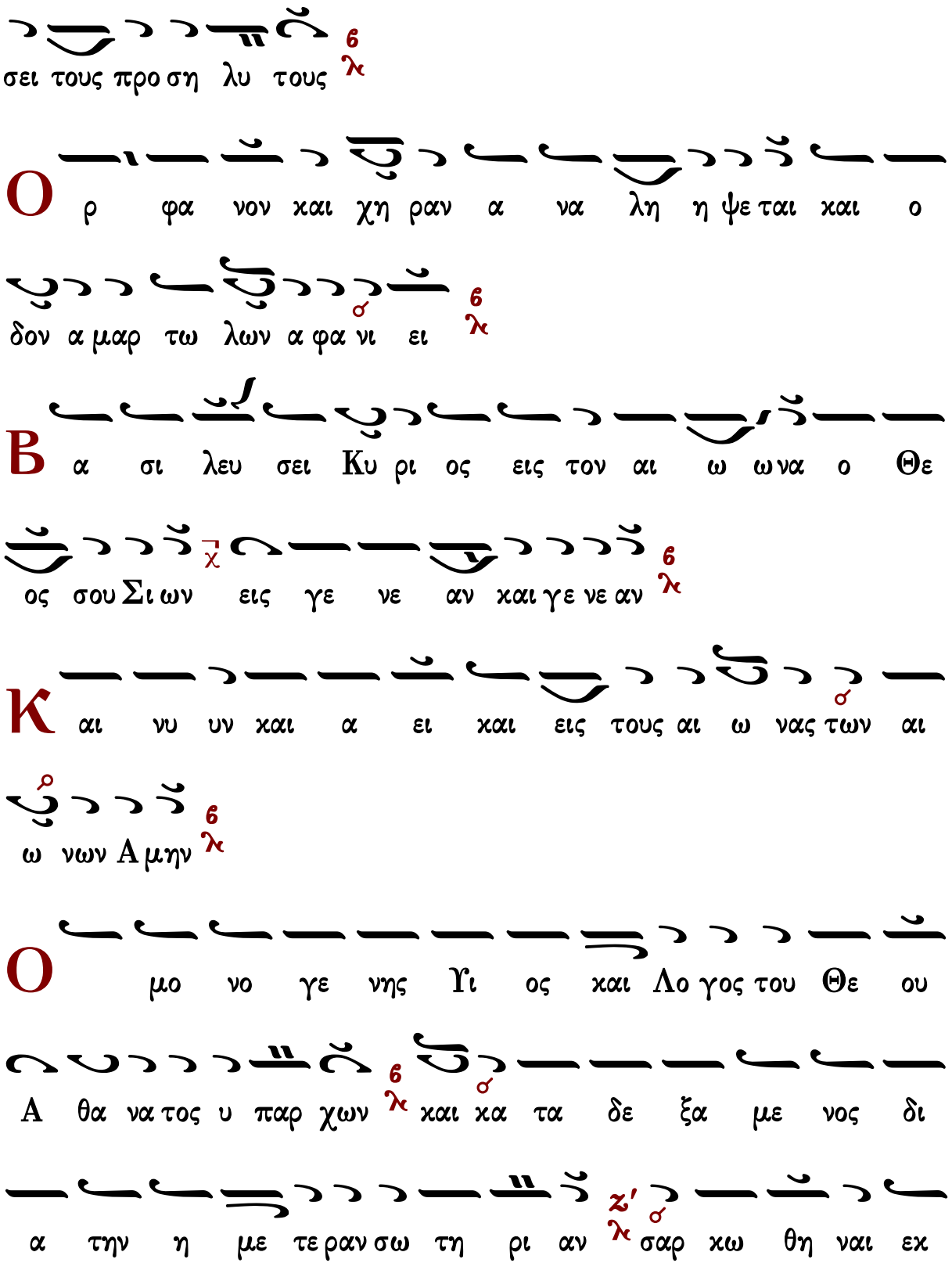
σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

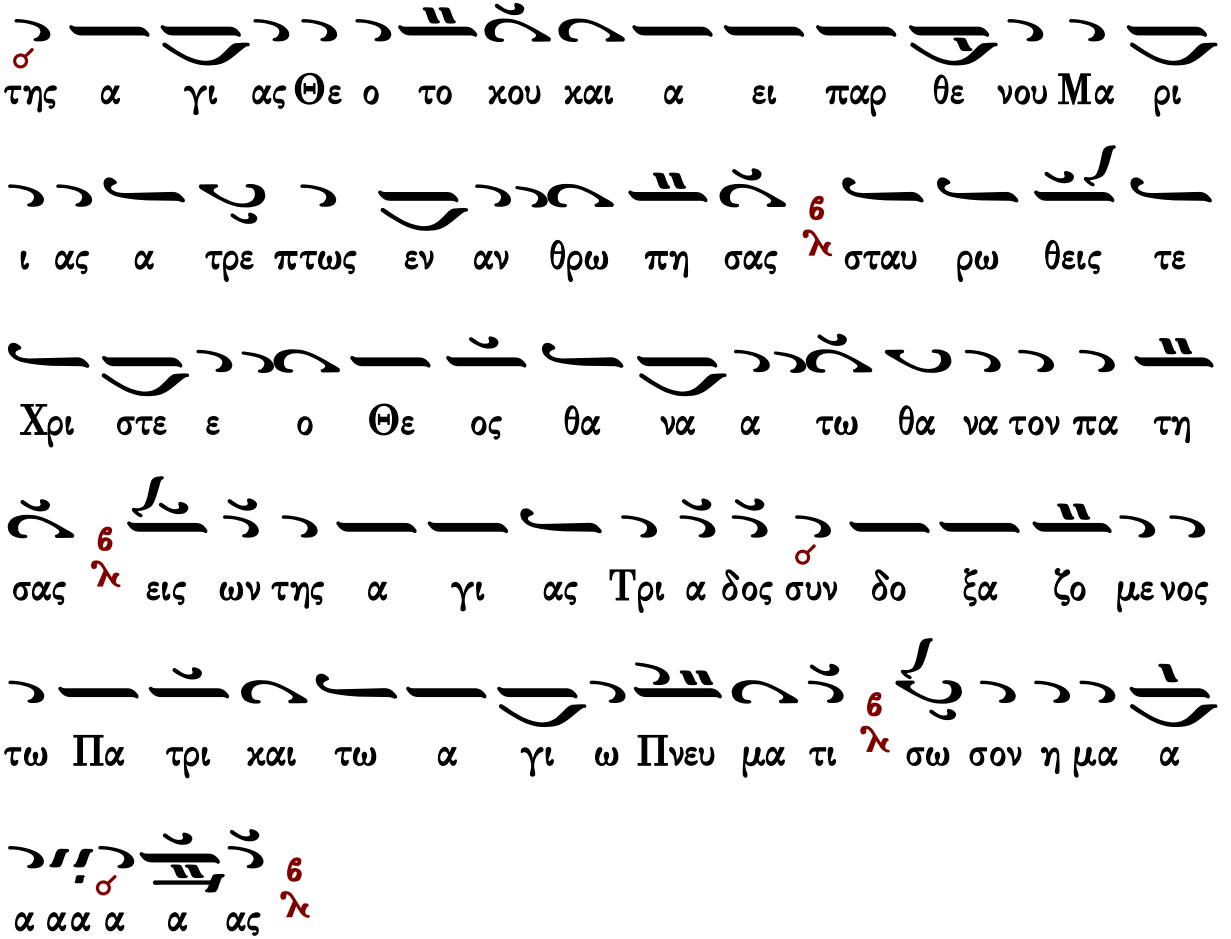

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ΄ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

ΜΕΛ

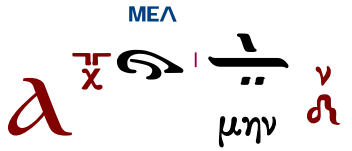

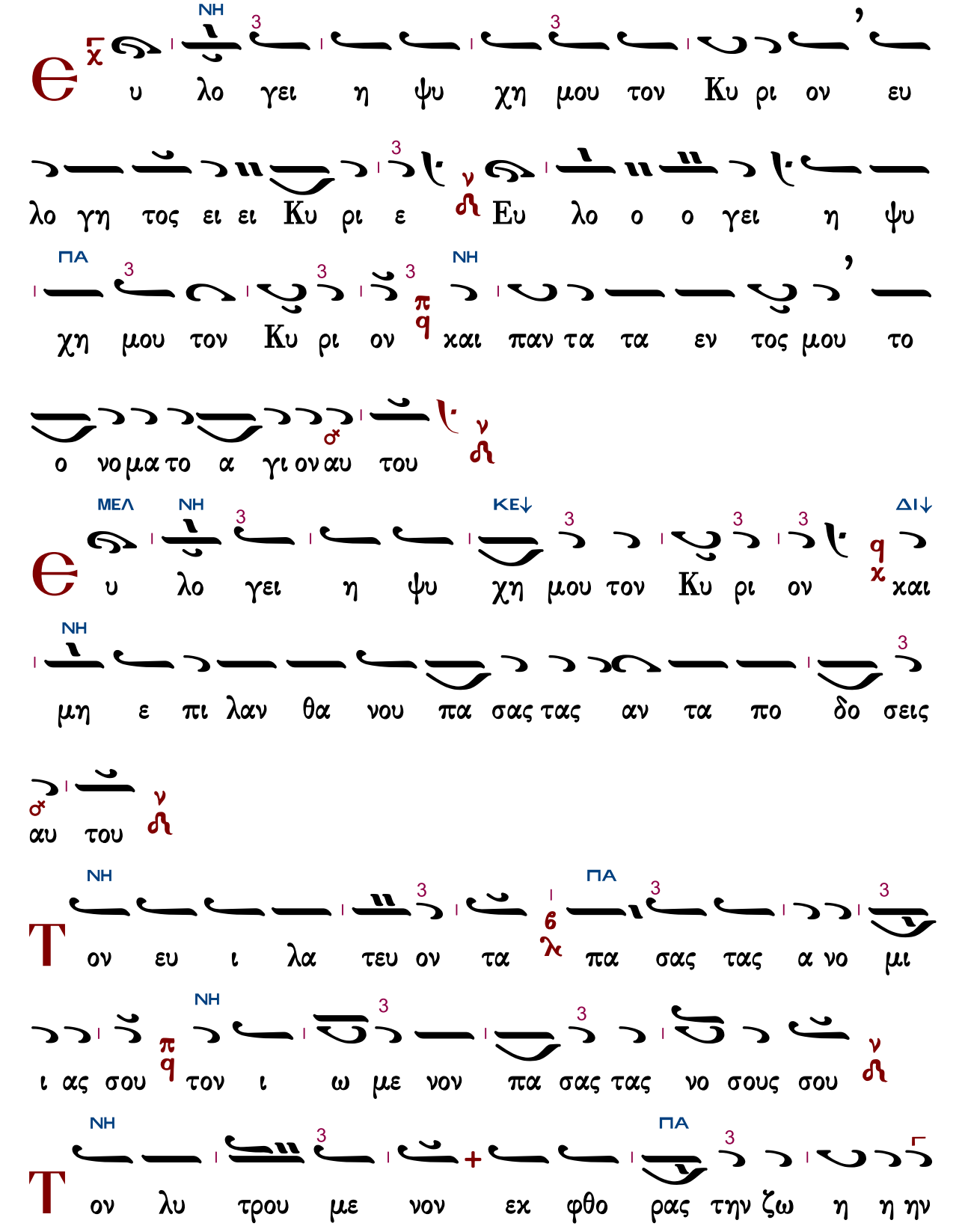
NH
3
3
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
ΠΑ
3
3
3
NH
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
NH
3
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
NH
3
ΠΑ
3
3
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
NH
3
3
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
NH
3
ΠΑ
3
ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

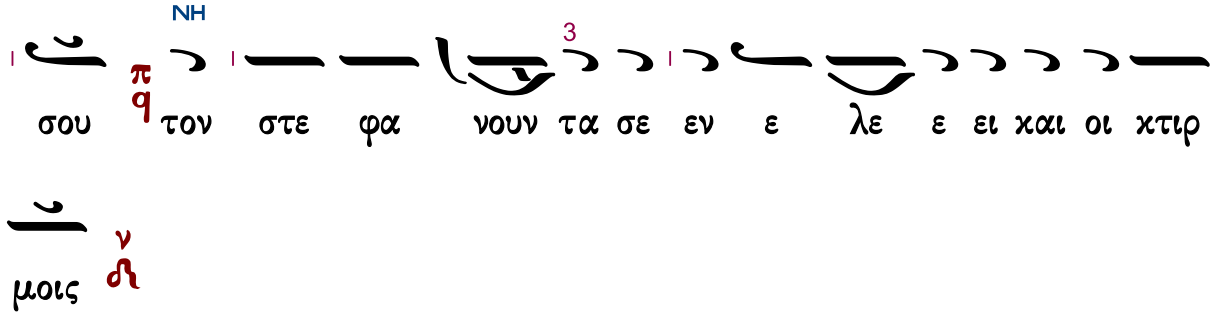
NH
3
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις

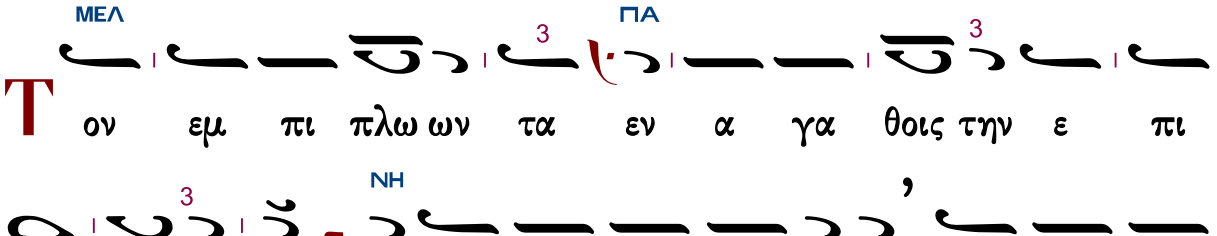
ΜΕΛ
3
ΠΑ
3
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

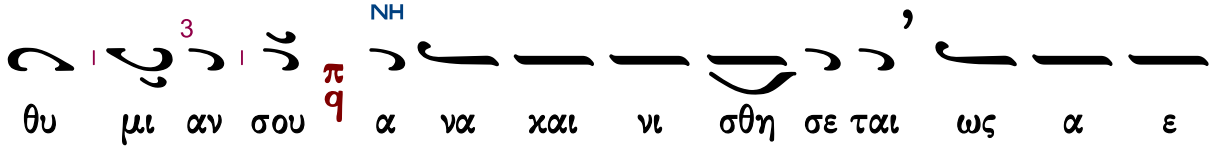
3
NH
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε

3
3
του η νε ο της σου

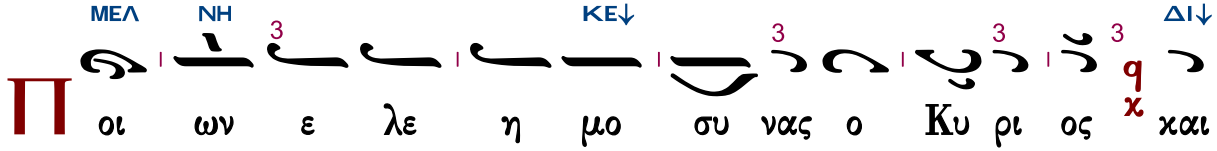
ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι

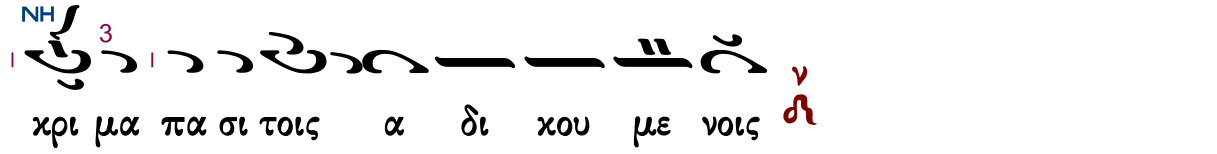
NH
3
χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

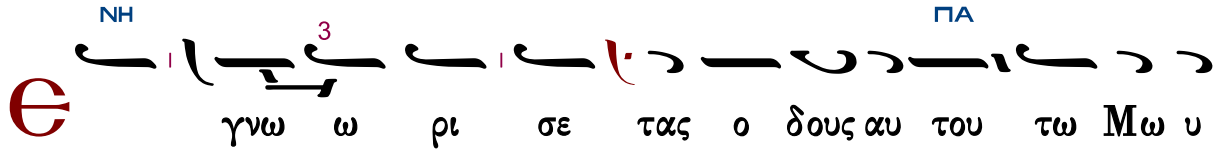
NH
3
ΠΑ
Є γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

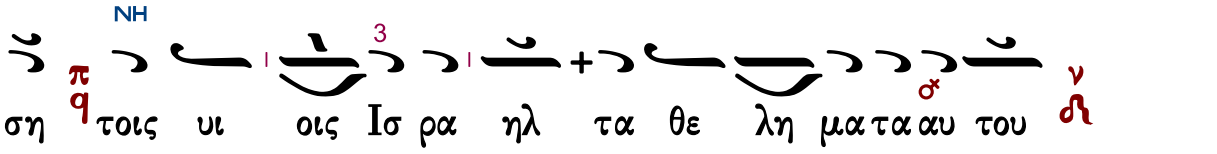
NH
3
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

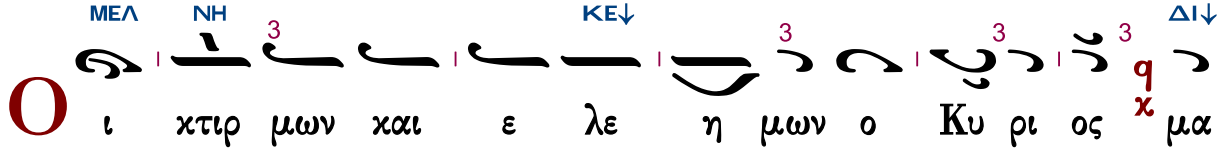
ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
Ο ι χτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουχ εις τε

λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

ΜΕΛ ΚΕ↓

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

ΔΙ↓ ΝΗ

η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν

τα πε δω κεν η μιν

ΝΗ ΠΑ

Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

ΝΗ ΠΑ

της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

ΜΕΛ ΝΗ

του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

ΝΗ ΠΑ

Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

ΔΙ↓ ΝΗ

πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α

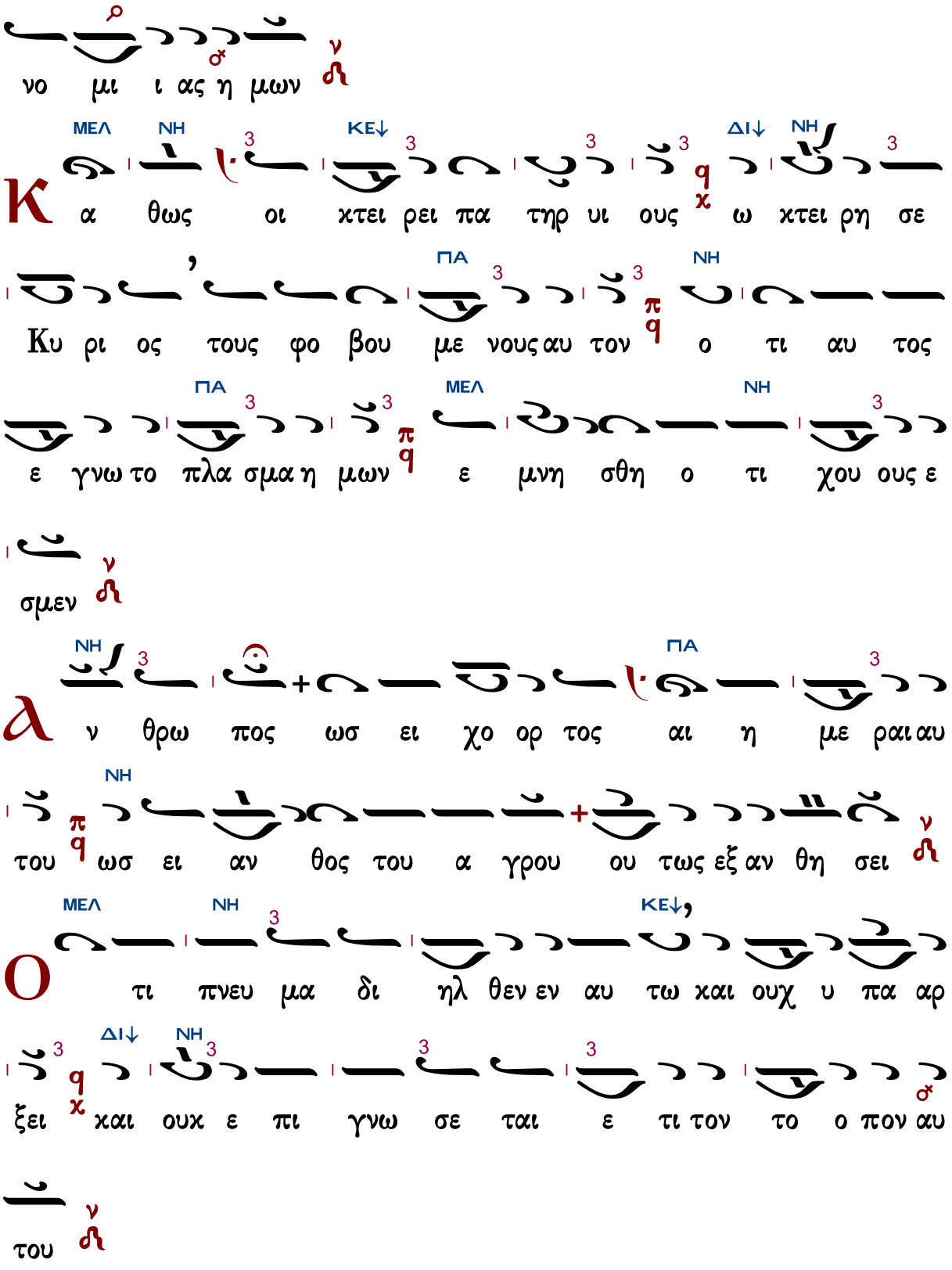
νο μι ι ας η μων
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
σμεν
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

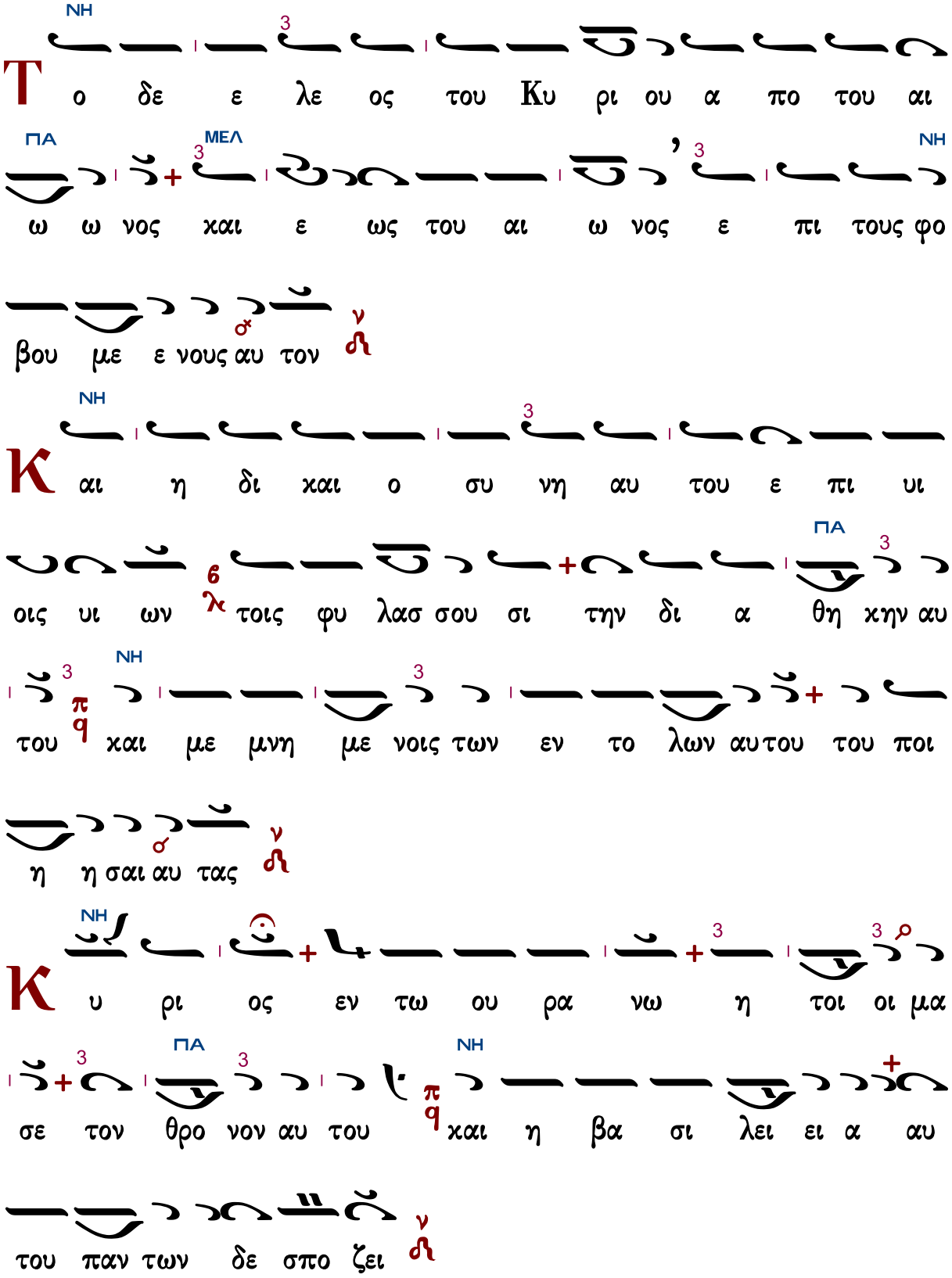
ΝΗ
3
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
3 ΜΕΛ
3
ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ν
ΝΗ
3
Και η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
3
οις υι ων λ6 τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
3 π q ΝΗ
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ν
ΝΗ
3
3
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
3 ΠΑ 3 ΝΗ π q
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει
ν

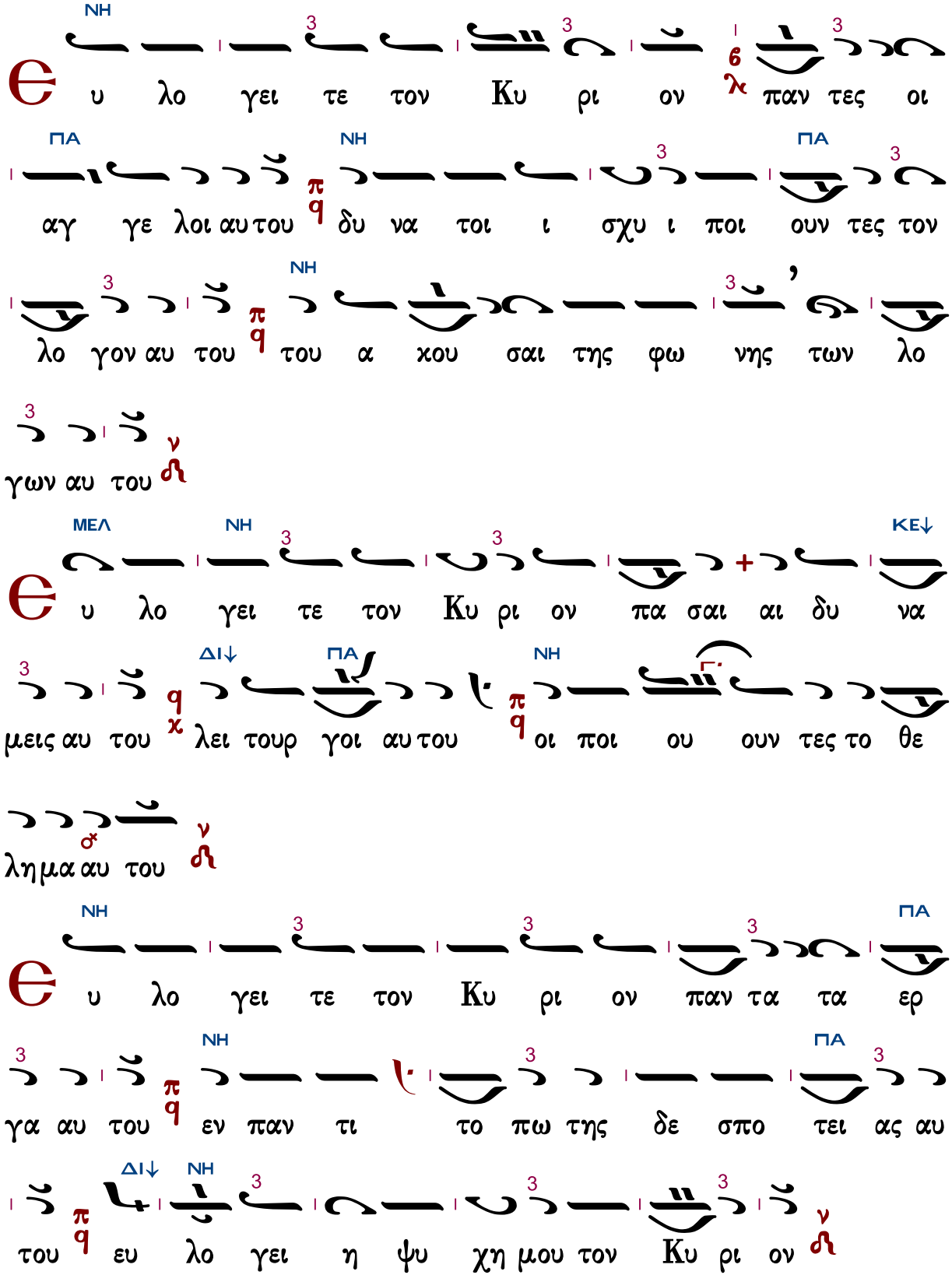
ΝΗ
3
3
6
λ
3
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ
ΝΗ
3
ΠΑ
3
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
3
ΝΗ
3
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
3
γων αυ του
ν
ΜΕΛ
ΝΗ
3
3
ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
3
ΔΙ↓
ΠΑ
ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ν
ΝΗ
3
3
3
ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
3
ΝΗ
3
ΠΑ
3
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓
ΝΗ
3
3
3
3
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ν

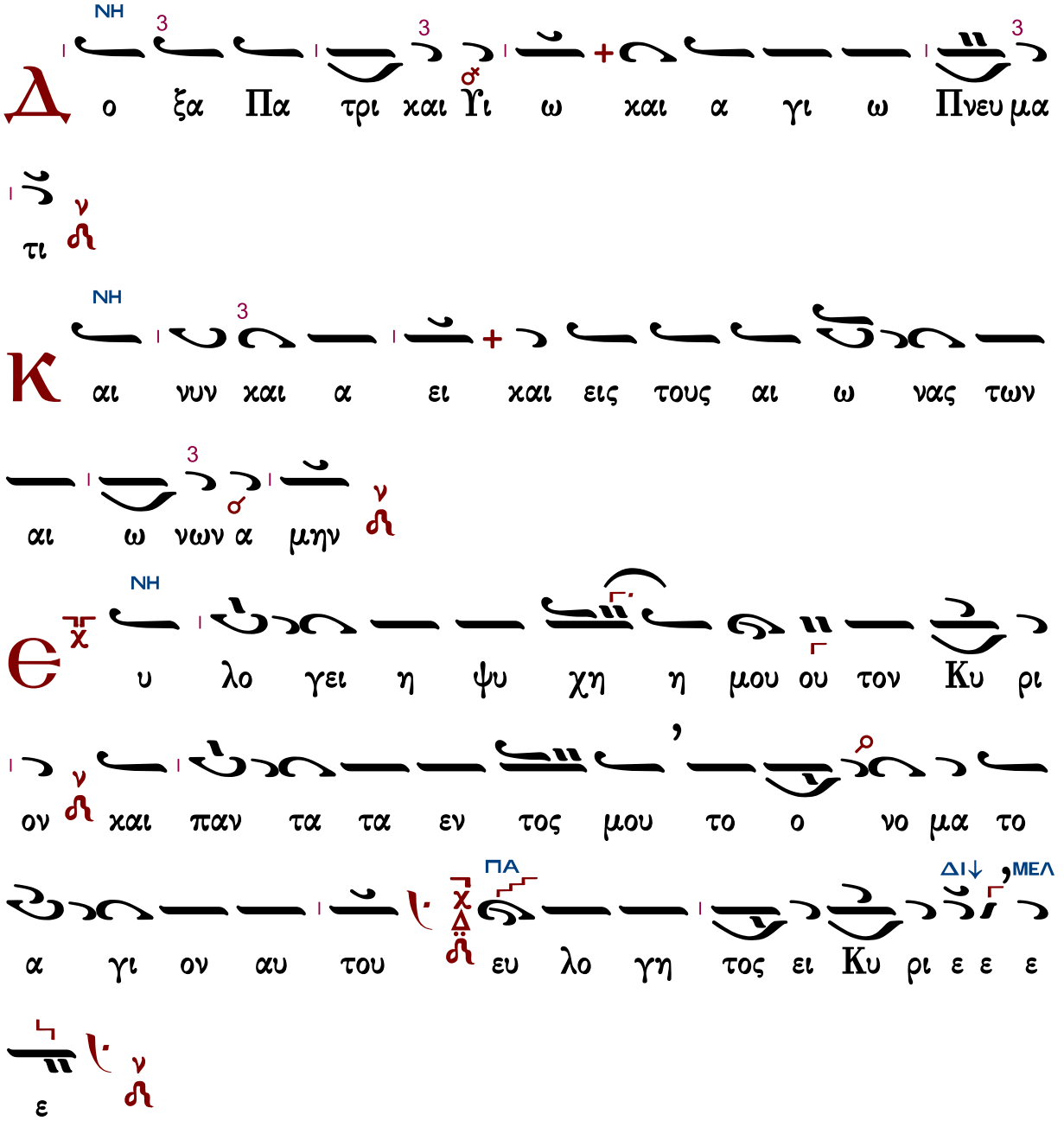

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

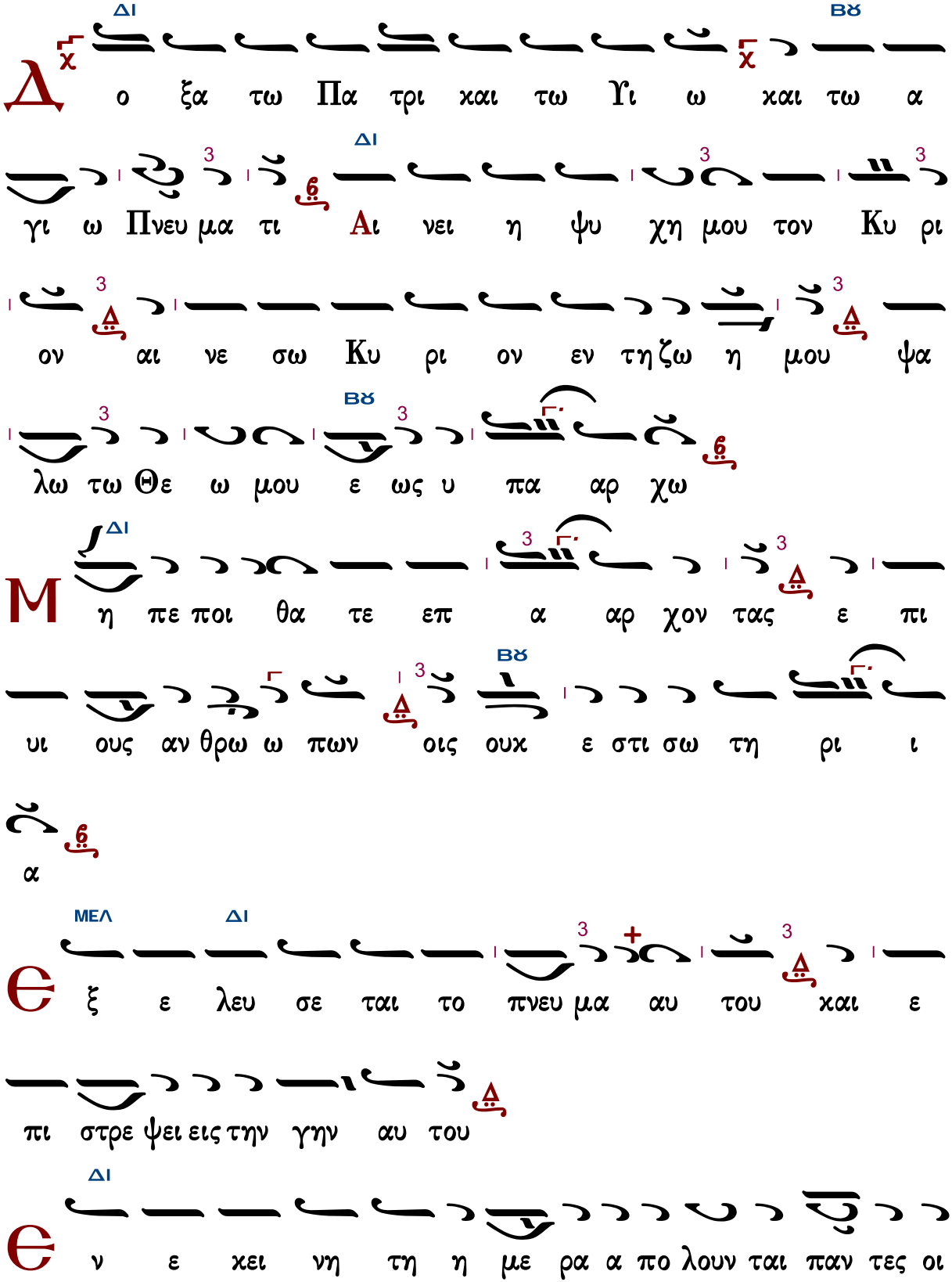
Δ
ΔΙ
ΒΘ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α
γι ω Πνευ μα τι Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
Μ
ΔΙ
η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
Θ
ΜΕΛ
ΔΙ
ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
Θ
ΔΙ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

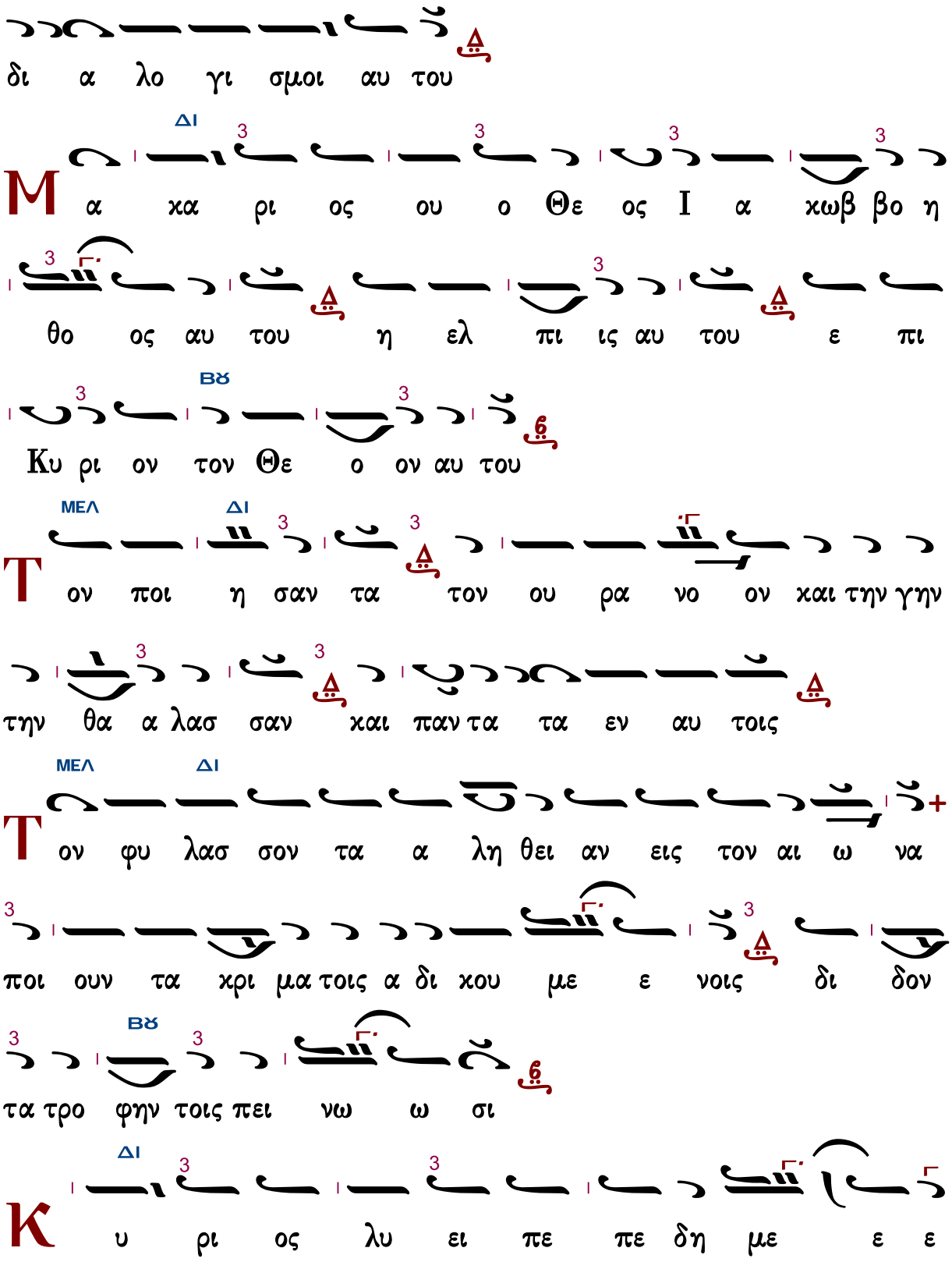
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΒΫ

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

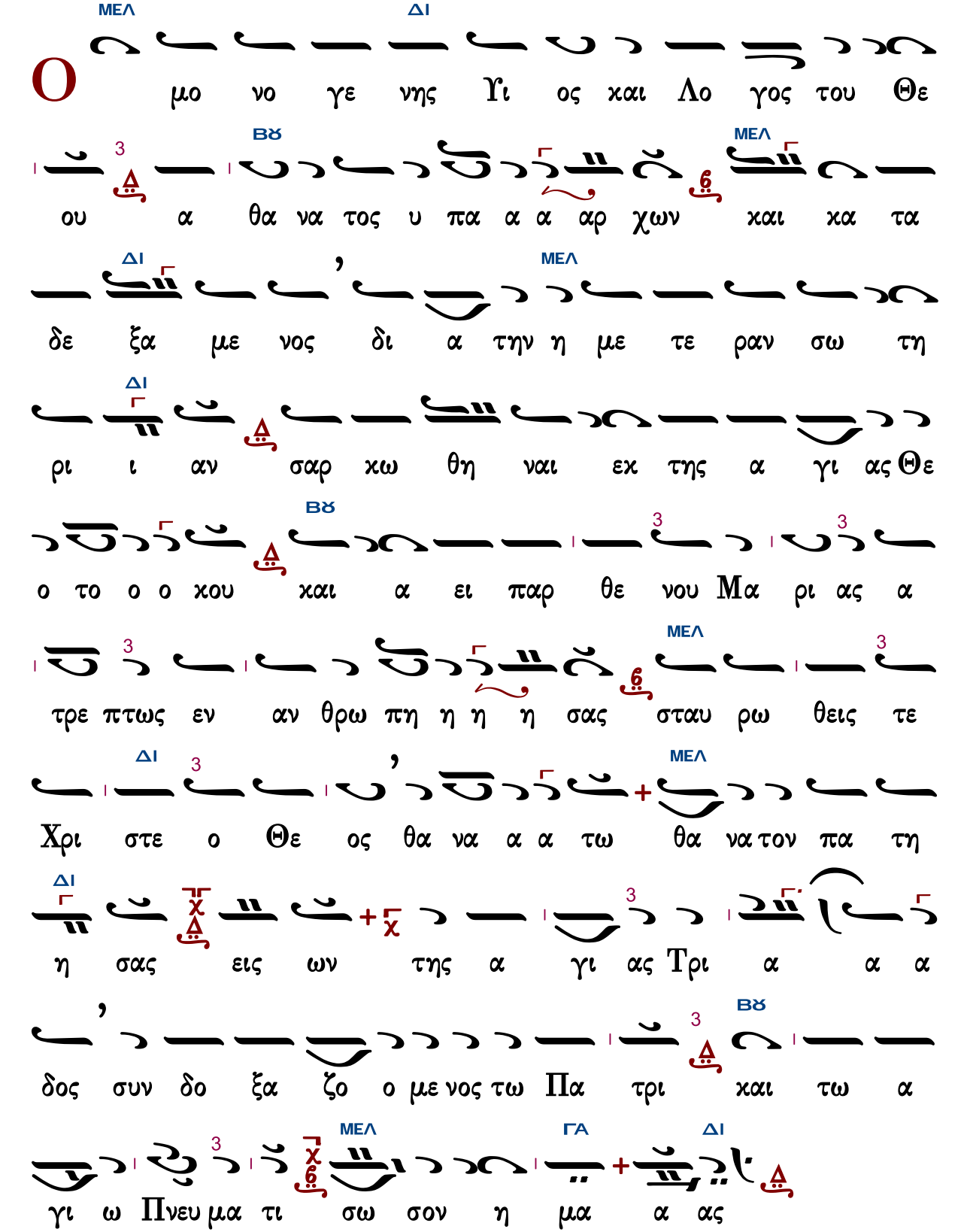

Ἔτι καὶ ἔτι…

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.177*

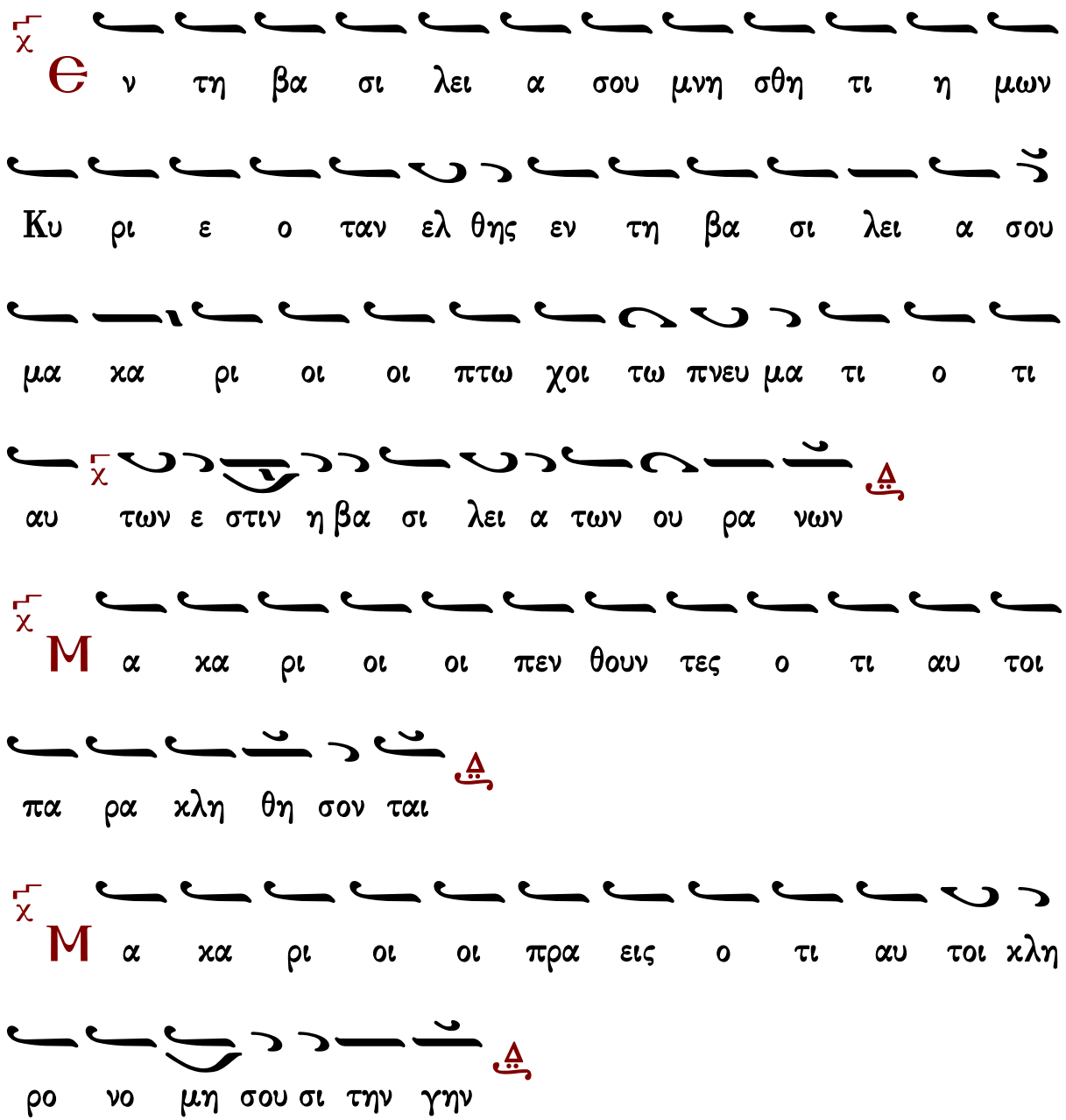

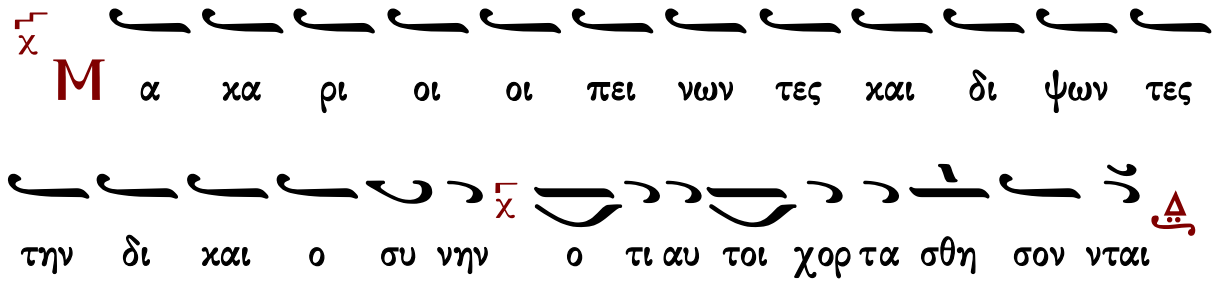

Κανὼν α΄, ᾠδὴ γ΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ — ἦχος πλ.β΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, ἀθλοφόρε, μάρτυς ἀξιάγαστε.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης θείας παρατάξεως.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Αἱμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἁγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἣν διῆλθε, σῴζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ ς΄, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον — ἦχος δ΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν, κομισώμεθα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτήν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, μάρτυς Χαράλαμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἁγνὴ θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

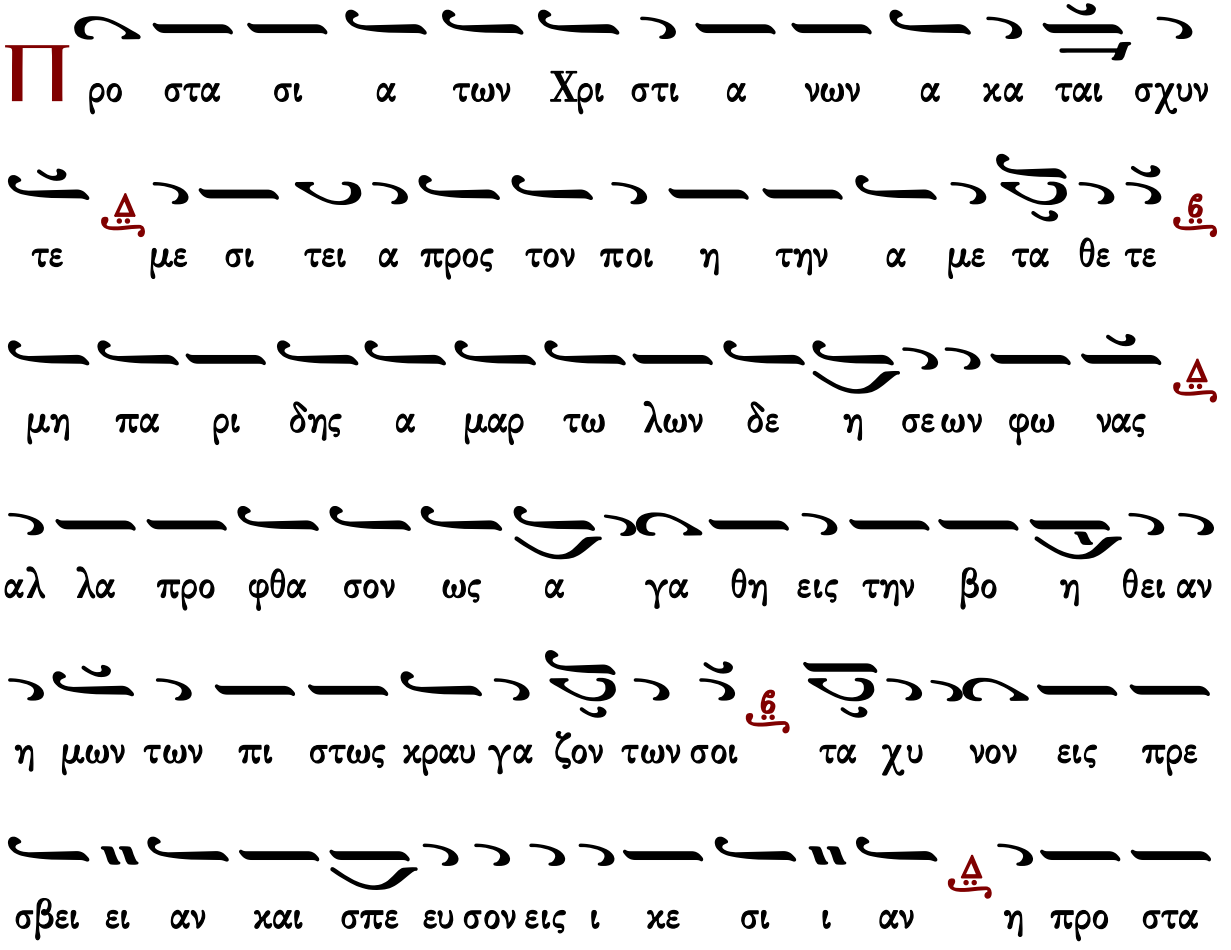

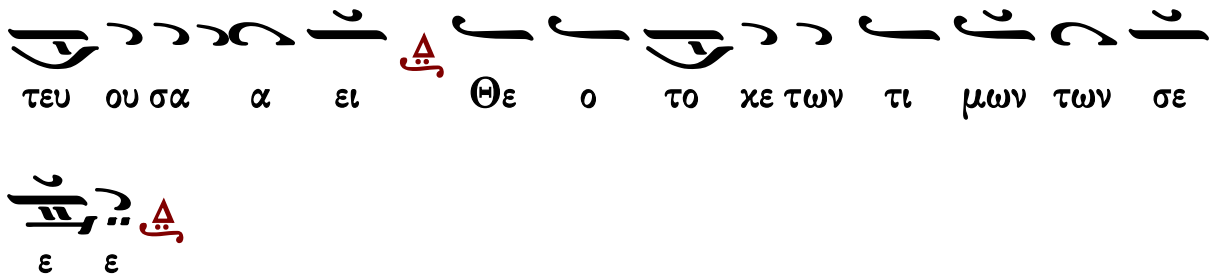

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

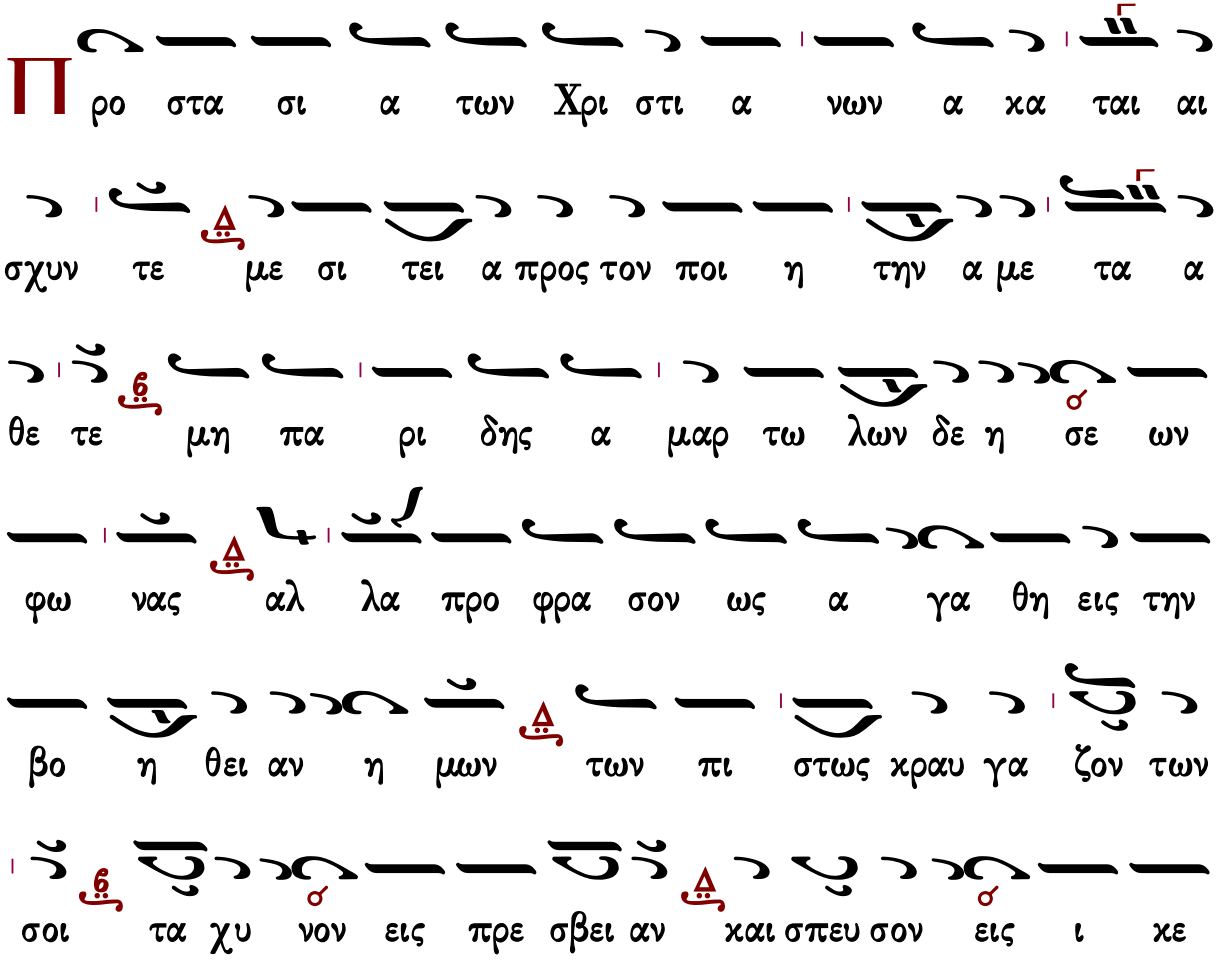

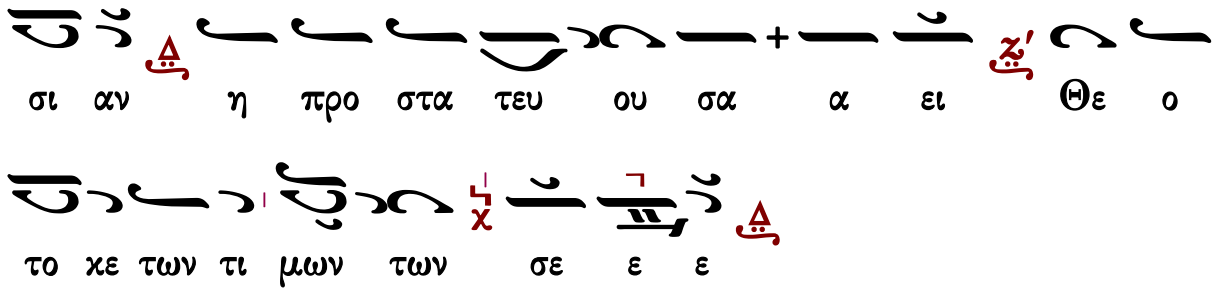

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

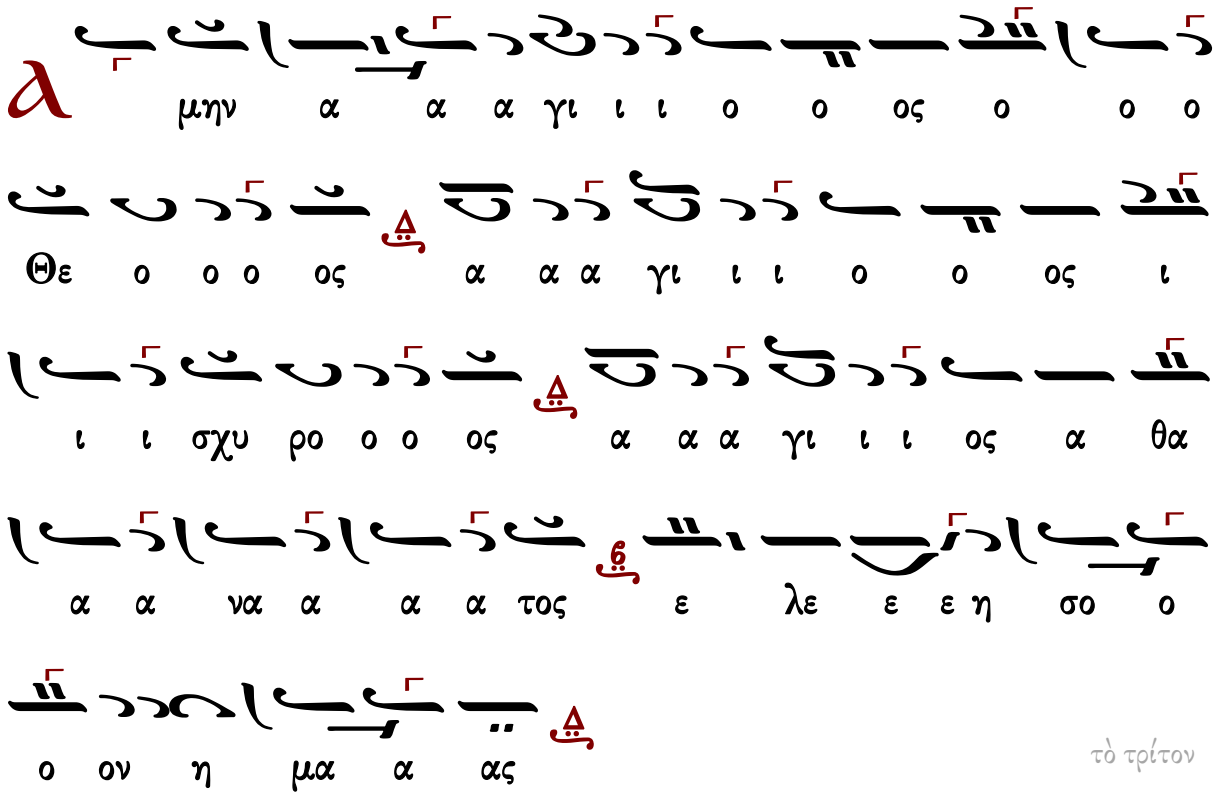

τὸ τρίτον

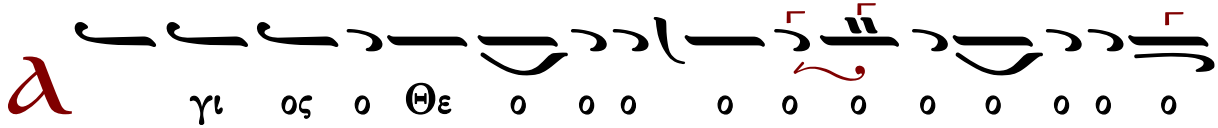

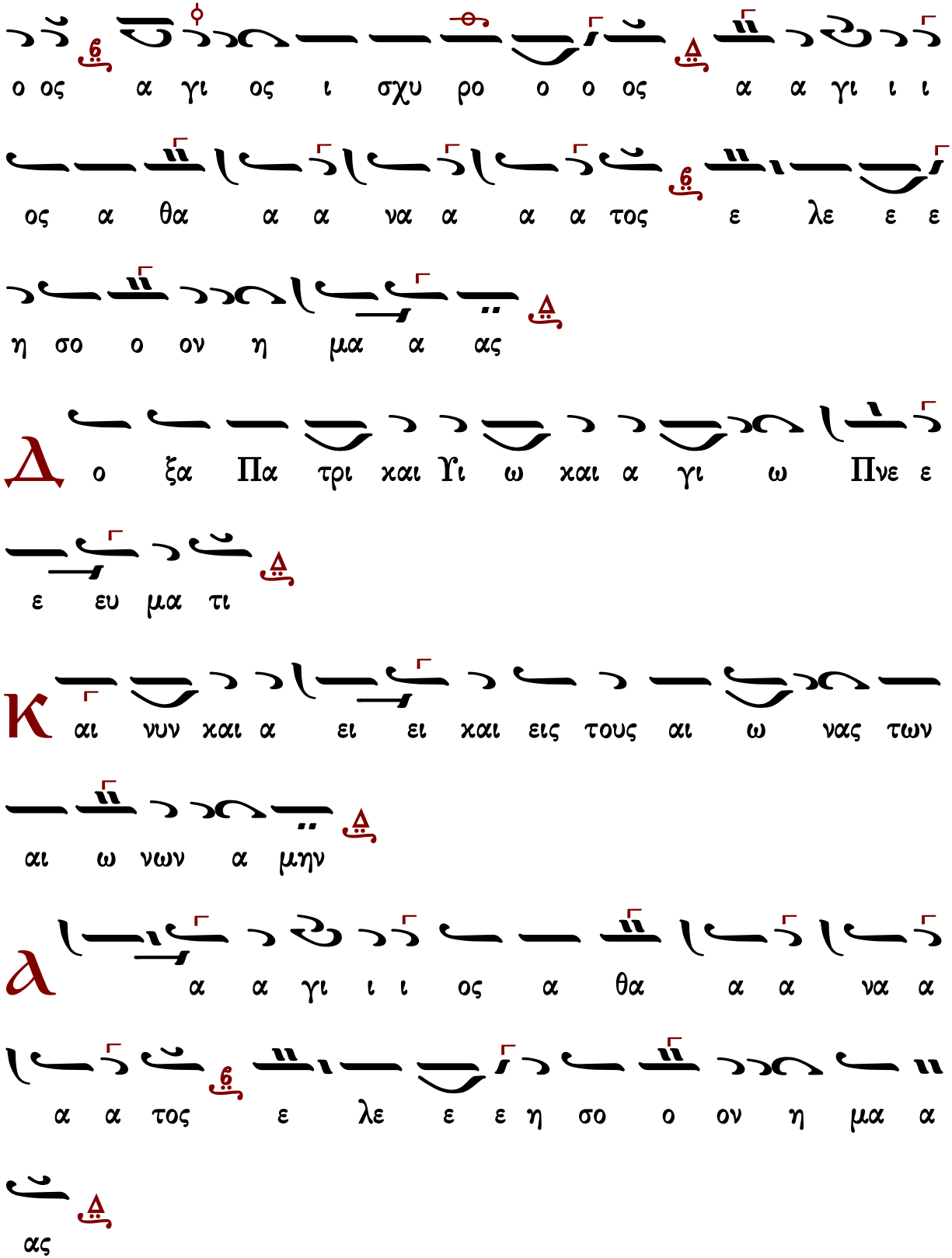
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α α γι ι ι ος α θα α α να α
α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α
ας

κλασικὸ

Ἦχος πλ. Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

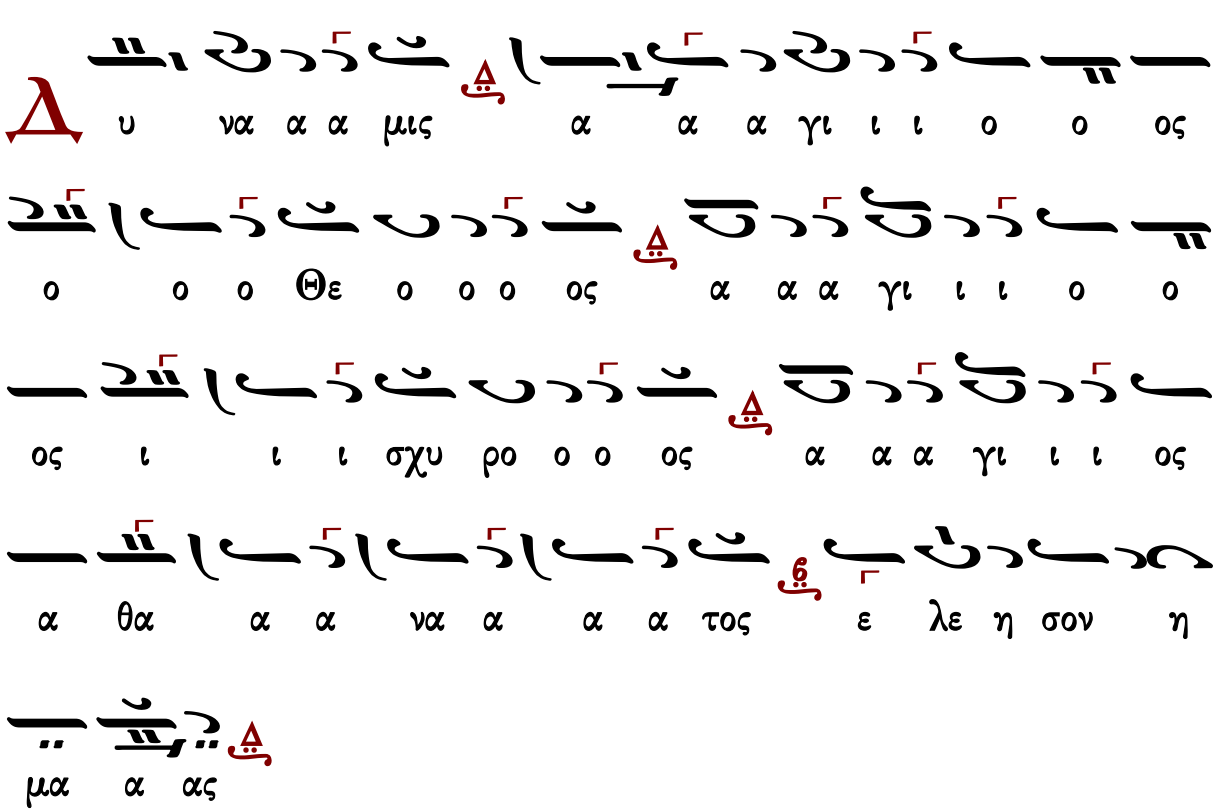

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκά

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος πλ. Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

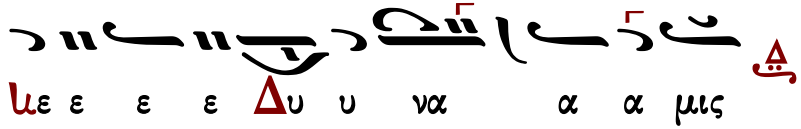

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο
ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος
α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο
ος I ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος
α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι
ος α α α α θα α α α α α α α α α α
α α ια α α ιε α α θα α να το ο ο ο ο ο
ο ος
ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον η η
μα ας

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

Γεράσιμος Μονεμβ. Ἀγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκά

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΝΗ
ΜΕΛ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΒΘ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

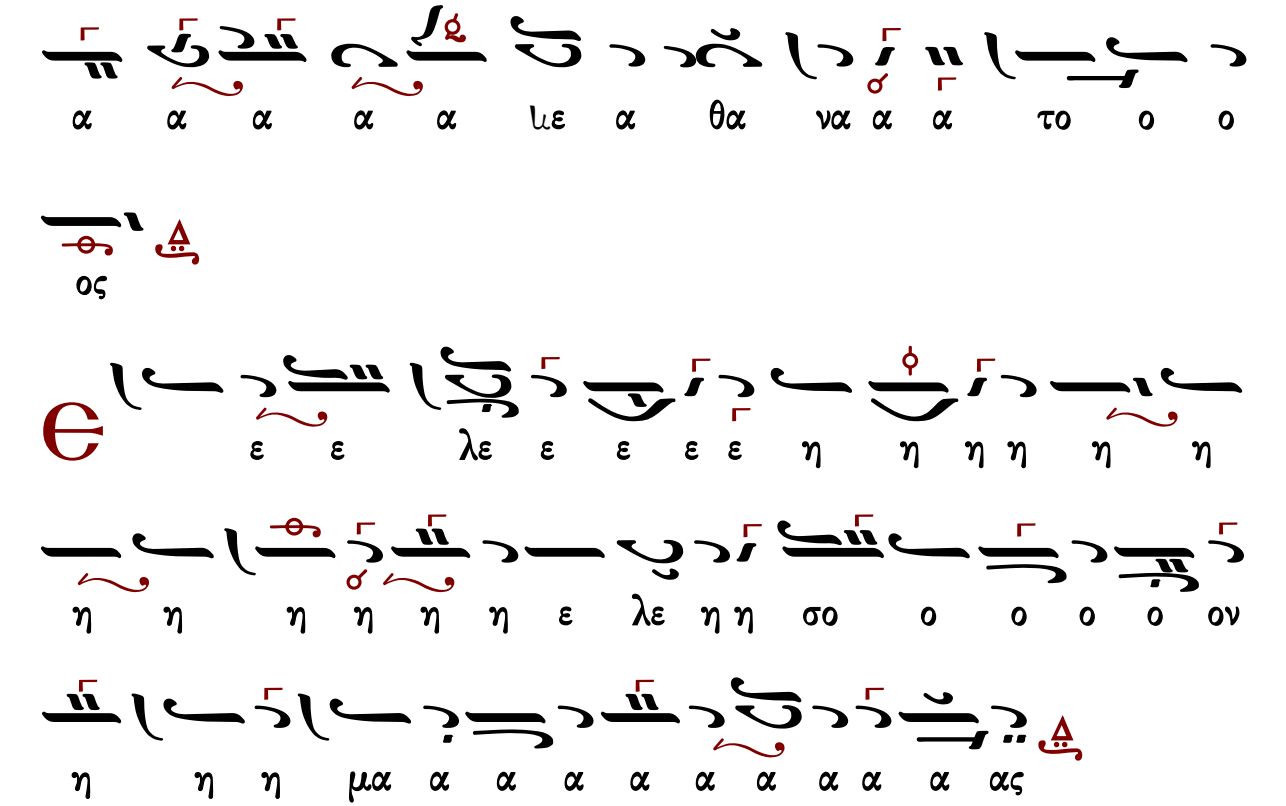

Ἰωάννου Παλάσκη (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ

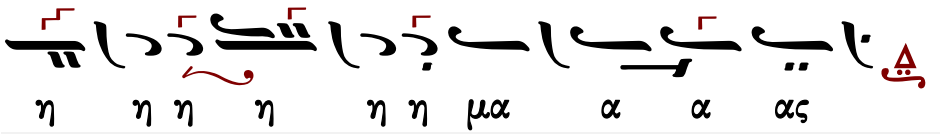

Γεωργίου τοῦ Κρητός (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

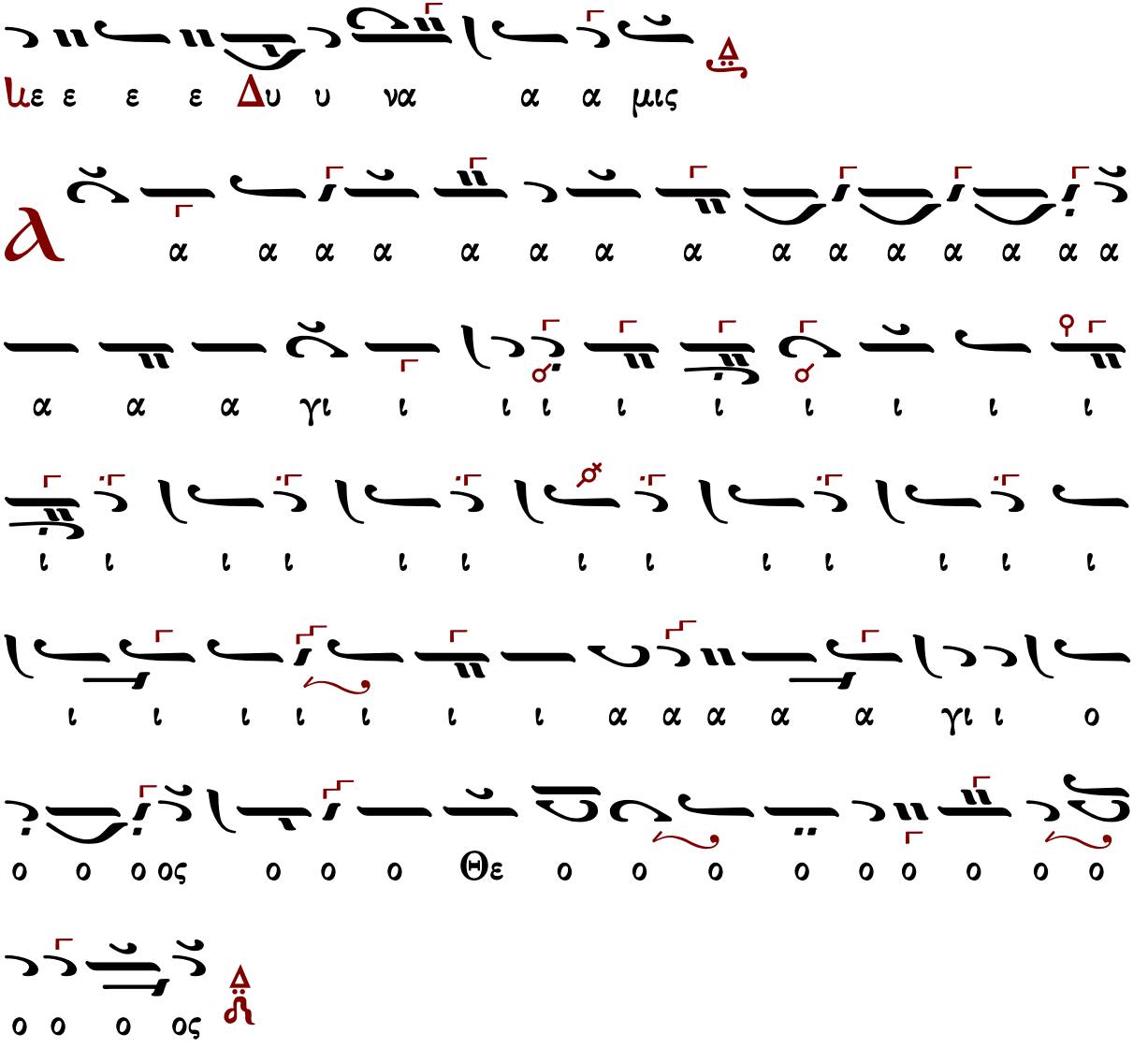

α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ος I ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος
α α α α α γι ι ο ο ο ο ος A θα
α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α
τος
λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

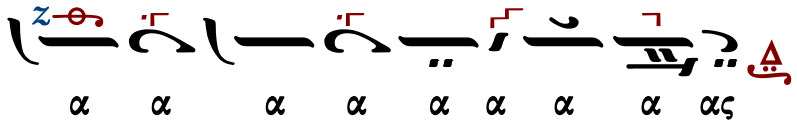

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

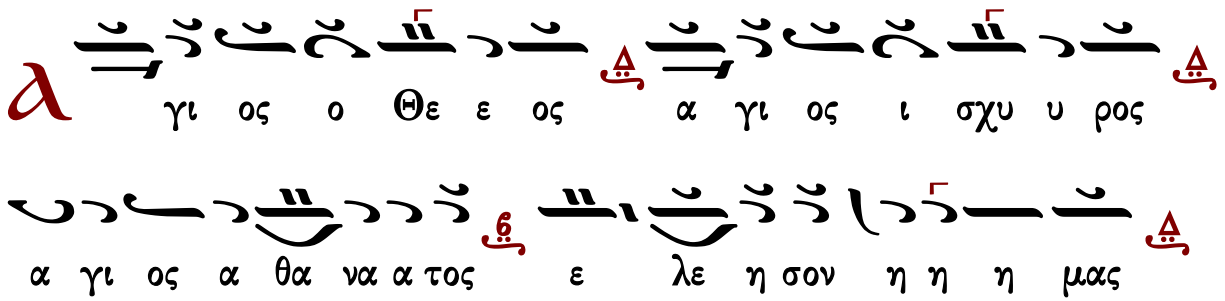

τὸ τρίτον

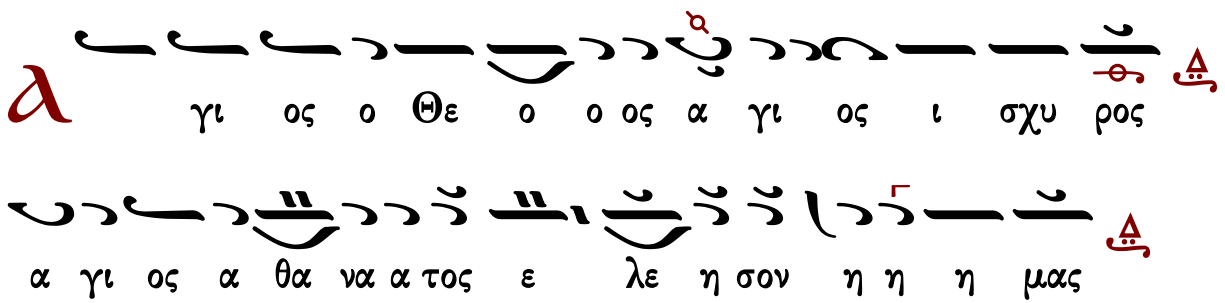

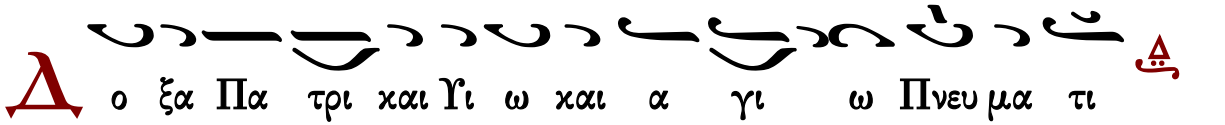

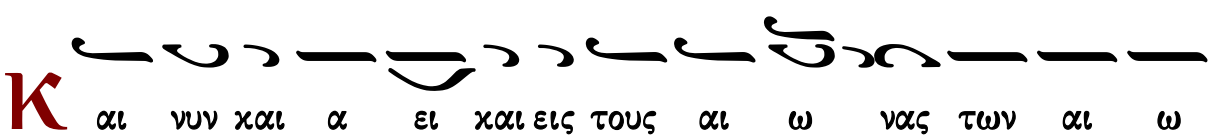

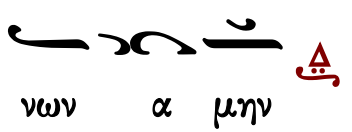

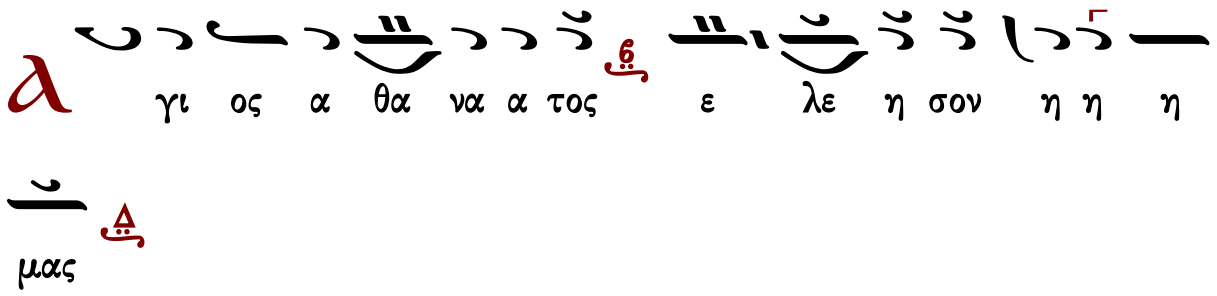

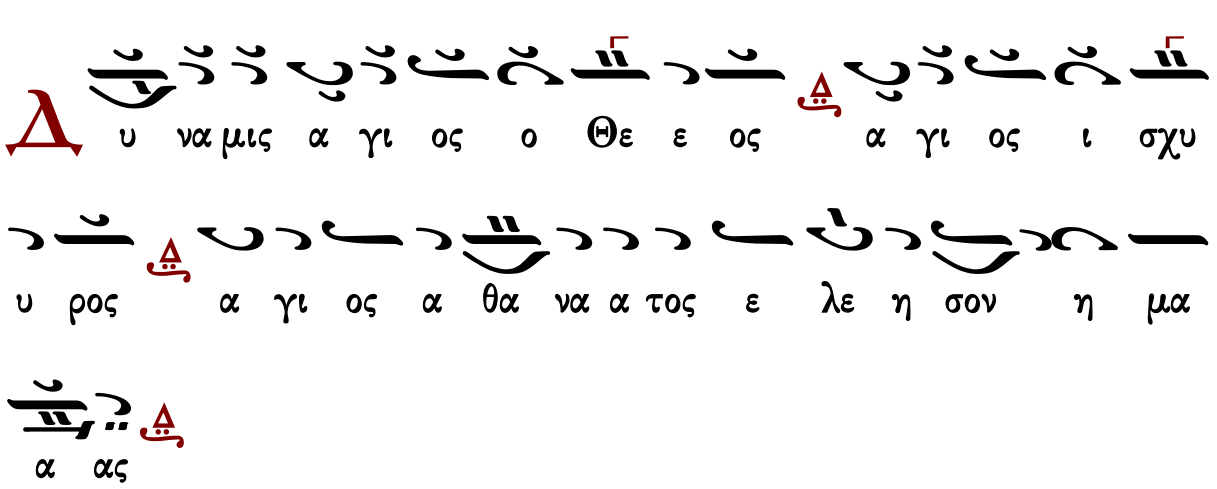

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

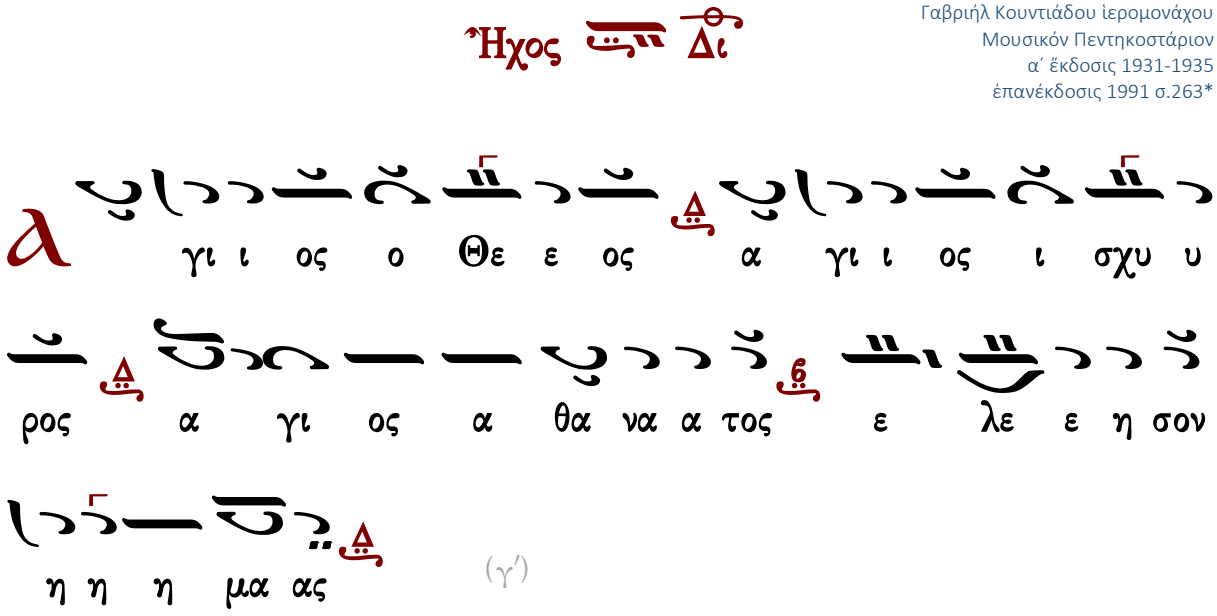

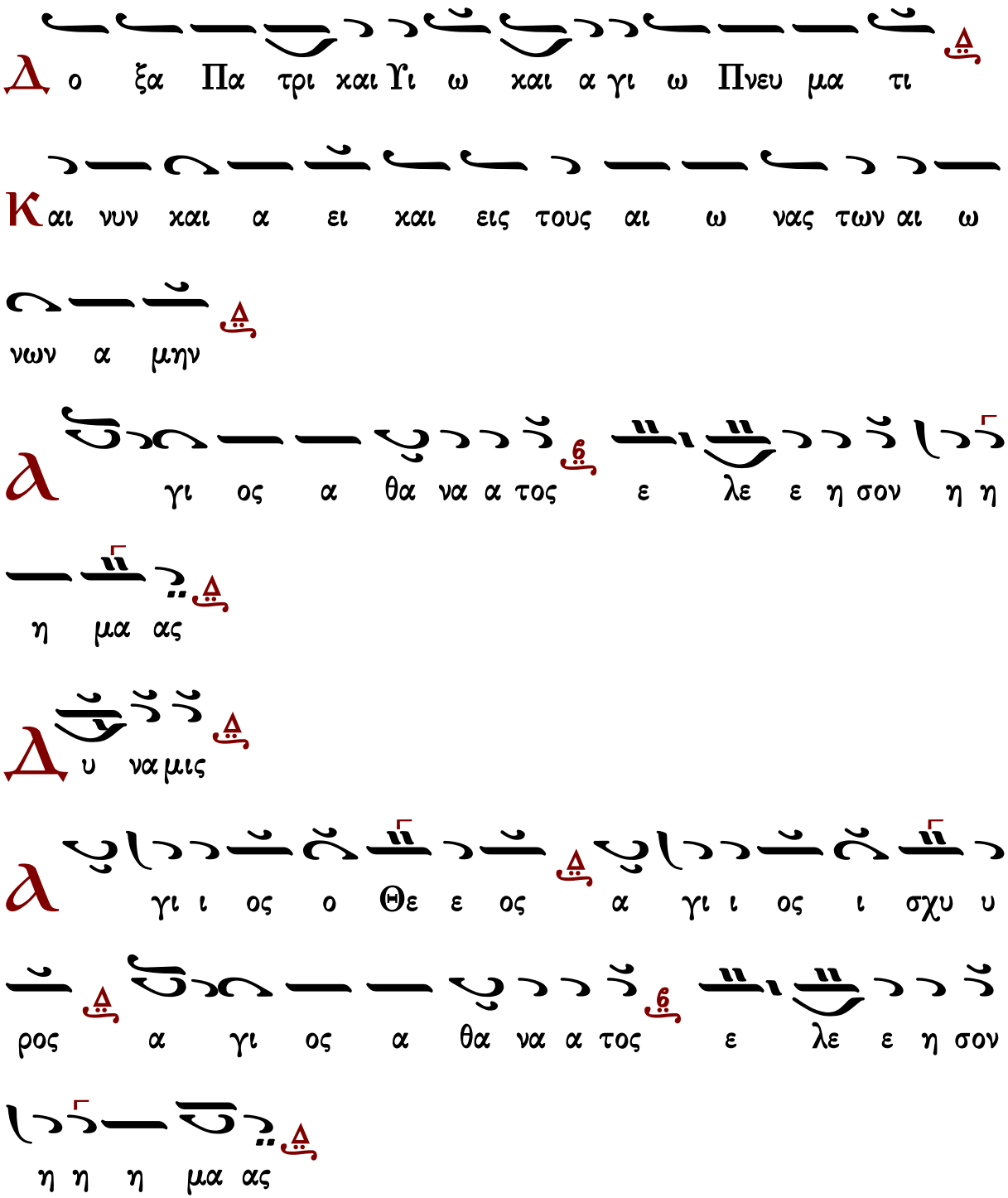
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δ υ να μις
α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

Ἦχος πλ. Δ΄

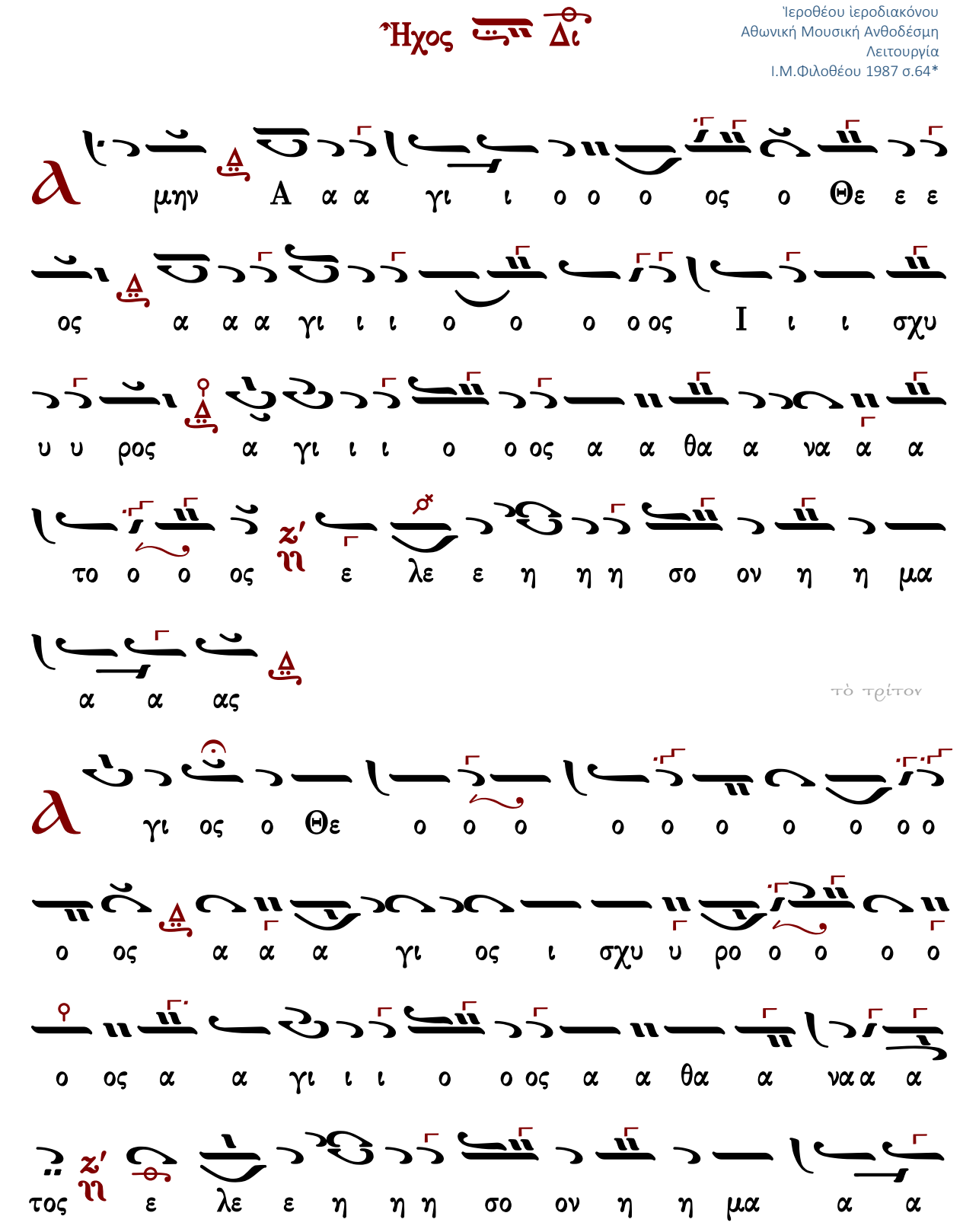

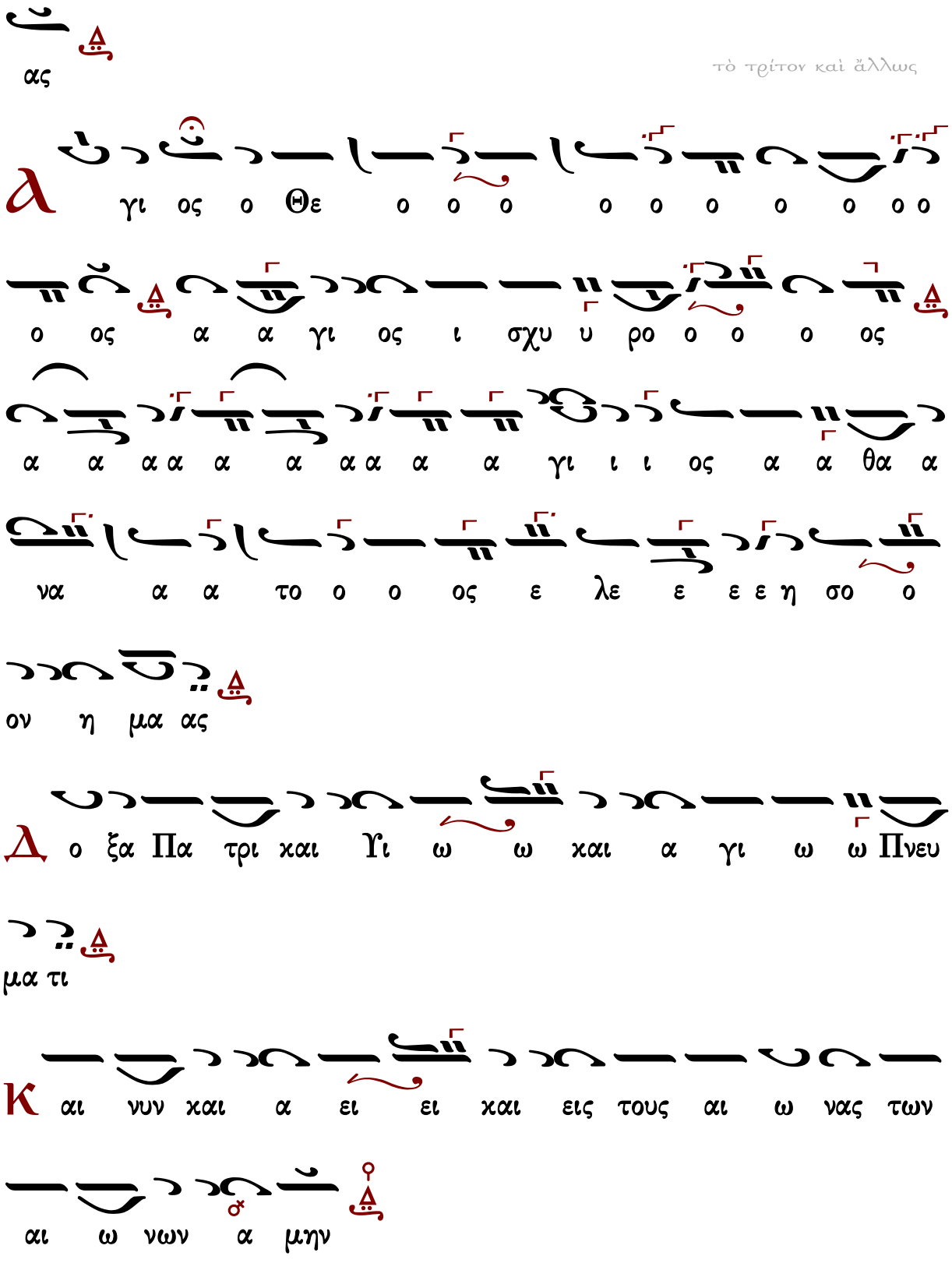
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

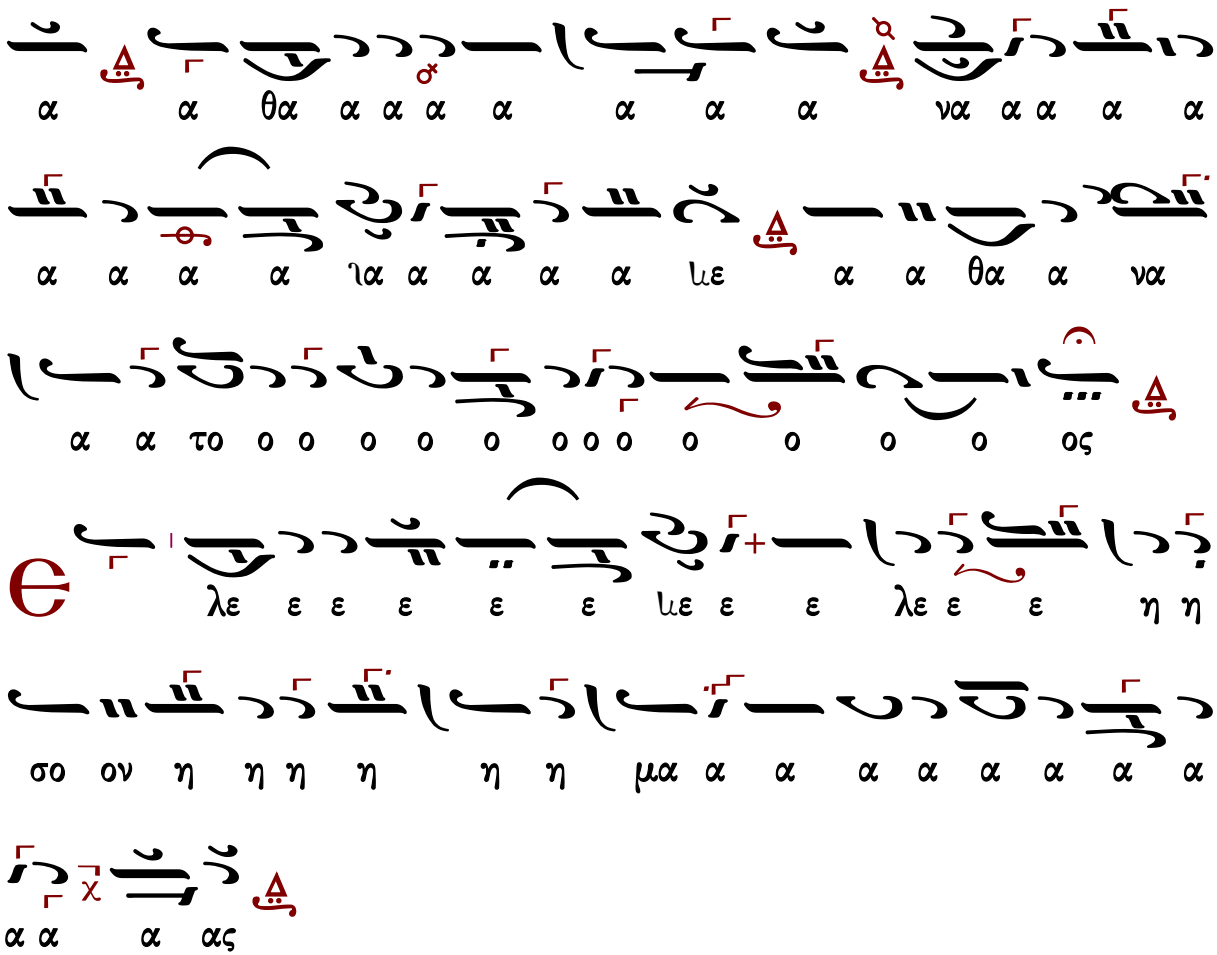

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

ἑβδομάδος

Ἦχος ἡ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

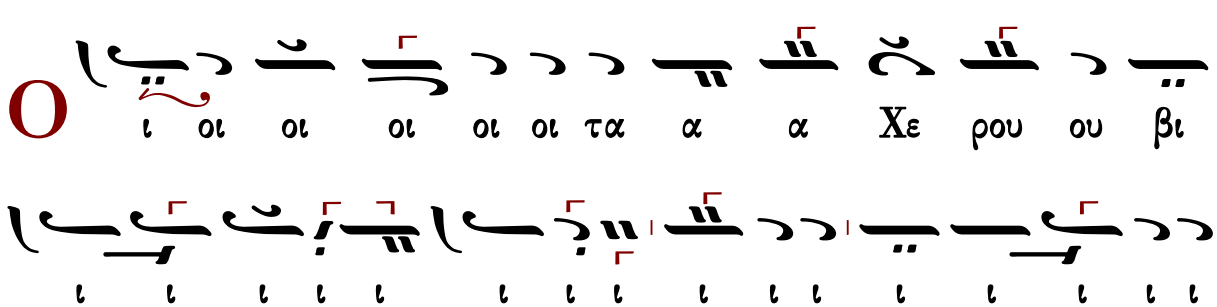

υ υ υ μνο υ υ υ υ υ υ υ ον ο ο

ο ι ι ι ι ι γι ι ι ι α α α τον τρισ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι στι ι ι ι ι ι ι ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ι στι υ μυ ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι ο ο ιν ο ο χο ει ς ω ω ω

ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι ι

ο ζω τη αι αι αι αι ια ια χαι ς ε ε τε ζον ι ι ι ι

ω ω ο ποι ω ζω ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ο

ι δι α α α α α α Τρι ι ω ω ω ω ω ω

ο ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα α α
α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι ι
ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η
ην α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν

Κράτημα

ΠΑ
Τον βα α α α σι λε ε τε ε ε τε ε ε
ρι ρε ρεμ ε ε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε
ε ρι ρεμ τε ε ε ρι ρε ρι ρι ι ρι ρε
ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε ρι ρρε ρεμ τε ρε ε
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ρε ρου ου ου ου τε ε ρι ρε ε ρι ρε ρεμ
ΔΙ
ΚΕ

ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΚΕ
ΚΕ

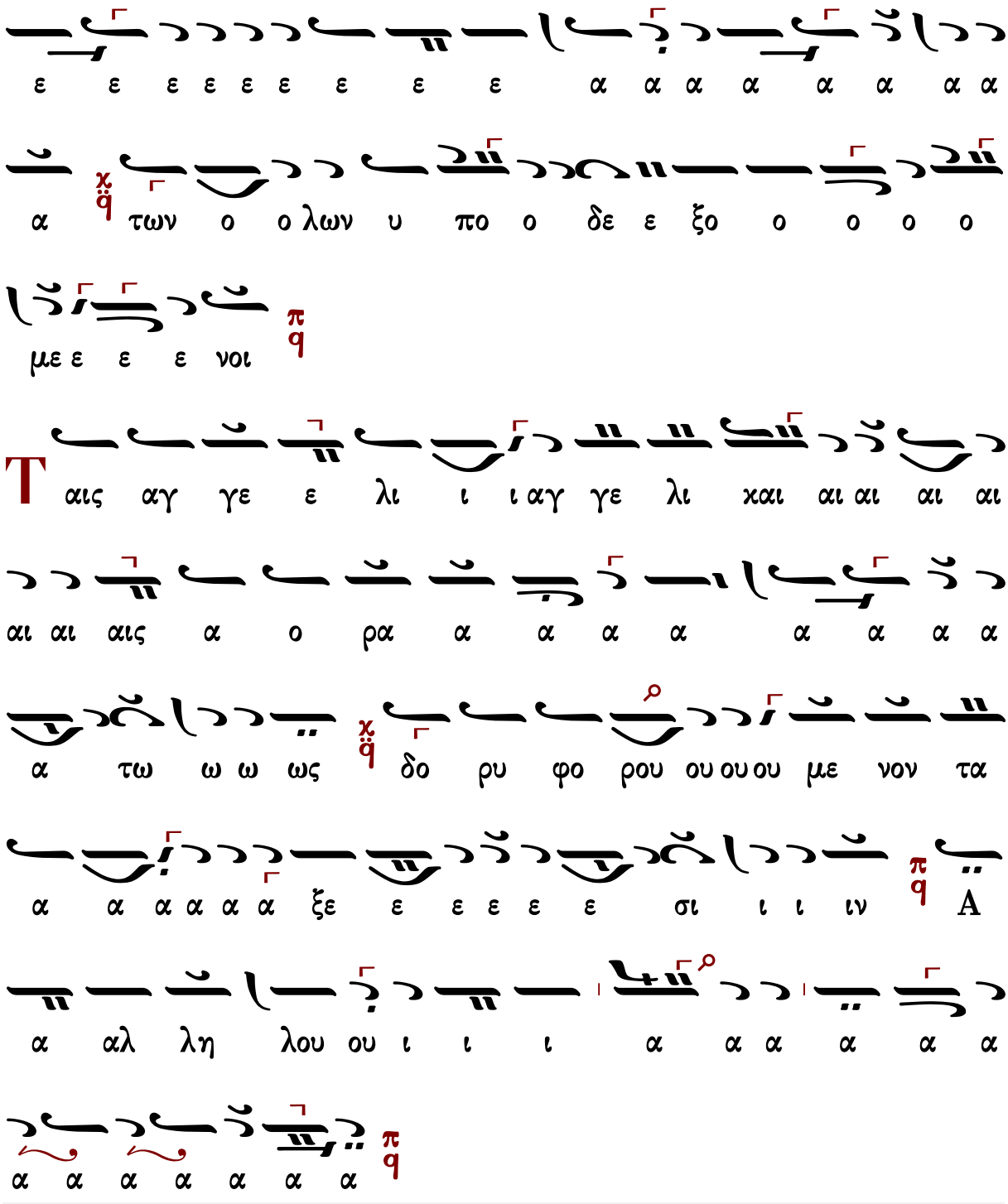
ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι
T αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α
α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον τα
α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι ιν A
α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α

Ἦχος ⸗ Πα

Ο
ι οι οι ο

ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει
χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι
ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ες
χαι αι αι αι
π
q
ι ι ι ι ι ι
αι αι αι αι αι τη η η η η ζω ο ο ο οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι ζω ο οι ω ω ω ω ω ω ω
ω
Τρι α α α α α α α α α α α α α α α
δ
q
χα α α χα α α α α α α α α α α α α
η
χ
q
α α α α α α α α α α δι ι ι ι τον
χ
q
α α α α α α α α α α α α α α α α
τρισ α α α α α α α α α α α α α α α

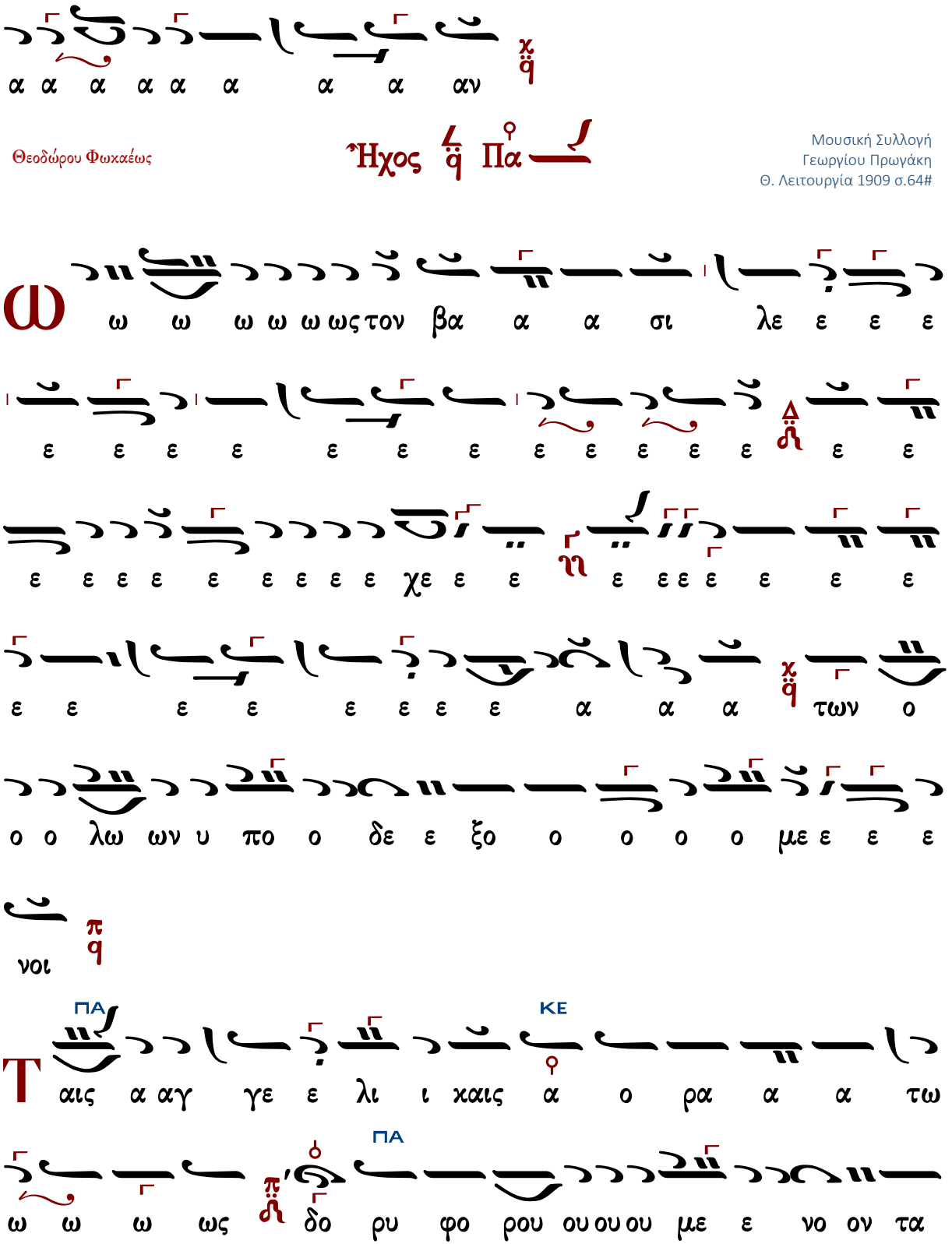
α α α α α α α α αν
Θεοδώρου Φωκαέως
Ἦχος Πα
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.64#
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α των ο
ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΠΑ
ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α τω
ΠΑ
ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

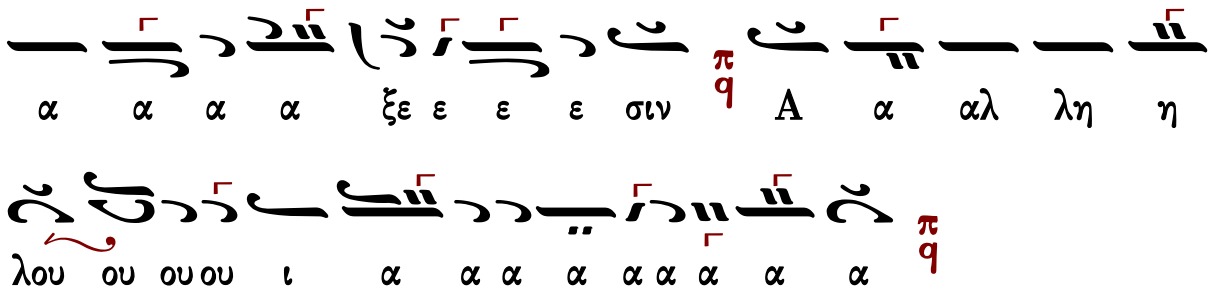

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-β'

Ἦχος δ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.61#

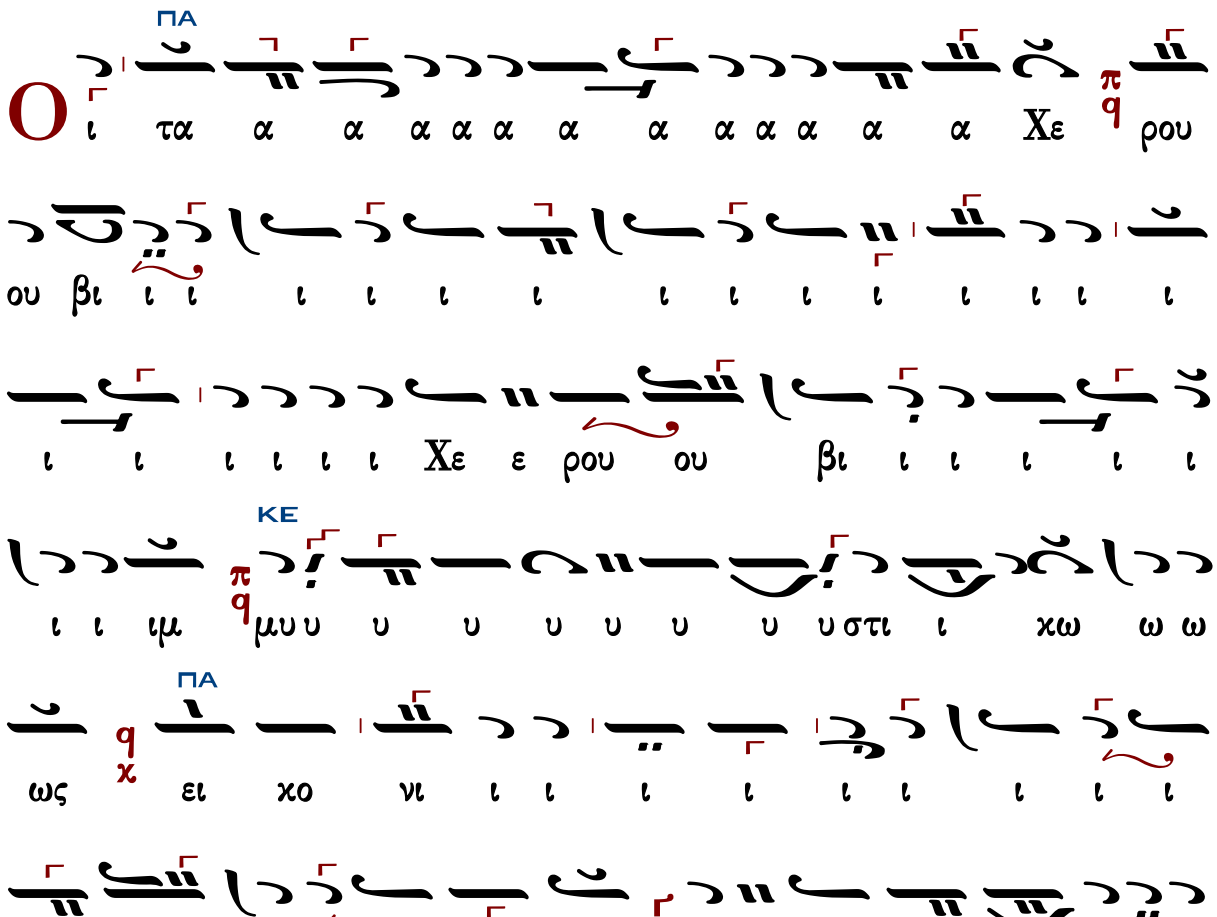

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χο ο ο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α τρι α α α α α

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ

υ υ υ υ μνον προσ α α α α ια α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α

α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

σα αν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω με

ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ρι ι μνα α α α α α α αν

ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

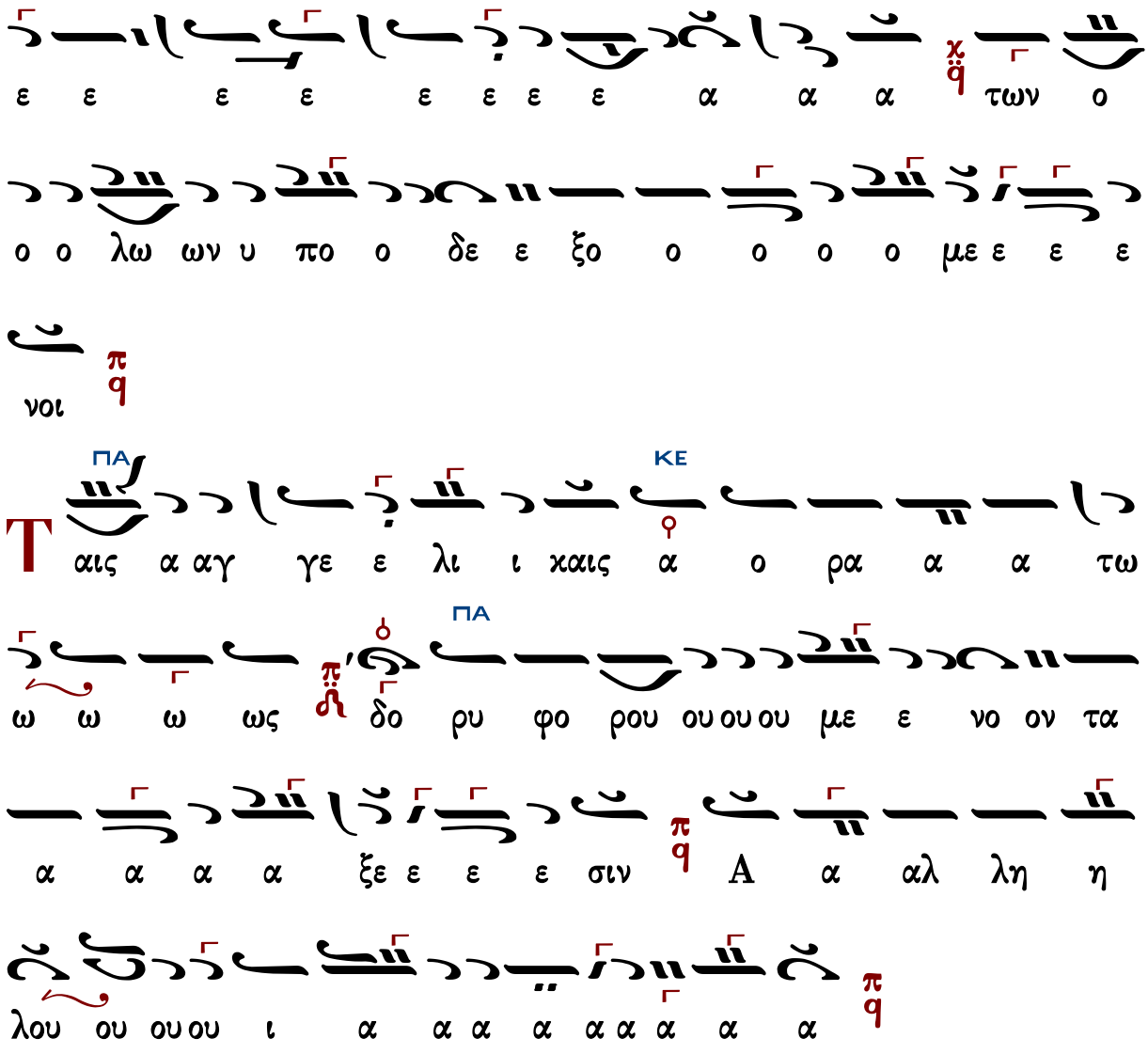

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος δ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.11#

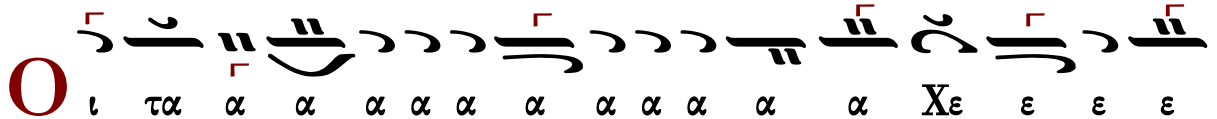

α α α

α α χα α α α α α α τρι α α α α α

α δι ι ι χ̈q τον τρισ α α α α γι ι ι

ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α

α δο ον τε ε ες πq πα σα αν την βι ι ο τι ι

χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα με

ε ε ε ε ε ιμε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα α

α αν πq

ω ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

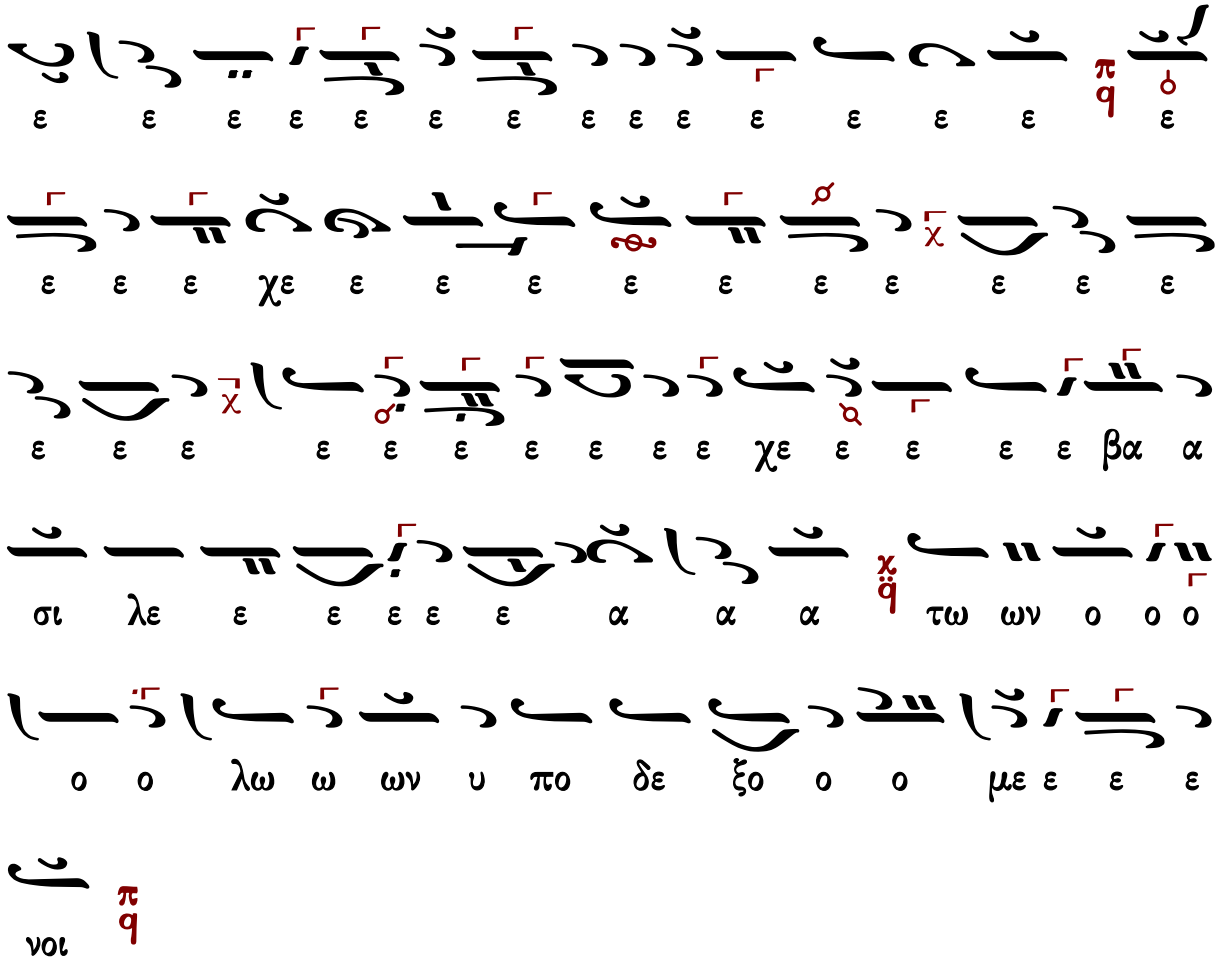
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε βα α
σι λε ε ε ε ε ε α α α τω ων ο ο ο
ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε
νοι
Ταις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α α
τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον τα α α ξε ε ε
ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α
α α α α α α α

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ⸗ q̈ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.91#

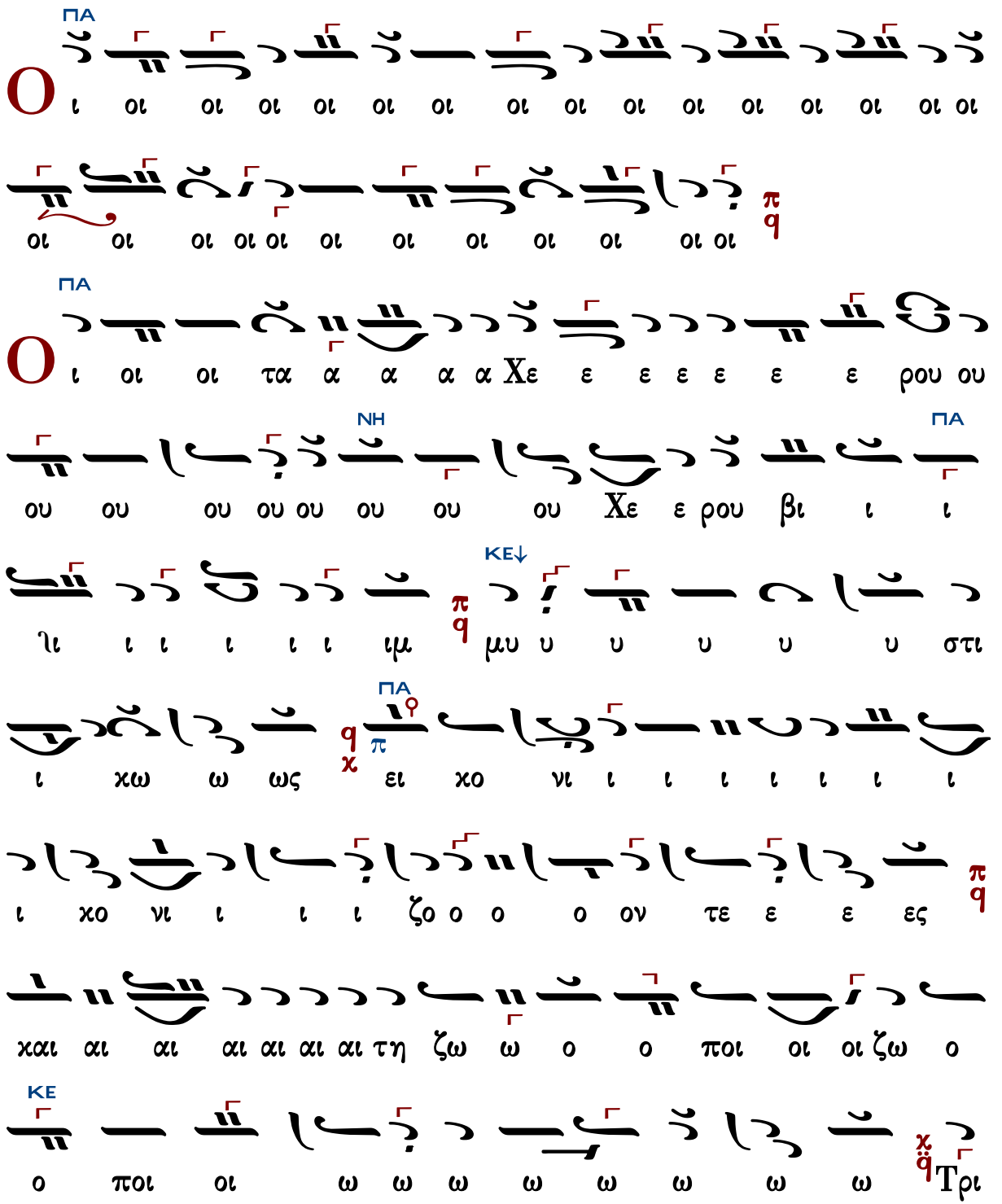

α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α α α α α

ΠΑ

α δι ι ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ

ΖΟ

υ υ μνο ο ο ο ον προσ α α α α α δο

ΠΑ

ο ον τε ες πα α α α α α α σα α αν τη

ΔΙ

ην βι ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η

ΚΕ

ην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε με ε

ρι ι ι μνα α α α α α ϊα α α α α α

αν

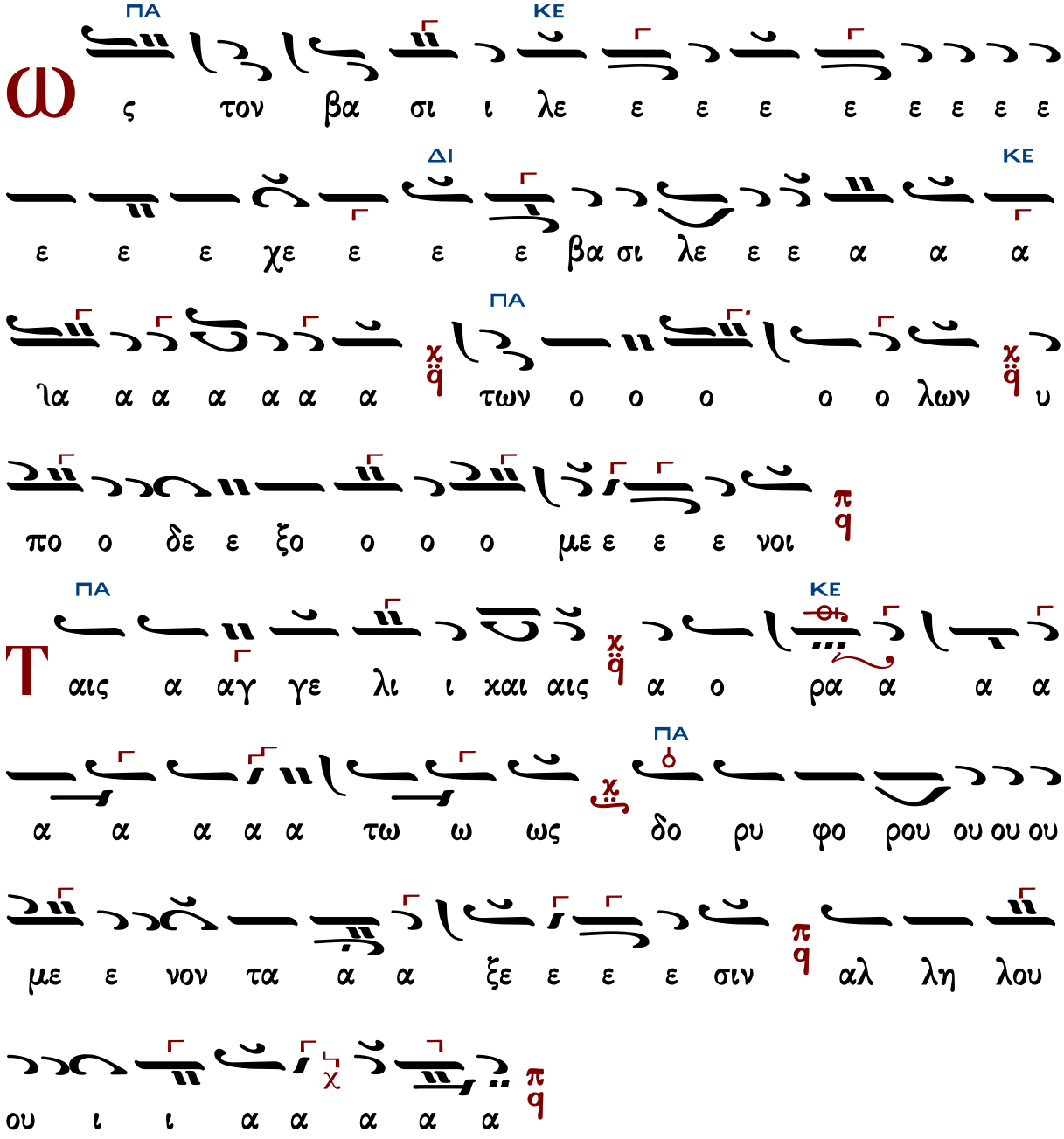

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος q Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.133*

O

ι τα α α α

ω

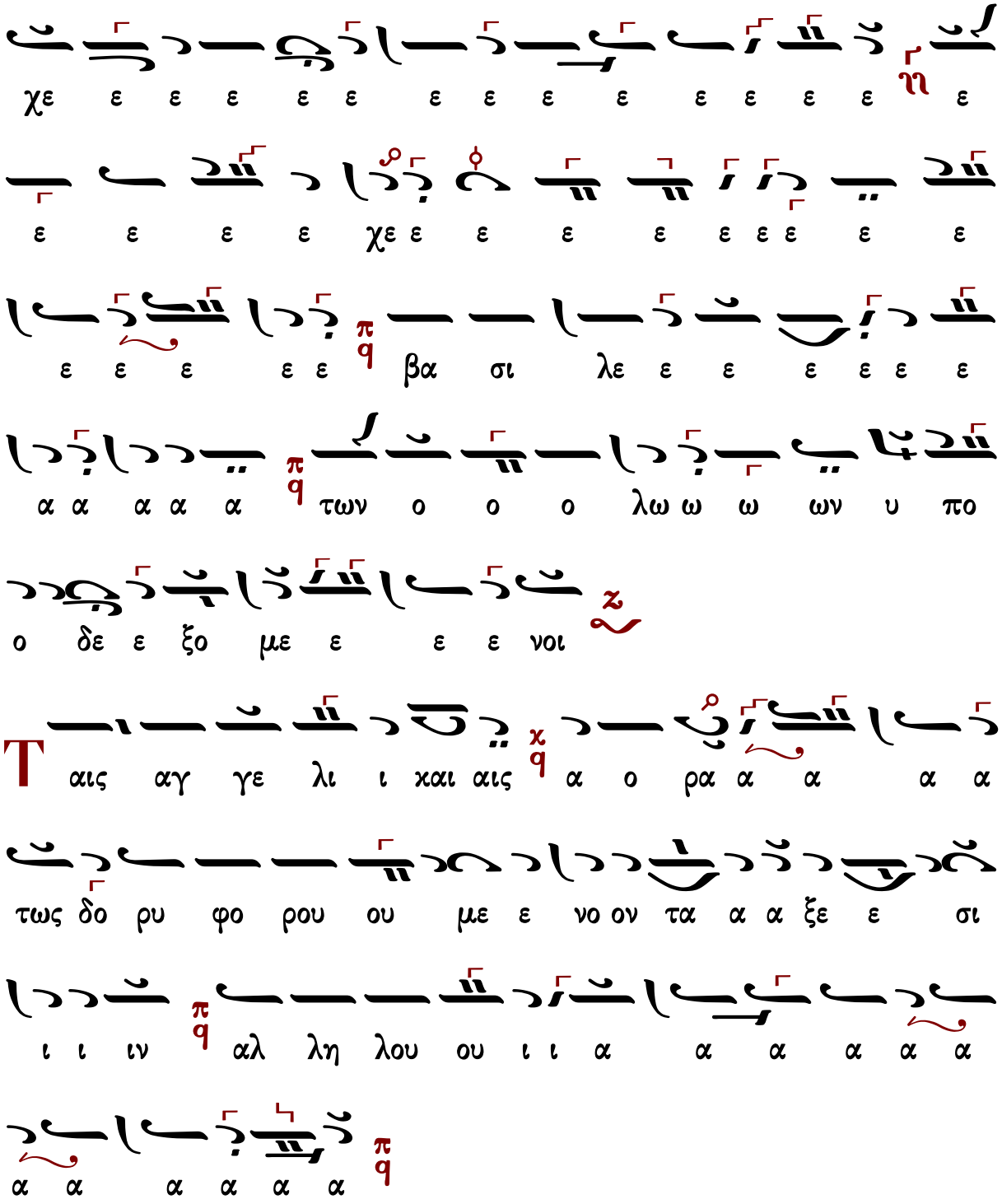

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος ⸗ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.7#

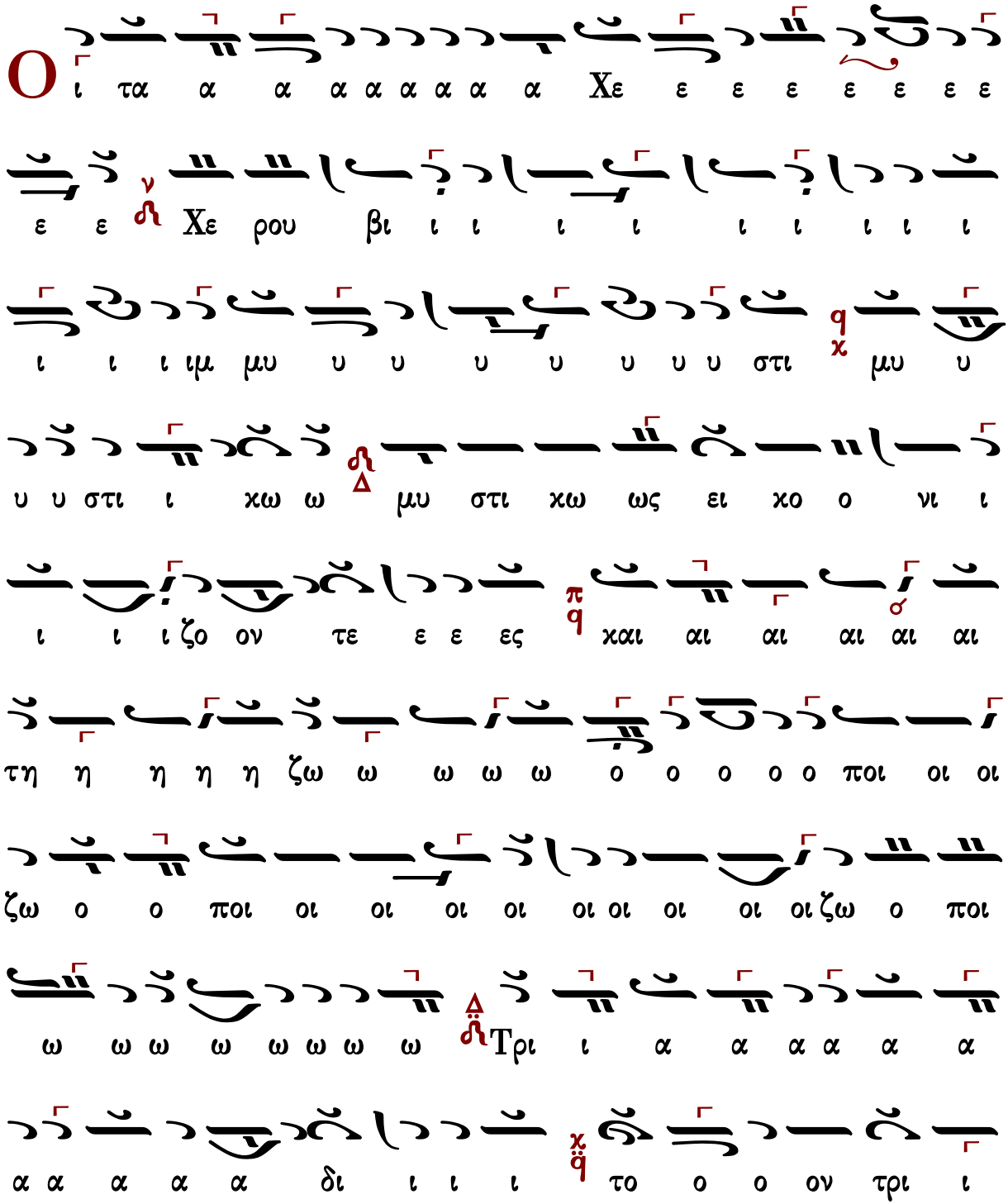

ι ι το ον τρι ισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνον προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο
ον τε ε ε ες πα α α α σα α αν τη η ην βι
ι ο τι ι χη ην α πο θω ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α
α α ια α α α α α α α αν
ε α α α α α α α τω ων ο ο ο λω
ε ε ε ε ε λε ι βα σι ο ον το ως

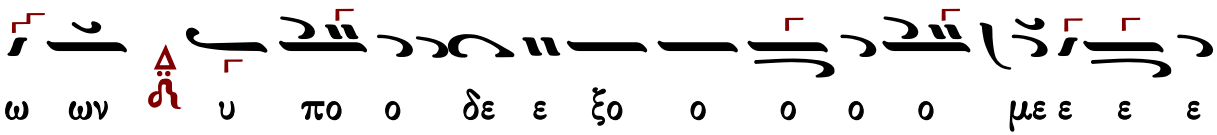

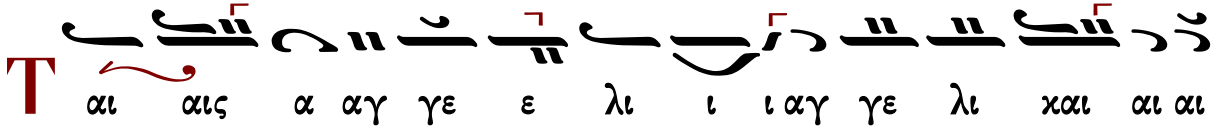

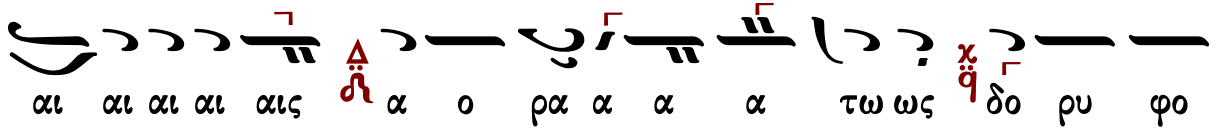

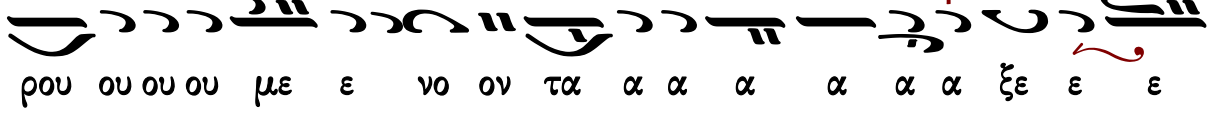

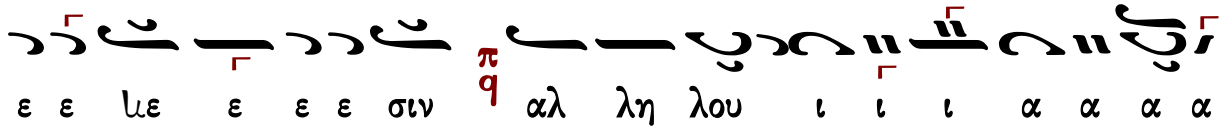

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος δ πλ. Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.11#

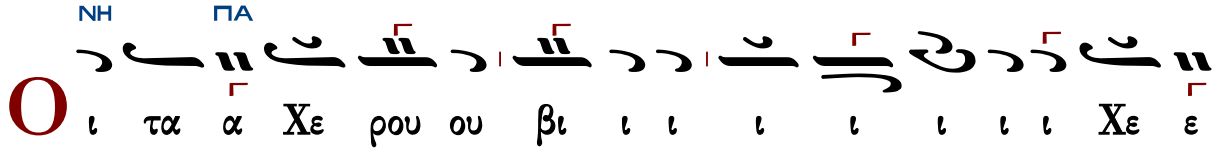

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΚΕ

ου ου ου Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ

ΜΕΛ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ στι ι χω ω ως μυ στι χω

ως ει χο νι ι ι ζο ο ο ει χο νι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ες χαι

ΔΙ

τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω

ΠΑ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α

α π/q α α α α χ/q τρι α α α α α α α

α α δι ι ι ι ι χ/q τον τρισ α α γι ι ι

ον υ υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α α

α α α δο ον τε ε ες π/q πα σα αν τη η ην

ΚΕ

ΠΑ

βι ο τι ι χη η ην η/ν α πο θω ω ω ω ω με ε

ε ε α α πο ο ο θω ω με ε ε θα α α

ΚΕ

π/q με ε ε ε ε ε ρι ι ι χ/q με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν χ/q

ΚΕ

ΠΑ

ω ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε α α

ΠΑ

τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο

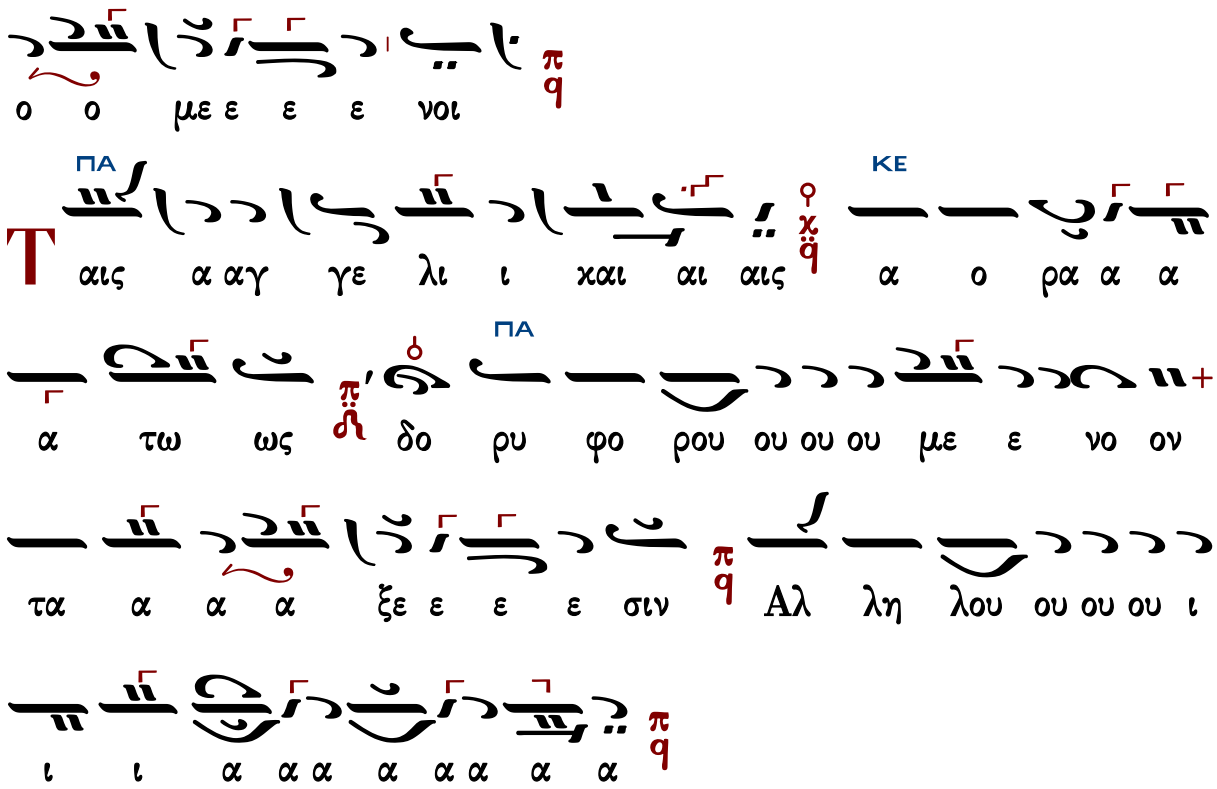

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.168#

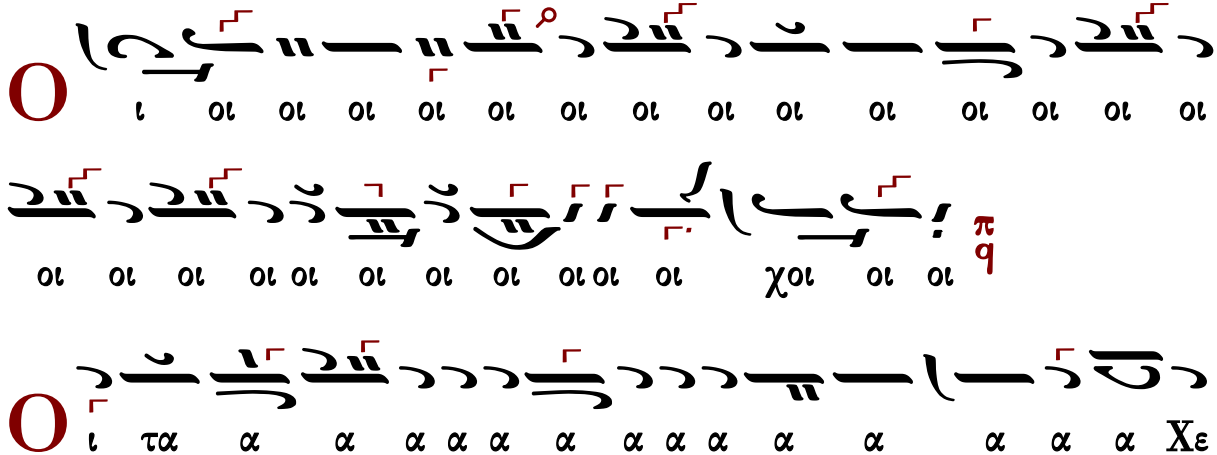

α α α χq α α α α α α α υ μνο ον προ οσ α
α α α α α α α α α α α χα α α χq α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α
α α α α σα α α α αν τη η η η ην βι ι ι
ι ο ο ο ο ο ο ο τη ην βι ο ο τι ι
χη η η η η η η η η ην α πο θω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι
ι μνα α α α α α αν
σ.44#
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο

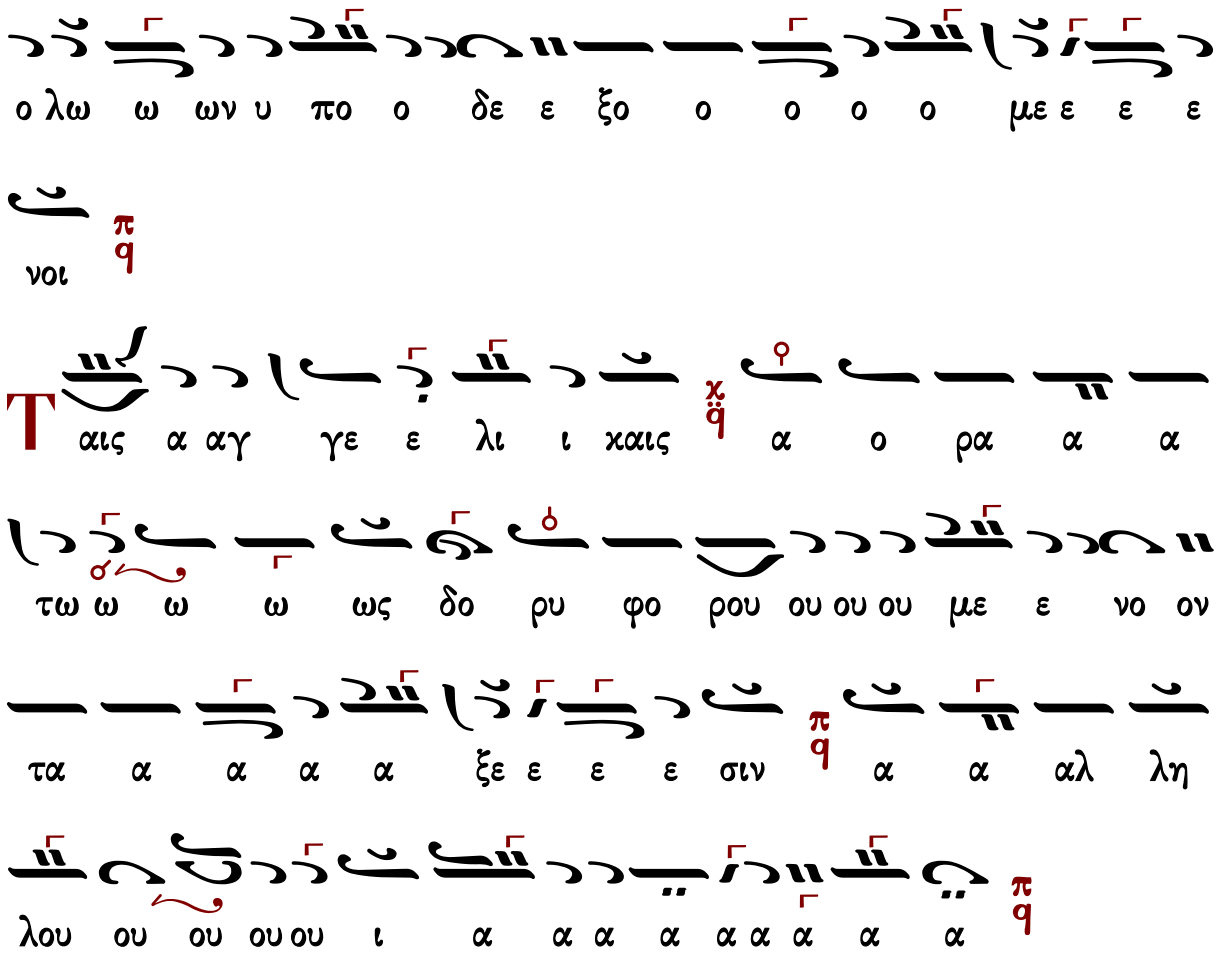

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.3*

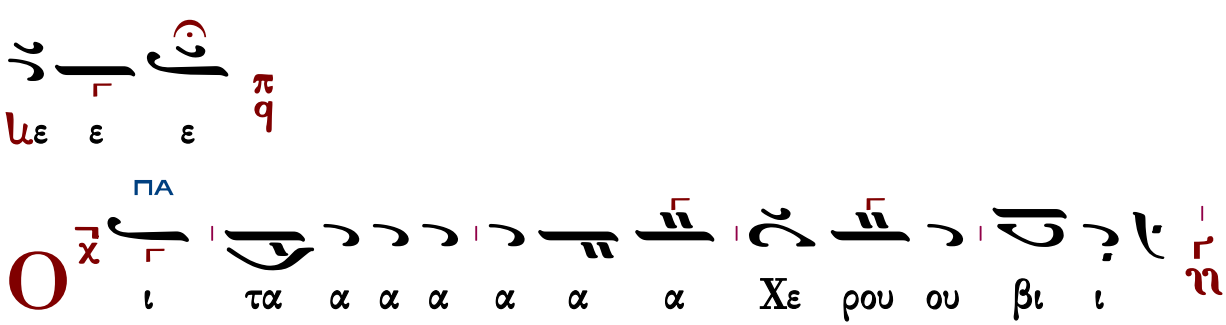

ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ

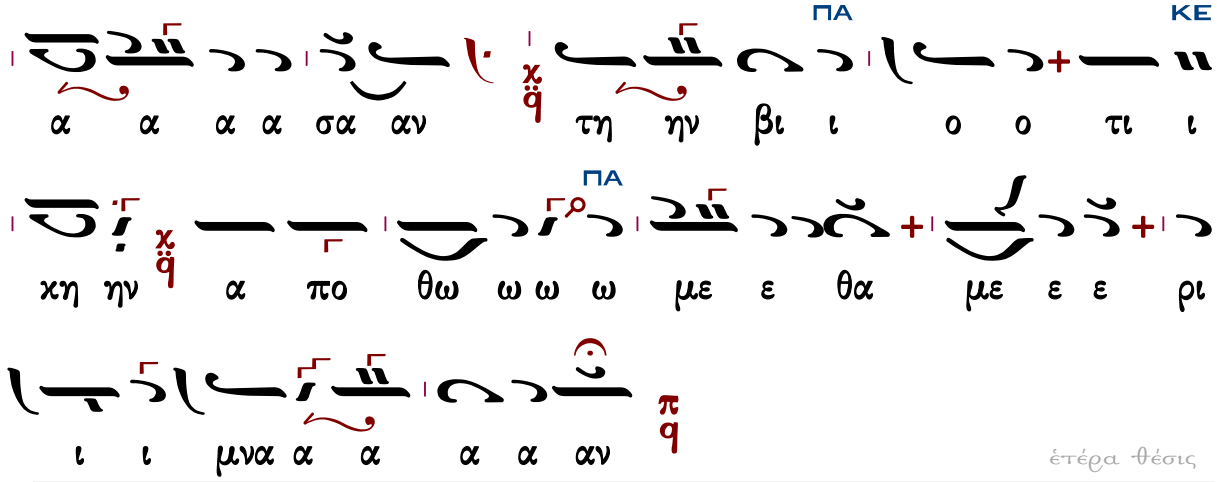

ἑτέρα θέσις

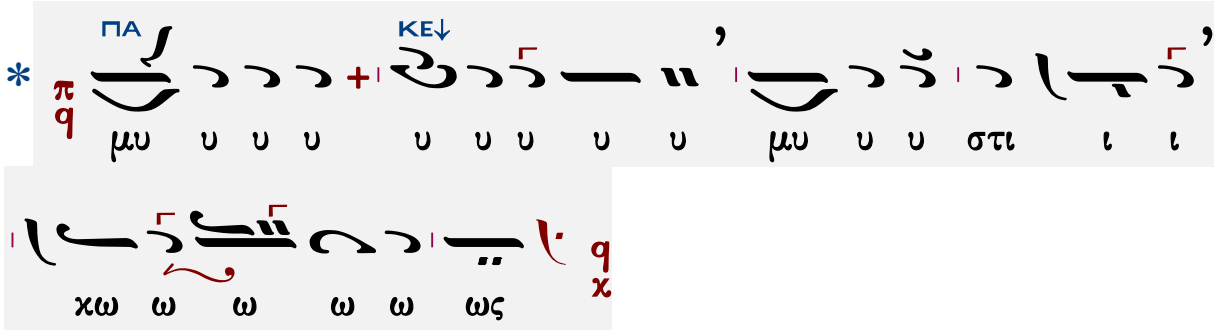

Ἦχος πλ. Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

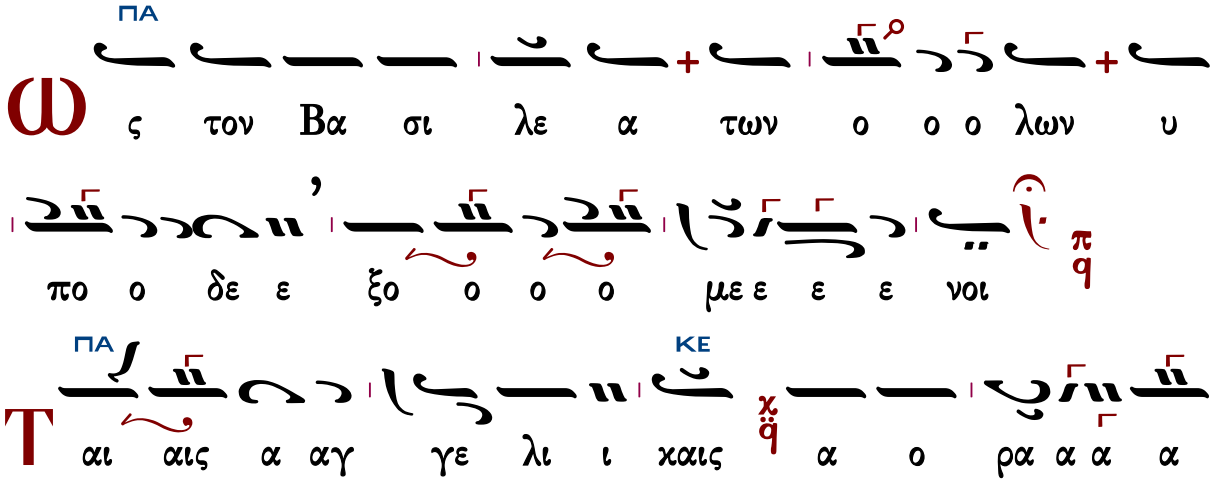

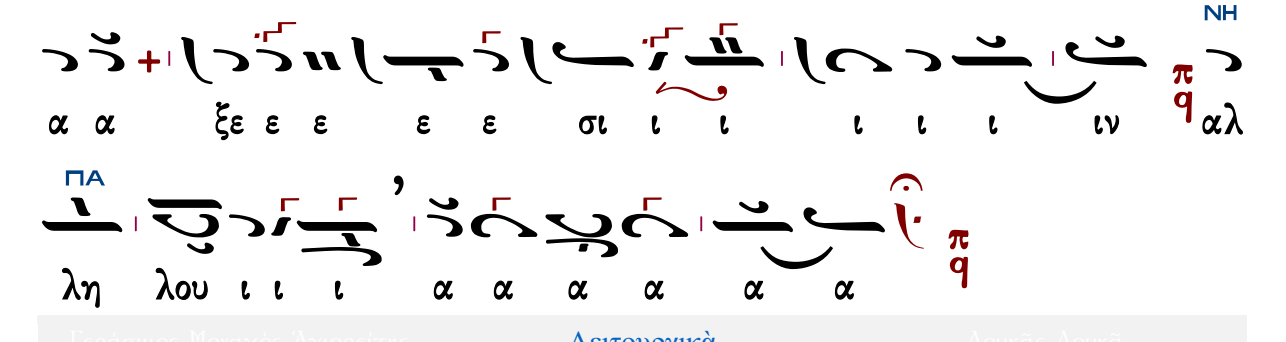

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

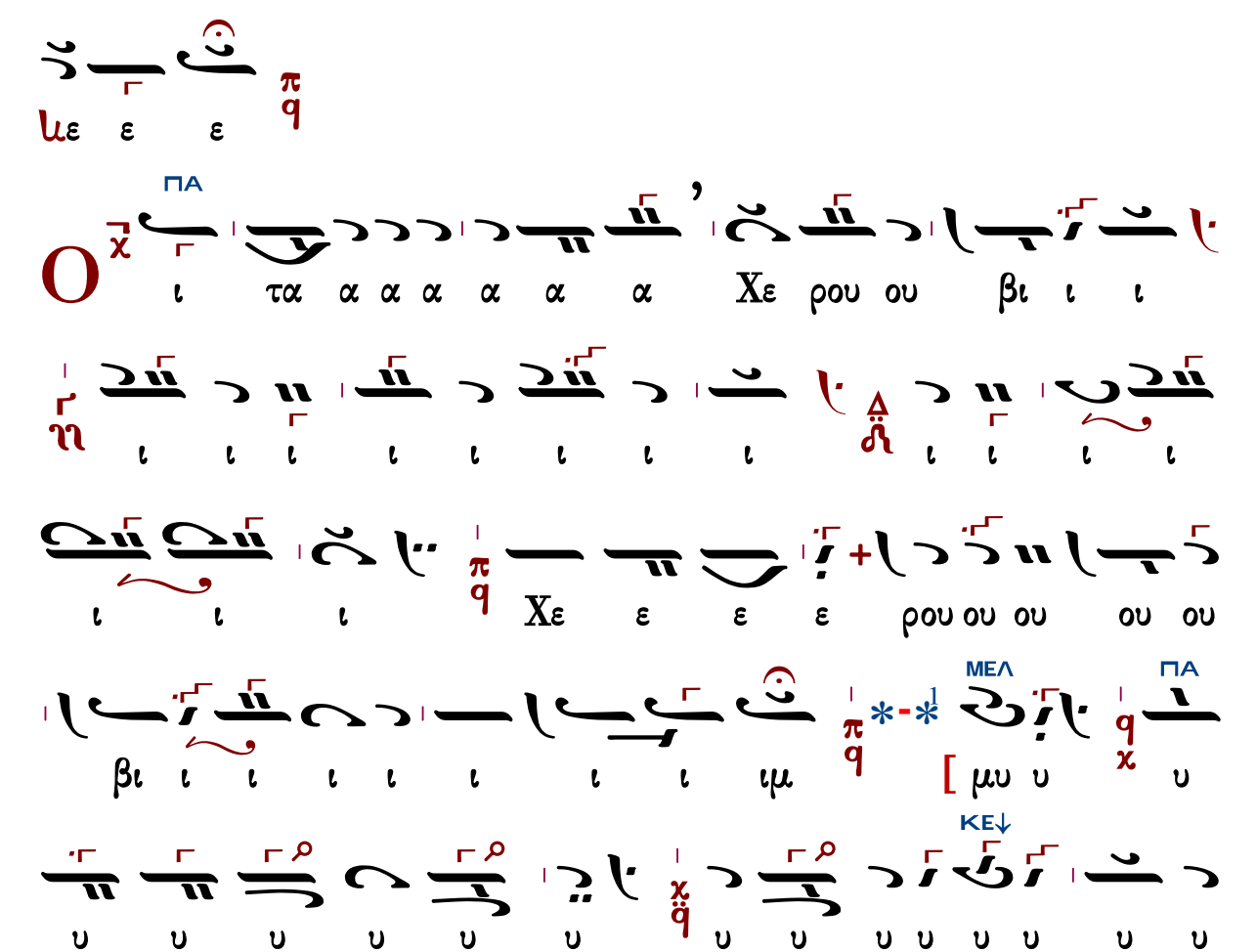

ΠΑ

χο ει χω ω ως στι υ υ μυ υ υ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι

ζον ι ι ι ι ι ι νι ο ο ει ει χο ο ο ζο ι

ο ο ζω τη ι χαι αι αι αι αι ες ε ε ε τε

ΔΙ

ω ω ω ποι ο ο ο ζω οι οι ποι ο

ΚΕ

α α α ι ι ι Τρι ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α α α

ι ι δι α α α α α α α α Τρι

ΠΑ

υ υ υ ο ον γι α α α α τρισ τον ι ι ι

ἑτέρα θέσις

ἑτέρα θέσις

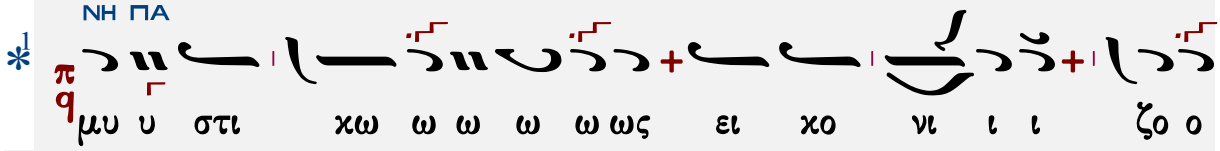

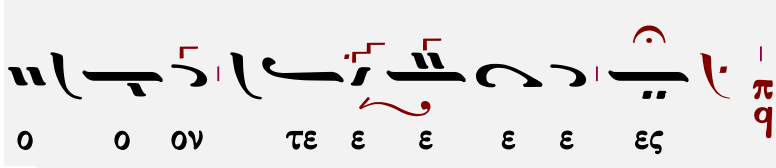

ἑτέρα θέσις

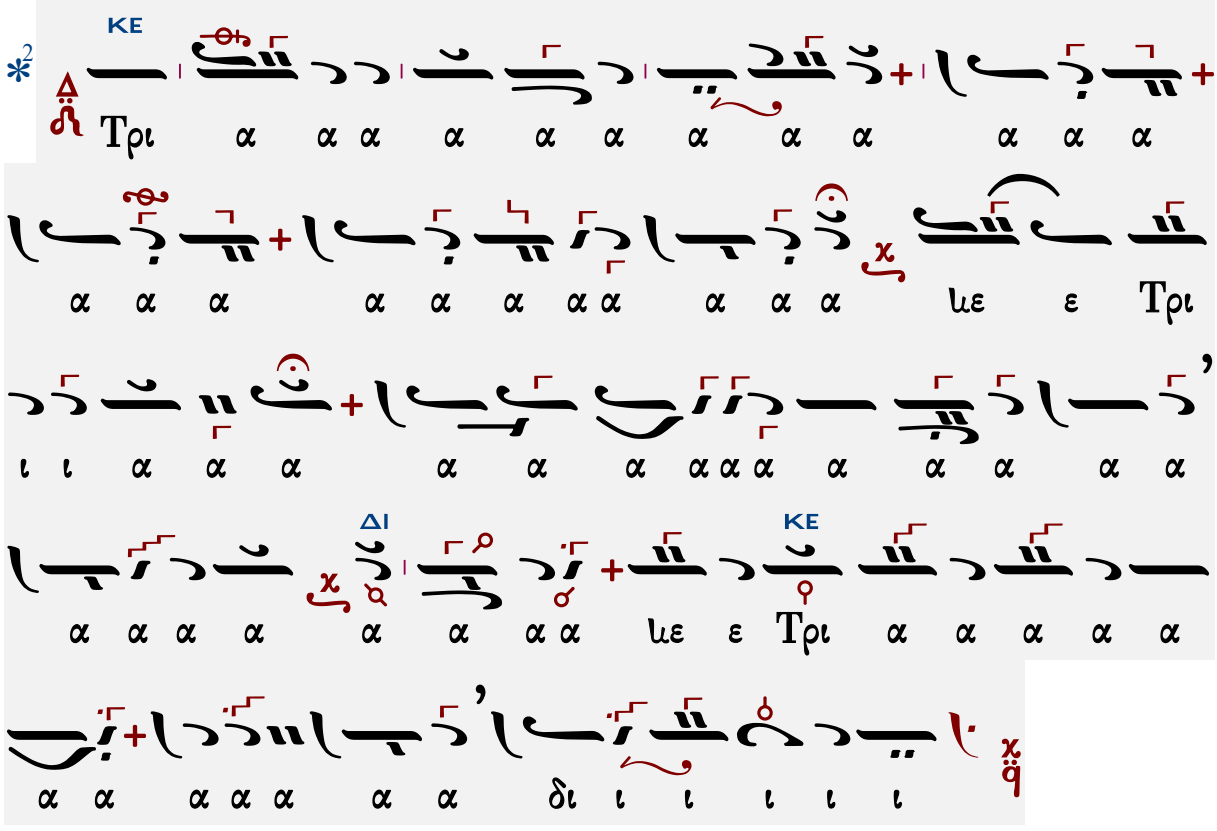

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

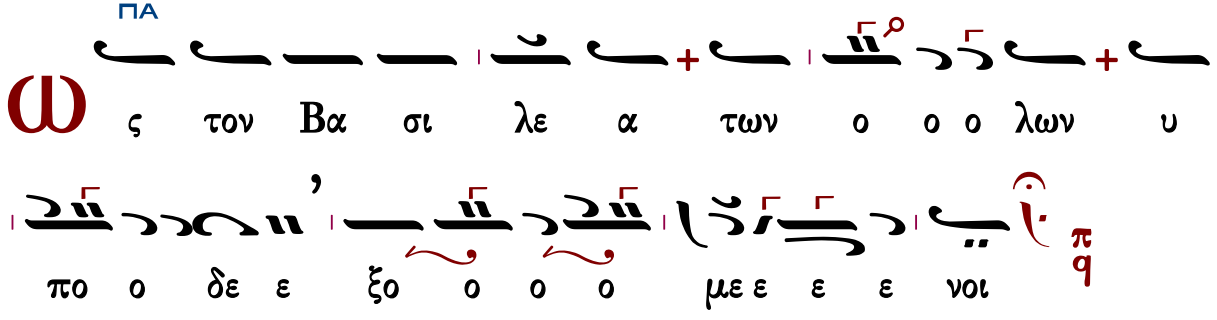

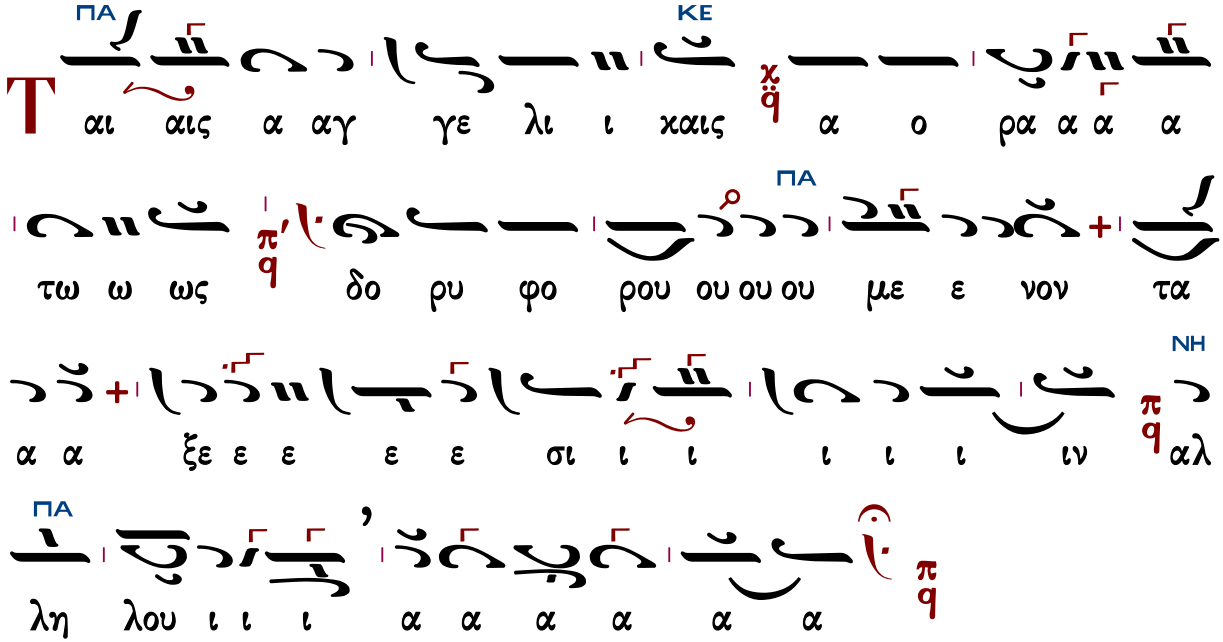

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.39*

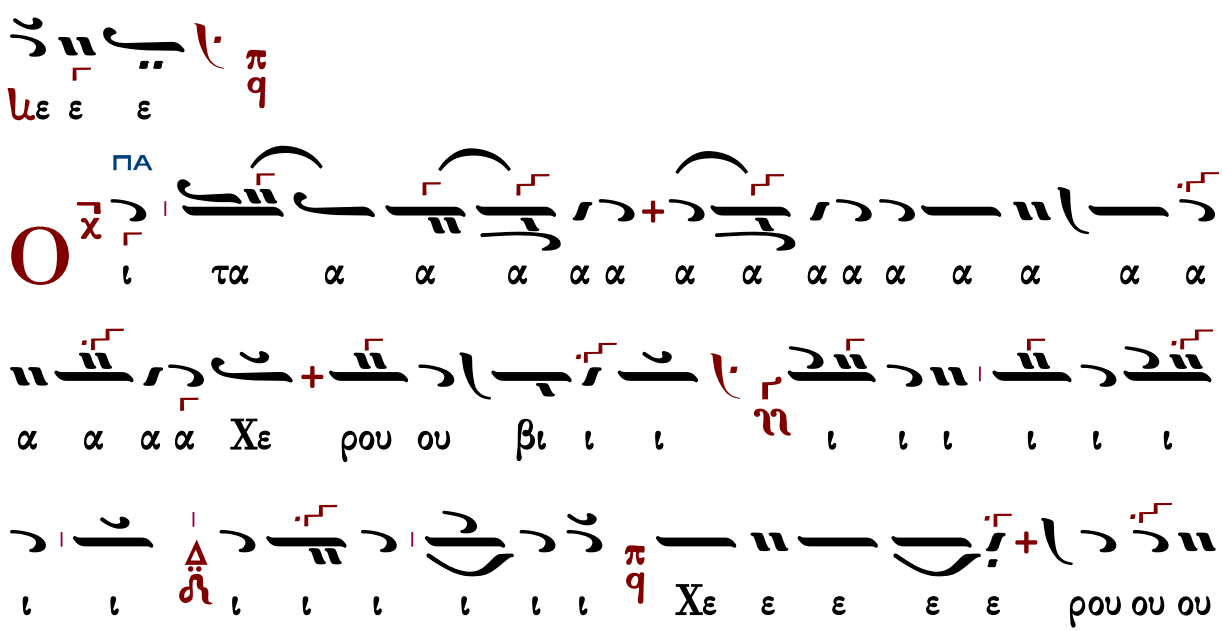

ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
Τρι
Τρι

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
ΔΙ
Τρι α α α α
ιε ε ε α α α α
τον τρισ α α α
δι ι ι ι ι ι
α α α α α
ΠΑ
α γι ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α
ΠΑ
ΔΙ
α α ια α α α α α α δο ο ο ο ο υ υ μνον
προ οσ α α α α α δο ο ο ον τε ε ε ε ε
ΚΕ
ΠΑ
ες πα α α α α α σαν την βι ι ο ο τι ι ι
ΚΕ
ΠΑ
χη ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α με ε
ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α αν
έτέρα θέσις

*
ΚΕ
Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α

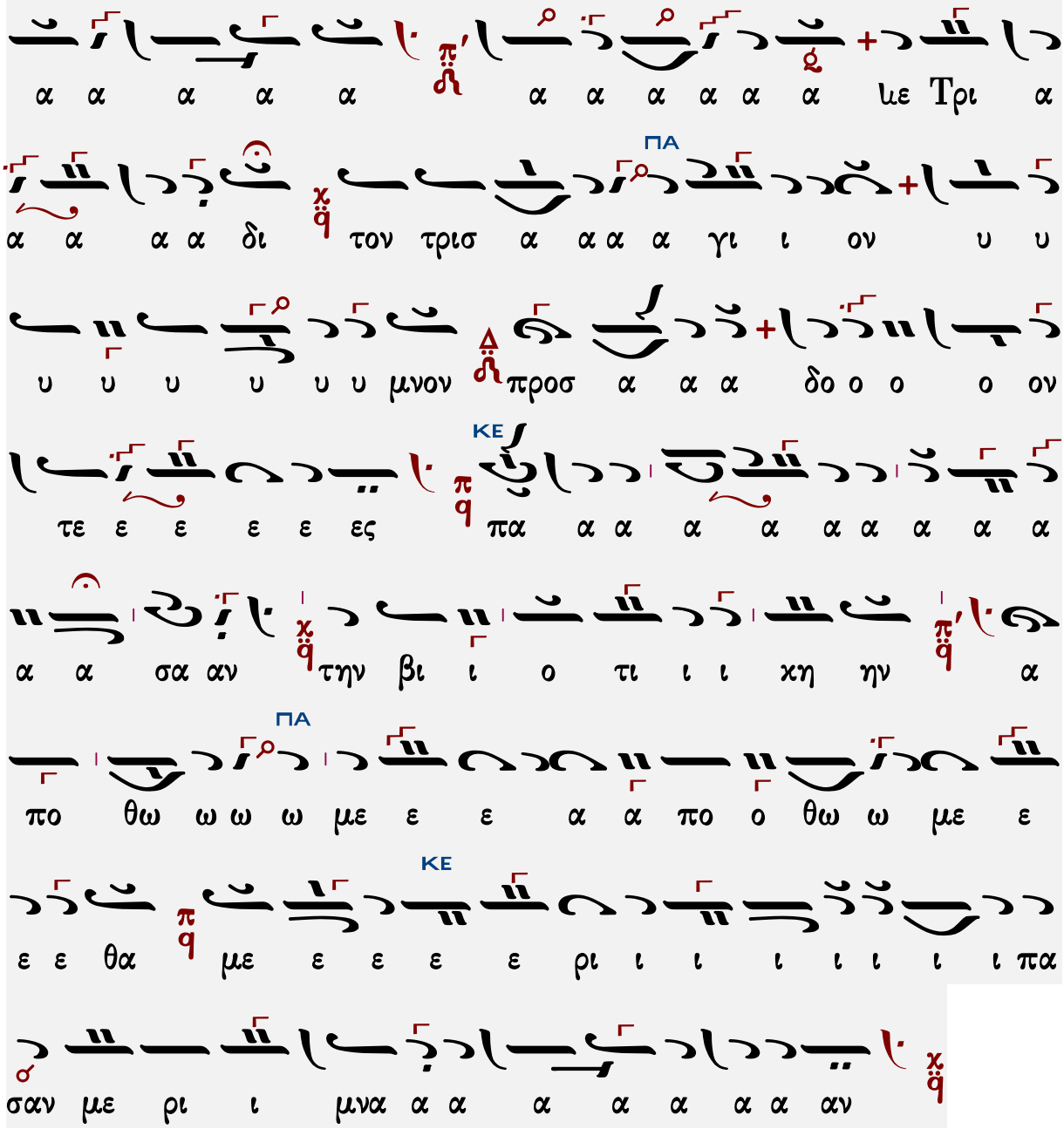

Ἦχος δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

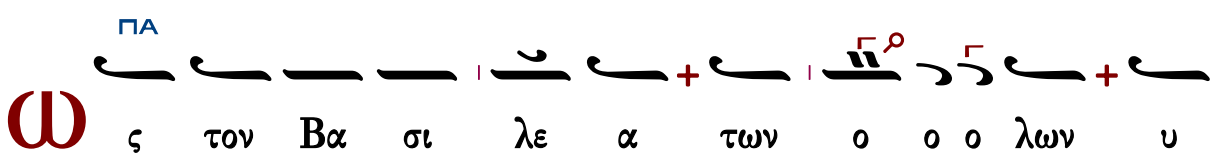

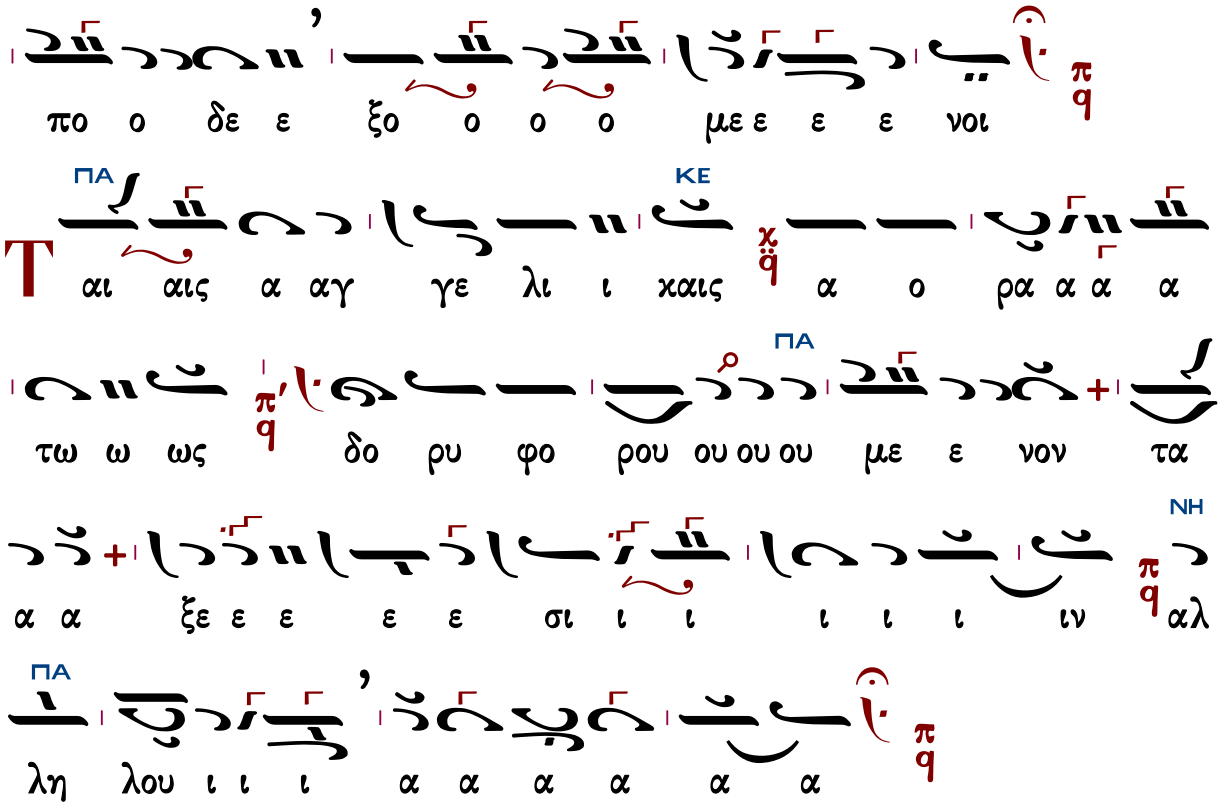

Βασιλείου Νικολαΐδη IV (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.58*

ΜΕΛ ΚΕ↓
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α
ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω
χαι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο
ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ον τε ε ε ε ες
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι νι ο ο ο χο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι νι ι ι ι ει χο νι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α

α χ ιε ε ε Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α χ α ΔΙ ιε ε ε Τρι ΚΕ α α α α α α

α α α δι ι ι ι ι χ τον τρισ α α α α γι ΠΑ

ο ον υ υ υ υ υ μνον Δ προσ α α α α α α ια

α α α α α α δο ο ο ο ο υ υ μνον προ ο οσ ΠΑ ΔΙ

α α α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες π

πα α α α α α σαν χ την βι ι ο ο τι ι ι κη ην ΠΑ ΚΕ

α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α με ε ε ΠΑ ΚΕ χ

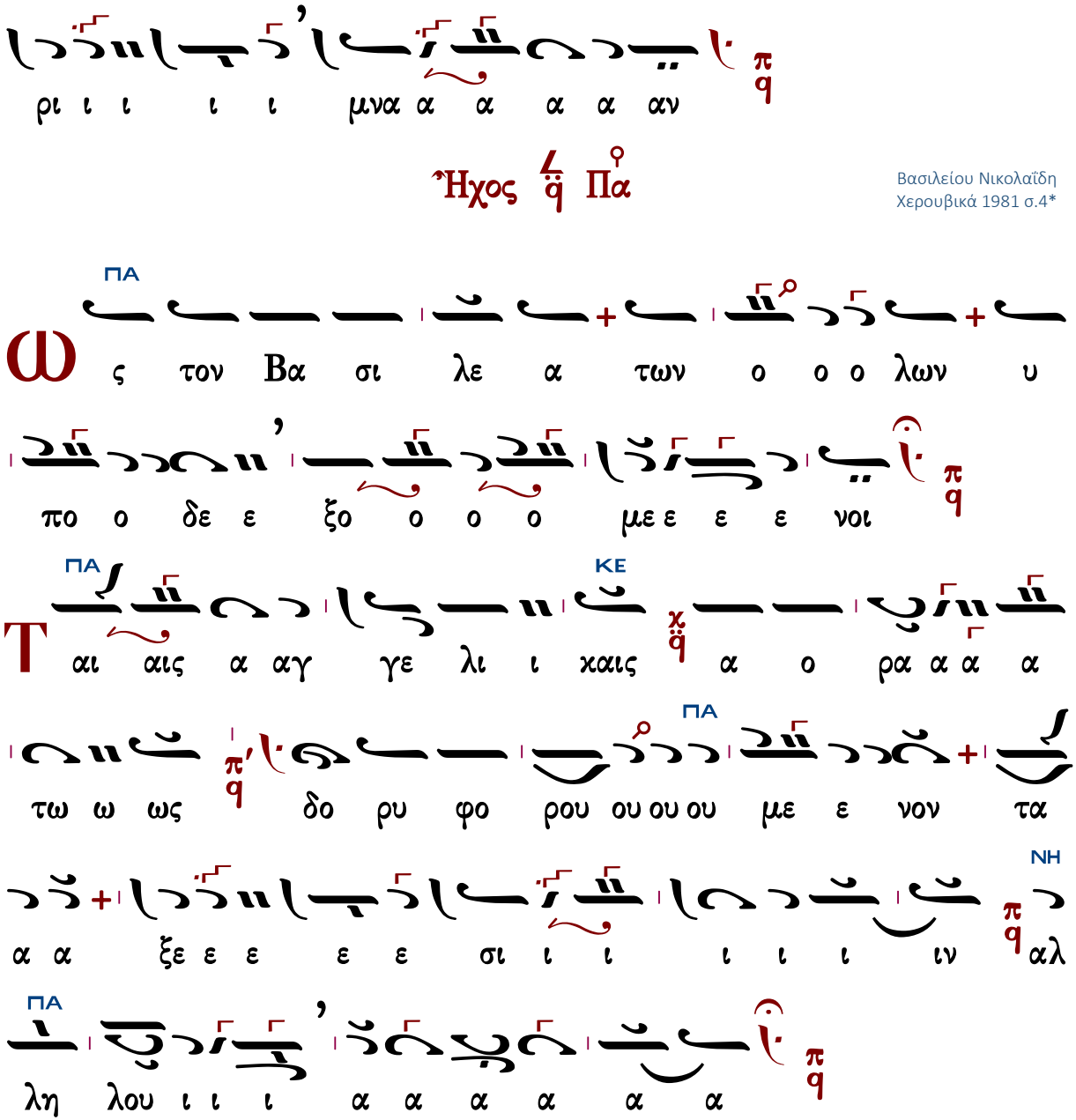

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.81#

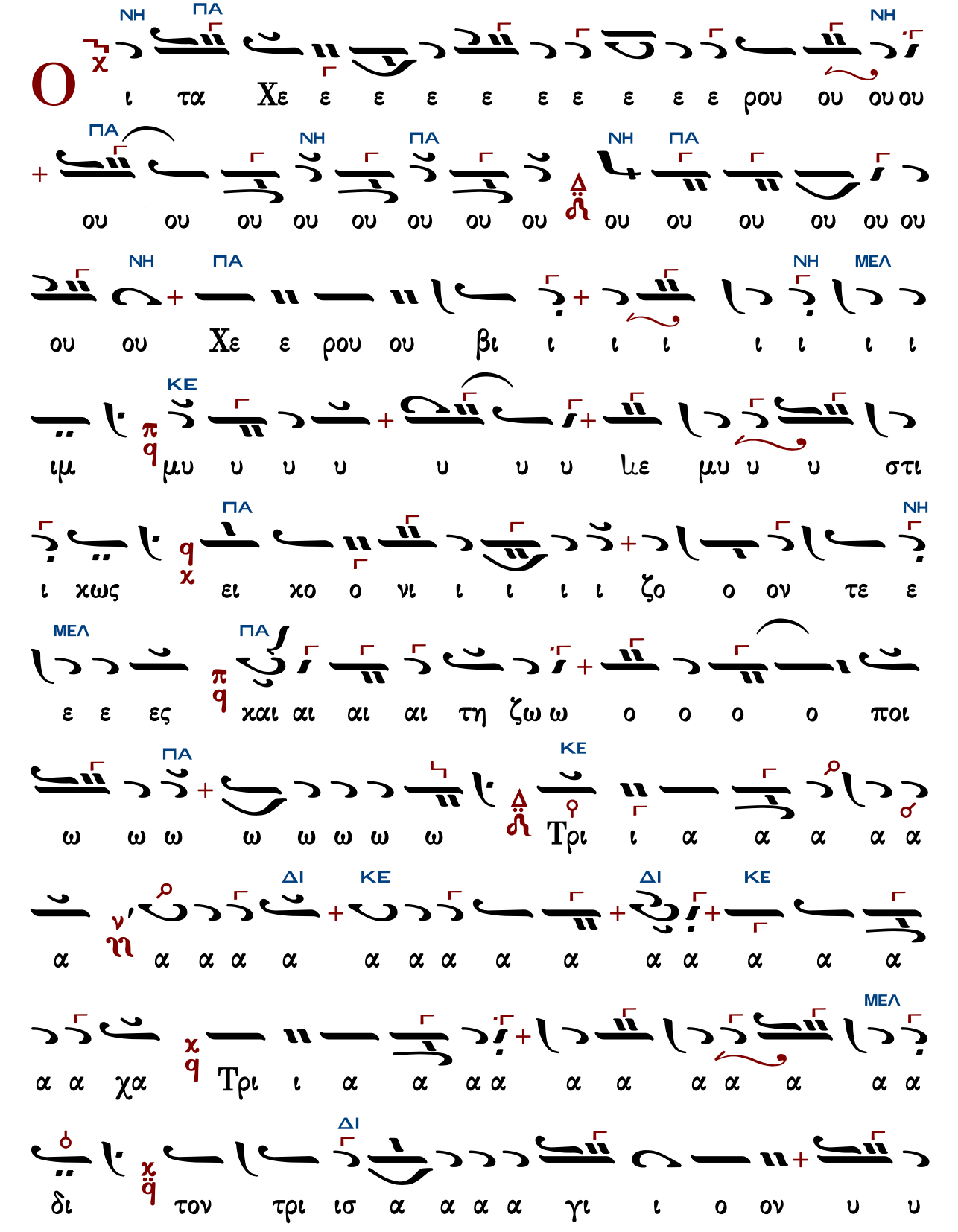
Ο
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου
ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΜΕΛ
ου ου Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι
ΚΕ
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ με μυ υ υ στι
ΠΑ
ι χως ει χο ο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε
ΜΕΛ ΠΑ
ε ε ες χαι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο ποι
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α α α
ΜΕΛ
α α χα Τρι ι α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
δι τον τρι ισ α α α α γι ι ο ον υ υ

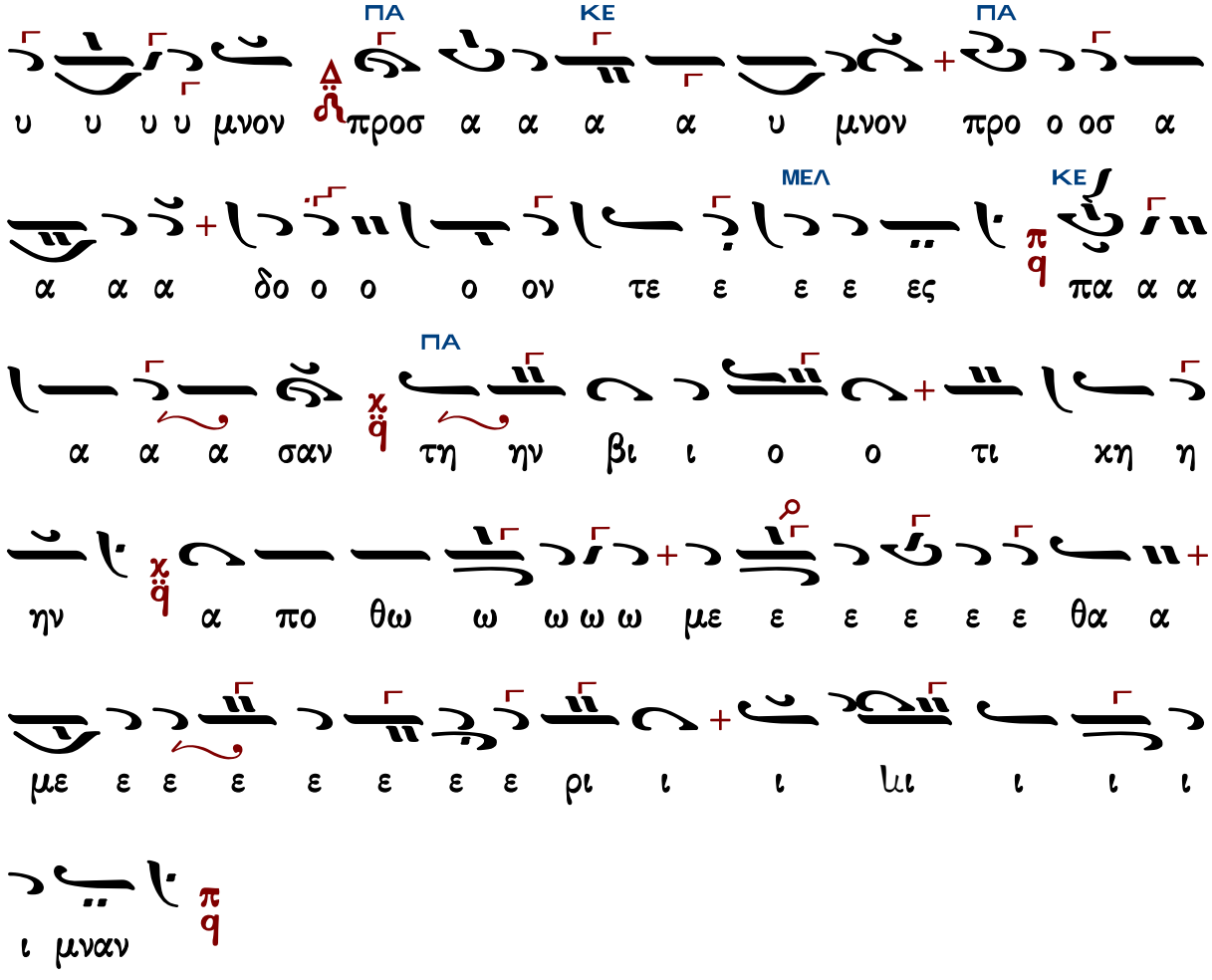

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δ ᾱ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.107#

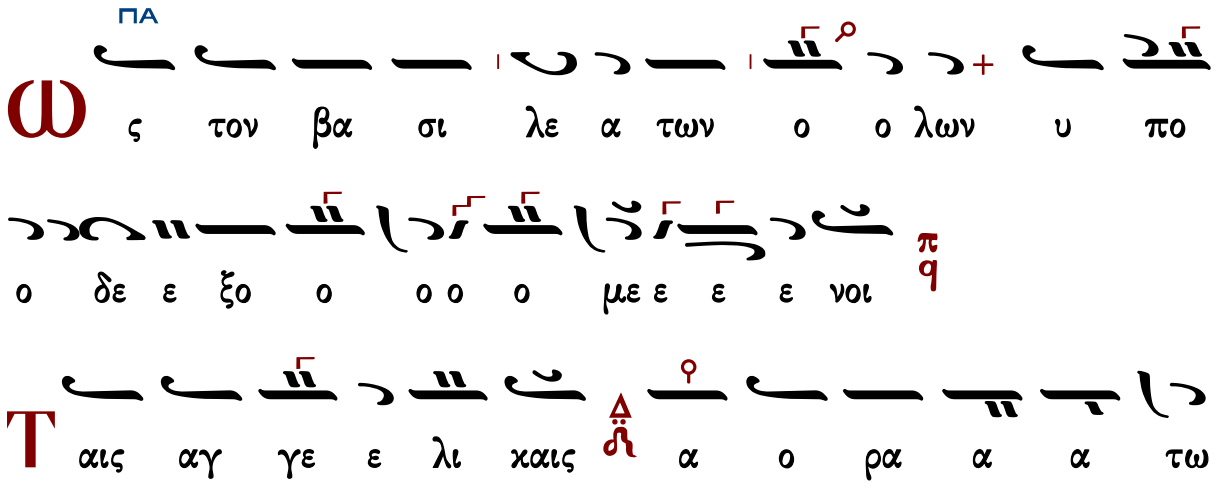

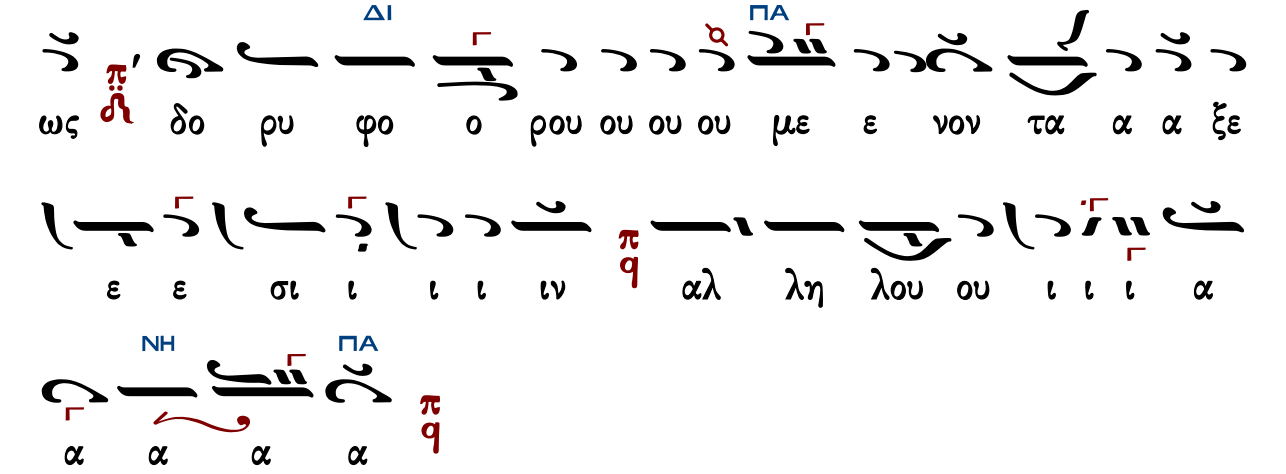

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος δ΄ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.39*

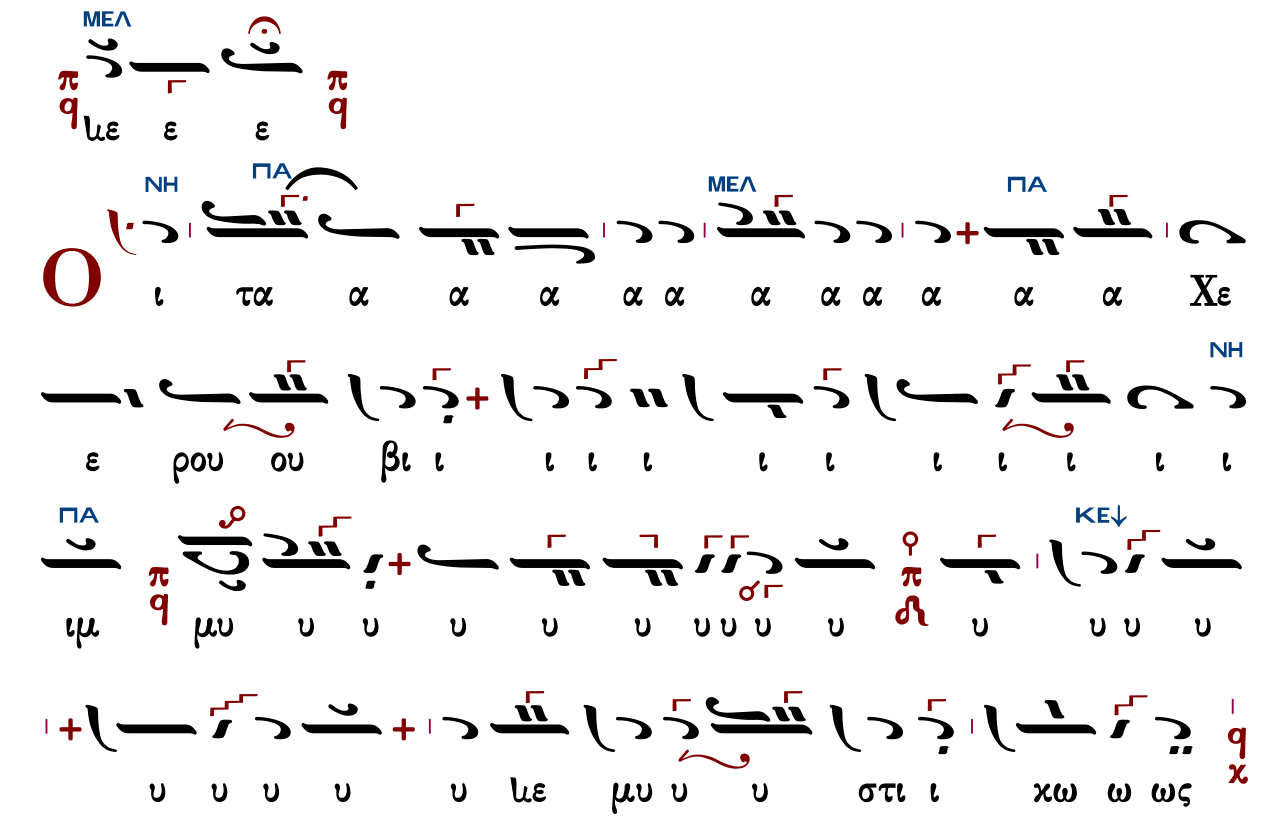

ΠΑ

ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι η ει χο νι ι ι ι ι ι ει ει χο ο

ΝΗ ΠΑ

π q

νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες

ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ποι

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

οι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

ΚΕ

ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α χ q α α α α α α

ΜΕΛ ΚΕ

χ q α α α α α α ιε ε Τρι α α α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΖΩ

χ q α α α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α

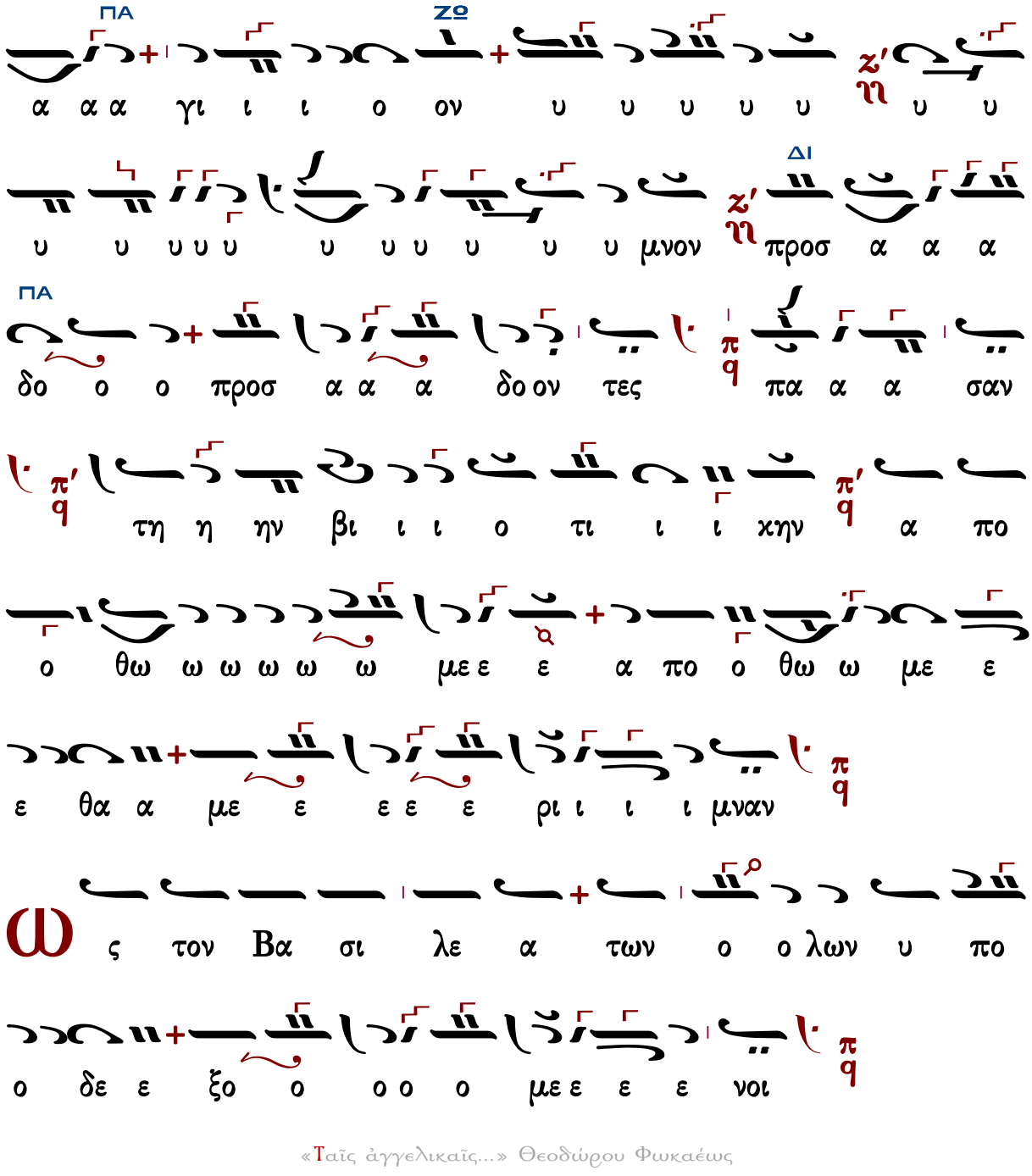

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

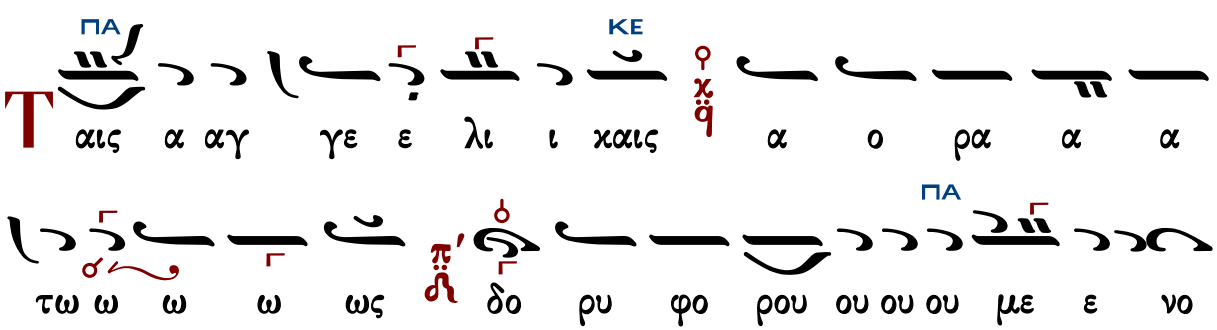

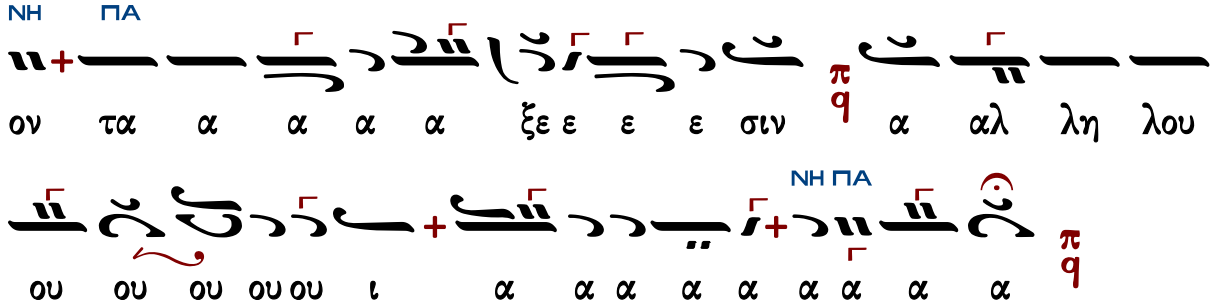

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος δ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.23#

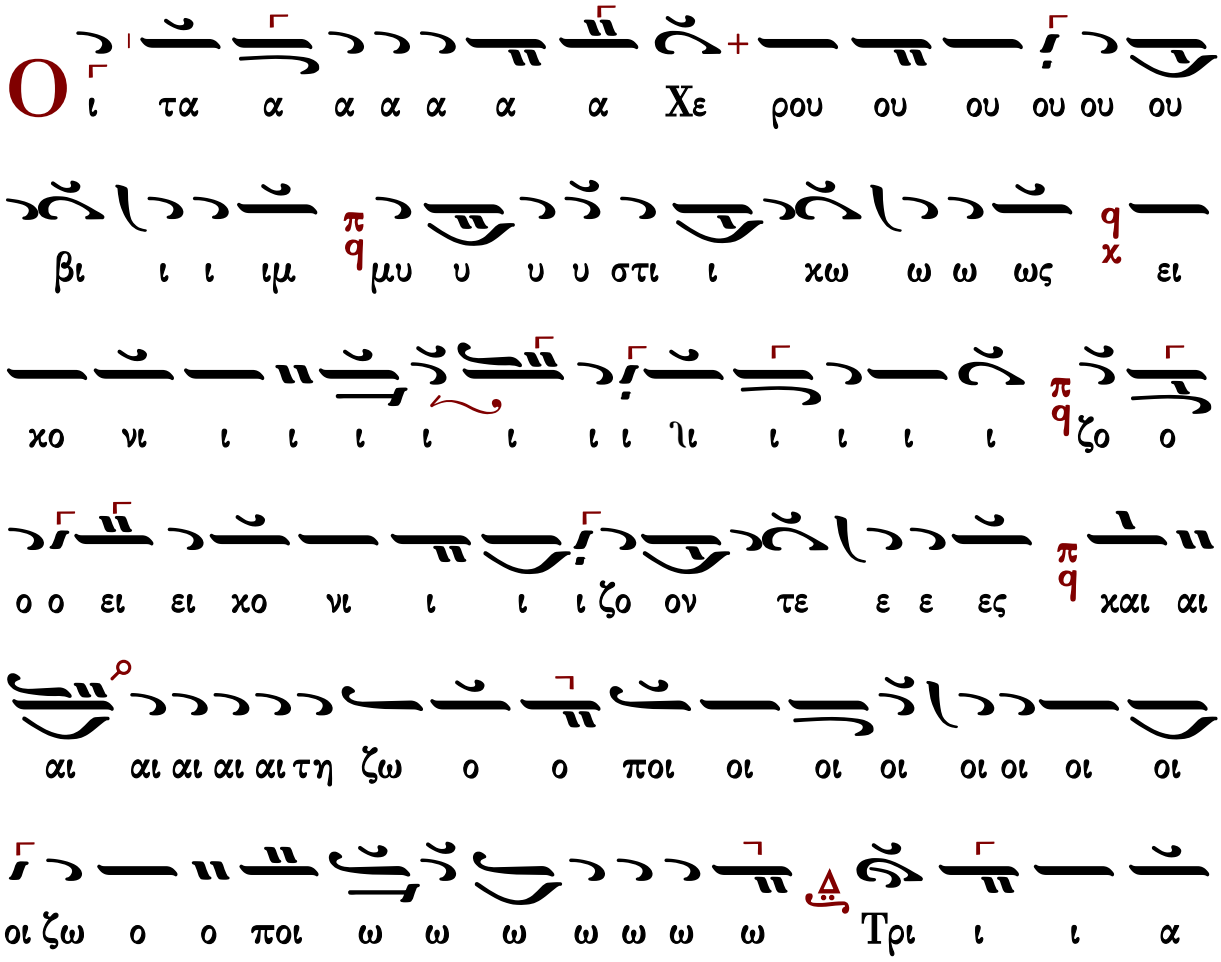

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α τρι α α α α α α δι

ι ι ι τον τρισ α α α α γι ον υ υ υ μνον προ

οσ α α α α δο ο προσ α α α δο ον τε ε ε ες πα

α α α α α σα αν την βι ο τι ι χην α πο θω

ω ω με ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι ι μνα α α

αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βα σι λε ε ε ε α α α α των ο

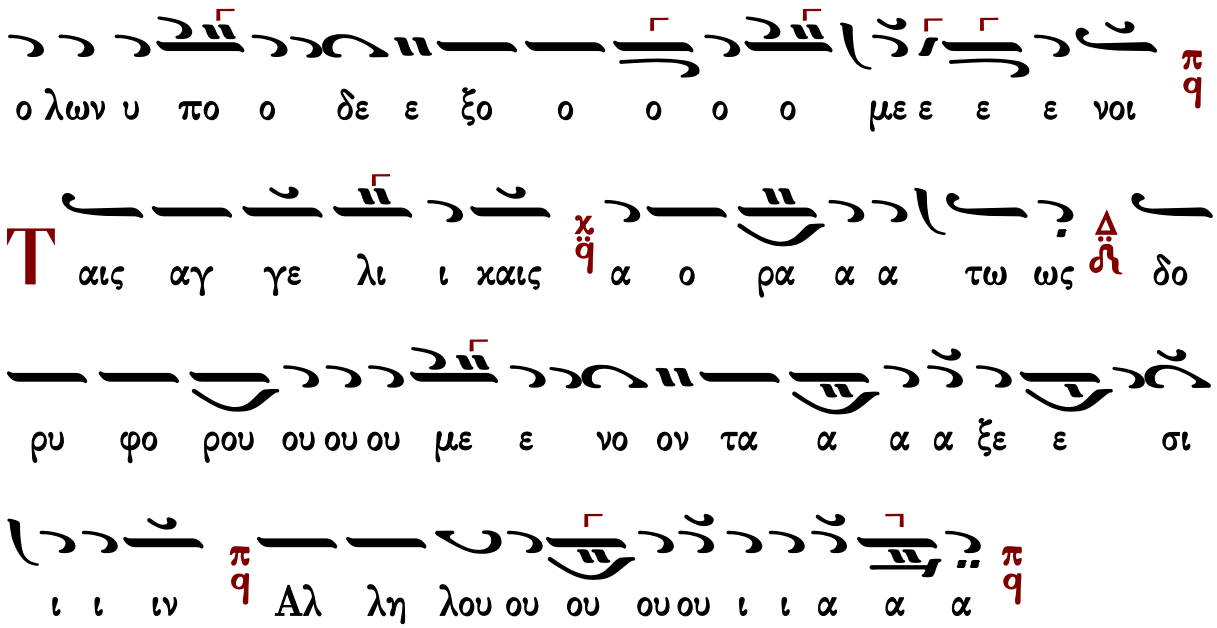

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.140*

ΠΑ ΝΗ ΚΕ↓

χω στι μυ [χq] ως ως χω ι υ [μυ] *-*! πq βιμ ου ρου

ε ε τε ον ο ζο ι νι ο ει ει χο ο ω ω ως +

ο ο ο ζω τη ΝΗ χαι πq ΠΑ χαι αι αι αι αι τη ΠΑ πq ες ε ε

ΠΑ ΔΙ

ω ω ω ποι ο ο ο ζω τη ι ο ο ο ποι ο ο ο

ΚΕ

α α α α α α α Τρι Δ ω ω ω ω ω ω

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α

ΠΑ ΚΕ ΜΕΛ ΔΙ ΚΕ

α α α α α α χ α α α α ιε ε Τρι α α

ΠΑ

α α α α α δι ι ι ι ι ι χq τον τρισ α

α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνον χq προσ α α α

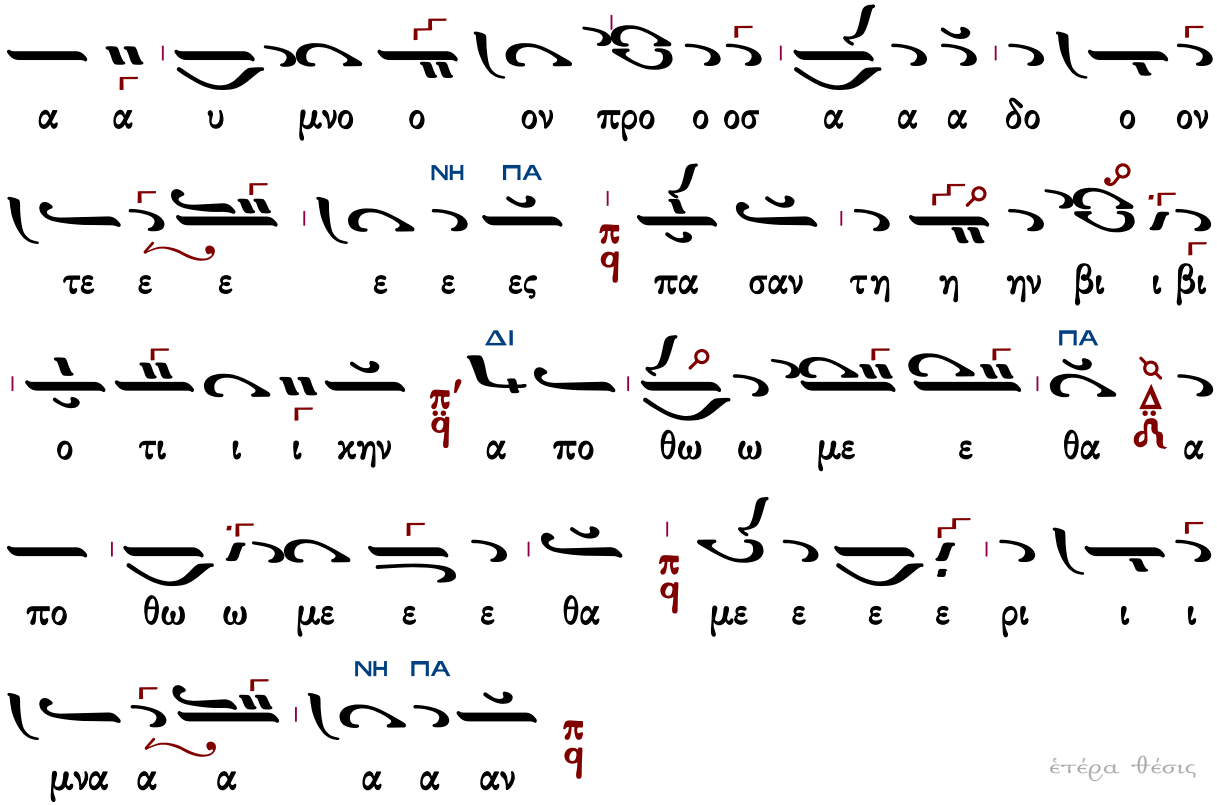

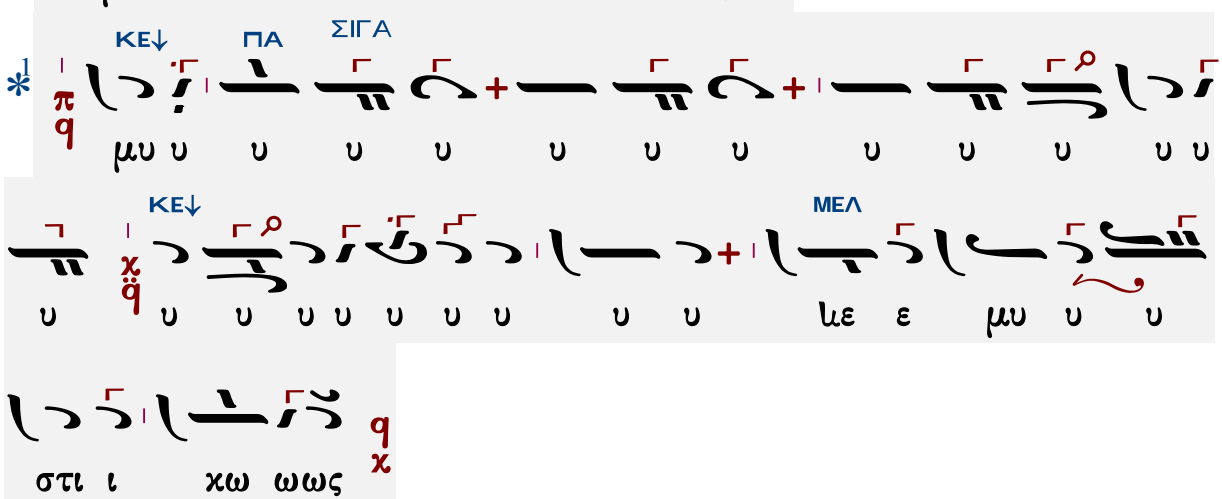

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος ⸗ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

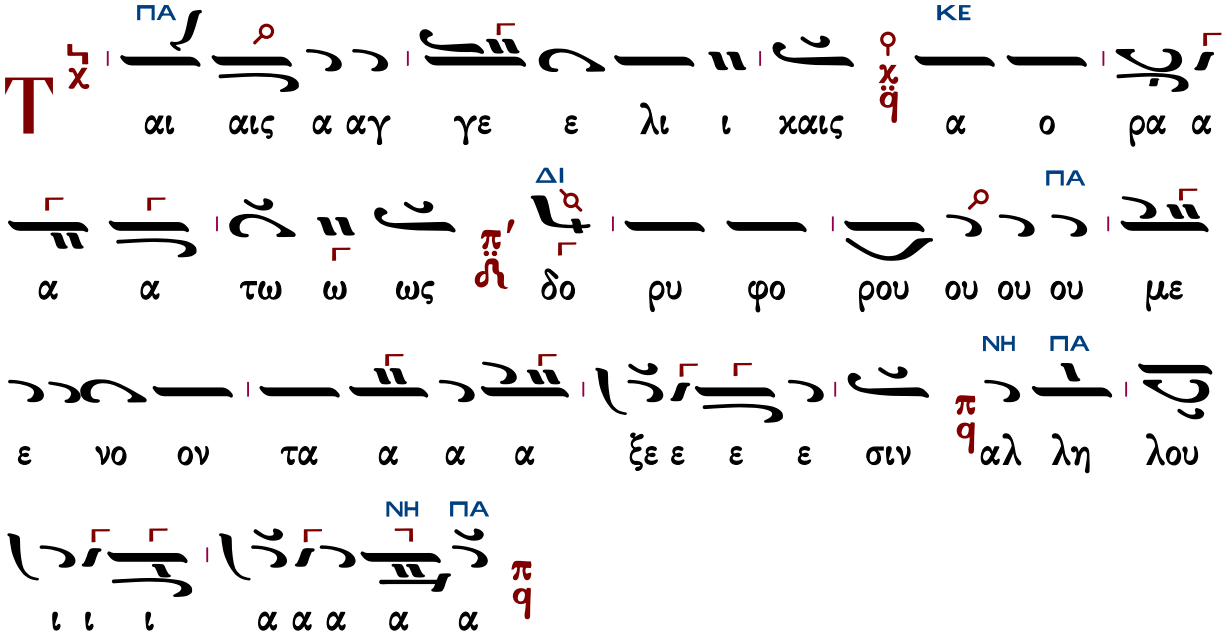

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

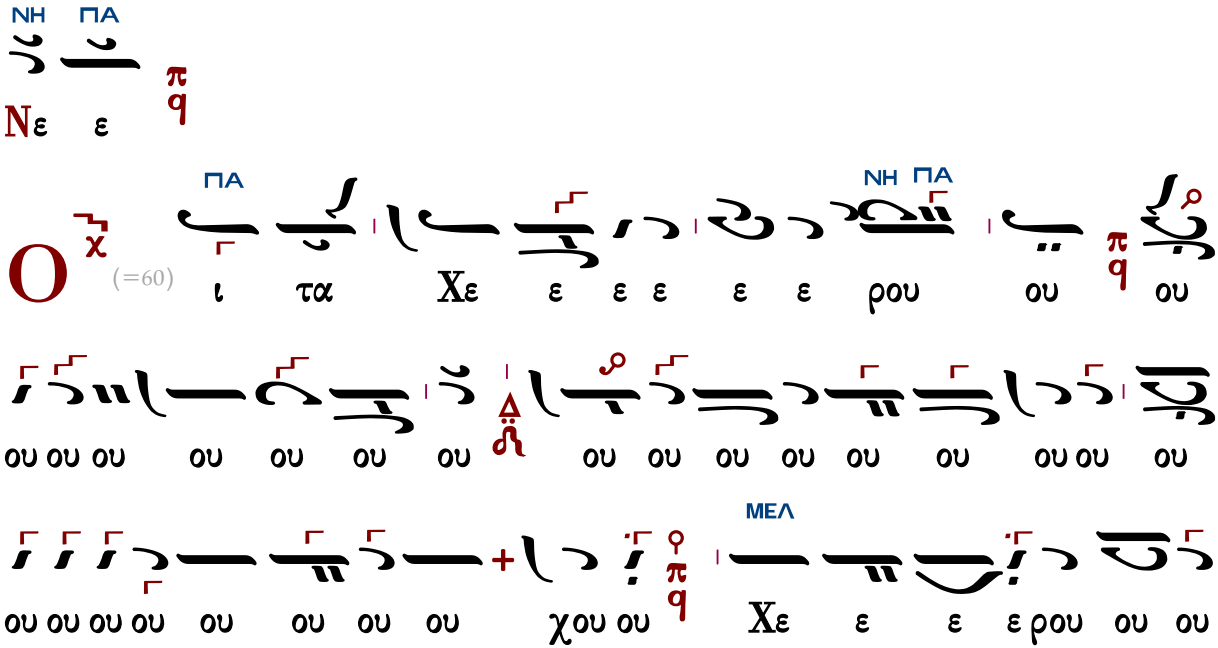

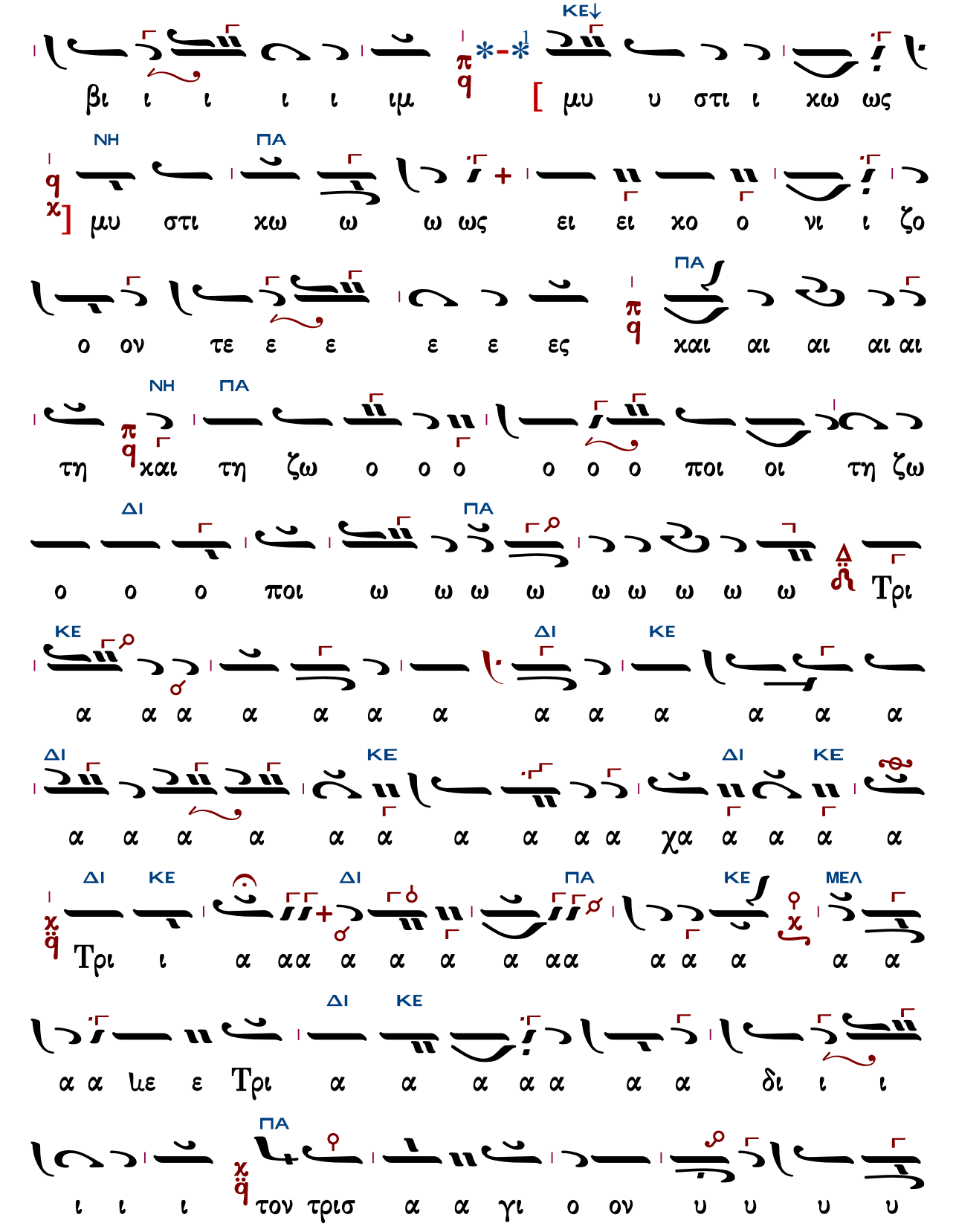
ΚΕ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ως ω ιι χω ι υ μυ [ιμ ι ι ι ι βι
ζο ι νι ο χο ει ει + ως ω χω στι μυ]
ζω ι ι αι αι αι χαι αι αι αι ες ε ε ε ον ο
ζω τη οι ποι ο ο ο ο ο ο τη ζω χαι τη
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ποι ο ο ο Τρι
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α χα α α α α α α α α α α α α α
Τρι ι α αα α α α α αα α α α α α α α α α α
α α ιε ε Τρι α α α α α α α δι ι ι
ι ι ι τον τρισ α α γι ο ον υ υ υ υ

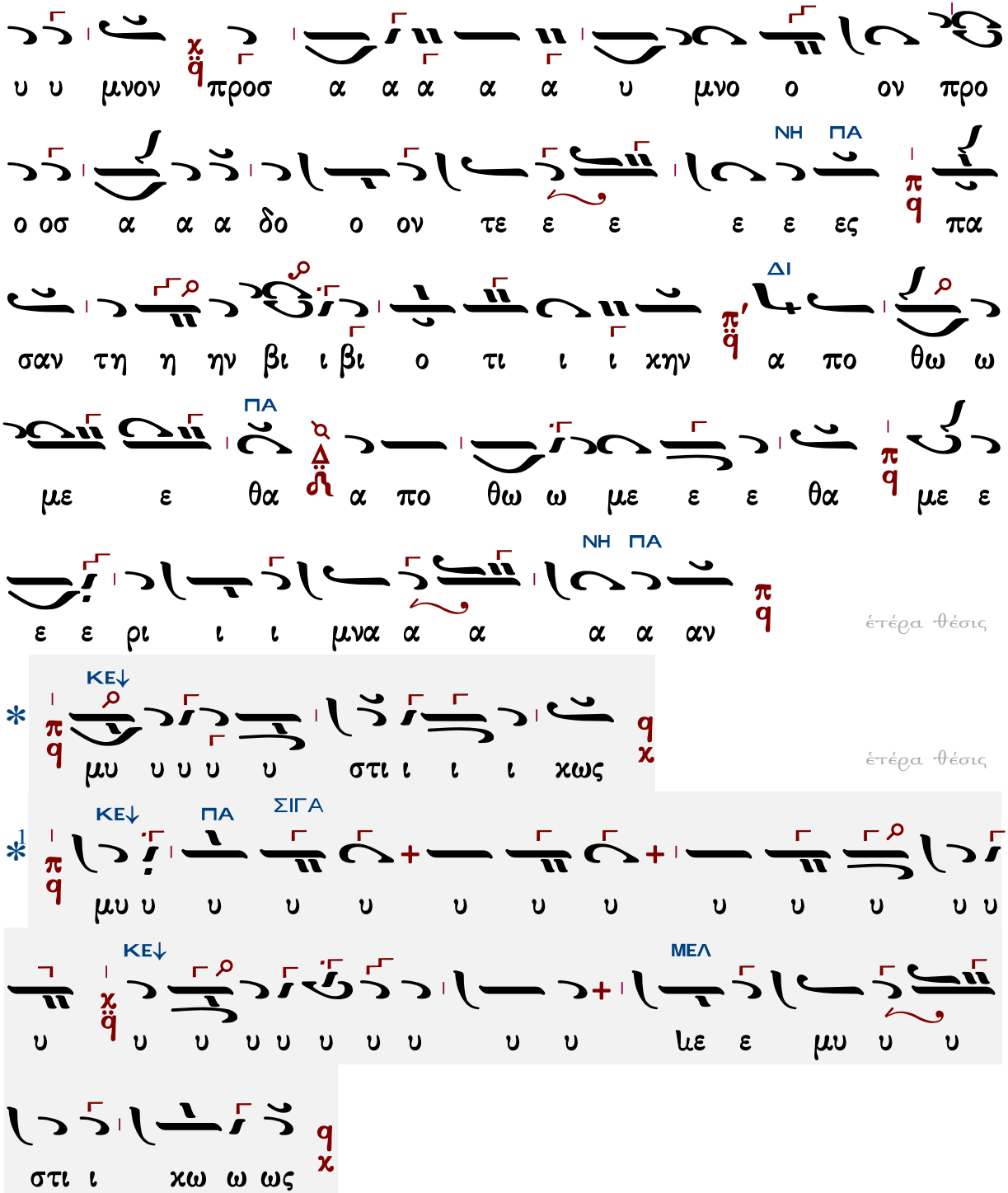

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος ᾿ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

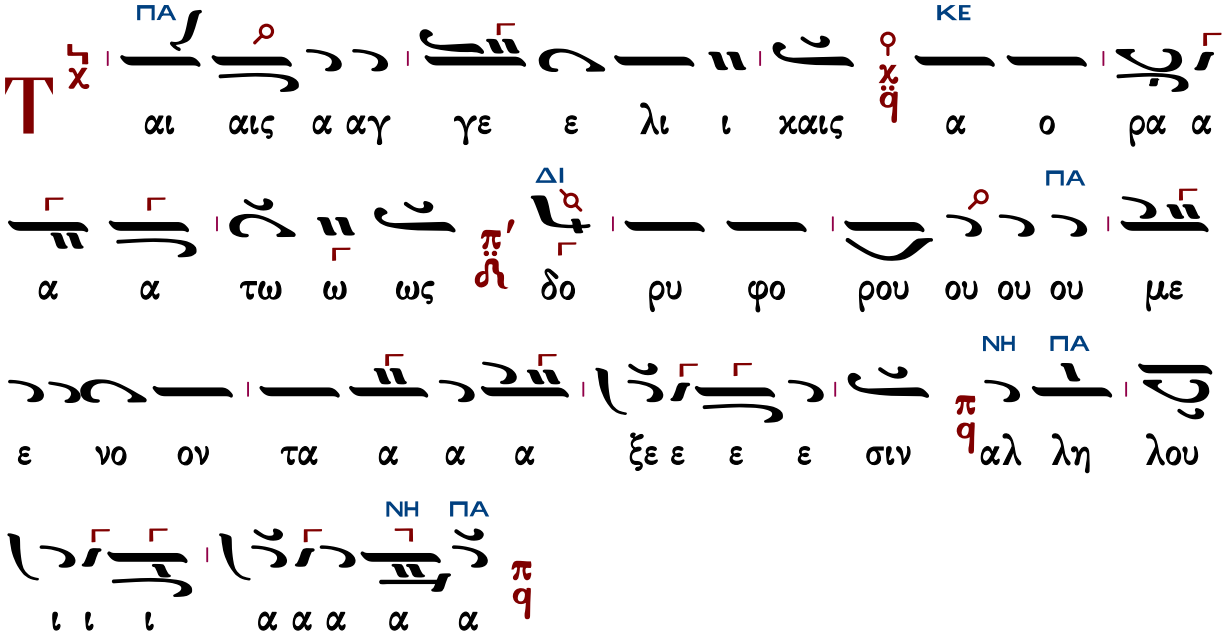

Γεωργίου Τσατσαρώνη III (†1999)

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.143*

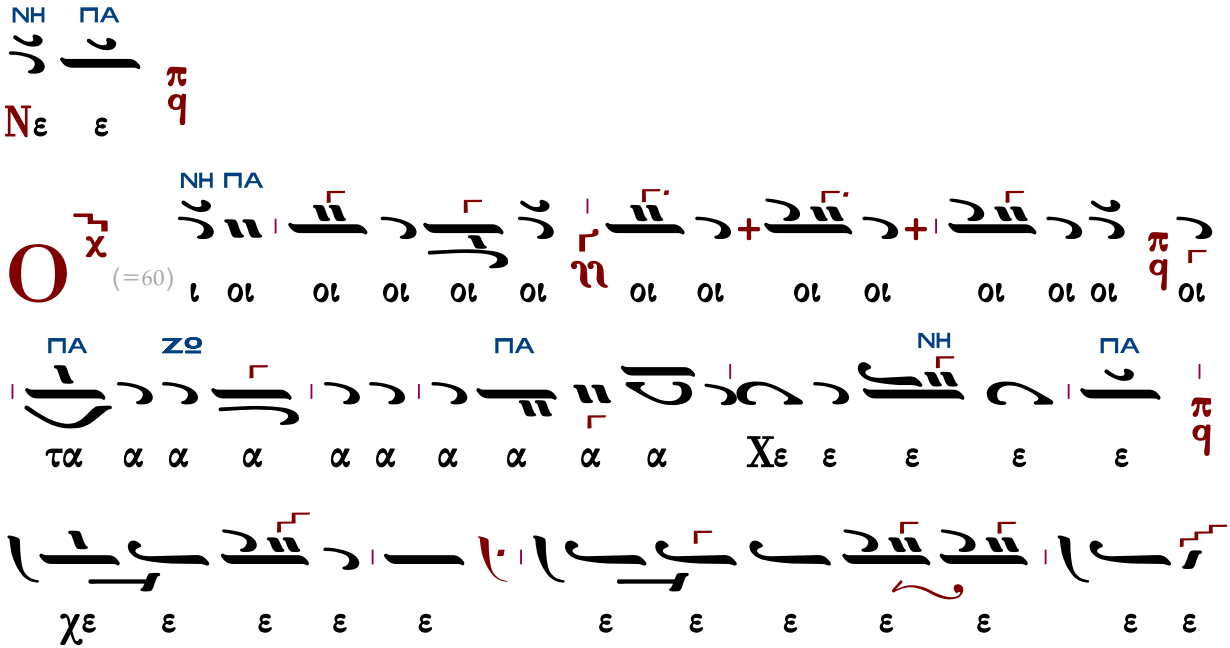

ζω τη ποι οι ο ο ο ο ο ο τη χαι τη

αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι ες ε ε ε ε ε τε

ΠΑ ΝΗ

ον ο ζο ι νι ι ο χο ει ει ο ο ζο ι ι ι ι ι

ι ι ι νι ι ο χο ει ω ω ως ω χω μυ στι

ΠΑ ΝΗ

ΣΙΓΑ ΜΕΛ

ΚΕ↓

υ υ υ

ΔΙ ΠΑ

Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω ποι ω ω ω

ΚΕ

α α α α α α α α α α α α ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

α χ ιε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α ιε ε

ΚΕ

ε Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι

ΠΑ

ι χ τον τρισ α α α α γι ι ι ον υ υ υ υ

υ υ μνον προσ α α α α α υ μνο ο ον προ ο οσ

ΠΑ

α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ες [π πα σαν

ἑτέρα θέσις Ν.Καμαράδου καὶ Ο. Παπαδοπούλου (ἀργότερη)

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

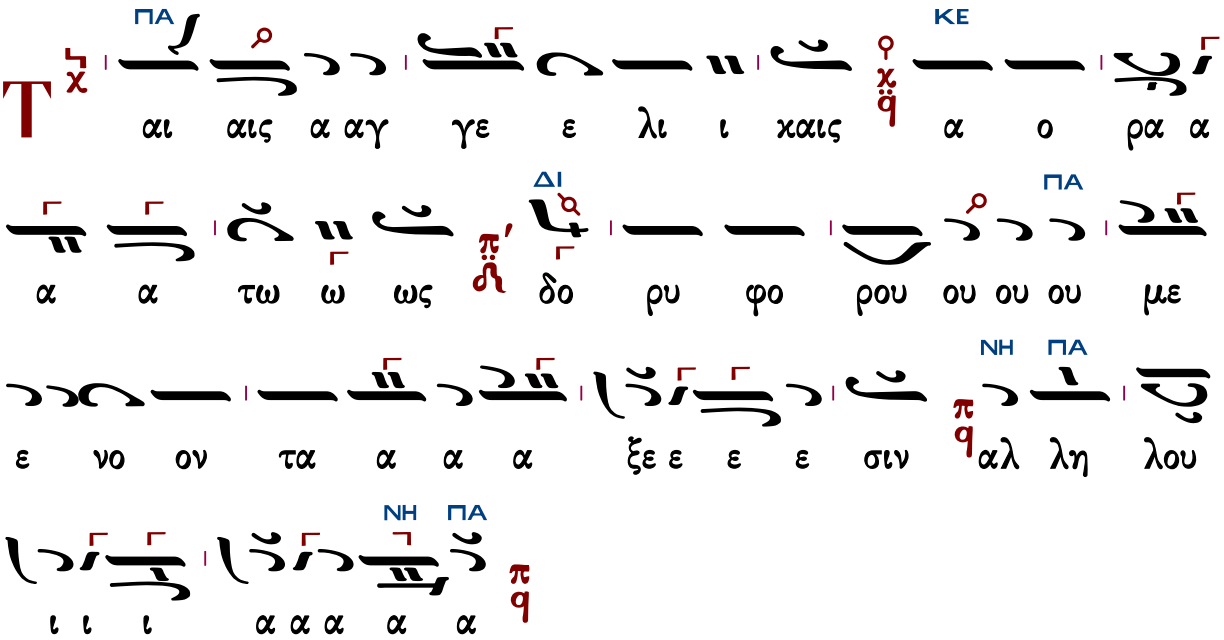

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Z-B′

Ἦχος πλ. δ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.116#

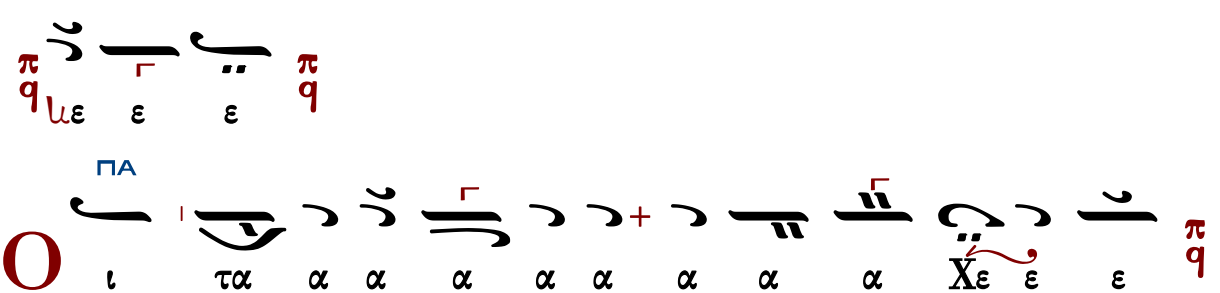

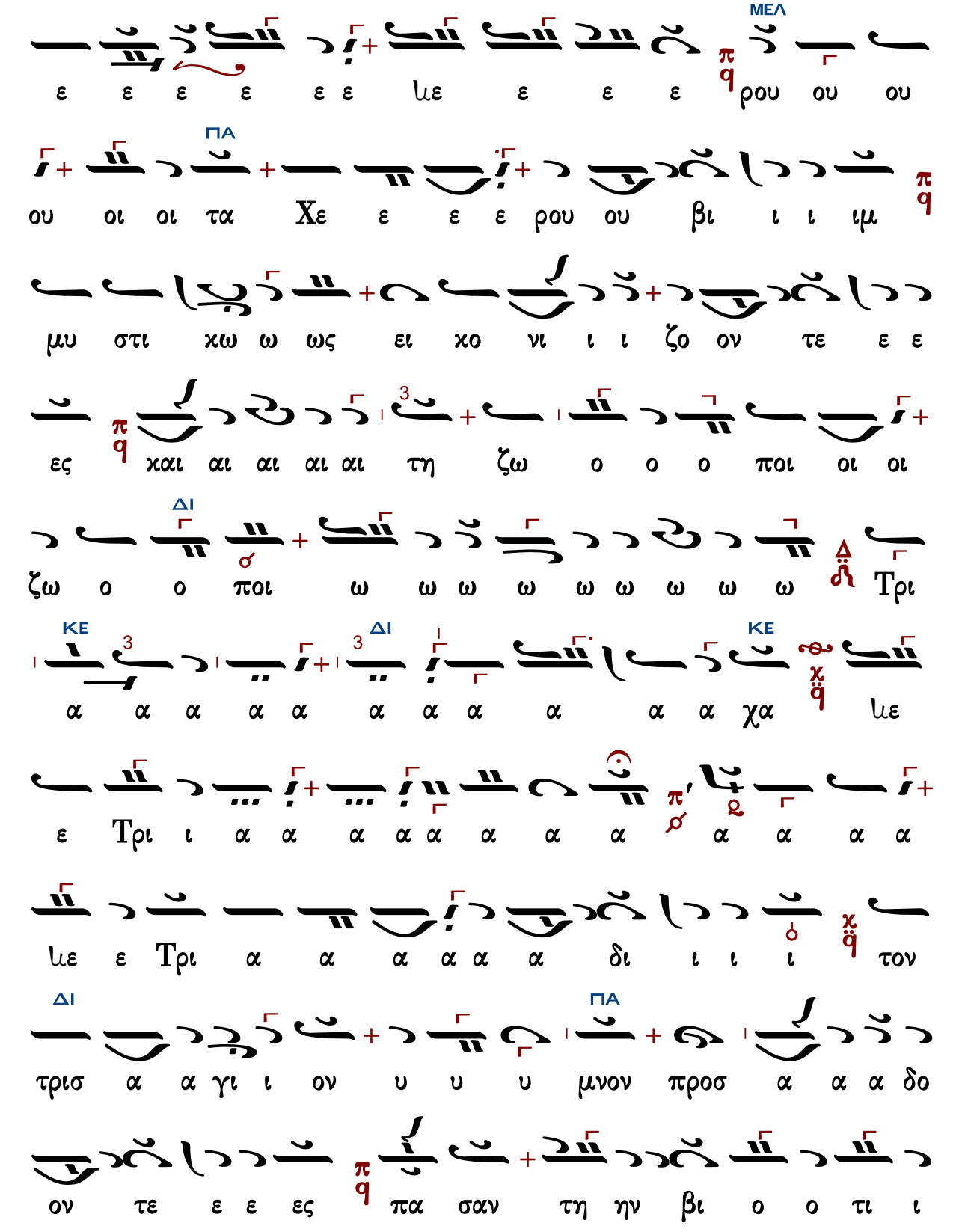
ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ρου ου ου
ου οι οι τα Χε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ
μυ στι χω ω ως ει χο νι ι ι ζο ον τε ε ε
ες χαι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι οι
ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
με χα Τρι
ε Τρι ι α α α α α α α α α α α α α
με ε Τρι α α α α α α δι ι ι ι τον
τρισ α α γι ι ον υ υ υ μνον προσ α α α δο
ον τε ε ε ες πα σαν τη ην βι ο ο τι ι
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ

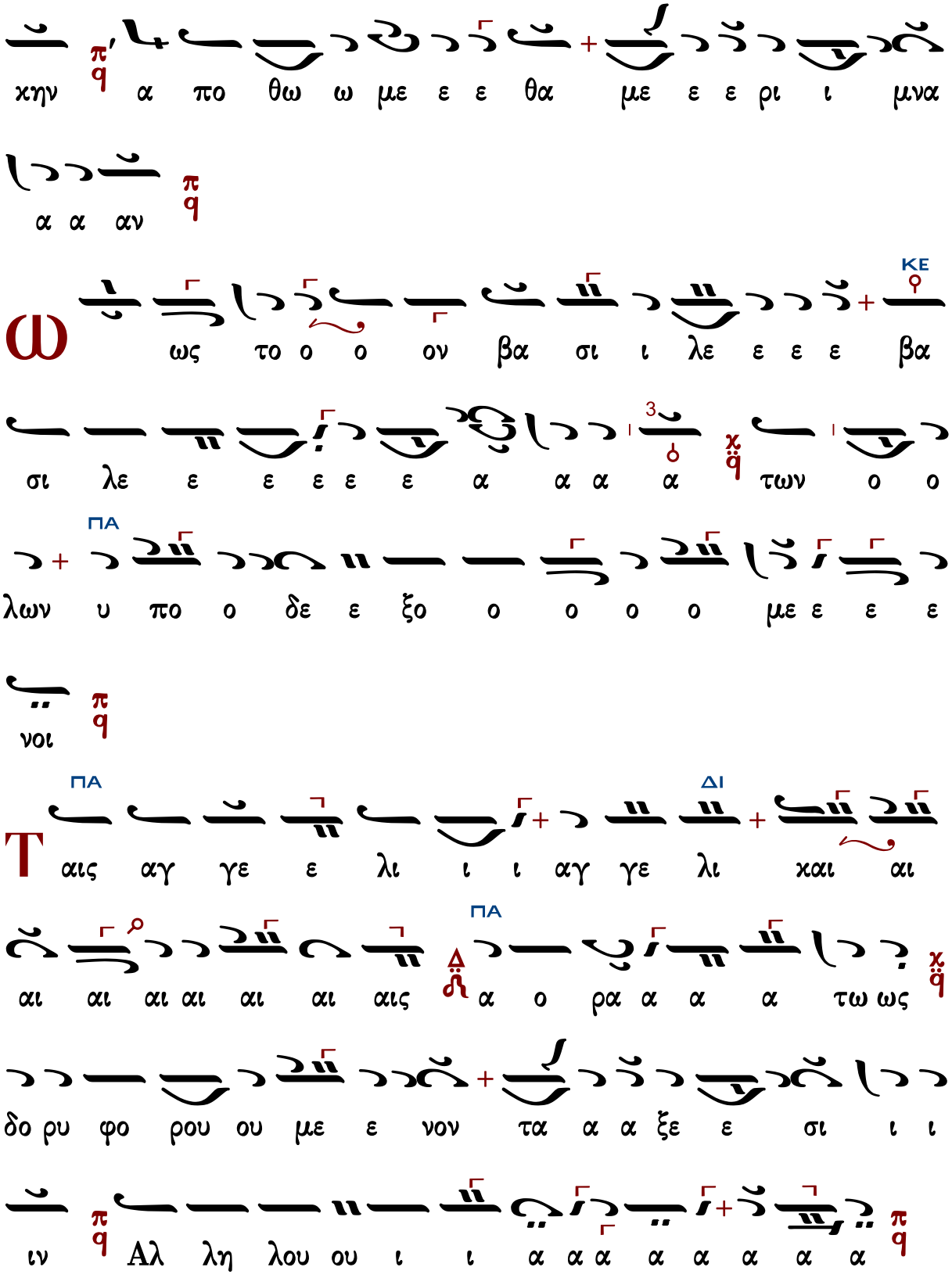
χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι ι μνα
α α αν
ΚΕ
ω ως το ο ο ον βα σι ι λε ε ε ε βα
σι λε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο
ΠΑ
λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΠΑ ΔΙ
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
ΠΑ
αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ως
δο ρυ φο ρου ου με ε νον τα α α ξε ε σι ι ι
ιν Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α α

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.327#

Τρι ι ι α α α α α α α α α α α α
ι ι ι

α α Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι

ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ υ μνον προσ α α α α υ μνον προ ο οσ α

α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α α σα αν την βι ι ο τι ι ι χη ην α

πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ε ρι ι ι

μνα α α α α α α αν

ς τον βα σι λε α των ο ο ο λω ων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

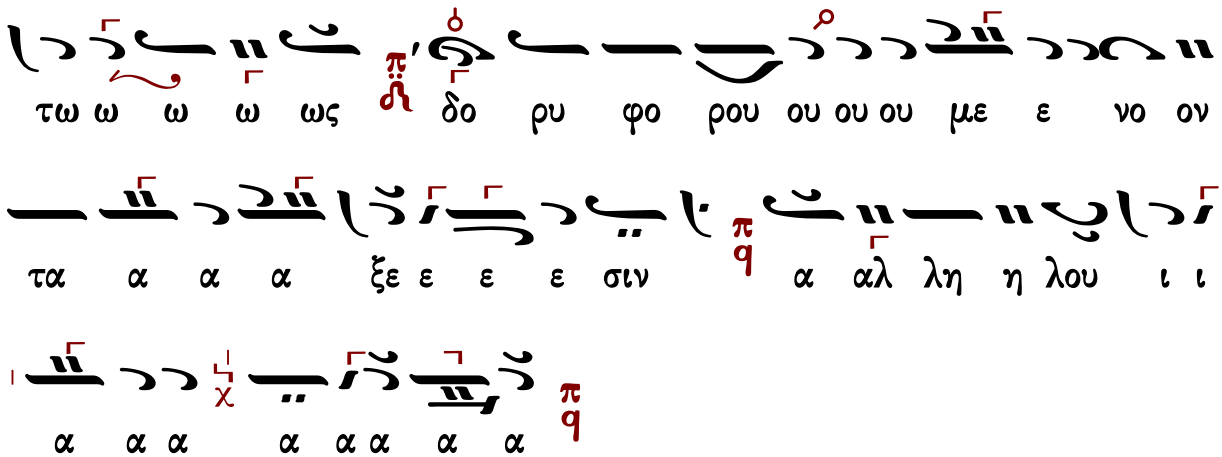

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος πλ. δ' Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.105*

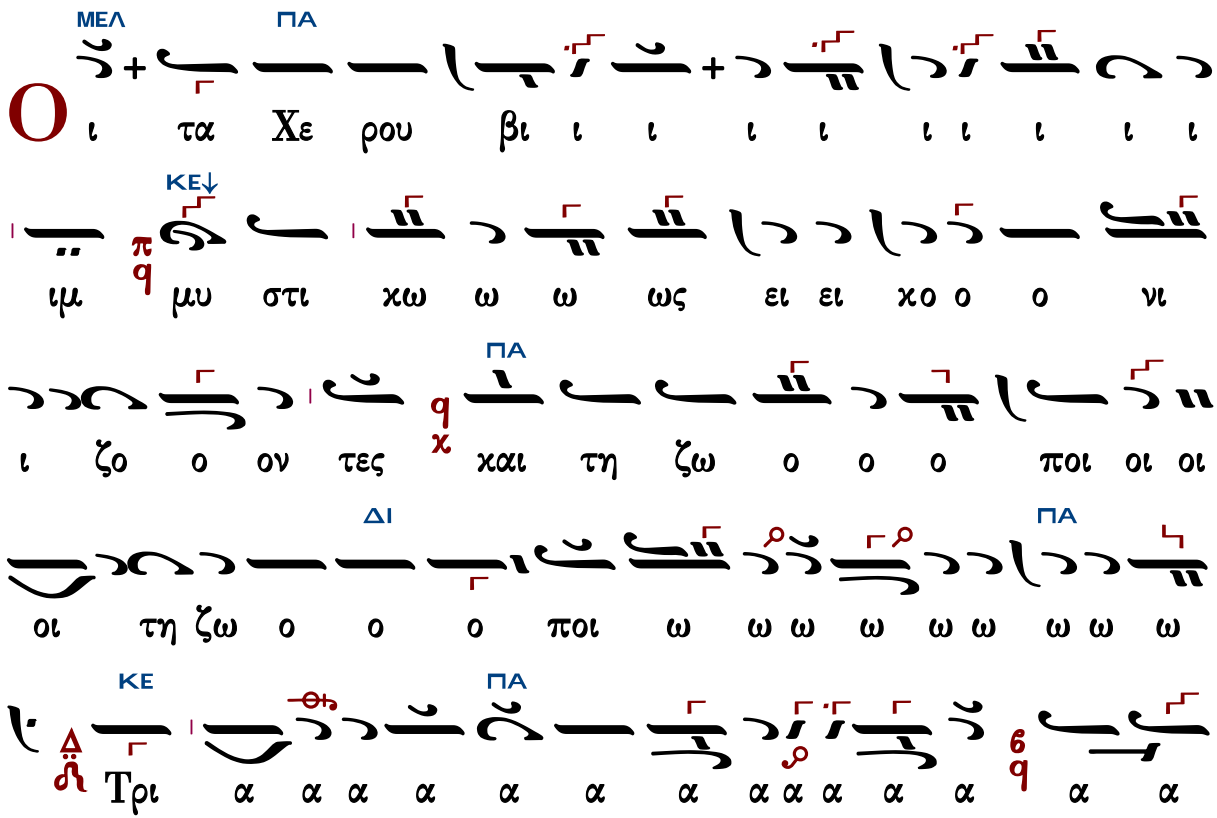

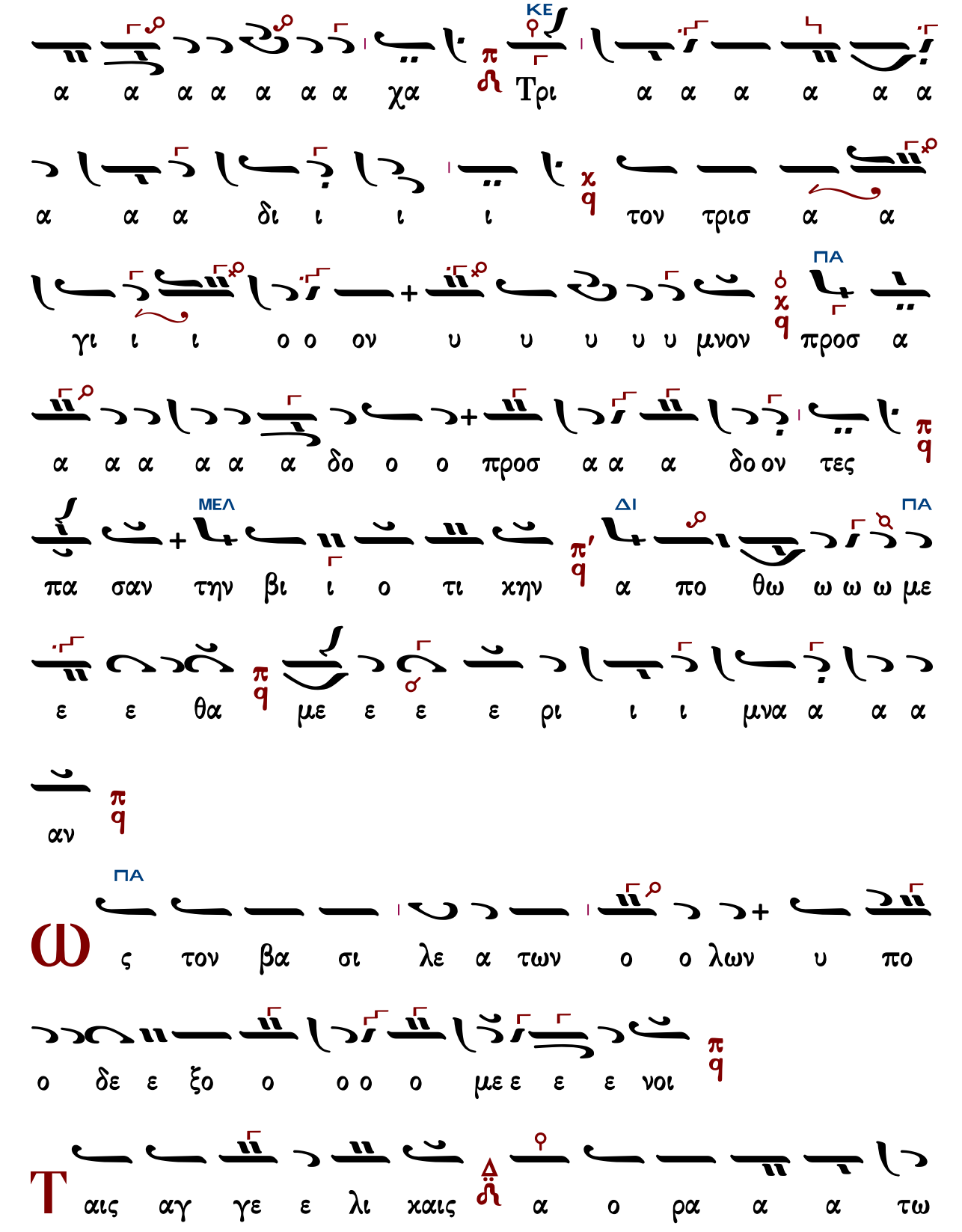
ΚΕ
α α α α α α α χα Τρι α α α α α α
α α α δι ι ι ι τον τρισ α α
ΠΑ
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α
α α α α α α δο ο ο προσ α α α δο ον τες
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
πα σαν την βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω με
ε ε θα με ε ε ε ρι ι ι μνα α α α
αν
ΠΑ
ς τον βα σι λε α των ο ο λων υ πο
ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
αις αγ γε ε λι χαις α ο ρα α α τω

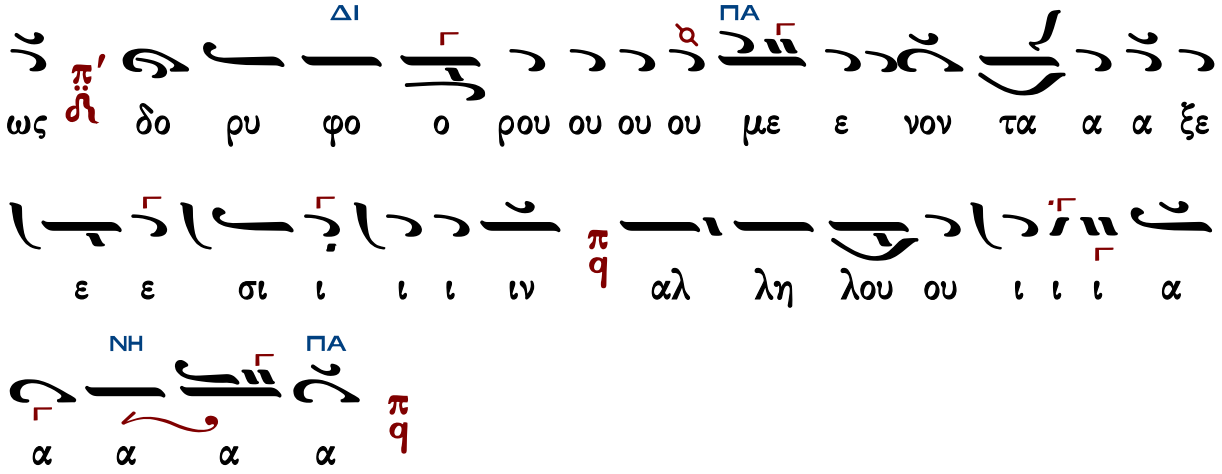

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.8*

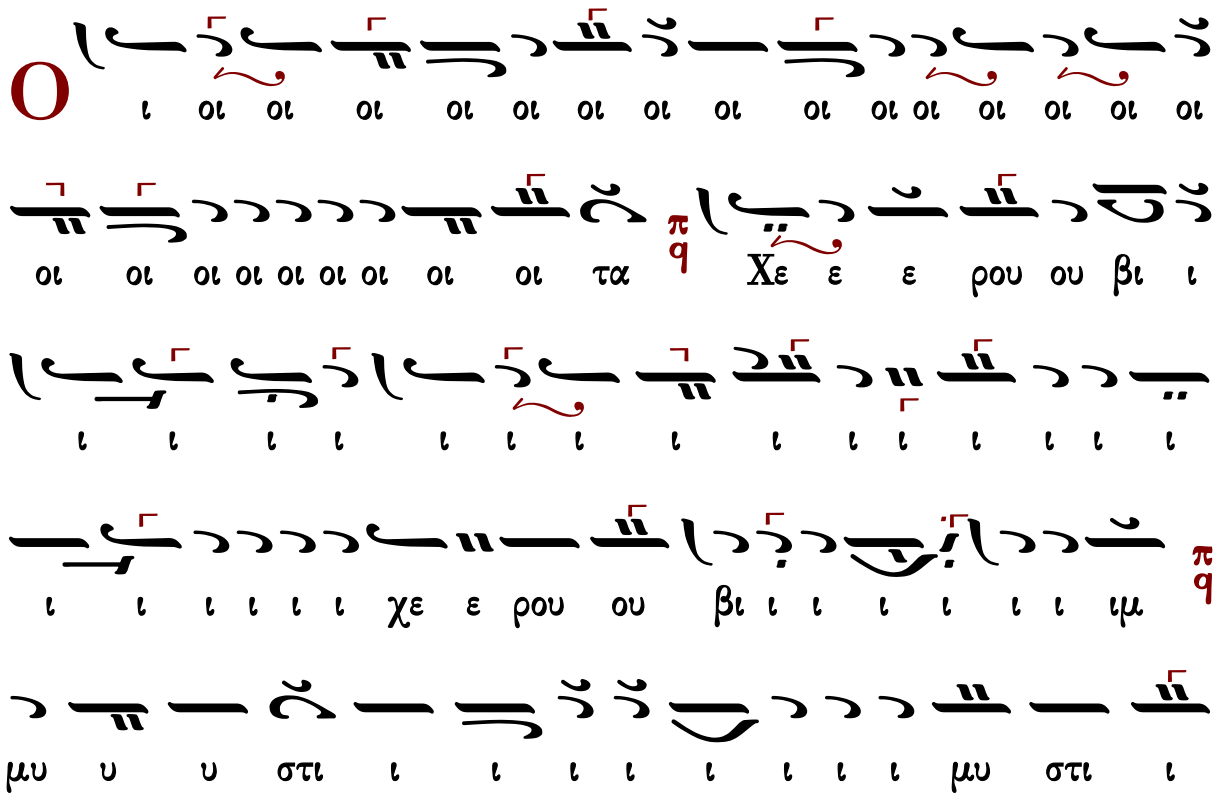
Ο
ι οι οι ο

πο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον
α α γι ι ο ο ο ο ο ο ι γι α α
τον τρισ α α α α α α α γι ι ι τον τρισ
πι ι ι ιδ α α α α α α δι ι ι ιε ε ε τρι α α α α α α
α α α α α α χα α α α α α α χα α α α α α α α

υ υ υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α α α
δο ο ο ιο ο ο ο ον τες πα α α α α α α
α α α α α σαν την βι ο τι χη η η η
ιη η η η η η η η ην α πο ο θω ω
ω με ε ε ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
ς τον βα σι λε α των ο ο ο ο λων υ
πο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α α
τως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α α α ξε

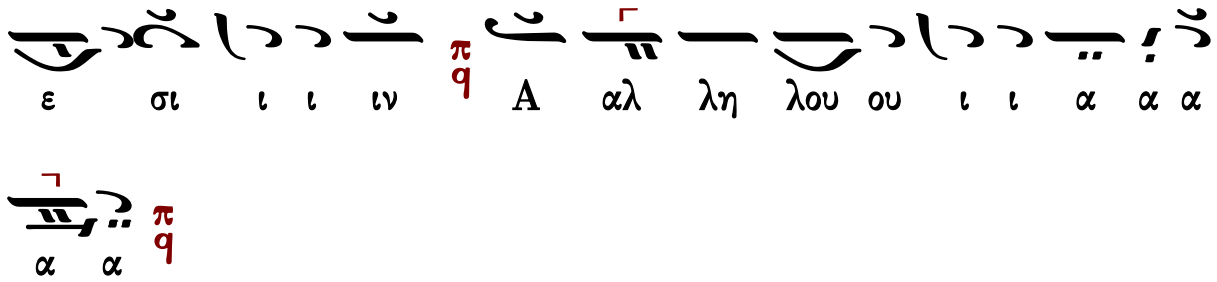

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἦχος ἡ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2013 σ.10#

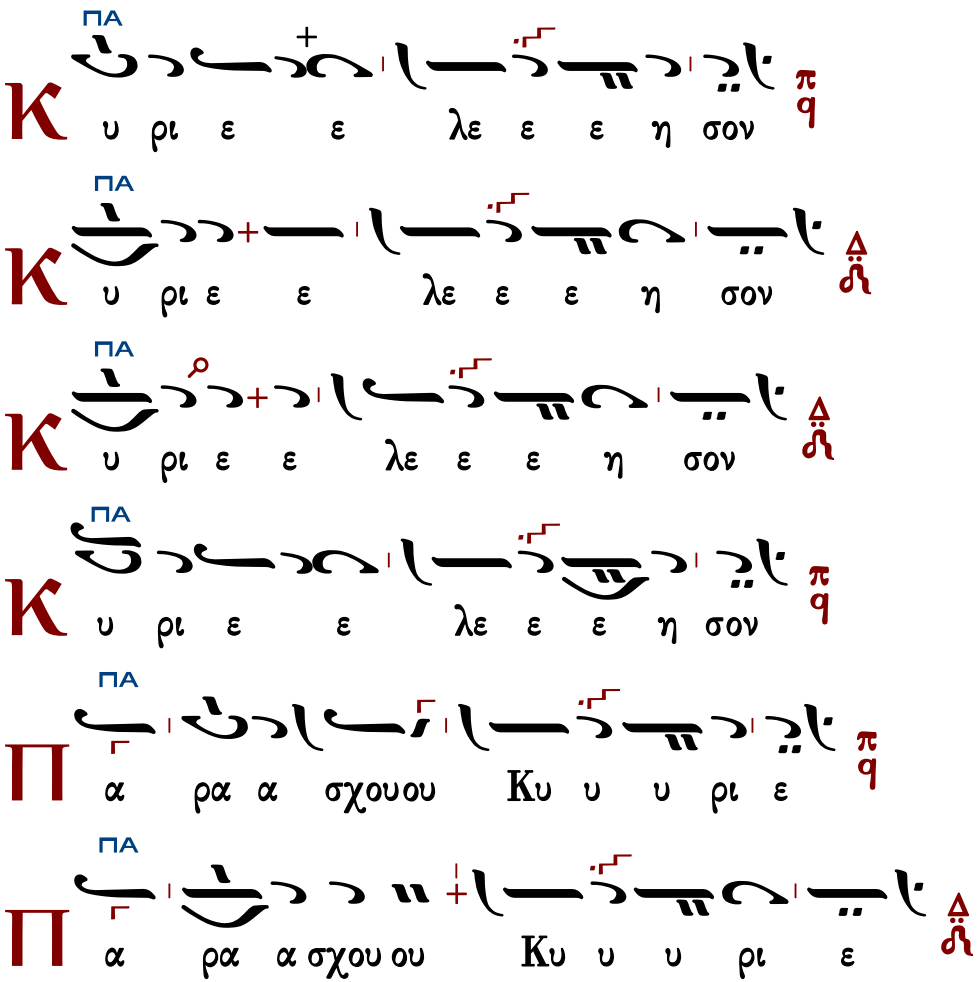

ΠΑ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

ⲁ μην

ΠΑ

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου

ΠΑ

ⲁ γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυς μου Κυ ρι

ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα φυ γη

μου και αι ρυ υ στη η ης μου

ΠΑ

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνευ μα Τρι

α δα ο μο ο ου σι ον και α α χω ω ρι ι ι ι

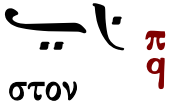

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

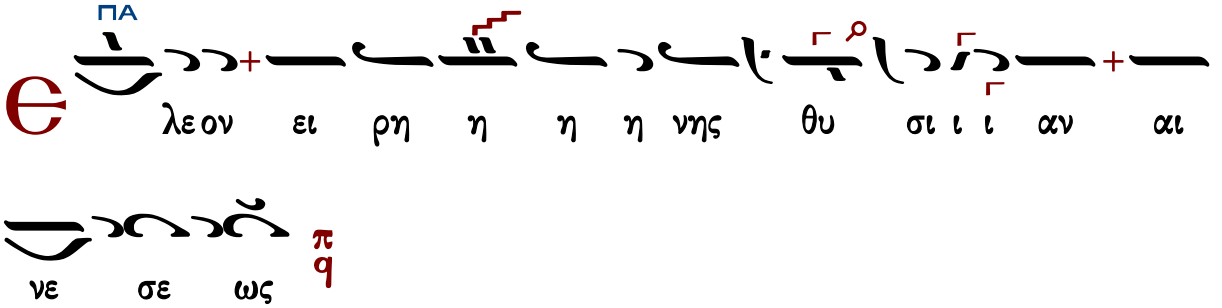

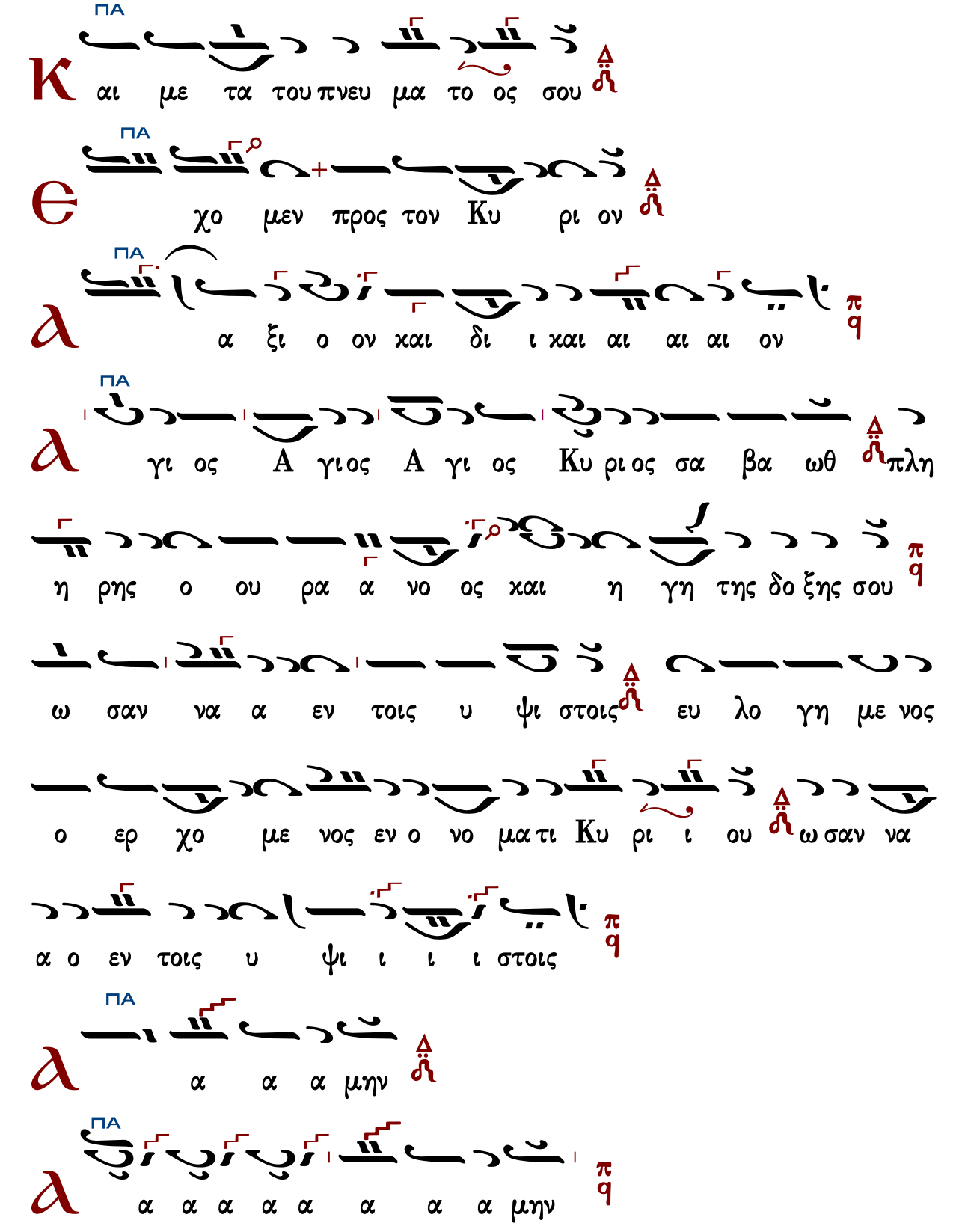
ΠΑ
Κ
αι με τα του πνευ μα το ος σου
ΠΑ
Є
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
α ξι ο ον και δι ι και αι αι αι ον
ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος σα βα ωθ πλη
η ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δο ξης σου
ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος
ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να
α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
α α α μην
ΠΑ
α α α α α α α α μην

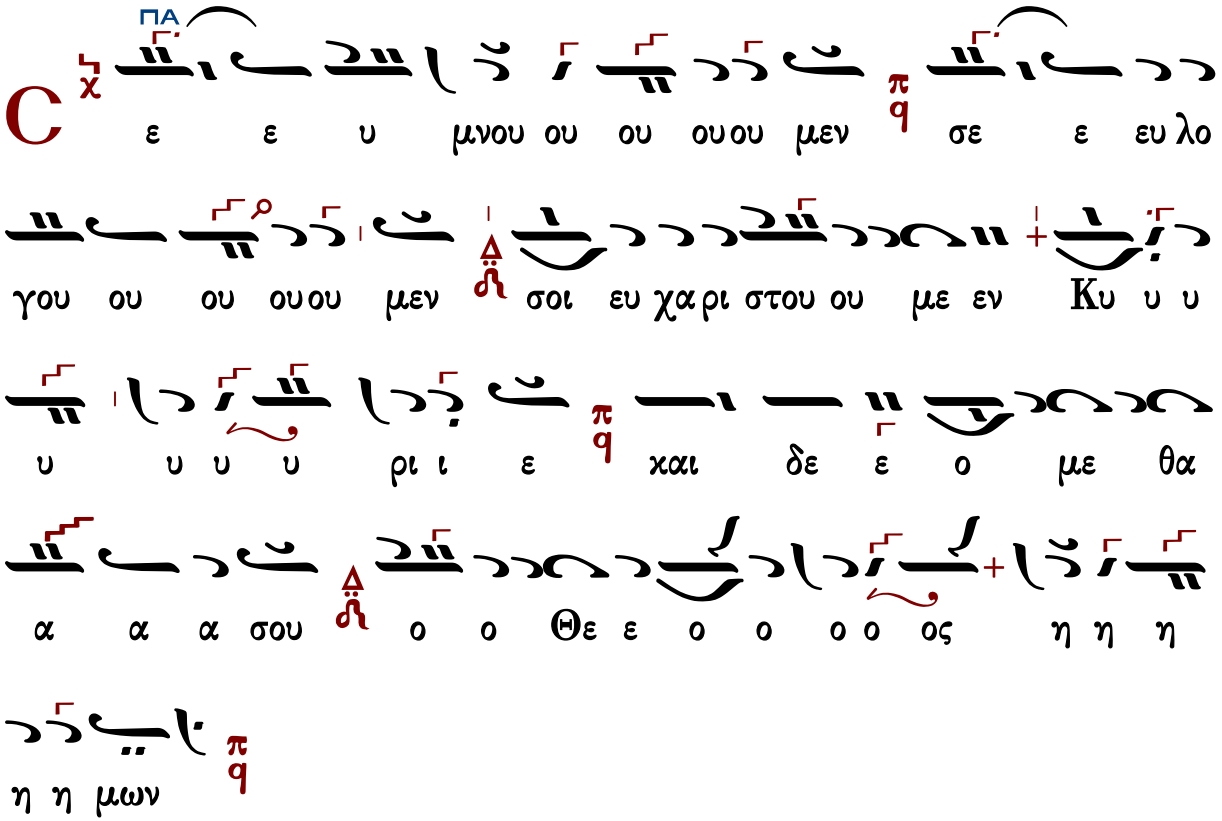

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι (διασκευὴ Βασ. Νικολαΐδη)	Μάρκου Βασιλείου «Τὸ Πατριαρχικόν»
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ΙΙ	Δημητρίου Μουρ	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος		Πολίτικης Παραδόσεως «8ηχον»
Δοσιθέου μον. Κατουνακιώτου		Γεωργίου Τσατσαρώνη «8ηχον»

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.442#

α

ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως

μα κα ρι ζει ειν σε την Θε ο ο το ο ο ο ο κο

ον τη ν α ει μα κα α ρι ι στον και παν α μω

μη η η τον και μη τε ε ρα α του ου Θε ε ε ου

ου ου η η η μω ων τη ν τι μι ω τε ε ε ραν των

Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α

συγ χρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α

φιμ τη ν α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο

ο ο ον Λο ο γον τε ε κου ου ου σα αν τη ν ο ον

τως Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο

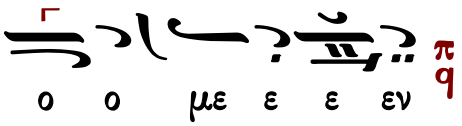

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ΙΙ

Ἦχος Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.443#

α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα α α φι

ι ι ιμ τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε

ο ο ο ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε χου ου ου ου ου

σα α α α α α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο το ο

ο ο ο ο χον σε ε με ε γα λυ υ υ νο ο

ο ο με ε ε ε ε ε εν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδη)

Ἦχος δ̇ Πα

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

ΠΑ

α ξι ον ε ε στι ιν ως α α α λη η η

θω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε τη ην Θε

υ υ υ υ λυ α α γα με ε ε σε ον ο χ

ο το ο Θε ο ον τως ον α α σα ου ου ου χου

ΠΑ ΔΙ

ε τε γον ο ο ο ον Λο ο ο ο Θε ο ω ως

ω ω ρω ο ο ο ο φθο α δι α την φι ιμ ρα

ε ε Σε ω ω ω ων τω ως τω ι ι χρι υγ

ΠΑ ΔΙ

α ε ε ε ραν τε ε ε ξο δο ιμ βι ου ου ου ρου

ε ε ε Χε ων τω ραν ε ε ε τε ω μι τι την

ΠΑ ΔΙ

ρι χα αι μα ει α την ον ο ο ο το ο ο ο

ε τε μη και ον η η μη μω α παν και ον στον ι

ων μω η ου ου ου ου ε ε ε Θε ου ου ρα

ε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ε ε τε ω μι τι την

ρι χα αι μα ει α την ον ο ο ο το ο ο ο ο

ε τε μη και ον η η μη μω α παν και ον στον ι

ων μω η ου ου ου ου ε ε ε Θε ου ου ρα

Μάρκου Βασιλείου «Τὸ Πατριαρχικόν»

«Τὸ Πατριαρχικόν»

Ἦχος ⸗ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.209*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα

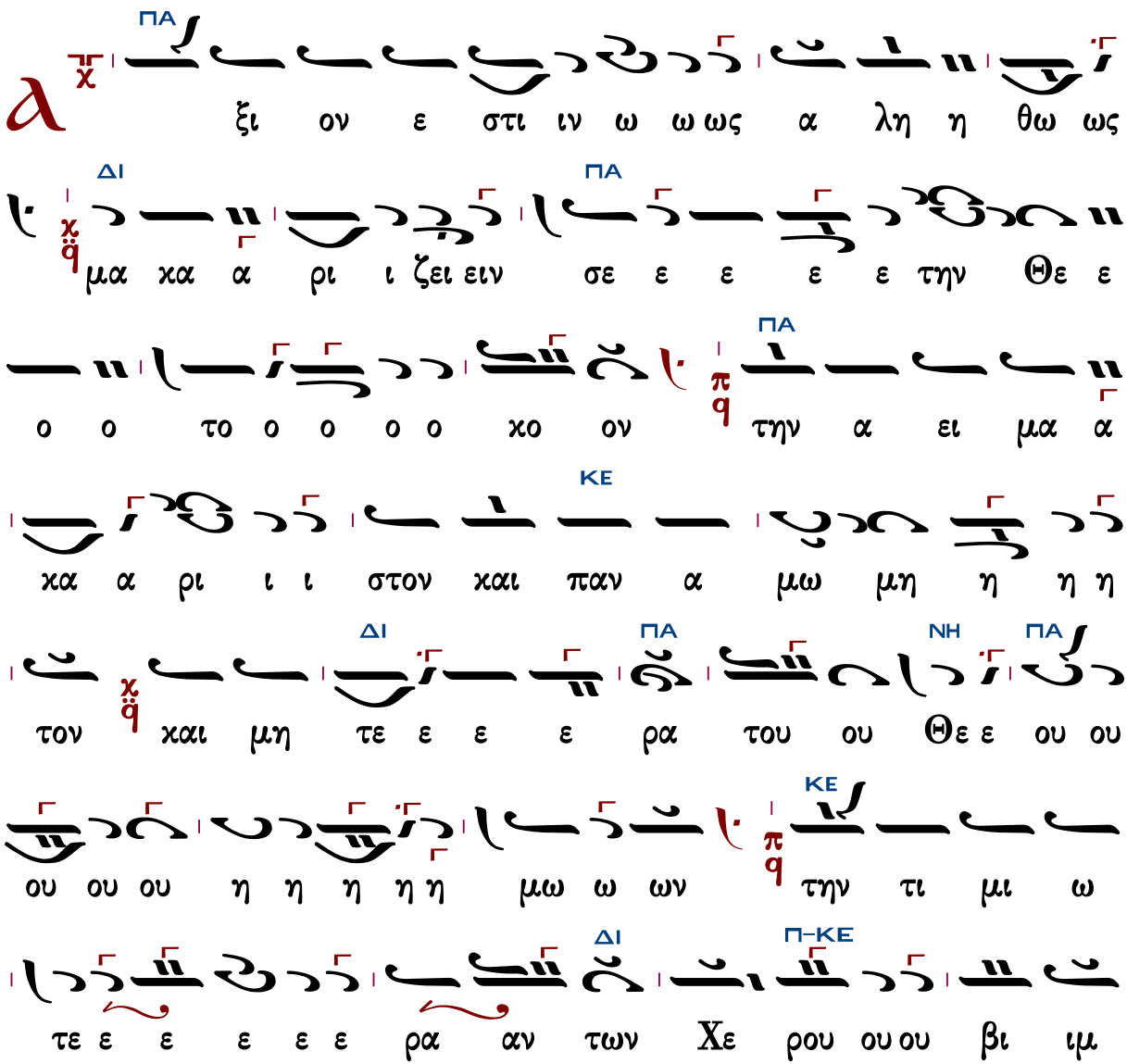

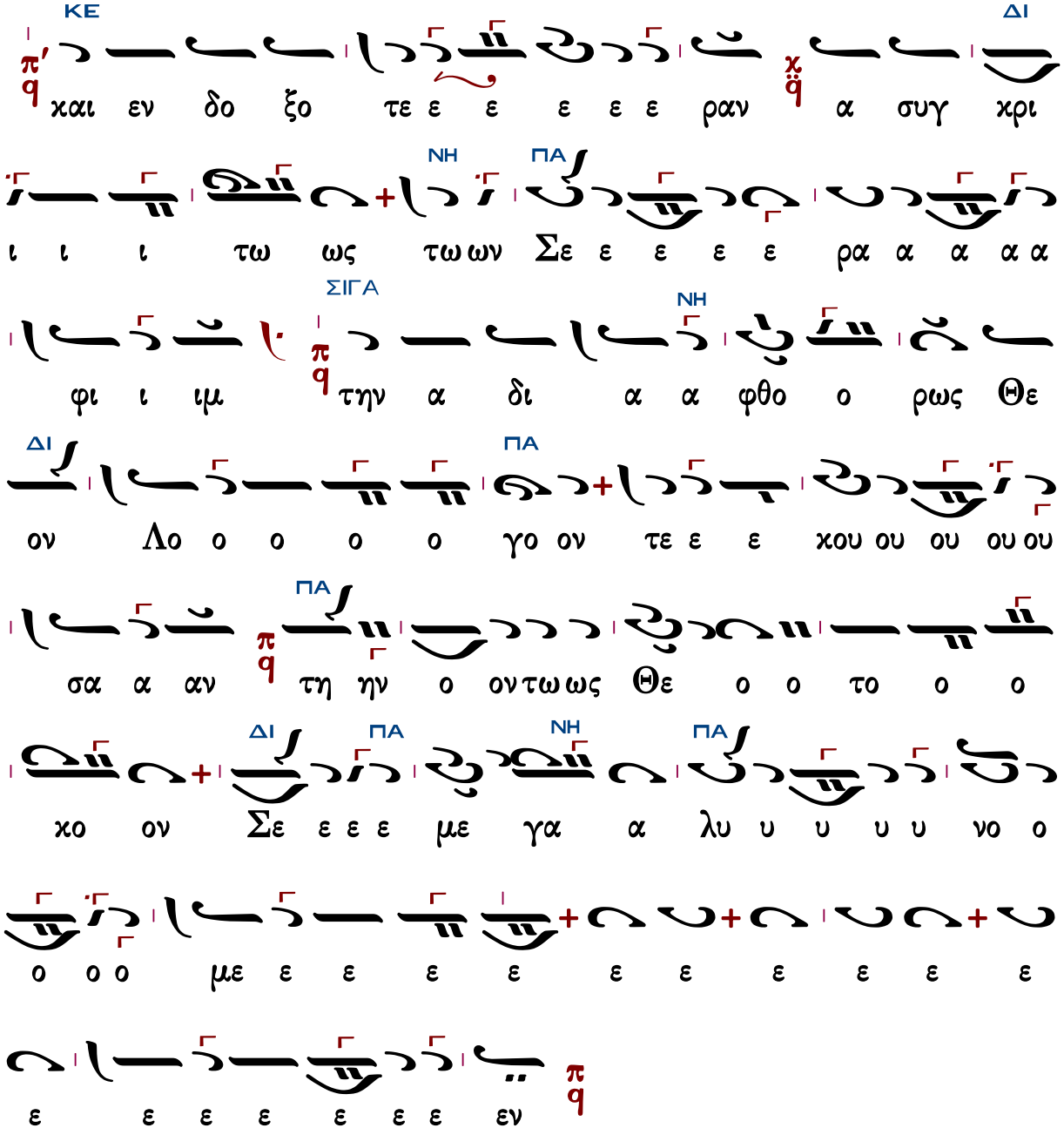

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος ⸗ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
1870 σ.42#

α

ΠΑ

ξι ον ε στιν ω ως α λη η η θω ως μα κα

ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο

ο ο κον την α ει μα α κα α ρι ι ι στο

ΔΙ ΠΑ

ο ον και παν α α μω μη η το ον και μη τε

ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου η η η η

ΔΙ

μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των

Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε

ΠΑ

ρα αν α συγ χρι ι ι τως τω ω ω ω ων Σε

ε ρα α α φιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρω

ΔΙ ΠΑ

ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο ον τε κου ου ου ου ου

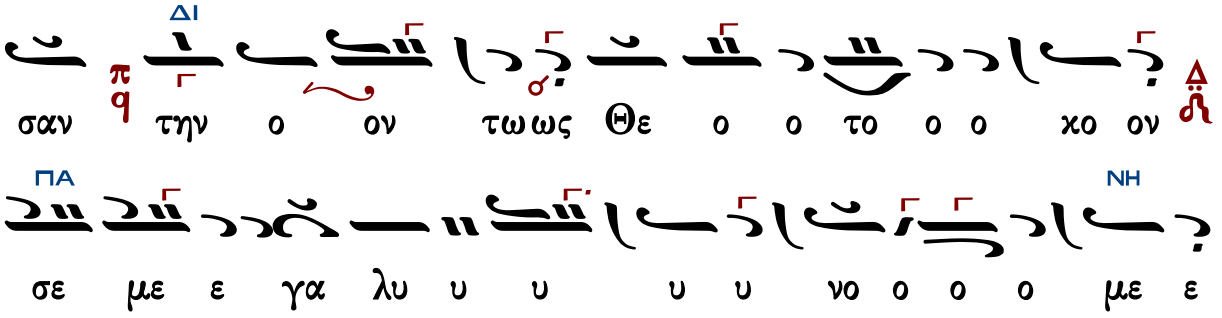

Δημητρίου Μουρ

Ἦχος ⸗ Πα

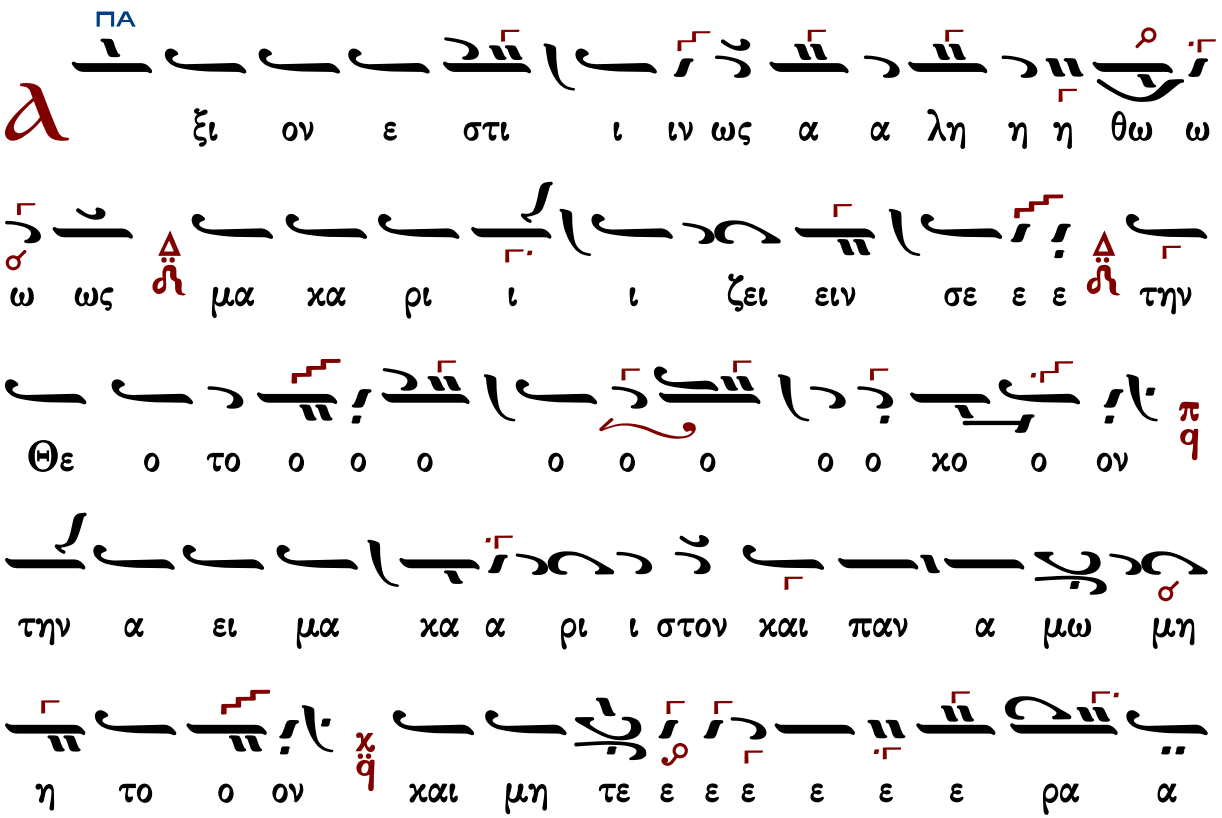

του Θε ου ου ου ου ου ου ου η η μω ω ων

την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι

ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ χρι ι ι ι ι ι τως των Σε ε ε ε

ε ε ε ρα α φι ι ιμ τη ην α α δι α

φθο ο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο

ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σαν την ον

τως Θε ο το ο χον σε με γα λυ υ υ υ υ

υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος δ΄ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 τ.Α σ.442*

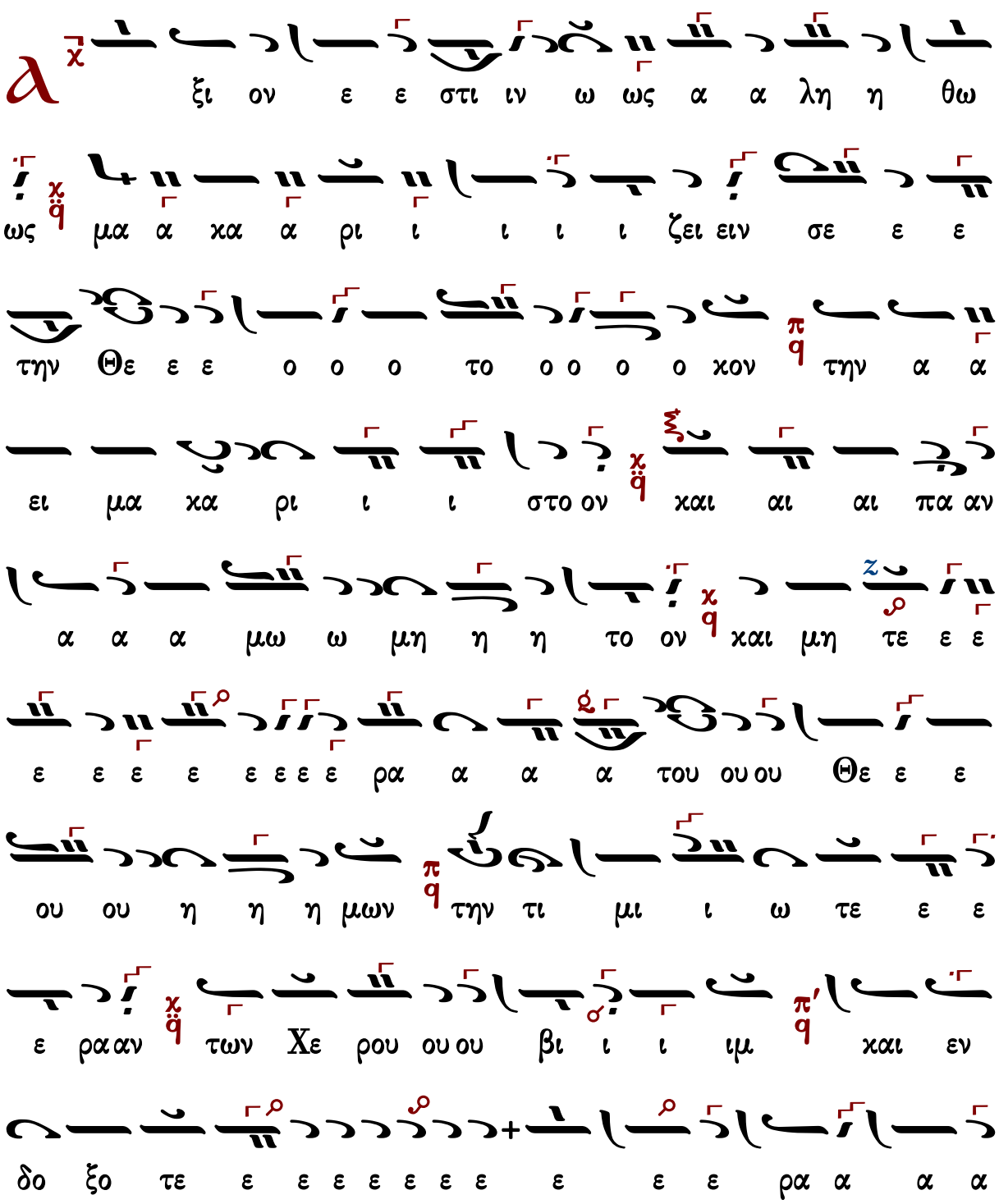

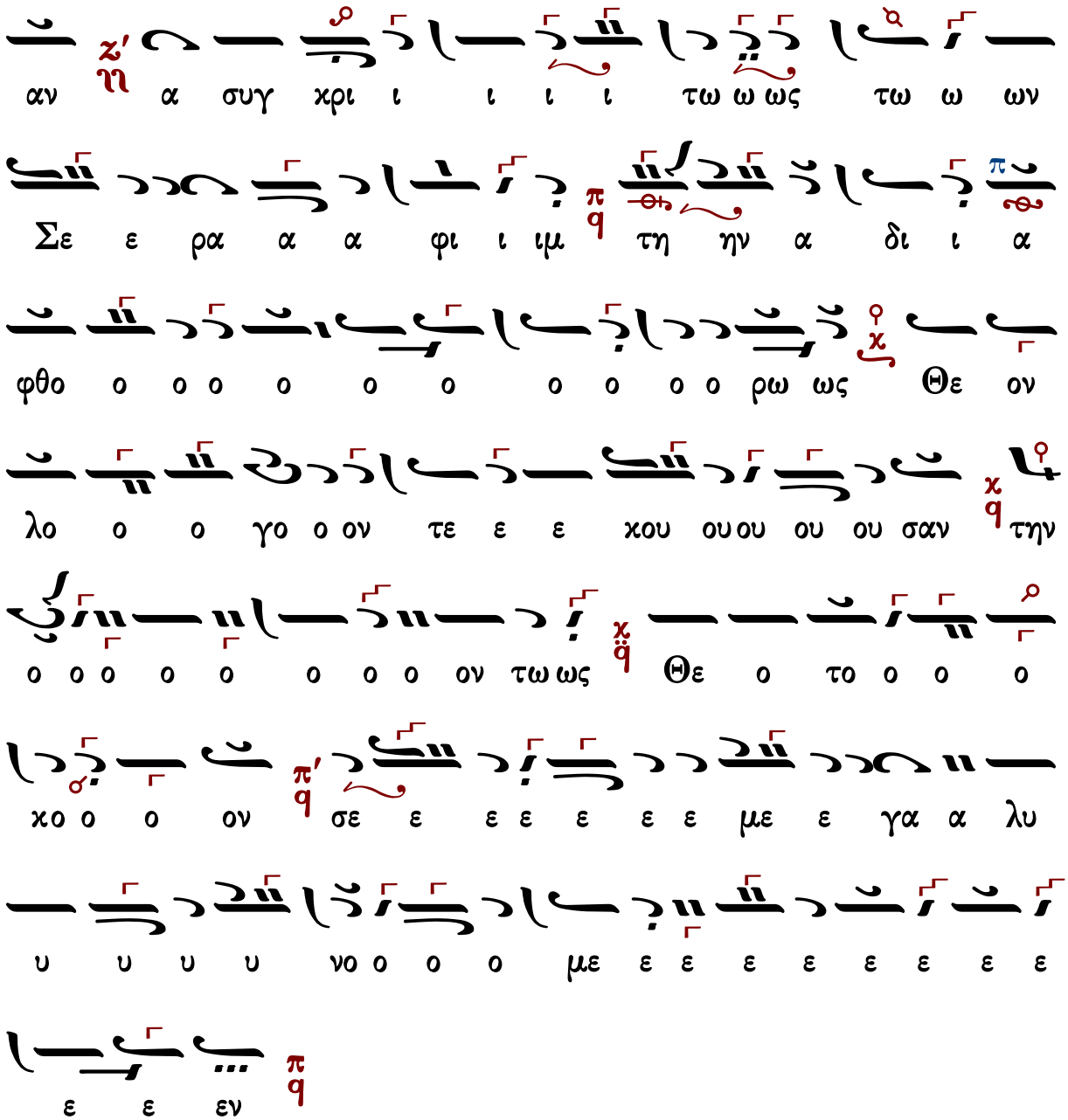

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Ἦχος ᾳ Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.196*

α

ΠΑ

ξι ον ε στι ιν ως α λη η θω ω ως μα α

ΔΙ ΠΑ

χα ρι ι ι ι ζει ει ει ειν σε ε τη ην Θε ε

ΔΙ

ο ο το ο ο χο ον π/q τη η ην α ει ει

ΠΑ ΔΙ

μα χα α ρι ι στο ον χαι πα αν α μω ω ω ω μη η

ΠΑ

η η τον Δ/ϯ χαι αι μη τε ε ρα του ου Θε ε

π/q

ου ου ου η μω ων την τι μι ι ι ι ω ω

π/q

τε ε ε ραν των Χε ρου ου βι ι ι ιμ χαι αι

ΔΙ ΠΑ

εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν Δ/ϯ α α συγ χρι ι

π/q

ι ι τω ως των Σε ε ρα φι ιμ τη η η ην α

π/q

δι ι α α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε ε χου ου ου

σα αν την ο ον τως Θε ε ο το ο ο χον

σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν

Πολίτικης Παραδόσεως «Ὀκτάηχον»

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.170*

ΠΑ

ξι ον ε ε στι ιν ως α α α λη θως

ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ

μα κα ρι ζει ειν σε ε τη η ην Θε ε ε ο ο το

ΓΑ

ο ο χον την α ει ει μα κα α α ρι στο ον

ΠΑ

και αι παν α α μω ω ω μη η η η η το ον

ΒΫ ΠΑ

και μη τε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου η η η

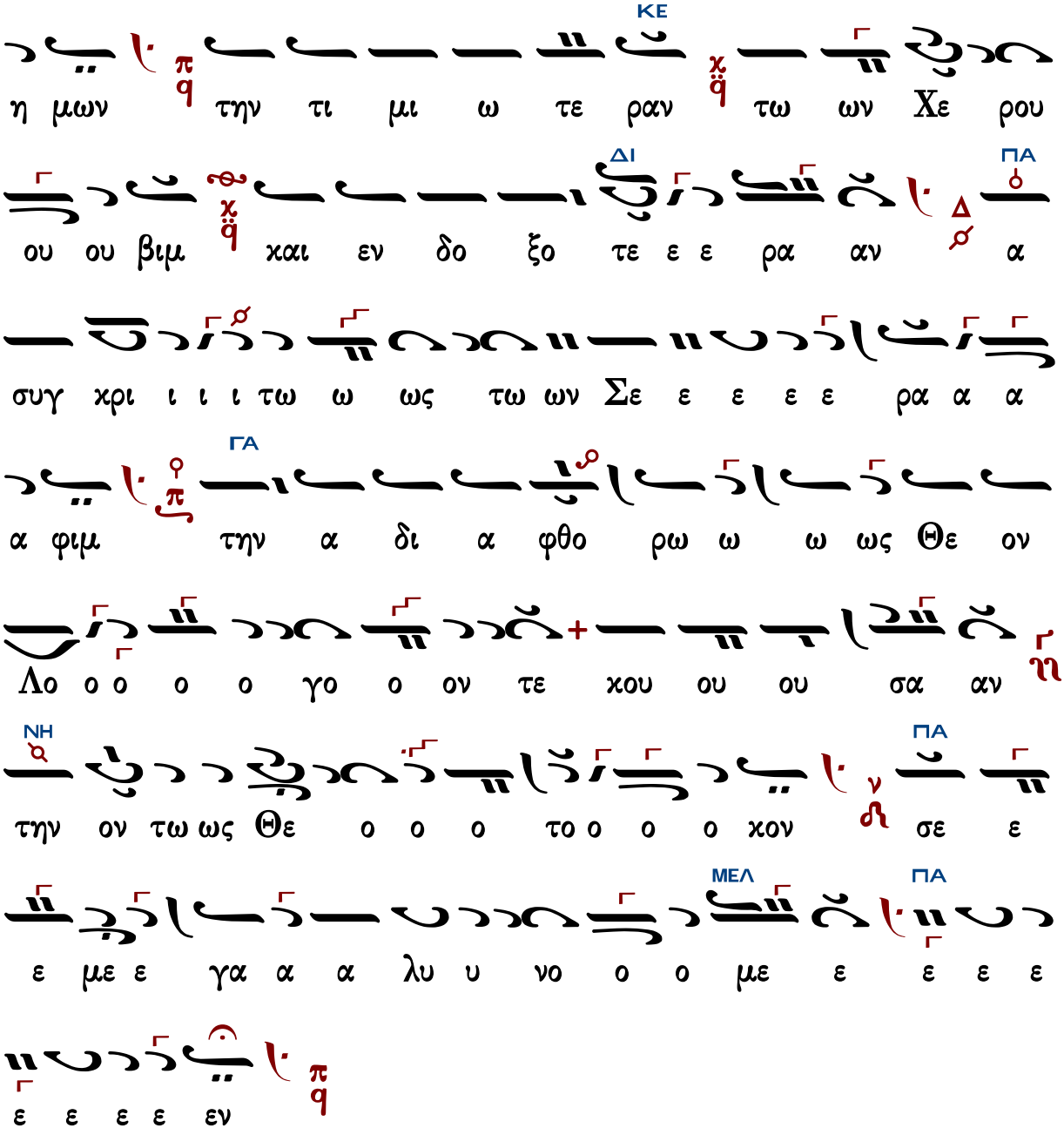

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη «Ὀκτάηχον»

«8ηχον» σύντομον

Ἦχος ⸗ϟ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.212*

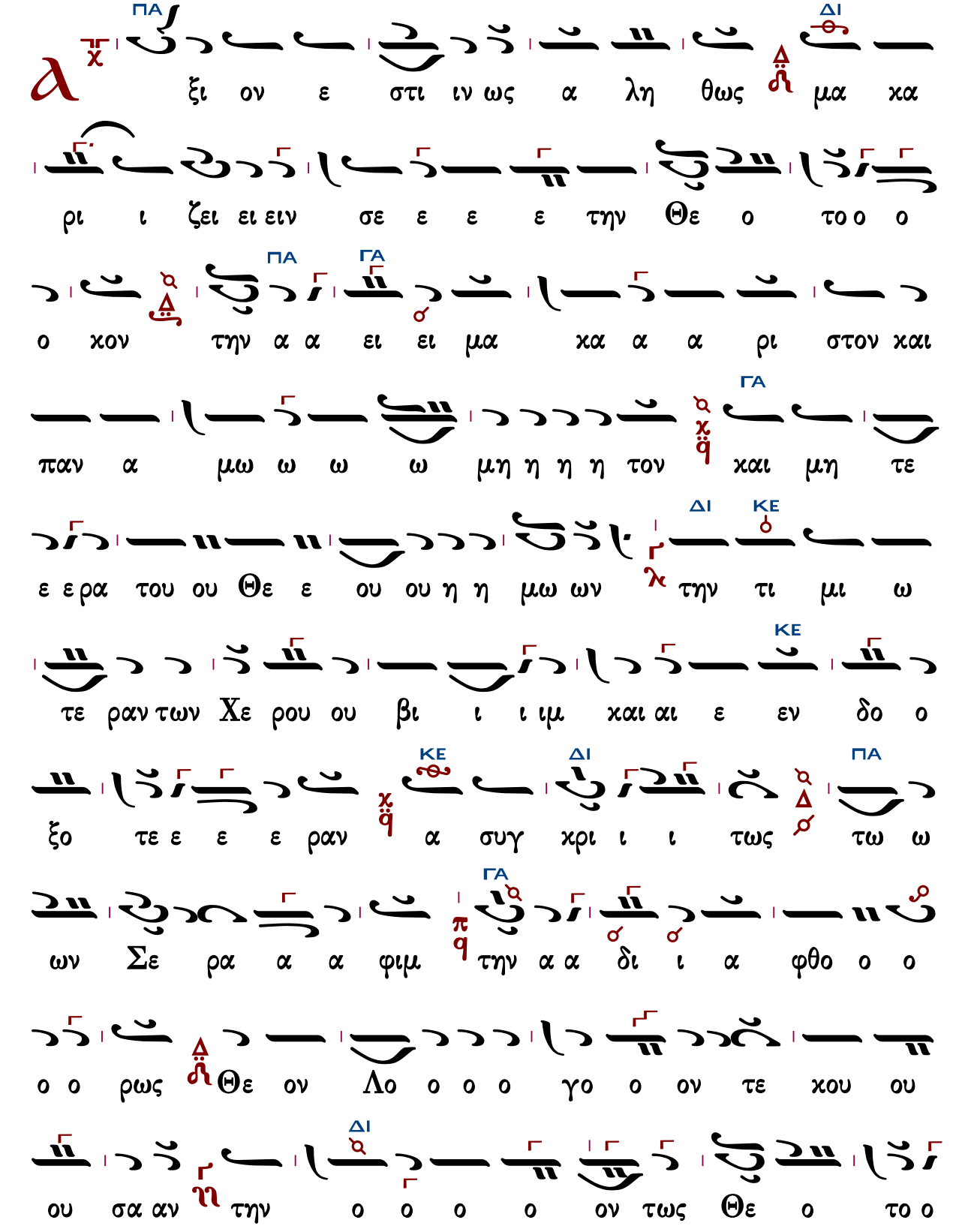
ΠΑ ΔΙ
ξι ον ε στι ιν ως α λη θως μα κα
ρι ι ζει ει ειν σε ε ε ε την Θε ο το ο ο
ΠΑ ΓΑ
ο χον την α α ει ει μα κα α α ρι στον και
ΓΑ
παν α μω ω ω ω μη η η η τον και μη τε
ΔΙ ΚΕ
ε ε ρα του ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω
ΚΕ
τε ραν των Χε ρου ου βι ι ι ιμ και αι ε εν δο ο
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι τως τω ω
ΓΑ
ων Σε ρα α α φιμ την α α δι ι α φθο ο ο
ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γο ο ον τε χου ου
ΔΙ
ου σα αν την ο ο ο ο ον τως Θε ο το ο

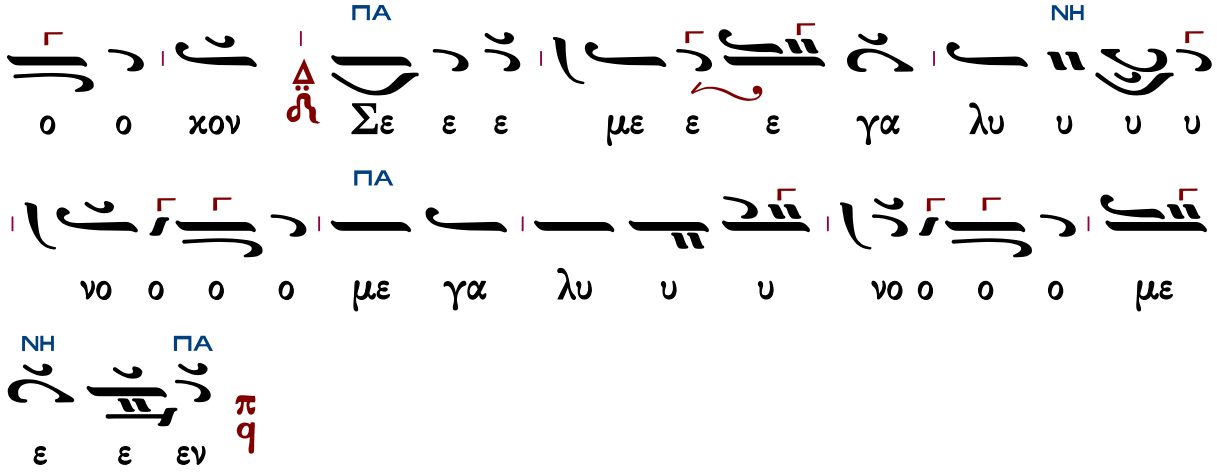

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος δ΄ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.15#

ἑπτάφωνος

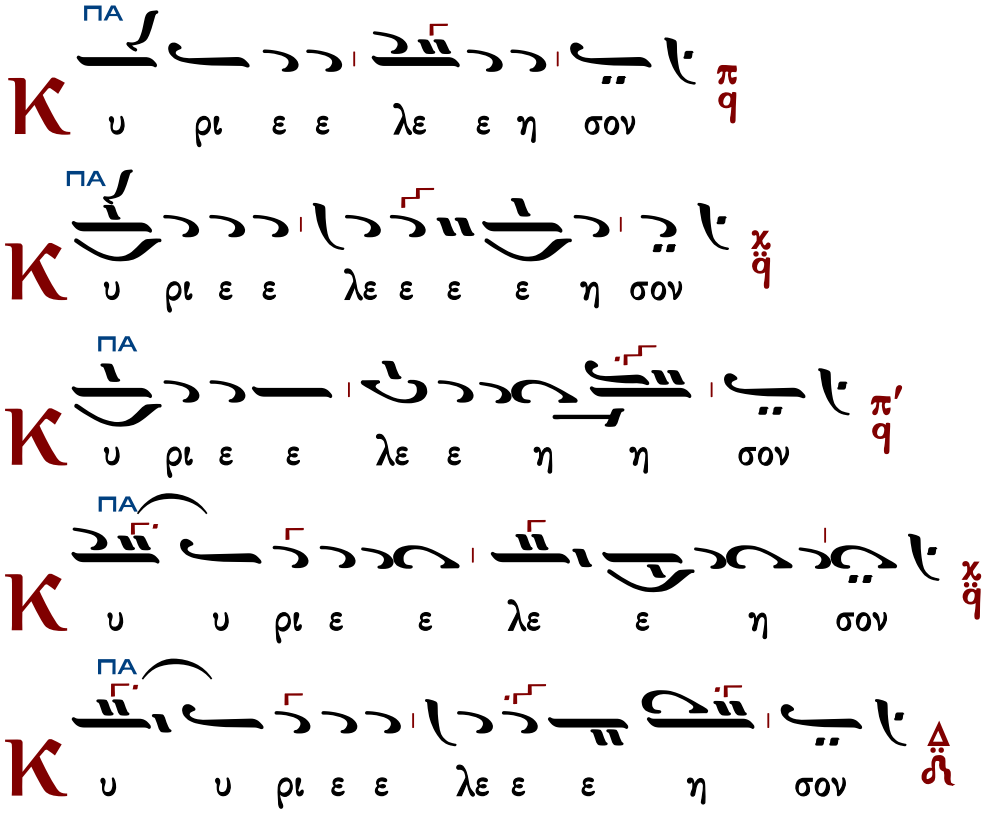

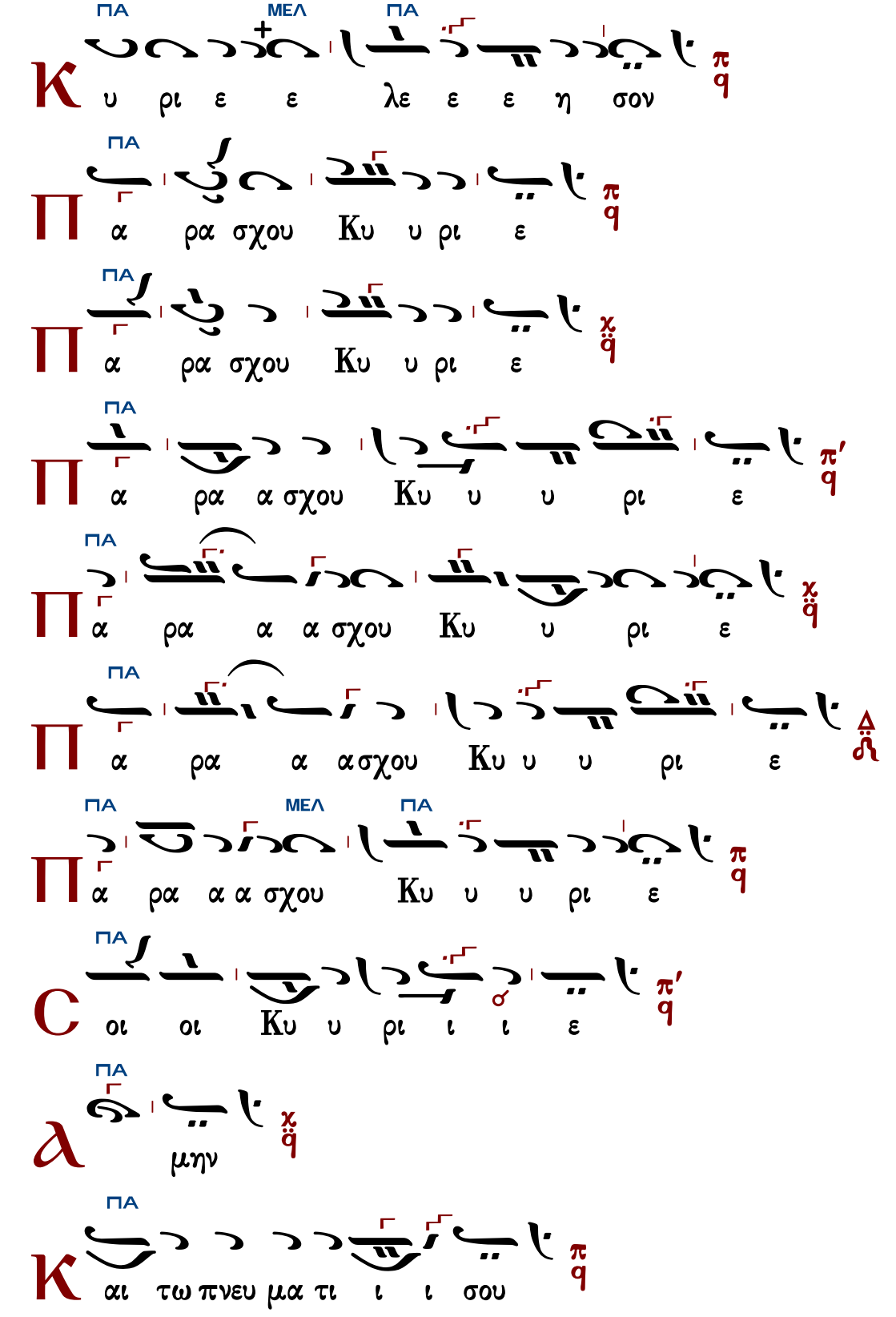

Δημ. Σουρλατζή Θ. Λειτουργία 1992 σ.243#

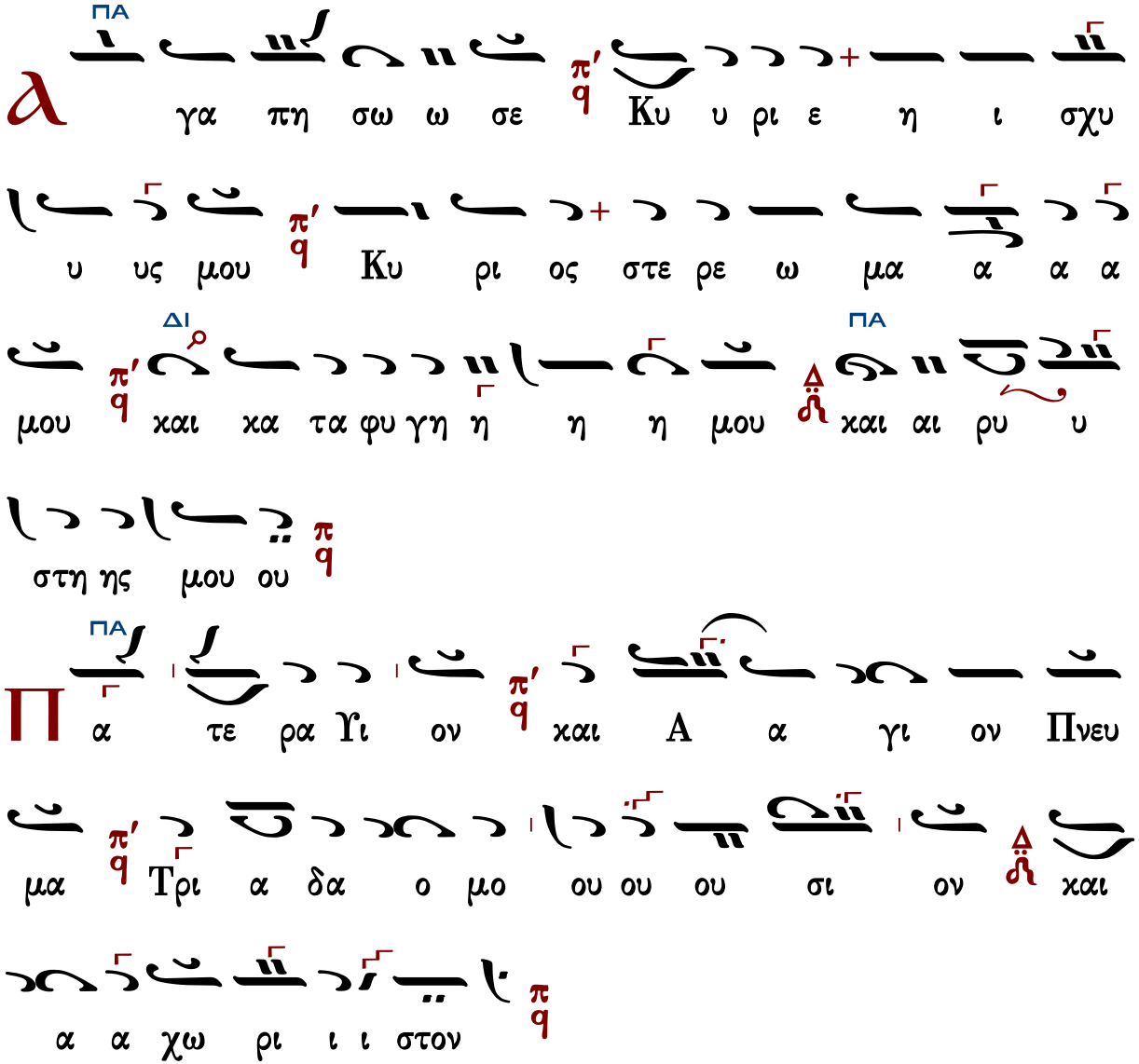

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

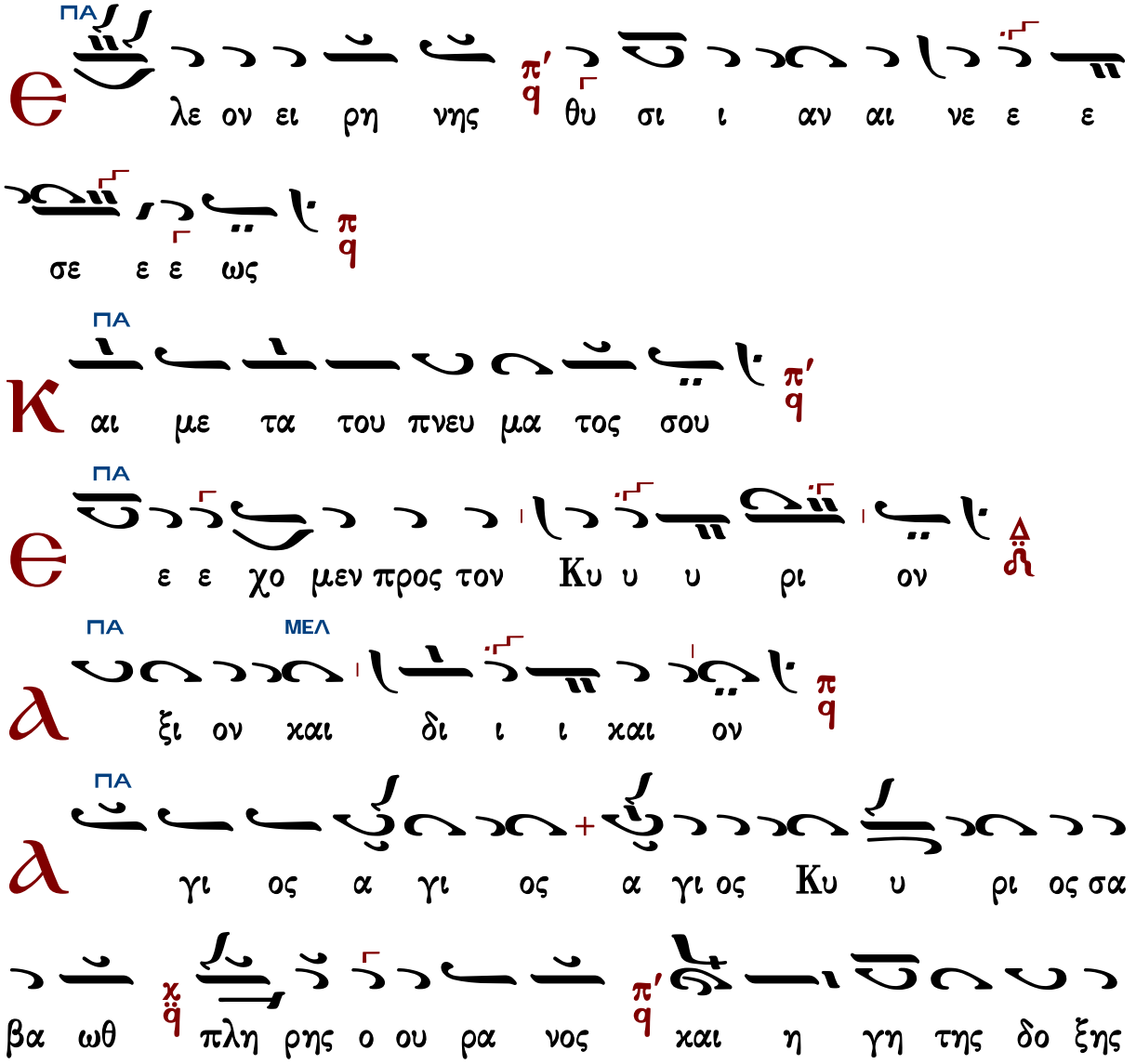

γη λο ευ στοις υ υ ψι τοις εν ναι σαν ω σου

τι μα νο ο εν νος ο ο ο χο ερ ο νος με

ι ο εν τοις υ υ ψι ι ναι α α σα ω ου ρι ι Κυ

ι στοις ι ι ι ι ι ι

α μην α α α α α α

α μην α α α α α α α α α α α

ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου

ου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου

μεν Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε χαι δε ο ο

ο ο δε ο με θα σου ο Θε ο ο ο ο ο ος

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

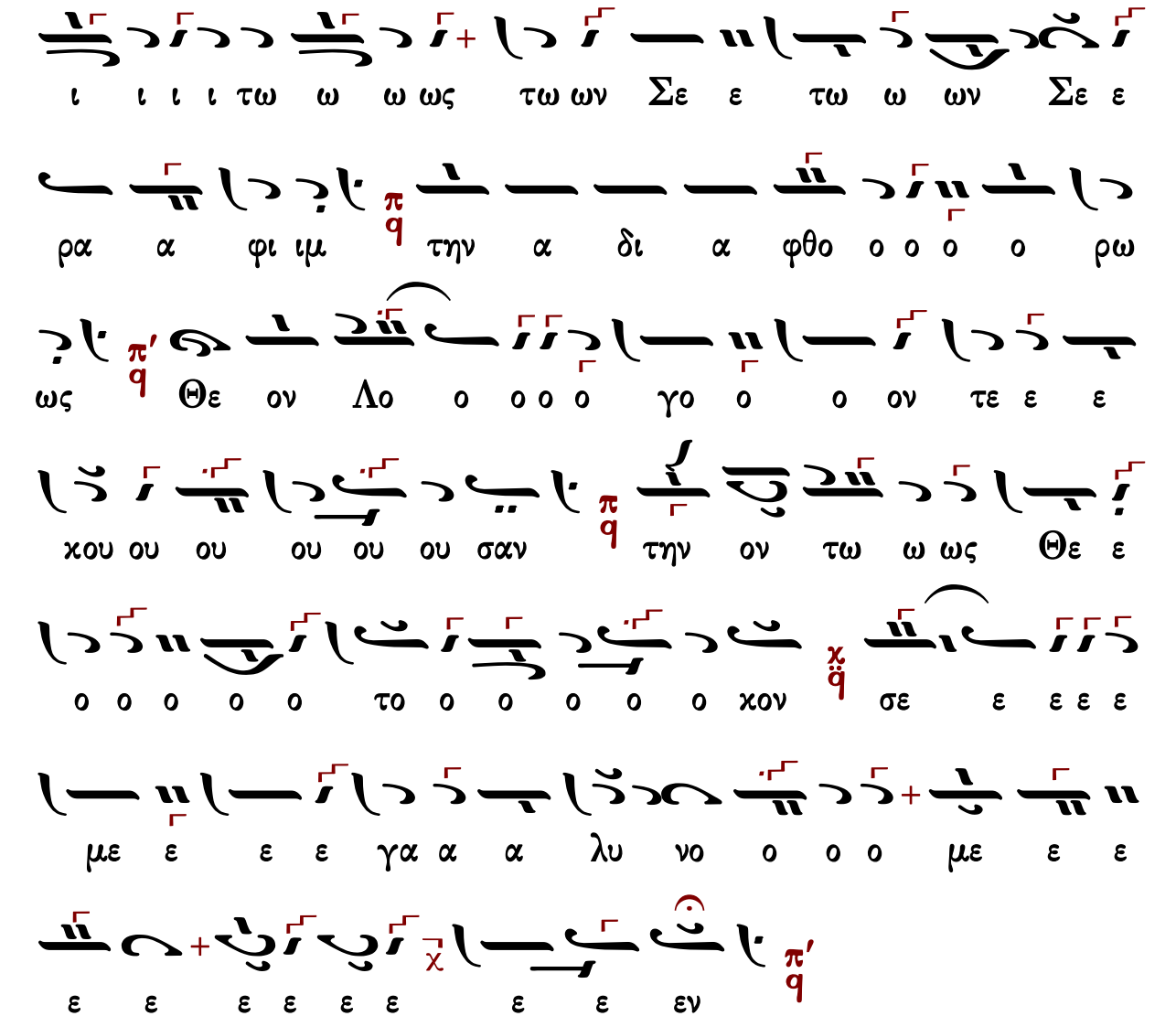

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος δ/q Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.237#

παθητικός (Δι σὲ ὕφεση)

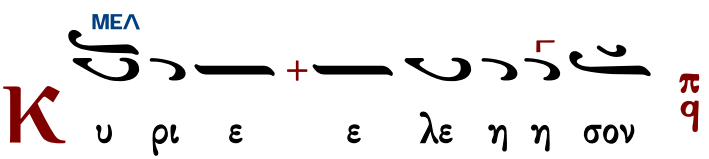

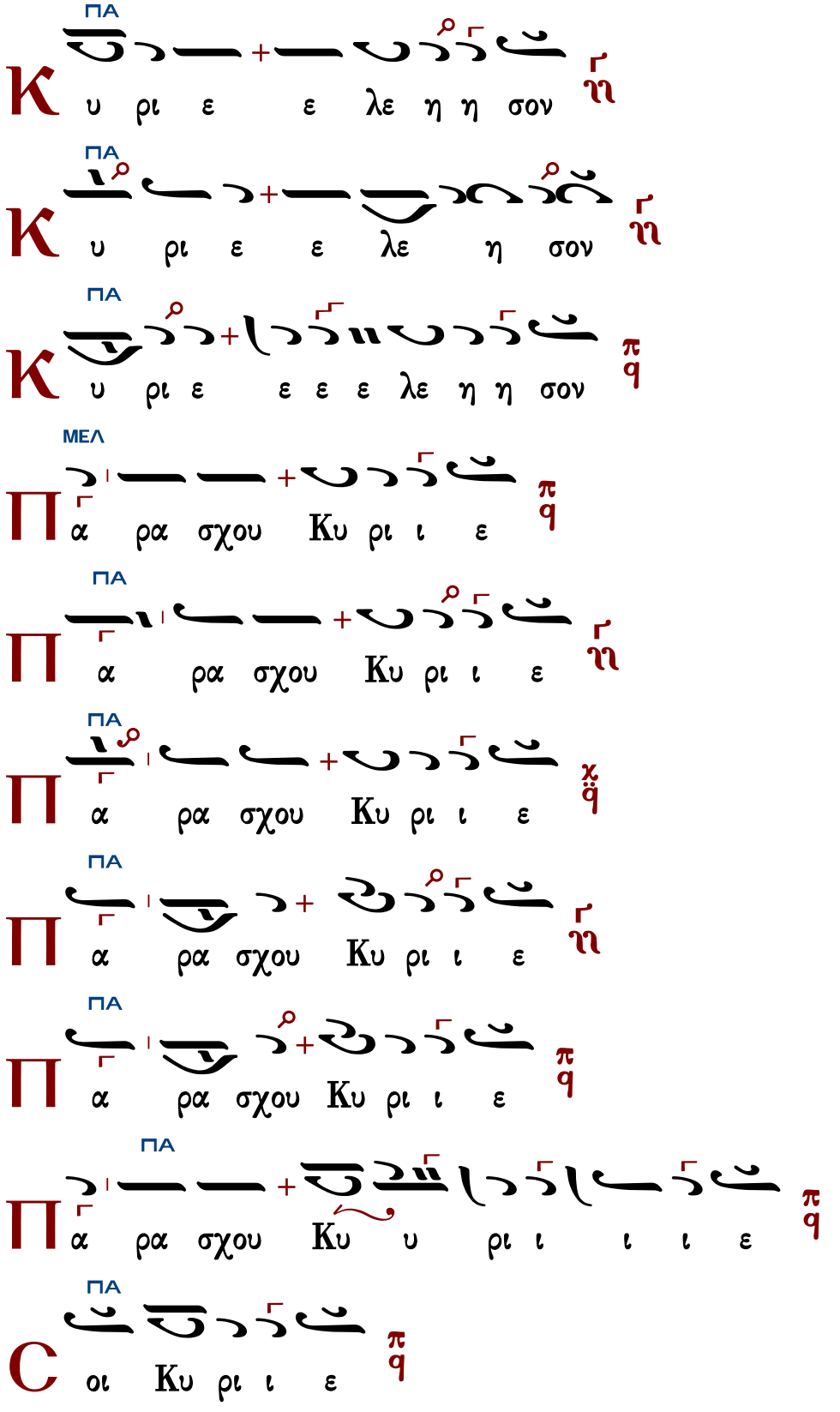
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε ε λε η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ
C οι Κυ ρι ι ε

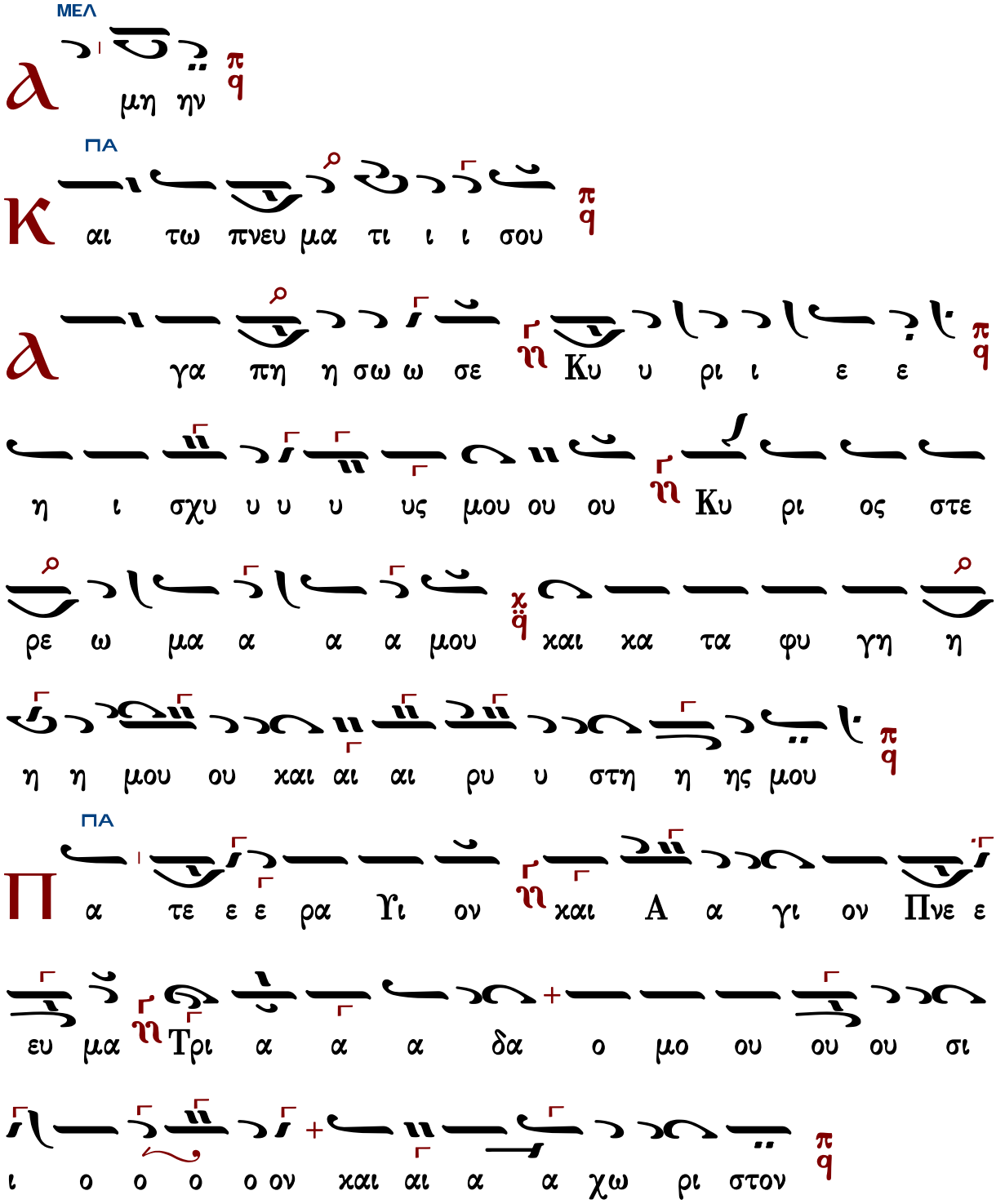

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

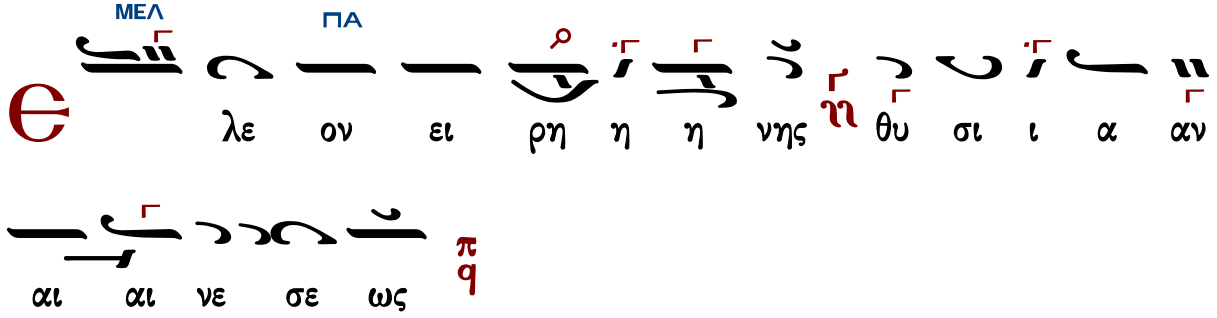

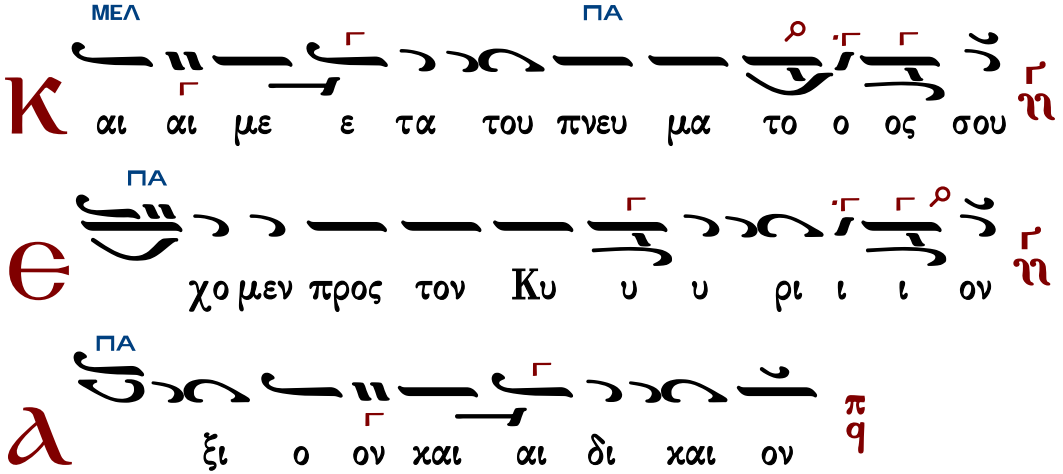

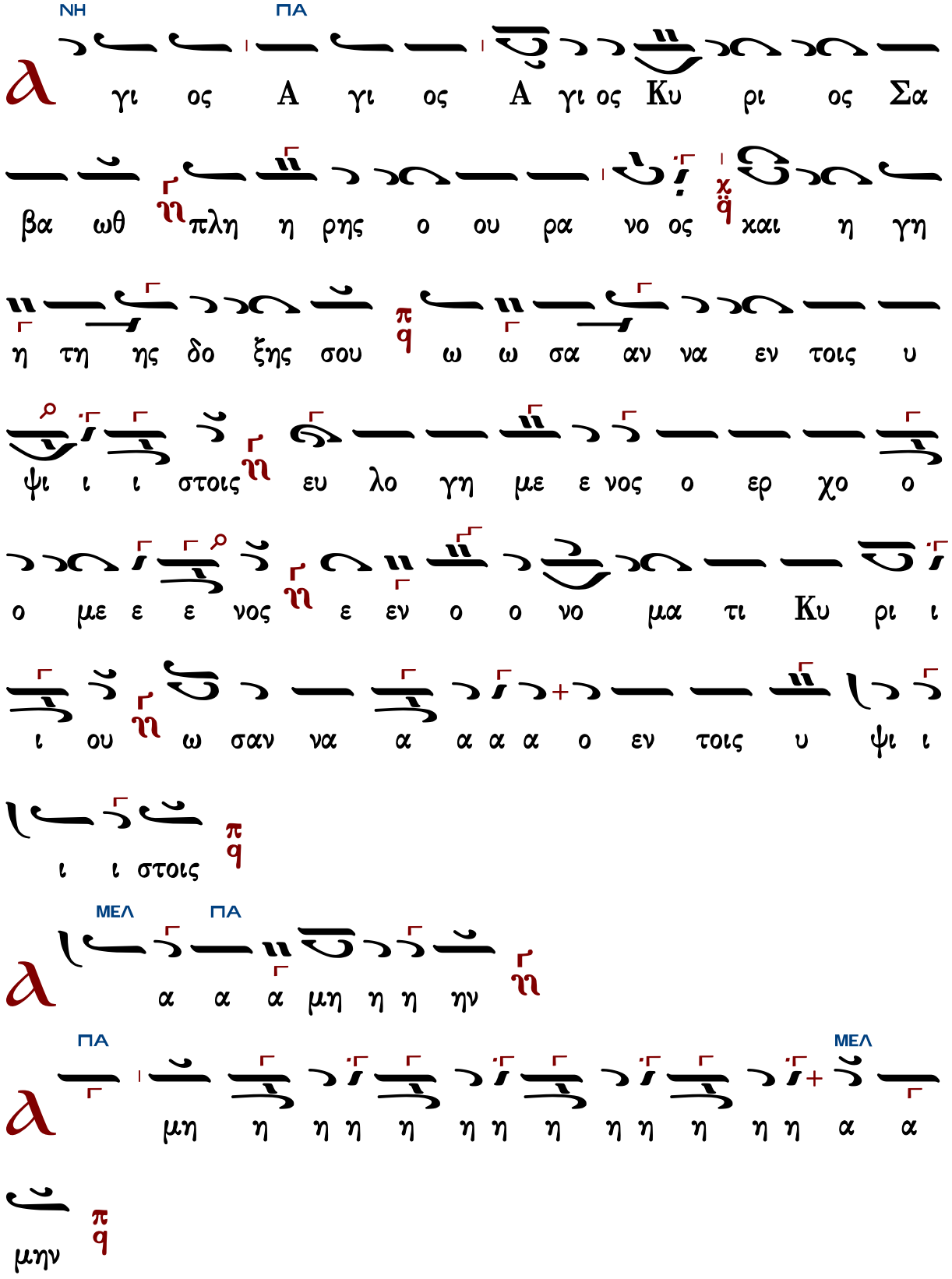
ΝΗ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη
η τη ης δο ξης σου ω ω σα αν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με ε νος ο ερ χο ο
ο με ε ε νος ε εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ω σαν να α α α α ο εν τοις υ ψι ι
ι ι στοις
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη η η ην
ΠΑ ΜΕΛ
μη η η η η η η η η η η η η α α
μην

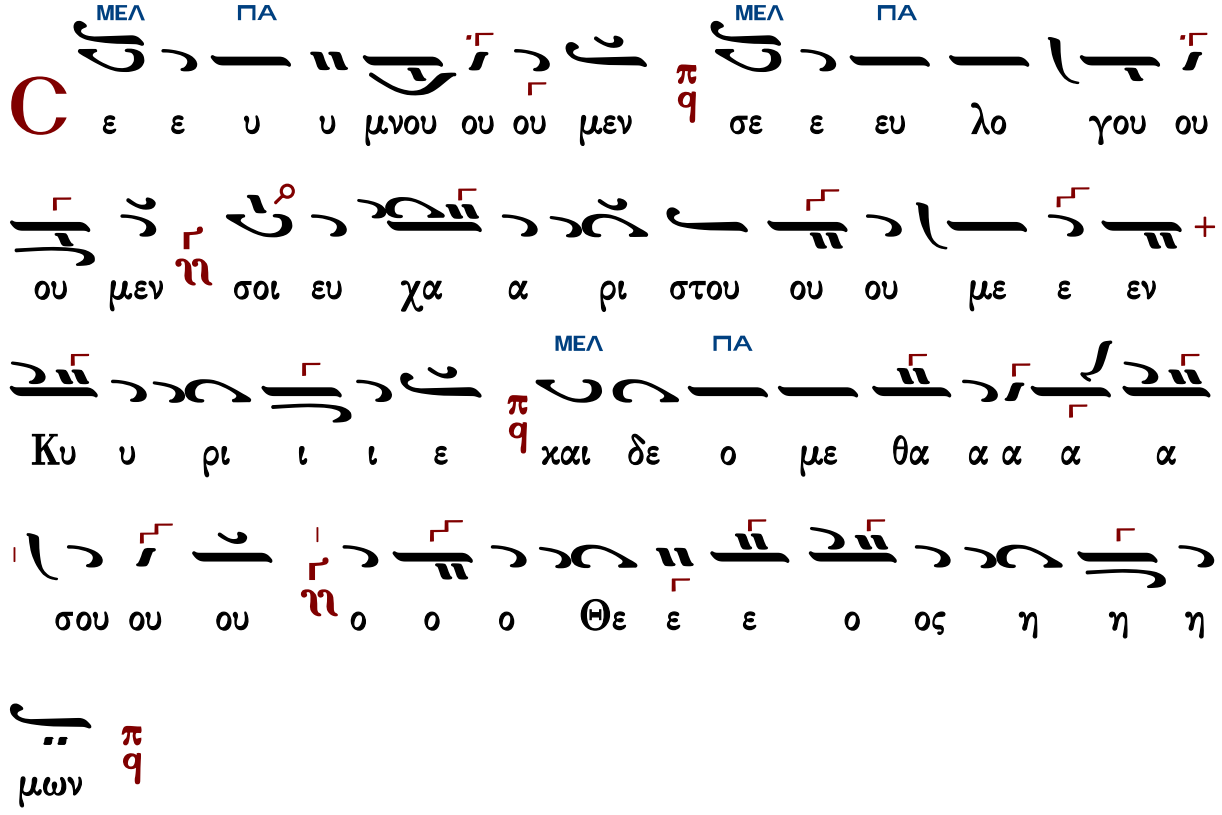

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος ⸗ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.240#

Δι σὲ ὕφεση

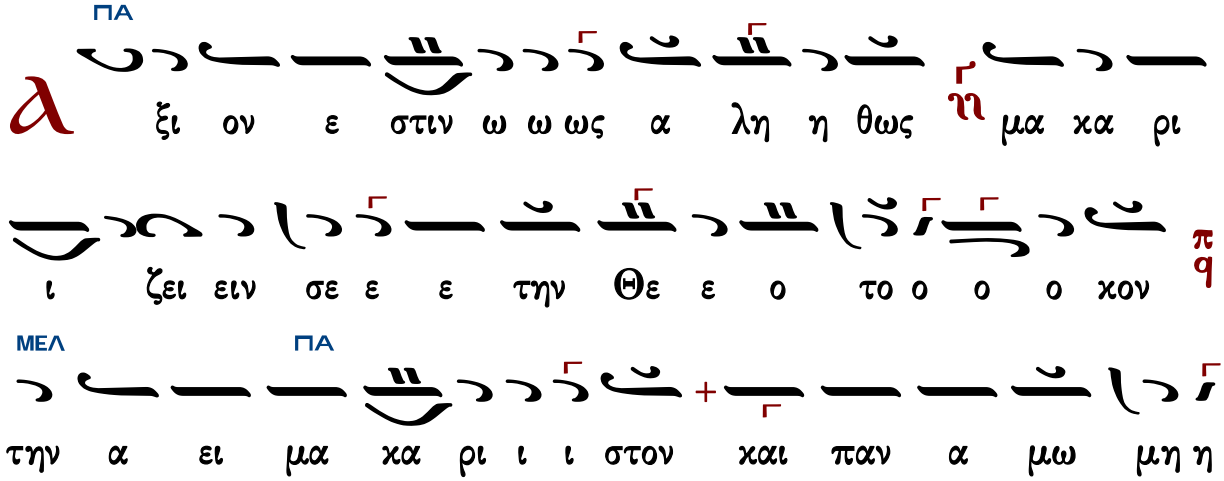

η τον ηι και μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η

ΜΕΛ ΠΑ

η η μων πq την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε

ρου ου βιμ ηι και εν δο ξο τε ε ε ρα αν ηι α συγ

ΜΕΛ ΠΑ

χρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φιμ πq την α δι

α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως ηι Θε ο ον Λο γον

τε χου ου ου ου σαν πq την ον τως Θε ο ο ο το

ΜΕΛ ΠΑ

ο ο ο χον σε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ νο ο

ο ο με ε ε εν πq

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πq Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.328#

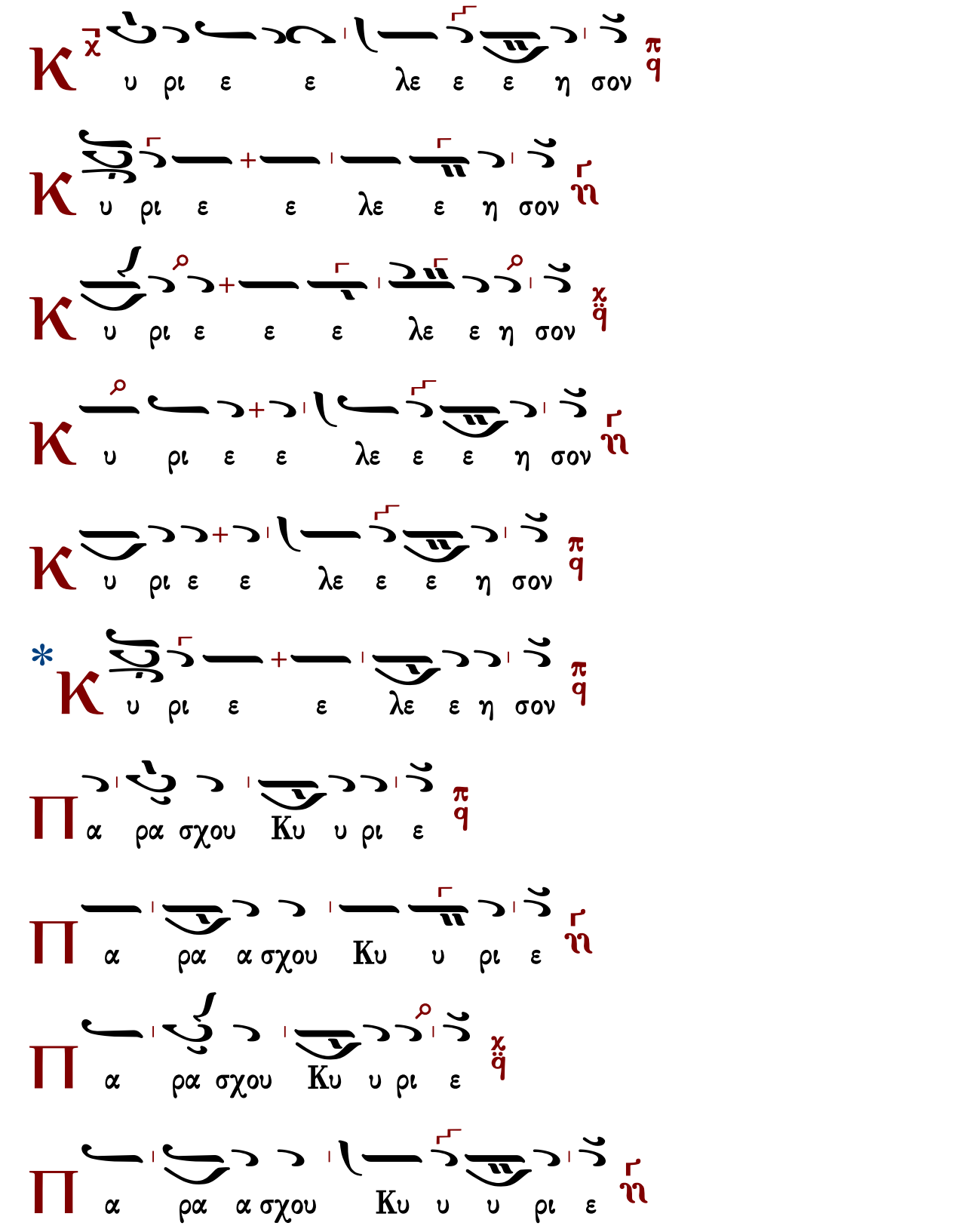
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε π q

Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε π q

C οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε π q

A α μην π q

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου π q

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς μου η

Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου η και κα τα φυ γη η

η μου και αι ρυ υ στη ης μου π q

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα η Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ον και αι α

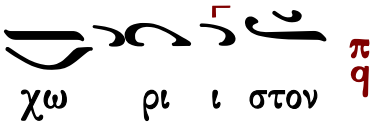

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

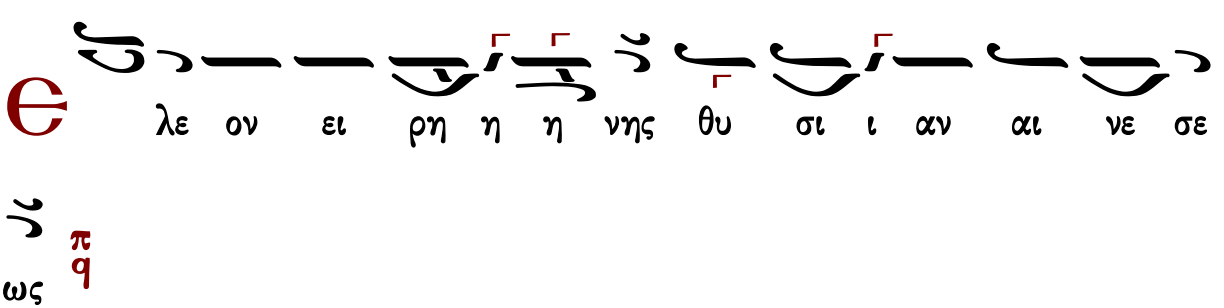

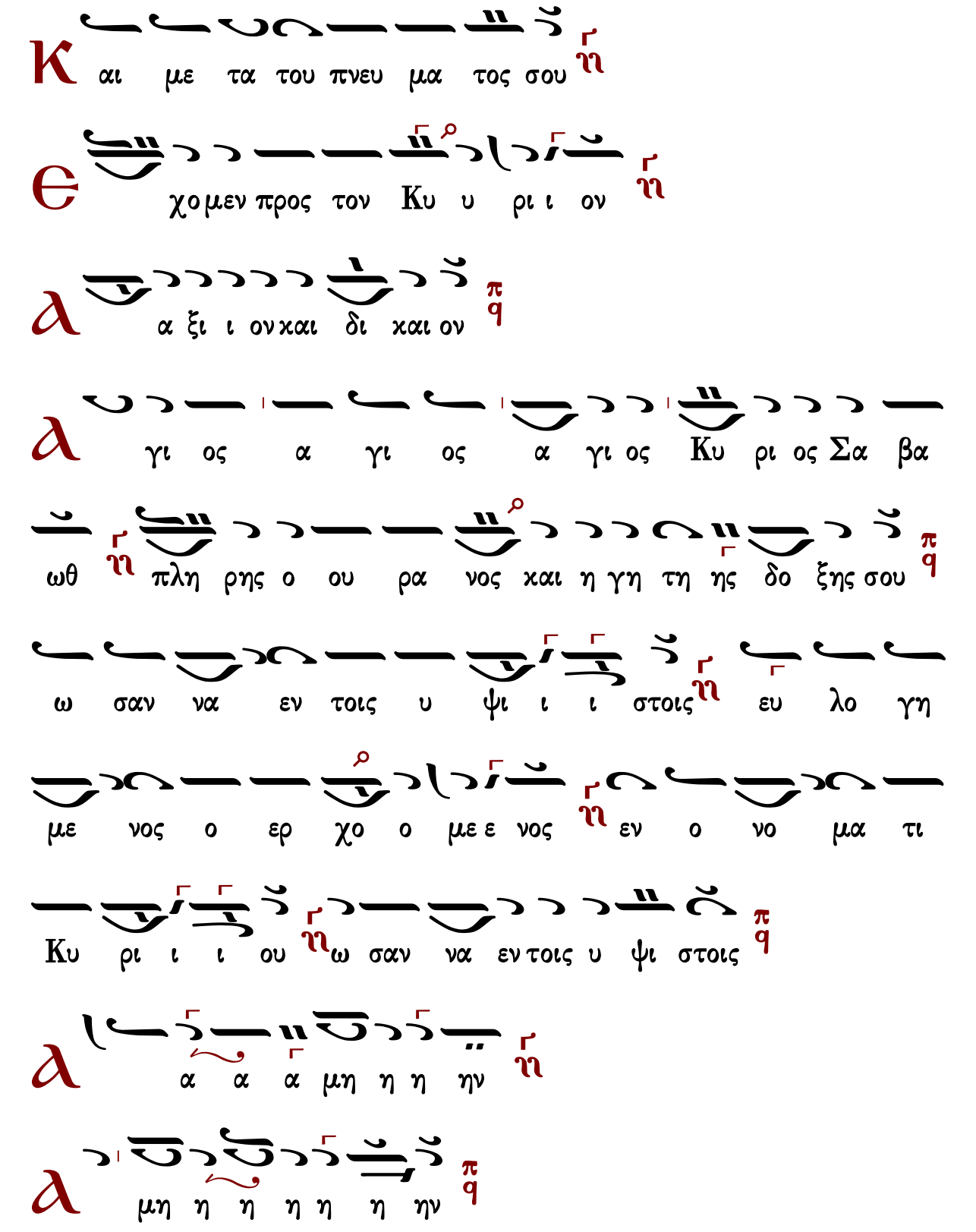
Κ αι με τα του πνευ μα τος σου
Є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
α α ξι ι ον και δι και ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη τη ης δο ξης σου
ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
α α α μη η η ην
μη η η η η η ην

C

ε ε υ υ μνου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου

ου μεν σοι ευχα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θαα α σου ο Θε ος η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Δ

ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι ι

ζει ειν σε ε ε την Θε ε ο το ο ο ο κον την α

ει μα κα α ρι ι στον και παν α μω ω μη η

το ον και μη τε ε ε ρα του ου Θε ου ου η

η η μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου ου βιμ και

εν δο ξο τε ρα αν α συγ χρι ι ι τω ω ως των Σε

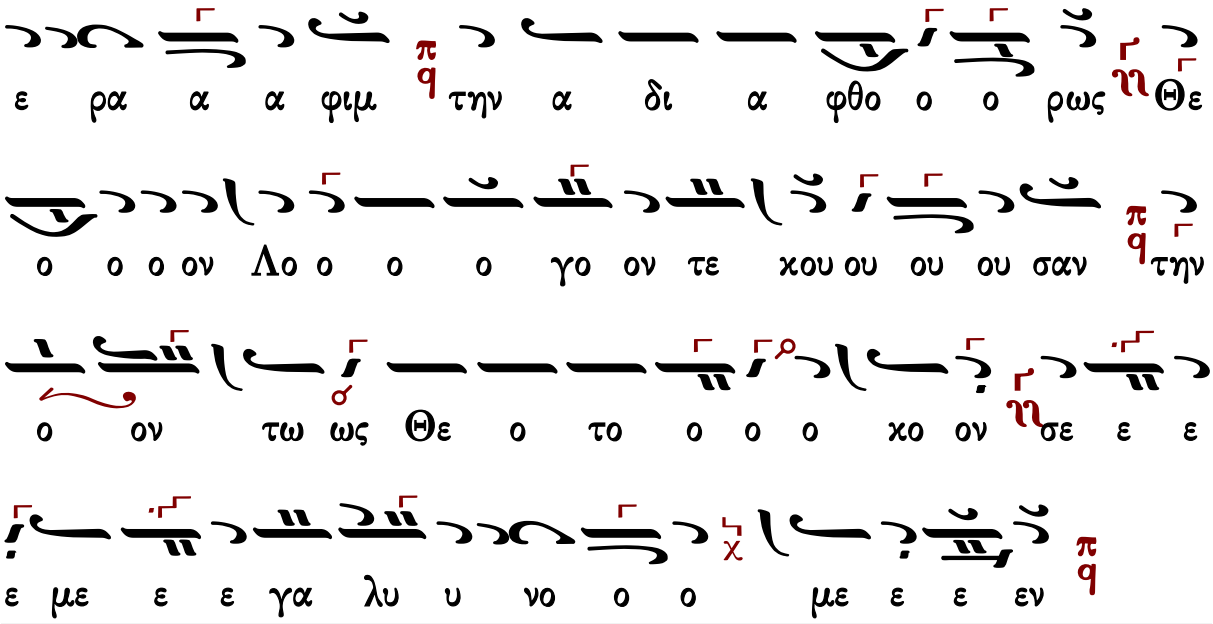

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.101*

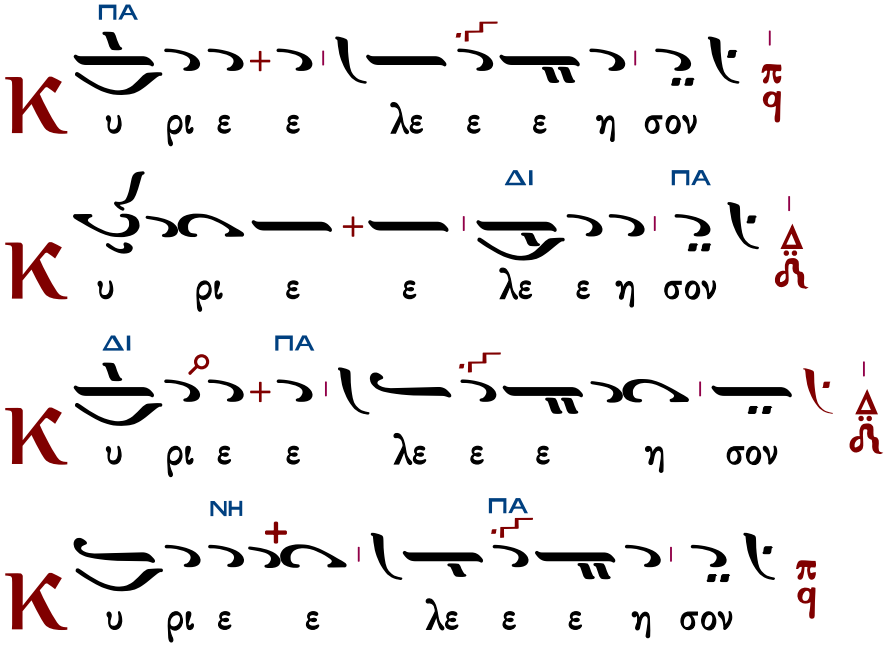

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε π/q

Π α ρα α σχου ου ΔΙ Κυ υ ρι ΠΑ ε Δ/ϯ

Π ΠΑ α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε π'/q

Π ΠΑ α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε Δ/ϯ

Π ΠΑ α ρα α σχου ου ΝΗ ΠΑ Κυ υ ρι ε π/q

ⲁ ΝΗ ΠΑ μην π/q

Κ ΠΑ αι τω πνευ μα τι ι σου π/q

ⲁ ΠΑ γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μου Δ/ϯ

ΔΙ Κυ ρι ος στε ρε ω μα ΠΑ α μου Δ/ϯ και κα τα

φυ γη η η η μου ου ου και αι ρυ υ στη η η ης μου π/q

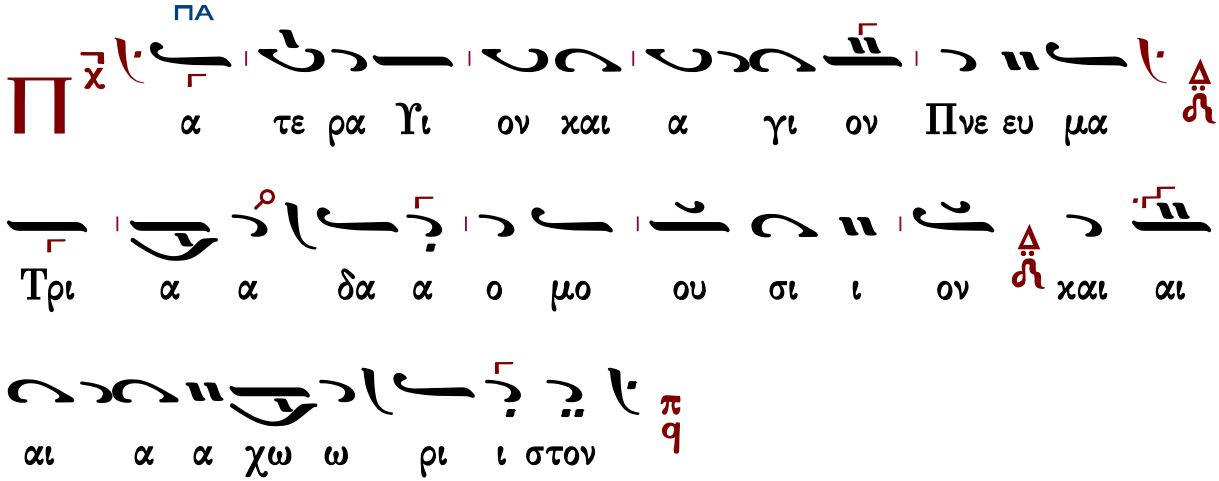

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

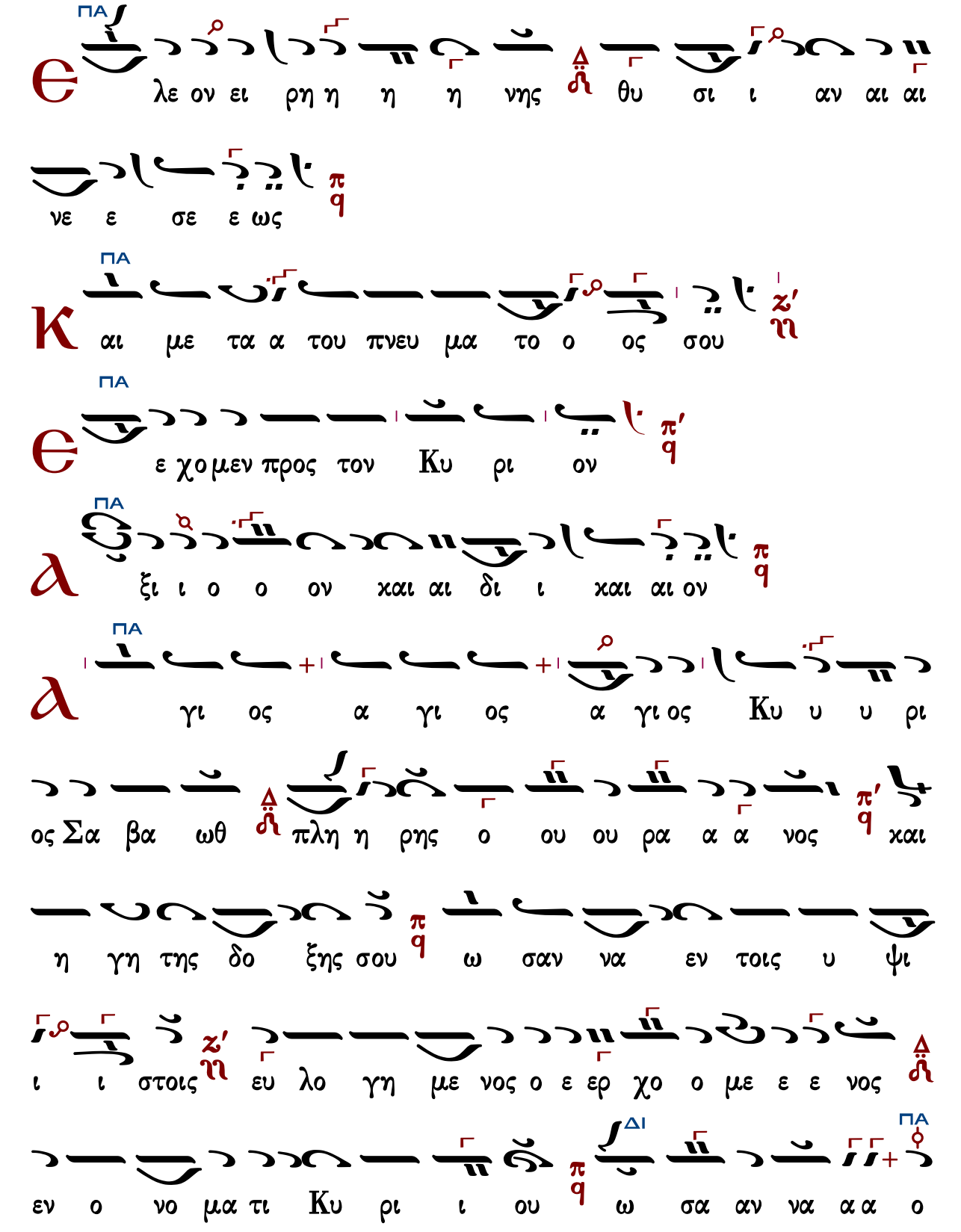
ΠΑ
λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν αι αι
νε ε σε ε ως
ΠΑ
αι με τα α του πνευ μα το ο ος σου
ΠΑ
ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
ξι ι ο ο ον χαι αι δι ι χαι αι ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι
ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α α νος χαι
η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος
ΔΙ
ΠΑ
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν να α α ο

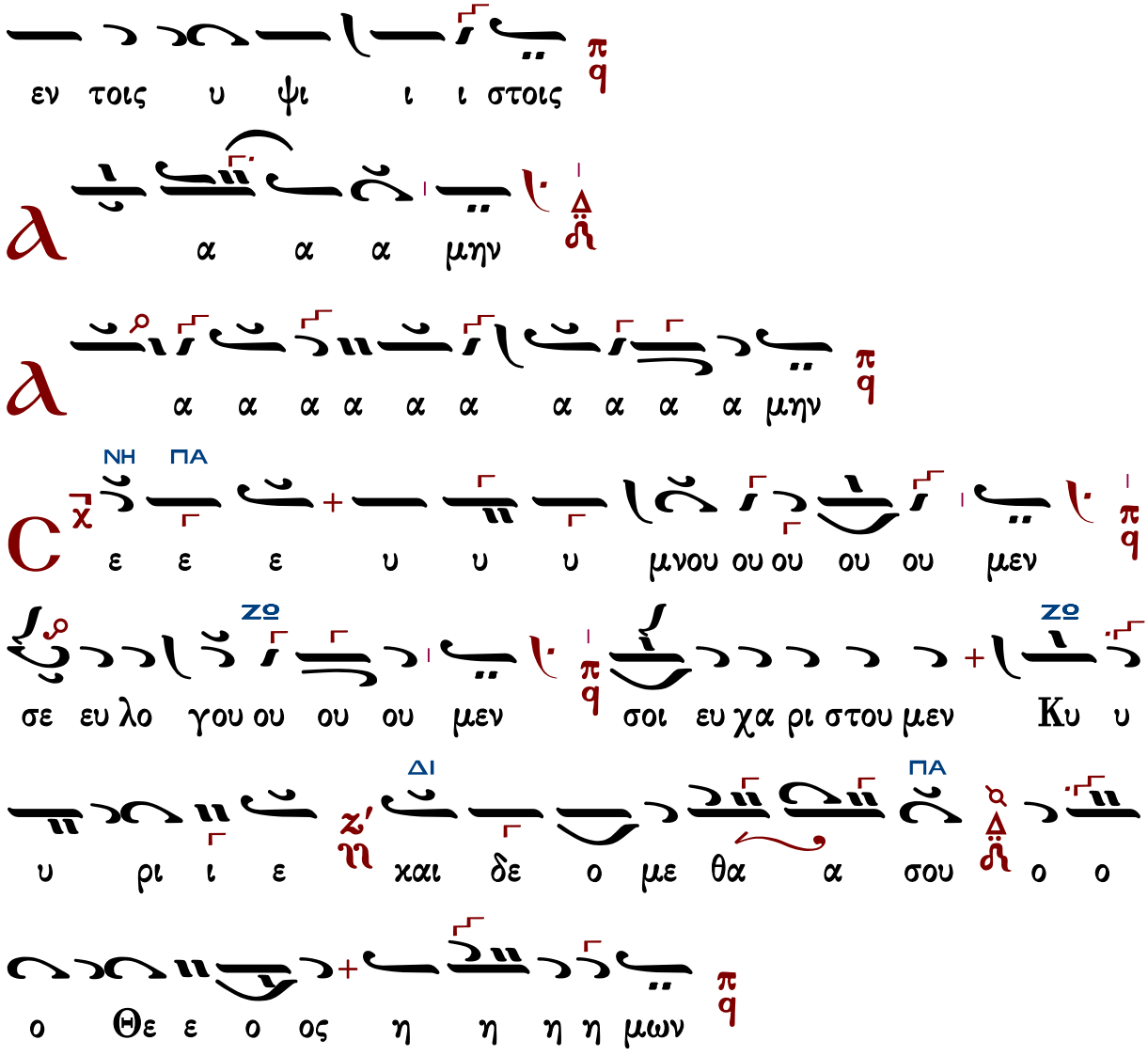

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

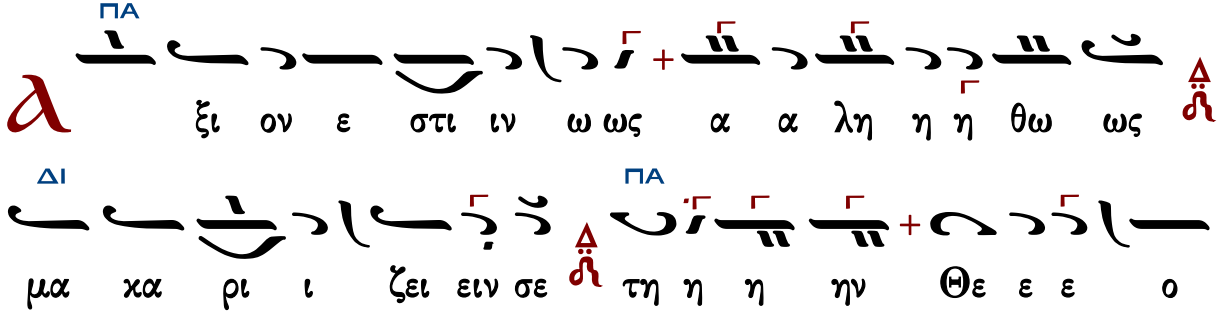

ΔΙ ΠΑ

ο ο το ο ο ο χον τηην α ει μα χα ρι ι στον

χαι πα αν α μω ω μη η το ο ο ον χαι μη

τε ε ρα α α του ου Θε ε ε ου ου ου η η

μω ων τη ην τι ι μι ω τε ε ε ε ε ραν

ΝΗ ΠΑ

των Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ χαι ε εν δο ο

ξο ο ο τε ε ε ε εν δο ο ξο ο ο τε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τω ως τω ω ων

ΝΗ

Σε ε ε ρα α φι ιμ τη ην α δι ι

ΠΑ

α α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο

ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σαν τηην

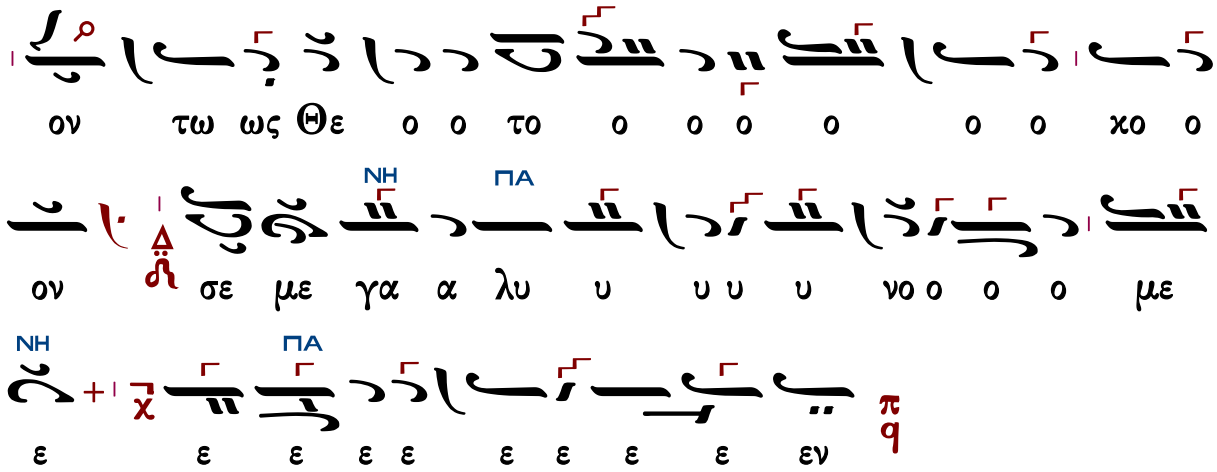

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.127*

παθητικός (Δι - Ζω - Πα' σὲ ὕφεση)

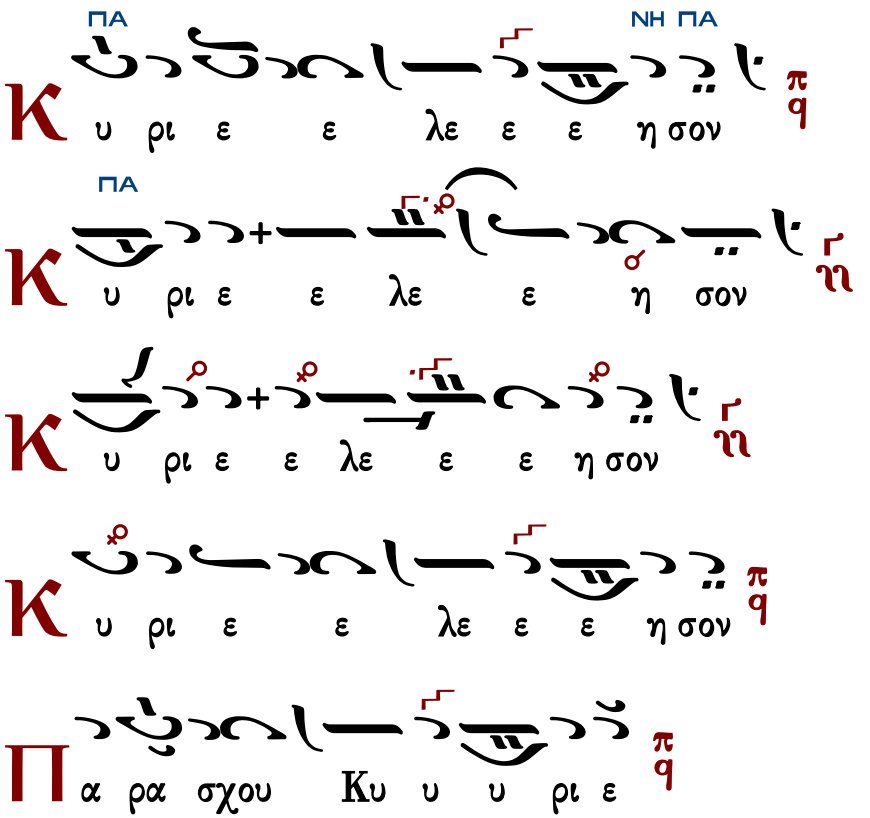

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.238#

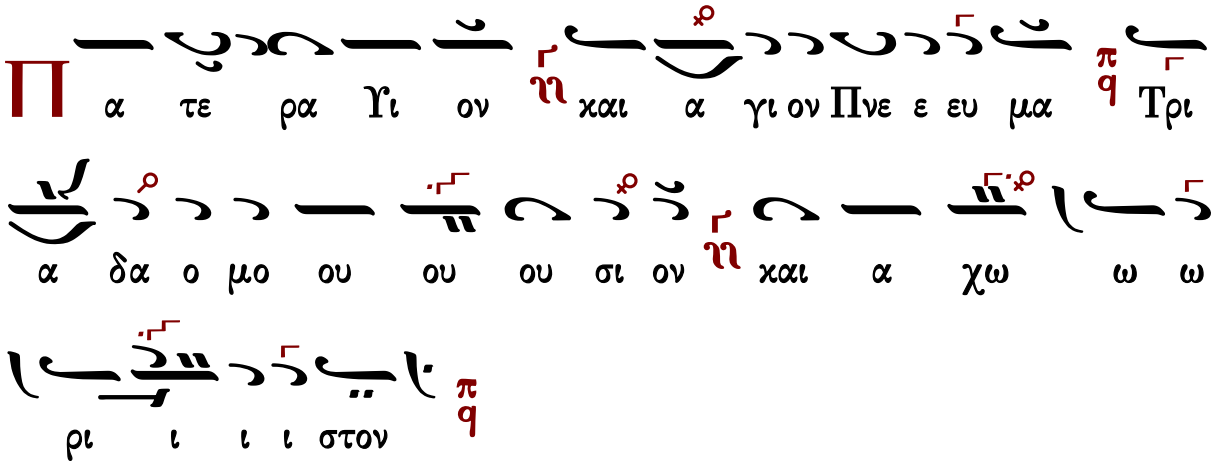

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ ΓΑ

Є ε λε ον ει ρη η η νης π/q θυ σι αν αι

νε ε σε ως ν/η

ΝΗ ΠΑ

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου ν/η

ΓΑ

Є ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον ν/η

Ѧ ξι ον χαι δι ι ι χαι ον π/q

ΜΕΛ ΠΑ

Ѧ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος Σα βα

ΖΩ ΔΙ ΠΑ

ωθ ν/η πλη η η η η η ρης ο ου ρα α νο ος χαι η

γη της δο ξης σου π/q ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

ν/η ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος ΝΗ ΠΑ ε/λ εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου π/q ΜΕΛ ω σα αν να ν/η

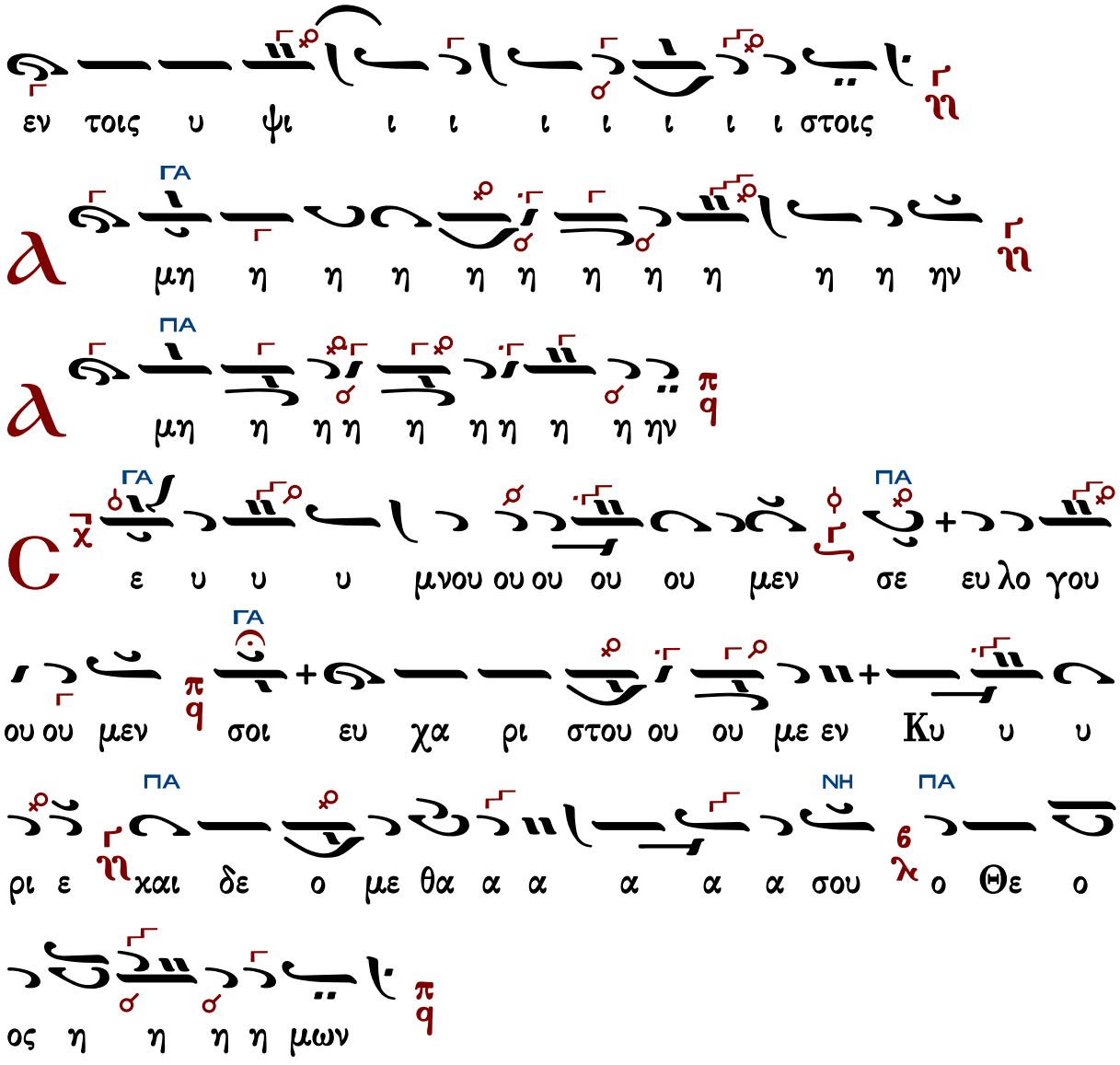

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

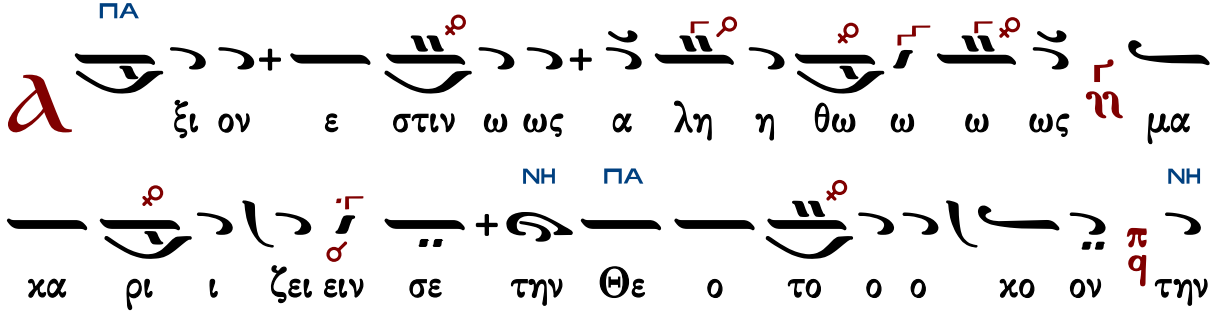

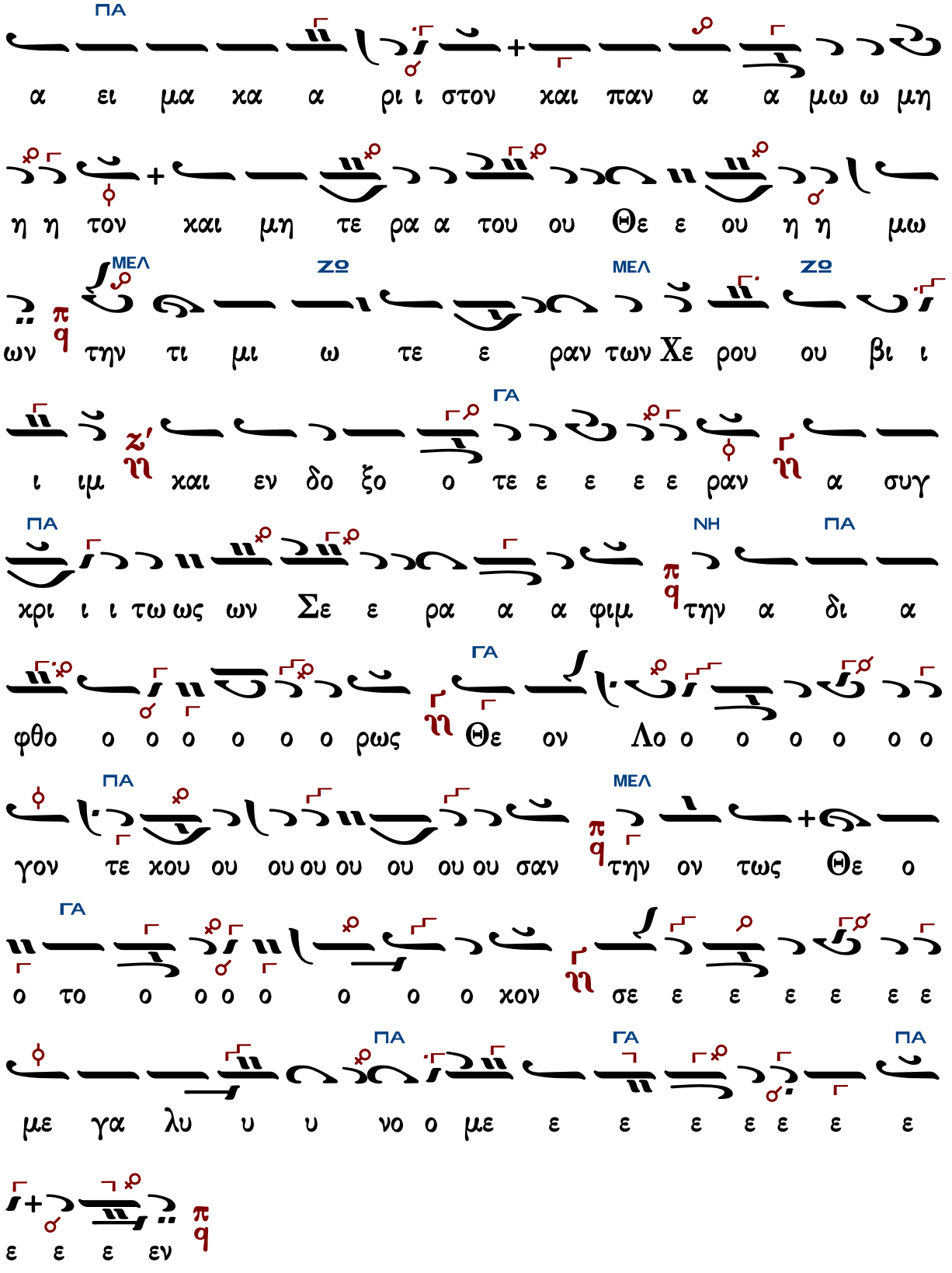
ΠΑ
α ει μα κα α ρι ι στον και παν α α μω ω μη
η η τον και μη τε ρα α του ου Θε ε ου η η μω
ΜΕΛ ΖΟ ΜΕΛ ΖΟ
ων την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου βι ι
ΓΑ
ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ραν α συγ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χρι ι ι τω ως ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
ΓΑ
φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ ΜΕΛ
γον τε χου ου ου ου ου ου ου ου σαν την ον τως Θε ο
ΓΑ
ο το ο ο ο ο ο ο ο χον σε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΓΑ ΠΑ
με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.200*

Συμφωνία τετάρτης * Βάση Μi = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Δι

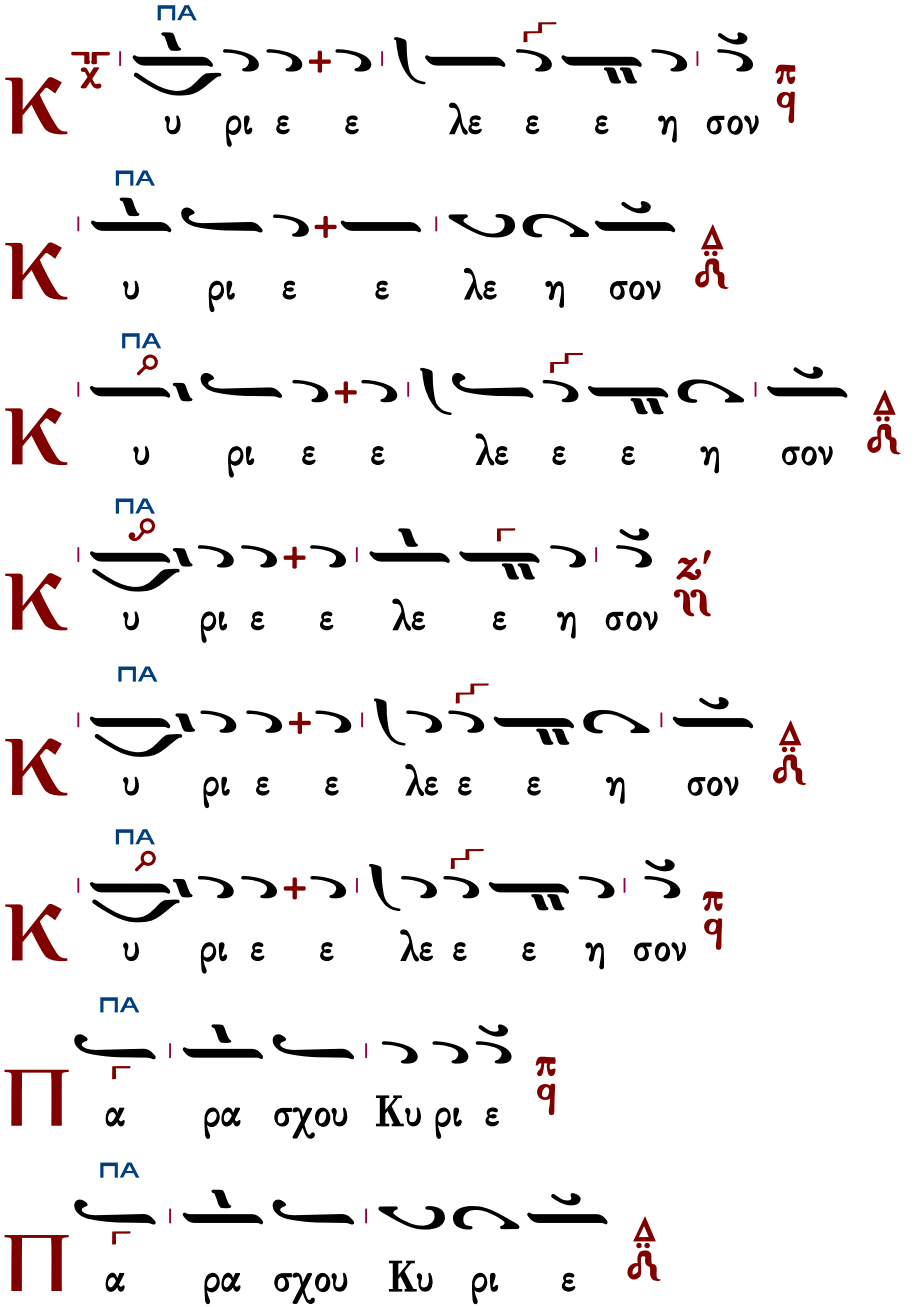

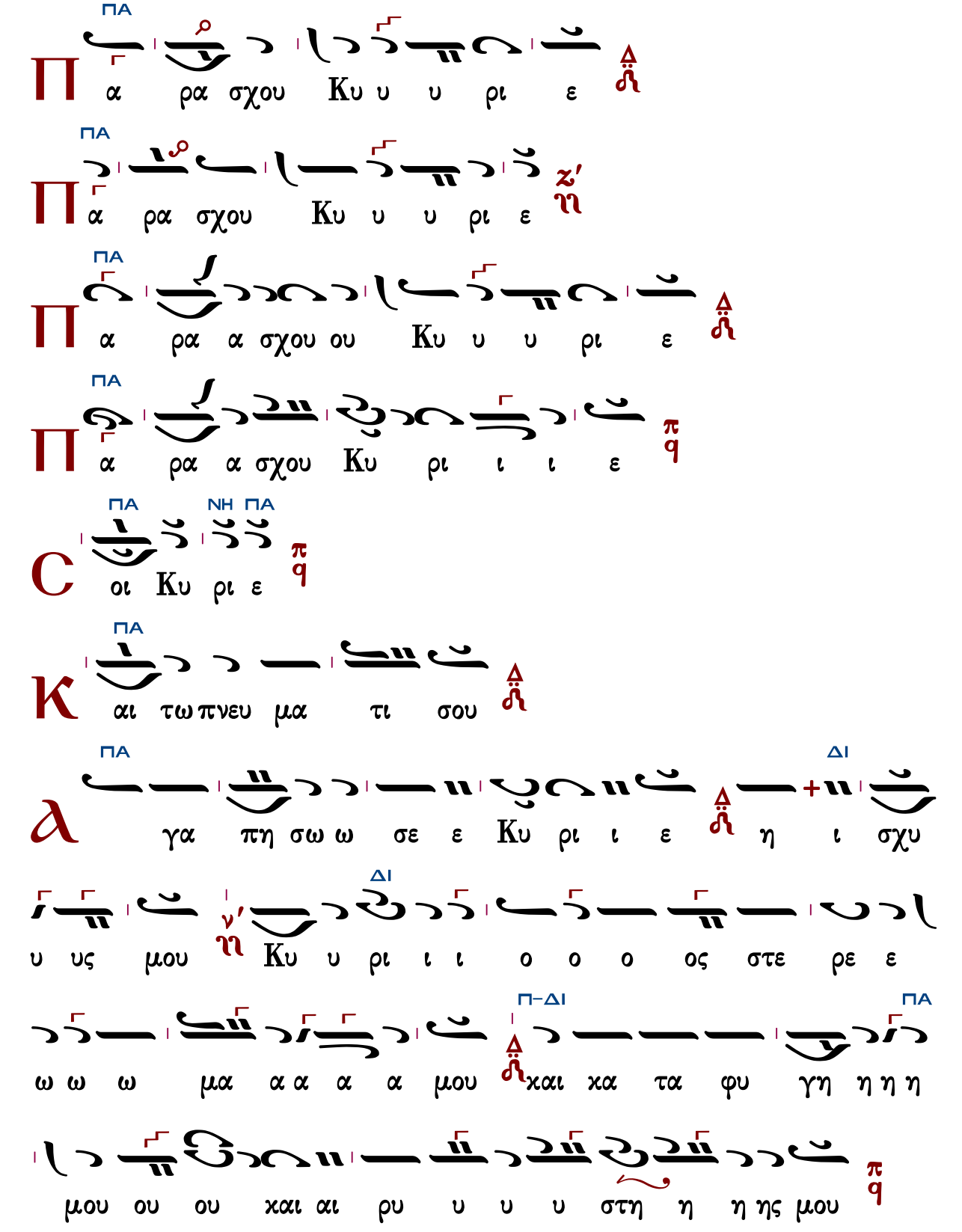
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου Κυ ρι ι ι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
C
οι Κυ ρι ε
ΠΑ
K
αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΔΙ
a
γα πη σω ω σε ε Κυ ρι ι ε η ι σχυ
ΔΙ
υ υς μου Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε
Π–ΔΙ ΠΑ
ω ω ω μα α α α α μου και κα τα φυ γη η η η
μου ου ου και αι ρυ υ υ υ στη η η ης μου

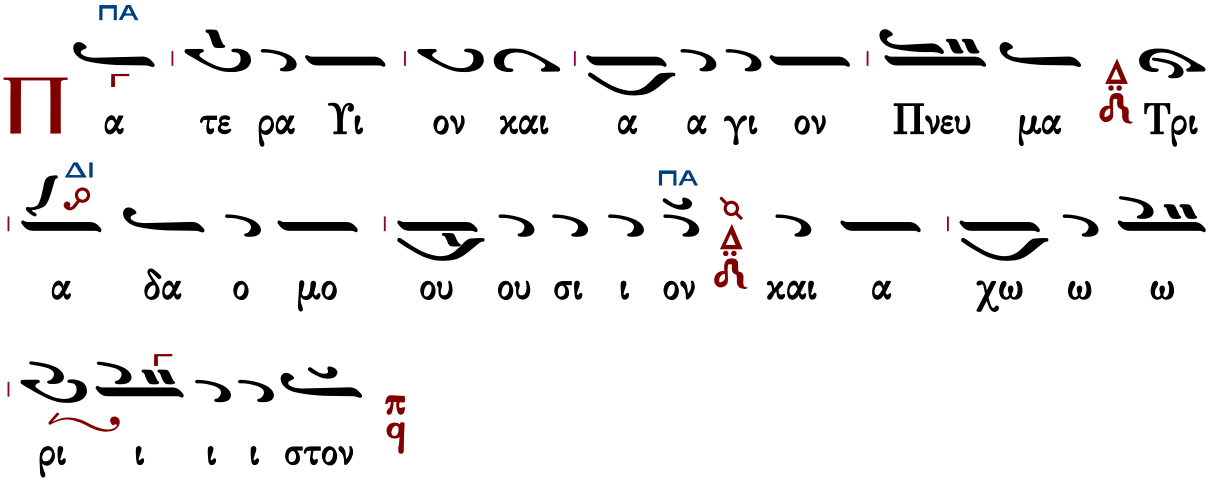

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

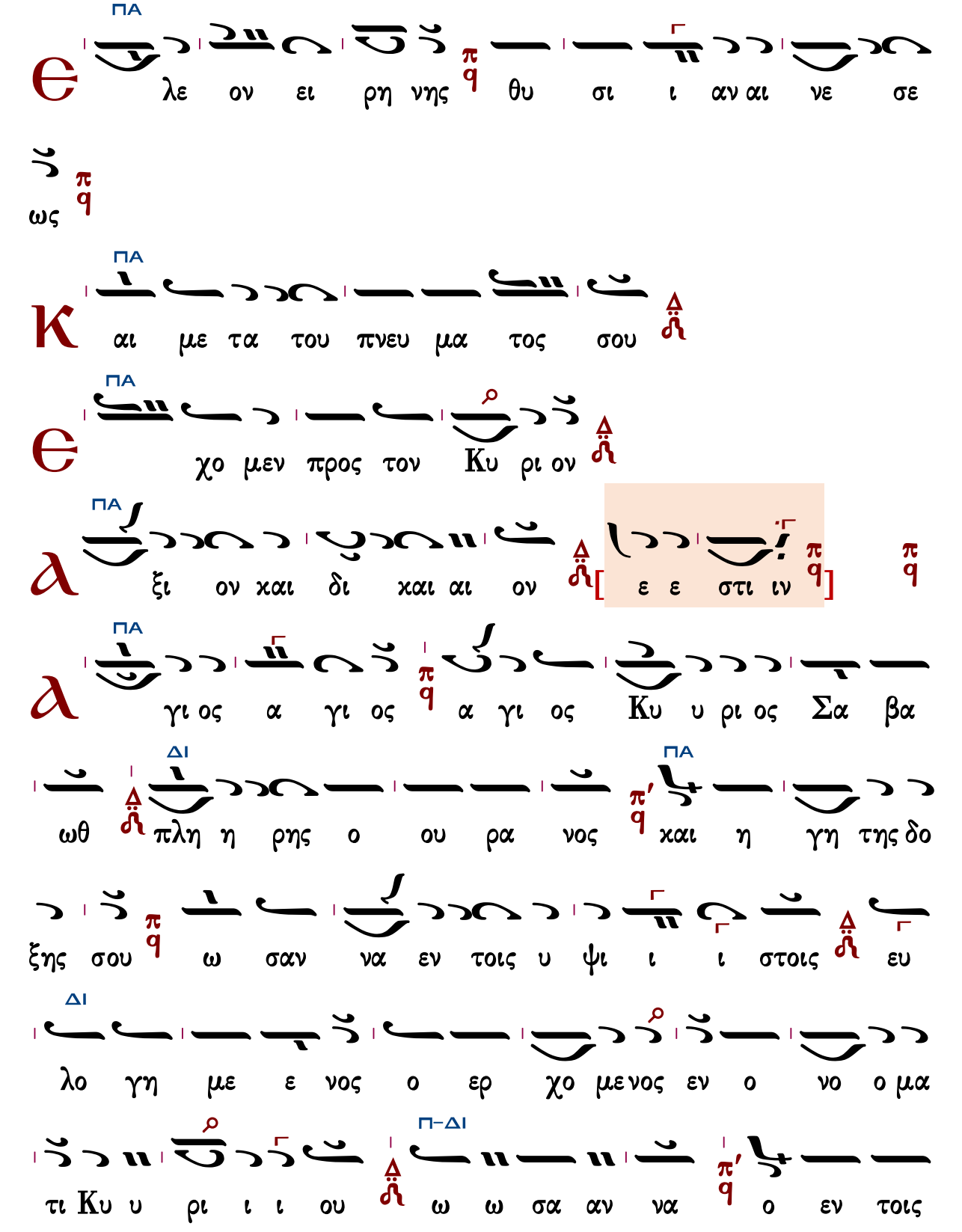
ΠΑ
λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως
ΠΑ
αι με τα του πνευ μα τος σου
ΠΑ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
ξι ον και δι και αι ον [ε ε στι ιν]
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα
ΔΙ
ΠΑ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
ΔΙ
λο γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο ο μα
Π-ΔΙ
τι Κυ υ ρι ι ι ου ω ω σα αν να ο εν τοις

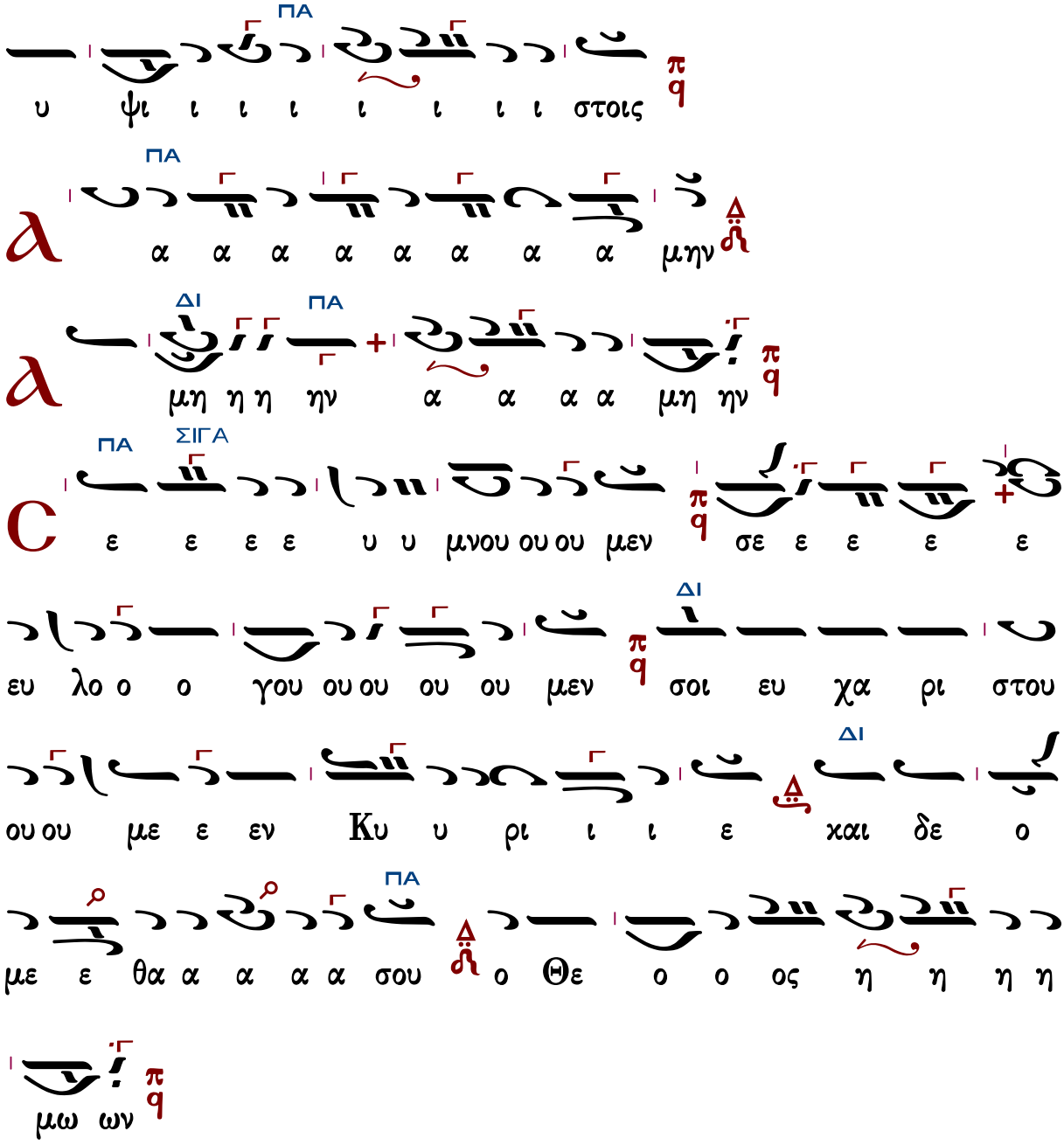

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπλό καὶ σύντομον

Ἦχος ⸗ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.203*

Συμφωνία τετάρτης * Βάση Μi = Πα

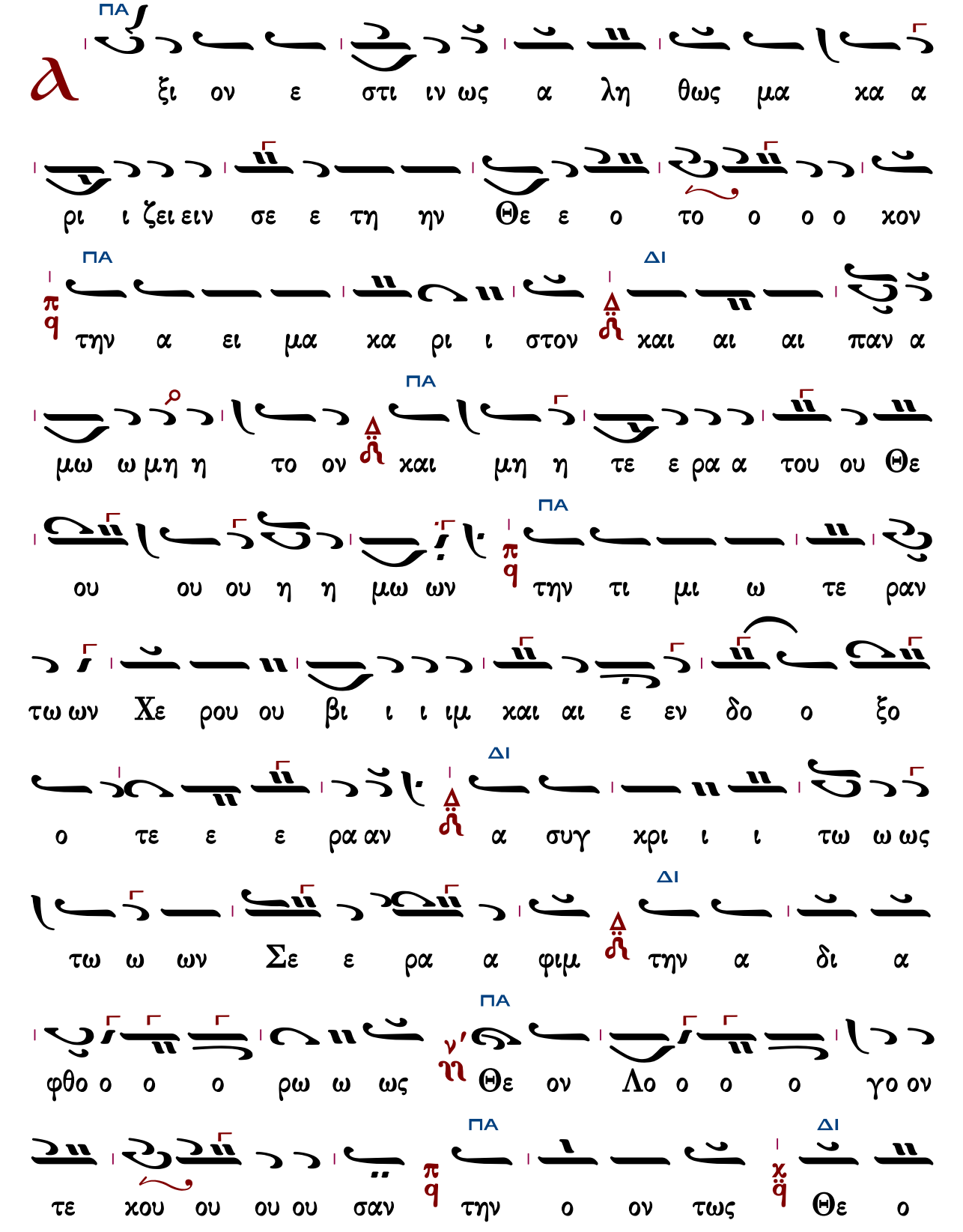
α
ΠΑ
ξι ον ε στι ιν ως α λη θως μα κα α
ρι ι ζει ειν σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον
ΠΑ ΔΙ
π q
την α ει μα κα ρι ι στον Δ ϯ και αι αι παν α
ΠΑ
μω ω μη η το ον Δ ϯ και μη η τε ε ρα α του ου Θε
ΠΑ
ου ου ου η η μω ων π q την τι μι ω τε ραν
τω ων Χε ρου ου βι ι ι ιμ και αι ε εν δο ο ξο
ΔΙ
ο τε ε ε ρα αν Δ ϯ α συγ κρι ι ι τω ω ως
ΔΙ
τω ω ων Σε ε ρα α φιμ Δ ϯ την α δι α
ΠΑ
φθο ο ο ο ρω ω ως ν' ϩ Θε ον Λο ο ο ο γο ον
ΠΑ ΔΙ
τε κου ου ου ου σαν π q την ο ον τως χ q Θε ο

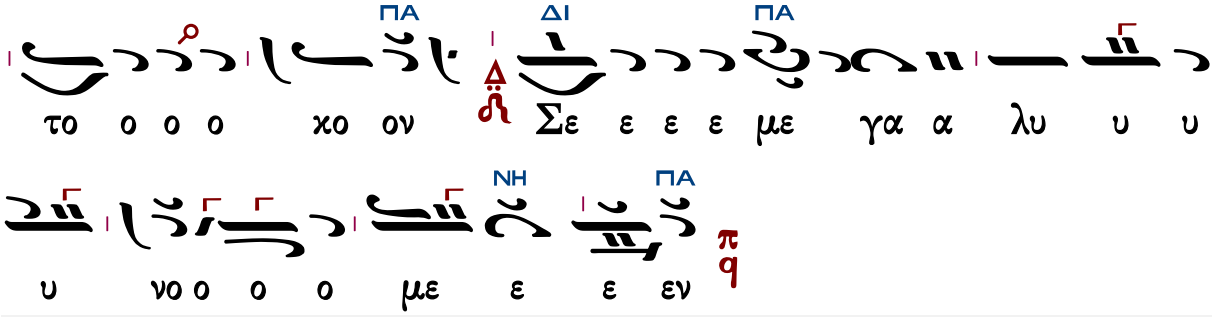

Γεωργίου Τσατσαρώνη II

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.205*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

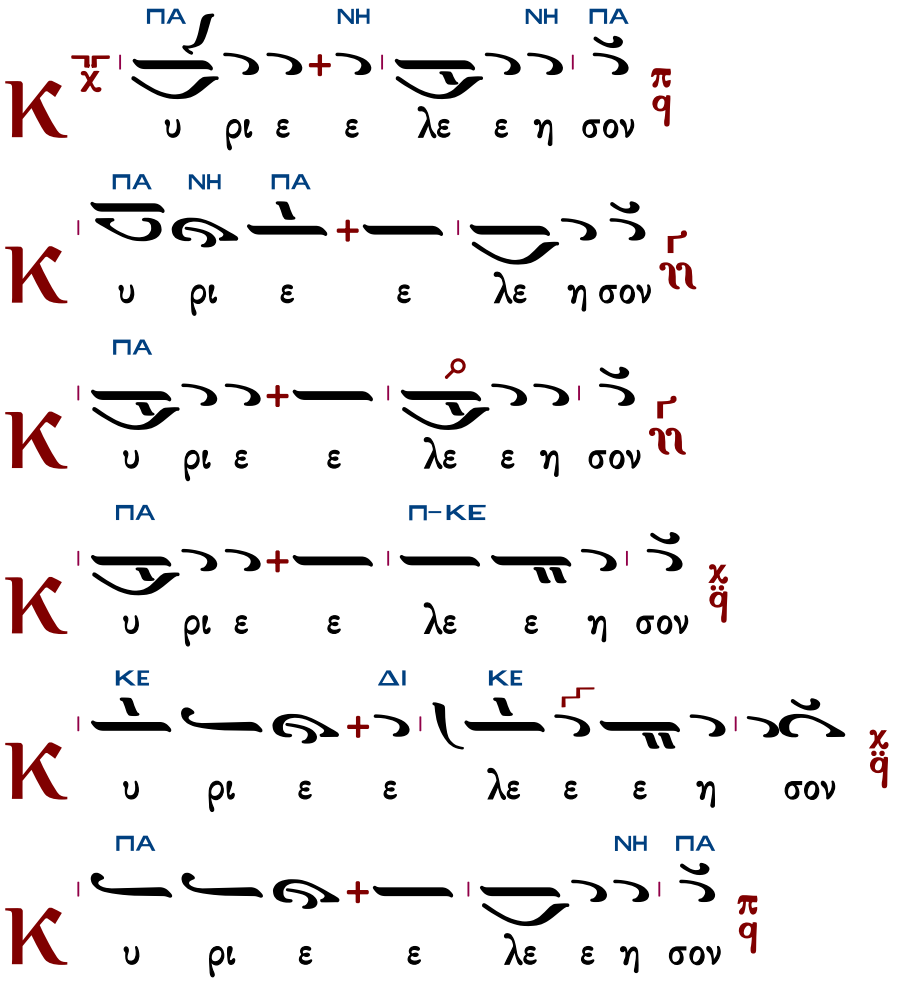

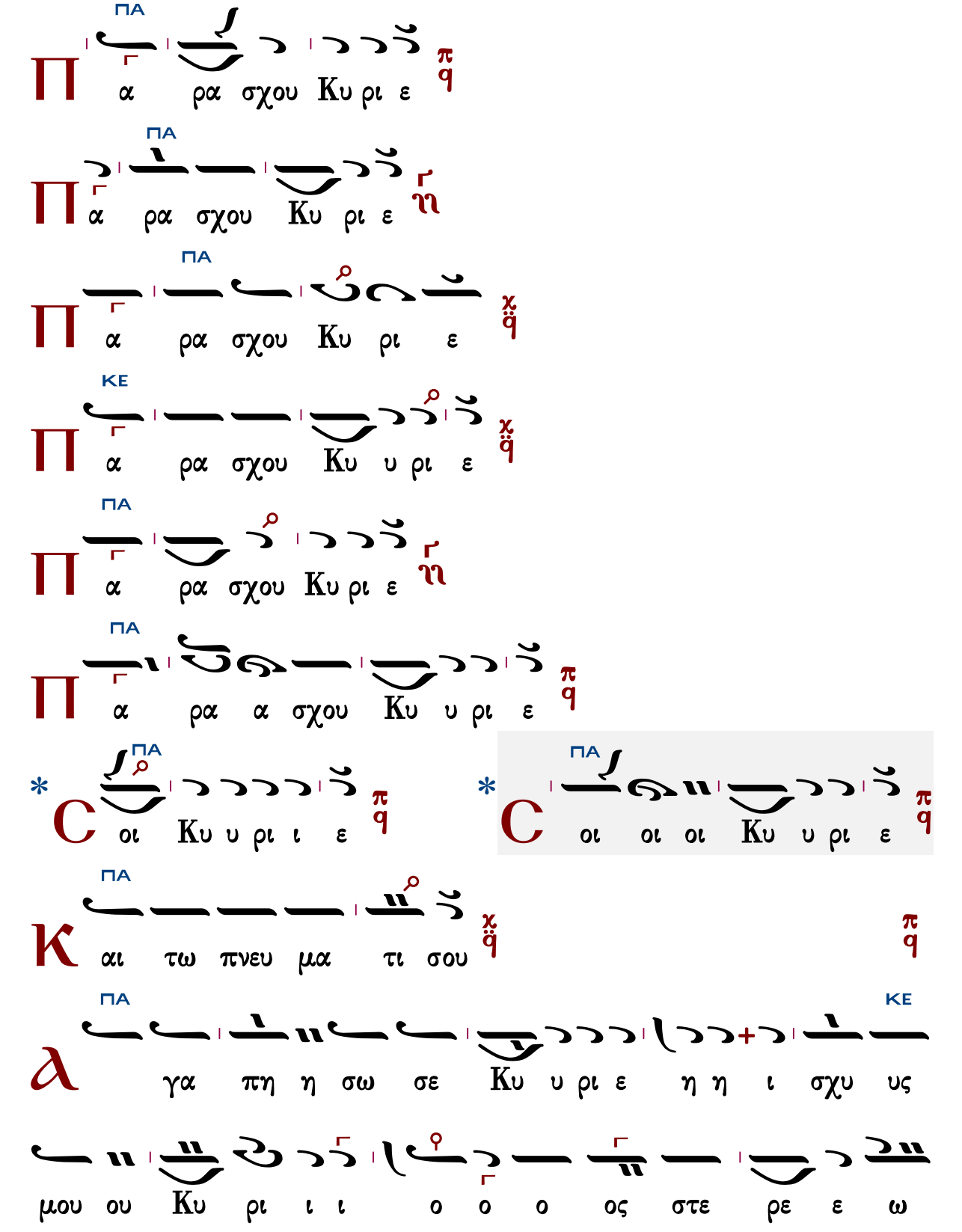
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
* C οι Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
* C οι οι οι Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΚΕ
ⲁ γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η η ι σχυ υς
μου ου Κυ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε ω

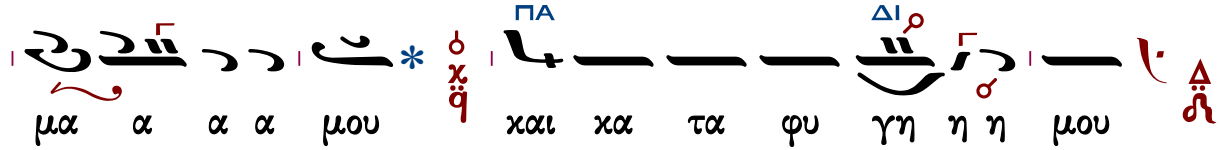

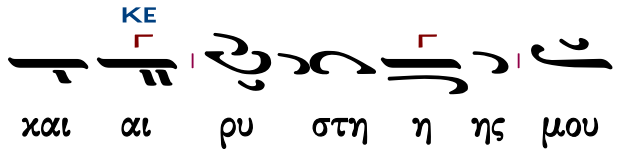

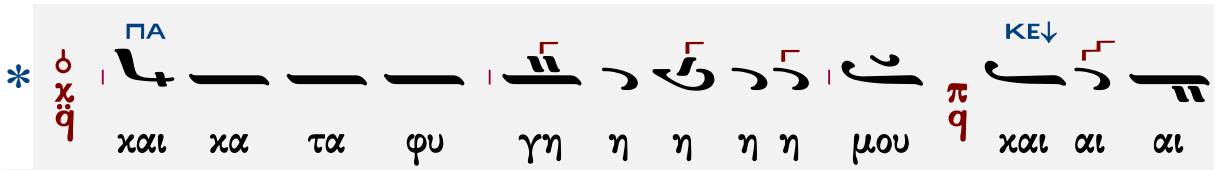

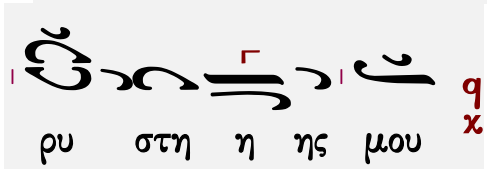

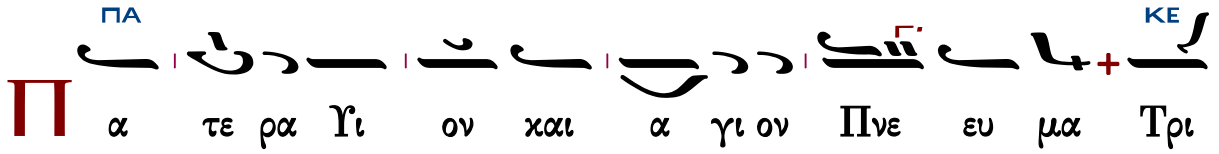

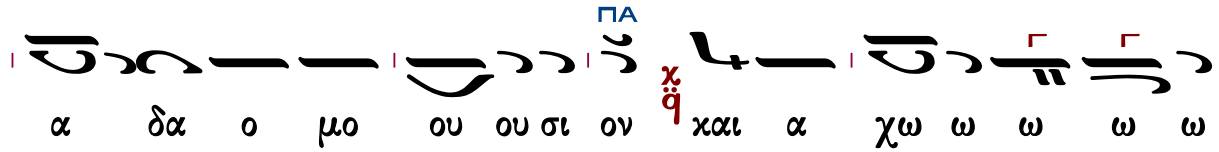

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

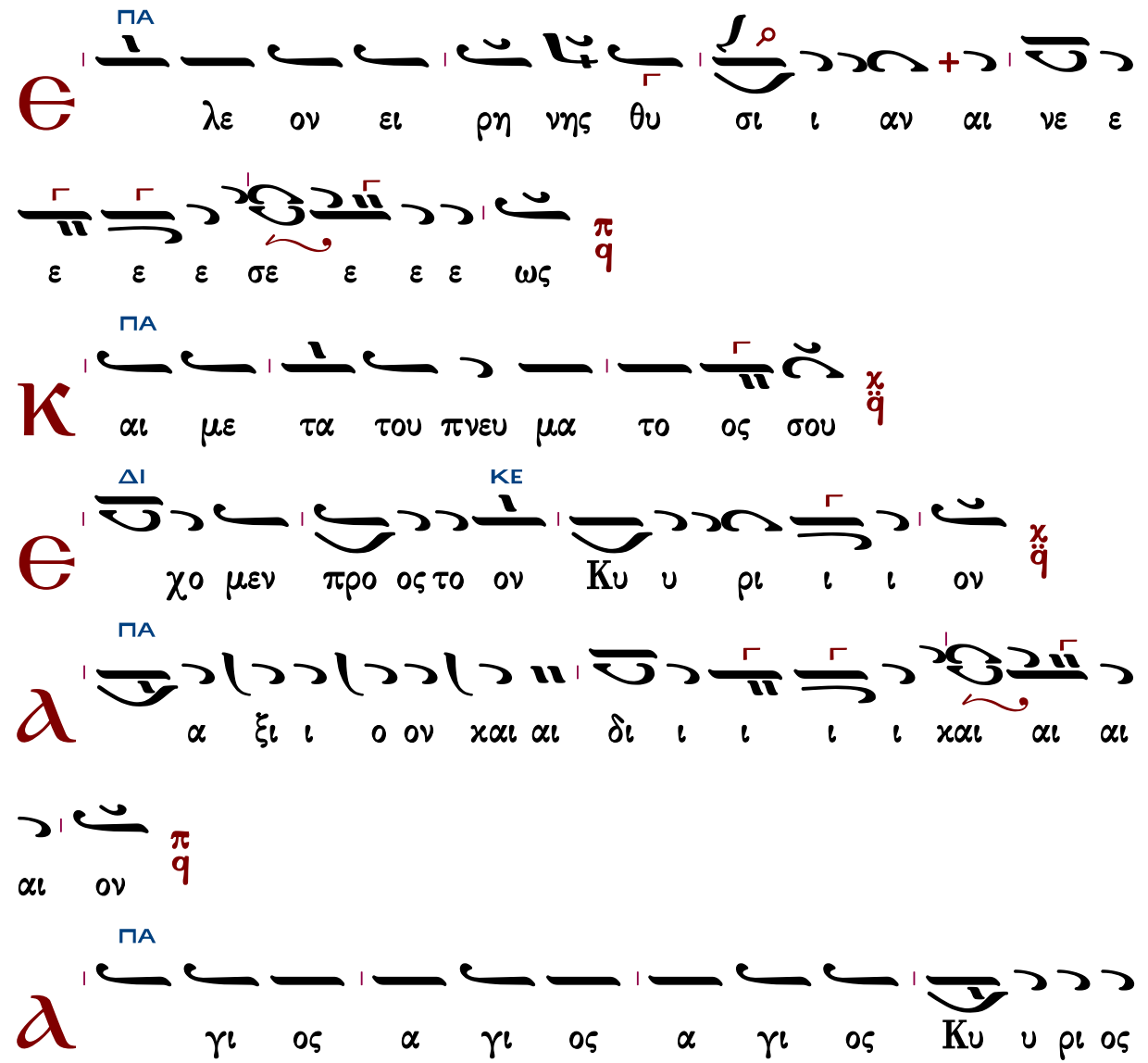

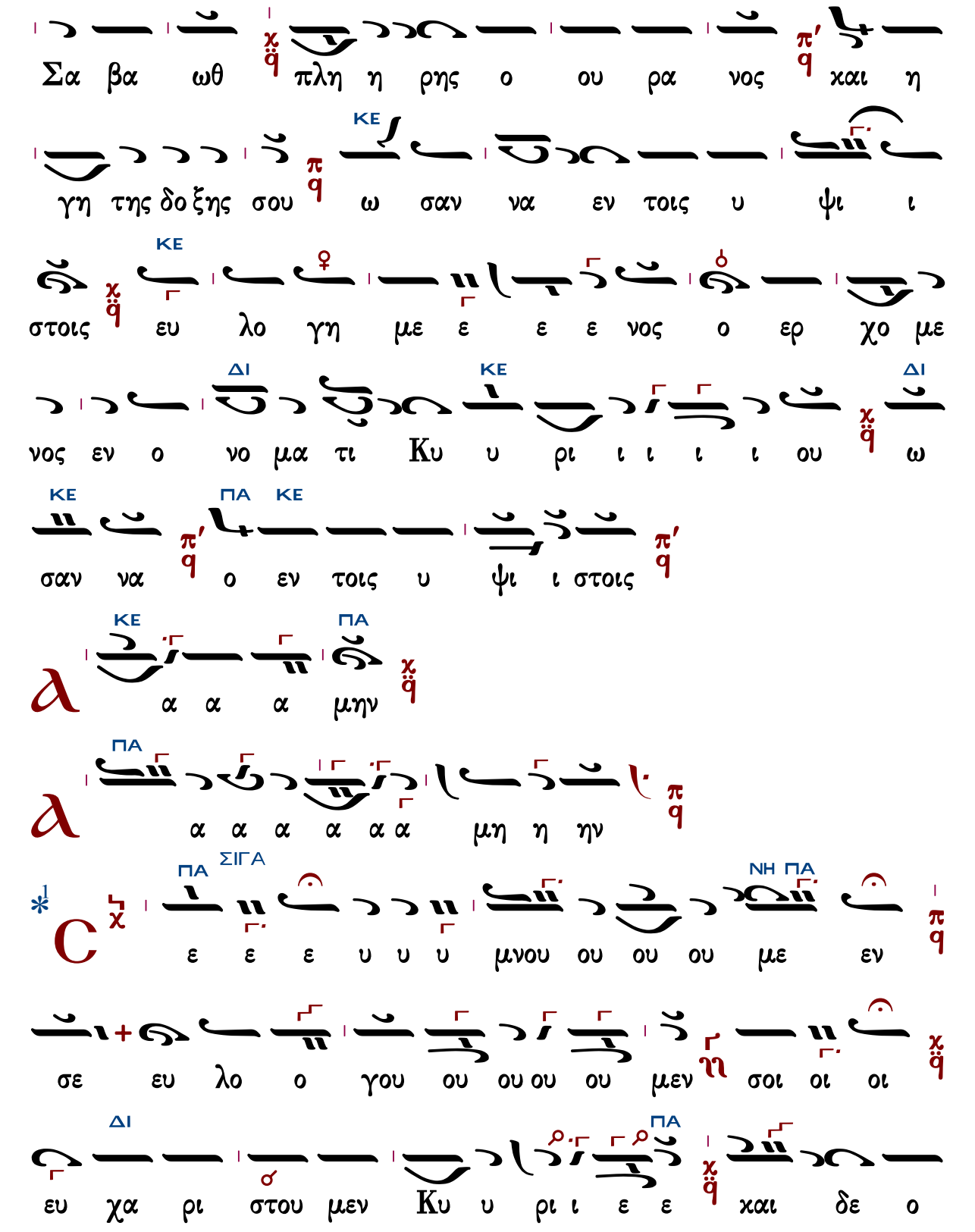
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
στοις ευ λο γη με ε ε ε νος ο ερ χο με
νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι ι ι ου ω
σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
α α α μην
α α α α α α μη η ην
ε ε ε υ υ υ μνου ου ου ου με εν
σε ευ λο ο γου ου ου ου ου μεν σοι οι οι
ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ε ε χαι δε ο
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΝΗ

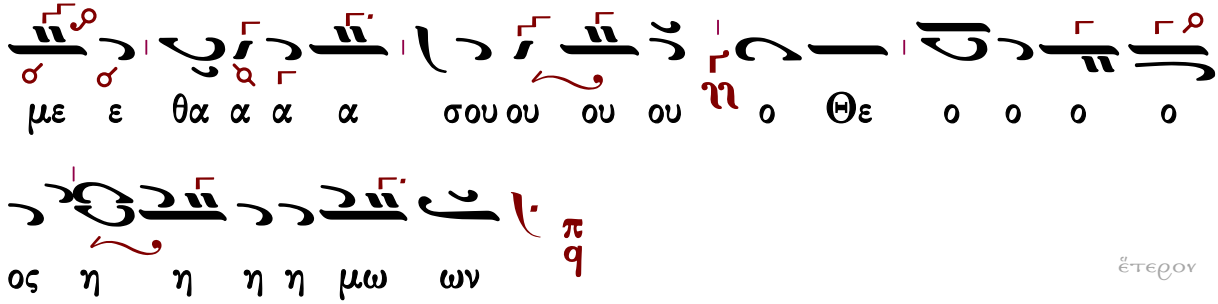

ἕτερον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.208*

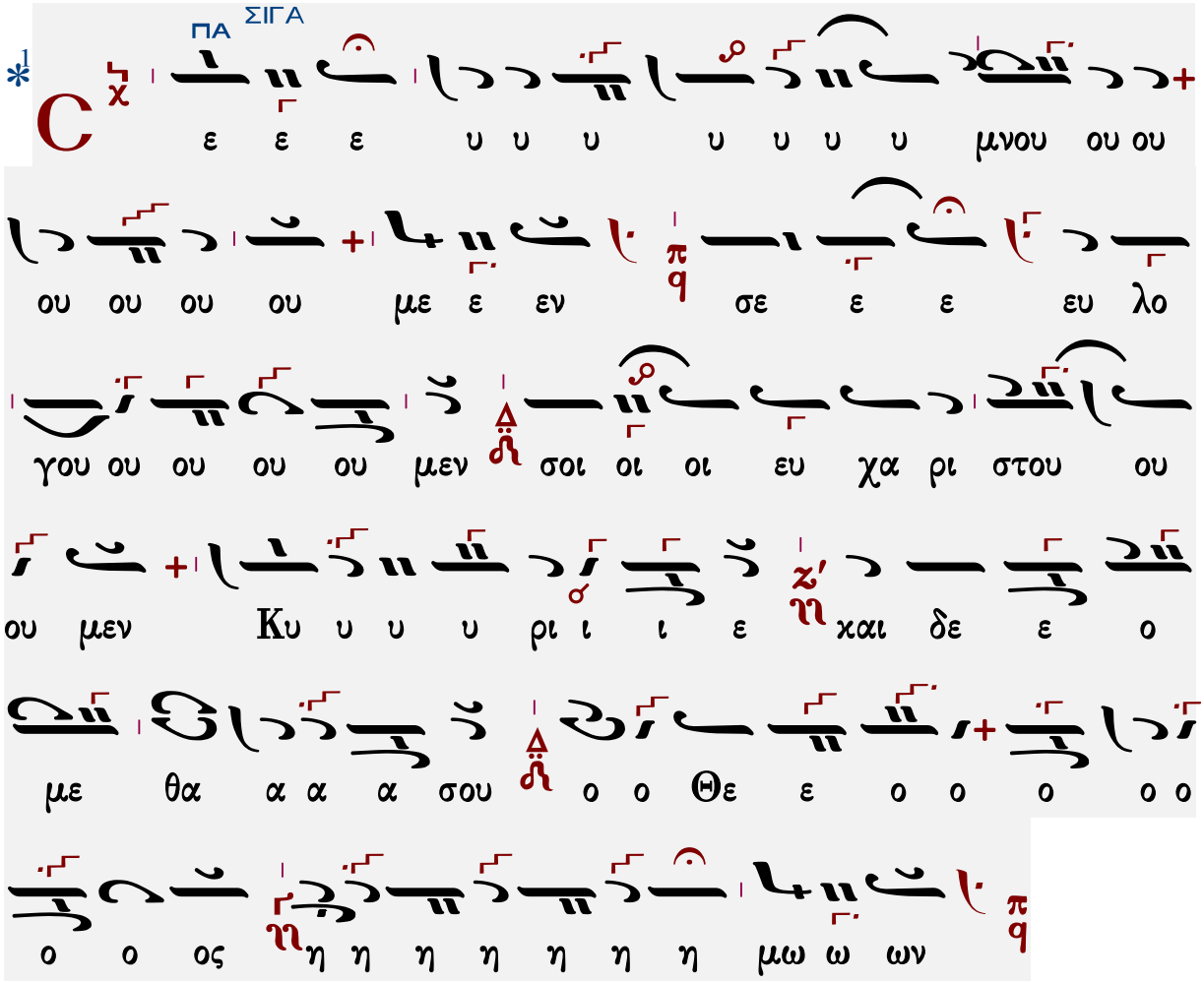

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

«Διαπασῶν»
Ἁπλό καὶ σύντομον

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.211*

Συμφωνία πέμπτης ∴ Τετράφωνος ∴ Βάση Mi ἢ Re = Πα

ΠΑ ΚΕ

ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα ρι

ΠΑ

ζει ειν σε ε ε την Θε ε ο το ο ο ο κον την α

ΚΕ

ει μα κα ρι ι στον και παν α μω ω ω ω μη

ΠΑ

η η η τον και μη η τε ε ρα α του ου Θε ου

ΠΑ ΚΕ

ου ου η η μω ων την τι μι ω ω τε ε ραν των

ΔΙ ΚΕ

Χε ρου ου βι ι ιμ και αι αι εν δο ξο τε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ

ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα α α

ΚΕ

φιμ τη ην α α δι α α φθο ο ο ρω ως

ΚΕ

Θε ε ο ο ο ο ον Θε ον Λο ο ο ο γον

ΠΑ ΚΕ

τε χου ου ου ου σαν την ο ο ον τω ως Θε ε ε

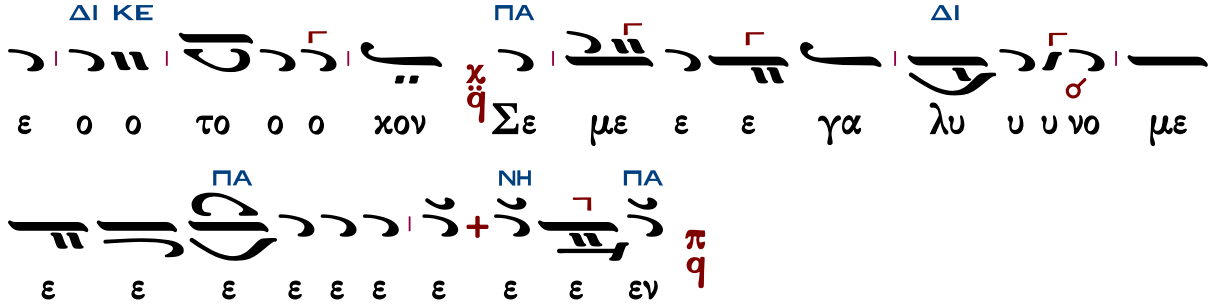

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

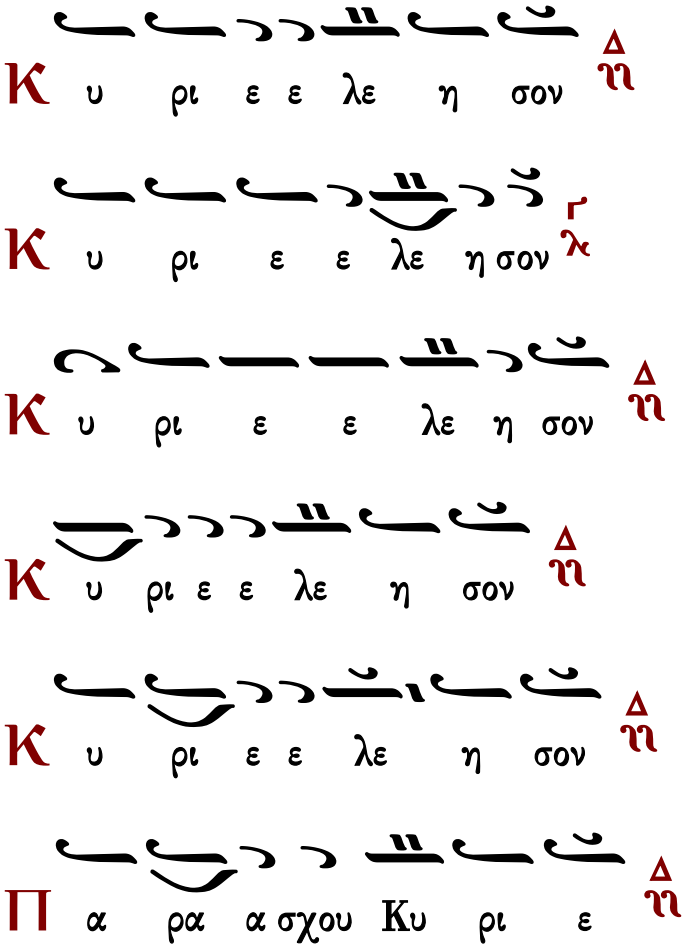

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

ϡ μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον χαι α χω ρι στον

ϒ·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

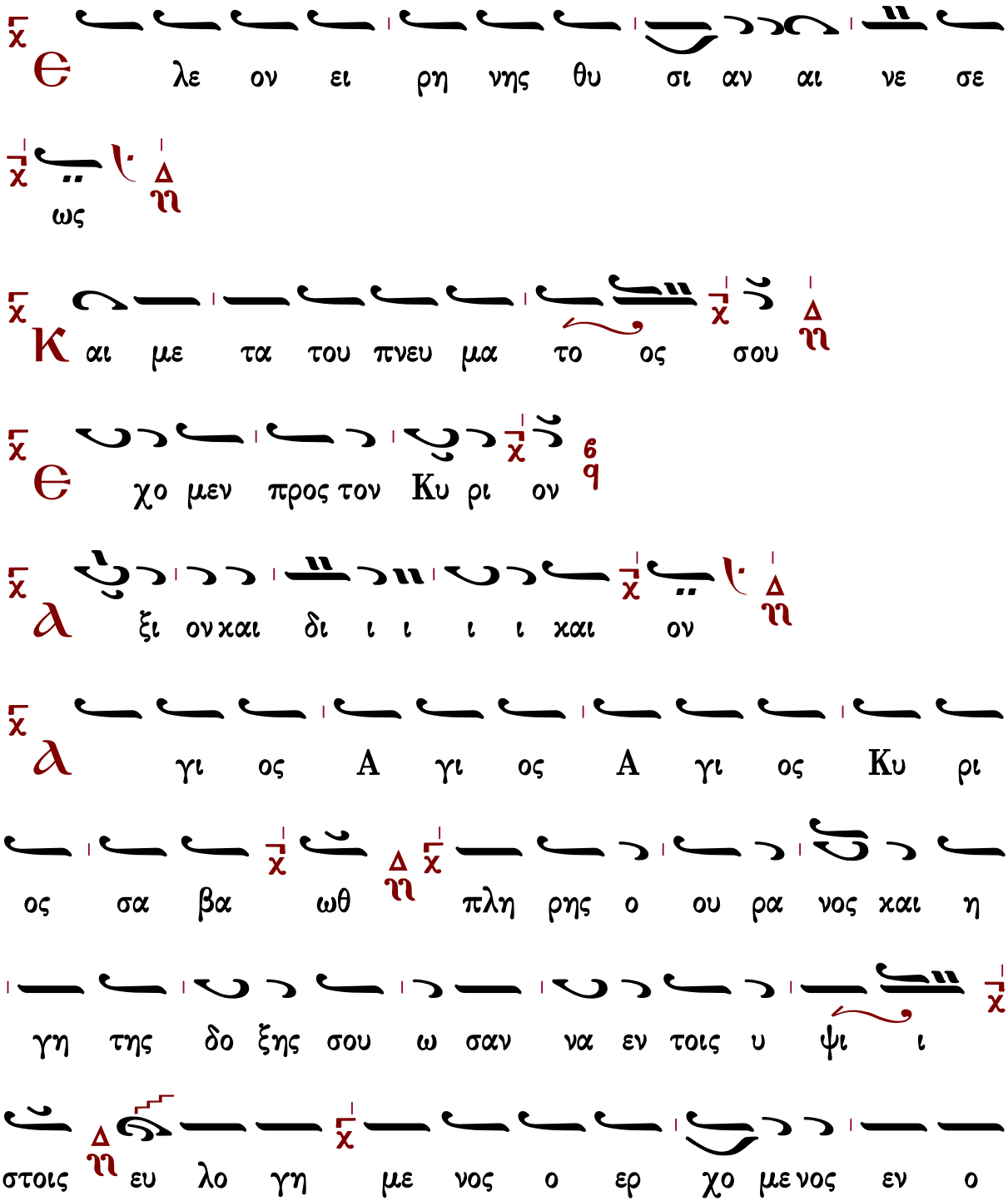

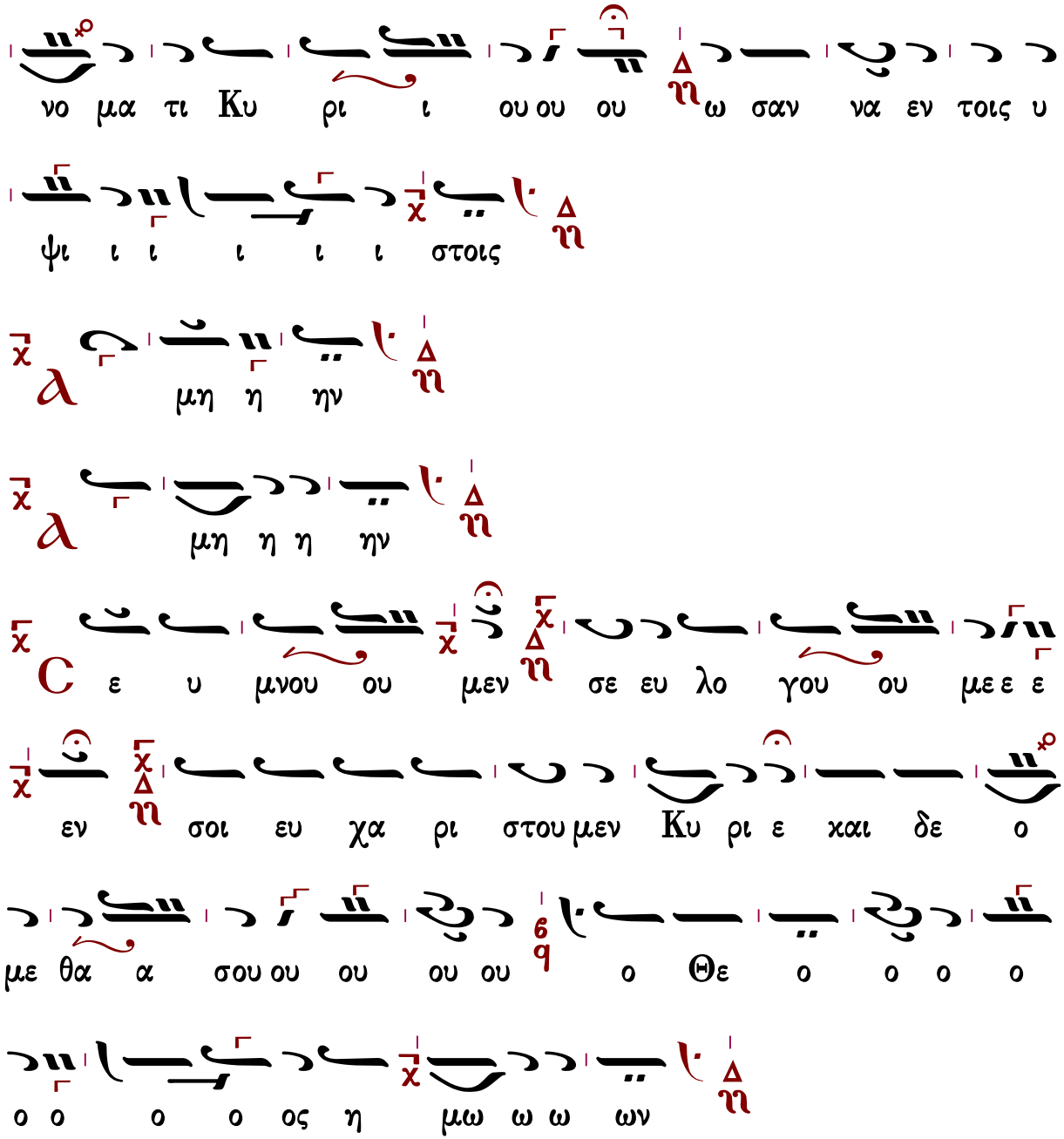

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω

ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε

ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

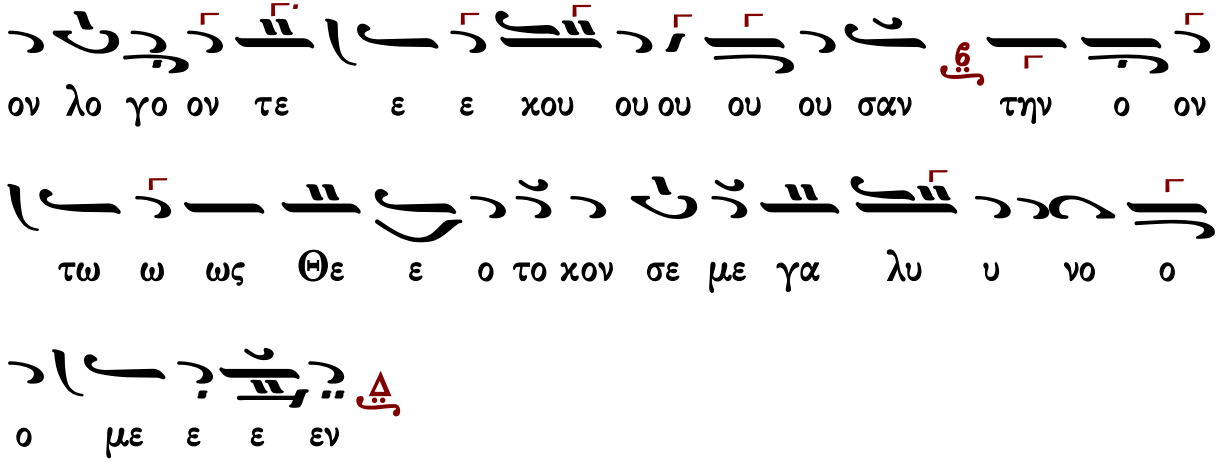

Κοινωνικὸν ἦχος α΄

Πέτρου Μπερεκέτη (ἀκμὴ περ. 1680-1710/1715)

μετενεχθὲν εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Κε

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Βυζαντινή Ποταμηΐς
τόμος Ε΄ 2017 σ.748/352#

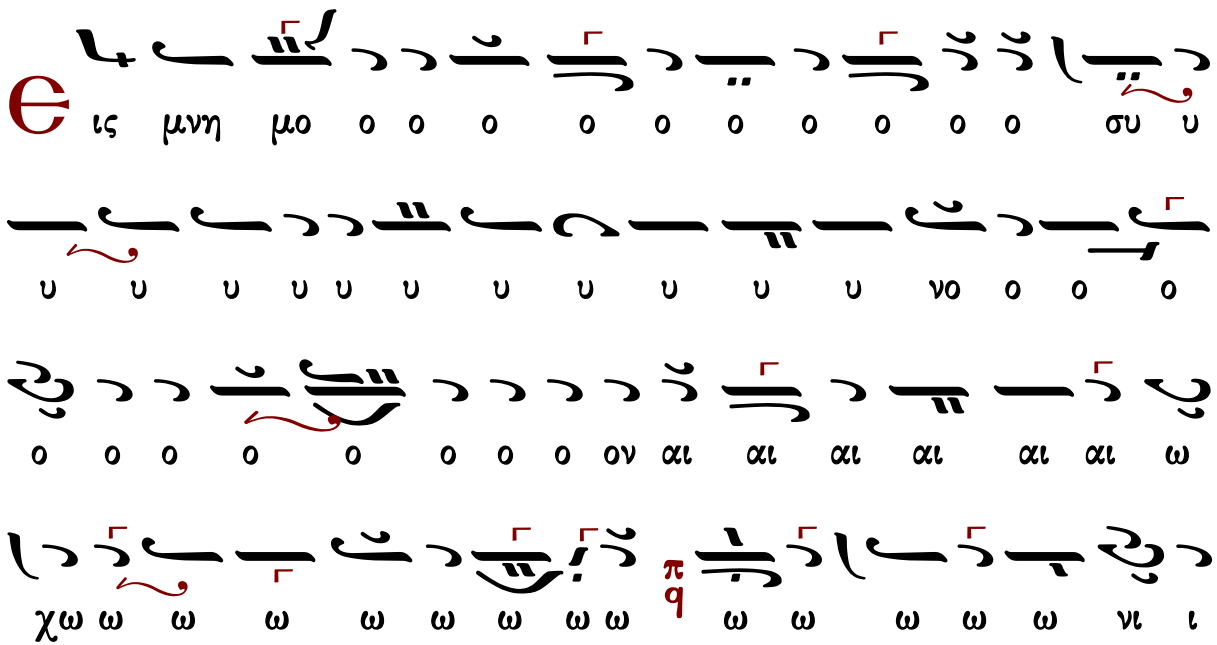

(κράτημα)

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος ⸗ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος Β 1824 σ.267/851*

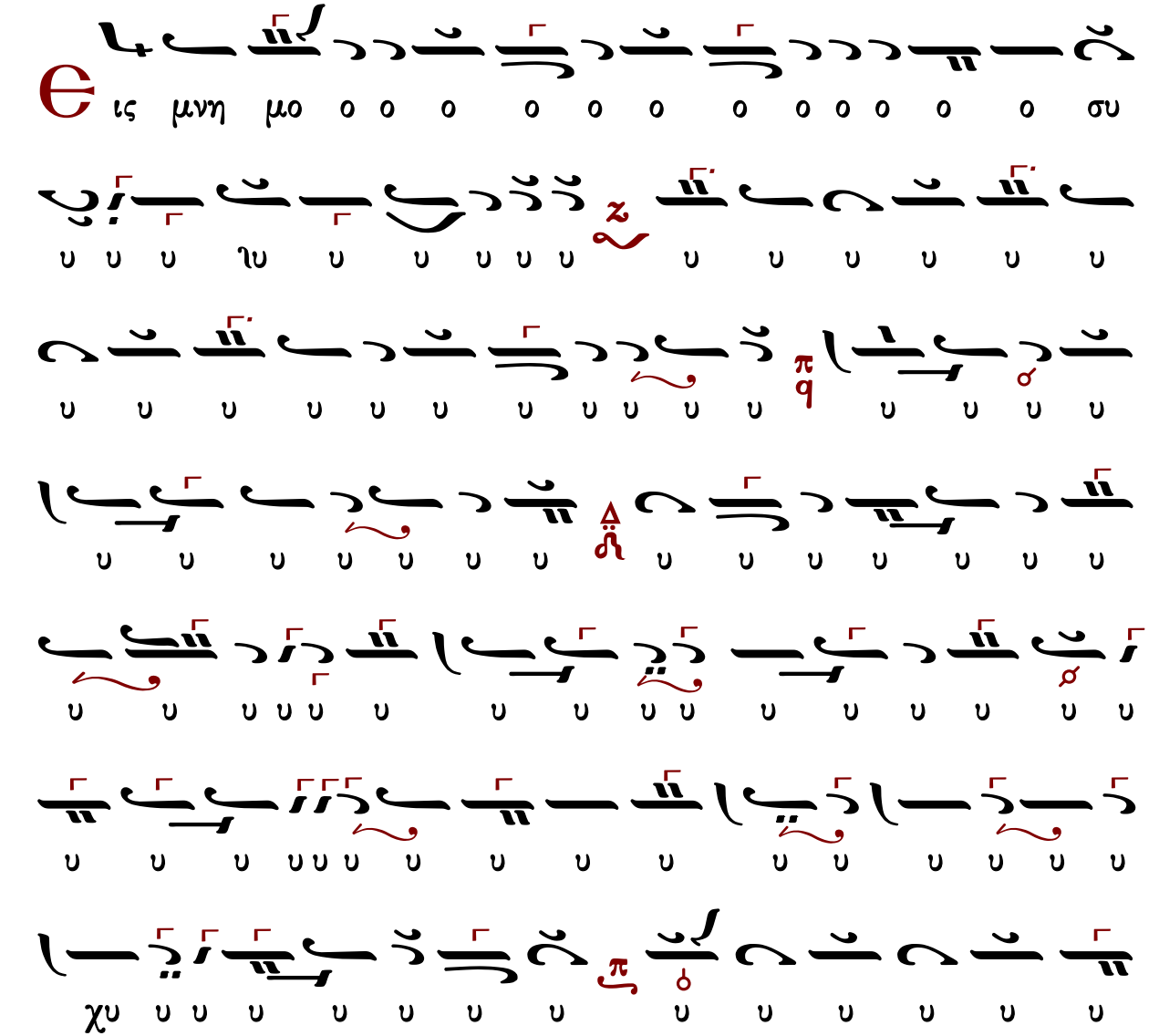

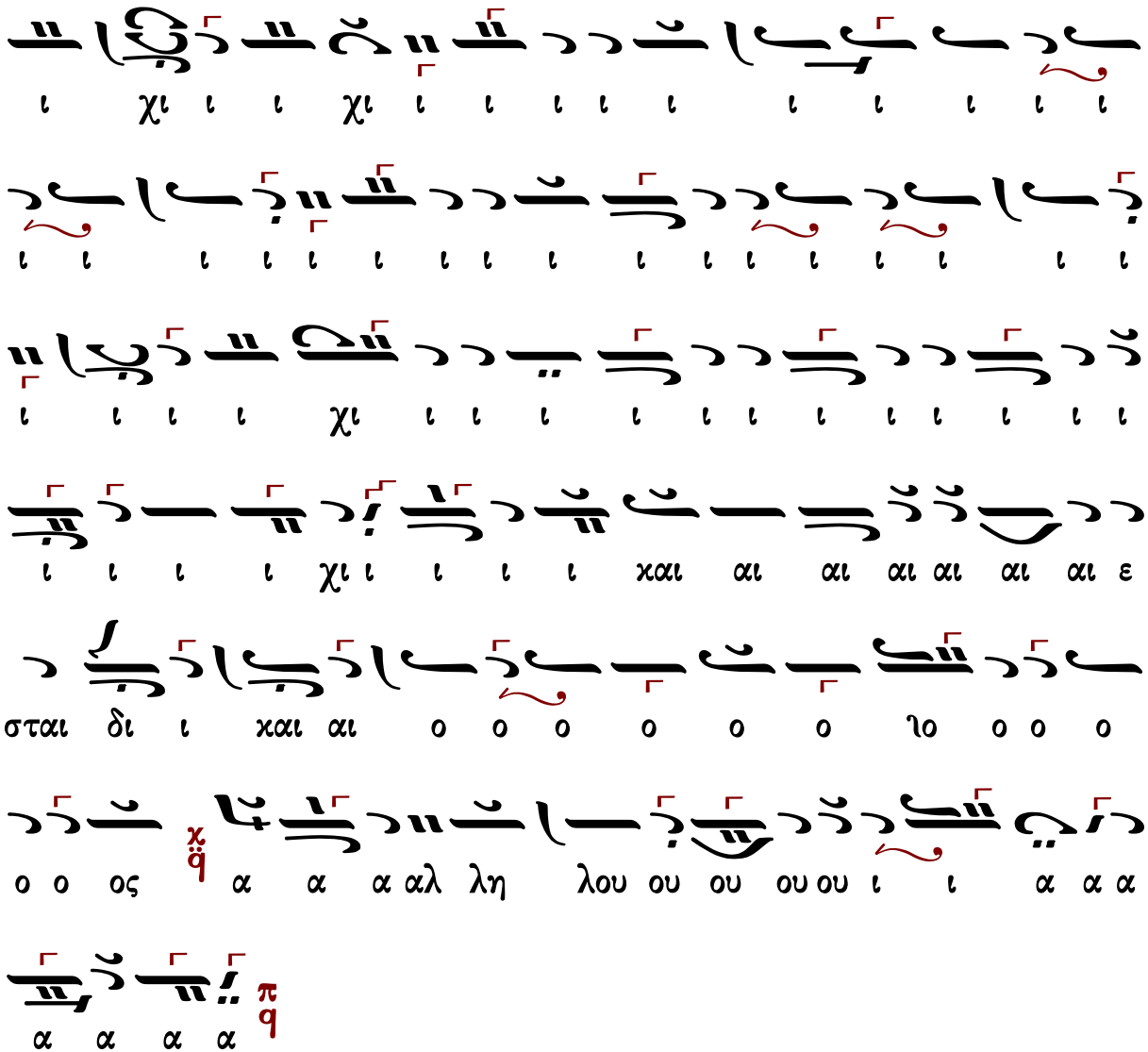

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος 4 q Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909, σ.455#

ι ι ι ιη ϟ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ιθ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ιθ ϟ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιθ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

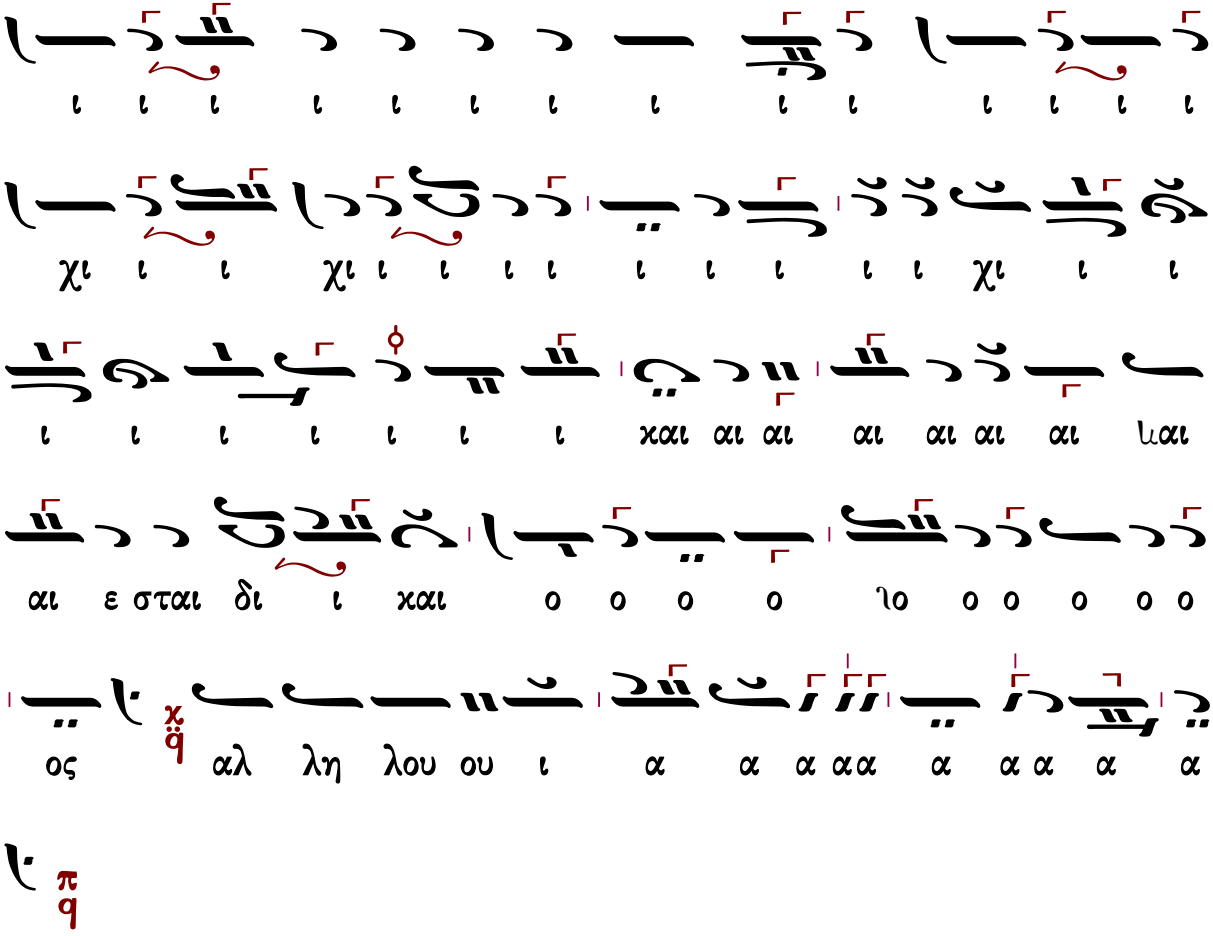

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως (ἐκ τοῦ χειρογράφου Μονῆς Διονυσίου, Κώδ. 831 φ.37α)

Ἦχος ⸗ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.105#

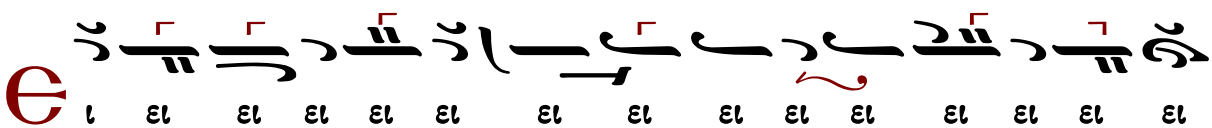

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε σται αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι
σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

10′

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.122*

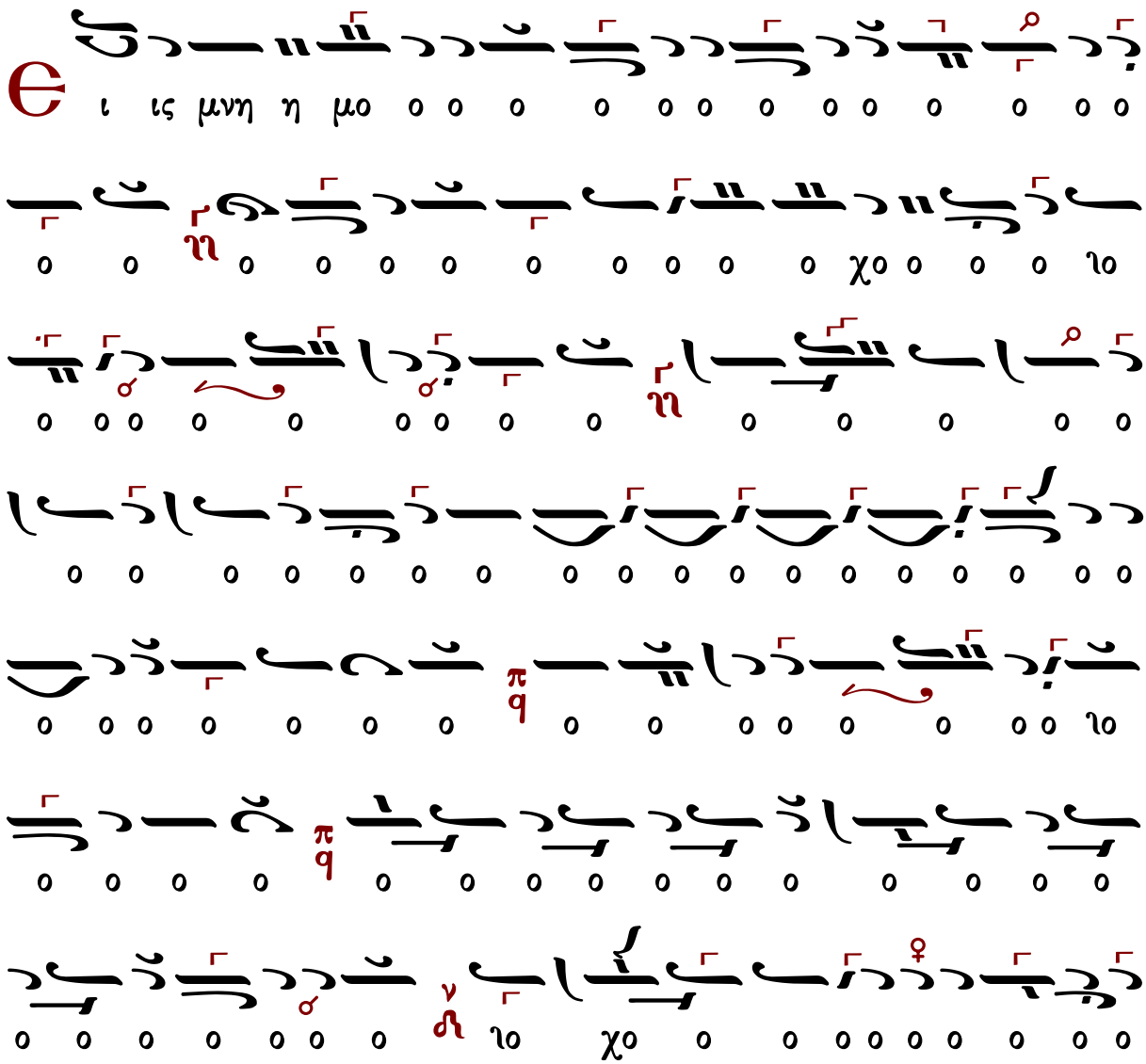

ι ιϱ ιισ σται αι δι ι ιαι αι αι ε σται αι ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε

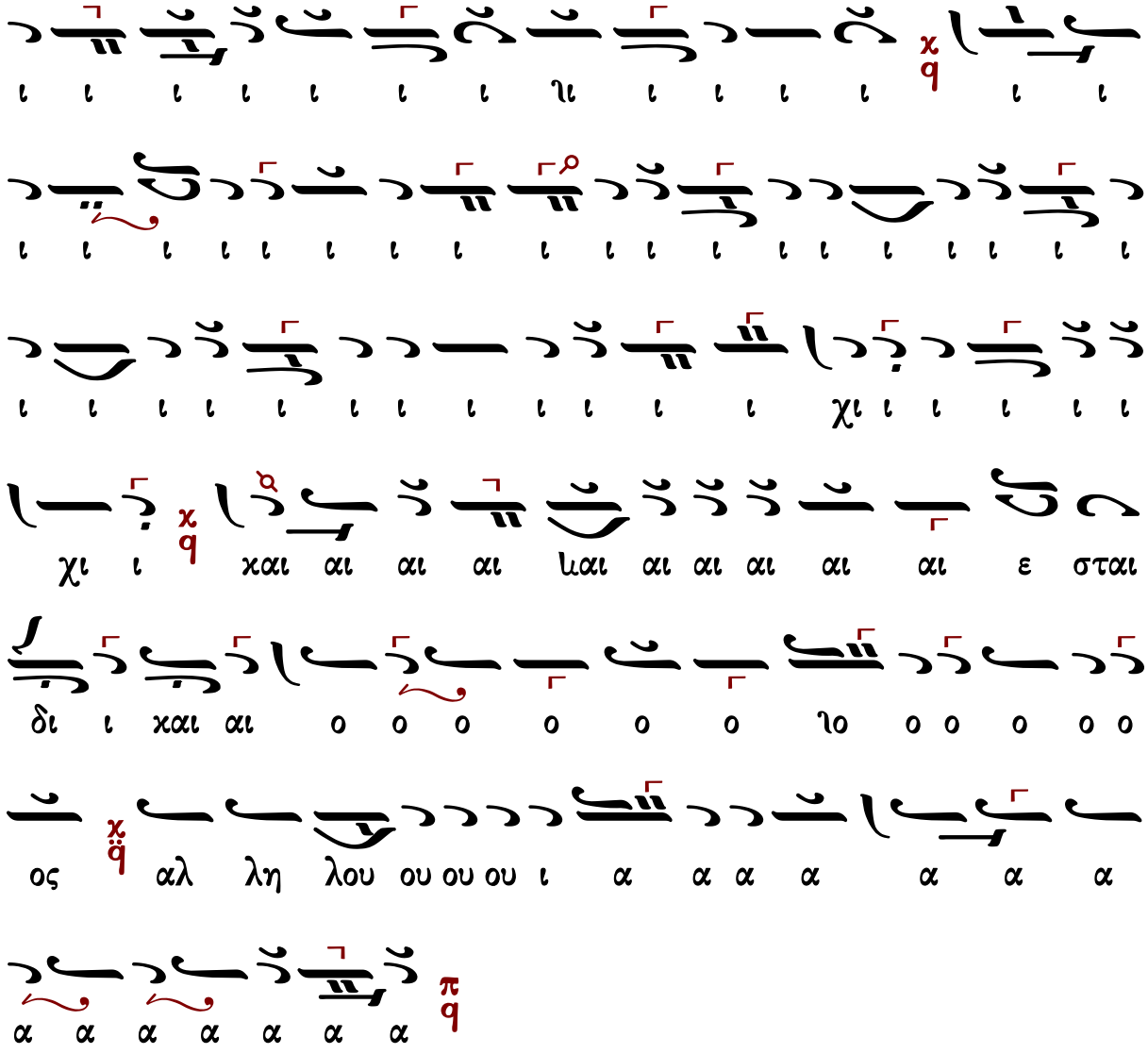

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος 4/q Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 331*

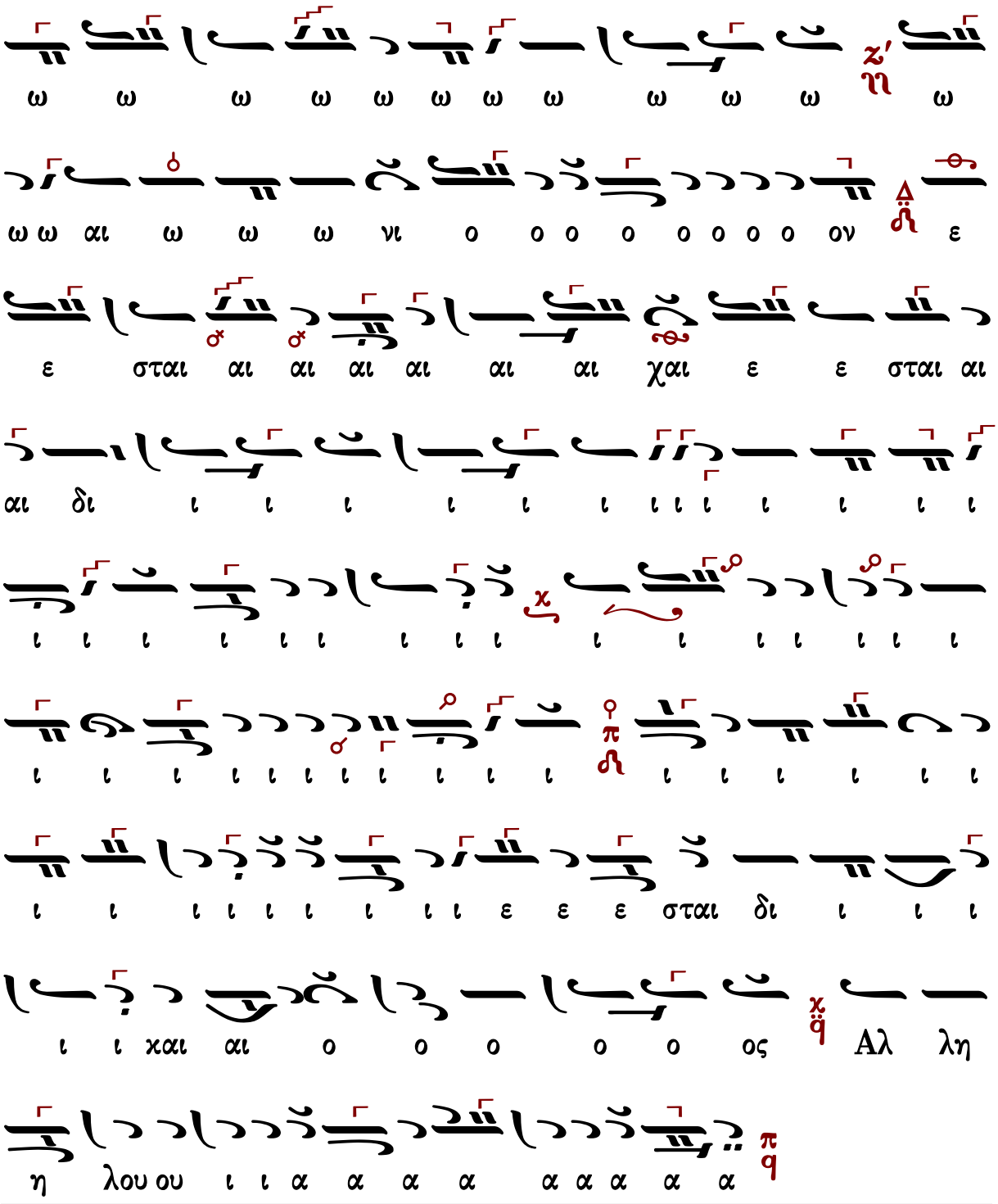

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε σται αι αι αι αι αι ε ε ε

ΠΑ ΔΙ

σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΚΕ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΔΙ ΚΕ

και αι αι αι ε ε ε σται δι ι ι ι και αι αι

ΠΑ

αι αι ο ο ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ου ι

α α α α α α α α

ἑτέρα θέσις

*

ΠΑ

αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

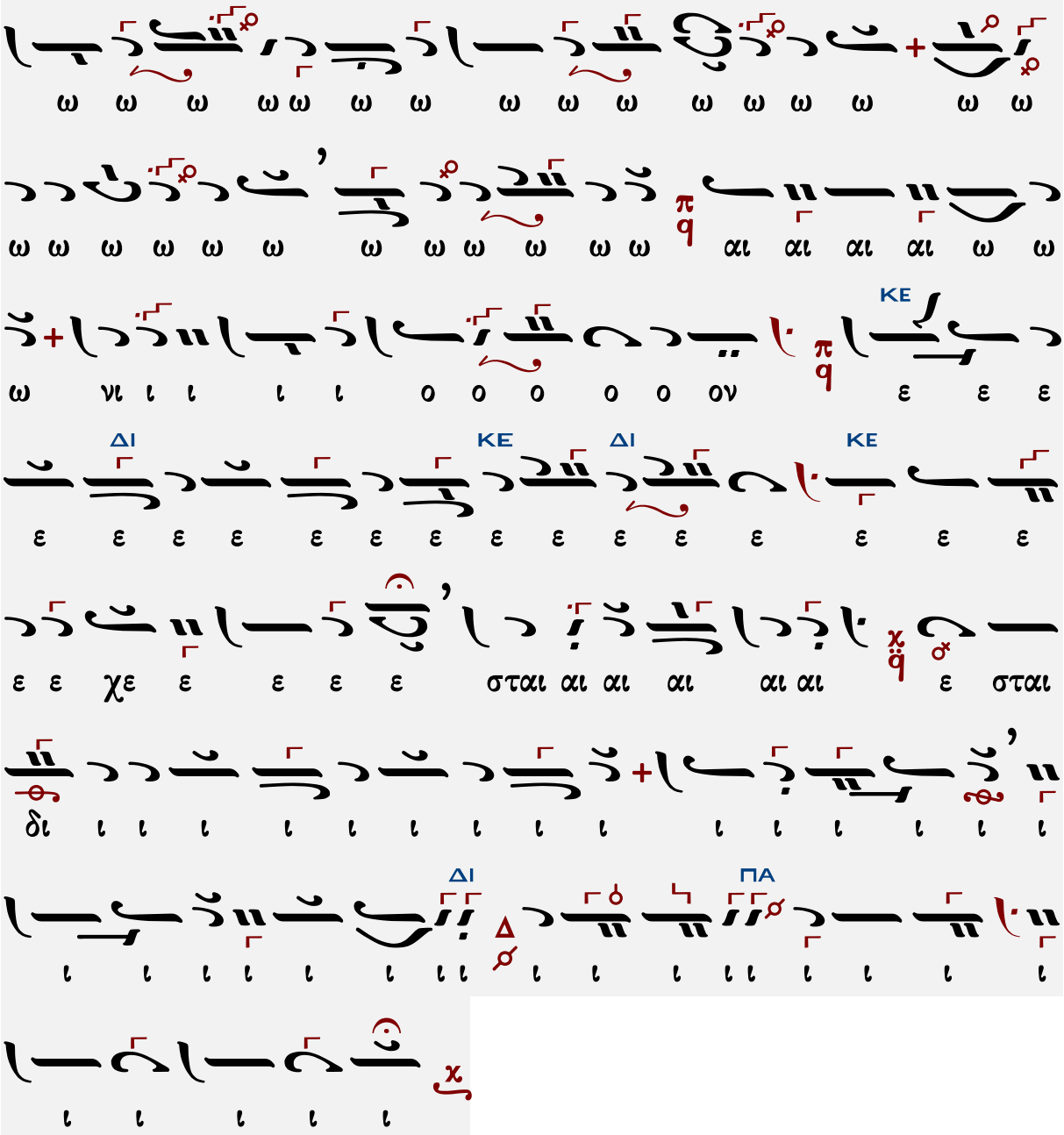

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΝΗ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ

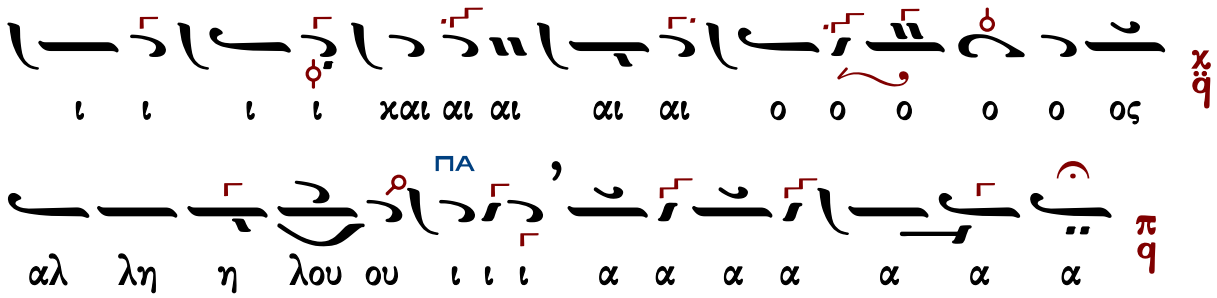

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.230*

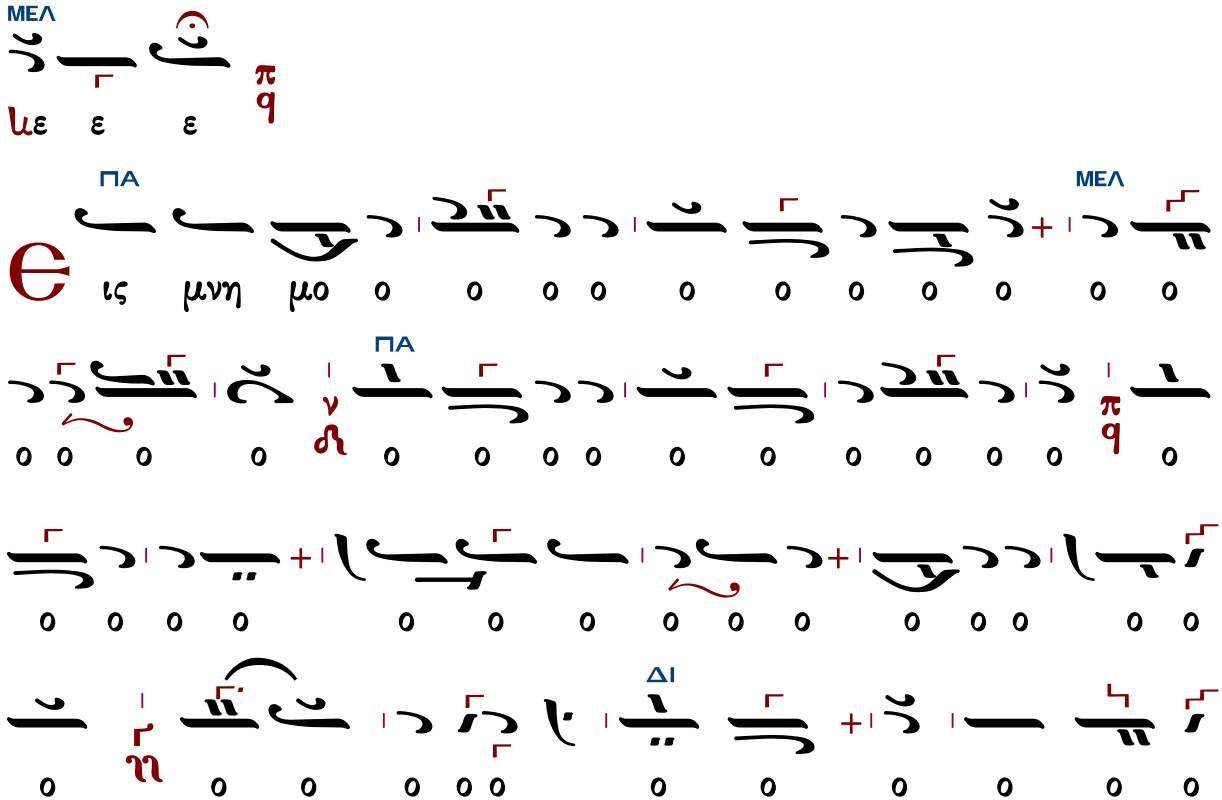

ΖΩ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

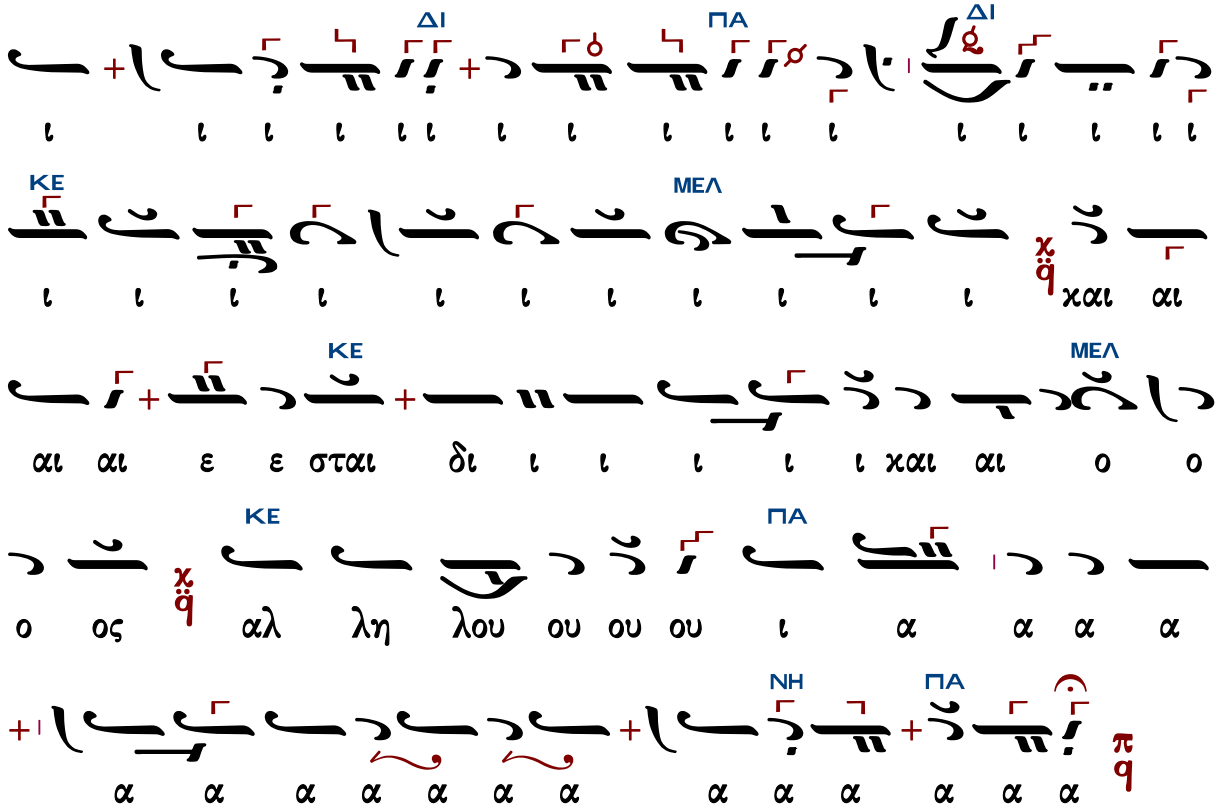

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος Δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.409*

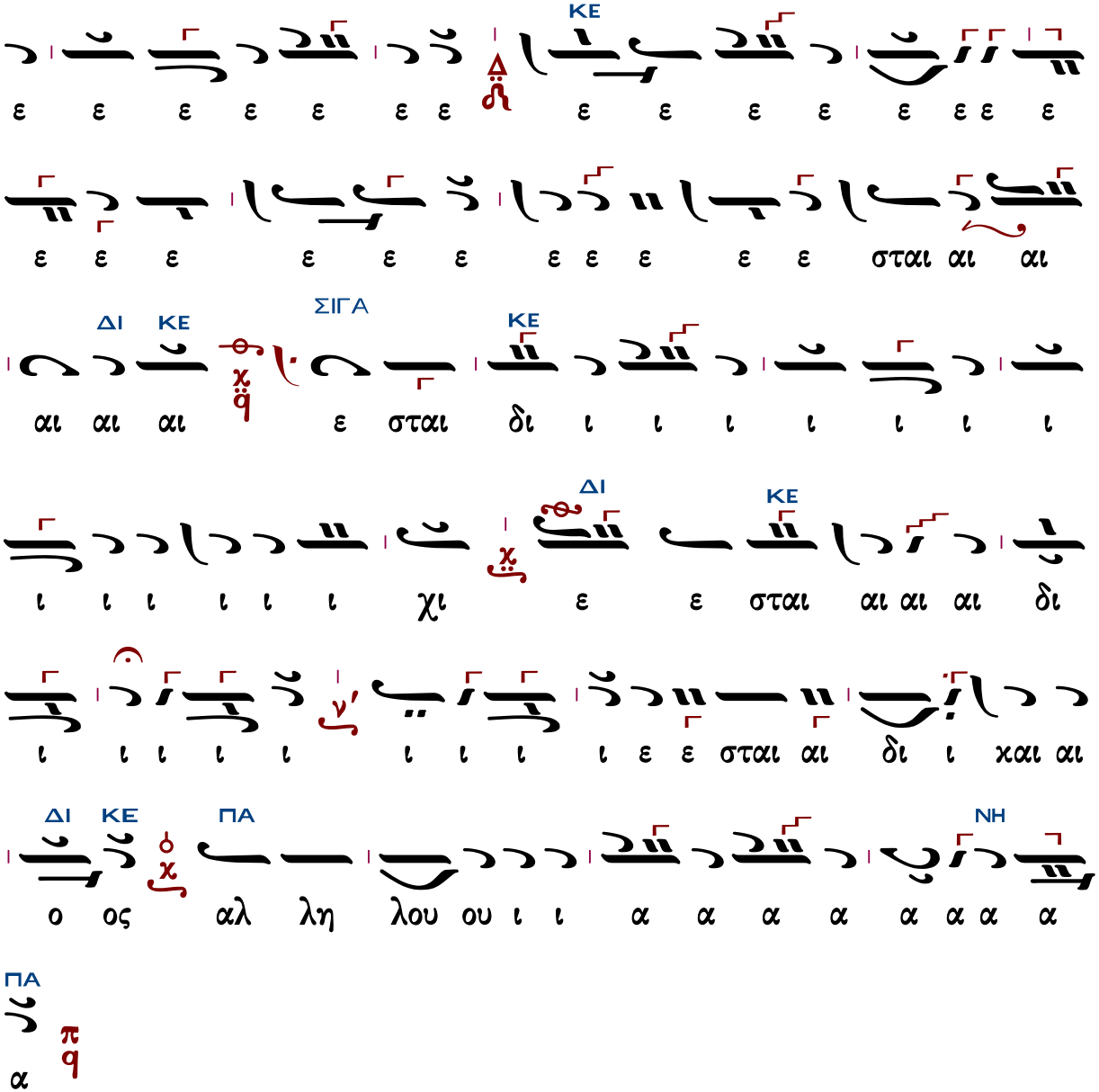

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Γουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος ⸗ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Β.Θ.Λειτουργία
1992 σ.455*

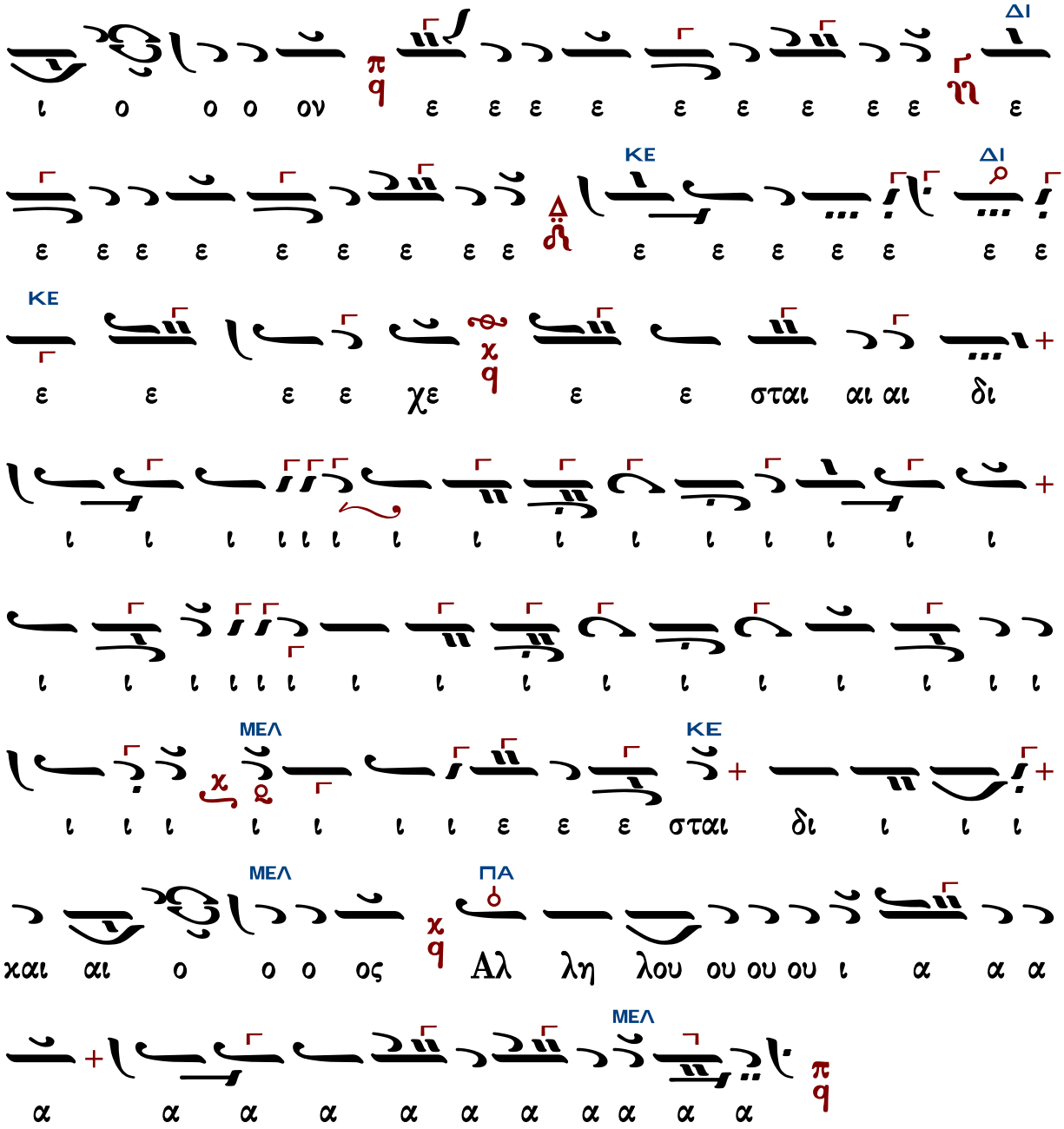

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος ζ̇ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.525*

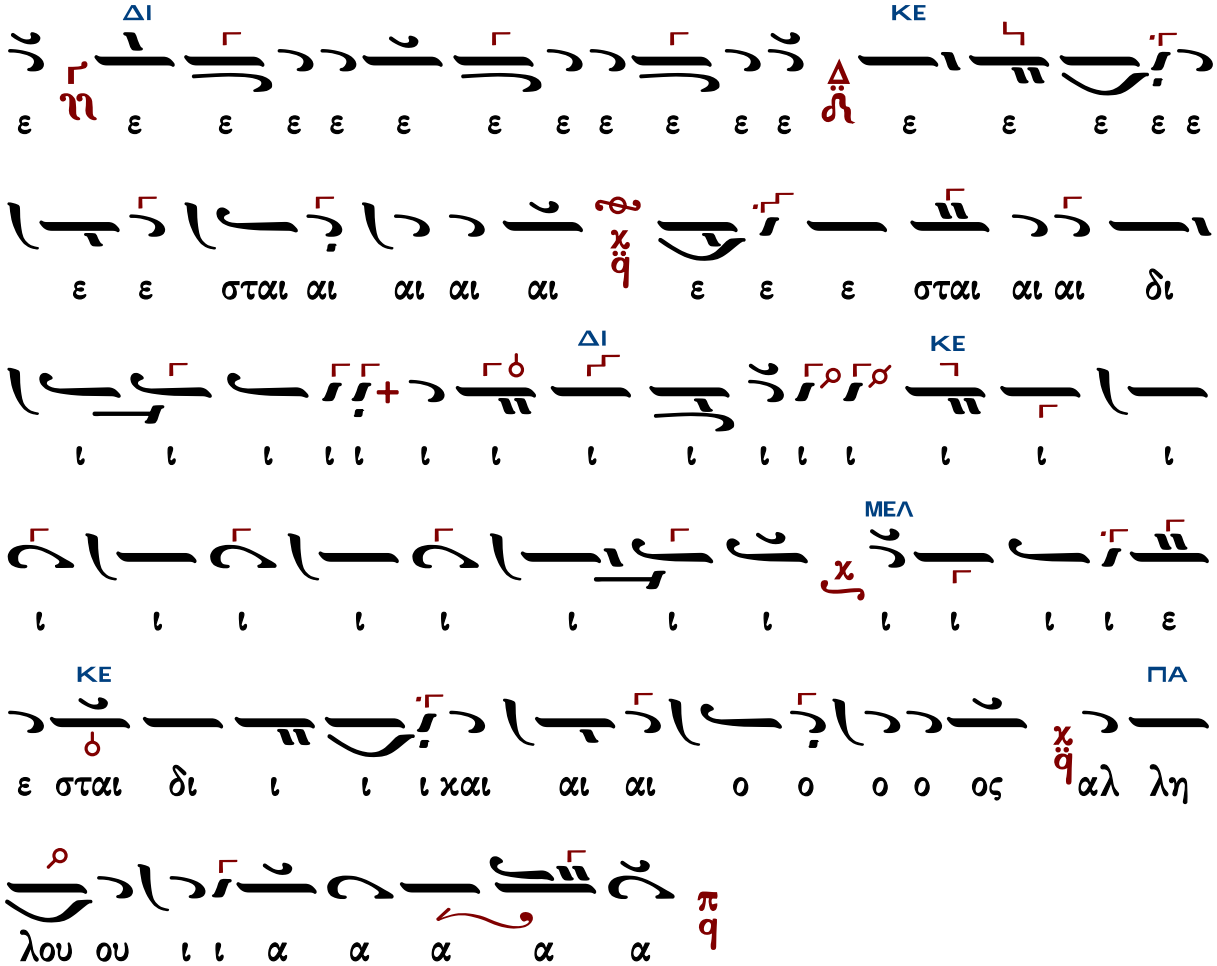

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος δ κε

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.272*

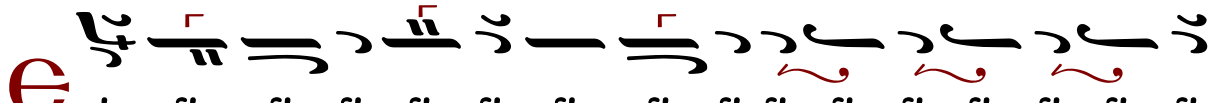

ου ου ου ου λου λη Αλ ος ο ο ο ιο ιο ιαι χαι ι

δι ιο ιο ιαι χαι ι ι ι ι ι ι ι ι ιδ ιο ιο ιο

ιο ιο ιο

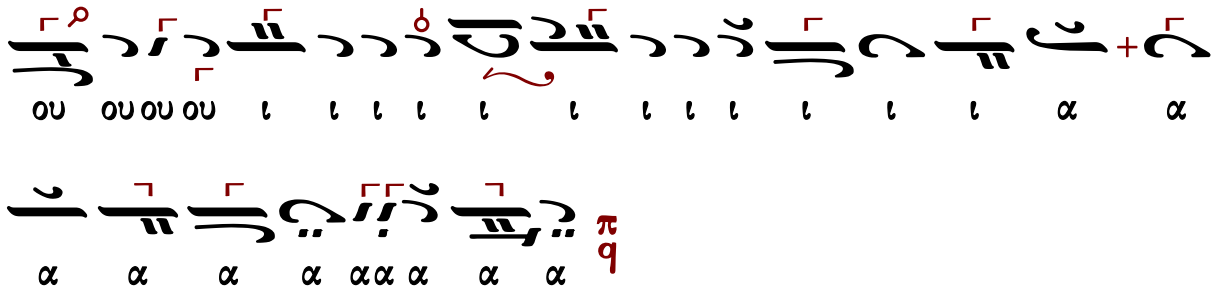

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι (†2014)

ἐκλογὴ στίχων εἰς ἱεράρχας

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.282/280*

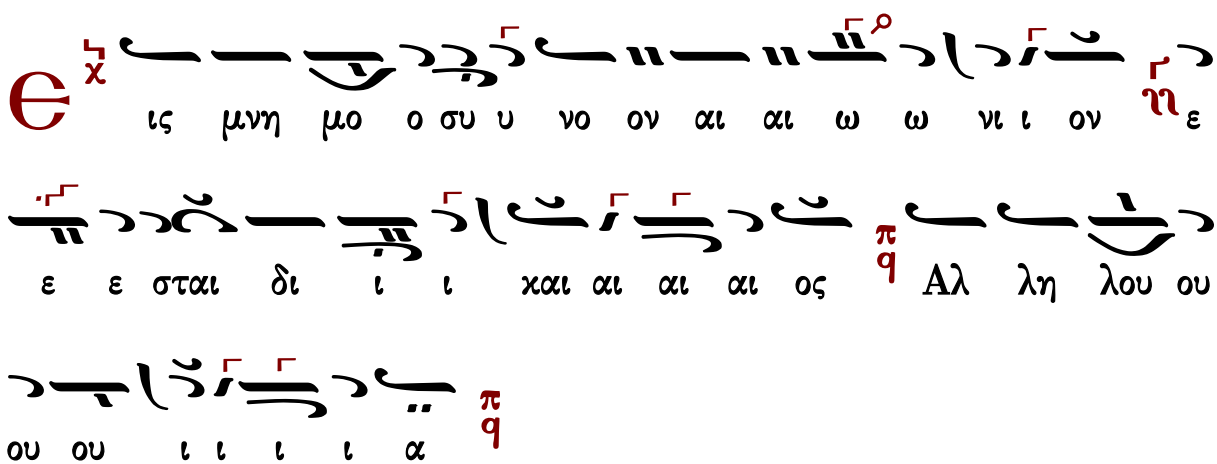

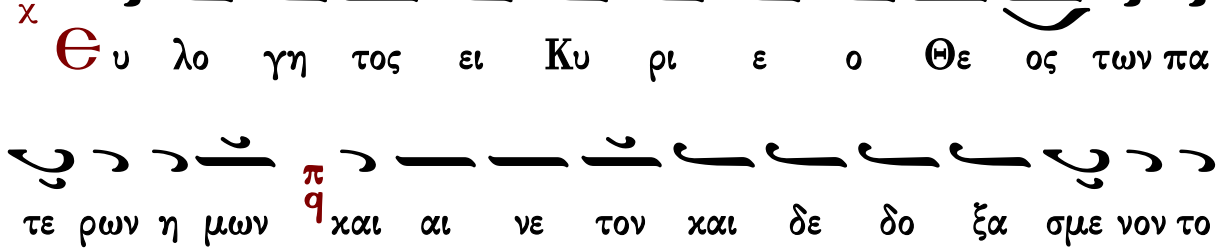

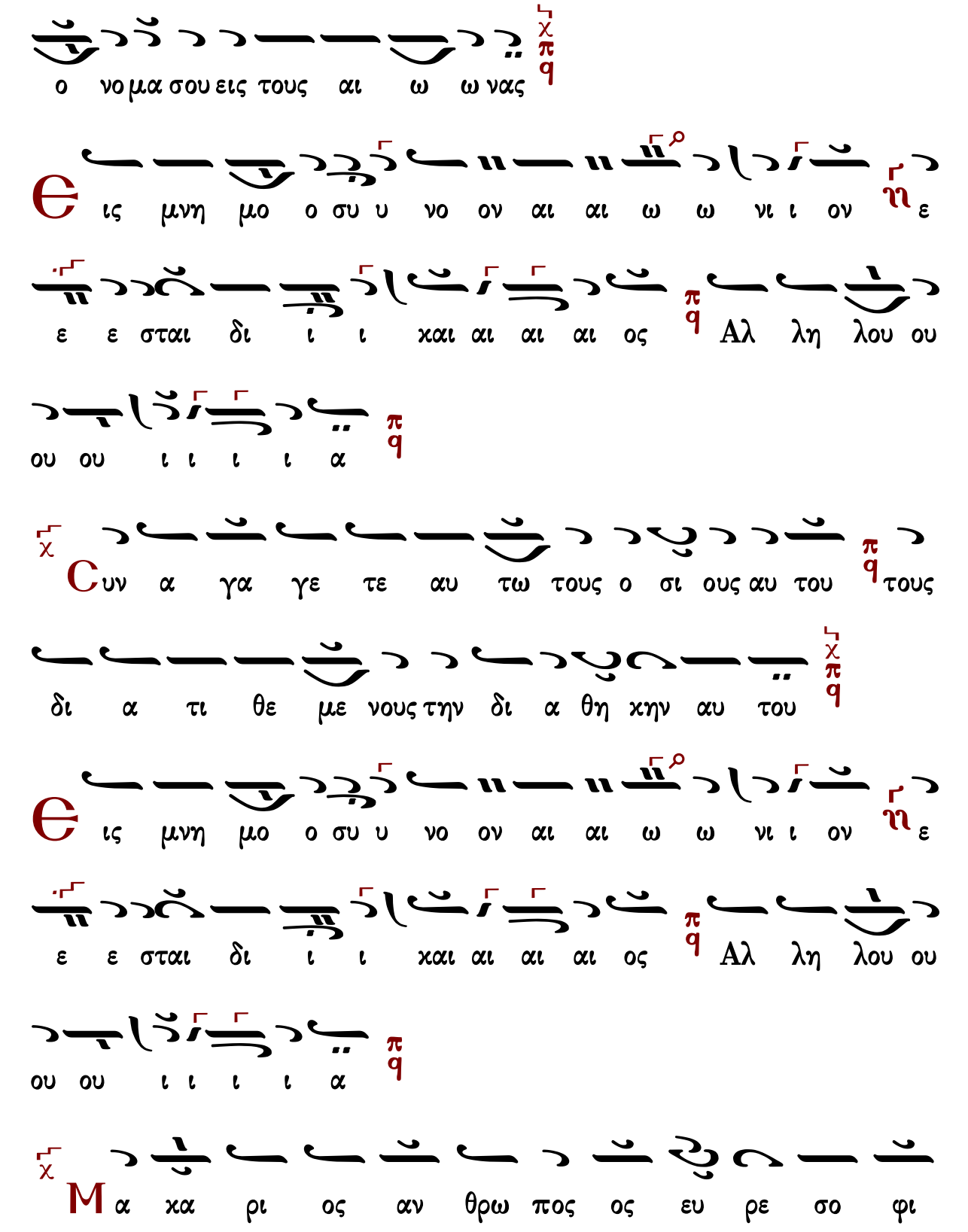
ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι χαι αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Συν α γα γε τε αυ τω τους ο σι ους αυ του τους
δι α τι θε με νους την δι α θη κην αυ του
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι χαι αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Μα κα ρι ος αν θρω πος ος ευ ρε σο φι

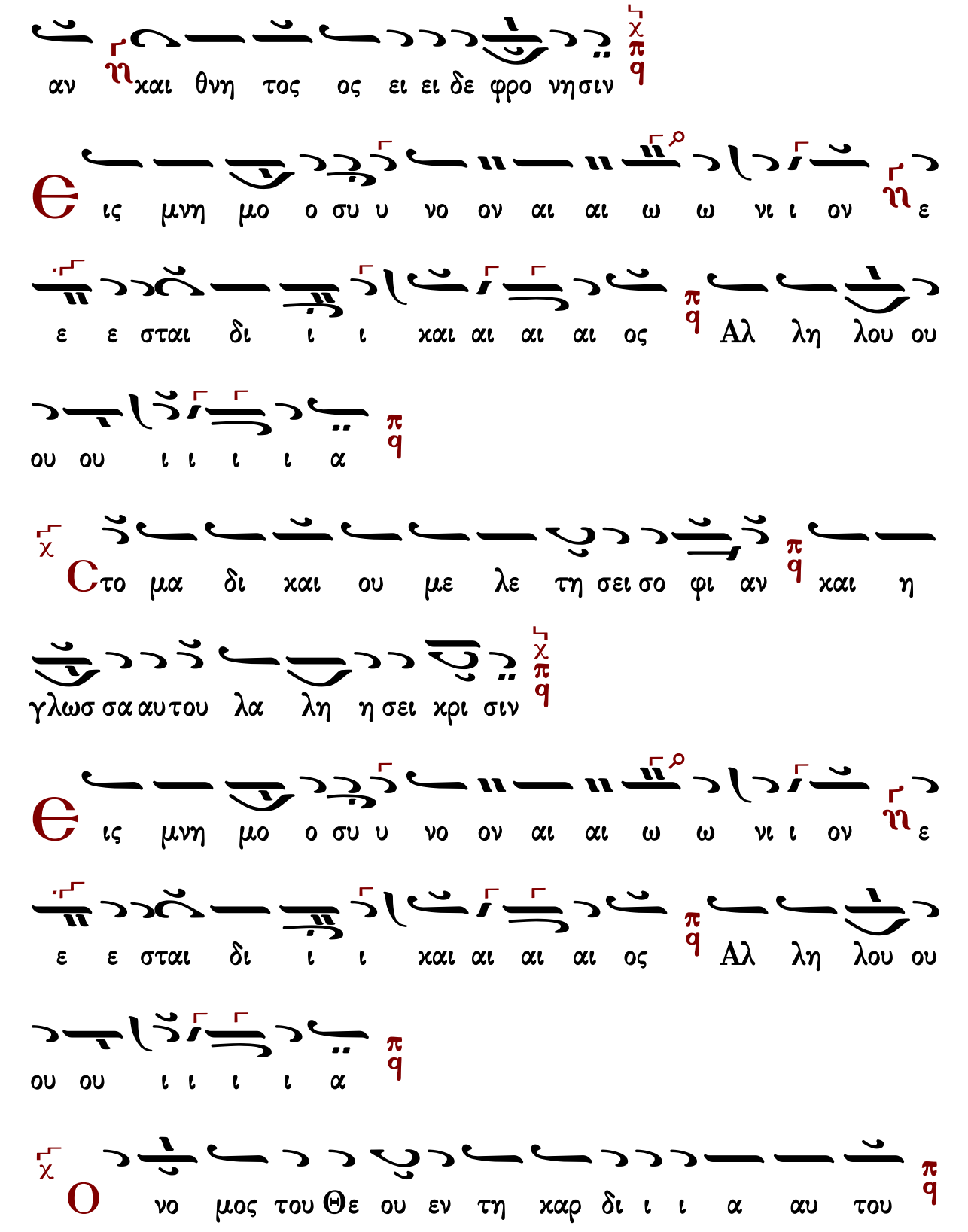
αν και θνη τος ος ει ει δε φρο νησιν
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Στο μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και η
γλωσ σα αυ του λα λη η σει χρι σιν
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Ο νο μος του Θε ου εν τη χαρ δι ι ι α αυ του

και ουχ υ πο σκε λι σθη σε ται τα δι α βη μα τα α αυ
του

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α

Γ λωσ σα σο φων κα λα ε πι στα ται και εν καρ δι
α αυτων α να παυ σε ται σο φι α

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α

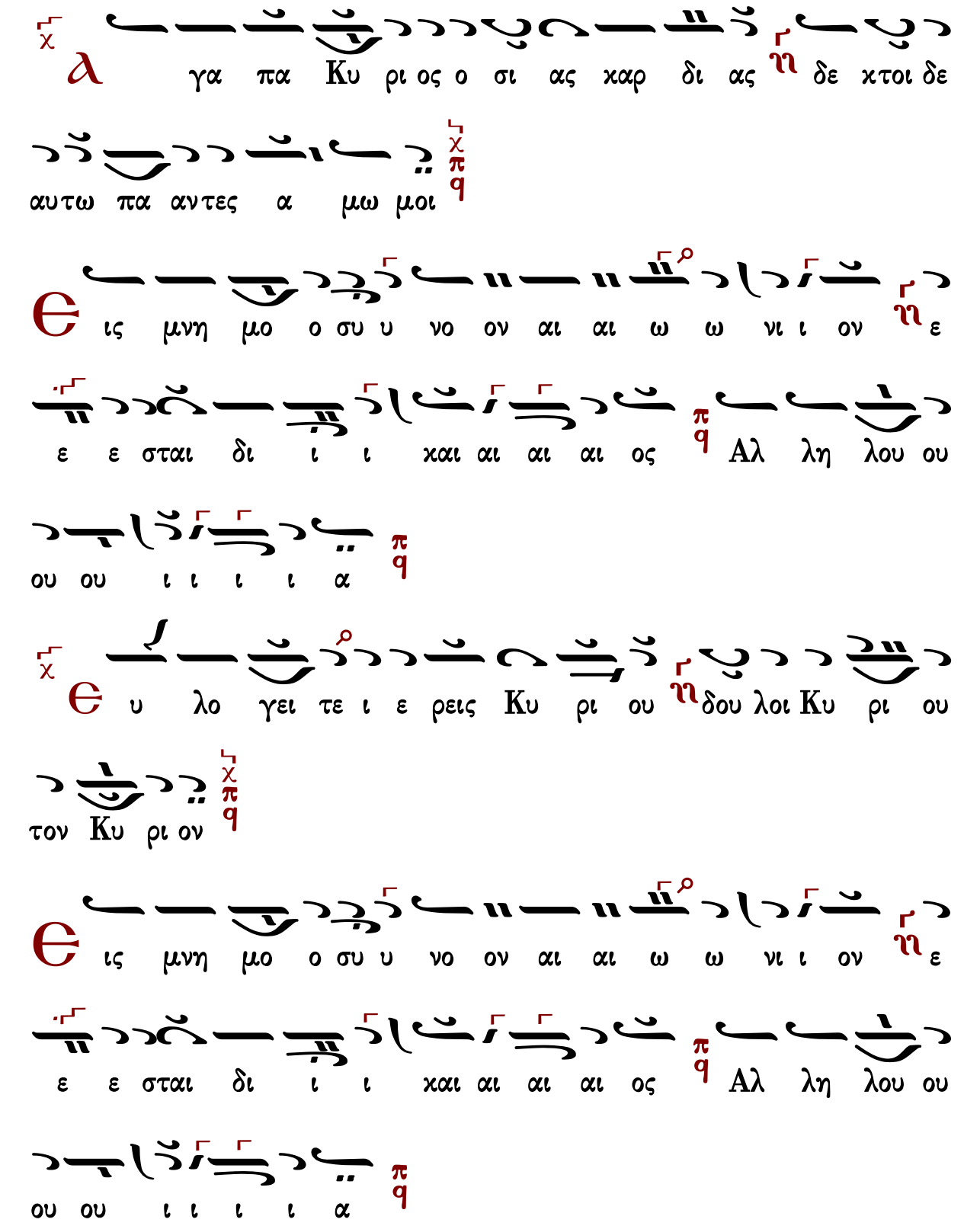
γα πα Κυ ρι ος ο σι ας χαρ δι ας δε χτοι δε
αυτω πα αντες α μω μοι
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
υ λο γει τε ι ε ρεις Κυ ρι ου δου λοι Κυ ρι ου
τον Κυ ρι ον
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α

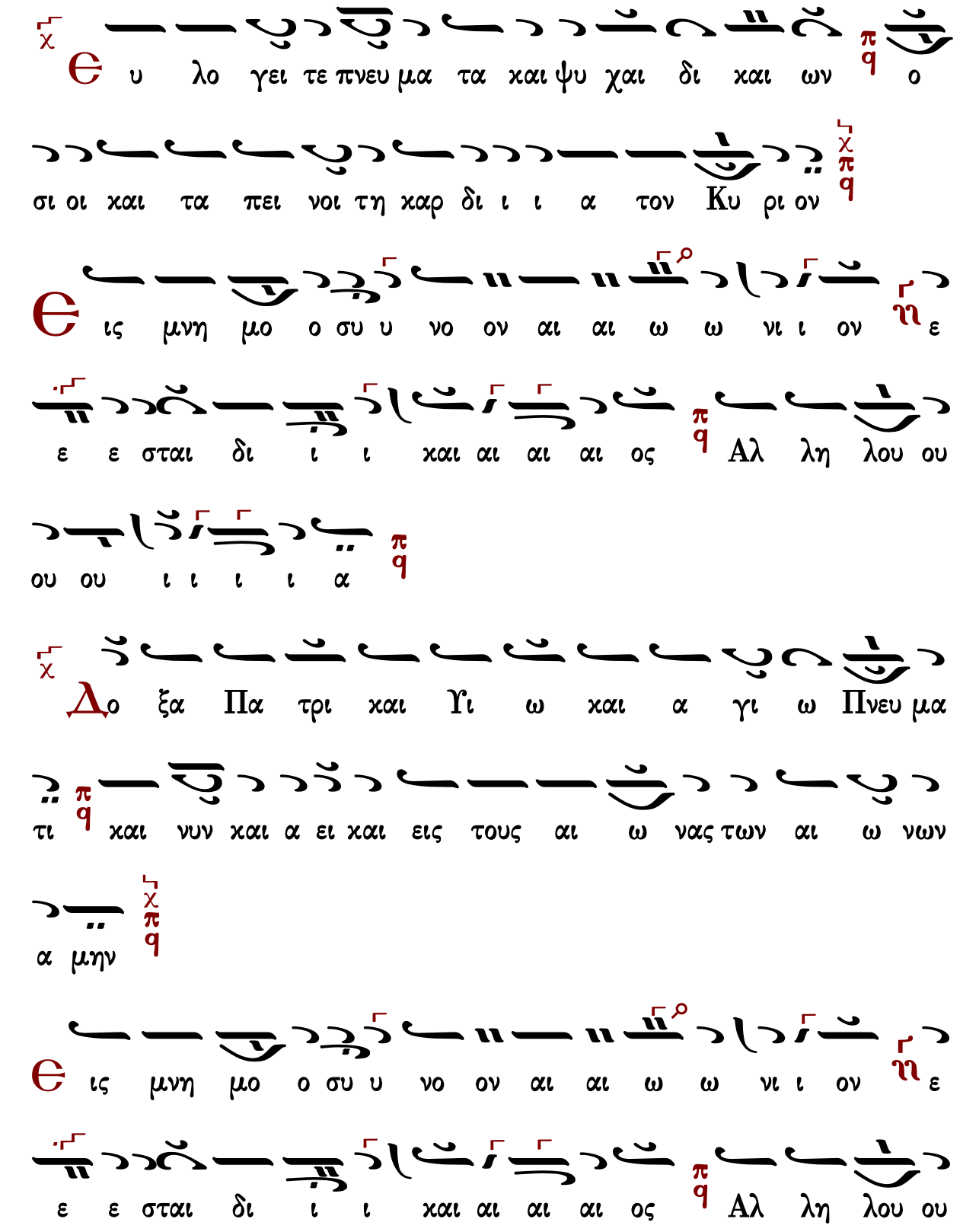
Θ υ λο γει τε πνευ μα τα και ψυ χαι δι και ων ο
σι οι και τα πει νοι τη καρ δι ι ι α τον Κυ ρι ον
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ (†2014)

Ἦχος πλ. δ' Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.41/488*

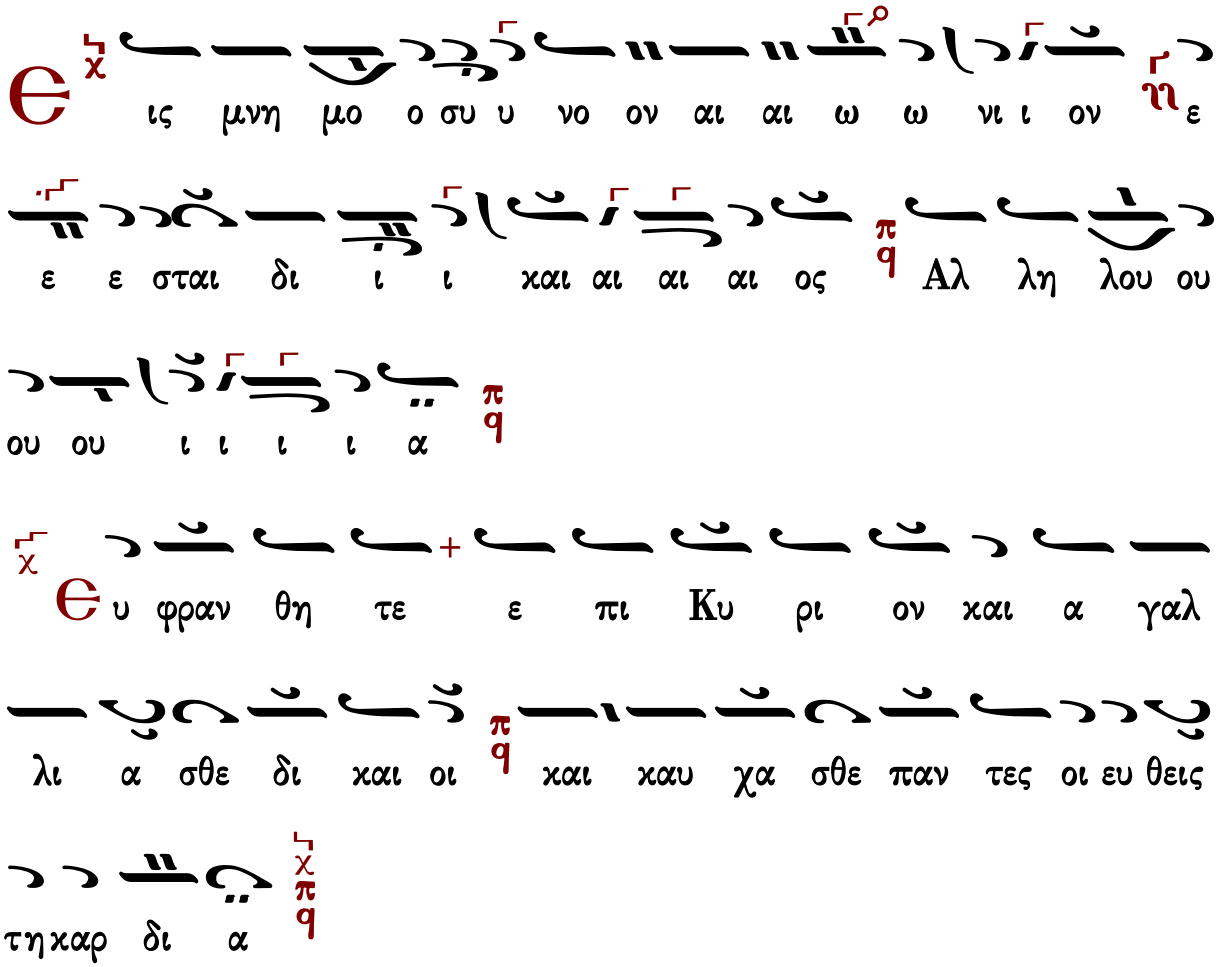

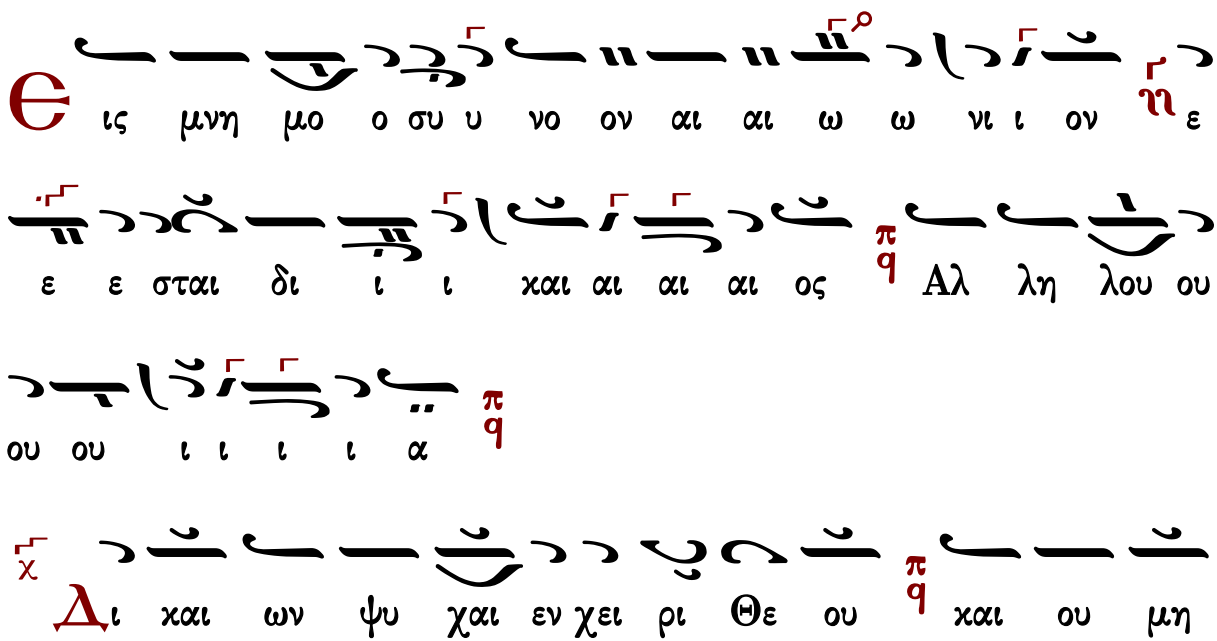
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ϩ ε
ε ε σται δι ι ι χαι αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α π q
χ Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ
μα στω σεν ο Κυ ρι ος π q παν τα τα θε λη μα τα αυ του
ου ου εν αυ τοις χ π q
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ϩ ε
ε ε σται δι ι ι χαι αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α π q
χ Δι χαι ων ψυ χαι εν χει ρι Θε ου π q χαι ου μη

α ψη ται αυτω ων βα α σα νος

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ο Θε ος ε πει ρα σεν αυτους και ευ ρεν αυτους α

ξι ι ους ε αυ του

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ω ς χρυ σον εν χω νευ τη ρι ω ε δο κι μα σεν αυ

τους και ως ο λο καρ πω μα θυ σι ας προσ ε δε ε ξα

το αυ τους

Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ο φθαλ μοι Κυ ρι ου ε πι δι και ους και ω τα αυ

του εις δε ε η σιν αυ των

Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

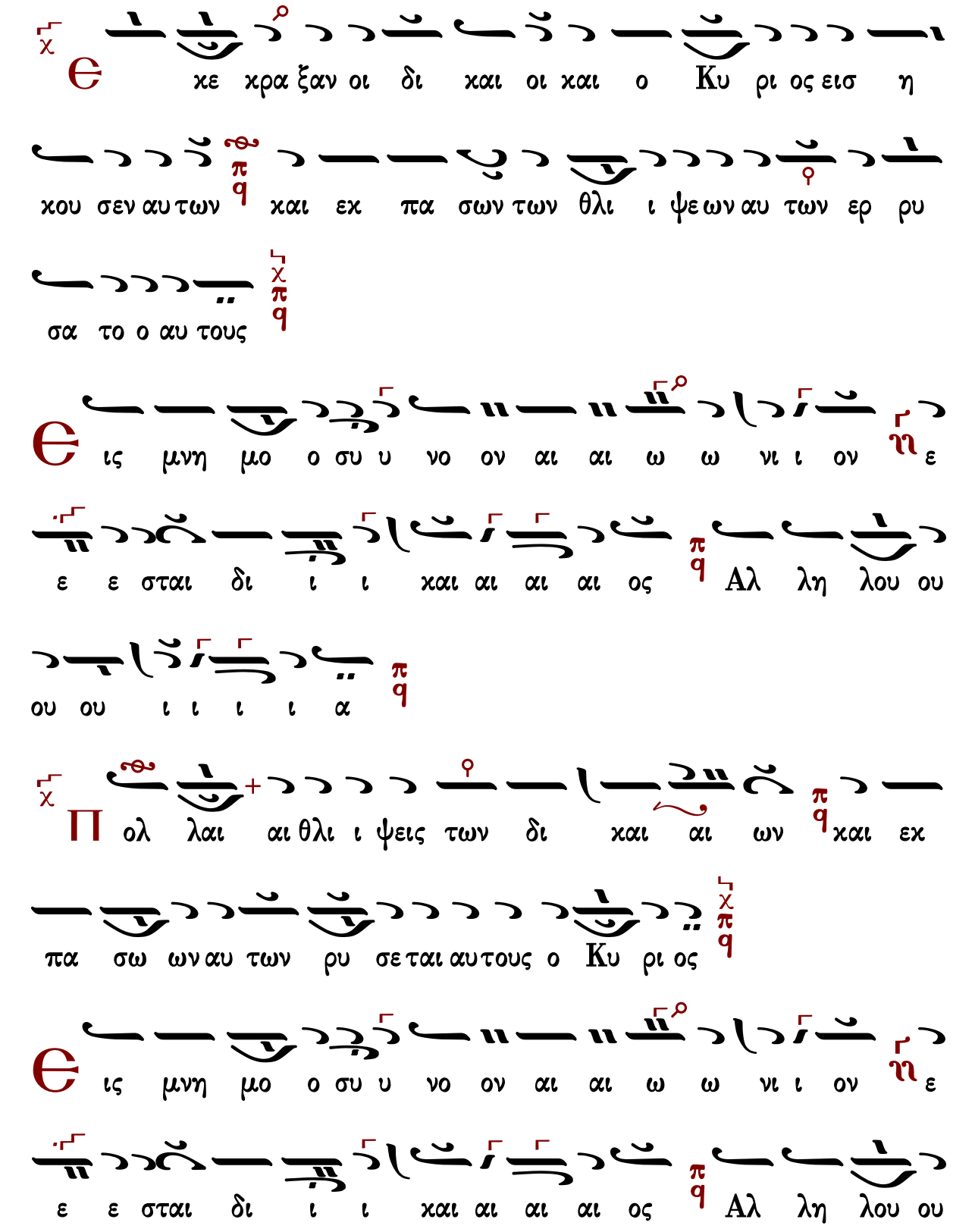
κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος εισ η
κου σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων αυ των ερ ρυ
σα το ο αυ τους
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Π ολ λαι αι θλι ι ψεις των δι και αι ων και εκ
πα σω ων αυ των ρυ σε ται αυ τους ο Κυ ρι ος
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α
Ο τι χα ρις και ε λε ος εν τοις ο σι οις αυ
του και ε πι σκο πη εν τοις εκ λε κτοις αυτου
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω νων Α
μην
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

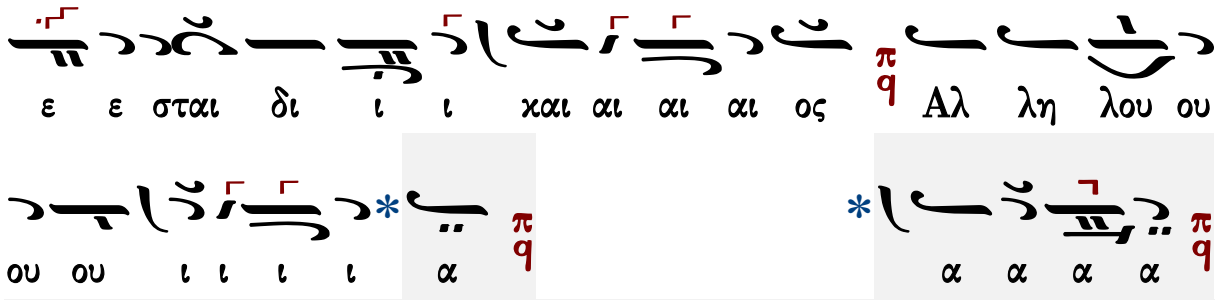

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

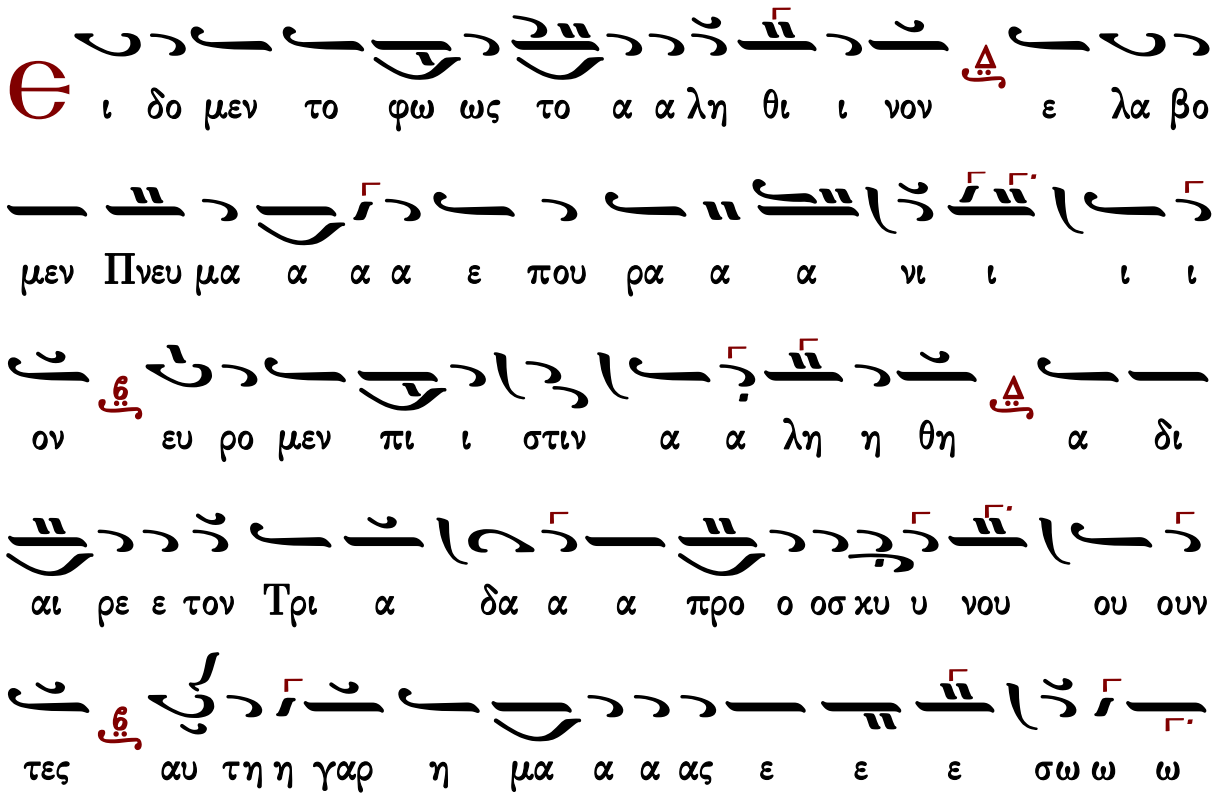

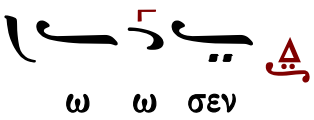

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

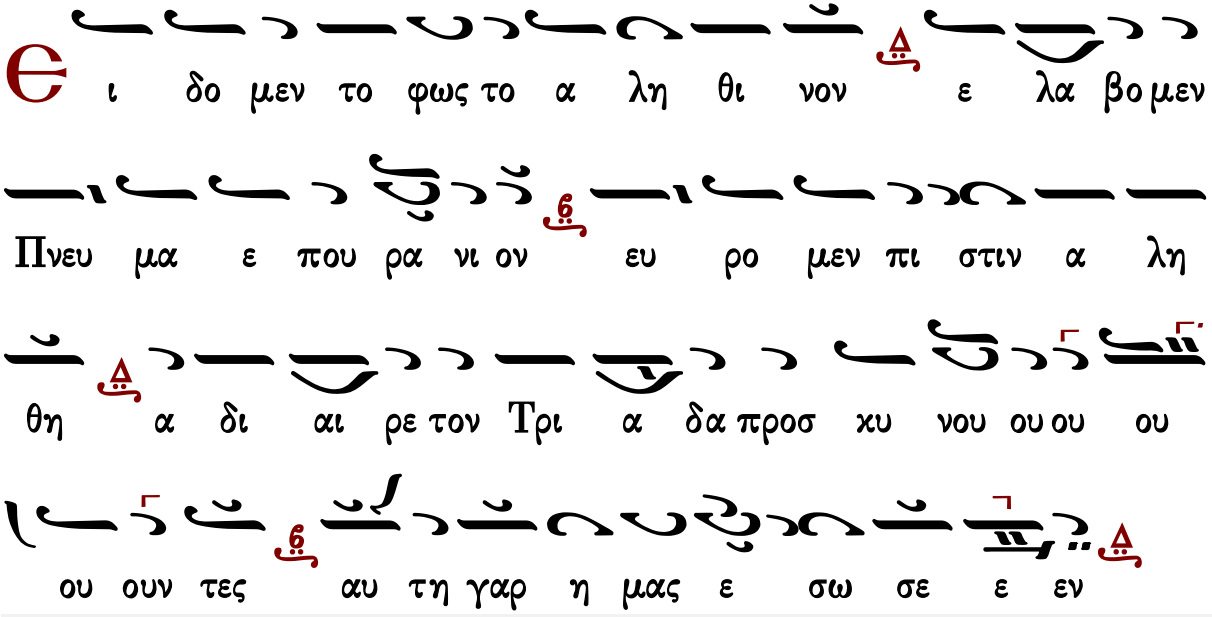

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

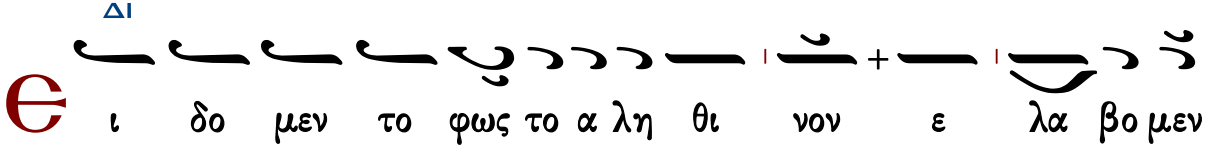

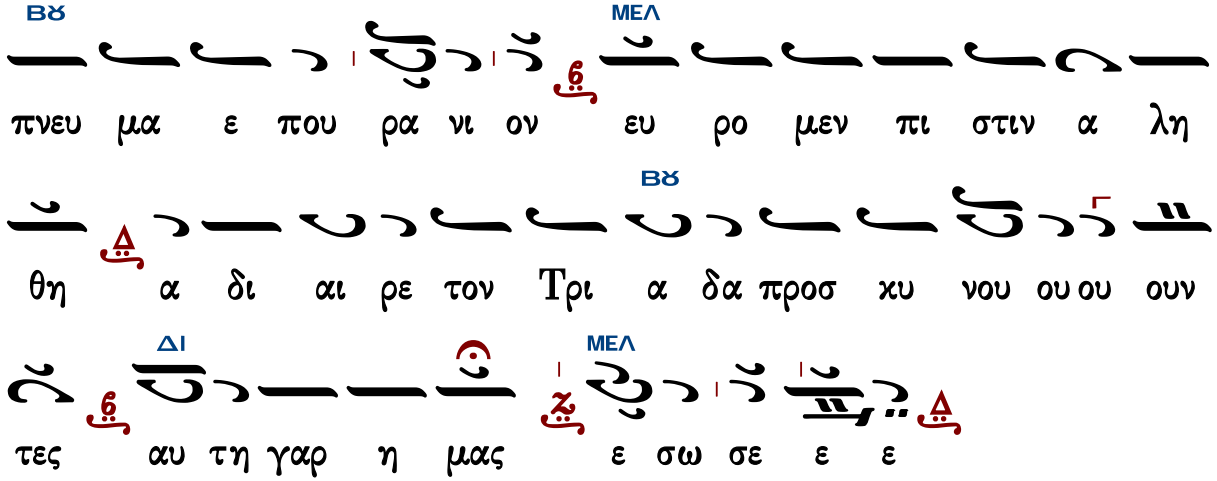

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

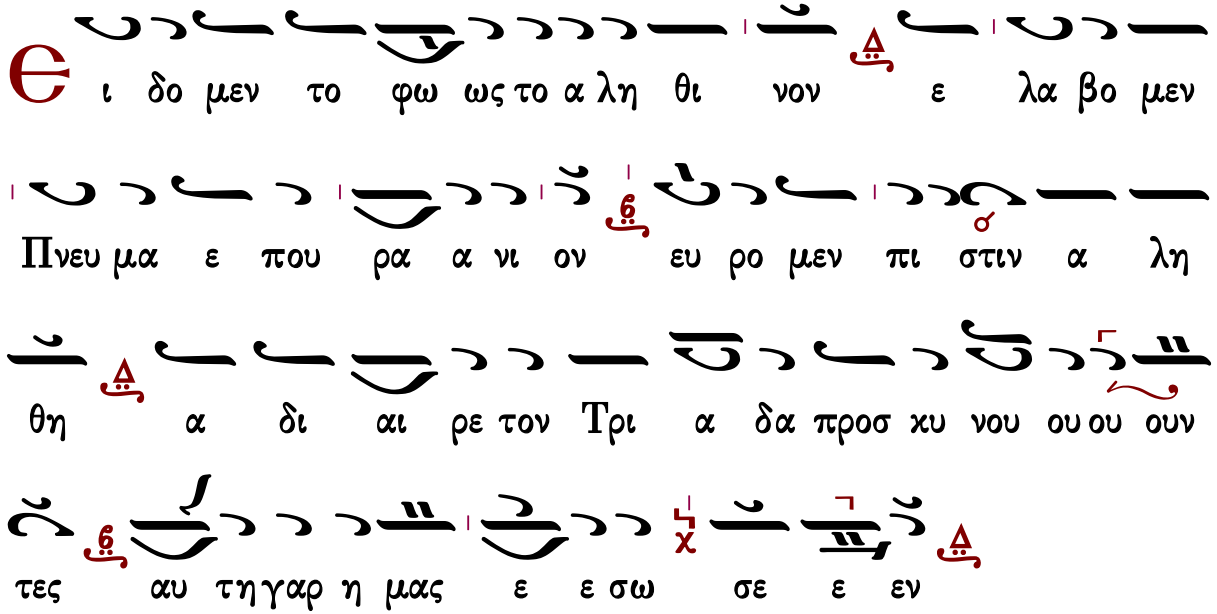

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

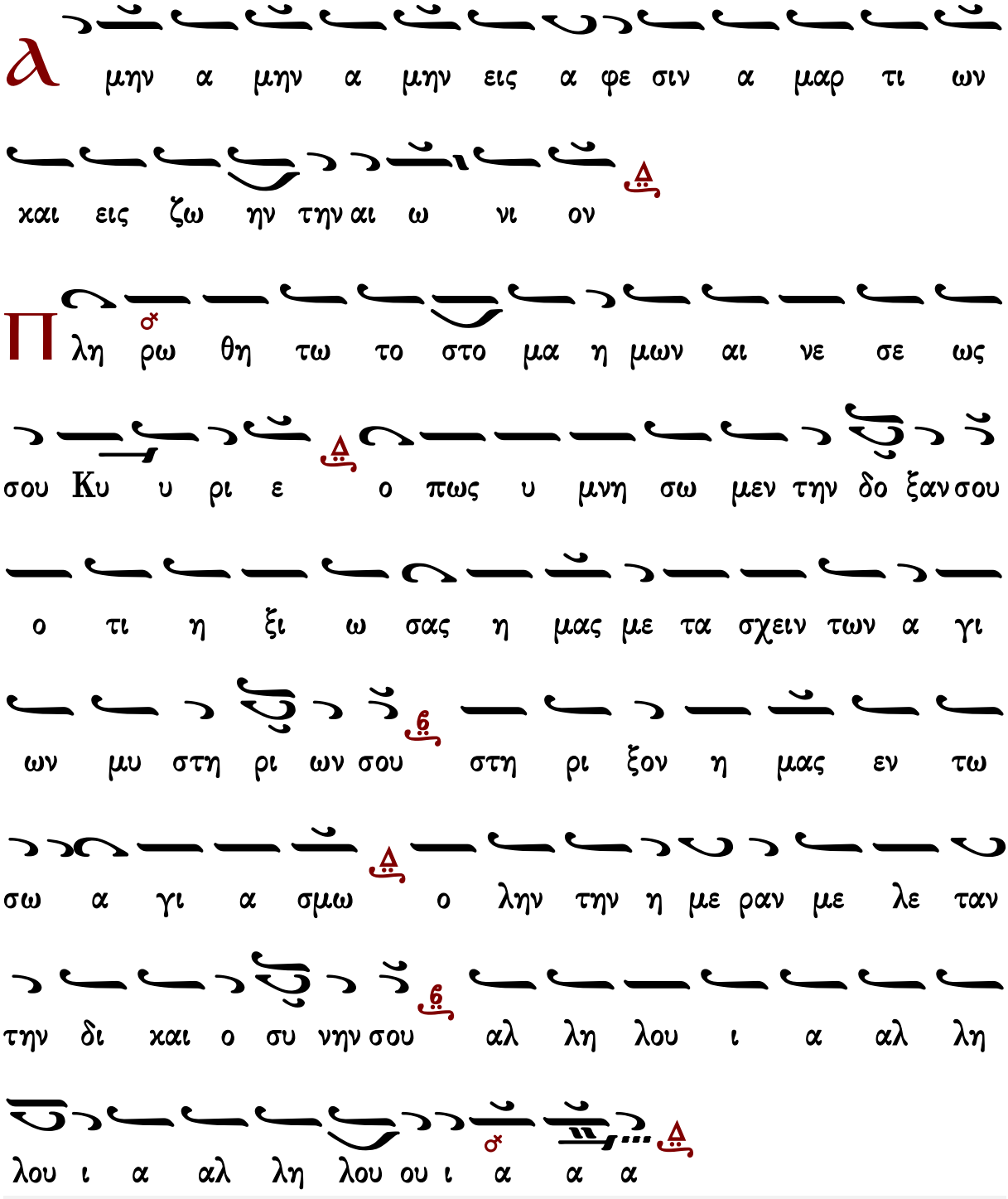
Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

α μην

ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε

ΜΕΛ
ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο

ΔΙ
ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των

ΒΫ ΜΕΛ
α γι ων μυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν

ΔΙ ΜΕΛ
τω σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

ΒΫ ΜΕΛ
την δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ

ΓΑ ΔΙ
λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

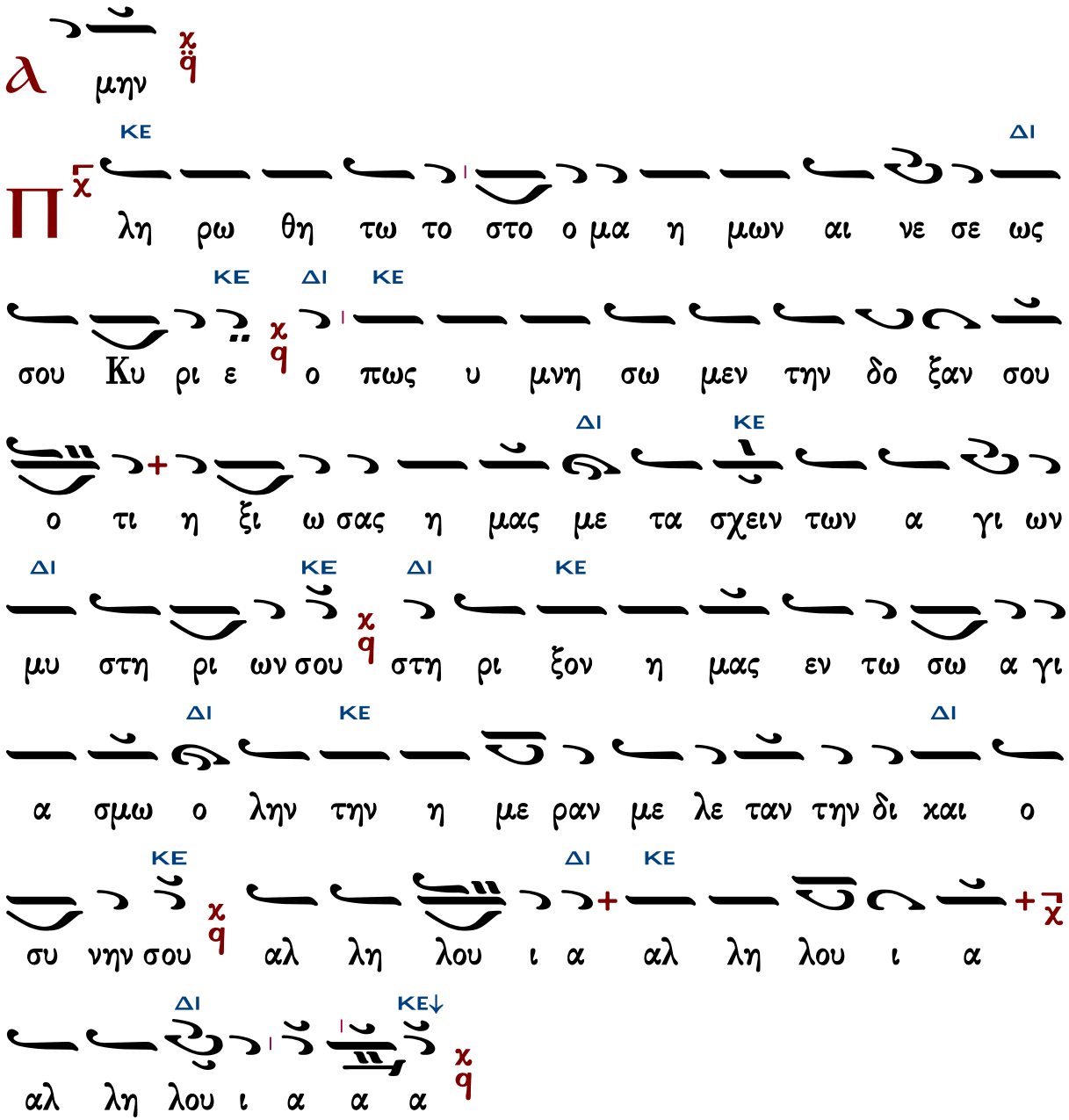

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
έπανέκδοσις 1991 σ.174*

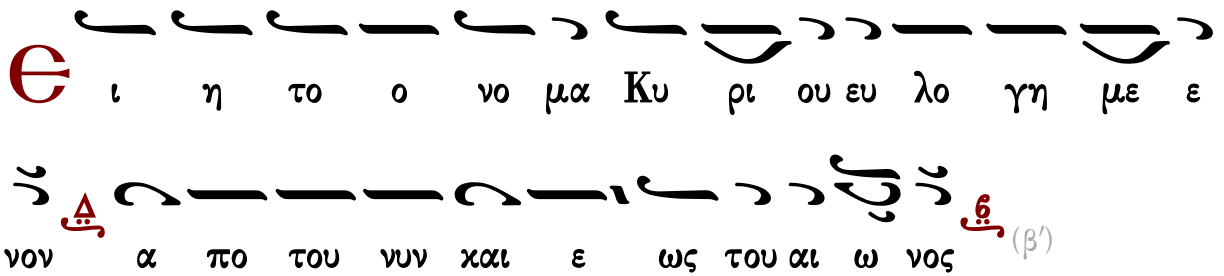

(β΄)

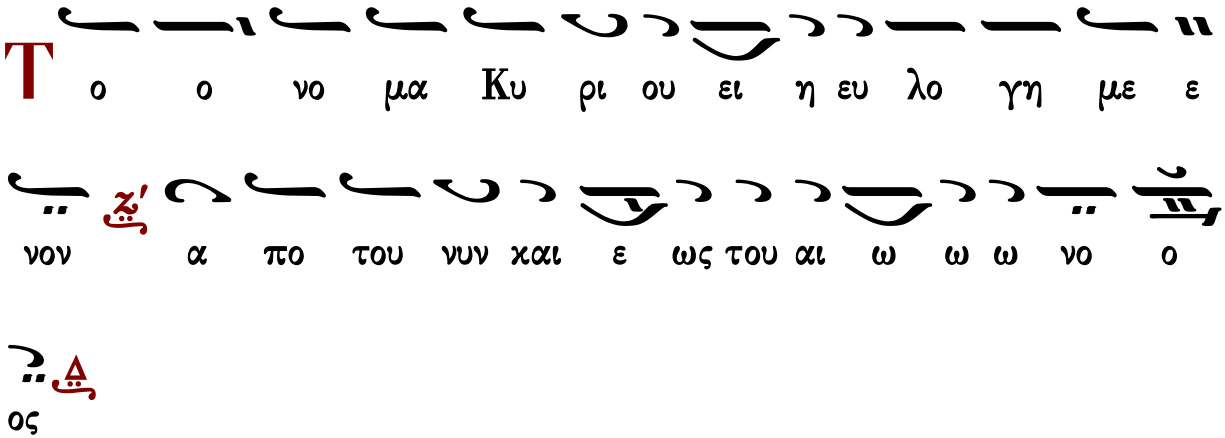

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

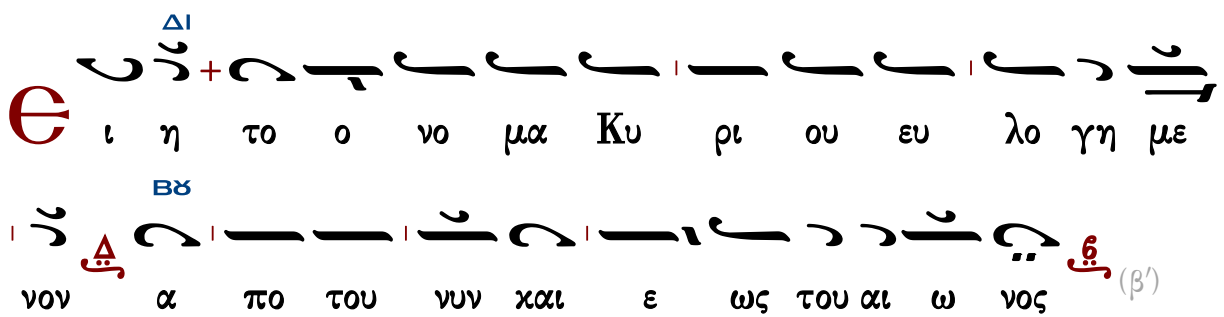

(β΄)

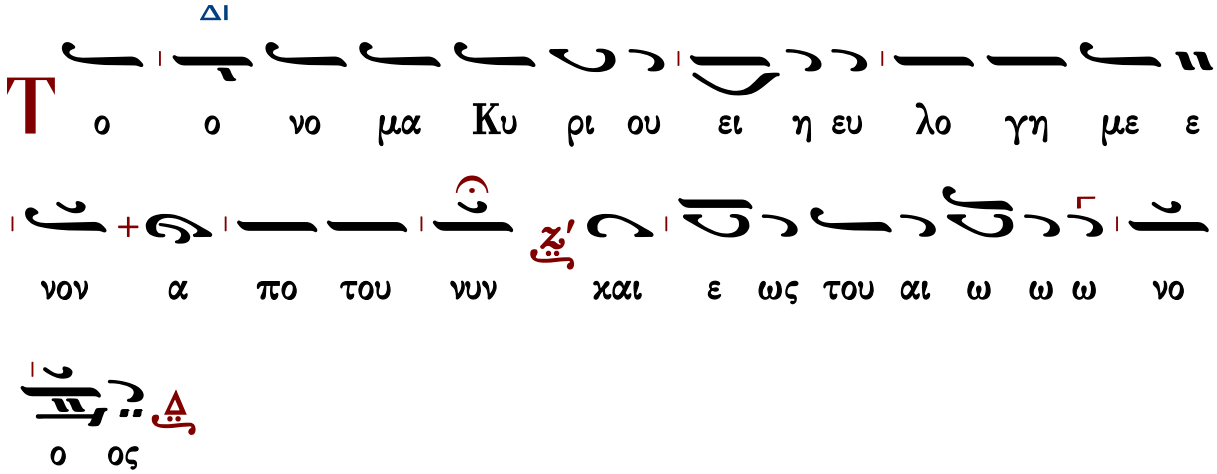

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

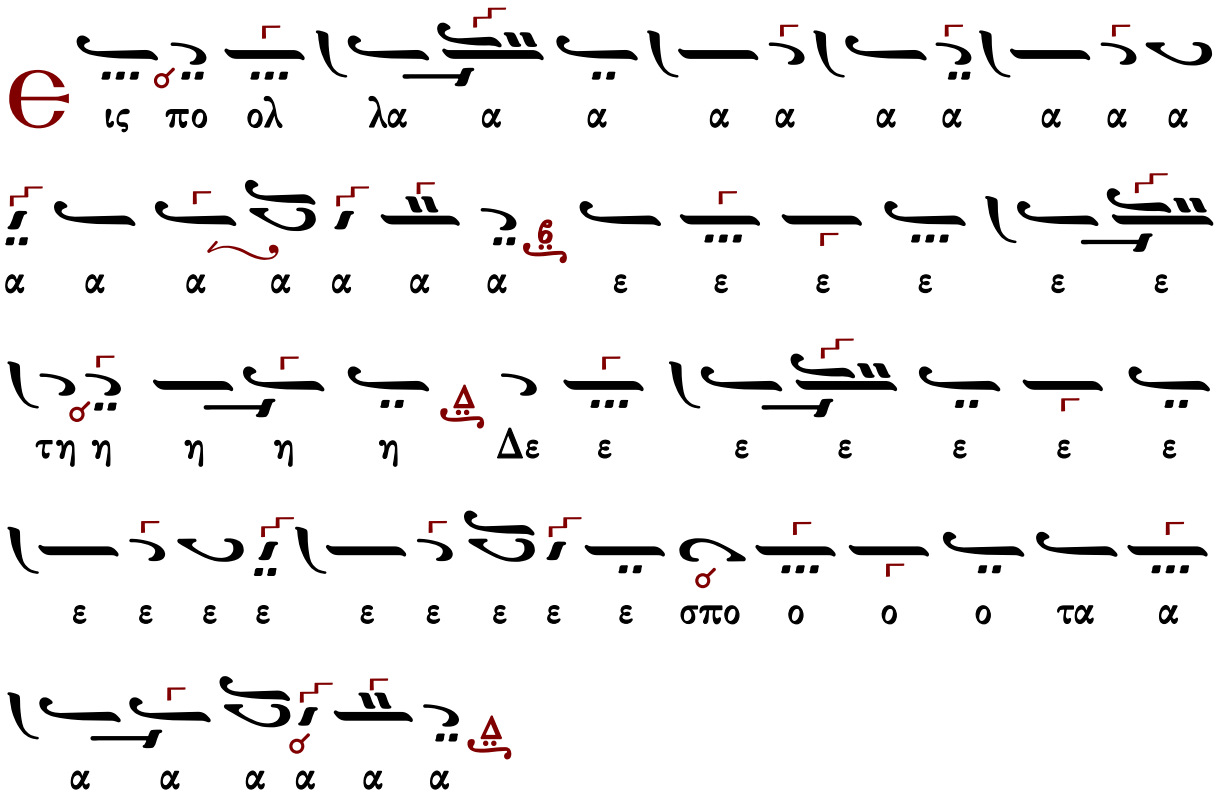

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

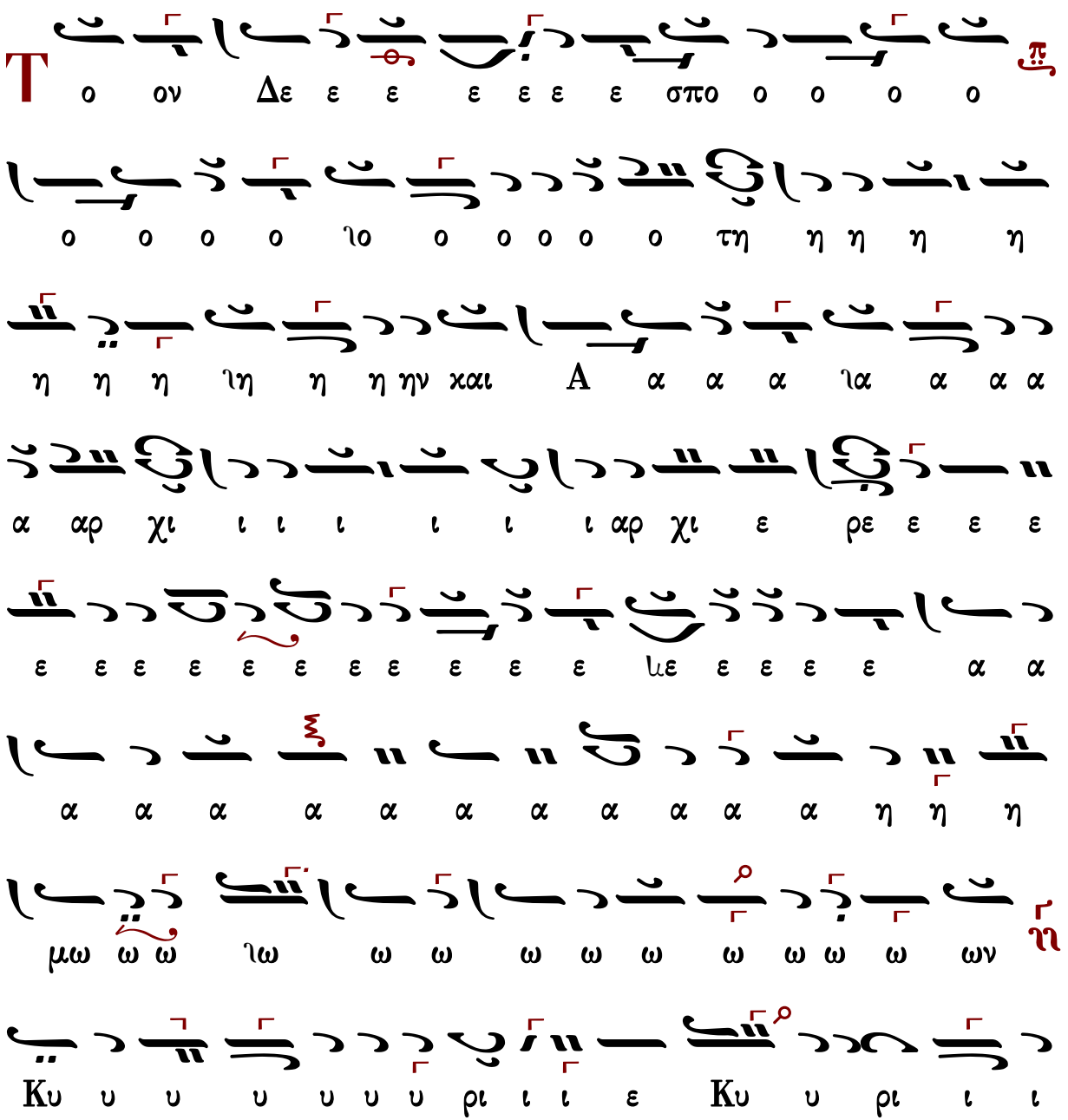

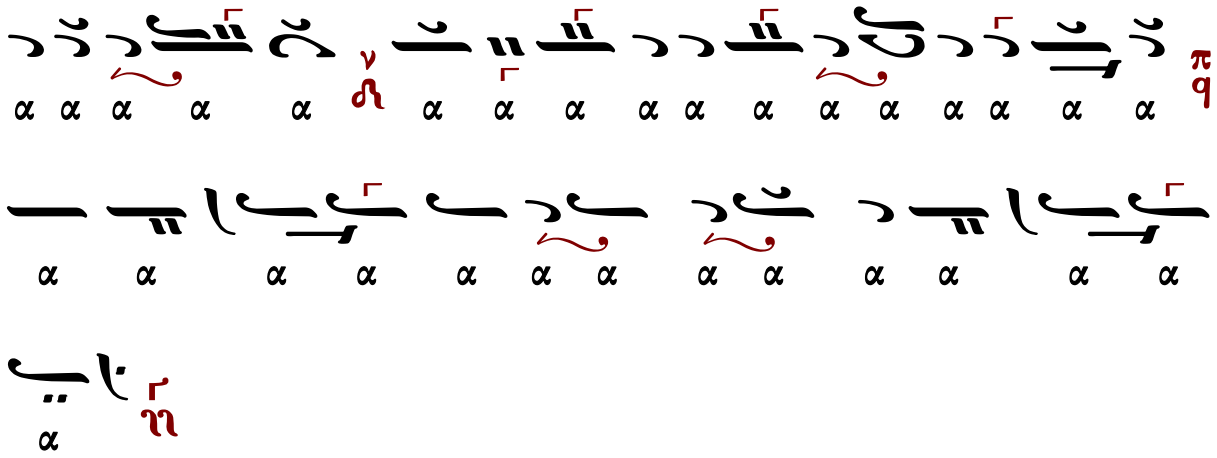

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

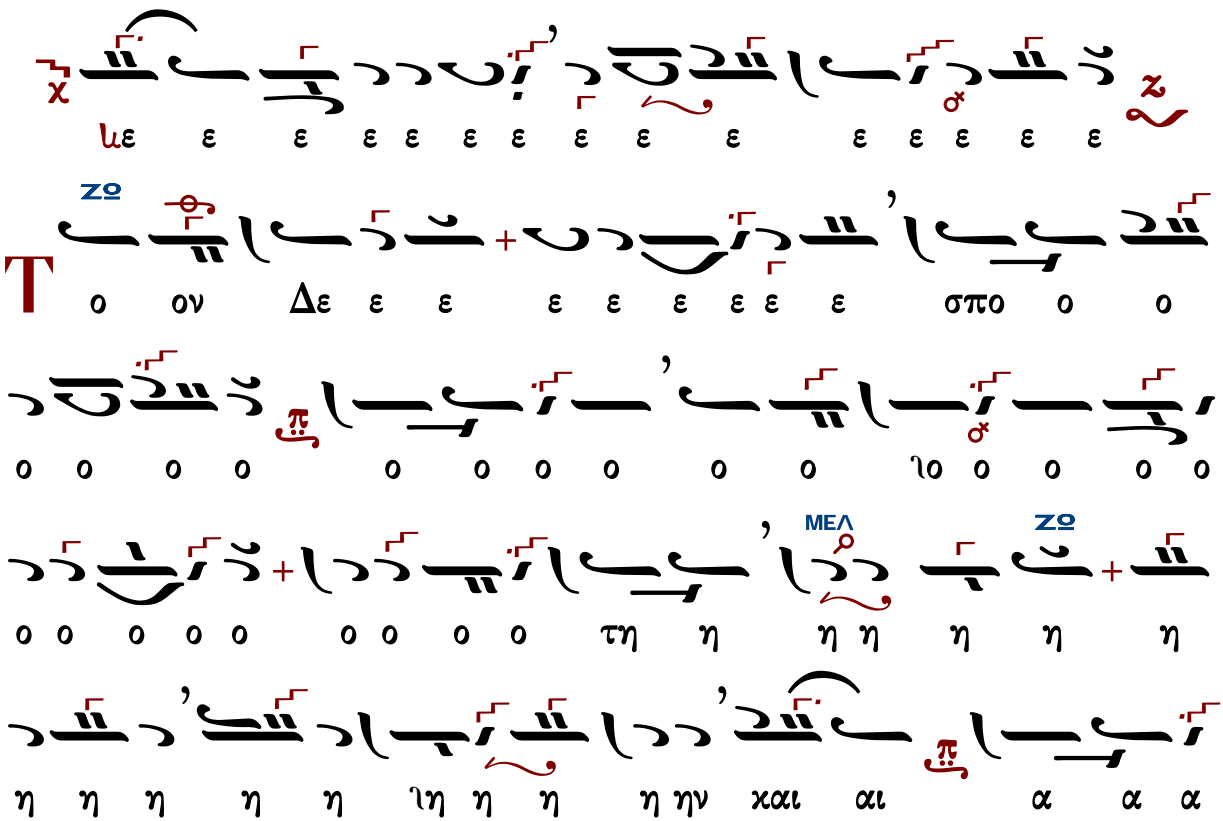

ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ

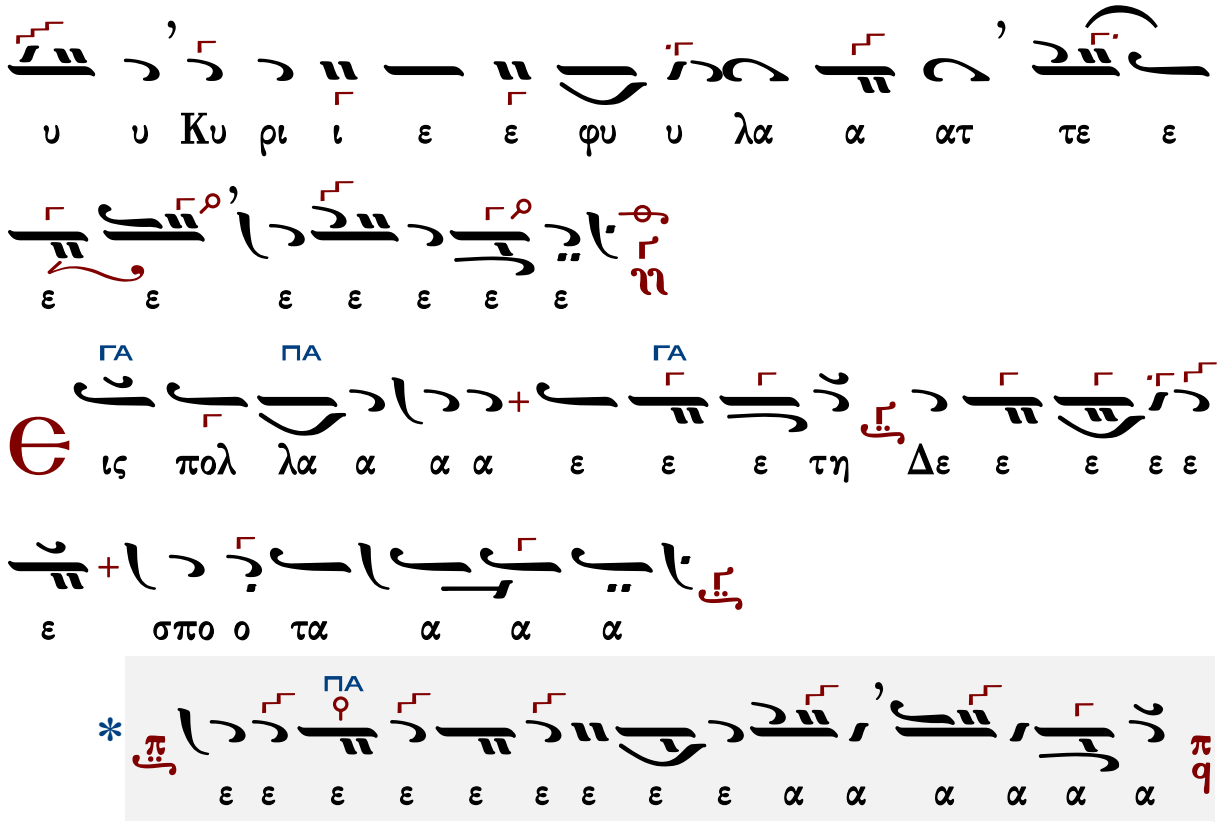

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η

η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε προ ο ο σε προ ο κα

α τη η η η η η η η η η η γει ει ει σε προ κα α

τη η η η η η γ γει ει ει λα α α α α α α

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο

ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον

πλα α α κα α α α α α α α α κι ι

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο ο

ο το α α λα α ος ο ρος μη ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ ΝΗ

ο ιο ο το α α λα α ος ο ρος α α α α α α α α

α α α α α α α α λα α α α α α α α α α α α

ος ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α α

τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν

α α α α α α α α α α α α α α α αν

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΖΘ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΘ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ
ΖΩ
ΠΑ
ΖΩ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΖΩ
ΖΩ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ

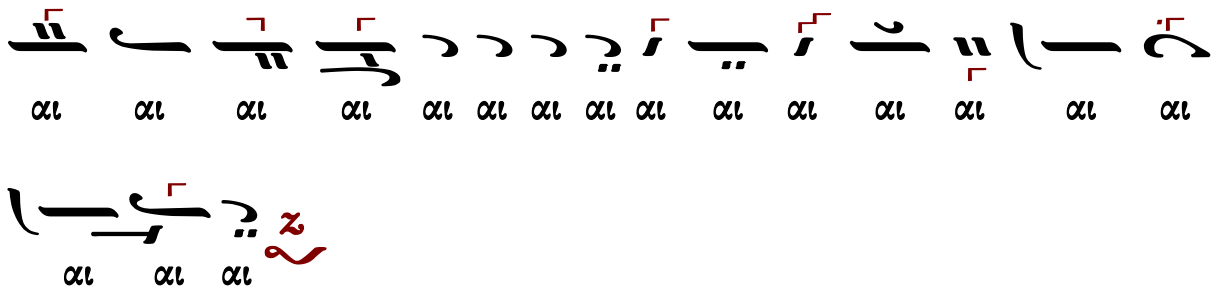

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ
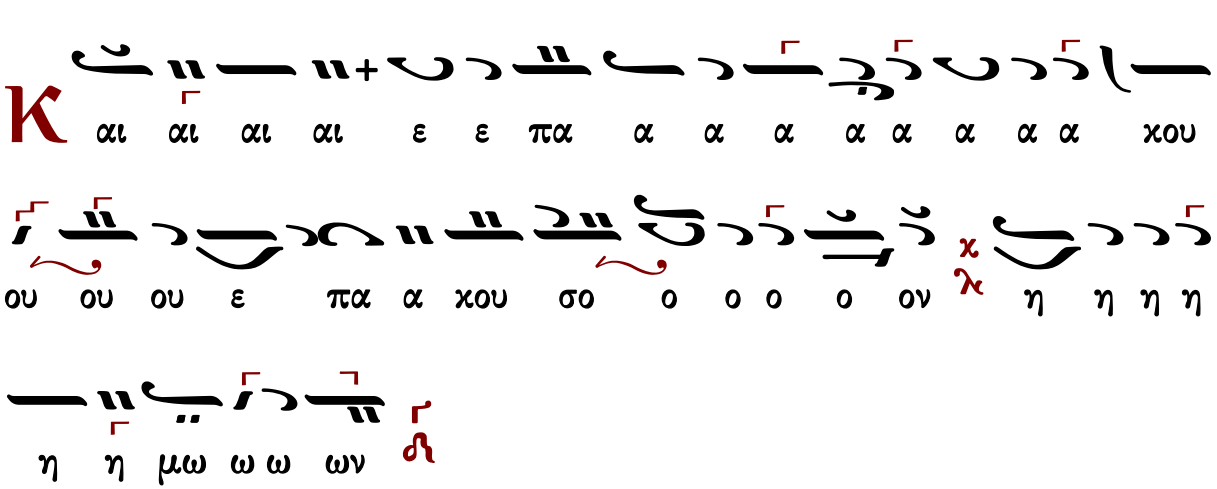
Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*